

Holy Bible

Aionian Edition®

ગુજરાતી
Sanskrit New Testament, Gujarati

AionianBible.org
વિશ્વનું પ્રથમ પવિત્ર બાઇબલ રિવર્સ અનુવાદ
કૌંપિ અને છાપવા માટે 100% મફત
તરીકે પણ જાણીતી “ જાંબલી બાઇબલ ”

Holy Bible Aionian Edition ©

गुजराती

Sanskrit New Testament, Gujarati

CC Attribution ShareAlike 4.0, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 7/13/2024

Source copyright: CC Attribution ShareAlike 4.0

SanskritBible.in, 2018

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/25/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

પ્રસ્તાવના

ગુજરાતી at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

ગુજરાતી at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

વિષયવસ્તુ

નવી ટેસ્ટામેન્ટ

મથિ:	11
માર્ક:	36
લૂક:	51
યોહન:	77
પ્રેરિતા:	97
રોમિણ:	124
૧ કરિન્થિન:	136
૨ કરિન્થિન:	147
ગાલાતિન:	154
ઇફિષિણ:	158
ફિલિપિન:	162
કલસિન:	165
૧ થિષલનીકિન:	168
૨ થિષલનીકિન:	171
૧ તીમથિય:	173
૨ તીમથિય:	176
તીત:	178
ફિલોમોન:	180
ઇબ્રિણ:	181
યાકૂબ:	189
૧ પિતર:	192
૨ પિતર:	195
૧ યોહન:	197
૨ યોહન:	200
૩ યોહન:	201
યિહૂદા:	202
પ્રકાશિતં	203

જોડાણો

રીડરની માર્ગદર્શિકા

ગ્લોસરી

નકશા

નિયતિ

ચિત્રો, Doré

नवी टेस्टामेन्ट

तदा यीशुस्कथयत्, हे पितरेतान् क्षमस्व यत् अते यत् कर्म्म कुर्वन्ति तन् न विद्मः;
पश्चात्ते गुटिकापातं कृत्वा तस्य वस्त्राणि विभज्य जगुः
लूकः 23:34

भधि:

1 षड्राहीमः सन्तानो दायूद् तस्य सन्तानो यीशुश्रीष्टस्तस्य पूर्वपुरुषवंशश्रेणी | 2 षड्राहीमः पुत्र ईरुडड् तस्य पुत्रो याकूब् तस्य पुत्रो यिडूदास्तस्य ब्रातरश्च | 3 तस्माद् यिडूदास्ततामरो गर्भे परस्सेरडौ जडाते, तस्य परसः पुत्रो डिप्रोएल् तस्य पुत्रो डराम् | 4 तस्य पुत्रो डमीनाडम् तस्य पुत्रो नडशोन् तस्य पुत्रः सल्मोन् | 5 तस्माद् राडभो गर्भे भोयम् जडे, तस्माद् डूतो गर्भे ओभेद् जडे, तस्य पुत्रो यिशयः | 6 तस्य पुत्रो दायूद् राजः तस्माद् मूर्तीरियस्य जायायां सुलेमान् जडे | 7 तस्य पुत्रो रिडबियाम्, तस्य पुत्रोडबियः, तस्य पुत्र आसाः | 8 तस्य सुतो यिडोशाड्ट तस्य सुतो यिडोराम तस्य सुत उषियः | 9 तस्य सुतो योधम् तस्य सुत आडम् तस्य सुतो डिफ्रियः | 10 तस्य सुतो भिनशिः, तस्य सुत आमोन् तस्य सुतो योशियः | 11 बाबिलनगरे प्रवसनात् पूर्व स योशियो यिभनियं तस्य ब्रातृश्च जनयामास | 12 ततो बाबिलि प्रवसनाकाले यिभनियः शल्टीयेवं जनयामास, तस्य सुतः सिरुब्बाविल् | 13 तस्य सुतो डबोडुद् तस्य सुत एलीयाडीम् तस्य सुतोडसोर | 14 असोरः सुतः सादोड् तस्य सुत आभीम् तस्य सुत एलीडुद् | 15 तस्य सुत एलियासर् तस्य सुतो मन्त्न् | 16 तस्य सुतो याकूब् तस्य सुतो यूषड् तस्य जाया भरियम्; तस्य गर्भे यीशुरजनि, तमेव श्रीष्टम् (अर्थाद् अभिषिक्तं) वदन्ति | 17 एत्यम् षड्राहीमो दायूद् यावत् साकल्येन यतुर्दशपुरुषाः; आ दायूद् कालाद् बाबिलि प्रवसनाकालं यावत् यतुर्दशपुरुषा भवन्ति | बाबिलि प्रवासनाकालात् श्रीष्टस्य कालं यावत् यतुर्दशपुरुषा भवन्ति | 18 यीशुश्रीष्टस्य जन्म कथ्यते | भरियम् नामिका कन्या यूषडे वागन्तासीत्, तदा तयोः सङ्गमात् प्राड् सा कन्या पवित्रेणाम्ना गर्भवती भवत् | 19 तत्र तस्याः पति रूषड् सौजन्यात् तस्याः कलङ्गं प्रकाशयितुम् अनिच्छन् गोपनेने तां पारित्यक्तुं मनश्चडे | 20 स तथैव भावयति, तदानीं परमेश्वरस्य दूतः स्वप्ने तं दर्शनं दत्वा व्याजडार, डे दायूद् सन्तान यूषड् त्वं निजां जायां भरियमम् आदातुं मा भैषीः | 21 यतस्तस्या गर्भः पवित्रादात्मनोडभवत्, सा य पुत्रं प्रसविष्यते, तदा त्वं तस्य नाम यीशुम् (अर्थात् त्रातारं) करीष्यसे, यस्मात् स निजमनुजान् तेषां कलुषेत्य उद्दरिष्यति | 22 एत्थं सति, पश्य गर्भवती कन्या तनयं प्रसविष्यते | षड्मानूयेल् तदीयञ्च नामधेयं भविष्यति | | षड्मानूयेल् अस्माकं सङ्गीश्वरएत्यर्थः | 23 एति यद् वयनं पुर्वं भविष्यद्दक्या एश्वरः कथायामास, तत् तदानीं सिद्धमभवत् | 24 अनन्तरं यूषड् निद्रातो जागरित उत्याय परमेश्वरीयदूतस्य निदेशानुसारेण निजां जायां जग्राड, 25 किन्तु यावत् सा निजं प्रथमसुतं अ सुषुवे, तावत् तां नोपागच्छत्, ततः सुतस्य नाम यीशुं यडे |

2 अनन्तरं डेरोड् सङ्गडे राड् राज्यं शासति यिडूदीयदेशस्य भैत्लेडमि नगरे यीशौ जातवति य, कतिपया ज्योतिर्व्युद्ः पूर्वस्या दिशो यिडूशालनगरं समेत्य कथयमासुः, 2 यो यिडूदीयानां राजा जातवान्, स कुत्रास्ते? वयं पूर्वस्यां दिशि तिष्ठन्तस्तदीयां तारकाम् अपश्याम तस्मात् तं प्रणन्तुम् अगमाम | 3 तदा डेरोड् राजा कथामेतां निशम्य यिडूशालनगरस्थितैः सर्वमानवैः सार्द्धम् उद्दिश्य 4 सर्वान् प्रधानयाजकान् अध्यापकांश्च समाडूयानीय पप्रच्छ, श्रीष्टः कुत्र जनिष्यते? 5 तदा ते कथयामासुः, यिडूदीयदेशस्य भैत्लेडमि नगरे, यतो भविष्यद्वादिना एत्थं लिखितमास्ते, 6 सर्वान्भ्यो राजधानीभ्यो यिडूदीयस्य नीवृतः | डे यिडूदीयदेशस्ये भैत्लेडम् त्वं न यावरा | एसायेलीयलोकान् मे यतो यः पालयिष्यति | तादृगोको मडाराजस्त्वन्मध्य उद्भविष्यती | | 7 तदानीं डेरोड् राजा तान् ज्योतिर्व्युद्दो गोपनम् आडूय सा तारका कदा दृष्टाभवत्, तद् विनिश्चयामास | 8 अपरं तान् भैत्लेडमं प्रडीत्य गदितवान्, यूयं यात, यन्तात् तं शिशुम् अन्विष्य तद्दुदेशे प्राप्ते मह्यं वार्तां दस्यथ, ततो मयापि गत्वा स प्राणस्यते | 9 तदानीं राजा अेतादृशीम् आजां प्राप्य ते प्रतस्थिरे, ततः पूर्वस्यां दिशि स्थितैस्ते यां तारका दृष्टा सा तारका तेषामग्रे गत्वा यत्र स्थाने शिशुरास्ते, तस्य स्थानस्योपरि स्थगिता तस्यौ | 10 तद् दृष्ट्वा ते मडानन्दिता भववुः, 11 ततो गेडमध्य प्रविश्य तस्य मात्रा भरियमा सार्द्धं तं शिशुं निरीक्ष्य दएडवद् भूत्वा प्रणोमुः, अपरं स्वेषां धनसम्पत्तिं भोययित्वा सुवार्णं कुन्डं गन्धरमञ्च तस्मै दर्शनीयं दत्तवन्तः | 12 पश्चाद् डेरोड् राजस्य समीपं पुनरपि गन्तुं स्वप्न एश्वरेण निषिद्धः सन्तो डन्येन पथा ते निजदेशं प्रति प्रतस्थिरे | 13 अनन्तरं तेषु गतवत्सु परमेश्वरस्य दूतो यूषडे स्वप्ने दर्शनं दत्वा जग्राड, त्वम् उत्याय शिशुं तन्मातरञ्च गृहीत्वा मिसर्देशं पलायस्व, अपरं यावदहं तुभ्यं वार्तां न कथयिष्यामि, तावत् तत्रैव निवस, यतो राजा डेरोड् शिशुं नाशयितुं मृगयिष्यते | 14 तदानीं यूषड् उत्याय रजन्त्यां शिशुं तन्मातरञ्च गृहीत्वा मिसर्देशं प्रति प्रतस्थे, 15 गत्वा य डेरोडो नृपते र्भरणपर्यन्तं तत्र देशे न्युवास, तेन मिसर्देशाहं पुत्रं स्वकीयं समुपाडूयम् | यदेतद्वयनम् एश्वरेण भविष्यद्वादिना कथितं तत् सङ्गलभतूत् | 16 अनन्तरं डेरोड् ज्योतिर्विद्भिः रात्मानं प्रवञ्चितं विज्ञाय भृशं युडोप; अपरं ज्योतिर्विद्भ्यस्तेन विनिश्चितं यद् दिनं तदिनाद् गाणयित्वा द्वितीयवत्सरं प्रविष्टा यावन्तो बालका अस्मिन् भैत्लेडनगरे तत्सीममध्ये यासन्,

लोकान् प्रहित्य तान् सर्वान् घातयामास | 17 अतः अनेकस्य विलापस्य निनादः कन्दनस्य यः | शोकेन कृतशब्दश्च रामायां संनिशम्यते | स्वबालगण्डतोर्वै राडेल् नारी तु रोदिनी | न मन्यते प्रबोधन्तु यतस्ते नैव मन्ति हि | | 18 यदेतद् वयनं यिरीमियनामकभविष्यद्वादिना कथितं तत् तदानीं सङ्गलम् अभूत् | 19 तदनन्तरं डेरेदि राजनि भूते परमेश्वरस्य दूतो मिसर्देशे स्वमेव दर्शनं दत्त्वा यूषके कथितवान् 20 त्वम् उत्थाय शिशुं तन्मातरञ्च गृहीत्वा पुनरपीसायेलो देशं याही, ये जनाः शिशुं नाशयितुम् अमृगयन्त, ते मृतवन्तः | 21 तदानीं स उत्थाय शिशुं तन्मातरञ्च गृह्णन् एसायेल्लेशम् आजगाम | 22 किन्तु यिडूदीयदेशे अर्भिलायनाम राजकुमारो निजपितु ङ्ङरोदः पदं प्राप्य राजत्वं करोतीति निशम्य तत् स्थानं यातुं शङ्कितवान्, पश्चात् स्वप्न एश्वरात् प्रबोधं प्राप्य गालील्लेशस्य प्रदेशैकं प्रस्थाय नासरन्नाम नगरं गत्वा तत्र न्युषितवान्, 23 तेन तं नासरतीयं कथयिष्यन्ति, यदेतद्वाक्यं भविष्यद्वादिभिरुक्तं तत् सङ्गलमभवत् |

3 तदानीं योहन्नामा मज्जथिता यिडूदीयदेशस्य प्रान्तरम् उपस्थाय प्रचारयन् कथयामास, 2 मनांसि परावर्तयत, स्वर्गीयराजत्वं समीपमागतम् | 3 परमेशस्य पन्थानं परिष्कुरुत सर्वतः | तस्य राजपथांश्चैव समीकुरुत सर्वथा | एत्येतत् प्रान्तरं वाक्यं वदतः कस्यचिद् रवः | | 4 अतद्वयनं यिशयियभविष्यद्वादिना योडनमुद्दिश्य भाषितम् | योडनो वसनं मडाङ्गरोमजं तस्य कटौ यर्मकटिबन्धनं; स य शूकडीटान् मधु य भुक्तवान् | 5 तदानीं यिडूडालमनगरनिवासिनः सर्वे यिडूदिदेशीया यर्दन्तटिन्या उभयतटस्थाश्च मानवा बहिरागत्य तस्य समीपे 6 स्वीयं स्वीयं दुरितम् अङ्गीकृत्य तस्यां यर्दनि तेन मज्जथिता बभूवुः | 7 अपरं बडून् दिङ्गुशिनः सिडूकिनश्च मनुजान् मङ्कतुं स्वसमीपम् आगच्छतो विलोक्य स तान् अभिदधौ, रे रे भुजगवंशा आगाभीनः कोपात् पलायितुं युष्मान् कश्चेतितवान्? 8 मनःपरावर्तनस्य समुचितं इलं इलत | 9 किन्त्वस्माकं तात एब्राहीम् अस्तीति स्वेषु मनःसु यीन्तयन्तो मा व्याडरत | यतो युष्मान् अहं वदामि, एश्वर अतेभ्यः पाषाणोभ्य एब्राहीमः सन्तानान् उत्पादयितुं शक्नोति | 10 अपरं पादपानां मूले कुडार एदानीमपि लगन् आस्ते, तस्माद् यस्मिन् पादपे उत्तमं इलं न भवति, स कृतो मध्येडग्निं निक्षेप्यते | 11 अपरम् अहं मनःपरावर्तनसूयकेन मज्जथनेन युष्मान् मज्जथयामीति सत्यं, किन्तु मम पश्चाद् य आगच्छति, स मत्तोपि मडान्, अहं तदीयोपानडौ वोढुमपि नहि योग्योस्मि, स युष्मान् वक्त्रिपे पवित्र आत्मनि संमज्जथयिष्यति | 12 तस्य कारे सूर्प आस्ते, स स्वीयशस्यानि सभ्यक् प्रस्फुट्य निजान् सकलगोधूमान् संगृह्य भाएडागारे स्थापयिष्यति, किन्तु सर्व्याणि वुषाएयनिर्व्याणवह्निना दाडयिष्यति | 13 अनन्तरं यीशु योडना मज्जथतो भवितुं गालील्लदेशाद् यर्दनि तस्य समीपम् आजगाम | 14 किन्तु योडन् तं निषिध्य बभाषे, त्वं किं मम समीपम् आगच्छसि? वरं त्वया मज्जथं मम प्रयोजनम् आस्ते | 15 तदानीं यीशुः प्रत्यवोयत; एदानीम् अनुमन्यस्व, यत एत्वं सर्वधर्मसाधनम् अस्माकं कर्तव्यं, ततः सोऽन्यमन्यत | 16 अनन्तरं यीशुरम्मसि मज्जथतुः सन् तत्क्षणात् तोयमध्याद् उत्थाय जगाम, तदा जामूतद्वारे मुक्ते जाते, स एश्वरस्यात्मानं कपोतवद् अवरुह्य स्वोपर्यागच्छन्तं वीक्षाञ्चक्रे | 17 अपरम् अेष मम प्रियः पुत्र अतस्मिन्नेव मम मडासन्तोष अतादृशी व्योमजा वाग् बभूव |

4 ततः परं यीशुः प्रतारकेण परीक्षितो भवितुम् आत्मना प्रान्तरम् आकृष्टः 2 सन् यत्वारिशदखोरान् अनाडारस्तिष्ठन् क्षुधितो बभूव | 3 तदानीं परीक्षिता तत्समीपम् आगत्य व्याहृतवान्, यद्दि त्वमीश्वरात्मजो भवेस्त्वर्हाज्ञया पाषाणानेतान् पूषान् विधेहि | 4 ततः स प्रत्यब्रवीत्, एत्वं लिभितमास्ते, "मनुजः केवलपूपेन न जिविष्यति, किन्त्वीश्वरस्य वदनाद् यानि यानि वयांसि निःसरन्ति तैरेव जिविष्यति | " 5 तदा प्रतारकस्तं पुण्यनगरं नीत्वा मन्दिरेस्य यूडोपरि निधाय गदितवान्, 6 त्वं यद्दिश्वरस्य तनयो भवेस्त्वर्हातोऽहः पत, यत एत्वं लिभितमास्ते, आदक्ष्यति निजान् दूतान् रक्षितुं त्वां परमेश्वरः | यथा सर्वेषु मार्गेषु त्वदीययराण्ड्वये | न लगेत् प्रस्तराघातस्त्वां धरिष्यन्ति ते क्रैः | | 7 तदानीं यीशुस्तस्मै कथितवान् अतदपि लिभितमास्ते, "त्वं निजप्रभुं परमेश्वरं मा परीक्षस्व | " 8 अनन्तरं प्रतारकः पुनरपि तम् अत्युन्नधराधरोपरि नीत्वा जगतः सकलराज्यानि तद्देश्वर्याणि य एश्याश्चकार कथयाञ्चकार य, 9 यद्दि त्वं दएडवद् भवन् मां प्राश्मेस्त्वर्हाडम् अेतानि तुभ्यं प्रदास्यामि | 10 तदानीं यीशुस्तमवोयत, दूरीभव प्रतारक, लिभितमिदम् आस्ते, "त्वया निजः प्रभुः परमेश्वरः प्राण्यः केवलः स सेव्यश्च | " 11 ततः प्रतारकेण स पर्यात्वाजि, तदा स्वर्गीयदूतैरागत्य स सिषेवे | 12 तदनन्तरं योडन् कारायां बबन्धे, तद्वार्तां निशम्य यीशुना गालील् प्रास्थीयत | 13 ततः परं स नासरन्गणं विहाय जलधेस्तटे सिबूलून्पात्वाली अेतयोरुवभयोः प्रदेशयोः सीमोर्मध्यवर्ती यः इडूनाडूम् तन्नगरम् एत्वा न्यवसत् | 14 तस्मात्, अन्यादेशीयगालीलि यर्दन्पारेऽब्धिरोधसि | नप्तालिसिबूलून्देशौ यत्र स्थाने स्थितौ पुरा | 15 तत्रत्या मनुजा ये ये पर्यब्राम्यन् तमिस्रके | तेर्जनेर्बुडालोकः परिदरिष्यते तदा | अवसन् ये जना देशे मृत्युच्छायास्रपके | तेषामुपरि लोकानामालोकः

संप्रकाशितः | 16 यदेतद्वयं विशयियभविष्यद्वादिना प्रोक्तं, तत् तदा सङ्गलम् अभूत् | 17 अनन्तरं यीशुः सुसंवादे प्रचारयन् अंतां कथां कथयितुम् आरेभे, मनांसि परावर्त्तयत्, स्वर्गीयराज्यं सविधमभवत् | 18 ततः परं यीशुर्गालीलौ जलधेस्तटेन गच्छन् गच्छन् आन्द्रियस्तस्य भ्राता शिमोन् अर्थतो यं पितरं वदन्ति अंतावुभौ जलधौ जालं क्षिपन्तौ ददर्श, यतस्तौ मीनधारिणोऽवास्ताम् | 19 तदा स तावाडूय व्याज्जलर, युवां मम पश्चाद् आगच्छतं, युवामं मनुजधारिणौ करिष्यामि | 20 तेनैव तौ जालं विहाय तस्य पश्चात् आगच्छताम् | 21 अनन्तरं तस्मात् स्थानात् प्रजन् प्रजन् सिवदियस्य सुतौ याडूब् योडन्नामानौ द्वौ सङ्गौ तातेन सार्द्धं नौकोपरि जलस्य जालोद्धारं कुर्वन्तौ वीक्ष्य तावाडूतवान् | 22 तत्क्षणात् तौ नावं स्वतातत्र विहाय तस्य पश्चाद्गामिनौ अभूवतुः | 23 अनन्तरं भजनभवने समुपदिशन् राज्यस्य सुसंवादे प्रचारयन् मनुजानां सर्वप्रकारान् रोगान् सर्वप्रकारपीडाश्च शमयन् यीशुः कृत्स्नं गालील्लेशं भ्रमितुम् आरभत | 24 तेन कृत्स्नसुरियादेशस्य मध्यं तस्य यशो व्याप्नोत्, अपरं भूतत्रस्ता अपस्मारगोणः पक्षाधातिप्रभृतयश्च यावन्तो मनुजा नानाविधव्याधिभिः क्लिष्टा आसन्, तेषु सर्वेषु तस्य समीपम् आनीतेषु स तान् स्वस्थान् यकार | 25 अतेन गालील्ल-दिक्कापिन-यिडूशालम्-यिडूदीयदेशेभ्यो यर्दनः पारात्र बडवो मनुजास्तस्य पश्चाद् आगच्छन् |

5 अनन्तरं स जननिवहं निरीक्ष्य भूधरोपरि प्रजित्वा समुपविवेश | 2 तदानीं शिष्येषु तस्य समीपमागतेषु तेन तेभ्य अेषा कथा कथ्यात्रके | 3 अबिमानहीना जना धन्याः, यतस्ते स्वर्गीयराज्यम् अधिकरिष्यन्ति | 4 भिधमाना मनुजा धन्याः, यस्मात् ते सान्त्वनां प्राप्सन्ति | 5 नम्रा मानवाश्च धन्याः, यस्मात् ते भेदिनीम् अधिकरिष्यन्ति | 6 धर्माय बुभुक्षिताः तृषार्त्ताश्च मनुजा धन्याः, यस्मात् ते परितर्यन्ति | 7 कृपालवो मानवा धन्याः, यस्मात् ते कृपां प्राप्सन्ति | 8 निर्मलहृदया मनुजाश्च धन्याः, यस्मात् त एभ्यः द्रक्ष्यन्ति | 9 मेलयितारो मानवा धन्याः, यस्मात् त एभ्यः सन्तानत्वेन विष्यास्यन्ति | 10 धर्मकारिणात् ताडिता मनुजा धन्याः, यस्मात् स्वर्गीयराज्ये तेषामधिकरो विधते | 11 यदा मनुजा मम नामकृते युष्मान् निन्दन्ति ताडयन्ति मृषा नानादुर्व्याडयानि वदन्ति च, तदा युयं धन्याः | 12 तदा आनन्दत, तथा भृशं ह्लादध्वञ्च, यतः स्वर्गे भूयांसि इलानि लप्स्यध्वे; ते युष्माकं पुरातनान् भविष्यद्वादिनोऽपि तादृग् अताडयन् | 13 युयं भेदिन्यां लवाणरूपाः, किन्तु यदि लवाणस्य लवाणत्वम् अपयति, तर्हि तत् केन प्रकारेण स्वादुयुक्तं भविष्यति? तत् कस्यापि कार्यस्यायोग्यत्वात् केवलं बहिः प्रक्षेप्तुं नराणां पदतलेन दलयितुञ्च योग्यं भवति | 14 यूयं जगति दीप्तिरूपाः, भूधरोपरि स्थितं नगरं गुप्तं भवितुं नहि शक्यति | 15 अपरं मनुजाः प्रदीपान् प्रज्वाल्य द्रोणाधो न स्थापयन्ति, किन्तु दीपाधारोपर्येव स्थापयन्ति, तेन ते दीपा गेडस्थितान् सकलान् प्रकाशयन्ति | 16 येन मानवा युष्माकं सत्कर्मणि विलोक्य युष्माकं स्वर्गस्थं पितरं धन्यं वदन्ति, तेषां समक्षं युष्माकं दीप्तिस्तादृक् प्रकाशताम् | 17 अहं व्यवस्थां भविष्यद्वाक्यञ्च लोप्सुम् आगतवान्, एत्थं मानुभवत, ते द्वे लोप्सुं नागतवान्, किन्तु सङ्गले कर्तुम् आगतीस्मि | 18 अपरं युष्मान् अहं तथ्यं वदामि यावत् व्योमभेदिन्यो ध्वंसो न भविष्यति, तावत् सर्वस्मिन् सङ्गले न जते व्यवस्थाया अंका मात्रा बिन्दुरेकोपि वा न लोप्यते | 19 तस्मात् यो जन अंतासाम् आजानाम् अतिक्षुद्राम् अंकाजामपी लंघते मनुजाञ्च तथैव शिक्षयति, स स्वर्गीयराज्ये सर्वोभ्यः क्षुद्रत्वेन विष्यास्यते, किन्तु यो जनस्तां पालयति, तथैव शिक्षयति च, स स्वर्गीयराज्ये प्रधानत्वेन विष्यास्यते | 20 अपरं युष्मान् अहं वदामि, अध्यापकङ्किडूशिमानवानां धर्मानुष्ठानात् युष्माकं धर्मानुष्ठाने नोत्तमे जते यूयम् एश्वरीयराज्यं प्रवेष्टुं न शक्यथ | 21 अपरञ्च त्वं नरं मा वधी; यस्मात् यो नरं उन्ति, स विचारसभायां एण्डाडो भविष्यति, पूर्वकालीनजनेभ्य एति कथितमासीत्, युष्माभिरत्रावि | 22 किन्त्वहं युष्मान् वदामि, यः कश्चित् काराणं विना निजभ्रात्रे कुप्यति, स विचारसभायां एण्डाडो भविष्यति; यः कश्चिन्न्य स्वीयसहजं निर्वर्ण्यं वदति, स महासभायां एण्डाडो भविष्यति; पुनश्च त्वं मूढ एति वाक्यं यदि कश्चित् स्वीयभ्रातरं वक्ति, तर्हि नरकाग्नौ स एण्डाडो भविष्यति | (Geenna g1067) 23 अतो वेधाः समीपं निजनैवेधे समानीतेऽपि निजभ्रातरं प्रति कस्माच्चित् कारणात् त्वं यदि दोषी विधसे, तदानीं तव तस्य स्मृतिर्जयते च, 24 तर्हि तस्या वेधाः समीपे निजनैवेधं निधाय तदैव गत्वा पूर्व्यं तेन सार्द्धं मिल, पश्चात् आगत्य निजनैवेधं निवेदय | 25 अन्यञ्च यावत् विवादिना सार्द्धं वर्त्मनि तिष्ठसि, तावत् तेन सार्द्धं मेलनं कुरु; नो येत् विवादी विचारयितुः समीपे त्वां समर्पयति विचारयिता च रक्षिणः सन्निधौ समर्पयति तदा त्वं कारायां बध्धोः | 26 तर्हि त्वामहं तथ्यं ब्रवीमि, शेषकपटकेऽपि न परिशीयिते तस्मात् स्थानात् कदापि बहिरागन्तुं न शक्यसि | 27 अपरं त्वं मा व्यभिचर, यदेतद् वयनं पूर्वकालीनलोकेभ्यः कथितमासीत्, तद् यूयं श्रुतवन्तः; 28 किन्त्वहं युष्मान् वदामि, यदि कश्चित् कामतः काञ्चन योषितं पश्यति, तर्हि स मनसा तदैव व्यभिचरितवान् | 29 तस्मात् तव दक्षिणां नेत्रं यदि त्वां बाधते, तर्हि तन्नेत्रम् उत्पाट्य दूरे निक्षिप, यस्मात् तव

सर्व्ववपुषो नरके निक्षेपात् तवैकाङ्गस्य नाशो वरं | (Geenna g1067) 30 यद्वा तव दक्षिणः करो यदि त्वां बाधते, तर्हि तं करं छित्त्वा दूरे निक्षिप, यतः सर्व्ववपुषो नरके निक्षेपात् अेकाङ्गस्य नाशो वरं | (Geenna g1067) 31 उक्तमास्ते, यदि कश्चिन् निजजायां परित्यक्तुम् इच्छति, तर्हि स तस्यै त्यागपत्रं ददातु | 32 किन्त्वदं युष्मान् व्याडरामि, व्यभिचारदोषे न जाते यदि कश्चिन् निजजायां परित्यजति, तर्हि स तां व्यभिचारयति; यश्च तां त्यक्तां स्त्रियं विवदति, सोपि व्यभियरति | 33 पुनश्च त्वं मृषा शपथम् न कुर्वन् ईश्वराय निजशपथं पालय, पूर्व्वकालीनलोकैर्भ्यो येषा कथा कथिता, तामपि यूयं श्रुतवन्तः | 34 किन्त्वदं युष्मान् वदामि, कमपि शपथं मा कार्ष, अर्थतः स्वर्गनाम्ना न, यतः स इश्वरस्य सिंहासनं; 35 पृथिव्या नाम्नापि न, यतः सा तस्य पादपीठं; यिज्ञ्शालभो नाम्नापि न, यतः सा महाराजस्य पुरी; 36 निजशिरोनाम्नापि न, यस्मात् तस्यैकं कथमपि सितम् असितं वा कर्तुं त्वया न शक्यते | 37 अपरं यूयं संलापसमये केवलं भवतीति न भवतीति य वदत यत एतोऽधिकं यत् तत् पापात्मनो जायते | 38 अपरं लोचनस्य विनिमयेन लोचनं दन्तस्य विनिमयेन दन्तः पूर्व्वकतमिदं वयनञ्च युष्मान्भिरश्रूयत | 39 किन्त्वदं युष्मान् वदामि यूयं हिंसकं नरं मा व्याधातयत | किन्तु केनयित् तव दक्षिणकपोले यपेटाघाते कृते तं प्रति वामं कपोलञ्च व्याधोऽयम् | 40 अपरं केनयित् त्वया साध्वं विवाहं कृत्वा तव परिधेयवसने जिघृक्षिते तस्माद्युत्तरीयवसनमपि देहि | 41 यदि कश्चित् त्वां कोशमेकं नयनार्थं अन्यायतो धरति, तदा तेन साध्वं कोशद्वयं याहि | 42 यश्च मानवस्त्वां याचते, तस्मै देहि, यदि कश्चित् तुभ्यं धारयितुम् इच्छति, तर्हि तं प्रति परामुष्मो मा भूः | 43 निजसमीपवसिनि प्रेम कुरु, किन्तु शत्रुं प्रति द्वेषं कुरु, यदेतत् पुरोक्तं वयनं अेतदपि यूयं श्रुतवन्तः | 44 किन्त्वदं युष्मान् वदामि, यूयं रिपुव्यपि प्रेम कुरुत, ये य युष्मान् शपन्ते, तान्, आशिषं वदत, ये य युष्मान् ऋतीयन्ते, तेषां मङ्गलं कुरुत, ये य युष्मान् निन्दन्ति, ताऽयन्ति च, तेषां कृते प्रार्थयध्वं | 45 तत्र यः सतामसताञ्जोपरि प्रभाकरम् उदाययति, तथा धार्मिकानामधार्मिकानाञ्जोपरि नीरं वर्षयति तादृशो यो युष्माकं स्वर्गस्थः पिता, यूयं तस्यैव सन्ताना भविष्यथ | 46 ये युष्मासु प्रेम कुर्वन्ति, यूयं यदि केवलं तेव्येव प्रेम कुरुथ, तर्हि युष्माकं किं इलं भविष्यति? याऽदला अपि तादृशं किं न कुर्वन्ति? 47 अपरं यूयं यदि केवलं स्वीयभ्रातृत्वेन नमत, तर्हि किं मङ्गलं कर्म्म कुरुथ? याऽदला अपि तादृशं किं न कुर्वन्ति? 48 तस्मात् युष्माकं स्वर्गस्थः पिता यथा पूर्णो भवति, यूयमपि तादृशा भवत |

6 सावधाना भवत, मनुजान् दर्शयितुं तेषां गौरवे धर्म्मकर्म मा कुरुत, तथा कृते युष्माकं स्वर्गस्थपितुः सकाशात् किञ्चन इलं न प्राप्स्यथ | 2 त्वं यदा ददासि तदा कपटिनो जना यथा मनुजैः प्रशंसां प्राप्तुं भजनभवने राजमार्गे य तूरीं वादयन्ति, तथा मा कुरि, अदं तुभ्यं यथार्थं कथयामि, ते स्वकायं इलम् अलभन्त | 3 किन्तु त्वं यदा ददासि, तदा निजदक्षिणकरो यत् करोति, तद् वामकरं मा ज्ञापय | 4 तेन तव दानं गुप्तं भविष्यति यस्तु तव पिता गुप्तदर्शी, स प्रकाश्य तुभ्यं इलं दास्यति | 5 अपरं यदा प्रार्थयसे, तदा कपटिनैव मा कुरु, यस्मात् ते भजनभवने राजमार्गस्य कोणो तिष्ठन्तो लोकान् दर्शयन्तः प्रार्थयितुं प्रीयन्ते; अदं युष्मान् तथ्यं वदामि, ते स्वकीयइलं प्राप्नुवन् | 6 तस्मात् प्रार्थनाकाले अन्तरागारं प्रविश्य द्वारं रुद्व्या गुप्तं पश्यतस्तव पितुः समीपे प्रार्थयस्व; तेन तव यः पिता गुप्तदर्शी, स प्रकाश्य तुभ्यं इलं दास्यति 7 अपरं प्रार्थनाकाले देवपूजाकालेव मुग्धा पुनरुक्तिं मा कुरु, यस्मात् ते बोधन्ते, बहुवारं कथायां कथितायां तेषां प्रार्थना ग्राह्यते | 8 यूयं तेषामिव मा कुरुत, यस्मात् युष्माकं यद् यत् प्रयोजनं याचनातः प्रागेव युष्माकं पिता तत् जानाति | 9 अतः अेव यूयम एदृक् प्रार्थयध्वं, दे अस्माकं स्वर्गस्थपितः, तव नाम पूज्यं भवतु | 10 तव राजत्वं भवतु; तवेच्छा स्वर्गे यथा तथैव मेदिन्यामपि सइला भवतु | 11 अस्माकं प्रयोजनीयम् आहारम् अध देहि | 12 वयं यथा निजापराधिनः क्षमाभेदे, तथैवास्माकम् अपराधान् क्षमस्व | 13 अस्मान् परीक्षां मानय, किन्तु पापात्मनो रक्ष; राजत्वं गौरवं पराक्रमः अेते सर्व्वे सर्व्वदा तव; तथास्तु | 14 यदि यूयम् अन्येषाम् अपराधान् क्षमध्वे तर्हि युष्माकं स्वर्गस्थपितापि युष्मान् क्षमिष्यते; 15 किन्तु यदि यूयम् अन्येषाम् अपराधान् न क्षमध्वे, तर्हि युष्माकं जनकोपि युष्माकम् अपराधान् न क्षमिष्यते | 16 अपरम् उपवासकाले कपटिनो जना मानुषान् उपवासं ज्ञापयितुं स्वेषां वदनानि भवानानि कुर्वन्ति, यूयं तथैव विषण्वदना मा भवत; अदं युष्मान् तथ्यं वदामि ते स्वकीयइलम् अलभन्त | 17 यदा त्वम् उपवससि, तदा यथा लोकैस्त्वं उपवासीव न दृश्यसे, किन्तु तव योऽगौरवः पिता तेनैव दृश्यसे, तद्कृते निजशिरसि तैलं मर्दय वदनञ्च प्रक्षालय; 18 तेन तव यः पिता गुप्तदर्शी स प्रकाश्य तुभ्यं इलं दास्यति | 19 अपरं यत्र स्थाने कीटाः क्लङ्गाश्च क्षयं नयन्ति, यौराश्च सन्धिं कर्त्तयित्वा योरयितुं शक्नुवन्ति, तादृश्यां मेदिन्यां स्वार्थं धनं मा संयिनुत | 20 किन्तु यत्र स्थाने कीटाः क्लङ्गाश्च क्षयं नयन्ति, यौराश्च सन्धिं कर्त्तयित्वा योरयितुं न शक्नुवन्ति, तादृशे स्वर्गे धनं सञ्चिनुत | 21 यस्मात् यत्र स्थाने युष्माकं धनं तत्रैव भाने युष्माकं मनांसि | 22 लोचनं देहस्य प्रदीपकं, तस्मात् यदि तव लोचनं प्रसन्नं भवति, तर्हि तव कृत्स्नं वपु ईप्सियुक्तं भविष्यति | 23 किन्तु लोचनेऽप्रसन्ने तव कृत्स्नं वपुः तमिस्रयुक्तं भविष्यति | अतः अेव या दीप्तिस्त्वयि विधते, सा यदि तमिस्रयुक्ता भवति, तर्हि तत् तमिस्रं कियन्

महत् | 24 कोपि मनुजो द्वौ प्रभू सेवितुं न शक्नोति, यस्माद् अेकं संमन्य तदन्यं न सम्मन्यते, यद्वा अेकत्र मनो निधाय तदन्यम् अवमन्यते; तथा यूयमपीश्वरं लक्ष्मीञ्चेत्युभे सेवितुं न शक्नुथ | 25 अपरम् अहं युष्मभ्यं तथ्यं कथयामि, किं भक्षिष्यामः? किं पास्यामः? इति प्राणधारणाय मा यिन्तयत; किं परिधास्यामः? इति कायरक्षाणाय न यिन्तयत; भक्ष्यात् प्राणा वसनाञ्च वर्षेषु किं श्रेष्ठाणि न हि? 26 विहायसो विहङ्गमान् विलोकयत; तैर्नोयते न कृत्यते भाएडागारे न सञ्जीयतेऽपि; तथापि युष्माकं स्वर्गस्थः पिता तेभ्य आहारं वितरति | 27 यूयं तेभ्यः किं श्रेष्ठा न भवथ? युष्माकं कश्चित् मनुजः यिन्तयन् निजायुषः क्षारमपि वर्द्धयितुं शक्नोति? 28 अपरं वसनाय कुतश्चिन्तयत? क्षेत्रोत्पन्नानि पुष्पाणि कथं वर्द्धन्ते तदालोचयत | तानि तन्तून् नोत्पाद्यन्ति किमपि कार्यं न कुर्वन्ति; 29 तथाप्यहं युष्मान् वदामि, सुलेमान् तादृग् अैश्वर्यवानपि तत्पुष्पमिव विभूषितो नासीत् | 30 तस्मात् क्षध विधमानं श्रः युद्धत्यां निक्षेप्यते तादृशं यत् क्षेत्रस्थितं कुसुमं तत् यदीश्वर इत्थं भिभूषयति, तर्हि हे स्तोत्रप्रत्ययिनो युष्मान् किं न परिधापयिष्यति? 31 तस्मात् अस्माभिः किमत्स्यते? किञ्च पायिष्यते? किं वा परिधायिष्यते, इति न यिन्तयत | 32 यस्मात् देवार्थका अपीति शेष्टन्ते; अेतेषु द्रव्येषु प्रयोजनमस्तीति युष्माकं स्वर्गस्थः पिता जानाति | 33 अतअेव प्रथमत इश्वरीयराज्यं धर्मञ्च शेष्ट्वं, तत अेतानि वस्तूनि युष्मभ्यं प्रदायिष्यन्ते | 34 श्वः कृते मा यिन्तयत, श्वअेव स्वयं स्वमुद्दिश्य यिन्तयिष्यति; अधतनी या यिन्ता साधकृते प्रचुरतरा |

7 यथा यूयं दोषीकृता न भवथ, तत्कृतेऽन्यं दोषिणं मा कुरुत | 2 यतो यादृशेन दोषेण यूयं परान् दोषिणः कुरुथ, तादृशेन दोषेण यूयमपि दोषीकृता भविष्यथ, अन्यञ्च येन परिमाणेन युष्माभिः परिभीयते, तेनैव परिमाणेन युष्मत्कृते परिमायिष्यते | 3 अपरञ्च निजयने या नासा विधते, ताम् अनालोच्य तव सङ्गस्य लोचने यत् तृणम् आस्ते, तदेव कुतो वीक्षसे? 4 तव निजलोचने नासायां विधमानायां, हे भ्रातः, तव नयनात् तृणं बहिष्यर्तुं अनुजानीहि, कथामेतां निजसङ्गज्य कथं कथयितुं शक्नोषि? 5 हे कपटिन्, आदौ निजयनात् नासां बहिष्कुरु ततो निजदृष्टौ सुप्रसन्नायां तव भ्रातृ लोचनात् तृणं बहिष्कर्तुं शक्यसि | 6 अन्यञ्च सारमेयेभ्यः पवित्रवस्तूनि मा वितरत, वराडाणां समक्षञ्च मुक्ता मा निक्षिपत; निक्षेपणात् ते ताः सर्व्याः पदैर् ईलयिष्यन्ति, परावृत्य युष्मानपि विदारयिष्यन्ति | 7 याचध्वं ततो युष्मभ्यं दायिष्यते; मृगयध्वं तत उद्देशं लाप्स्यध्वे; द्वारम् आहृत, ततो युष्मत्कृते मुक्तं भविष्यति | 8 यस्माद् येन याच्यते, तेन लभ्यते; येन मृग्यते तेनोद्देशः प्राप्यते; येन य द्वारम् आह्वयते, तत्कृते द्वारं मोच्यते | 9 आत्मजेन पूषे प्रार्थिते तस्मै पाषाणं विश्राणयति, 10 मीने यायिते य तस्मै लुञ्जं वितरति, अेतादृशः पिता युष्माकं मध्ये क आस्ते? 11 तस्माद् यूयम् अमद्राः सन्तोऽपि यदि निजबालकेभ्य उन्नतं द्रव्यं दातुं जानीथ, तर्हि युष्माकं स्वर्गस्थः पिता स्वीययाचकेभ्यः किमुत्तमानि वस्तूनि न दारयति? 12 यूष्मान् प्रतीतरेषां यादृशो व्यवहारो युष्माकं प्रियः, यूयं तान् प्रति तादृशानेव व्यवहारान् विधन्त; यस्माद् व्यवस्थाभविष्यद्वादिनां वयनानाम् इति सारम् | 13 सङ्घीर्षद्वारेण प्रविशत; यतो नरकगमनाय यद् द्वारं तद् विस्तीर्णं यय्य वर्त्म तद् भूदत् तेन बलवः प्रविशन्ति | 14 अपरं स्वर्गगमनाय यद् द्वारं तत् कीदृक् संकीर्णं | यय्य वर्त्म तत् कीदृक् दुर्गमम् | तद्दृष्टारः कियन्तोऽल्पाः | 15 अपरञ्च ये जना भेषवेशेन युष्माकं समीपम् आगच्छन्ति, किन्वन्तर्दुरन्ता वृक्षा अेतादृशेभ्यो भविष्यद्वादिभ्यः सावधाना भवत, यूयं इलेन तान् परिच्येतुं शक्नुथ | 16 मनुजाः किं कएटकिनो वृक्षाद् द्राक्षाइलानि शृगालकोलितश्च उडुम्बरइलानि शातयन्ति? 17 तद्दद् उत्तम अेव पादप उत्तमइलानि जनयति, अधमपादपअेवाधमइलानि जनयति | 18 किन्तूत्तमपादपः कदाप्यधमइलानि जनयितुं न शक्नोति, तथाधमोपि पादप उत्तमइलानि जनयितुं न शक्नोति | 19 अपरं ये ये पादपा अधमइलानि जनयन्ति, ते कृत्ता वल्लौ क्षिपन्ते | 20 अतअेव यूयं इलेन तान् परिच्येथ | 21 ये जना मां प्रभुं वदन्ति, ते सर्व्ये स्वर्गराज्यं प्रवेक्ष्यन्ति तन्न, किन्तु यो मानवो मम स्वर्गस्थस्य पितुरिष्टं कर्म करोति स अेव प्रवेक्ष्यति | 22 तद् द्दिने बलवो मां वदिष्यन्ति, हे प्रभो हे प्रभो, तव नाम्ना किमस्माभिर् भविष्यद्वाक्यं न व्याहृतं? तव नाम्ना भूताः किं न त्याजिताः? तव नाम्ना किं नानाद्भूतानि कर्माणि न कृतानि? 23 तदाहं वदिष्यामि, हे कुकर्म्मकारिणो युष्मान् अहं न वेदि, यूयं मत्समीपाद् दूरीभवत | 24 यः कश्चित् ममैताः कथाः श्रुत्वा पालयति, स पाषाणोपरि गृहनिर्मात्रा ज्ञानिना सह भयोपमीयते | 25 यतो वृष्टौ सत्याम् आप्लाव आगते वायौ वाते य तेषु तद्गहं लग्नेषु पाषाणोपरि तस्य भित्तेस्तन्न पतति | 26 किन्तु यः कश्चित् ममैताः कथाः श्रुत्वा न पालयति स सैकते गेडनिर्मात्रा डज्ञानिना उपमीयते | 27 यतो जलवृष्टौ सत्याम् आप्लाव आगते पवने वाते य ते गृहे समाघाते तत् पतति तत्पतनं मङ्द भवति | 28 यीशुनेतेषु वाक्येषु समापितेषु मानवास्तदीयोपदेशम् आश्रय्य मेनिरे | 29 यस्मात् स उपाध्याया एव तान् नोपदिदेश किन्तु समर्थपुरुषेण समुपदिदेश |

8 यदा स पर्वताद् अवारोडत् तदा बहवो मानवास्तत्पश्चाद् वप्रजुः | 2 अेकः कुष्ठवान् आगत्य तं प्रणम्य बभाषे, हे प्रभो, यदि भवान् संमन्यते, तर्हि मां निरामयं कर्तुं शक्नोति | 3 ततो यीशुः करं प्रसार्य तस्याङ्गं स्पृशन् व्याजहार, सम्मन्येडं त्वं निरामयो भव; तेन स तत्क्षणात् कुष्ठेनामोचि | 4 ततो यीशुस्तं जगाद, अवधेहि कथामेतां कश्चिदपि मा ब्रूहि, किन्तु याजकस्य सन्निधिं गत्वा स्वात्मानं दर्शय मनुजेषु निजनिरामयत्वं प्रमाणायितुं भूसानिर्पितं द्रव्यम् उत्सृज य | 5 तदनन्तरं यीशुना कङ्कनाङ्गनामनि नगरे प्रविष्टे कश्चित् शतसेनापतिस्तत्समीपम् आगत्य विनीय बभाषे, 6 हे प्रभो, मदीय अेको दासः पक्षाघातव्याधिना भृशं व्यथितः, सतु शयनीय आरते | 7 तदानीं यीशुस्तस्मै कथितवान्, अहं गत्वा तं निरामयं करिष्यामि | 8 ततः स शतसेनापतिः प्रत्यवदत्, हे प्रभो, भवान् यत् मम गेडमध्यं याति तद्योग्यभाजनं नाहमस्मि; वाङ्मात्रम् आदिशतु, तेनैव मम दासो निरामयो भविष्यति | 9 यतो मयि परनिघ्नेऽपि मम निदेशवश्याः कति कति सेनाः सन्ति, तत अेकस्मिन् याडीत्युक्ते स याति, तदन्यस्मिन् अेडीत्युक्ते स आयाति, तथा मम निजदासे कर्मैतत् कुर्वित्युक्ते स तत् करोति | 10 तदानीं यीशुस्तस्यैतत् वयो निशम्य विस्मयापन्नोऽभूत्; निजपश्चाद्गामिनो मानवान् अवोच्य, युष्मान् तथ्यं वय्मि, एसायेलीयलोकानां मध्येऽपि नैतादृशो विश्वासो मया प्राप्तः | 11 अन्यस्यां युष्मान् वदामि, बहवः पूर्वस्याः पश्चिमायाश्च दिश आगत्य एघ्राडीमा एरुडका यादूबा य साकम् मितित्वा समुपवेक्ष्यन्ति; 12 किन्तु यत्र स्थाने रोदनन्तर्घर्षणे भवतस्तस्मिन् बहिर्भूतमित्से राज्ञस्य सन्ताना निक्षेप्यन्ते | 13 ततः परं यीशुस्तं शतसेनापतिं जगाद, याहि, तव प्रतीत्यनुसारतो मङ्गलं भूयात्; तदा तस्मिन्नेव दएडे तदीयदासो निरामयो अभूव | 14 अनन्तरं यीशुः पितरस्य गेडमुपस्थाप्य ज्वरेण पीडितां शयनीयस्थितां तस्य श्वश्रू वीक्षाञ्चक्रे | 15 ततस्तेन तस्याः करस्य स्पृष्टत्वात् ज्वरस्तां तत्याज, तदा सा समुत्थाय तान् सिषेवे | 16 अनन्तरं सन्ध्यायां सत्यां बहुशो भूतग्रस्तमनुजान् तस्य समीपम् आनिन्युः स य वाक्येन भूतान् त्याजयामास, सर्व्वप्रकारपीडितजनांश्च निरामयान् यकार; 17 तस्मात्, सर्वा दुर्बलतास्माकं तेनैव परिधारिता | अस्माकं सङ्गं व्याधिं सअेव संगृहीतवान् | यदेतद्वयं यिशयिभविष्यदादिनोक्तमासीत्, तत्तदा सङ्गमभवत् | 18 अनन्तरं यीशुश्चतुर्दिक्षु जननिवहं विलोक्य तटिन्याः पारं यातुं शिष्यान् आदिदेश | 19 तदानीम् अेक उपाध्याय आगत्य कथितवान्, हे गुरो, भवान् यत्र यास्यति तत्राहमपि भवतः पश्चाद् यास्यामि | 20 ततो यीशुर्जगाद, कौष्ठः स्थातुं स्थानं विधते, विहायसो विहङ्गमानां नीडानि य सन्ति; किन्तु मनुष्यपुत्रस्य शिरः स्थापयितुं स्थानं न विधते | 21 अनन्तरम् अपर अेकः शिष्यस्तं बभाषे, हे प्रभो, प्रथमतो मम पितरं श्मशाने निधातुं गमनार्थं माम् अनुमन्यस्व | 22 ततो यीशुरुक्तवान् मृता मृतान् श्मशाने निदधतु, त्वं मम पश्चाद् आगच्छ | 23 अनन्तरं तस्मिन् नावमाङ्गे तस्य शिष्यास्तत्पश्चात् जग्मुः | 24 पश्चात् सागरस्य मध्यं तेषु गतेषु तादृशः प्रबलो ञ्जानिल उदतिष्ठत्, येन म्हातरङ्ग उत्थाय तरधिं छादितवान्, किन्तु स निद्रित आसीत् | 25 तदा शिष्या आगत्य तस्य निद्राभङ्गं कृत्वा कथयामासुः, हे प्रभो, वयं भ्रियामहे, भवान् अस्माकं प्राणान् रक्षतु | 26 तदा स तान् उक्तवान्, हे अल्पविश्वासिनो यूयं कुतो विभीध? ततः स उत्थाय वातं सागरञ्च तर्जयामास, ततो निर्व्वातमभवत् | 27 अपरं मनुजा विस्मयं विलोक्य कथयामासुः, अहो वातसरित्पती अस्य किमाज्ञाशाधिणो? कीदृशोऽयं मानवः | 28 अनन्तरं स पारं गत्वा गिदेशियदेशम् उपस्थितवान्; तदा द्वौ भूतग्रस्तमनुजौ श्मशानस्थानाद् बहिर्भूत्वा तं साक्षात् कृतवन्तौ, तावेतादृशौ प्रयागदावास्तां यत् तेन स्थानेन कोपि यातुं नाशक्नोत् | 29 तावुयैः कथयामासतुः, हे ईश्वरस्य सूनो यीशो, त्वया साकम् आवयोः कः सम्बन्धः? निरूपितकावात् प्रागेव किमावाभ्यां यातनां दातुम् अत्रागतोसि? 30 तदानीं ताभ्यां किञ्चिद् दूरे वराडाणाम् अेको म्हाप्रजोऽयत् | 31 ततो भूतौ तौ तस्यान्तिके विनीय कथयामासतुः, यथावां त्याजयस्मि, तर्हि वराडाणां मध्येप्रजम् आवां प्रेरय | 32 तदा यीशुरवदत् यातं, अनन्तरं तौ यदा मनुजौ विहाय वराडान् आश्रितवन्तौ, तदा ते सर्व्वे वराडा उच्यस्थानात् म्हाजवेन धावन्तः सागरीयतोये मज्जन्तो मभुः | 33 ततो वराडरक्षकाः पलायमाना मध्येनगरं तौ भूतग्रस्तौ प्रति यध्द अघटत, ताः सर्व्ववार्ता अवदन् | 34 ततो नागरिकाः सर्व्वे मनुजा यीशुं साक्षात् कर्तुं बहिरायाताः तत्र विलोक्य प्रार्थयाञ्चकिरे भवान् अस्माकं सीमातो यातु |

9 अनन्तरं यीशुर्नौकारुह्य पुनः पारमागत्य निजग्रामम् आययौ | 2 ततः कतिपया जना अेकं पक्षाघातिनं स्वद्वोपरि शाययित्वा तत्समीपम् आनयन्; ततो यीशुस्तेषां प्रतीतिं विज्ञाय तं पक्षाघातिनं जगाद, हे पुत्र, सुस्थिरो भव, तव क्लृप्तस्य मर्षणं जातम् | 3 तां कथां निशम्य क्रियन्त उपाध्याया मनःसु चिन्तितवन्त अेष मनुज ईश्वरं निन्दति | 4 ततः स तेषाम् अेतादृशीं चिन्तां विज्ञाय कथितवान्, यूयं मनःसु कृत अेतादृशीं कुचिन्तां कुरुथ? 5 तव पापमर्षणं जातं, यद्वा त्वमुत्थाय गच्छ, दयोरनयो वाङ्मयोः किं वाक्यं वक्तुं सुगमं? 6 किन्तु मेदिन्यां क्लृप्तं क्षमिंतु मनुजसुतस्य सामर्थ्यमस्तीति यूयं यथा जानीथ, तदर्थं स तं पक्षाघातिनं गदितवान्, उत्तिष्ठ, निजशयनीयं आदाय गेहं गच्छ | 7 ततः स तत्क्षणाद् उत्थाय निजगेहं प्रस्थितवान् | 8 मानवा एतं विलोक्य विस्मयं मेनिरे, ईश्वरेण मानवाय सामर्थ्यम् एदृशं दत्तं एति कारणात् तं धन्यं

બભાષિરે ય | 9 અનન્તરં યીશુસ્તત્સ્થાનાદ્ ગચ્છન્ ગચ્છન્ કરસંગ્રહસ્થાને સમુપવિષ્ટે મથિનામાનમ્ એકં મનુજં વિલોક્ય તં બભાષે, મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છ, તતઃ સ ઉત્થાય તસ્ય પશ્ચાદ્ વવ્રાજ | 10 તતઃ પરં યીશૌ ગૃહે ભોક્તુમ્ ઉપવિષ્ટે બહવઃ કરસંગ્રાહિણઃ કલુષિણશ્ચ માનવા આગત્ય તેન સાકં તસ્ય શિષ્યૈશ્ચ સાકમ્ ઉપવિવિશુઃ | 11 ફિરૂશિનસ્તદ્ દૃષ્ટ્વા તસ્ય શિષ્યાન્ બભાષિરે, યુષ્માકં ગુરુઃ કિં નિમિત્તં કરસંગ્રાહિભિઃ કલુષિભિશ્ચ સાકં ભુંકતે? 12 યીશુસ્તત્ શ્રુત્વા તાન્ પ્રત્યવદત્, નિરામયલોકાનાં ચિકિત્સકેન પ્રયોજનં નાસ્તિ, કિન્તુ સામયલોકાનાં પ્રયોજનમાસ્તે | 13 અતો યૂયં યાત્વા વચનસ્યાસ્યાર્થં શિક્ષધ્વમ્, દયાયાં મે યથા પ્રીતિર્ ન તથા યજ્ઞકર્મ્મણિ | યતોડહં ધાર્મિકાન્ આહ્વાતું નાગતોડસ્મિ કિન્તુ મનઃ પરિવર્ત્તયિતું પાપિન આહ્વાતુમ્ આગતોડસ્મિ | 14 અનન્તરં યોહનઃ શિષ્યાસ્તસ્ય સમીપમ્ આગત્ય કથયામાસુઃ, ફિરૂશિનો વયઞ્ચ પુનઃ પુનરુપવસામઃ, કિન્તુ તવ શિષ્યા નોપવસન્તિ, કુતઃ? 15 તદા યીશુસ્તાન્ અવોચત્ યાવત્ સખીનાં સંજ્ઞે કન્યાયા વસ્તિષ્ઠતિ, તાવત્ કિં તે વિલાપં કર્તું શકલુવન્તિ? કિન્તુ યદા તેષાં સંજ્ઞાદ્ વરં નચન્તિ, તાદૃશઃ સમય આગમિષ્યતિ, તદા તે ઉપવત્સ્યન્તિ | 16 પુરાતનવસને કોપિ નવીનવસ્ત્રં ન યોજયતિ, યસ્માત્ તેન યોજિતેન પુરાતનવસનં છિનતિ તચ્છિદ્રઞ્ચ બહુકુત્સિતં દૃશ્યતે | 17 અન્યઞ્ચ પુરાતનકુત્વાં કોપિ નવાનગોસ્તનીરસં ન નિદધાતિ, યસ્માત્ તથા કૃતે કુતૂર્ વિદીર્યતે તેન ગોસ્તનીરસઃ પતતિ કુતૂશ્ચ નશ્યતિ; તસ્માત્ નવીનાયાં કુત્વાં નવીનો ગોસ્તનીરસઃ સ્થાપ્યતે, તેન દ્વયોરવનં ભવતિ | 18 અપરં તેનૈતલ્કથાકથનકાલે એકોડધિપતિસ્તં પ્રણમ્ય બભાષે, મમ દુહિતા પ્રાયેણૈતાવત્કાલે મૃતા, તસ્માદ્ ભવાનાગત્ય તસ્યા ગાત્રે હસ્તમર્ધયતુ, તેન સા જીવિષ્યતિ | 19 તદાનીં યીશુઃ શિષ્યૈઃ સાકમ્ ઉત્થાય તસ્ય પશ્ચાદ્ વવ્રાજ | 20 ઇત્યનન્તરં દ્વાદશવત્સરાન્ યાવત્ પ્રદરામયેન શીર્ણૈકા નારી તસ્ય પશ્ચાદ્ આગત્ય તસ્ય વસનસ્ય ગ્રન્થિં પસ્યર્શઃ; 21 યસ્માત્ મયા કેવલં તસ્ય વસનં સ્પૃષ્ટ્વા સ્વાસ્થ્યં પ્રાપ્સ્યતે, સા નારીતિ મનસિ નિશ્ચિતવતી | 22 તતો યીશુર્વદનં પરાવર્ત્ય તાં જગાદ, હે કન્યે, ત્વં સુસ્થિરા ભવ, તવ વિશ્વાસસ્ત્વાં સ્વસ્થામકાર્ષીત્ | એતદ્વાક્યે ગદિતએવ સા યોષિત્ સ્વસ્થાભૂત્ | 23 અપરં યીશુસ્તસ્યાધ્યક્ષસ્ય ગેહં ગત્વા વાદકપ્રભૃતીન્ બહૂન્ લોકાન્ શબ્દાયમાનાન્ વિલોક્ય તાન્ અવદત્, 24 પન્થાનં ત્યજ, કન્યેયં નામ્રિયત નિદ્રિતાસ્તે; કથામેતાં શ્રુત્વા તે તમુપજહસુઃ | 25 કિન્તુ સર્વેષુ બહિષ્કૃતેષુ સોડભ્યન્તરં ગત્વા કન્યાયાઃ કરં ધૃતવાન્, તેન સોદતિષ્ઠત્; 26 તતસ્તત્કર્મ્મણો યશઃ કૃત્સનં તં દેશં વ્યાપ્તવત્ | 27 તતઃ પરં યીશુસ્તસ્માત્ સ્થાનાદ્ યાત્રાં ચકાર; તદા હે દાયૂદઃ સન્તાન, અસ્માન્ દયસ્વ, ઇતિ વદન્તૌ દ્વૌ જનાવન્ધૌ પ્રોચૈરાહૂયન્તૌ તત્પશ્ચાદ્ વવ્રજતુઃ | 28 તતો યીશૌ ગેહમધ્યં પ્રવિષ્ટં તાવપિ તસ્ય સમીપમ્ ઉપસ્થિતવન્તૌ, તદાનીં સ તૌ પૃષ્ટવાન્ કર્મ્મૈતત્ કર્તું મમ સામર્થ્યમ્ આસ્તે, યુવાં કિમિતિ પ્રતીથઃ? તદા તૌ પ્રત્યૂચતુઃ, સત્યં પ્રભો | 29 તદાનીં સ તયો લોચનાનિ સ્પૃશન્ બભાષે, યુવયોઃ પ્રતીત્યનુસારાદ્ યુવયો મર્જલં ભૂયાત્ | તેન તત્ક્ષણાત્ તયો નૈત્રાણિ પ્રસન્નાન્યભવન્, 30 પશ્ચાદ્ યીશુસ્તૌ દૃઢમાઙ્ગાય જગાદ, અવધત્તમ્ એતાં કથાં કોપિ મનુજો મ જાનીયાત્ | 31 કિન્તુ તૌ પ્રસ્થાય તસ્મિન્ કૃત્સને દેશે તસ્ય કીર્તિં પ્રકાશયામાસતુઃ | 32 અપરં તૌ બહિર્યાંત એતસ્મિન્નન્તરે મનુજા એકં ભૂતઞ્ચસ્તમૂકં તસ્ય સમીપમ્ આનીતવન્તઃ | 33 તેન ભૂતે ત્યાજિતે સ મૂકઃ કથાં કથયિતું પ્રારભત, તેન જના વિસ્મયં વિજ્ઞાય કથયામાસુઃ, ઇસ્રાયેલો વંશે કદાપિ નેદૃગદૃશ્યત; 34 કિન્તુ ફિરૂશિનઃ કથયાઞ્ચક્રુઃ ભૂતાધિપતિના સ ભૂતાન્ ત્યાજયતિ | 35 તતઃ પરં યીશુસ્તેષાં ભજનભવન ઉપદિશન્ રાજ્યસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયન્ લોકાનાં યસ્ય ય આમયો યા ય પીડાસીત્, તાન્ શમયન્ શમયન્શ્ચ સર્વ્વાણિ નગરાણિ ગ્રામાંશ્ચ બભ્રામ | 36 અન્યઞ્ચ મનુજાન્ વ્યાકુલાન્ અરક્ષકમેષાનિવ ય ત્યક્તાન્ નિરીક્ષ્ય તેષુ કારુણિકઃ સન્ શિષ્યાન્ અવદત્, 37 શસ્યાનિ પ્રચુરાણિ સન્તિ, કિન્તુ છેત્તારઃ સ્તોકાઃ | 38 ક્ષેત્રં પ્રત્યપરાન્ છેદકાન્ પ્રહેતું શસ્યસ્વામિનં પ્રાર્થયધ્વમ્ |

10 અનન્તરં યીશુ દ્વાદશશિષ્યાન્ આહૂયામેધ્યભૂતાન્ ત્યાજયિતું સર્વપ્રકારરોગાન્ પીડાશ્ચ શમયિતું તેભ્યઃ સામર્થ્યમદાત્ | 2 તેષાં દ્વાદશપ્રેષ્યાણાં નામાન્યેતાનિ | પ્રથમં શિમોન્ યં પિતરં વદન્તિ, તતઃ પરં તસ્ય સહજ આન્દ્રિયઃ, સિવદિયસ્ય પુત્રો યાકૂબ્ 3 તસ્ય સહજો યોહન્; ફિલિપ્ બર્થલમય્ થોમાઃ કરસંગ્રાહી મથિઃ, આલ્ફેયપુત્રો યાકૂબ્, 4 કિનાનીયઃ શિમોન્, ય ઇષ્કરિયોતીયહિહૂદાઃ ખ્રીષ્ટં પરકરેડર્પયત્ | 5 એતાન્ દ્વાદશશિષ્યાન્ યીશુઃ પ્રેષયન્ ઇત્યાજ્ઞાપયત્, યૂયમ્ અન્યદેશીયાનાં પદવીં શેમિરોણીયાનાં કિમપિ નગરઞ્ચ ન પ્રવિશ્યે 6 ઇસ્રાયેલગોત્રસ્ય હારિતા યે યે મેષાસ્તેષામેવ સમીપં યાત | 7 ગત્વા ગત્વા સ્વર્ગસ્ય રાજત્વં સવિધમભવત્, એતાં કથાં પ્રચારયત | 8 આમયઞ્ચસ્તાન્ સ્વસ્થાન્ કુરુત, કુષ્ઠિનઃ પરિષ્કુરુત, મૃતલોકાન્ જીવયત, ભૂતાન્ ત્યાજયત, વિના મૂલ્યં યૂયમ્ અલભધ્વં વિનૈવ મૂલ્યં વિશ્રાણયત | 9 કિન્તુ સ્વેષાં કટિબન્ધેષુ સ્વાર્ણચ્ચતામ્રાણાં કિમપિ ન ગૃહ્ણીત | 10 અન્યચ્ચ યાત્રાયૈ ચેલસમ્પુદં વા દ્વિતીયવસનં વા પાદુકે વા યષ્ટિઃ, એતાન્ મા ગૃહ્ણીત, યતઃ કાર્યકૃત્ ભર્તું યોગ્યો ભવતિ | 11 અપરં યૂયં યત્ પુરં યઞ્ચ ગ્રામં પ્રવિશથ, તત્ર યો જનો યોગ્યપાત્રં તમવગત્ય યાનકાલં યાવત્ તત્ર તિષ્ઠત | 12 યદા યૂયં તદ્ગેહં પ્રવિશથ, તદા તમાશિષં વદત | 13 યદિ સ યોગ્યપાત્રં ભવતિ, તર્હિ તલ્કલ્યાણં તસ્મૈ ભવિષ્યતિ, નોચેત્ સાશીર્યુષ્મભ્યમેવ

ભવિષ્યતિ| 14 કિન્તુ યે જના યુષ્માકમાતિથ્યં ન વિદધતિ યુષ્માકં કથાઞ્ચ ન શૃણ્વન્તિ તેષાં ગેહાત્ પુરાદ્વા પ્રસ્થાનકાલે સ્વપદ્મલીઃ પાતયત| 15 યુષ્માનહં તથ્યં વચ્ચિ વિચારદિને તત્પુરસ્થ દશાતઃ સિદોમમોરાપુરયોર્દશા સહતરા ભવિષ્યતિ| 16 પશ્યત, વૃકયૂથમધ્યે મેષઃ યથાવિસ્તથા યુષ્માન પ્રહિણોમિ, તસ્માદ્ યૂયમ્ અહિરિવ સતર્કાઃ કપોતાઇવાહિંસકા ભવત| 17 નૃભ્યઃ સાવધાના ભવત; યતસ્તૈ યૂયં રાજસંસદિ સમર્પિષ્યધ્વે તેષાં ભજનગેહે પ્રહારિષ્યધ્વે| 18 યૂયં મન્નામહેતોઃ શાસ્તૃણાં રાજાઞ્ચ સમક્ષં તાનન્યદેશિનશ્રાધિ સાક્ષિત્વાર્થમાનેષ્યધ્વે| 19 કિન્વિવત્યં સમર્પિતા યૂયં કથં કિમુત્તરં વક્ષ્યથ તત્ર મા ચિન્તયત, યતસ્તદા યુષ્માભિ ર્થદ્ વક્તવ્યં તત્ તદ્દાર્ડે યુષ્મન્મનઃ સુ સમુપસ્થાસ્યતિ| 20 યસ્માત્ તદા યો વક્ષ્યતિ સ ન યૂયં કિન્તુ યુષ્માકમન્તરસ્થઃ પિત્રાત્મા| 21 સહજઃ સહજં તાતઃ સુતઞ્ચ મૃતૌ સમર્પયિષ્યતિ, અપત્યાગિ સ્વસ્વપિત્રો વિપક્ષીભૂય તૌ ઘાતયિષ્યન્તિ| 22 મન્મહેતોઃ સર્વે જના યુષ્માન્ ઋતીયિષ્યન્તે, કિન્તુ યઃ શેષં યાવદ્ ધૈર્યં ધૃત્વા સ્થાસ્યતિ, સ ત્રાયિષ્યતે| 23 તૈ ર્થદા યૂયમેકપુરે તાડિષ્યધ્વે, તદા યૂયમન્યપુરં પલાયધ્વં યુષ્માનહં તથ્યં વચ્ચિ યાવન્મનુજસુતો નૈતિ તાવદ્ ઇસ્રાયેલ્દેશીયસર્વનગરભ્રમણં સમાપયિતું ન શક્ષ્યથ| 24 ગુરોઃ શિષ્યો ન મહાન્, પ્રભોર્દાસો ન મહાન્| 25 યદિ શિષ્યો નિજગુરો દાસિશ્ચ સ્વપ્રભોઃ સમાનો ભવતિ તદિદં તદ્ યથેષ્ટં| યેતૈર્ગૃહપતિભૂતરાજ ઉચ્યતે, તદિદં પરિવારાઃ કિં તથા ન વક્ષ્યન્તે? 26 કિન્તુ તેભ્યો યૂયં મા ભિભીત, યતો યન્ન પ્રકાશિષ્યતે, તાદૃક્ છાદિતં કિમપિ નાસ્તિ, યચ્ચ ન વચ્ચિષ્યતે, તાદૃગ્ ગુપ્તં કિમપિ નાસ્તિ| 27 યદહં યુષ્માન્ તમસિ વચ્ચિ તદ્ યુષ્માભિર્દીપ્તૌ કથ્યતાં; કર્ણાભ્યાં યત્ શ્રૂયતે તદ્ ગેહોપરિ પ્રચાર્યતાં| 28 યે કાયં હન્તુ શકન્તુવન્તિ નાત્માનં, તેભ્યો મા ભૈષ્ટ; યઃ કાયાત્માનો નિરયે નાશયિતું, શકનોતિ, તતો ભિભીત| (Geenna 91067) 29 દ્વૌ યટકી કિમેકતામ્રમુદ્રયા ન વિક્રીયેતે? તથાપિ યુષ્મતાતાનુમતિં વિના તેષામેકોપિ ભુવિ ન પતતિ| 30 યુષ્મચ્છિરસાં સર્વ્યકયા ગણિતાઃ સન્તિ| 31 અતો મા ભિભીત, યૂયં બહુચટકેભ્યો બહુમૂલ્યાઃ| 32 યો મનુજસાક્ષાન્મામઙ્ગીકુરુતે તમહં સ્વર્ગસ્થતાતસાક્ષાદઙ્ગીકરિષ્યે| 33 પૃથ્વ્યામહં શાન્તિં દાતુમાગતઇતિ માનુભવત, શાન્તિં દાતું ન કિન્વસિં| 34 પિતૃમાતૃશ્રુભિઃ સાકં સુતસુતાબધૂ વિરોધયિતુઞ્ચાગતેસ્મિ| 35 તતઃ સ્વસ્વપરિવારએવ નૃશત્રુ ભવિતા| 36 યઃ પિતરિ માતરિ વા મનોધિકં પ્રીયતે, સ ન મદર્હઃ; 37 યશ્ચ સુતે સુતાયાં વા મનોધિકં પ્રીયતે, સેપિ ન મદર્હઃ| 38 યઃ સ્વકુશં ગૃહ્નૂન્ મત્પશ્ચાન્નૈતિ, સેપિ ન મદર્હઃ| 39 યઃ સ્વપ્રાણાનવતિ, સ તાન્ હારયિષ્યતે, યસ્તુ મત્કૃતે સ્વપ્રાણાન્ હારયતિ, સ તાનવતિ| 40 યો યુષ્માકમાતિથ્યં વિદધાતિ, સ મમાતિથ્યં વિદધાતિ, યશ્ચ મમાતિથ્યં વિદધાતિ, સ મત્રેરકસ્યાતિથ્યં વિદધાતિ| 41 યો ભવિષ્યદ્વાદીતિ જ્ઞાત્વા તસ્યાતિથ્યં વિદધતે, સ ભવિષ્યદ્વાદિનઃ ફલં લપ્સ્યતે, યશ્ચ ધાર્મિક ઇતિ વિદિત્વા તસ્યાતિથ્યં વિદધતે સ ધાર્મિકમાનવસ્ય ફલં પ્રાપ્સ્યતિ| 42 યશ્ચ કશ્ચિત્ એતેષાં ક્ષુદ્રનારાણામ્ યં કઞ્ચનૈકં શિષ્ય ઇતિ વિદિત્વા કંસૈકં શીતલસલિલં તસ્મૈ દત્તે, યુષ્માનહં તથ્યં વદામિ, સ કેનાપિ પ્રકારેણ ફલેન ન વચ્ચિષ્યતે|

11 ઇત્યં ચીશુઃ સ્વદ્વાદશશિષ્યાણામાજ્ઞાપનં સમાપ્ય પુરે પુર ઉપદેષ્ટું સુસંવાદં પ્રચારયિતું તત્સ્થાનાત્ પ્રતસ્થે| 2 અનન્તરં યોહન્ કારાયાં તિષ્ઠન્ ખ્રિષ્ટસ્ય કર્મણાં વાર્તા પ્રાપ્ય યસ્યાગમનવાર્તાસીત્ સએવ કિં ત્વં? વા વયમન્યમ્ અપેક્ષિષ્યામહે? 3 એતત્ પ્રષ્ટું નિજૌ દ્વૌ શિષ્યૌ પ્રાહિણોત્| 4 ચીશુઃ પ્રત્યવોચત્, અન્ધા નેત્રાણિ લભન્તે, ખન્દ્રા ગચ્છન્તિ, કુચ્ચિનઃ સ્વસ્થા ભવન્તિ, બધિરાઃ શૃણ્વન્તિ, મૃતા જીવન્ત ઉત્તિષ્ઠન્તિ, દરિદ્રાણાં સમીપે સુસંવાદઃ પ્રચાર્યન્ત, 5 એતાનિ યદ્દ યુવાં શૃણુથઃ પશ્યથશ્ચ ગત્વા તદ્વાર્તા યોહનં ગદન્તં| 6 યસ્યાહં ન વિદ્મીભવામિ, સએવ ધન્યઃ| 7 અનન્તરં તયોઃ પ્રસ્થિતયો ચીશુ યોહનમ્ ઉદ્દિશ્ય જનાન્ જગાદ, યૂયં કિં દ્રષ્ટું વહિર્મધ્યેપ્રાન્તરમ્ અગચ્છત? કિં વાતેન કમ્પિતં નલં? 8 વા કિં વીક્ષિતું વહિર્ગતવન્તઃ? કિં પરિહિતસૂક્ષ્મવસનં મનુજમેકં? પશ્યત, યે સૂક્ષ્મવસનાનિ પરિદધતિ, તે રાજધાન્યાં તિષ્ઠન્તિ| 9 તદિદં યૂયં કિં દ્રષ્ટું બહિરગમત, કિમેકં ભવિષ્યદ્વાદિનં? તદેવ સત્યં| યુષ્માનહં વદામિ, સ ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ મહાન્; 10 યતઃ, પશ્ય સ્વકીયહૃતોયં ત્વદગ્રે પ્રેચ્યતે મયા| સ ગત્વા તવ પન્થાનં સ્મયક્ પરિષ્કરિષ્યતિ| એતદ્વચનં યમધિ લિખિતમાસ્તે સોડયં યોહન્| 11 અપરં યુષ્માનહં તથ્યં બ્રવીમિ, મજ્જયિતુ યોહનઃ શ્રેષ્ઠઃ કોપિ નારીતો નાજાયત; તથાપિ સ્વર્ગરાજ્યમધ્યે સર્વેભ્યો યઃ ક્ષુદ્રઃ સ યોહનઃ શ્રેષ્ઠઃ| 12 અપરઞ્ચ આ યોહનોડય યાવત્ સ્વર્ગરાજ્યં બલાદાક્રાન્તં ભવતિ આક્રમિનશ્ચ જના બલેન તદધિકુર્વન્તિ| 13 યતો યોહનં યાવત્ સર્વભવિષ્યદ્વાદિભિ વ્યવસ્થયા ય ઉપદેશઃ પ્રાકાશયત| 14 યદિ યૂયમિદં વાક્યં ત્રહીતું શકન્તુથ, તદિદં શ્રેયઃ, યસ્યાગમનસ્ય વચનમાસ્તે સોડયમ્ એલિયઃ| 15 યસ્ય શ્રોતું કર્ણો સ્તઃ સ શૃણોતુ| 16 એતે વિદ્યમાનજનાઃ કે મયોપમીયન્તે? યે બાલકા હૃદ્વ ઉપવિશ્ય સ્વં સ્વં બન્ધુમાહુય વદન્તિ, 17 વયં યુષ્માકં સમીપે વંશીરવાદયામ, કિન્તુ યૂયં નાનૃત્યત; યુષ્માકં સમીપે ય વયમરોદિમ, કિન્તુ યૂયં ન વ્યલપત, તાદૃશૈ બાલકૈસ્ત ઉપમાયિષ્યન્તે| 18 યતો યોહન્ આગત્ય ન ભુક્તવાન્ ન પીતવાંશ્ચ, તેન લોકા વદન્તિ, સ ભૂતગ્રસ્ત ઇતિ| 19 મનુજસુત આગત્ય ભુક્તવાન્ પીતવાંશ્ચ, તેન લોકા વદન્તિ, પશ્યત એષ ભોક્તા મધપાતા ચાણ્ડાલપાપિનાં બન્ધશ્ચ, કિન્તુ જ્ઞાનિનો જ્ઞાનવ્યવહારં નિર્દોષં જાનન્તિ| 20 સ યત્ર યત્ર પુરે બહ્વાશ્રય્યં કર્મ કૃતવાન્, તન્નિવાસિનાં

मनःपरावृत्त्यभावात् तानि नगराणि प्रति हन्तेत्युक्ता कथितवान्, 21 हा कोरासीन्, हा भैत्सैदे, युष्मन्मध्ये यधदाश्रय्यं कर्म कृतं यदिति तत् सोरसीदोनगर अकारिष्यत्, तर्हि पूर्वमेव तन्निवासिनः शाण्वसने भस्मनि योपविशन्तो मनांसि परावर्तिष्यन्त | 22 तस्मादहं युष्मान् वदामि, विचारदिने युष्माकं दशातः सोरसीदोनो दशा सहातरा भविष्यति | 23 अपरत्र अत कङ्नाडूम्, त्वं स्वर्गं यावदुन्नतोसि, किन्तु नरके निक्षेपस्यसे, यस्मात् त्वयि यान्याश्रय्याणि कर्माण्यकारिषत्, यदिति तानि सिदोभनगर अकारिष्यन्त, तर्हि तदहं यावदस्थास्यत् | (Mathes 986) 24 किन्त्वहं युष्मान् वदामि, विचारदिने तव दण्डतः सिदोभो दण्डो सहातरो भविष्यति | 25 अतस्मिन्नेव समये यीशुः पुनरुवाच, हे स्वर्गपुथिव्योरेकाधिपते पितस्त्वं ज्ञानवतो विदुषश्च लोकान् प्रत्येतानि न प्रकाश्य भावकान् प्रति प्रकाशितवान्, एति हेतोस्त्वां धन्यं वदामि | 26 हे पितः, एतं भवेत् यत् एतं त्वदृष्टावुत्तमं | 27 पित्रा मयि सर्व्याणि समर्पितानि, पितरं विना कोपि पुत्रं न जानाति, यान् प्रति पुत्रेण पिता प्रकाशयते तान् विना पुत्राद् अन्यः कोपि पितरं न जानाति | 28 हे परिश्रान्ता भाराकान्ताश्च लोका यूयं मत्सन्निधिम् आगच्छत, अहं युष्मान् विश्रामयिष्यामि | 29 अहं क्षमणशीलो नम्रमनाश्च, तस्मात् मम युगं स्वेषामुपरि धारयत मत्तः शिक्षध्वञ्च, तेन यूयं स्वे स्वे मनसि विश्रामं लप्स्यध्वे | 30 यतो मम युगम् अनायासं मम भारश्च लघुः |

12 अनन्तरं यीशु विश्रामवारे शस्यमध्येन गच्छति, तदा तच्छिष्या बुभुक्षिताः सन्तः शस्यमञ्जरीशृत्वा छित्वा भादितुमारभन्त | 2 तद् विलोक्य द्विःशिनो यीशुं जगद्गुः, पश्य विश्रामवारे यत् कर्माकर्तव्यं तदेव तव शिष्याः कुर्वन्ति | 3 स तान् प्रत्यावदत्, दायूद् तत्सङ्गिनश्च बुभुक्षिताः सन्तो यत् कर्माकुर्वन् तत् किं युष्माभिर्नापाठि? 4 ये दर्शनीयाः पूपाः याजकान् विना तस्य तत्सङ्गिभनुजानात्राभोजनीयास्त एश्वरावासं प्रविष्टेन तेन लुक्ताः | 5 अन्यस्य विश्रामवारे मध्येमन्दिरे विश्रामवारीयं नियमं लङ्घन्तोपि याजका निर्दोषा भवन्ति, शास्त्रमध्ये किमिदमपि युष्माभिर्न पठितं? 6 युष्मानहं वदामि, अत्र स्थाने मन्दिरादपि गरीयान् अेक आस्ते | 7 किन्तु दयायां मे यथा प्रीतिर्न तथा यज्ञकर्माणि | अेतद्व्यनस्यार्थं यदिति युयम् अज्ञासिष्ट तर्हि निर्दोषान् द्रोषिणो नाकार्थ | 8 अन्यस्य मनुजसुतो विश्रामवारस्यापि पतिरास्ते | 9 अनन्तरं स तत्स्थानात् प्रस्थाय तेषां भजनभवनं प्रविष्टवान्, तदानीम् अेकः शुष्ककरामयवान् उपस्थितवान् | 10 ततो यीशुम् अपवदितुं मानुषाः पप्रच्छुः, विश्रामवारे निरामयत्वं करणीयं न वा? 11 तेन स प्रत्युवाच, विश्रामवारे यदिति कस्यचिद् अविर्गते पतति, तर्हि यस्तं धृत्वा न तोलयति, अेतादृशो मनुजो युष्माकं मध्ये क आस्ते? 12 अवे र्मानवः किं नहि श्रेयान्? अतो विश्रामवारे हितकर्म्म कर्त्तव्यं | 13 अनन्तरं स तं मानवं गदितवान्, करं प्रसारय; तेन करे प्रसारिते सोन्यकरवत् स्वस्थोऽभवत् | 14 तदा द्विःशिनो बहिर्भूय कथं तं हनिष्याम एति कुमत्राणां तत्रातिकूल्येन युक्त्वा | 15 ततो यीशुस्तद् विदित्वा स्थानान्तरं गतवान्; अन्येषु बडुनरेषु तत्पश्चाद् गतेषु तान् स निरामयान् कृत्वा धत्याज्ञापयत्, 16 यूयं मां न परिखायत | 17 तस्मात् मम प्रीयो मनोनीतो मनसस्तुष्टिकारकः | मदीयः सेवको यस्तु विधते तं समीक्षात् | तस्योपरि स्वकीयात्मा मया संस्थापयिष्यते | तेनान्यदेशजातेषु व्यवस्था संप्रकाशयते | 18 केनापि न विरोधं स विवाहश्च करिष्यति | न य राजपथे तेन वयनं श्रावयिष्यते | 19 व्यवस्था खलिता यावत् नहि तेन करिष्यते | तावत् नलो विदीर्णोऽपि भक्षयते नहि तेन य | तथा सधूमवर्तिञ्च न स निर्व्यापयिष्यते | 20 प्रत्याशाश्च करिष्यन्ति तन्नाम्नि भिन्नेशजाः | 21 यान्येतानि वयनानि यिशयियभविष्यद्वादिना प्रोक्तान्यासन्, तानि सङ्गान्यभवन् | 22 अनन्तरं लोके स्तत्समीपम् आनीतो भूतत्रस्तान्धमूडैकमनुजस्तेन स्वस्थीकृतः, ततः सोऽन्धो मूको द्रष्टुं वक्तुञ्चरब्धवान् | 23 अनेन सर्व्वे विस्मिताः कथयाञ्चुः, ओषः किं दायूद् सन्तानो नहि? 24 किन्तु द्विःशिनस्तत् श्रुत्वा गदितवन्तः, बाक्सिबूभान्मो भूतराजस्य साहाय्यं विना नायं भूतान् त्याजयति | 25 तदानीं यीशुस्तेषाम् एति मानसं विज्ञाय तान् अवदत् किञ्चन राज्ञं यदिति स्वविपक्षाद् विधते, तर्हि तत् उच्छिद्यते; यस्य किञ्चन नगरं वा गृहं स्वविपक्षाद् विविधते, तत् स्थातुं न शक्नोति | 26 तद्वत् शयतानो यदिति शयतानं बहिः कृत्वा स्वविपक्षात् पृथक् पृथक् भवति, तर्हि तस्य राज्ञं केन प्रकारेण स्थास्यति? 27 अहञ्च यदिति बाक्सिबूभा भूतान् त्याजयामि, तर्हि युष्माकं सन्तानाः केन भूतान् त्याजयन्ति? तस्माद् युष्माकम् अेतद्वियारयितारस्त अेव भविष्यन्ति | 28 किन्त्वहं यदीश्वरात्मना भूतान् त्याजयामि, तर्हि श्वरस्य राज्ञं युष्माकं सन्निधिमागतवत् | 29 अन्यत्र कोपि बलवन्त ज्ञं प्रथमतो न बह्व्या केन प्रकारेण तस्य गृहं प्रविश्य तद्द्रव्यादि लोहयितुं शक्नोति? किन्तु तत् कृत्वा तदीयगृस्य द्रव्यादि लोहयितुं शक्नोति | 30 यः कश्चित् मम स्वपक्षीयो नहि स विपक्षीय आस्ते, यश्च मया साकं न संगृह्णाति, स विकिरति | 31 अतअेव युष्मानहं वदामि, मनुजानां सर्व्वप्रकारपापानां निन्दायाश्च मर्षाणं भवितुं शक्नोति, किन्तु पवित्रस्यात्मनो विरुद्धनिन्दाया मर्षाणं भवितुं न शक्नोति | 32 यो मनुजसुतस्य विरुद्धं कथां कथयति, तस्यापराधस्य क्षमा भवितुं शक्नोति,

किन्तु यः कश्चित् पवित्रस्यात्मनो विरुद्धं कथां कथयति नेहलोकं न प्रेत्य तस्यापराधस्य क्षमा भवितुं शक्नोति। (aīṅ g165) 33 पादपं यदि भद्रं वदथ, तर्हि तस्य इलमपि साधु वक्तव्यं, यदि यः पादपं असाधुं वदथ, तर्हि तस्य इलमप्यसाधु वक्तव्यं; यतः स्वीयस्वीयइलेन पादपः परिधीयते। 34 रे भुजगवंशा यूयमसाधवः सन्तः कथं साधु वाक्यं वक्तुं शक्यथ? यस्माद् अन्तःकरास्य पूर्णभावानुसाराद् वदनाद् वयो निर्गच्छति। 35 तेन साधुर्मानवोऽन्तःकराशुभात् साधुभाएऽगारात् साधु द्रव्यं निर्गमयति, असाधुर्मानुषस्त्वसाधुभाएऽगाराद् असाधुवस्तूनि निर्गमयति। 36 किन्त्वदं युष्मान् वदामि, मनुजा यावन्त्यालस्यवयांसि वदन्ति, विचारदिने तदुत्तरमवश्यं ददातव्यं, 37 यतस्त्वं स्वीयवयोभिर्निरपराधः स्वीयवयोभिश्च सापराधो गच्छिष्यसे। 38 तदानीं कतिपया उपधायाः किञ्चिन्नश्च जगद्गुः, हे गुरो वयं भवतः किञ्चन लक्ष्म दिदक्षामः। 39 तदा स प्रत्युक्तवान्, दृष्टो व्यभिचारी यः वंशो लक्ष्म भूयते, किन्तु भविष्यद्वादिनो यूनसो लक्ष्म विहायान्यत् किमपि लक्ष्म ते न प्रदर्शयिष्यन्ते। 40 यतो यूनम् यथा त्र्यङ्गोरात्रं बृहन्मीनस्य दुक्षावासीत्, तथा मनुजपुत्रोपि त्र्यङ्गोरात्रं मेदिन्या मध्ये स्थास्यति। 41 अपरं नीनिवीया मानवा विचारदिनं अतद्वंशीयानां प्रतिफलम् उत्थाय तान् दोग्धिः करिष्यन्ति, यस्मात् यूनस उपदेशात् मनांसि परावर्तयात्किञ्चिद्, किन्त्वत्र यूनसोपि गुरुतर अेक आस्ते। 42 पुनश्च दक्षिणदेशीया राज्ञी विचारदिनं अतद्वंशीयानां प्रतिफलमुत्थाय तान् दोग्धिः करिष्यति यतः सा राज्ञी सुलेमनो विधायाः कथां श्रोतुं मेदिन्याः सीम्न आगच्छत्, किन्तु सुलेमनोपि गुरुतर अेक ज्ञोऽत्र आस्ते। 43 अपरं मनुजाद् बहिर्गतोऽपवित्रभूतः शुष्कस्थानेन गत्वा विश्रामं गवेषयति, किन्तु तदलभमानः स वक्ति, यस्मा; निकेतनाद् आगमं, तदेव वेश्म पकावृत्य यामि। 44 पश्चात् स तत् स्थानम् उपस्थाप्य तत् शून्यं माञ्जितं शोभितञ्च विलोक्य प्रजन् स्वतोपि दृष्टतरान् अन्यसप्तभूतान् सङ्गिनः करोति। 45 ततस्ते तत् स्थानं प्रविश्य निवसन्ति, तेन तस्य मनुजस्य शेषदशा पूर्वदशातोतीवाशुभा भवति, अेतेषां दृष्टवश्यानामपि तथैव घटिष्यते। 46 मानवेभ्य अेतासां कथनां कथनकाले तस्य माता सलजाश्च तेन साकं काञ्चित् कथां कथयितुं वाग्धन्तो बहिरेव स्थितवन्तः। 47 ततः कश्चित् तस्मै कथितवान्, पश्य तव जननी सलजाश्च त्वया साकं काञ्चन कथां कथयितुं कामयमाना बहिस्तिष्ठन्ति। 48 किन्तु स तं प्रत्यवदत्, मम का जननी? के वा मम सलजा? 49 पश्चात् शिष्यान् प्रति करं प्रसार्य कथितवान्, पश्य मम जननी मम सलजाश्चैते; 50 यः कश्चित् मम स्वर्गस्थस्य पितुरिष्टं कर्मं कुरुते, सअेव मम भ्राता भगिनी जननी य।

13 अपरञ्च तस्मिन् दिने यीशुः सद्गनो गत्वा सरित्यते रोधसि समुपविवेश। 2 तत्र तत्सन्धिषो बहुजनानां निवहोपस्थितेः स तरणिमारुह्य समुपाविशत्, तेन मानवा रोधसि स्थितवन्तः। 3 तदानीं स दृष्टान्तैस्तान् एतन् बहुश उपदिष्टवान्। पश्यत, कश्चित् कृषीवलो बीजानि वपन्तुं बहिर्जगाम, 4 तस्य वपनकाले कतिपयबीजेषु मार्गपाशर्वे पतितेषु विहगास्तानि भक्षितवन्तः। 5 अपरं कतिपयबीजेषु स्तोकमधुक्तपाषाणे पतितेषु भृदल्पत्वात् तत्क्षणात् तान्यङ्कुरितानि, 6 किन्तु रवावुदिते एगधानि तेषां मूलाप्रविष्टत्वात् शुष्कतां गतानि य। 7 अपरं कतिपयबीजेषु कष्टकानां मध्ये पतितेषु कष्टकान्येधित्वा तानि जत्रसुः। 8 अपरञ्च कतिपयबीजानि उर्वरायां पतितानि; तेषां मध्ये कानियित् शतगुणानि कानियित् षष्टिगुणानि कानियित् त्रिंशदगुणानि इलानि इलितवन्ति। 9 श्रोतुं यस्य श्रुती आसाते स शृणुयात्। 10 अनन्तरं शिष्यैरागत्य सोऽपृच्छयत्, भवता तेभ्यः कुतो दृष्टान्तकथा कथ्यते? 11 ततः स प्रत्यवदत्, स्वर्गराज्यस्य निगूढां कथां वेदितुं युष्मत्सं सामर्थ्यमदायि, किन्तु तेभ्यो नादायि। 12 यस्माद् यस्यान्तिके वद्वते, तस्मादेव दायिष्यते, तस्मात् तस्य बाहुल्यं भविष्यति, किन्तु यस्यान्तिके न वद्वते, तस्य यत् किञ्चनारस्ते, तदपि तस्माद् आदायिष्यते। 13 ते पश्यन्तोपि न पश्यन्ति, शृण्वन्तोपि न शृण्वन्ति, बुध्यमाना अपि न बुध्यन्ते य, तस्मात् तेभ्यो दृष्टान्तकथा कथ्यते। 14 यथा कर्णोः श्रोत्र्यथ यूयं वै किन्तु यूयं न भोत्स्यथ। नेत्रैर्द्रक्ष्यथ यूयञ्च परिज्ञातुं न शक्यथ। ते मानुषा यथा नैव परिपश्यन्ति लोयनैः। कर्णो यथा न शृण्वन्ति न बुध्यन्ते य मानसैः। व्यावर्तितेषु यितेषु काले कुत्रापि तैर्जनैः। मत्तस्ते मनुजाः स्वस्था यथा नैव भवन्ति य। तथा तेषां मनुष्याणां क्रियन्ते स्थूलबुद्धयः। अधिरीभूतकर्णाश्च ज्ञाताश्च मुद्दिता दृशः। 15 यदेतानि वयनानि शिष्यायिभविष्यद्वादिना प्रोक्तानि तेषु तानि इलन्ति। 16 किन्तु युष्माकं नयनानि धन्यानि, यस्मात् तानि वीक्षन्ते; धन्याश्च युष्माकं शब्दत्राहा; यस्मात् तैराकर्ष्यते। 17 मया यूयं तथं वयामि युष्माभि र्यधद् वीक्ष्यते, तद् बहवो भविष्यद्वादिनो धार्मिकाश्च मानवा दिदक्षन्तोपि द्रष्टुं नालभन्त, पुनश्च यूयं यदत् शृणुथ, तत् ते शुश्रूषमाणा अपि श्रोतुं नालभन्त। 18 कृषीवलीयदृष्टान्तस्यार्थं शृणुत। 19 मार्गपाशर्वे बीजान्युत्तानि तस्यार्थं अेषः, यदा कश्चित् राज्यस्य कथां निशम्य न बुध्यते, तदा पापात्मागत्य तदीयमनस उपतां कथां हरन् नयति। 20 अपरं पाषाणस्थले बीजान्युत्तानि तस्यार्थं अेषः; कश्चित् कथां श्रुत्वैव उर्षयित्तेन गृह्णाति, 21 किन्तु तस्य मनसि मूलाप्रविष्टत्वात् स किञ्चित्कालमात्रं

स्थिरस्तिष्ठति; पश्चात् तत्कथाकाराणात् कोपि क्लेस्ताऽना वा येत् जायते, तर्हि स तत्क्षणाद् विघ्नमेति। 22 अपरं कएटकानां मध्ये बीजान्युप्तानि तदर्थं अेषः; केनचित् कथायां श्रुतायां सांसारिकयिन्ताभिर्भ्रान्तिभिश्च सा ग्रस्यते, तेन सा मा विड्वला भवति। (aiōn g165) 23 अपरम् उर्वरायां बीजान्युप्तानि तदर्थं अेषः; ये तां कथां श्रुत्वा वुध्यन्ते, ते इक्षिताः सन्तः केचित् शतगुणानि केचित् षष्टिगुणानि केचिच्च त्रिंशद्गुणानि इलानि जनयन्ति। 24 अनन्तरं सोपराभेकां दृष्टान्तकथामुपस्थाप्य तेभ्यः कथयामासुः स्वर्गीयराज्यं तादृशेन केनचिद् गृहस्थेनोपभीयते, येन स्वीयक्षेत्रे प्रशस्तबीजान्यौप्यन्त। 25 किन्तु क्षारादायां सकललोकेषु सुप्तेषु तस्य रिपुरागत्य तेषां गोधूमबीजानां मध्ये वन्ययवमबीजान्युत्वा वप्राज। 26 ततो यदा बीजेभ्योऽङ्कुरा जायमानाः कञ्जिशाभिर्घृतवन्तः; तदा वन्ययवसान्यपि दृश्यमानान्यभवन्। 27 ततो गृहस्थस्य दासेया आगम्य तस्मै कथयाञ्चक्रुः, हे महेच्छ, भवता किं क्षेत्रे भद्रबीजानि नौप्यन्त? तथात्वे वन्ययवसानि कृत आयन? 28 तदानीं तेन ते प्रतिगदिताः, केनचित् रिपुरा कर्मदमकारि। दासेयाः कथयामासुः, वयं गत्वा तान्युत्पाप्य क्षिपामो भवतः कीदृशीच्छा जायते? 29 तेनावदि, नहि, शङ्केऽदं वन्ययवसोत्पादनकाले युष्माभिरसैः साकं गोधूमा अप्युत्पाटिष्यन्ते। 30 अतः शस्यकर्तनकालं यावद् उभयान्यपि सह वर्द्धन्तां, पश्चात् कर्तनकाले कर्तकान् वक्ष्यामि, यूयमादौ वन्ययवसानि संगृह्य दाडयितुं वीटिका बद्ध्वा स्थापयत; किन्तु सर्व्वे गोधूमा युष्माभिर्भाएडागारं नीत्वा स्थाप्यन्ताम्। 31 अनन्तरं सोपराभेकां दृष्टान्तकथामुत्पाप्य तेभ्यः कथितवान् कश्चिन्मनुजः सर्षपबीजमेकं नीत्वा स्वक्षेत्र उवाप। 32 सर्षपबीजं सर्व्वस्माद् बीजात् क्षुद्रमपि सहङ्कुरितं सर्व्वस्मात् शाकात् बृहद् भवति; स तादृशस्तर्भ् वति, यस्य शाभासु नभसः भगा आगत्य निवसन्ति; स्वर्गीयराज्यं तादृशस्य सर्षपैकस्य समम्। 33 पुनरपि स उपमाकथामेकां तेभ्यः कथयाञ्चकार; कायन योषित् यत् किण्वमादाय द्रोणत्रयमितगोधूमयूराणां मध्ये सर्व्वेषां मिश्रीभवनपर्यन्तं समाख्याध निधत्तवती, तत्किण्वमिव स्वर्गराज्यं। 34 एतं यीशु र्भनुजनिवडानां सन्निधावुपमाकथाभिरेतान्याप्यानानि कथितवान् उपमां विना तेभ्यः किमपि कथां नाकथयत्। 35 अतेन दृष्टान्तीयेन वाक्येन व्यादाय वदनं निजं। अदं प्रकाशयिष्यामि गुप्तवाक्यं पुराभवत्। यदेतद्वयं भविष्यद्वादिना प्रोक्तमासीत्, तत् सिद्धमभवत्। 36 सर्व्वान् मनुजान् विसृज्य यीशो गृहं प्रविष्टे तच्छिष्या आगत्य यीशवे कथितवन्तः, क्षेत्रस्य वन्ययवसीयदृष्टान्तकथाम् भवान् अस्मान् स्पष्टीकृत्य वदतु। 37 ततः स प्रत्युवाच, येन भद्रबीजान्युप्यन्ते स मनुजपुत्रः, 38 क्षेत्रं जगतु, भद्रबीजानी राज्यस्य सन्तानाः, 39 वन्ययवसानि पापात्मनः सन्तानाः। येन रिपुरा तान्युप्तानि स शयतानः, कर्तनसमयश्च जगतः शेषः, कर्तकाः स्वर्गीयदूताः। (aiōn g165) 40 यथा वन्ययवसानि संगृह्य दाहन्ते, तथा जगतः शेषे भविष्यति; (aiōn g165) 41 अर्थात् मनुजसुतः स्वायंदूतान् प्रेषयिष्यति, तेन ते य तस्य राज्यात् सर्व्वान् विघ्नकारिणोऽघामिर्कलोकांश्च संगृह्य 42 यत्र रोदनं एतदधर्षणञ्च भवति, तत्रान्निङ्कुएडे निक्षेप्यन्ति। 43 तदानीं धार्मिकलोकाः स्वेषां पितृ राज्ये भास्करेण वनेष्विने भविष्यन्ति। श्रोतुं यस्य श्रुती आसाते, म शृणुयात्। 44 अपरञ्च क्षेत्रमध्ये निर्धि पश्यन् यो गोपयति, ततः परं सानन्दो गत्वा स्वीयसर्व्वस्यं विक्रीय तक्षेत्रं कीर्णाति, स एव स्वर्गराज्यं। 45 अन्यञ्च यो वशिङ्क उत्तमां मुक्तां गवेषयन् 46 मडार्धां मुक्तां विलोक्य निजसर्व्वस्यं विक्रीय तां कीर्णाति, स एव स्वर्गराज्यं। 47 पुनश्च समुद्रो निक्षिप्तः सर्व्वप्रकारमीनसंग्राहानयाएव स्वर्गराज्यं। 48 तस्मिन् आनाये पूर्व्वे जना यथा रोधस्युत्तोत्य समुपविश्य प्रशस्तमीनान् संग्रह्य भाजनेषु निदधते, कुत्सितान् निक्षिपन्ति; 49 तथैव जगतः शेषे भविष्यति, इलतः स्वर्गीयदूता आगत्य पुण्यवज्जनानां मध्यात् पापिनः पृथङ् कृत्वा वद्विङ्कुएडे निक्षेप्यन्ति, (aiōn g165) 50 तत्र रोदनं एतैर्दन्तधर्षणञ्च भविष्यतः। 51 यीशुना ते पृष्टा युष्माभिः किमेतान्याप्यानान्यबुध्यन्त? तदा ते प्रत्यवदन्, सत्यं प्रभो। 52 तदानीं स कथितवान्, निजभाएडागारात् नवीनपुरातनानि वस्तूनि निर्गमयति यो गृहस्थः स एव स्वर्गराज्यमधि शिक्षिताः स्वर्व उपदेष्टारः। 53 अनन्तरं यीशुरेताः सर्व्वा दृष्टान्तकथाः समाप्य तस्मात् स्थानात् प्रतस्थे। अपरं स्वदेशमागत्य जनान् भजनभवन उपदिष्टवान्; 54 ते विस्मयं गत्वा कथितवन्त अतस्सैतादृशं ज्ञानम् आश्चर्य्यं कर्म य कस्माद् अजायत? 55 किमयं सूत्रधारस्य पुत्रो नहि? अेतस्य मातुर्नामि य किं भरियम् नहि? याकुब्-यूषङ्-शिभोन्-धिडूदाश्च किमेतस्य भ्रातरो नहि? 56 अेतस्य भगिन्यश्च किमस्माकं मध्ये न सन्ति? तर्हि कस्माद्यमेतानि लब्धवान्? एतं स तेषां विघ्नरूपो भवत्यु; 57 ततो यीशुना निगदितं स्वदेशीयजनानां मध्यं विना भविष्यद्वादी कुत्राप्यन्यत्र नासम्भान्यो भवती। 58 तेषामविश्वासहेतोः स तत्र स्थाने बह्वाश्चर्य्यकर्मणि न कृतवान्।

14 तदानीं राजा डेरोद् यीशो र्यशः श्रुत्वा निजदासेयान् जगाद्, 2 अेष मज्जयित्वा योडन्, प्रमितेभयस्तस्योत्थानात् तेनेत्यमद्भुतं कर्म प्रकाशयते। 3 पुरा डेरोद् निजभ्रातुः द्विषिषो जायाया डेरोदीयाया अनुरोधाद् योडनं धारयित्वा बद्धा कारायां स्थापितवान्। 4 यतो योडन् उक्तवान्, अेतस्याः संग्रहो भवतो नोचितः। 5 तस्मात् नृपतिस्तं ण्त्तुमिच्छन्पि लोकेभ्यो विभयाञ्चकार; यतः सर्व्वे योडनं भविष्यद्वादिनं

मेनिरे | 6 किन्तु हेरोदो जन्माडीयमड उपस्थिते हेरोदीयाया दृष्टिता तेषां समक्षं नृतित्वा हेरोदमप्रीएयत् | 7 तस्मात् भूपतिः शपथं कुर्वन् एति प्रत्यज्ञासीत्, त्वया यद् याच्यते, तदेवाद् दद्यामि | 8 सा कुमारी स्वीयमातुः शिक्षां लब्धा बभाषे, भोजयितुर्थोऽन उक्तमाङ्गं भाजेन समानीय मह्यं विश्राणय | 9 ततो राजा शुशोच, किन्तु भोजनायोपविशतां सज्जिनां स्वकृतशपथस्य यानुरोधत् तत् प्रदातुम आदिदेश | 10 पश्चात् कारं प्रति नरं प्रदित्य योऽन उक्तमाङ्गं छित्वा 11 तत् भाजेन आनाय्य तस्यै कुमार्यै व्यभ्राणयत्, ततः सा स्वजनन्याः समीपं तन्निनाय | 12 पश्चात् योऽनः शिष्या आगत्य कायं नीत्वा श्मशाने स्थापयामासुस्ततो यीशोः सन्निधिं व्रजित्वा तद्गार्त्तं बभाषिरे | 13 अनन्तरं यीशुरिति निशब्दं नावा निर्जनस्थानम् अेकाकी गतवान्, पश्चात् मानवास्तत् श्रुत्वा नानानगरेभ्य आगत्य पदैस्तत्पश्चाद् एयुः | 14 तदानीं यीशु बर्दिरागत्य महान्तं जननिवद् निरीक्ष्य तेषु कारुणिकः भूः तेषां पीडितजनान् निरामयान् यकार | 15 ततः परं सन्ध्यायां शिष्यास्तदन्तिकमागत्य कथयाञ्चक्रुः, एद् निर्जनस्थानं वेलाप्यवसन्नाः; तस्मात् मनुजान् स्वस्वग्रामं गन्तुं स्वार्थं भक्ष्याणि केतुञ्च भवान् तान् विसृजतु | 16 किन्तु यीशुस्तानवादीत्, तेषां गमने प्रयोजनं नास्ति, यूयमेव तान् भोजयत | 17 तदा ते प्रत्यवदन्, अस्माकमत्र पूषपञ्चकं मीनद्वयञ्चास्ते | 18 तदानीं तेनोक्तं तानि मदनिकमानयत | 19 अनन्तरं स मनुजान् यवसोपथ्युपवेष्टुम् आज्ञापयामास; अपरं तत् पूषपञ्चकं मीनद्वयञ्च गृह्णन् स्वर्गं प्रति निरीक्ष्येश्वरीयगुणान् अनूढं भंक्त्वा शिष्येभ्यो दत्तवान्, शिष्याश्च लोकेभ्यो ददुः | 20 ततः सर्वे लुक्त्वा परितृप्तवन्तः, ततस्तदवशिष्टभक्ष्यैः पूषान् द्वादशदलकान् गृहीतवन्तः | 21 ते लोक्तारः स्त्रीर्बालकांश्च विहाय प्रायेण पञ्च सडसाणि पुमांस आसन् | 22 तदनन्तरं यीशु लोकां विस्मर्जनकाले शिष्यान् तरणिमारोढुं स्वाघे पारं यातुञ्च गाढमादिष्टवान् | 23 ततो लोकेषु विसृष्टेषु स विविक्ते प्रार्थयितुं गिरिभेकं गत्वा सन्ध्यां यावत् तत्रैकाकी स्थितवान् | 24 किन्तु तदानीं सम्भुषवातत्वात् सरित्पते मध्ये तरङ्गैस्तरणितोऽलायमानाभवत् | 25 तदा स यामिन्याश्चतुर्थप्रदरे पदभ्यां व्रजन् तेषामन्तिकं गतवान् | 26 किन्तु शिष्यास्तं सागरोपरि व्रजन्तं विलोक्य समुद्रिगना जगदुः, ओष भूत एति शङ्कमाना उच्यैः शब्दायाञ्चक्रिरे य | 27 तदैव यीशुस्तानवदत्, सुस्थिरा भवत, मा भैष्ट, ओषोऽडम् | 28 ततः पितर एत्युक्तवान्, हे प्रभो, यदि भवानेव, तर्हि मां भवत्समीपं यातुमाज्ञापयतु | 29 ततः तेनादिष्टः पितरस्तरणितोऽवरोह यीशेरन्तिकं प्राप्तुं तोयोपरि वराज | 30 किन्तु प्रयाणं पवनं विलोक्य भयात् तोये मंडतुम् आरेभे, तस्माद् उच्यैः शब्दायमानः कथितवान्, हे प्रभो, मामवतु | 31 यीशुस्तत्पश्चात् करं प्रसार्य तं धरन् उक्तवान्, ए स्तोकरप्रत्ययिन् त्वं कुतः समशेथाः? 32 अनन्तरं तयोस्तरणिमारोढयोः पवनो निववृत्ते | 33 तदानीं ये तरणयामासन्, त आगत्य तं प्राणभ्य कथितवन्तः, यथार्थस्त्वमेवेश्वरसुतः | 34 अनन्तरं पारं प्राय ते गिनेषरन्नामकं नगरमुपतस्थुः, 35 तदा तत्रत्या जना यीशुं परिचीय तद्देशस्य यतुर्दिशो वार्तां प्रदित्य यत्र यावन्तः पीडिता आसन्, तावतअेव तदन्तिकमानयामासुः | 36 अपरं तदीयवसनस्य ग्रन्थिमात्रं स्पृष्टुं विनीय यावन्तो जनास्तत् स्पर्शं यक्रिरे, ते सर्वअेव निरामया बभूवुः |

15 अपरं धिरूशालभनगरीयाः कतिपया अध्यापकाः द्विरूशिनश्च यीशोः समीपमागत्य कथयामासुः, 2 तव शिष्याः किमर्थम् अप्रक्षालितकरैर् भक्षित्वा परम्परागतं प्रायानानां व्यवहारं लडवन्ते? 3 ततो यीशुः प्रत्युवाय, यूयं परम्परागतायारेण कुत एश्वराज्ञां लडवध्वे | 4 एश्वर एत्याज्ञापयत्, त्वं निजपितरौ संमन्येथाः, येन य निजपितरौ न्येते, स निश्चितं म्रियेत; 5 किन्तु यूयं वदथ, यः स्वजनकं स्वजननीं वा वाक्यमिदं वदति, युवां मत्तो यल्लभेथे, तत् न्यविधत, 6 स निजपितरौ पुन न संमन्यते | एत्थं यूयं परम्परागतेन स्वेषामायारेणेश्वरीयाज्ञां लुम्पथ | 7 रे क्पटिनः सर्वे धिशयियो युष्मानधि भविष्यद्वयनान्येतानि सम्यग् उक्तवान् | 8 वदन् मनुजा अेते समायान्ति मदनिकं | तथाधरे भदीयञ्च मानं कुर्वन्ति ते नराः | 9 किन्तु तेषां मनो मत्तो विदूरअेव तिष्ठति | शिक्षयन्तो विधीन् न्नाज्ञा भजन्ते मां मुधैव ते | 10 ततो यीशु लोकां आडूय प्रोक्तवान्, यूयं श्रुत्वा बुध्यध्वं | 11 यन्मुषं प्रविशति, तत् मनुजम् अमेधं न करोति, किन्तु यदास्यात् निर्गच्छति, तदेव मानुषममेधो करोती | 12 तदानीं शिष्या आगत्य तस्मै कथयाञ्चक्रुः, अेतां कथां श्रुत्वा द्विरूशिन्तो व्यरज्यन्त, तत् किं भवता ज्ञायते? 13 स प्रत्यवदत्, मम स्वर्गस्थः पिता यं कञ्चिदङ्कुरं नाशोपयत्, स उत्पाद्यते | 14 ते तिष्ठन्तु, ते अन्धमनुजानाम् अन्धमार्गदर्शका अेव; यधन्धोऽन्धं पन्थानं दर्शयति, तर्ह्युभौ गर्ते पततः | 15 तदा पितरस्तं प्रत्यवदत्, दृष्टान्तमिममस्मान् बोधयतु | 16 यीशुना प्रोक्तं, यूयमध यावत् किमबोधाः स्थ? 17 कथाभिमां किं न बुध्यध्वे? यदास्यं प्रविशति, तद् उदरे पतन् बडिर्निर्याति, 18 किन्वास्याद् यन्निर्याति, तद् अन्तःकरणात् निर्यातत्वात् मनुजममेधं करोति | 19 यतोऽन्तःकरणात् कुचिन्ता अधः पारदादिकता वेश्यागमनं यैर्यं मिथ्यासाक्ष्यम् एश्वरनिन्दा यैतानि सर्वाणि निर्यान्ति | 20 अेतानि मनुष्यमपवित्री कुर्वन्ति किन्वप्रक्षालितकरेण भोजनं मनुजममेधं न करोति | 21 अनन्तरं यीशुस्तस्मात् स्थानात् प्रस्थाय सोरसीदोन्नगरयोः सीमामुपतस्थौ | 22 तदा तत्सीमातः काचित् किनानीया योषिद् आगत्य तमुच्यैरुवाय, हे प्रभो दायूदः सन्तान, ममैका दृष्टितास्ते सा भूतग्रस्ता

सती मडाकडलेशं प्राप्नोति मम दयस्व | 23 किन्तु यीशुस्तां किमपि नोक्तवान्, ततः शिष्या आगत्य तं निवेदयामासुः, ओषा योषिद् अस्माकं पश्चाद् उच्यैराडूयागच्छति, अनां विसृजतु | 24 तदा स प्रत्यवदत्, एसायेल्गोत्रस्य ङारितमेषान् विना कस्याप्यन्यस्य समीपं नाडं प्रेषितोस्मि | 25 ततः सा नारीसमागत्य तं प्रणाम्य जगाद, हे प्रभो मामुपकुुरु | 26 स उक्तवान्, बालकानां भक्ष्यमादाय सारमेयेभ्यो दानं नोयितं | 27 तदा सा बभाषे, हे प्रभो, तत् सत्यं, तथापि प्रभो र्भञ्जाद् यदुच्छिष्टं पतति, तत् सारमेयाः भादन्ति | 28 ततो यीशुः प्रत्यवदत्, हे योषित्, तव विश्वासो मडान् तस्मात् तव मनोबिलषितं सिद्ध्यतु, तेन तस्याः कन्या तस्मिन्नेव दाएडे निरामयाभवत् | 29 अनन्तरं यीशुस्तस्मात् स्थानात् प्रस्थाय गालील्सागरस्य सन्निधिमागत्य धराधरमारुह्य तत्रोपविवेश | 30 पश्चात् जननिवडो बडून् भञ्जान्धमूकशुष्ककरमानुषान् आदाय यीशोः समीपमागत्य तय्यरणात्तिके स्थापयामासुः, ततः सा तान् निरामयान् अकरोत् | 31 एत्थं मूका वाक्यं वदन्ति, शुष्कराः स्वास्थ्यमायान्ति, पङ्क्तो गच्छन्ति, अन्धा वीक्षन्ते, एति विलोक्य लोका विस्मयं मन्यमाना एसायेल एश्वरं धन्यं बभाषिरे | 32 तदानीं यीशुः स्वशिष्यान् आडूय गदितवान्, अेतज्जननिवडेषु मम दया जायते, अेते दिनत्रयं मया साडं सन्ति, ओषां भक्ष्यवस्तु य कञ्चिदपि नास्ति, तस्मादुभेतानकृताडारान् न विस्रक्ष्यामि, तथात्वे वर्तमंधे कलाभ्येषु | 33 तदा शिष्या उच्युः, अेतस्मिन् प्रान्तरमध्य अेतावतो मर्त्यान् तर्पयितुं वयं कुत्र पूषान् प्राप्स्यामः? 34 यीशुरपृच्छत्, युष्माकं निकटे कति पूषा आसते? त उच्युः, सप्तपूषा अल्याः क्षुद्रमीनाश्च सन्ति | 35 तदानीं स लोकनिवडं भूमापुपवेष्टुम् आदिश्य 36 तान् सप्तपूषान् मीनांश्च गृह्णन् एश्वरीयगुणान् अनूध भंक्त्वा शिष्येभ्यो ददौ, शिष्या लोकेभ्यो ददुः | 37 ततः सर्वो भुङ्क्त्वा तृप्तवन्तः; तदवशिष्टभक्ष्येण सप्तडलकान् परिपूर्य्य संजगुडुः | 38 ते लोक्तारो योषितो बालकांश्च विडाय प्रायेण यतुःसडस्त्राणि पुरुषा आसन् | 39 ततः परं स जननिवडं विसृज्य तरिमारुह्य मण्डलाप्रदेशं गतवान् |

16 तदानीं डिडूशिनः सिदूकिनश्चागत्य तं परीक्षितुं नभमीयं किञ्चन लक्ष्म दशयितुं तस्मै निवेदयामासुः | 2 ततः स उक्तवान्, सन्ध्यायां नभसो रक्तत्वाद् यूयं वदथ, श्वो निर्मळं दिनं भविष्यति; 3 प्रातःकाले य नभसो रक्तत्वात् मविनत्वात् वदथ, ञ्भशध भविष्यति | हे कपटिनो यहि यूयम् अन्तरीक्षस्य लक्ष्म बोद्धुं शक्नुथ, तर्हि कालस्यैतस्य लक्ष्म कथं बोद्धुं न शक्नुथ? 4 अेतकालस्य दृष्टो व्यभियारी य वंशो लक्ष्म गवेषयति, किन्तु यूनसो भविष्यद्वादिनो लक्ष्म विनान्यत् किमपि लक्ष्म तान् न दशयिष्यते | तदानीं स तान् विडाय प्रतस्थे | 5 अनन्तरमन्यारगमनकाले तस्य शिष्याः पूषामनेतुं विस्मृतवन्तः | 6 यीशुस्तानवादीत्, यूयं डिडूशिनां सिदूकिनाञ्च डिडुवं प्रति सावधानाः सतर्काश्च भवत | 7 तेन ते परस्परं विविश्य कथयितुमारंभेरे, वयं पूषामनेतुं विस्मृतवन्त अेतकारणद् एति कथयति | 8 किन्तु यीशुस्तडिडूयाय तानवोयत्, हे स्तोकविश्वसिनो यूयं पूषानानयनमधि कुतः परस्परमेतद् विविक्तय? 9 युष्माभिः किमधापि न ज्ञायते? पञ्चभिः पूषैः पञ्चसडस्रपुरुषेषु भोजितेषु भक्ष्योच्छिष्टपूरणं कति डलकान् समगृह्णीतः; 10 तथा सप्तभिः पूषैश्चतुःसडस्रपुरुषेषु भोजितेषु कति डलकान् समगृह्णीत, तत् किं युष्माभिर्न स्मर्यते? 11 तस्मात् डिडूशिनां सिदूकिनाञ्च डिडुवं प्रति सावधानास्तिष्ठत, कथामिमांश्च अं पूषानधि नाकथयं, अेतद् यूयं कुतो न बुध्यध्वे? 12 तदानीं पूषाडिडुवं प्रति सावधानास्तिष्ठतेति नोक्त्वा डिडूशिनां सिदूकिनाञ्च उपदेशं प्रति सावधानास्तिष्ठतेति कथितवान्, एति तैरभोधि | 13 अपरञ्च यीशुः डैसरिया-डिलिपिप्रदेशमागत्य शिष्यान् अपृच्छत्, योडडं मनुजसुतः सोडडं कः? लोडेरडं किमुच्ये? 14 तदानीं ते कथितवन्तः, केयिद् वदन्ति त्वं मज्जयतिता योडन्, केयिद्ददन्ति, त्वम् अेलियः, केयिष्य वदन्ति, त्वं यिरिमियो वा कश्चिद् भविष्यद्वादीति | 15 पश्चात् स तान् पप्रच्छ, यूयं मां कं वदथ? ततः शिमोन् पितर उवाच, 16 त्वममरेश्वरस्याभिषिक्तपुत्रः | 17 ततो यीशुः कथितवान्, हे यूनसः पुत्र शिमोन् त्वं धन्यः; यतः कोपि अनुजस्त्वय्येतज्ज्ञानं नोदापाद्यत्, किन्तु मम स्वर्गस्यः पितोदपाद्यत् | 18 अतोडडं त्वां वदामि, त्वं पितरः (प्रस्तरः) अडञ्च तस्य प्रस्तरस्योपरि स्वमाएडलीं निर्मास्यामि, तेन निरयो भलात् तां पराजेतुं न शक्यति |

(**Mark 8: 6**) 19 अडं तुभ्यं स्वर्गीयराज्यस्य कुञ्जिडां दास्यामि, तेन यत् किञ्चन त्वं पृथिव्यां भंक्त्यसि तत्स्वर्गे भंक्त्यते, यस्य किञ्चन मह्यं भोक्ष्यसि तत् स्वर्गे भोक्ष्यते | 20 पश्चात् स शिष्यानादिशत्, अडमभिषिक्तो यीशुरिति कथां कस्मैयिदपि यूयं मा कथयत | 21 अन्यञ्च यिडूशालभनगरं गत्वा प्राचीनलोकेभ्यः प्रधानयाजकेभ्य उपाध्यायेभ्यश्च बडुडुःभभोगस्तै र्ततत्वं तृतीयदिने पुनरुत्थानञ्च ममावश्यकम् अेताः कथा यीशुस्तत्कालमारभ्य शिष्यान् ज्ञापयितुम् आरब्धवान् | 22 तदानीं पितरस्तस्य करं धृत्वा तर्जयित्वा कथयितुमारब्धवान्, हे प्रभो, तत् त्वत्तो दूरं यातु, त्वां प्रति कदापि न घटिष्यते | 23 किन्तु स वदनं परावर्त्य पितरं जगाद, हे विघ्नकारिन्, मत्सम्भुषाद् दूरीभव, त्वं मां बाधसे, एश्वरीयकार्यात् मानुषीयकार्यं तुभ्यं रोयते | 24 अनन्तरं यीशुः स्वीयशिष्यान् उक्तवान् यः कश्चित् मम पश्चाद्गामी भवितुम् एच्छति, स स्वं दाम्यतु, तथा स्वकुशं गृह्णन् मत्पश्चादायातु | 25 यतो यः प्राणान् रक्षितुमिच्छति, स तान् डारयिष्यति, किन्तु यो महर्धं निजप्राणान् डारयति, स

तान् प्राप्स्यति। 26 मानुषो यदि सर्व्वं जगत् लभते निजप्राणान् धारयति, तर्हि तस्य को लाभः? मनुजो निजप्राणानां विनिमयेन वा किं दातुं शक्नोति? 27 मनुजसुतः स्वदूतैः साकं पितुः प्रभावेणैव गमिष्यति; तदा प्रतिमनुजं स्वस्वकर्मानुसारात् इदं दास्यति। 28 अहं युष्मान् तथ्यं वय्मि, सराज्यं मनुजसुतम् आगतं न पश्यन्तो मृत्युं न स्वादिष्यन्ति, अंतादृशाः कतिपयजना अत्रापि दण्डायमानाः सन्ति।

17 अनन्तरं षड्दिनेभ्यः परं यीशुः पितरं याकूबं तत्सदृशं योडनञ्च गृह्णन् उच्यते विविक्तस्थानम् आगत्य तेषां समक्षं उपमन्यत् एधार। 2 तेन तदास्यं तेजस्वि, तदाभरणम् आलोकयत् पाण्डुरमभवत्। 3 अन्यथ्य तेन साकं संलपन्ती भूसा अेलियश्च तेभ्यो दर्शनं ददतुः। 4 तदानीं पितरो यीशुं जगाद, हे प्रभो स्थितिरत्रास्माकं शुभा, यदि भवतानुमन्यते, तर्हि भवदर्थमेकं मूसार्थमेकम् अेलियार्थञ्चैकम् एति त्रीणि दूष्याणि निर्भमम्। 5 अतत्कथनकाले अेक उज्ज्वलः पयोदस्तेषामुपरि छायां कृतवान्, वारिदाद् अेषा नभसीया वाग् बभूव, ममायं प्रियः पुत्रः, अस्मिन् मम भडासन्तोष अेतस्य वाक्यं यूयं निशामयत। 6 किन्तु वायमेतां शृण्वन्तश्च शिष्या मृशं शङ्कमाना न्युञ्जन्त्यपतन्। 7 तदा यीशुरागत्य तेषां गात्राणि स्पृशन् उवाच, उत्तिष्ठत, मा लैष्ट। 8 तदानीं नेत्राण्युन्मील्य यीशुं विना कमपि न ददृशुः। 9 ततः परम् अद्रेवरुणकाले यीशुस्तान् एत्यादिदेश, मनुजसुतस्य मृतानां मध्यादुत्थानं यावन्न जायते, तावत् युष्माभिरेतद्दर्शनं कस्मैचिदपि न कथयितव्यं। 10 तदा शिष्यास्तं पप्रच्छुः, प्रथमम् अेलिय आयास्यतीति कुत उपाध्यायैरुच्यते? 11 ततो यीशुः प्रत्यवादीत्, अेलियः प्रागेत्य सर्वाणि साधयिष्यतीति सत्यं, 12 किन्त्वहं युष्मान् वय्मि, अेलिय अेत्य गतः, ते तमपरिचित्य तस्मिन् यथेच्छं व्यवजङ्गुः; मनुजसुतेनापि तेषामन्तिके तादृग् दुःखं भोक्तव्यं। 13 तदानीं स मज्जयितारं योडनमधि कथामेतां व्याहृतवान्, एतयं तच्छिष्या बुबुधिरे। 14 पश्चात् तेषु जननिवस्यन्तिकमागतेषु कश्चित् मनुजस्तदन्तिकमेत्य जानूनी पातयित्वा कथितवान्, 15 हे प्रभो, मत्पुत्रं प्रति कृपां विदधातु, सोपस्मारामयेन भृशं व्यथितः सन् पुनः पुनर्वर्त्तौ मुहुर्जलमध्ये पतति। 16 तस्माद् भवतः शिष्याणां समीपे तमानयं किन्तु ते तं स्वास्थं कर्तुं न शक्ताः। 17 तदा यीशुः कथितवान् रे अविशवासिनः, रे विपथगामिनः, पुनः कतिकालान् अहं युष्माकं सन्निधौ स्थास्यामि? कतिकालान् वा युष्मान् सदिष्ये? तमत्र ममान्तिकमानयत। 18 पश्चाद् यीशुना तर्जतश्च स भूतस्तं विहाय गतवान्, तदण्डयेव स बालको निरामयोऽभूत्। 19 ततः शिष्या गुप्तं यीशुमुपागत्य बलाधिरे, कुतो वयं तं भूतं त्याजयितुं न शक्ताः? 20 यीशुना ते प्रोक्ताः, युष्माकमप्रत्ययातु; 21 युष्मानहं तथ्यं वय्मि यदि युष्माकं सर्षपैकमात्रोपि विश्वासो जायते, तर्हि युष्माभिरस्मिन् शैले त्वमितः स्थानात् तत् स्थानं याडीति भ्रूते स तदैव यलिष्यति, युष्माकं किमप्यसाध्याञ्च कर्म न स्थास्याति। किन्तु प्रार्थनोपवासौ विनेतादृशो भूतो न त्याज्येत। 22 अपरं तेषां गावील्यदेशे भ्रमणकाले यीशुना ते गदिताः, मनुजसुतो जनानां करेषु समर्पयिष्यते ते र्दनिष्यते य, 23 किन्तु तृतीयेऽदिन म उत्थापिष्यते, तेन ते भृशं दुःखिता बभूवुः। 24 तदनन्तरं तेषु कर्नाडूमगरमागतेषु करसंक्रांतिः पितरान्तिकमागत्य पप्रच्छुः, युष्माकं गुरुः किं मन्दिरार्थं करं न ददाति? ततः पितरः कथितवान् ददाति। 25 ततस्तस्मिन् गृहमध्यमागते तस्य कथाकथनात् पूर्व्वमेव यीशुरुवाच, हे शिमोन, भेदिन्या राजानः स्वस्वापत्येभ्यः किं विदेशिभ्यः केभ्यः करं गृह्णन्ति? अत्र त्वं किं बुध्यसे? ततः पितर उक्तवान्, विदेशिभ्यः। 26 तदा यीशुरुक्तवान्, तर्हि सन्ताना मुक्ताः सन्ति। 27 तथापि यथास्माभिरस्तेषामन्तरायो न जन्त्यते, तत्कृते जलधेस्तीरे गत्वा वडिशं क्षिप, तेनाहौ यो मीन उत्थास्यति, तं घृत्वा तन्मुषे मोषिते तोलकैकं रुष्यं प्राप्स्यसि, तद् गृहीत्वा तव मम य कृते तेभ्यो देहि।

18 तदानीं शिष्या यीशोः समीपमागत्य पृथ्वन्तः स्वर्गराज्ये कः श्रेष्ठः? 2 ततो यीशुः क्षुद्रमेकं बालकं स्वसमीपमानीय तेषां मध्ये निधाय जगाद, 3 युष्मानहं सत्यं ब्रवीमि, यूयं मनोविनिमयेन क्षुद्रबालवत् न सन्तः स्वर्गराज्यं प्रवेष्टुं न शक्नुथ। 4 यः कश्चिद् अेतस्य क्षुद्रबालकस्य सममात्मानं नम्रीकरोति, सअेव स्वर्गराज्ये श्रेष्ठः। 5 यः कश्चिद् अंतादृशं क्षुद्रबालकमेकं मम नाम्नि गृह्णाति, स मामेव गृह्णाति। 6 किन्तु यो जनो मधि कृतविश्वासानामेतेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अेकस्यापि विद्मि जनयति, कएठबद्धपेषणीकस्य तस्य सागरागाधजले मज्जनं श्रेयः। 7 विघ्नात् जगतः सन्तापो भविष्यति, विघ्नोऽवश्यं जनयिष्यते, किन्तु येन मनुजेन विघ्नो जनियते तस्यैव सन्तापो भविष्यति। 8 तस्मात् तव करशरणो वा यदि त्वां बाधते, तर्हि तं छित्वा निक्षिप, द्विदरस्य द्विपदस्य वा तवान्तवह्निं निक्षेपात्, षडस्य वा छिन्नोऽस्तस्य तव ज्वने प्रवेशो वरं। (aiōnios g166) 9 अपरं तव नेत्रं यदि त्वां बाधते, तर्हि तदप्युत्पाप्य निक्षिप, द्विनेत्रस्य नरकाग्नौ निक्षेपात् काणस्य तव ज्वने प्रवेशो वरं। (Geenna g1067) 10 तस्मादवधे, अेतेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अेकमपि मा तुच्छीकुरुत, 11 यतो युष्मानहं तथ्यं ब्रवीमि, स्वर्गे तेषां दृता मम स्वर्गस्थस्य पितुरास्यं नित्यं पश्यन्ति। अेवं ये ये ङारितास्तान् रक्षितुं मनुजपुत्र आगच्छत्। 12 यूयमत्र किं विविग्धे?

कस्यचिद् यदि शतं भेषाः सन्ति, तेषामेको ङार्यते य, तर्हि स अकोनशतं भेषान् विहाय पर्वतं गत्वा तं ङारितमेकं किं न मृगयते? 13 यदि य कदाचित् तन्भेषोद्देशं लभते, तर्हि युष्मानदं सत्यं कथयामि, सोऽविपथगामिभ्य अकोनशतभेषेभ्योपि तदेकडेतोरधिकम् आह्लादते। 14 तद्दृष्टं अतेषां क्षुद्रप्राग्भेनाम् अकोपि नश्यतीति युष्माकं स्वर्गस्थपितुर्नाभिमतम्। 15 यद्यपि तव भ्राता त्वयि किमप्यपराध्यति, तर्हि गत्वा युवयोर्द्वयोः स्थितयोस्तस्यापराधं तं ज्ञापय। तत्र स यदि तव वाक्यं शृणोति, तर्हि त्वं स्वभ्रातरं प्राप्तवान्, 16 किन्तु यदि न शृणोति, तर्हि द्वाभ्यां त्रिभिर्वा साक्षिभिः सर्व्वं वाक्यं यथा निश्चितं जायते, तदर्थम् अेकं द्वौ वा साक्षिणौ गृहीत्वा याहि। 17 तेन स यदि तयोर्वाक्यं न मान्यते, तर्हि समाजं तज्ज्ञापय, किन्तु यदि समाजस्यापि वाक्यं न मान्यते, तर्हि स तव समीपे देवपूजकं यथा यद्वालयं य भविष्यति। 18 अदं युष्मान् सत्यं वदामि, युष्माभिः पृथिव्यां यद् बध्यते तत् स्वर्गं भन्त्यते; मेदिन्यां यत् भोच्यते, स्वर्गोऽपि तत् भोक्ष्यते। 19 पुनरदं युष्मान् वदामि, मेदिन्यां युष्माकं यदि द्वावेकवाक्यीभूय किञ्चित् प्रार्थयते, तर्हि मम स्वर्गस्थपित्रा तत् तयोः कृते सम्पन्नं भविष्यति। 20 यतो यत्र द्वौ त्रयो वा मम नान्नि मिलन्ति, तत्रैवादं तेषां मध्येऽस्मि। 21 तदानीं पितरस्तत्समीपमागत्य कथितवान् ङे प्रभो, मम भ्राता मम यद्यपराध्यति, तर्हि तं कतिकृत्यः क्षमिष्ये? 22 किं सप्तकृत्यः? यीशुस्तं जगाद, त्वां केवलं सप्तकृत्यो यावत् न वदामि, किन्तु सप्तत्या गुणितं सप्तकृत्यो यावत्। 23 अपरं निजदासैः सड् जिग्राहयिषुः कश्चिद् राजेवं स्वर्गराज्यं। 24 आरब्धे तस्मिन् गणने सार्द्धसड्समुद्रापुरितानां दशसड्समुद्रकानाम् अकोऽधमार्गस्तत्समक्षमानायि। 25 तस्य परिशोधनाय द्रव्याभावात् परिशोधनार्थं स तदीयभार्यापुत्रादिसर्व्वस्वत्र विक्रीयतामिति तत्रभुरादितेश। 26 तेन स दासस्तस्य पादयोः पत्न्यं प्राण्य कथितवान्, ङे प्रभो भवता धैर्यं कृते मया सर्व्वं परिशोधिष्यते। 27 तदानीं दासस्य प्रभुः सकलाः सन् सकलाः क्षमित्वा तं तत्याज। 28 किन्तु तस्मिन् दासे बहिर्थाते, तस्य शतं मुद्रायतुर्थाशान् यो धारयति, तं सड्दासं दृष्ट्वा तस्य कण्ठं निष्पीडय गदितवान्, मम यत् प्राप्यं तत् परिशोधय। 29 तदा तस्य सड्दासस्तत्यादयोः पतित्वा विनीय बभाषे, त्वया धैर्यं कृते मया सर्व्वं परिशोधिष्यते। 30 तथापि स तत् नाऽग्रीकृत्य यावत् सर्व्वमृणं न परिशोधितवान् तावत् तं कारायां स्थापयामास। 31 तदा तस्य सड्दासास्तस्यैतादृग् आयरणं विलोक्य प्रभोः समीपं गत्वा सर्व्वं वृत्तान्तं निवेदयामासुः। 32 तदा तस्य प्रभुस्तमाडूय जगाद, रे दृष्ट दास, त्वया मत्सन्निधौ प्रार्थिते मया तव सर्व्वमृणं त्यक्तं; 33 यथा यादं त्वयि करुणां कृतवान्, तथैव त्वत्सड्दासे करुणाकरुणां किं तव नोयितं? 34 एति कथयित्वा तस्य प्रभुः कुद्वन् निजप्राप्यं यावत् स न परिशोधितवान्, तावत् प्रदारकानां करेषु तं समर्पितवान्। 35 यदि यूयं स्वान्तःकराः स्वस्वसड्जानाम् अपराधान् न क्षमध्वे, तर्हि मम स्वर्गस्यः पितापि युष्मान् प्रतीत्यं करिष्यति।

19 अनन्तरम् अेतासु कथासु समाप्तासु यीशुर्गालीलप्रदेशात् प्रस्थाय यदन्तीरस्थं यिडूदाप्रदेशं प्राप्तः। 2 तदा तत्पश्चात् जननिवडे गते स तत्र तान् निरामयान् अकरोत्। 3 तदनन्तरं डिडुशिनस्तत्समीपमागत्य पारीक्षितुं तं पप्रच्छुः, कस्मादपि कारणात् नरेण स्वजाया परित्याज्या न वा? 4 स प्रत्युवाय, प्रथमम् ईश्वरो नरत्वेन नारीत्वेन य मनुजान् ससर्ज, तस्मात् कथितवान्, 5 मानुषः स्वपितरौ परित्यज्य स्वपत्न्याम् आसक्षयते, तौ द्वौ जनावेकाङ्गौ भविष्यतः, किमेतद् युष्माभिर्न पठितम्? 6 अतस्तौ पुनर्न द्वौ तयोरेकाङ्गत्वं जातं, ईश्वरेण यस्य समयुज्यत, मनुजो न तद् भिन्धात्। 7 तदानीं ते तं प्रत्यवदन्, तथात्वे त्याज्यपत्रं दत्त्वा स्वां स्वां जायां त्यक्तुं व्यवस्थां भूसाः कथं विलोभ? 8 ततः स कथितवान्, युष्माकं मनसां काठिन्याद् युष्मान् स्वां स्वां जायां त्यक्तुम् अन्वमन्यत किन्तु प्रथमाद् अेषो विधिर्नासीत्। 9 अतो युष्मानदं वदामि, व्यभियारं विना यो निजजायां त्यजेत् अन्यात्र विवडेत्, स परदारान् गच्छति; यश्च त्यक्तानां विवडति सोपि परदारेषु रमते। 10 तदा तस्य शिष्यास्तं बभाषिरे, यदि स्वजायया साकं पुंस अेतादृक् सम्बन्धो जायते, तर्हि विवडनमेव न भद्रं। 11 ततः स उक्तवान्, येभ्यस्तत्सामर्थ्यं आदायि, तान् विनान्यः कोपि मनुज अेतन्मतं ग्रहीतुं न शक्नोति। 12 कतिपया जननकलीबः कतिपया नरकृतकलीबः स्वर्गराज्याय कतिपयाः स्वकृतकलीबाश्च सन्ति, ये ग्रहीतुं शक्नुवन्ति ते गृह्णन्तु। 13 अपरम् यथा स शिशूनां गात्रेषु ङस्तं दत्त्वा प्रार्थयते, तदर्थं तत्समीपं शिशव आनीयन्त, तत आनयितुं शिष्यास्तिरस्कृतवन्तः। 14 किन्तु यीशुरुवाच, शिशवो मदन्तिकम् आगच्छन्तु, तान् मा वारयत, अेतादृशां शिशूनामेवं स्वर्गराज्यं। 15 ततः स तेषां गात्रेषु ङस्तं दत्त्वा तस्मात् स्थानात् प्रतस्थे। 16 अपरम् अेक आगत्य तं पप्रच्छ, ङे परमगुरो, अनन्तायुः प्राप्तुं मया किं किं सत्कर्म कर्तव्यं? (aiōnios g166) 17 ततः स उवाच, मां परमं कुतो वदसि? विनेश्वरं न कोपि परमः, किन्तु यधनन्तायुः प्राप्तुं वाञ्छसि, तर्हाज्ञाः पालय। 18 तदा स पृष्टवान्, काः का आज्ञाः? ततो यीशुः कथितवान्, नरं मा ङन्याः, परदारान् मा गच्छेः, मा योरयेः, मृषासाक्ष्यं मा दधाः, 19 निजपितरौ संमन्यस्व, स्वसमीपवासिनि स्ववत् प्रेम कुरु। 20 स युवा कथितवान्, आ बाल्याद् अेताः पालयामि, एदानीं किं न्यूनमास्ते? 21 ततो यीशुरवदत्, यदि सिद्धो भवितुं वाञ्छसि, तर्हि गत्वा निजसर्व्वस्यं विक्रीय दसिद्रेभ्यो वितर, ततः

स्वर्गे वित्तं लप्स्यसे; आगच्छ, मत्पश्चाद्दर्शी य भव | 22 अंतां वायं श्रुत्वा स युवा स्वीयबहुसम्पत्तेर्विषाणः सन् यवितवान् | 23 तदा यीशुः स्वशिष्यान् अवदत्, धनिनां स्वर्गराज्यप्रवेशो मडादुष्कर इति युष्मानंदं तथ्यं वदामि | 24 पुनरपि युष्मानंदं वदामि, धनिनां स्वर्गराज्यप्रवेशात् सूयीछिद्रेण मडाङ्गमनं सुकरं | 25 इति वाक्यं निशम्य शिष्या अतियमत्कृत्य कथयामासुः; तर्हि कस्य परित्राणं भवितुं शक्नोति? 26 तदा स तान् दृष्ट्वा कथयामास, तत् मानुषाणामशक्यं भवति, किन्त्वीश्वरस्य सर्व्वं शक्यम् | 27 तदा पितरस्तं गदितवान्, पश्य, वयं सर्व्वं परित्यज्य भवतः पश्चाद्दर्तिनो ऽभवाम; वयं किं प्राप्स्यामः? 28 ततो यीशुः कथितवान्, युष्मानंदं तथ्यं वदामि, यूयं मम पश्चाद्दर्तिनो जाता इति कारणात् नवीनसृष्टिकावे यदा मनुजसुतः स्वीयैश्वर्य्यसिंहासनं उपवेक्ष्यति, तदा यूयमपि द्वादशसिंहासनेषूपविश्य षट्सायेवीयद्वादशवंशानां वियारं करिष्यथ | 29 अन्यथ्य यः कश्चित् मम नामकारणात् गृहं वा भ्रातरं वा भगिनीं वा पितरं वा मातरं वा जायां वा बालकं वा भूमिं परित्यजति, स तेषां शतगुणं लप्स्यते, अनन्तायुभोऽधिकारित्वञ्च प्राप्स्यति | (aiōnios g166) 30 किन्तु अग्रीया अनेके जनाः पश्चात्, पश्चातीयाश्चानेके लोका अत्रे भविष्यन्ति |

20 स्वर्गराज्यम् अंतादृशा केनचिद् गृहस्येन समं, योऽतिप्रभाते निजद्राक्षाक्षेत्रे कृषकान् नियुक्तुं गतवान् | 2 पश्चात् तैः साकं दिनैकभूतिं मुद्रायतुर्थांशं निरुच्य तान् द्राक्षाक्षेत्रं प्रेरयामास | 3 अनन्तरं प्रदंडेकवेलायां गत्वा ङ्ष्ट्रे कतिपयान् निष्कर्म्मकान् विलोक्य तानवदत्, 4 यूयमपि मम द्राक्षाक्षेत्रं यात, युष्मद्व्यमदं योग्यभूतिं दास्यामि, ततस्ते वप्रजुः | 5 पुनश्च स द्वितीयतृतीययोः प्रदरयोर् बहिर्गत्वा तथैव कृतवान् | 6 ततो द्वादश्यावशिष्यायां वेलायां बहिर्गत्वापरान् कतिपयजानान् निष्कर्म्मकान् विलोक्य पृष्ठवान्, यूयं किमर्थम् अत्र सर्व्वं दिनं निष्कर्म्माणस्तिष्ठथ? 7 ते प्रत्यवदन्, अस्मान् न कोपि कर्मणि नियुक्ते | तदानीं स कथितवान्, यूयमपि मम द्राक्षाक्षेत्रं यात, तेन योग्यां भूतिं लप्स्यथ | 8 तदनन्तरं सन्ध्यायां सत्यां सअवे द्राक्षाक्षेत्रपतिरध्यक्षं गदितवान्, कृषकान् आहूय शेषजनमारभ्य प्रथमं यावत् तेभ्यो भूतिं ददति | 9 तेन ये द्वादश्यावस्थिते समायातास्तेषाम् अकैको जना मुद्रायतुर्थांशं प्राप्नोत् | 10 तदानीं प्रथमनियुक्ता जना आगत्यानुमितवन्तो वयमधिकं प्राप्स्यामः, किन्तु तैरपि मुद्रायतुर्थांशोऽलामि | 11 ततस्ते तं गृहीत्वा तेन क्षेत्रपतिना साकं वायुदुर्द्धं कुर्वन्तः कथयामासुः, 12 वयं कृत्स्नं दिनं तापकलेशीं सोढवन्तः, किन्तु पश्चाताया से जना द्वादश्यामात्रं परिश्रान्तवन्तस्तेऽस्माभिः समानांशाः कृताः | 13 ततः स तेषामेकं प्रत्युवाच, हे वत्स, मया त्वां प्रति कोप्यन्त्यायो न कृतः किं त्वया मत्समक्षं मुद्रायतुर्थांशो नाङ्गीकृतः? 14 तस्मात् तव यत् प्रायं तदादाय याहि, तुभ्यं यति, पश्चातीयनियुक्तलोकायापि तति दातुमिच्छामि | 15 स्वैच्छया निजद्रव्यव्यवहारं किं मया न कर्त्तव्यं? मम दातृत्वात् त्वया किम् ष्ठ्यादृष्टिः क्रियते? 16 इत्थम् अग्रीयलोकाः पश्चातीया भविष्यन्ति, पश्चातीयजनाश्चअग्रीया भविष्यन्ति, अहूता अहवः किन्त्वल्पे मनोभिलषिताः | 17 तदनन्तरं यीशु र्थिःशास्त्रमंगरं गच्छन् मार्गमध्ये शिष्यान् अकान्ते वभाषे, 18 पश्य वयं थिःशास्त्रमंगरं यामः, तत्र प्रधानयाजकाध्यापकानां करेषु मनुष्यपुत्रः समर्पिष्यते; 19 ते यं तं ङ्न्तुमाज्ञाय विरस्कृत्य वेत्रेण प्रदुर्त्तुं कुशो धातयितुञ्चान्यदेशीयानां करेषु समर्पिष्यन्ति, किन्तु स तृतीयदिवसे श्मशानाद् उत्थापिष्यते | 20 तदानीं सिवदीयस्य नारी स्वपुत्रावादाय यीशोः समीपम् अत्य प्रणाम्य कञ्चनानुग्रहं तं ययाये | 21 तदा यीशुस्तां प्रोक्तवान्, त्वं किं याचसे? ततः सा वभाषे, भवतो राजत्ये भमानयोः सुतयोरेकं भवद्दक्षिणार्शवर्षे द्वितीयं वामपार्श्वे उपवेष्टुम् आज्ञापयतु | 22 यीशुः प्रत्युवाच, युवाभ्यां यद् याच्यते, तन्न बुध्यते, अदं येन कंसेन पास्यामि युवाभ्यां किं तेन पातुं शक्यते? अहञ्च येन मज्जनेन मज्जिष्ये, युवाभ्यां किं तेन मज्जयितुं शक्यते? ते जगदुः शक्यते | 23 तदा स उक्तवान्, युवां मम कंसेनावश्यं पास्यथ; मम मज्जनेन य युवामपि मज्जिष्येथे, किन्तु येषां कृते भन्तातेन निरुपितम् इदं तान् विहायान्यं कमपि मद्दक्षिणार्शवर्षे वामपार्श्वे य समुपवेशयितुं ममाधिकारो नास्ति | 24 अंतां कथां श्रुत्वाच्ये दशशिष्यास्तौ भ्रातरौ प्रति युक्नुपुः | 25 किन्तु यीशुः स्वसमीपं तानाहूय जगाद, अन्यदेशीयलोकां नरपतयस्तान् अधिक्वन्ति, ये तु महांतस्ते तान् शासति, इति यूयं जानीथ | 26 किन्तु युष्माकं मध्ये न तथा भवेत्, युष्माकं यः कश्चित् मडान् बुभूषति, स युष्मान् सेवेत; 27 यश्च युष्माकं मध्ये बुभूषति, स युष्माकं दासो भवेत् | 28 इत्थं मनुजपुत्रः सेव्यो भवितुं नहि, किन्तु सेवितुं बहूनां परित्राणमूल्यार्थं स्वप्राणान् दातुञ्चागतः | 29 अनन्तरं थिरीडोनगरात् तेषां बहिर्गमनसमये तस्य पश्चाद् बहवो लोका वप्रजुः | 30 अपरं वर्त्मपार्श्वे उपविशन्तौ द्वावन्धौ तेन मार्गेण यीशो गर्मनं निशम्य प्रोच्यैः कथयामासतुः, हे प्रभो दायूदः सन्तान, आवयो दयां विधेहि | 31 ततो लोकाः सर्व्वे तुषणीभभवतमित्युक्त्वा तौ तर्ज्यामासुः; तथापि तौ पुनरुच्यैः कथयामासतुः हे प्रभो दायूदः सन्तान, आवां दयस्व | 32 तदानीं यीशुः स्थगितः सन् तावाहूय भाषितवान्, युवयोः कृते मया किं कर्त्तव्यं? युवां किं कामयेथे? 33 तदा तावुक्तवन्तौ, प्रभो नेत्राणि नौ प्रसन्नानि भवेयुः | 34 तदानीं यीशुस्तौ प्रति प्रमन्नः सन् तयो नेत्राणि पस्पश, तेनैव तौ सुवीक्षाञ्चकते तत्पश्चात् जग्मुश्च |

21 अनन्तरं तेषु विज्ञेशालभगरस्य समीपवेत्तिनो जैतुनानामकधराधरस्य समीपस्थितं वैतृगिग्रामम् आगतेषु, यीशुः शिष्यद्वयं प्रेषयन् जगात्, 2 युवां सम्भुपस्थग्रामं गत्वा बद्धां यां सवत्सां गर्दभीं हठात् प्रास्थयः, तां भोययित्वा मदन्तिकम् आनयत्। 3 तत्र यदि कश्चित् किञ्चिद् वक्ष्यति, तर्हि वदिष्यथः, अतस्यां प्रभोः प्रयोजनमास्ते, तेन स तत्क्षणात् प्रदेष्यति। 4 सीयोनः कन्यकां यूयं भाषध्वमिति भारती। पश्य ते नम्रशीलः सन् नृप आरुह्य गर्दभीं। अर्थादारुह्य तद्वत्समायास्यति त्वदन्तिकं। 5 भविष्यद्वादिनोक्तं वयनमिदं तदा सङ्गलभतु। 6 अनन्तरं तौ शिष्य यीशो रथानिदेशं तं ग्रामं गत्वा 7 गर्दभीं तद्वत्सञ्च समानीतवन्तौ, पश्चात् तदुपरि स्वीयवसनानी पातयित्वा तमारोडयामासुः। 8 ततो बहवो लोका निजवसनानी पथि प्रसारयितुमारंभिरे, कतिपया जनाश्च पादपपर्णादिकं छित्वा पथि विस्तारयामासुः। 9 अग्रगामिनः पश्चाद्गामिनश्च मनुजा उच्यैर्जय जय दायूदः सन्तानेति जगद्गुः परमेश्वरस्य नाम्ना य आयाति स धन्यः, सर्वोपरिस्थस्यवर्गेपि जयति। 10 एतथं तस्मिन् विज्ञेशालभं प्रविष्टे कोडयमिति कथनात् कृत्स्नं नगरं यञ्जलमभवत्। 11 तत्र लोकोः कथयामासुः, अेष गालील्यदृष्टीय-नासरतीय-भविष्यद्वादी यीशुः। 12 अनन्तरं यीशुरीश्वरस्य मन्दिरं प्रविश्य तन्मध्यात् क्यविकथिणो वडिश्चकारः; वलिणो मुद्रासनानी कपोतविकथिणाञ्चसनानी य न्युज्यामास। 13 अपरं तानुवाच, अेषा लिपिरास्ते, "मम गृहं प्रार्थनागृहमिति विष्यास्यति", किन्तु यूयं तद् दृश्यूनां गह्वरं कृतवन्तः। 14 तदनन्तरम् अन्धभञ्जल्लोकास्तस्य समीपमागताः, स तान् निरामयान् कृतवान्। 15 यदा प्रधानयाजका अध्यापकाश्च तेन कृतान्येतानि चित्रकर्माणि दृशुः, जय जय दायूदः सन्तान, मन्दिरं बालकानाम् अतादृशम् उच्यध्वनिं शुश्रुवुश्च, तदा मडाकुद्धा बभूवुः, 16 तं पप्रश्नुश्च, एभे यद् वदन्ति, तत् किं त्वं शृणोषि? ततो यीशुस्तान् अवोचत्, सत्यम्; स्तन्यपायिशिशूनाञ्च बालकानाञ्च वक्त्रतः। स्वकीयं मडिमानं त्वं संप्रकाशयसि स्वयं। अतद्वाक्यं यूयं किं नापठत? 17 ततस्तान् विहाय स नगराद् ब्रैथनियाग्रामं गत्वा तत्र रजनीं यापयामास। 18 अनन्तरं प्रभाते सति यीशुः पुनरपि नगरमागच्छन् क्षुधातो बभूव। 19 ततो मार्गपार्श्वे उडुम्बरवृक्षमेकं विलोक्य तत्समीपं गत्वा पत्राणि विना किमपि न प्राप्य तं पादपं प्रोवाच, अधारभ्य कदापि त्वयि इत्वं न भवतु; तेन तत्क्षणात् स उडुम्बरमाहीरुहः शुष्कतां गतः। (aigō g165) 20 तद् दृष्ट्वा शिष्या आश्चर्यं विज्ञाय कथयामासुः, आः, उडुम्बरपादपोडित्तूर्णं शुष्कोऽभवत्। 21 ततो यीशुस्तानुवाच, युष्मानदं सत्यं वदामि, यदि यूयमसन्दिग्धाः प्रतीथ, तर्हि यूयमपि केवलोडुम्बरपादपं प्रतीत्यं कर्तुं शक्यथ, तन्न, त्वं यचित्वा सागरे पतति वाक्यं युष्मान्भिरस्मिन् शैले प्रोक्तपि तदैव तद् घटिष्यते। 22 तथा विश्वस्य प्रार्थ्य युष्मानि र्थं याशिष्यते, तदैव प्राप्स्यते। 23 अनन्तरं मन्दिरं प्रविश्योपदेशनसमये तत्समीपं प्रधानयाजकाः प्राचीनलोकाभ्रागत्य पप्रश्नुः, त्वया केन सामर्थ्येनैतानि कर्माणि कियन्ते? केन वा तुभ्यमेतानि सामर्थ्यानि दत्तानि? 24 ततो यीशुः प्रत्यवदत्, अहमपि युष्मान् वाचयेकां पृच्छामि, यदि यूयं तद्गुत्तरं दातुं शक्यथ, तदा केन सामर्थ्येन कर्माण्येतानि करोमि, तदहं युष्मान् वक्ष्यामि। 25 योऽहं नो मज्जन् कस्याज्ञयाभवत्? किमीश्वरस्य मनुष्यस्य वा? ततस्ते परस्परं विविच्य कथयामासुः, यदीश्वरस्येति वदामस्तर्हि यूयं तं कुतो न प्रत्यैत? वाचयेतां वक्ष्यति। 26 मनुष्यस्येति वक्तुमपि लोकेभ्यो बिभीमः, यतः सर्वैरपि योऽहं भविष्यद्वादीति ज्ञायते। 27 तस्मात् ते यीशुः प्रत्यवदन्, तद् वयं न विद्मः। तदा स तानुक्तवान्, तर्हि केन सामर्थ्येन कर्माण्येतान्यहं करोमि, तदप्यहं युष्मान् न वक्ष्यामि। 28 कस्यचिज्जन्स्य द्वौ सुतावास्तां स अेकस्य सुतस्य समीपं गत्वा जगात्, हे सुत, त्वमथ मम द्राक्षाक्षेत्रे कर्म कर्तुं प्रज। 29 ततः स उक्तवान्, न यास्यामि, किन्तु शेषेऽनुत्पथ्य जगाम। 30 अनन्तरं सोन्यसुतस्य समीपं गत्वा तथैव कथितवान्; ततः स प्रत्युवाच, मडेच्छ यामि, किन्तु न गतः। 31 अेतयोः पुत्रयो र्मध्ये पितुरभिमतं केन पालितं? युष्मानिः किं बुध्यते? ततस्ते प्रत्युचुः, प्रथमेन पुत्रेण। तदानीं यीशुस्तानुवाच, अहं युष्मान् तथ्यं वदामि, याएऽला गणिकाश्च युष्माकमग्रत एश्वरस्य राज्यं प्रविशन्ति। 32 यतो युष्माकं समीपं योऽहं धर्मपथेनागते यूयं तं न प्रतीथ, किन्तु याएऽला गणिकाश्च तं प्रत्यायन्, तद् विलोक्यापि यूयं प्रत्येतुं नाभिधध्वं। 33 अपरमेकं दृष्टान्तं शृणुत, कश्चिद् गृहस्थः क्षेत्रे द्राक्षावला रोपयित्वा तस्यतुर्दक्षु वारणो विहाय तन्मध्ये द्राक्षायन्त्रं स्थापितवान्, मात्रञ्च निर्मितवान्, ततः कृषकेषु तत् क्षेत्रं समर्थं स्वयं दूरदेशं जगाम। 34 तदनन्तरं इलसमय उपस्थिते स इलानि प्राप्तुं कृषीवलानां समीपं निजदासान् प्रेषयामास। 35 किन्तु कृषीवलास्तस्य तान् दासेयान् धृत्वा कञ्चन प्रहतवन्तः, कञ्चन पाषाणैराहतवन्तः, कञ्चन य उतवन्तः। 36 पुनरपि स प्रभुः प्रथमतोऽधिकदासेयान् प्रेषयामास, किन्तु ते तान् प्रत्यपि तथैव यक्षुः। 37 अनन्तरं मम सुते गते तं समादरिष्यन्ते, एत्युक्त्वा शेषे स निजसुतं तेषां सन्निधिं प्रेषयामास। 38 किन्तु ते कृषीवलाः सुतं वीक्ष्य परस्परम् एति मन्त्रयितुम् आरेभिरे, अयमुत्तराधिकारी वयमेनं निहत्यास्याधिकारं स्ववशीकरिष्यामः। 39 पश्चात् ते तं धृत्वा द्राक्षाक्षेत्राद् बहिः पातयित्वाबधिषुः। 40 यदा स द्राक्षाक्षेत्रपतिरागमिष्यति, तदा तान् कृषीवलान् किं करिष्यति? 41 ततस्ते प्रत्यवदन्, तान् क्लुषिणो दारुणयातनाभिराहनिष्यति, ये य समयानुक्रमात् इलानि दास्यन्ति, तादृशेषु कृषीवलेषु क्षेत्रं समर्पयिष्यति। 42 तदा यीशुना ते

गदितः, त्रुडणं न कृतं यस्य पाषाणस्य नियायकैः। प्रधानप्रस्तरः कोणैः सखेव संभविष्यति। अतत् परेशितुः कर्मास्मदृष्टावद्भूतं भवेत्। धर्मग्रन्थे लिखितमेतद्द्वयं युष्माभिः किं नापाठि? 43 तस्मादहं युष्मान् वदामि, युष्मत् एश्वरीयराज्यमपनीय इतोत्पाद्यित्रन्यज्जातये दायिष्यते। 44 यो जन अतत्पाषाणोपरि पतिष्यति, तं स भक्ष्यते, किन्तव्यं पाषाणो यस्योपरि पतिष्यति, तं स धूलिवत् यूर्णोकरिष्यति। 45 तदानीं प्राधनयाजकाः द्विःशिनश्च तस्येमां दृष्टान्तकथां श्रुत्वा सोऽस्मानुद्दिश्य कथितवान्, एति विज्ञाय तं धर्तुं येष्टितवन्तः; 46 किन्तु लोकेभ्यो भिष्युः, यतो लोकैः स भविष्यद्वादीत्यज्ञायि।

22 अनन्तरं यीशुः पुनरपि दृष्टान्तेन तान् अवादीत्, 2 स्वर्गीयराज्यम् अतादृशस्य नृपतेः सभं, यो निज पुत्रं विवाहयन् सर्वान् निमन्त्रितान् आनेतुं दासेयान् प्रदितवान्, 3 किन्तु ते समागन्तुं नेष्टवन्तः। 4 ततो राजा पुनरपि दासानन्यान् एत्युक्त्वा प्रेषयामास, निमन्त्रितान् वदत, पश्यत, मम भोज्यमासादितमास्ते, निजवृष्टादिपुत्रजन्तून् मारयित्वा सर्व्यं भाधद्रव्यमासादितवान्, यूयं विवाहमागच्छत। 5 तथपि ते तुयङ्गीकृत्य केचित् निजक्षेत्रं केचिद् वाणिज्यं प्रति स्वस्वमार्गोणं यलितवन्तः। 6 अन्ये लोकास्तस्य दासेयान् धृत्वा दौरात्यं व्यवहृत्य तानवधिषुः। 7 अनन्तरं स नृपतिस्तां वार्तां श्रुत्वा कुड्यन् सैन्यानि प्रदित्य तान् घातकान् उक्त्वा तेषां नगरं दाहयामास। 8 ततः स निजदासेयान् बभाषे, विवाहीयं भोज्यमासादितमास्ते, किन्तु निमन्त्रिता जना अयोग्याः। 9 तस्माद् यूयं राजमार्गं गत्वा यावतो मनुजान् पश्यत, तावतअवे विवाहीयभोज्याय निमन्त्रयत। 10 तदा ते दासेया राजमार्गं गत्वा भद्रान् अभद्रान् वा यावतो जगान् दृशुः, तावतअवे संगृह्णानयन्; ततोऽभ्यागतमनुजैर्विवाहगृहम् अपूर्यत। 11 तदानीं स राजा सर्वानभ्यागतान् द्रष्टुम् अभ्यन्तरमागतवान्; तदा तत्र विवाहीयवसनीनमेकं जन् वीक्ष्य तं जगाद्, 12 हे मित्र, त्वं विवाहीयवसन् विना कथमत्र प्रविष्टवान्? तेन स निरुत्तरो अभूव। 13 तदा राजा निजानुययान् अवदत्, अतस्य कर्यराणान् बद्धा यत्र रोदनं दन्तैर्नन्तर्धर्षणञ्च भवति, तत्र वडिर्भूततमिसे तं निक्षिपत। 14 एत्थं बहव आहूता अव्ये मनोभिमताः। 15 अनन्तरं द्विःशिनः प्रगत्य यथा संलापेन तम् उन्माथे पातयेयुस्तथा मन्त्रयित्वा 16 हेरोदीयमनुजैः साकं निजशिष्यगणैः तं प्रति कथयामासुः, हे गुरो, भवान् सत्यः सत्यमीश्वरीयमार्गमुपदिशति, कमपि मानुषं नानुरुध्यते, कमपि नापेक्षते य, तद् वयं जानीमः। 17 अतः कैसरभूपाय करोऽस्माकं दातव्यो न वा? अत्र भवता किं बुध्यते? तद् अस्मान् वदतु। 18 ततो यीशुस्तेषां भवतां विज्ञाय कथितवान्, रे कपटिनः युयं कुतो मां परिक्षध्वे? 19 तत्करदानस्य मुद्रां मां दर्शयत। तदानीं तैस्तस्य समीपं मुद्रायतुर्थभाग आनीते 20 स तान् पप्रच्छ, अत्र कस्येयं मूर्तिर्नामि वास्ते? ते जगुः, कैसरभूपस्य। 21 ततः स उक्तवान्, कैसरस्य यत् तत् कैसराय दत्त, एश्वरस्य यत् तद् एश्वराय दत्त। 22 एति वाक्यं निशम्य ते विस्मयं विज्ञाय तं विहाय यलितवन्तः। 23 तस्मिन्लनि सिद्धकिनोऽर्थात् श्मशानात् नोत्थास्यन्तीति वाक्यं ये वदन्ति, ते यीशेरन्तिकम् आगत्य पप्रच्छुः, 24 हे गुरो, कश्चिन्मनुजश्चेत् निःसन्तानः सन् प्राणान् त्यजति, तर्हि तस्य भ्राता तस्य जायं व्युह्य भ्रातुः सन्तानम् उत्पाद्यिष्यतीति भूसा आदिष्टवान्। 25 किन्तस्माकमत्र केऽपि जनाः सप्तसोऽहो आसन्, तेषां ज्येष्ठ अर्कां कन्यां व्यवहात्, अपरं प्राणत्यागकाले स्वयं निःसन्तानः सन् तां स्त्रियं स्वभ्रातरि समर्पितवान्, 26 ततो द्वितीयाहिसप्तमान्ताश्च तथैव यदुः। 27 शेषे सापी नारी मभार। 28 मृतानाम् उत्थानसमये तेषां सप्तानां मध्ये सा नारी कस्य भार्या भविष्यति? यस्मात् सर्व्येव तां व्यवहन्। 29 ततो यीशुः प्रत्यवादीत्, यूयं धर्मपुस्तकम् एश्वरीयां शक्तिञ्च न विज्ञाय भ्रान्तिमन्तः। 30 उत्थानप्राप्ता लोका न विवदन्ति, न य वाया दीयन्ते, किन्त्वैश्वरस्य स्वर्गस्थदूतानां सदृशा भवन्ति। 31 अपरं मृतानामुत्थानमधि युष्मान् प्रतीयमीश्वरोक्तिः, 32 "अहमिब्राहीम एश्वर एरुडाक एश्वरो याकूब एश्वर" एति किं युष्माभिर्नापाठि? किन्त्वैश्वरो ज्ववताम् एश्वरः, स मृतानामीश्वरो नहि। 33 एति श्रुत्वा सर्व्ये लोकास्तस्योपदेशाद् विस्मयं गताः। 34 अनन्तरं सिद्धकिनाम् निरुत्तरत्ववार्तां निशम्य द्विःशिन अत्रक मिलितवन्तः, 35 तेषामेको व्यवस्थापको यीशुं परीक्षितुं पप्रच्छ, 36 हे गुरो व्यवस्थाशास्त्रमध्ये काज्ञा श्रेष्ठा? 37 ततो यीशुरुवाच, त्वं सर्वान्तःकरणैः सर्व्यप्राणैः सर्व्यचित्तैश्च साकं प्रभौ परमेश्वरे प्रीयस्व, 38 अेषा प्रथममडाज्ञा। तस्याः सदृशी द्वितीयाज्ञैश्च, 39 तव समीपवासिनि स्वात्मनीय प्रेम कुरु। 40 अनयो द्वयोरज्ञयोः कृत्स्नव्यवस्थाया भविष्यद्भक्तग्रन्थस्य य भास्तिष्ठति। 41 अनन्तरं द्विःशिनान् अत्रक स्थितिकाले यीशुस्तान् पप्रच्छ, 42 प्रीष्टमधि युष्माकं कीदृग्बोधो जायते? स कस्य सन्तानः? ततस्ते प्रत्यवदन्, दायूदः सन्तानः। 43 तदा स उक्तवान्, तर्हि दायूद् कथम् आत्माधिष्ठानेन तं प्रभुं वदति? 44 यथा मम प्रभुमिदं वाक्यमवदत् परमेश्वरः। तवारीन् पादपीठं ते यावन्नहि करोम्यहं। तावत् कालं मदीये त्वं दक्षपार्श्व उपाविश। अतो यदि दायूद् तं प्रभुं वदति, तर्हि स कथं तस्य सन्तानो भवति? 45 तदानीं तेषां कोपि तद्वाक्यस्य किमप्युत्तरं दातुं नाशक्नोत; 46 तद्दिनमारभ्य तं किमपि वाक्यं प्रष्टुं कस्यापि साहसो नाभवत्।

23 अनन्तरं यीशु र्जननिवदं शिष्यांश्चावदत्, 2 अध्यापकाः द्विःशिनश्च भूसासने उपविशन्ति, 3 अतस्ते युष्मान् यदथ मन्तुम् आज्ञापयन्ति, तत् मन्यध्वं पालयध्वञ्च, किन्तु तेषां कर्मानुज्ञं कर्म न कुरुध्वं; यतस्तेषां वाक्यमात्रं सारं कार्यं किमपि नास्ति। 4 ते दृव्यं डान् गुरुतरान् भारान् बद्ध्वा मनुष्याणां स्कन्धेपरि समर्पयन्ति, किन्तु स्वयमङ्गुल्यैकयापि न यालयन्ति। 5 केवलं लोकदर्शनाय सर्वकर्मणि कुर्वन्ति; इलतः पट्टबन्धान् प्रसार्य धारयन्ति, स्ववस्त्रेषु यं दीर्घग्रन्थीन् धारयन्ति; 6 भोजनभवन उच्यस्थानं, भजनभवनं प्रधानमासनं, 7 ढट्टे नमस्कारं गुरुरिति सम्बोधनञ्चैतानि सर्वाणि वाञ्छन्ति। 8 किन्तु यूयं गुरव इति सम्बोधिनीया मा भवत, यतो युष्माकम् अेकः प्रीष्टयेव गुरु 9 यूयं सर्वे मिथो ब्रातरश्च। पुनः पृथिव्यां कमपि पितेति मा सम्बुध्यध्वं, यतो युष्माकमेकः स्वर्गस्थयेव पिता। 10 यूयं नायकेति सम्भाषिता मा भवत, यतो युष्माकमेकः प्रीष्टयेव नायकः। 11 अपरं युष्माकं मध्ये यः पुमान् श्रेष्ठः स युष्मान् सेविष्यते। 12 यतो यः स्वमुन्मति, स नतः करिष्यते; किन्तु यः कश्चित् स्वमवनतं करोति, स उन्नतः करिष्यते। 13 उन्त कपटिन उपाध्यायाः द्विःशिनश्च, यूयं मनुजानां समक्षं स्वर्गद्वारं रुन्ध, यूयं स्वयं तेन न प्रविशथ, प्रविविक्षूनपि वारयथ। वत कपटिन उपाध्यायाः द्विःशिनश्च यूयं छलाद् दीर्घं प्रार्थ्यं विधवानां सर्वस्वं ग्रसथ, युष्माकं घोरतरदएऽतो भविष्यति। 14 उन्त कपटिन उपाध्यायाः द्विःशिनश्च, यूयमेकं स्वधर्मावलम्बिनं कर्तुं सागरं भूमण्डलञ्च प्रदक्षिणीकुरुथ, 15 कञ्चन प्राप्य स्वतो द्विगुणनरकभाजनं तं कुरुथ। (Geenna g1067) 16 वत अन्धपथदर्शकाः सर्वे, यूयं वदथ, मन्दिरस्य शपथकरणात् किमपि न देयं; किन्तु मन्दिरस्यसुवर्णस्य शपथकरणाद् देयं। 17 ढे मूढा ढे अन्धाः सुवर्णं तत्सुवर्णपावकमन्दिरम् अेतयोरुभयो मध्ये किं श्रेयः? 18 अन्यस्य वदथ, यज्ञवेधाः शपथकरणात् किमपि न देयं, किन्तु तद्दुपरिस्थितस्य नैवेद्यस्य शपथकरणाद् देयं। 19 ढे मूढा ढे अन्धाः, नैवेद्यं तन्नैवेद्यपावकवेदिरेतयोरुभयो मध्ये किं श्रेयः? 20 अतः केनयिद् यज्ञवेधाः शपथे कृते तद्दुपरिस्थस्य सर्वस्य शपथः क्रियते। 21 केनयिद् मन्दिरस्य शपथे कृते मन्दिरतन्निवासिनोः शपथः क्रियते। 22 केनयिद् स्वर्गस्य शपथे कृते इश्वरीयसिंहासनतद्दुपर्युपविष्टयोः शपथः क्रियते। 23 उन्त कपटिन उपाध्यायाः द्विःशिनश्च, यूयं पोदिनायाः सितरथत्रया श्रुतस्य यं दशमांशान् दत्थ, किन्तु व्यवस्थाया गुरुतरान् न्याययथाविश्वसात् परित्यजथ; एमे युष्माभिरायराणीया अमी य न लंघनीयाः। 24 ढे अन्धपथदर्शका यूयं मशकान् अपसारयथ, किन्तु मडङ्गान् ग्रसथ। 25 उन्त कपटिन उपाध्यायाः द्विःशिनश्च, यूयं पानपात्राणां भोजनपात्राणाञ्च बलिः परिष्कुरुथ; किन्तु तदभ्यन्तरं दुरात्मतया कडुषेण य परिपूर्णमास्ते। 26 ढे अन्धाः द्विःशिलोका आदौ पानपात्राणां भोजनपात्राणाञ्चाभ्यन्तरं परिष्कुरुत, तेन तेषां बडिरपि परिष्कारिष्यते। 27 उन्त कपटिन उपाध्यायाः द्विःशिनश्च, यूयं शुक्लीकृतश्मशानस्वर्षा भवथ, यथा श्मशानभवनस्य बडिश्रारु, किन्तुअभ्यन्तरं मृतलोकानां कीकरीः सर्वप्रकारभवेन य परिपूर्णम्; 28 तथैव यूयमपि लोकानां समक्षं बडिर्धार्मिकाः किन्तुअन्तःकरणेषु केवलकपट्याधर्माभ्यां परिपूर्णाः। 29 ढा ढा कपटिन उपाध्यायाः द्विःशिनश्च, यूयं भविष्यद्वादिनां श्मशानगेदं निर्माथ, साधूनां श्मशाननिकेतनं शोभयथ 30 वदथ य यदि वयं स्वेषां पूर्वपुरुषाणां काल अस्थास्याम, तर्हि भविष्यद्वादिनां शोषितपातने तेषां सडभागिनो नाभविष्याम। 31 अतो यूयं भविष्यद्वादिघातकानां सन्ताना इति स्वयमेव स्वेषां साक्ष्यं दत्थ। 32 अतो यूयं निष्पूर्वपुरुषाणां परिमाणपात्रं परिपूर्णयत। 33 रे भुजगाः कृष्णभुजगवंशाः, यूयं कथं नरकदएऽद् रक्षिष्यध्वे। (Geenna g1067) 34 पश्यत, युष्माकमन्तिकम् अंढं भविष्यद्वादिनो बुद्धिमत् उपाध्यायांश्च प्रेषयिष्यामि, किन्तु तेषां कतिपया युष्माभि धानिष्यन्ते, कुशे यं धानिष्यन्ते, केयिद् भजनभवनं कषाभिराधानिष्यन्ते, नगरे नगरे ताडिष्यन्ते यः; 35 तेन सत्पुरुषस्य ढाबिलो रक्तपातमारुच्य भेरिभियः पुत्रं यं सिभरियं यूयं मन्दिरयज्ञवेधो मध्ये ढतवन्तः, तदीयशोषितपातं यावद् अस्मिन् देशे यावतां साधुपुरुषाणां शोषितपातो ढभवत् तत् सर्वेषामागसां दएऽा युष्मासु वर्तिष्यन्ते। 36 अंढं युष्मान्त तथ्यं वडामि, विधमानेऽस्मिन् पुरुषे सर्वे वर्तिष्यन्ते। 37 ढे यिःशालम् ढे यिःशालम् नगरी त्वं भविष्यद्वादिनो ढतवती, तव समीपं प्रेरितांश्च पाषाणैराडतवती, यथा कुक्कुटी शावकान् पक्षाधः संगृह्णाति, तथा तव सन्तानान् संगृहीतुं अंढं बडुवारम् अंश्रं; किन्तु त्वं न सममन्यथाः। 38 पश्यत यष्माकं वासस्थानम् उच्छिन्नं त्यक्ष्यते। 39 अंढं युष्मान् तथ्यं वडामि, यः परमेश्वरस्य नाम्नागच्छति, स धन्य इति वार्णी यावन् वदिष्यथ, तावत् मां पुन न द्रक्ष्यथ।

24 अनन्तरं यीशु र्यदा मन्दिराद् बडि गंछति, तदानीं शिष्यास्तं मन्दिरनिर्माणं दर्शयितुमागताः। 2 ततो यीशुस्तानुवाच, यूयं किमेतानि न पश्यथ? युष्मानदं सत्यं वडामि, अेतन्निययनस्य पाषाणैकमध्यन्धपाषाणोपरि न स्थास्यति सर्वाणि भूमिसात् कारिष्यन्ते। 3 अनन्तरं तस्मिन् जैतुनपर्वतोपरि समुपविष्टे शिष्यास्तस्य समीपमागत्य गुप्तं पप्रच्छुः, अेता घटनाः कड भविष्यन्ति? भवत आगमनस्य युगान्तस्य य किं लक्ष्म? तदस्मान् वदतु। (Matth g165) 4 तदानीं यीशुस्तानवोचत्, अवधद्वं, कोपि युष्मान् न ब्रमयेत्। 5 बडवो मम नाम गृह्णात्

आगमिष्यन्ति, श्रीष्टोऽहमेवेति वायं वदन्तो बहून् भ्रमयिष्यन्ति। 6 यूयञ्च संग्रामस्य रणस्य याऽम्बरं श्रोष्यथ, अवधद्वयं तेन यञ्जला मा भवत, अेतान्यवश्यं घटिष्यन्ते, किन्तु तदा युगान्तो नहि। 7 अपरं देशस्य विपक्षो देशो राज्यस्य विपक्षो राज्यं भविष्यति, स्थाने स्थाने य दूर्भिक्षं महामारी भूकम्पश्च भविष्यन्ति, 8 अेतानि दुःखोपक्रमाः। 9 तदानीं लोका दुःखं भोजयितुं युष्मान् परकरेषु समर्पयिष्यन्ति अनिष्यन्ति य, तथा मम नामकारणाद् यूयं सर्वदेशीयमनुजानां समीपे धृष्टार्हा भविष्यथ। 10 बहुषु विघ्नं प्राप्तवत्सु परस्परम् ऋतीयां कृतवत्सु य अेकोऽपरं परकरेषु समर्पयिष्यति। 11 तथा बहवो मृषाभविष्यद्वादिन उपस्थाय बहून् भ्रमयिष्यन्ति। 12 दुष्कर्माणां बाहुल्याञ्च बहूनां प्रेम शीतलं भविष्यति। 13 किन्तु यः कश्चित् शेषं यावद् धैर्यमाश्रयते, सञ्चैव परित्रायिष्यते। 14 अपरं सर्वदेशीयलोकान् प्रतिमाक्षी भवितुं राज्यस्य शुभसमाचारः सर्वजगति प्रचारिष्यते, अेतद्दृशि सति युगान्त उपस्थास्यति। 15 अतो यत् सर्वान्नाशकृद्दृष्टार्हा वस्तु दानियेत्भविष्यद्दिना प्रोक्तं तद् यदा पुण्यस्थाने स्थापितं द्रक्ष्यथ, (यः पठति, स बुध्यते) 16 तदानीं ये यिदूदीयदेशे तिष्ठन्ति, ते पर्यतेषु पलायन्तां। 17 यः कश्चिद् गृहपृष्ठे तिष्ठति, स गृहात् किमपि वस्तवानेतुम् अघे नावरोडेत्। 18 यश्च क्षेत्रे तिष्ठति, सोपि वस्त्रमानेतुं परावृत्त्य न यायात्। 19 तदानीं गर्भिणीस्तन्यपाययित्रीणां दुर्गति भविष्यति। 20 अतो यष्माकं पलायनं शीतकाले विश्रामवापरे वा यन्न भवेत्, तदर्थं प्रार्थयध्वम्। 21 आ जगदारम्भाद् अेतत्कालपर्यन्तं यादृशः कदापि नाभवत् न य भविष्यति तादृशो महाकलेशस्तदानीम् उपस्थास्यति। 22 तस्य कलेशस्य समयो यदि त्स्वो न क्रियेत, तर्हि कस्यापि प्राणिनो रक्षाणं भवितुं न शक्नुयात्, किन्तु मनोनीतमनुजानां कृते स कालो त्स्वीकरिष्यते। 23 अपरञ्च पश्यत, श्रीष्टोऽत्र विधते, वा तत्र विधते, तदानीं यदी कश्चिद् युष्मान् एति वाक्यं वदति, तथापि तत् न प्रतीत्। 24 यतो भाक्तश्रीष्टा भाक्तभविष्यद्वादिनश्च उपस्थाय यानि भवन्ति लक्ष्माणि यत्र कर्माणि य प्रकाशयिष्यन्ति, ते र्थिद्दि सम्भवेत् तर्हि मनोनीतमानवा अपि भ्रामिष्यन्ते। 25 पश्यत, घटनातः पूर्वं युष्मान् वाताम् अवादिषम्। 26 अतः पश्यत, स प्रान्तरे विधत एति वाक्ये केनचित् कथितेपि बहिर् मा गच्छत, वा पश्यत, सोन्तःपुरे विधते, अेतद्वाक्ये उक्तेपि मा प्रतीत्। 27 यतो यथा विधुत् पूर्वंदिशो निर्गत्य पश्चिमदिशं यावत् प्रकाशते, तथा मानुषपुत्रस्याध्यागमनं भविष्यति। 28 यत्र शवस्तिष्ठति, तत्रैव गुग्गा मिलन्ति। 29 अपरं तस्य कलेशसमयस्याव्यवहितपरत्र सूर्यस्य तेजो लोप्यते, यन्द्रमा ज्योस्नां न करिष्यति, नभसो नक्षत्राणि पतिष्यन्ति, गगणीया ग्रहाश्च विचलिष्यन्ति। 30 तदानीम् आकाशमध्ये मनुजसुतस्य लक्ष्म दर्शिष्यते, ततो निजपराक्रमेण महातेजसा य मेघाद्भङ्गं मनुजसुतं नभसागच्छन्तं विलोक्य पृथिव्याः सर्व्ववंशीया विलपिष्यन्ति। 31 तदानीं स महाशब्दायमानतूर्यां वादकान् निजदृष्टान् प्रदेष्ट्यति, ते व्योम्न अेकसीमातोऽपरसीमां यावत् यतुर्दिशस्तस्य मनोनीतजनान् आनीय मेलयिष्यन्ति। 32 उडुम्बरपादपरस्य दृष्टान्तं शिक्षध्वं; यदा तस्य नवीनाः शाखा जायन्ते, पल्लवादिश्च निर्गच्छति, तदा निदाघकालः सविधो भवतीति यूयं जानीथ; 33 तद्दद् अेतद् घटना दृष्ट्वा स समयो द्वार उपास्थाद् एति जानीत्। 34 युष्मानदं तथ्यं वदामि, एदानीन्तनजनानां गमनात् पूर्व्वमेव तानि सर्वाणि घटिष्यन्ते। 35 नभोमेदिन्यो लुप्तयोरपि मम वाक् कदापि न लोप्यते। 36 अपरं मम तातं विना मानुषः स्वर्गस्थो दूतो वा कोपि तद्दिनं तद्दण्डञ्च न ज्ञापयति। 37 अपरं नोडे विद्यमाने यादृशमभवत् तादृशं मनुजसुतस्यागमनकालेपि भविष्यति। 38 इलतो जलाप्लावनात् पूर्व्वं यद्दिनं यावत् नोडः पोतं नारोडत्, तावत्कालं यथा मनुष्या भोजने पाने विवडने विवाडने य प्रवृत्ता आसन्; 39 अपरम् आप्लावितोयमागत्य यावत् सकलमनुजान् प्लावयित्वा नानयत्, तावत् ते यथा न विदाभासुः, तथा मनुजसुतागमनेपि भविष्यति। 40 तदा क्षेत्रस्थितयोर्द्वयोरेको धारिष्यते, अपरस्त्याजिष्यते। 41 तथा पेचण्ड्या पिषत्योरुभयो र्षितोरेका धारिष्यतेऽपरा त्याजिष्यते। 42 युष्माकं प्रभुः कस्मिन् एण्ड आगमिष्यति, तद् युष्माभिर् नावगम्यते, तस्मात् जाग्रतः सन्तस्तिष्ठत। 43 कुत्र यामे स्तेन आगमिष्यतीति येद् गृहस्थो ज्ञातुम् अशक्यत्, तर्हि जागरित्वा तं सन्धिं कर्त्तितुम् अवारयिष्यत् तद् जानीत्। 44 युष्माभिरवधीयतां, यतो युष्माभि र्त्र न न बुध्यते, तत्रैव एण्डं मनुजसुत आयास्यति। 45 प्रभु निर्जपरिवारान् यथाकालं भोजयितुं यं दासम् अध्याक्षीकृत्य स्थापयति, तादृशो विश्वास्यो धीमान् दासः कः? 46 प्रभुरागत्य यं दासं तथायन्तं वीक्षते, सञ्चैव धन्यः। 47 युष्मानदं सत्यं वदामि, स तं निजसर्व्वस्वस्याधिपं करिष्यति। 48 किन्तु प्रभुरागन्तुं विलम्बत एति मनसि चिन्तयित्वा यो दृष्टो दासो 49 ऽपरदासान् प्रहर्त्तुं मत्तानां सङ्गे भोक्तुं पातुञ्च प्रवर्त्तते, 50 स दासो यदा नापेक्षते, यञ्च एण्डं न जानाति, तत्कालञ्चैव तत्रभुरुपस्थास्यति। 51 तदा तं एण्डयित्वा यत्र स्थाने रोहं दन्तधर्षणञ्चासाते, तत्र कपटिभिः साकं तद्दशां निरूपयिष्यति।

25 या दश कन्याः प्रदीपान् गृह्णन्त्यो वरं साक्षात् कर्तुं बहिरिताः, ताभिरस्तादा स्वर्गीयराज्यस्य सादृश्यं भविष्यति। 2 तासां कन्यानां मध्ये पञ्च सुधियः पञ्च दुर्धिय आसन्। 3 या दुर्धियस्ताः प्रदीपान् सङ्गे गृहीत्वा तैलं न जगुः, 4 किन्तु सुधियः प्रदीपान् पात्रेण तैलञ्च जगुः।

5 अनन्तरं वरे विलम्बिते ताः सर्वा निद्राविष्टा निद्रां जग्मुः । 6 अनन्तरम् अर्द्धरात्रे पश्यत वर आगच्छति, तं साक्षात् कर्तुं बहिर्यातेति जनरवात् 7 ताः सर्वाः कन्या उत्थाय प्रदीपान् आसाद्यितुं आरभन्त । 8 ततो दृग्धियः सुधिय उयुः, किञ्चित् तैलं दत्त, प्रदीपा अस्माकं निर्व्याणाः । 9 किन्तु सुधियः प्रत्यवदन्, एते युष्मानस्मांश्च प्रति तैलं न्यूनीभवतु, तस्माद् विकेतृणां समीपं गत्वा स्वार्थं तैलं क्रीणीत । 10 तदा तासु क्रेतुं गतासु वर आजगाम, ततो याः सज्जिता आसन्, तास्तेन साकं विवाहीयं वेश्म प्रविविश्युः । 11 अनन्तरं द्वारे रुद्ध अपराः कन्या आगत्य जगद्गुः, हे प्रभो, हे प्रभो, अस्मान् प्रति द्वारं मोचय । 12 किन्तु स उक्तवान्, तथ्यं वदामि, युष्मानं न वेदि । 13 अतो जग्रातः सन्तस्तिष्ठत, मनुजसुतः कस्मिन् दिने कस्मिन् दण्डे वागमिष्यति, तद् युष्माभिर्न ज्ञायते । 14 अपरं स अतोदृशः कस्यचित् पुंसस्तुल्यः, यो दूरदेशं प्रति यात्राकाले निजदासान् आहूय तेषां स्वस्वसामर्थ्यानुपम 15 अकस्मिन् मुद्राणां पत्रं पोटलिकाः अन्यस्मिंश्च द्वे पोटलिके अपरस्मिंश्च पोटलिकैकाम् एतथ्यं प्रतिजनं समर्थं स्वयं प्रवासं गतवान् । 16 अनन्तरं यो दासः पत्रं पोटलिकाः लब्धवान्, स गत्वा वाणिज्यं विधाय ता द्विगुणीयकार । 17 यश्च दासो द्वे पोटलिके अलभत, सोपि ता मुद्रा द्विगुणीयकार । 18 किन्तु यो दास अेकां पोटलिकां लब्धवान्, स गत्वा भूमिं भनित्वा तन्मध्ये निजप्रभोस्ता मुद्रा गोपयाञ्चकार । 19 तदनन्तरं बहुतिथे काले गते तेषां दासानां प्रभुरागत्य तैर्दासैः समं गणयाञ्चकार । 20 तदानीं यः पत्रं पोटलिकाः प्राप्तवान् स ता द्विगुणीकृतमुद्रा आनीय जगद्गुः, हे प्रभो, भवता मयि पत्रं पोटलिकाः समर्पिताः, पश्यतु, ता मया द्विगुणीकृताः । 21 तदानीं तस्य प्रभुस्तमवोचत्, हे उत्तम विश्वास्य दास, त्वं धन्योसि, स्तोकेन विश्वास्यो जातः, तस्मात् त्वां बहुवित्ताधिपं करोमि, त्वं स्वप्रभोः सुभस्य भागी भव । 22 ततो येन द्वे पोटलिके लब्धे सोप्यागत्य जगद्गुः, हे प्रभो, भवता मयि द्वे पोटलिके समर्पिते, पश्यतु ते मया द्विगुणीकृते । 23 तेन तस्य प्रभुस्तमवोचत्, हे उत्तम विश्वास्य दास, त्वं धन्योसि, स्तोकेन विश्वास्यो जातः, तस्मात् त्वां बहुद्रविशाधिपं करोमि, त्वं निजप्रभोः सुभस्य भागी भव । 24 अनन्तरं य अेकां पोटलिकां लब्धवान्, स अेत्य कथितवान्, हे प्रभो, त्वां कठिनंनरं ज्ञातवान्, त्वया यत्र नोपत्, तत्रैव कृत्यते, यत्र य न कीर्णं, तत्रैव संगृह्यते । 25 अतोदं सशङ्कः सन् गत्वा तव मुद्रा भूमध्ये संगोप्य स्थापितवान्, पश्य, तव यत् तदेव गृह्णाण । 26 तदा तस्य प्रभुः प्रत्यवदत् रे दुष्टालस दास, यत्रादं न वपामि, तत्र छिनदि, यत्र य न किरामि, तत्रैव संगृह्णामीति येदजानास्तर्हि 27 वशिष्णु मम वित्तार्पाणं तवोचितमासीत्, येनाहमागत्य वृष्ट्या साकं मूलमुद्राः प्राप्स्यम् । 28 अतोस्मात् तां पोटलिकाम् आदाय यस्य दश पोटलिकाः सन्ति तस्मिन्पर्ययत । 29 येन वर्द्व्यते तस्मिन्वैवार्पिष्यते, तस्यैव य बाहुल्यं भविष्यति, किन्तु येन न वर्द्व्यते, तस्यान्तिके यत् किञ्चन तिष्ठति, तदपि पुनर्नोच्यते । 30 अपरं यूयं तमकर्मण्यं दासं नीत्वा यत्र स्थाने कृन्तं एन्तर्घर्षणञ्च विधेते, तस्मिन् बहिर्भूततमसि निक्षिपत । 31 यदा मनुजसुतः पवित्रदूतान् सज्जिनः कृत्वा निजप्रभावेनागत्य निजतेजोभये सिंहासने निवेक्ष्यति, 32 तदा तत्सम्भुजे सर्व्वजातीया जना संमेलिष्यन्ति । ततो मेघपालको यथा छागोत्थोऽवीन् पृथक् करोति तथा सोप्येकस्मादन्यम् एतथ्यं तान् पृथक् कृत्वावीन् 33 दक्षिणे छागांश्च वामे स्थापयिष्यति । 34 ततः परं राजा दक्षिणस्थितान् मानवान् वदिष्यति, आगच्छत मत्तातस्यानुग्रहभाजनानि, युष्मत्कृत आ जगदारभत यद् राज्यम् आसादितं तदधिकुरुत । 35 यतो बुभुक्षिताय मह्यं भोज्यम् अदत्त, पिपासिताय पेयमदत्त, विदेशिनं मां स्वस्थानमनयत, 36 वस्त्रहीनं मां वसनं पर्य्यधापयत, पीडितं मां द्रष्टुमागच्छत, कारास्थञ्च मां वीक्षितुम आगच्छत । 37 तदा धार्मिकाः प्रतिवदिष्यन्ति, हे प्रभो, कदा त्वां क्षुधितं वीक्ष्य वयमभोजयामः वा पिपासितं वीक्ष्य अपाययामः 38 कदा वा त्वां विदेशिनं विलोक्य स्वस्थानमनयामः कदा वा त्वां नग्नं वीक्ष्य वसनं पर्य्यधापयामः 39 कदा वा त्वां पीडितं कारास्थञ्च वीक्ष्य त्वदन्तिकमगच्छामः 40 तदानीं राजा तान् प्रतिवदिष्यति, युष्मानंदं सत्यं वदामि, भूमेतेषां भ्रातृणां मध्ये कञ्चनैकं क्षुद्रतमं प्रति यद् अकुरुत, तन्मां प्रत्यकुरुत । 41 पश्चात् स वामस्थितान् जनान् वदिष्यति, रे शापग्रस्ताः सर्व्वे, शैताने तस्य दूतेत्यश्रु योऽनन्तवहिरासादित आस्ते, यूयं मदन्तिकात् तमग्निं गच्छत । (aiōnios g166) 42 यतो क्षुधिताय महामाहारं नादत्त, पिपासिताय मह्यं पेयं नादत्त, 43 विदेशिनं मां स्वस्थानं नानयत, वसनहीनं मां वसनं न पर्य्यधापयत, पीडितं कारास्थञ्च मां वीक्षितुं नागच्छत । 44 तदा ते प्रतिवदिष्यन्ति, हे प्रभो, कदा त्वां क्षुधितं वा पिपासितं वा विदेशिनं वा नग्नं वा पीडितं वा कारास्थं वीक्ष्य त्वां नासेवामहिः 45 तदा स तान् वदिष्यति, तथ्यमदं युष्मान् ब्रवीमि, युष्माभिरेषां कञ्चन क्षोदिष्ठं प्रति यन्नाकारि, तन्मां प्रत्येव नाकारि । 46 पश्चादभ्यनन्तशास्तिं किन्तु धार्मिका अनन्तायुषं भोक्तुं यास्यन्ति । (aiōnios g166)

26 यीशुरेताम् प्रस्तावान् समाप्य शिष्यानूये, 2 युष्माभिर्ज्ञातं दिनद्वयत् परं निस्तारमद उपस्थास्यति, तत्र मनुजसुतः कुशने ङन्तु परकरेषु समर्पिष्यते । 3 ततः परं प्रधानयाजकाध्यापकप्राञ्चः कियङ्गानाम्भो मडयाजकस्याट्टालिकायां मिलित्वा 4 केनोपायेन यीशुं धृत्वा ङन्तुं शङ्कयुरिति मन्त्रयाञ्चक्रुः । 5 किन्तु तैरुक्तं मडकाले न धर्त्तव्यः, धृते प्रजानां कलडेन भवितुं शक्यते । 6 ततो बैथनियापुरे शिमोनाप्यस्य कुष्ठिनो

वेश्मनि यीशौ तिष्ठति 7 कायन योषा श्वेतोपलभाजनेन महाधर्म्यं सुगन्धि तैलमानीय भोजनायोपविशतस्तस्य शिरोव्यपेयत् | 8 किन्तु तदालोक्य तस्थिष्यैः कुपितेरुक्तं, कुत धर्म्यमपव्ययते? 9 येदितं व्यक्रेष्यत, तर्हि भूरिमूल्यं प्राप्य दरिद्रेभ्यो व्यतारिष्यत | 10 यीशुना तदवगत्य ते समुदिताः, योषामेनां कुतो दुःभिर्नीं कुरुष्व, सा मां प्रति साधु कर्माकार्षीत् | 11 युष्माकमं समीपे दरिद्राः सततमेवासते, किन्तु युष्माकमन्तिकेदं नासे सततं | 12 सा मम कायोपरि सुगन्धितैलं सिक्तवाम मम श्मशानदानकर्माकार्षीत् | 13 अतोदं युष्मान् तथ्यं वदामि सर्वस्मिन् जगति यत्र यत्रैष सुसमाचारः प्रचारिष्यते, तत्र तत्रैतस्या नार्याः स्मरणार्थम् कर्मदं प्रचारिष्यते | 14 ततो द्वादशशिष्याणाम् षष्ठरियोतीययिद्धूदानामक अेकः शिष्यः प्रधानयाजकानामन्तिकं गत्वा कथितवान्, 15 यदि युष्माकं करेषु यीशुं समर्पयामि, तर्हि किं दास्यथ? तदानीं ते तस्मै त्रिंशन्मुद्रा दानुं स्थिरीकृतवन्तः | 16 स तदारभ्य तं परकरेषु समर्पयितुं सुयोगं यच्छितवान् | 17 अनन्तरं किएवशून्यपूपपर्वणः प्रथमेहि शिष्या यीशुम् उपगत्य पप्रच्छुः भवत्कृते कुत्र वयं निस्तारमदभोज्यम् आयोजयिष्यामः? भवतः केष्य? 18 तदा स गदितवान्, मध्येनगरममुकपुंसः समीपं प्रजित्वा वदत, गुरु गदितवान्, मत्कालः सविधः, सद्यं शिष्यैस्त्वदावये निस्तारमदभोज्यं भोक्ष्ये | 19 तदा शिष्या यीशोस्तादृशनिदेशानुपकर्म विधाय तत्र निस्तारमदभोज्यमासाद्यामासुः | 20 ततः सन्ध्यायां सत्यां द्वादशभिः शिष्यैः साकं स न्यविशत् | 21 अपरं भुञ्जान उक्तवान् युष्मान् तथ्यं वदामि, युष्माकमेको मां परकरेषु समर्पयिष्यति | 22 तदा तेदतीव दुःभिता अकेकशो वस्तुमारैभिरे, हे प्रभो, स किमदं? 23 ततः स जगाद, मया साकं यो जनो भोजनपात्रे करं संक्षिपति, स अेव मां परकरेषु समर्पयिष्यति | 24 मनुजसुतमधि यादृशं लिपितमास्ते, तदनुज्ञा तद्गति र्भविष्यति; किन्तु येन पुंसा स परकरेषु समर्पयिष्यते, हा हा येत् स नाजनिष्यत, तदा तस्य क्षेममभविष्यत् | 25 तदा यिद्धूदानामा यो जनस्तं परकरेषु समर्पयिष्यति, स उक्तवान्, हे गुरो, स किमदं? ततः स प्रत्युक्तवान्, त्वया सत्यं गदितम् | 26 अनन्तरं तेषामशनकाले यीशुः पूषमादायेश्वरीयगुणाननूधं भंक्त्वा शिष्येभ्यः प्रदाय जगाद, मद्रूपःस्वपुषमिं गृहीत्वा भादत | 27 पश्चात् स कंसं गृह्णन् षश्वरीयगुणाननूधं तेभ्यः प्रदाय कथितवान्, सर्वे युष्माभिरनेन पातव्यं, 28 यस्मान्नेकेषां पापमर्षणाय पातितं यन्मनून्मनियमपुषशोषितं तदेतत् | 29 अपरमदं नून्गोस्तनीरसं न पास्यामि, तावत् गोस्तनीइलरसं पुनः कदापि न पास्यामि | 30 पश्चात् ते गीतमेकं संगीय जैतुनाभ्यगिरिं गतवन्तः | 31 तदानीं यीशुस्तानवोयत्, अस्यां रजन्यामदं युष्माकं सर्वेषां विघ्नरूपो भविष्यामि, यतो लिपितमास्ते, "मेषाणां रक्षको यस्तं प्रदरिष्याम्यदं ततः | मेषाणां निवडो नूनं प्रविकीर्णो भविष्यति" | | 32 किन्तु श्मशानात् समुत्थाय युष्माकमत्रोडदं गावीलं गमिष्यामि | 33 पितरस्तं प्रोवाय, भवांश्चेत् सर्वेषां विघ्नरूपो भवति, तथापि मम न भविष्यति | 34 ततो यीशुना स उक्तः, तुभ्यमदं तथ्यं कथयामि, यामिन्यामस्यां यरणायुधस्य रवात् पूर्वं त्वं मां त्रि नाङ्गीकरिष्यसि | 35 ततः पितर उदितवान्, यधपि त्वया समं भर्तव्यं, तथापि कदापि त्वां न नाङ्गीकरिष्यामि; तथैव सर्वे शिष्याश्चोयुः | 36 अनन्तरं यीशुः शिष्यैः साकं गेत्शामानीनामकं स्थानं प्रस्थाय तेभ्यः कथितवान्, अदः स्थानं गत्वा यावददं प्रार्थयिष्ये तावद् यूयमत्रोपविशत | 37 पश्चात् स पितरं सिवदियसुतौ य सङ्गिनः कृत्वा गतवान्, शोकाकुलोडतीव व्यथितश्च भभूव | 38 तानवादीश्व मृतियातनेव मत्राणानां यातना जायते, यूयमत्र मया साद्धं जगत् | 39 ततः स किञ्चिद्दूरं गत्वाधोमुषः पतन् प्रार्थयाञ्चके, हे मत्पितर्यदिति भवितुं शक्नोति, तर्हि कंसोडयं मतो दूरं यातुः किन्तु मदिय्यावत् न भवतु, त्वदिय्यावद् भवतु | 40 ततः स शिष्यानुपेत्य तान् निद्रतो निरीक्ष्य पितराय कथयामास, यूयं मया साकं दएडमेकमपि जागरितुं नाशङ्कत? 41 परीक्षायां न पतितुं जागृत प्रार्थयध्वञ्च; आत्मा समुधतोस्ति, किन्तु वपुर्दुर्बलं | 42 स द्वितीयवारं प्रार्थयाञ्चके, हे मत्तात, न पीते यदि कंसमिदं मतो दूरं यातुं न शक्नोति, तर्हि त्वदिय्यावद् भवतु | 43 स पुनरेत्य तान् निद्रतो ददर्श, यतस्तेषां नेत्राणि निद्रया पूर्णान्यासन् | 44 पश्चात् स तान् विहाय प्रजित्वा तृतीयवारं पूर्वंवत् कथयन् प्रार्थितवान् | 45 ततः शिष्यानुपागत्य गदितवान्, साम्प्रतं शयानाः किं विभ्राम्यथ? पश्यत, समय उपास्थात्, मनुजसुतः पापिनां करेषु समर्प्यते | 46 उत्तिष्ठत, वयं यामः, यो मां परकरेषु मसर्पयिष्यति, पश्यत, स समीपमायाति | 47 अेतत्कथाकथनकाले द्वादशशिष्याणामेको यिद्धूदानामको मुष्ययाजकलोकप्राथीनैः प्रदितान् असिधारियछिधारिणो मनुजान् गृहीत्वा तत्समीपमुपतस्थौ | 48 असौ परकरेष्वर्पयिता पूर्वं तान् षथं सङ्केतयामास, यमदं युग्मिष्ये, सोडसौ मनुजः, सअेव युष्माभिर्धार्थ्यातं | 49 तदा स सपदि यीशुमुपागत्य हे गुरो, प्राणामामीत्युक्त्वा तं युयुम्बे | 50 तदा यीशुस्तमुवाय, हे मित्रं किमर्थमागतोसि? तदा तैरागत्य यीशुराकम्य दधे | 51 ततो यीशोः सङ्गिनामेकः करं प्रसार्य कोषादसिं बहिष्कृत्य महायाजकस्य दासमेकमाडत्य तस्य कर्णं यिच्छेद | 52 ततो यीशुस्तं जगाद, षड्गं स्वस्थाने निधेहि यतो ये ये जना असिं धारयन्ति, तअेवासिना विनश्यन्ति | 53 अपरं पिता यथा मदन्तिकं स्वर्गीयदूतानां द्वादशवादिनीतोडधिकं प्रदिएगुयात् मया तमुदिय्येदानीमेव तथा प्रार्थयितुं न शक्यते, त्वया किमित्यं ज्ञायते? 54 तथा सतीत्यं घटिष्यते धर्मपुस्तकस्य यदिदं वाक्यं तत् कथं सिध्येत? 55 तदानीं यीशु र्जननिवदं

जगाद, यूयं भृङ्गयष्टीन् आदाय मां किं यौरं धर्तुमायाताः? अहं प्रत्यहं युष्माभिः साकमुपविश्य समुपादिशं, तदा मां नाधरत; 56 किन्तु भविष्यद्वादिनां वाक्यानां संसिद्धये सर्वमेतदभूत्। तदा सर्वे शिष्यास्तं विहाय पलायन्त। 57 अनन्तरं ते मनुजा यीशुं धृत्वा यत्राध्यापकप्राञ्चः परिषदं कुर्वन्त उपाविशन् तत्र कियद्नामकमडायाजकस्यान्तिकं निन्युः। 58 किन्तु शेषे किं भविष्यतीति वेत्तुं पितरो दूरे तत्पश्चाद् प्रष्टित्वा मडायाजकस्याद्वाविकां प्रविश्य दसैः सहित उपाविशत्। 59 तदानीं प्रधानयाजकप्राचीनमन्त्रिणः सर्वे यीशुं हन्तुं मृषासाक्ष्यम् अलिप्सन्त, 60 किन्तु न लेभिरे। अनेकेषु मृषासाक्षिणागतेष्वपि तन्न प्रापुः। 61 शेषे द्वौ मृषासाक्षिणोवागत्य जगदतुः, पुमानयमकथयत, अहमीश्वरमन्दिरं भङ्क्त्वा दिनत्रयमध्ये तन्निर्मातुं शक्नोमि। 62 तदा मडायाजक उत्थाय यीशुम् अवादीत्। त्वं किमपि न प्रतिवदसि? त्वामधि किमेते साक्ष्यं वदन्ति? 63 किन्तु यीशुः मॉनीभूय तस्यौ। ततो मडायाजक उक्तवान्, त्वाम् अमरेश्वरनाम्ना शपयामि, त्वमीश्वरस्य पुत्रोऽभिषिक्तो भवसि नवेति वद। 64 यीशुः प्रत्यवदत्, त्वं सत्यमुक्तवान्; अहं युष्मान् तथ्यं वदामि, एतःपरं मनुजसुतं सर्वशक्तिमतो दक्षिणार्श्वे स्थातुं गगणस्थं जलधरानारुह्यायान्तं वीक्षध्वे। 65 तदा मडायाजको निजवसनं छित्त्वा जगाद, अेष ईश्वरं निन्दितवान्, अस्माकमपरसाक्ष्येण किं प्रयोजनं? पश्यत, यूयमेवास्यास्याद् ईश्वरनिन्दनं श्रुतवन्तः, 66 युष्माभिः किं विविच्यते? ते प्रत्ययुः, वधाहोऽयं। 67 ततो लोकैस्तदास्ये निष्ठीवितं केचित् प्रतलमाहृत्य केचिन्मय्य यपेटमाहृत्य अभाषिरे, 68 हे श्रीष्ट त्वां कश्चापेटमाहृतवान्? एति गाणित्वा वदास्मान्। 69 पितरो बहिरङ्गन उपविशति, तदानीमेका दासी तमुपागत्य अभाषे, त्वं गालीलीययीशोः सहचरअेकः। 70 किन्तु स सर्वेषां समक्षम् अनङ्गीकृत्यावादीत्, त्वया यदुच्यते, तदर्थमहं न वेदि। 71 तदा तस्मिन् बहिरद्वारं गते ऽन्या दासी तं निरीक्ष्य तत्रत्यजनानवदत्, अयमपि नासरीययीशुना साद्धम् आसीत्। 72 ततः स शपथेन पुनरनङ्गीकृत्य कथितवान्, तं नरं न परिचिनोमि। 73 क्षणात् परं तिष्ठन्तो जना अेत्य पितरम् अवदन्, त्वमवश्यं तेषामेक एति त्वदुच्यारणमेव धोतयति। 74 किन्तु सोऽभिशाप्य कथितवान्, तं जनं नाहं परिचिनोमि, तदा सपदि कुक्कुटो रुराव। 75 कुक्कुटवात् प्राक् त्वं मां त्रिरपाह्नोष्यसे, यैषा वाग् यीशुनावादि तां पितरः संस्मृत्य बहिरित्वा भेदाद् भृशं यकन्द।

27 प्रभाते जाते प्रधानयाजकलोकप्राचीना यीशुं हन्तुं तत्रतिकूलं मन्त्रयित्वा 2 तं बद्ध्वा नीत्वा पन्तीयपीलाताभ्याधिपे समर्पयामासुः। 3 ततो यीशोः परकरेव्यपथिता यिद्धूदास्तत्प्राणार्णवाद्वा विदित्वा सन्तप्तमनाः प्रधानयाजकलोकप्राचीनानां समक्षं तास्त्रीशन्मुद्राः प्रतिदायावादीत्, 4 अतन्निरागोनप्राणपरकरार्णवात् कलुषं कृतवानहं। तदा त उदितवन्तः, तेनास्माकं किं? त्वया तद् बुध्यताम्। 5 ततो यिद्धूदा मन्दिरमध्ये ता मुद्रा निक्षिप्य प्रस्थितवान् एतया य स्वयमात्मानमुद्धबन्ध। 6 पश्चात् प्रधानयाजकास्ता मुद्रा आदाय कथितवन्तः, अेता मुद्राः शोणितमूल्यं तस्माद् भाग्वागारे न निधातव्याः। 7 अनन्तरं ते मन्त्रयित्वा विदेशिनां श्मशानस्थानाय ताभिः कुलावस्य क्षेत्रमङ्गीशन्। 8 अतोऽधापि तत्स्थानं रक्तक्षेत्रं वदन्ति। 9 एतथं सति एस्त्रायेलीयसन्तानै र्यस्य मूल्यं निरुपितं, तस्य त्रिंशन्मुद्रामानं मूल्यं 10 मां प्रति परमेश्वरस्यादेशात् तेभ्य आदीयत, तेन य कुलावस्य क्षेत्रं क्रीतमिति यद्वयनं यिरिमियभविष्यद्वादिना प्रोक्तं तत् तदासिध्यत्। 11 अनन्तरं यीशो तदधिपतेः सम्भुज उपतिष्ठति स तं पप्रच्छ, त्वं किं यिद्धूदीयानां राजा? तदा यीशुस्तमवदत्, त्वं सत्यमुक्तवान्। 12 किन्तु प्रधानयाजकप्राचीनैरभियुक्तेन तेन किमपि न प्रत्यवादि। 13 ततः पीलातेन स उदितः, एमे त्वत्प्रतिकूलतः कति कति साक्ष्यं ददति, तत् त्वं न शृणोषि? 14 तथापि स तेषामेकस्यापि वयस उत्तरं नोदितवान्; तेन सोऽधिपति मडायित्रं विदामास। 15 अन्यस्य तन्मडाकालेऽधिपतेरेतादृशी रातिरासीत्, प्रजा यं कञ्चन बन्धिनं यायन्ते, तमेव स मोचयतीति। 16 तदानीं अरब्बानामा कश्चित् प्यातबन्ध्यासीत्। 17 ततः पीलातस्तत्र मिलितान् लोकान् अपृच्छत्, अेष अरब्बा बन्धी श्रीष्टविष्यातो यीशुश्चैतयोः कं मोचयिष्यामि? युष्माकं किमीप्सितं? 18 तैरीश्वर्या स समर्पित एति स ज्ञातवान्। 19 अपरं विचारानसोपवेशनकाले पीलातस्य पत्नी भृत्यं प्रदित्य तस्मै कथयामास, तं धार्मिकमनुजं प्रति त्वया किमपि न कर्तव्यं; यस्मात् तद्दृतेऽथाहं स्वप्ने प्रभूतकष्टमलमे। 20 अनन्तरं प्रधानयाजकप्राचीना अरब्बानां याचित्वादातुं यीशुञ्च हन्तुं सकललोकान् प्रावर्तयन्। 21 ततोऽधिपतिस्तान् पृष्टवान्, अेतयोः कमहं मोचयिष्यामि? युष्माकं केच्छा? ते प्रोयु अरब्बानां। 22 तदा पीलातः पप्रच्छ, तर्हि यं श्रीष्टं वदन्ति, तं यीशुं किं करिष्यामि? सर्वे कथयामासुः, स कुशेन विध्यतां। 23 ततोऽधिपतिरवादीत्, कुतः? किं तेनापराद्धं? किन्तु ते पुनरुच्यै र्जगुः, स कुशेन विध्यतां। 24 तदा निजवाक्यमग्राह्यमभूत्, कलहश्चाप्यभूत्, पीलात एति विलोक्य लोकानां समक्षं तोयमादाय कुरी प्रक्षाल्यावोचत्, अेतस्य धार्मिकमनुष्यस्य शोणितपाते निर्दोषोऽहं, युष्माभिरेव तद् बुध्यतां। 25 तदा सर्वाः प्रजाः प्रत्यवोचन्, तस्य शोणितपातापराधोऽस्माकम् अस्मत्सन्तानानाञ्चोपरि भवतु। 26 ततः स तेषां समीपे अरब्बानां मोचयामास यीशुन्तु क्वाभिराहृत्य कुशेन वेधितुं समर्पयामास। 27 अनन्तरम् अधिपतेः सेना अधिपते गृहं यीशुमानीय तस्य समीपे सेनासमूहं संजगुः। 28

ततस्ते तस्य वसनं भोजयित्वा कृष्णलोहितवर्णवसनं परिधापयामासुः 29 कण्टकानां मुकुटं निर्माय तच्छिरसि ददुः, तस्य दक्षिणकरे वेत्रमेकं दत्त्वा तस्य सम्भुभे ज्ञानूनि पातयित्वा, डे यिडूदीयानां राजन्, तुभ्यं नम इत्युक्त्वा तं तिरश्चक्रुः, 30 ततस्तस्य गात्रे निष्ठीवं दत्त्वा तेन वेत्रेण शिर आजघ्नुः | 31 इत्थं तं तिरस्कृत्य तद् वसनं भोजयित्वा पुनर्निजवसनं परिधापयाञ्चक्रुः, तं कुशेन वेधितुं नीतवन्तः | 32 पश्चात्ते अडिर्भूय कुरीणीयं शिमोन्नामकमेकं विलोक्य कुशं वोढुं तमाददरे | 33 अनन्तरं गुल्गुलाम् अर्थात् शिरस्कपालनामकस्थानम् पस्थाय ते यीशवे पित्तमिश्रिताम्बरसं पातुं ददुः, 34 किन्तु स तमास्वाध न पपौ | 35 तदानीं ते तं कुशेन संविध्य तस्य वसनानि गुटिकापातेन विभज्य जगदुः, तस्मात्, विभजन्तेऽधरीयं मे ते मनुष्याः परस्परं | मद्गुत्तरीयवस्त्रार्थं गुटिकां पातयन्ति य | | यदेतद्वयनं भविष्यद्वादिभिरुक्तमासीत्, तदा तद् असिध्यत्, 36 पश्चात् ते तत्रोपविश्य तद्रक्षाणकर्वणि नियुक्तास्तस्युः | 37 अपरम् अेष यिडूदीयानां राजा यीशुरित्यपवादविविपत्रं तच्छिरसि उर्ध्वं योजयामासुः | 38 ततस्तस्य वामे दक्षिणे य द्वौ यैरौ तेन साकं कुशेन विविधुः | 39 तदा पान्था निजशिरौ लाडयित्वा तं निन्दन्ते जगदुः, 40 डे एश्वरमन्दिरमञ्जक दिनत्रये तन्निर्मातः स्वं रक्ष, येत्वमीश्वरसुतस्तर्हि कुशाएवरोड | 41 प्रधानयाजकाध्यापकप्राचीनाश्च तथा तिरस्कृत्य जगदुः, 42 सोऽन्यजनानावत्, किन्तु स्वमवितुं न शक्नोति | यदीसायेवो राजा भवेत्, तर्हीदानीमेव कुशाएवरोडु, तेन तं वयं प्रत्येष्यामः | 43 स एश्वरे प्रत्याशामकरोत्, यदीश्वरस्तस्मिन् सन्तुष्टस्तर्हीदानीमेव तमवेत्, यतः स उक्तवान् अडमीश्वरसुतः | 44 यौ स्तेनौ साकं तेन कुशेन विद्वौ तौ तद्देव तं निनिन्दतुः | 45 तदा द्वितीययामात् तृतीययामं यावत् सव्येऽशे तमिरे अमूय, 46 तृतीययामे "अेली अेली लामा शिवकतनी", अर्थात् मदीश्वर मदीश्वर कुतो मामत्याक्षीः? यीशुरुच्यैरिति जगाद | 47 तदा तत्र स्थिताः केचित् तत् श्रुत्वा अभाषिरे, अयम् अेलियमाडूयति | 48 तेषां मध्याद् अेकः शीघ्रं गत्वा स्पञ्जं गृहीत्वा तत्राम्बरसं दत्त्वा नलेन पातुं तस्मै ददौ | 49 एतरेऽकथयन् तिष्ठत, तं रक्षितुम् अेलिय आयाति नवेति पश्यामः | 50 यीशुः पुनरुचैराडूय प्राणान् जडौ | 51 ततो मन्दिरस्य विच्छेदवसनम् उर्ध्वं दधौ यावत् छिद्यमानं द्विधाभवत्, 52 भूमिभ्रमके भूधरोत्यैरिच्यत य | श्मशाने मुक्ते भूरिपुण्यवतां सुपतदेडा उदतिष्ठन्, 53 श्मशानाद् वडिर्भूय तदुत्थानात् परं पुण्यपुरं गत्वा अडुजनान् दर्शयामासुः | 54 यीशुरक्षाणाय नियुक्तः शतसेनापतिस्तत्सङ्गिनश्च तादृशीं भूकम्पादिघटनां दृष्ट्वा भीता अवदन्, अेष एश्वरपुत्रो भवति | 55 या अडुयोषितो यीशुं सेवमाना गालीलस्तपश्चादागतस्तासां मध्ये 56 मगदलीनी मरियम् याडूव्योश्यो मांता या मरियम् सिबदियपुत्रयो मांता य योषित अेता दूरे तिष्ठन्त्यो ददृशुः | 57 सन्ध्यायां सत्यम् अरिभयियानगरस्य यूषङ्नामा धनी मनुजो यीशोः शिष्यत्वात् 58 पीलातस्य समीपं गत्वा यीशोः कायं ययाये, तेन पीलातः कायं दातुम् आदिदेश | 59 यूषङ् तकायं नीत्वा श्रुयिस्त्रेणारखाध 60 स्वार्थं शैले यत् श्मशानं यभान, तन्मध्ये तकायं निधाय तस्य द्वारि वृडत्पाषाणं ददौ | 61 किन्तु मगदलीनी मरियम् अन्यमरियम् अेते स्त्रियौ तत्र श्मशानसम्भुष उपविशतुः | 62 तदनन्तरं निस्तारोत्सवस्यायोजनदिनात् परेऽडलेन प्रधानयाजकाः द्विरुशिनश्च मिलित्वा पीलातमुपागत्याकथयन्, 63 डे मडेच्छ स प्रतारको ज्वन अकथयत्, दिनत्रयात् परं श्मशानाद्दुत्थास्यामि तद्वाक्यं स्मरामो वयं; 64 तस्मात् तृतीयदिनं यावत् तत् श्मशानं रक्षितुमादिशतु, नोयेत् तच्छिष्या यामिन्यामागत्य तं हत्वा लोकान् वदिष्यन्ति, स श्मशानाद्दुदतिष्ठत्, तथा सति प्रथमप्राप्तेः शेषीयभ्रान्ति मंडती भविष्यति | 65 तदा पीलात अवादीत्, युष्माकं समीपे रक्षिगाण आस्ते, यूयं गत्वा यथा साध्यं रक्षयत | 66 ततस्ते गत्वा तदूरपाषाणं मुद्राङ्कितं कृत्वा रक्षिगाणं नियोज्य श्मशानं रक्षयामासुः |

28 ततः परं विश्रामवारस्य शेषे सप्ताडप्रथमदिनस्य प्रभोते जाते मगदलीनी मरियम् अन्यमरियम् य श्मशानं द्रष्टुमागता | 2 तदा मडान् भूकम्पोऽभवत्; परमेश्वरीयदूतः स्वर्गादेवरुह्य श्मशानद्वारात् पाषाणमपसार्य तदुपर्युपविवेश | 3 तद्वदनं विधुद्वत् तेजोमयं वसनं डिमशुभ्रञ्च | 4 तदानीं रक्षिणस्तद्भ्यात् कम्पिता मृतवद् अमूयः | 5 स दूतो योषितो जगाद, यूयं मा भैष, कुशाडतयीशुं मृगयध्वे तडं वेदि | 6 सोऽत्र नास्ति, यथावदत् तथोत्थितवान्; अेतत् प्रभोः शयनस्थानं पश्यत | 7 तूर्णं गत्वा तच्छिष्यान् एति वदत, स श्मशानाद् उदतिष्ठत्, युष्माकमे गालीलं यास्यति यूयं तत्र तं वीक्षिष्यध्वे, पश्यताडं वार्तामिमां युष्मानवादिषं | 8 ततस्ता अयात् मडान्दाञ्च श्मशानात् तूर्णं अडिर्भूय तच्छिष्यान् वार्तां वक्तुं धावितवत्यः | किन्तु शिष्यान् वार्तां वक्तुं यान्ति, तदा यीशु दर्शनं दत्त्वा ता जगाद, 9 युष्माकं कल्याणं भूयात्, ततस्ता आगत्य तत्यादयोः पतित्वा प्रणोभुः | 10 यीशुस्ता अवादीत्, मा विभीत, यूयं गत्वा मम भ्रातृन् गालीलं यातुं वदत, तत्र ते मां द्रक्ष्यन्ति | 11 स्त्रियो गच्छन्ति, तदा रक्षिणां केचित् पुरं गत्वा यधद् घटितं तत्सर्व्यं प्रधानयाजकान् ज्ञापितवन्तः | 12 ते प्राचीनैः समं संसदं कृत्वा मन्त्रयन्तो अडुमुद्राः सेनाभ्यो दत्त्वावदन्, 13 अस्मासु निद्रितेषु तच्छिष्या यामिन्यामागत्य तं हत्वानयन्, एति यूयं प्रचारयत | 14 यथेतदधिपतेः श्रोत्रगोचरीभवेत्, तर्हि तं बोधयित्वा युष्मानविष्यामः | 15 ततस्ते मुद्रा गृहीत्वा शिक्षानुज्ञं कर्म यकुः, यिडूदीयानां मध्ये तस्याधापि किंवदन्ती

विधते। 16 अेकादश शिष्या यीशुनिरूपितागालीलस्याद्रिं गत्वा 17 तत्र तं संवीक्ष्य प्रणोमुः, किन्तु केचित् सन्दिग्धवन्तः। 18 यीशुस्तेषां
समीपमागत्य व्याहृतवान्, स्वर्गभेदिन्योः सर्वाधिपतित्वत्मारो मय्यर्पित आस्ते। 19 अतो यूयं प्रयाय सव्वदिशीयान् शिष्यान् कृत्वा पितुः
पुत्रस्य पवित्रस्यात्मनश्च नाम्ना तानवगाडयत; अहं युष्मान् यधदादिशं तदपि पालयितुं तानुपादिशत। 20 पश्यत, जगदन्तं यावत् सदाहं
युष्माभिः साकं तिष्ठाभि। धति। (aiōn g165)

भार्कः

1 ईश्वरपुत्रस्य यीशुभ्रीष्टस्य सुसंवादारम्भः | 2 भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु लिपिरित्यभास्ते, पश्य स्वकीयदूतन्तु तवात्रे प्रेषयाम्यहम् | गत्वा त्वदीयपन्थानं स हि परिष्करिष्यति | 3 "परमेशस्य पन्थानं परिष्कुरुत सर्वतः | तस्य राजपथञ्चैव समानं कुरुताधुना | " एत्येतत् प्रान्तरे वाक्यं वदतः कस्यचिद्रवः | | 4 सअवे योऽन् प्रान्तरे मञ्जिजतवान् तथा पापमार्जननिमित्तं मनोव्यावर्तकमञ्जिजस्य कथाञ्च प्रचारितवान् | 5 ततो यिहुदादेशयिदृशालभगरनिवासिनः सर्वे लोका बहिर्भूत्वा तस्य समीपमागत्य स्वानि स्वानि पापान्यङ्गीकृत्य यदननधां तेन मञ्जिजता बभूवुः | 6 अस्य योऽनः परिधेयानि कमेलकलोमजानि, तस्य कटिबन्धनं यर्मज्जातम्, तस्य लक्ष्याणि य शूकडीटा वन्यमधूनि यासन् | 7 स प्रचारयन् कथयाञ्चक्रे, अहं नम्रीभूय यस्य पादुकाबन्धनं भोययितुमपि न योग्योस्मि, तादृशो मत्तो गुरुतर अंकः पुरुषो मत्पश्चादागच्छति | 8 अहं युष्मान् जले मञ्जिजतवान् किन्तु स पवित्र आत्मानि संमञ्जिजयिष्यति | 9 अपरञ्च तस्मिन्नेव काले गालील्यप्रदेशस्य नासरद्ग्रामाद् यीशुरागत्य योऽना यदननधां मञ्जिजतोऽभूत् | 10 स जलादुत्थितमात्रो मेघद्वारं मुक्तं कपोतवत् स्वस्थोपरि अवरोहन्तमात्मानञ्च दृष्टवान् | 11 त्वं मम प्रियः पुत्रस्त्वय्येव मममहासन्तोषे एयमाकाशीया वाणी बभूव | 12 तस्मिन् काले आत्मा तं प्रान्तरमध्यं निनाय | 13 अथ स यत्वारिंशद्दिनानि तस्मिन् स्थाने वन्यपशुभिः सह तिष्ठन् शैताना परीक्षितः; पश्चात् स्वर्गायदूतास्तं सिषेविरे | 14 अनन्तरं योऽनि बन्धनालये बद्धे सति यीशुर्गालील्यप्रदेशमागत्य ईश्वरराज्यस्य सुसंवादे प्रचारयन् कथयामास, 15 कालः सम्पूर्णा ईश्वरराज्यञ्च समीपमागतं; अतोऽहेतो र्यूनं मनांसि व्यावर्तयध्वं सुसंवादे य विश्वासित | 16 तदनन्तरं स गालीलीयसमुद्रस्य तीरे गच्छन् शिमोनं तस्य भ्राता अन्द्रियनामा य एमौ द्वौ जनौ मत्स्यधारिणौ सागरमध्ये जालं प्रक्षिपन्तौ दृष्ट्वा तावदवदत्, 17 युवां मम पश्चादागच्छतं, युवामहं मनुष्यधारिणौ करिष्यामि | 18 ततस्तौ तत्क्षणेभवे जालानि परित्यज्य तस्य पश्चात् जग्मतुः | 19 ततः परं तत्स्थानात् किञ्चिद् दूरं गत्वा स सिवदीपुत्रयाकूब तद्भ्रातृयोऽन्यं य एमौ नौकायां जालानां शोर्णमुद्गरयन्तौ दृष्ट्वा तावाहूयत् | 20 ततस्तौ नौकायां वेतनभुक्तिः सखितं स्वपितरं विहाय तत्पश्चाद्यैतुः | 21 ततः परं कर्नाडून्नामकं नगरमुपस्थाप्य स विश्रामदिवसे लजनञ्च प्रविश्य समुपदिदेश | 22 तस्योपदेशाल्लोका आश्चर्य्य मेनिरे यतः सोध्यापकाएव नोपदिशन् प्रभावेवानिव प्रोपदिदेश | 23 अपरञ्च तस्मिन् लजनगृहे अपवित्रभूतेन ग्रस्त अंको मानुष आसीत् | स यीत्शाब्दं कृत्वा कथयाञ्चक्रे 24 भो नासरतीय यीशो त्वमस्मान् त्यज, त्वया सडास्माकं कः सम्बन्धः? त्वं किमस्मान् नाशयितुं समागतः? त्वमीश्वरस्य पवित्रलोक एत्यहं जानामि | 25 तदा यीशुस्तं तर्जयित्वा जगाद तूष्णीं भव एतो बहिर्भव य | 26 ततः सोऽपवित्रभूतस्तं सम्पीड्य अत्युच्चैश्चीकृत्य निर्जगाम | 27 तेनैव सर्वे यमकृत्य परस्परं कथयाञ्चक्रे, अहो किमिदं? कीदृशोऽयं नव्य उपदेशः? अनेन प्रभावेनापवित्रभूतेष्वज्ञापितेषु ते तदाज्ञानुवर्तिनो भवन्ति | 28 तदा तस्य यशो गालील्यत्रुर्दिक्स्थसर्वदेशान् व्याप्नोत् | 29 अपरञ्च ते लजनगृहाद् बहिर्भूत्वा याकूब्योऽबन्ध्यां सह शिमोन आन्द्रियस्य य निवेशनं प्रविदिशुः | 30 तदा पितरस्य श्वश्रुर्ज्वरपीडिता शय्यायामास्त एति ते तं अटिति विज्ञापयाञ्चक्रे | 31 ततः स आगत्य तस्या उस्तं धृत्वा तामुदस्थापयत्; तदैव तां ज्वरोऽत्याक्षीत् ततः परं सा तान् सिषेवे | 32 अथास्तं गते रवीं सन्ध्याकाले सति लोकास्तत्समीपं सर्वान् रोगिणो भूतधृतांश्च समानिन्युः | 33 सर्वे नागरिका लोका द्वारि संमिलिताश्च | 34 ततः स नानाविधरोगिणो बहून् मनुजानरोगिणश्चकार तथा बहून् भूतान् त्याजयाञ्चकार तान् भूतान् किमपि वाक्यं वक्तुं निषिषेध य यतोऽेतोस्ते तमजानन् | 35 अपरञ्च सोऽतिप्रत्यूषे वस्तुतस्तु रात्रिशेषे समुत्थाय बहिर्भूय निर्जनं स्थानं गत्वा तत्र प्रार्थयाञ्चक्रे | 36 अनन्तरं शिमोनं तत्सङ्गिनश्च तस्य पश्चाद् गतवन्तः | 37 तद्दृशं प्राप्य तमवहन् सर्वे लोकास्त्वां भृगयन्ते | 38 तदा सोऽकथयत् आगच्छत वयं समीपस्थानि नगराणि यामः, यतोऽहं तत्र कथां प्रचारयितुं बहिरागमम् | 39 अथ स तेषां गालील्यप्रदेशस्य सर्वेषु लजनगृहेषु कथाः प्रचारयाञ्चक्रे भूतानत्याजयञ्च | 40 अनन्तरमेकः कुष्ठी समागत्य तत्सम्भुषे जनुपातं विनयञ्च कृत्वा कथितवान् यद्वि भवान् एच्छति तर्हि मां परिष्कुरुं शक्नोति | 41 ततः कृपालु र्यीशुः करीं प्रसार्यं तं स्पृष्ट्वा कथयामास 42 ममेच्छा विधते त्वं परिष्कृतो भव | अेतत्कथायाः कथनमात्रात् स कुष्ठी रोगान्मुक्तः परिष्कृतोऽभवत् | 43 तदा स तं विसृजन् गाढमादिश्य जगाद 44 सावधानो भव कथामिमां कम्पि मा वद; स्वात्मानं याजकं दर्शय, लोकेभ्यः स्वपरिष्कृतेः प्रमाणादानाय भूसानिर्णीतं यदानं तद्दुत्सृजस्व य | 45 किन्तु स गत्वा तत् कर्म एत्यं विस्तार्यं प्रचारयितुं प्रारेभे तेनैव यीशुः पुनः सप्रकाशं नगरं प्रवेष्टुं नाशक्नोत् ततोऽहेतोर्बहिः काननस्थाने तस्यौ; तथापि यतुर्दिग्भ्यो लोकारस्तस्य समीपमाययुः |

2 तदनन्तरं यीशुः कतिपयदिनानि विवल्भ्य पुनः कङ्कान्दूभनगरं प्रविष्टे स गृह आस्त एति किंवदन्त्या तत्क्षणां तत्समीपं बडवो लोका आगत्य समुपतस्थुः, 2 तस्माद् गृहमध्ये सर्वेषां कृतं स्थानं नाभवद् द्वारस्य यत्किंश्चिदपि नाभवत्, तत्काले स तान् प्रति कथां प्रयाश्याञ्चके | 3 ततः परं लोकाश्चात्तुर्भिर्मानवैरेकं पक्षाघातिनं वाडयित्वा तत्समीपम् आनिन्युः | 4 किन्तु जनानां बहुत्वात् तं यीशोः सम्भुभमानेतुं न शक्नुवन्तो यस्मिन् स्थाने स आस्ते तद्गुपरिगृहपृष्ठं भनित्वा छिद्रं कृत्वा तेन मार्गोऽसशय्यं पक्षाघातिनम् अवरोडयामासुः | 5 ततो यीशुस्तेषां विश्वासं दृष्ट्वा तं पक्षाघातिनं बभाषे छे वत्स तव पापानां मार्जनं भवतु | 6 तदा कियन्तोऽध्यापकास्तत्रोपविशन्तो मनोभिर्वितर्कयाञ्चकुः, अेष मनुष्ये अतादृशीमीश्वरनिन्दां कथां कुतः कथयति? 7 ईश्वरं विना पापानि मार्ष्टुं कस्य सामर्थ्यम् आस्ते? 8 एतयं ते वितर्कयन्ति यीशुस्तत्क्षणां मनसा तद् बुद्ध्य तानवदद् यूथमन्तःकरणीः कुत अेतानि वितर्कयथ? 9 तदनन्तरं यीशुस्तत्स्थानात् पुनः समुद्रतटं ययौ; लोकनिवडे तत्समीपमागते स तान् समुपदिदेश | 10 किन्तु पृथिव्यां पापानि मार्ष्टुं मनुष्यपुत्रस्य सामर्थ्यमस्ति, अेतद् युष्मान् ज्ञापयितुं (स तस्मै पक्षाघातिने कथयामास) 11 उत्तिष्ठ तव शय्यां गृहीत्वा स्वगृहं याडि, अडं त्वामिदम् आज्ञापयामि | 12 ततः स तत्क्षणात् उत्थाय शय्यां गृहीत्वा सर्वेषां साक्षात् जगाम; सर्वे विस्मिता अतादृशं कर्म वयम् इदापि नापश्याम, एभां कथां कथयित्वेश्वरं धन्यमब्रुवन् | 13 तदनन्तरं यीशुस्तत्स्थानात् पुनः समुद्रतटं ययौ; लोकनिवडे तत्समीपमागते स तान् समुपदिदेश | 14 अथ गच्छन् करसञ्चयगृह उपविष्टम् आल्डीयपुत्रं लेविं दृष्ट्वा तमाडूय कथितवान् मत्पश्चात् त्वामामरच्छ ततः स उत्थाय तत्पश्चाद् ययौ | 15 अनन्तरं यीशौ तस्य गृहे भोक्तुम् उपविष्टे बडवः करमञ्चायिनः पापिनश्च तेन तच्छिष्यैश्च सडोपविशुः, यतो बडवस्तत्पश्चादाजगम् | 16 तदा स करमञ्चायिभिः पापिभिश्च सड भ्रामति, तद् दृष्ट्वाध्यापकाः द्विर्जिनश्च तस्य शिष्यानूयः करमञ्चायिभिः पापिभिश्च सडायं कुतो भुङ्क्ते पिवति य? 17 तद्वाक्यं श्रुत्वा यीशुः प्रत्युवाय, अरोगिलोकाणां यिकित्सकेन प्रयोजनं नास्ति, किन्तु रोगिणामेव; अडं धार्मिकानाह्वातुं नागतः किन्तु मनो व्यावर्त्तयितुं पापिन अेव | 18 ततः परं योडनः द्विर्जिनाञ्चोपवासायारिशिष्या यीशोः समीपम् आगत्य कथयामासुः, योडनः द्विर्जिनाञ्च शिष्या उपवसन्ति किन्तु भवतः शिष्या नोपवसन्ति किं कारणाभस्य? 19 तदा यीशुस्तान् बभाषे यावत् कालं सभिभिः सड कन्याया वरस्तिष्ठति तावत्कालं ते किमुपवस्तुं शक्नुवन्ति? यावत्कालं वरस्तैः सड तिष्ठति तावत्कालं त उपवस्तुं न शक्नुवन्ति | 20 यस्मिन् काले तेभ्यः सकाशाद् वरो नेष्यते स काल आगच्छति, तस्मिन् काले ते जना उपवत्स्यन्ति | 21 कोपि जनः पुरातनवस्त्रे नूतनवस्त्रं न सीव्यति, यतो नूतनवस्त्रेण सड सेवने कृते जूर्णं वस्त्रं छिधते तस्मात् पुन भंडत् छिद्रं जायते | 22 कोपि जनः पुरातनकुतूषु नूतनं द्राक्षारसं न स्थापयति, यतो नूतनद्राक्षारसस्य तेजसा ताः कुत्वो विदीर्यन्ते ततो द्राक्षारसश्च पतति कुत्वश्च नश्यन्ति, अतअेव नूतनद्राक्षारसो नूतनकुतूषु स्थापनीयः | 23 तदनन्तरं यीशु र्थदा विश्रामवारे शस्यक्षेत्रेण गच्छति तदा तस्य शिष्या गच्छन्तः शस्यमञ्जरीशेत्तुं प्रवृत्ताः | 24 अतः द्विर्जिनो यीशवे कथयामासुः पश्यतु विश्रामवारो यत् कर्म न कर्त्तव्यं तद् एभे कुतः कुर्वन्ति? 25 तदा स तेभ्योऽकथयत् दायुद् तत्संज्ञिनश्च लक्ष्याभावात् क्षुधिताः सन्तो यत् कर्म कृतवन्तस्तत् किं युष्मामि न पठितम्? 26 अबियाधर्नामके मडायजकतुं कुर्वति स कथमीश्वरस्यावासं प्रविश्य ये दर्शनीयपूपा याजकान् विनाच्यस्य कस्यापि न लक्ष्यास्तानेव बुभुजे सङ्गोलेभ्योऽपि ददौ | 27 सोऽपरमपि जगाद्, विश्रामवारो मनुष्यार्थमेव निरूपितोऽस्ति किन्तु मनुष्यो विश्रामवारार्थं नैव | 28 मनुष्यपुत्रो विश्रामवारस्यापि प्रभुरास्ते |

3 अनन्तरं यीशुः पुनर्भजनगृहं प्रविष्टस्तस्मिन् स्थाने शुष्कडस्त अेको मानव आसीत् | 2 स विश्रामवारे तमरोगिणं करिष्यति नवेत्यत्र बडवस्तम् अपवदितुं छिद्रमपेक्षितवन्तः | 3 तदा स तं शुष्कडस्तं मनुष्यं जगाद् मध्यस्थाने त्वमुत्तिष्ठ | 4 ततः परं स तान् पप्रच्छ विश्रामवारे डितमडितं तथा डि प्राणरक्षा वा प्राणनाश अेषां मध्ये किं करणीयं? किन्तु ते निःशब्दास्तस्थुः | 5 तदा स तेषामन्तःकरणाणां काडिन्ध्याद्धेतोः दुःभितः क्रोधात् यर्तुं दृष्टवान् तं मानुषं गडितवान् तं डस्तं विस्तारय, ततस्तेन डस्ते विस्तृते तद्दस्तोऽन्यडस्तवद् अरोगो जातः | 6 अथ द्विर्जिनः प्रस्थाय तं नाशयितुं डरोदीयैः सड मन्त्रयितुमारेभिरे | 7 अतअेव यीशुस्तत्स्थानं परित्यज्य शिष्यैः सड पुनः सागरसमीपं गतः; 8 ततो गालील्विडूदा-थिर्जिनालम्-एडोम्-यर्दनदीपापरस्थानेभ्यो लोकसमूडस्तस्य पश्चाद् गतः; तदन्यः सोरसीदनोः समीपवासिलोकसमूडश्च तस्य मडाकर्मणां वार्त्तं श्रुत्वा तस्य सन्निधिमागतः | 9 तदा लोकसमूडश्चेत् तस्योपरि पतति एतयाशङ्क्य स नावमेकां निकटे स्थापयितुं शिष्यानादिष्टवान् | 10 यतोऽनकमनुष्याणामारोग्यकरणाद् व्याधिग्रस्ताः सर्वे तं स्प्रष्टुं परस्परं बलेन यत्नवन्तः | 11 अपरञ्च अपवित्रभूतास्तं दृष्ट्वा तय्यरणयोः पतित्वा प्रोथैः प्रोयुः, त्वमीश्वरस्य पुत्रः | 12 किन्तु स तान् दृढम् आज्ञाप्य स्वं परियायितुं निषिद्धवान् | 13 अनन्तरं स पर्वतमारुह्य यं यं प्रतिच्छा तं तमाडूतवान् ततस्ते तत्समीपमागताः | 14 तदा स द्वादशजनान् स्वेन सड स्थातुं सुसंवाडप्रयायाय प्रेरिता भवितुं

15 सर्वप्रकारव्याधीनां शमनकरणाय प्रभावं प्राप्नुं भूतान् त्याजयितुञ्च नियुक्तवान् | 16 तेषां नामानीमानि, शिमोन् सिवदिपुत्रो 17 याकूब् तस्य भ्राता योडन् य आन्द्रियः इडिपो बर्धलमयः, 18 मथी थोमा य आल्कीयपुत्रो याकूब् थदीयः किनानीयः शिमोन् यस्तं परडस्तेष्वर्पयिष्यति स षञ्करियोतीयधिडूदाश्च | 19 स शिमोने पितरं धृत्युपनाम एदौ याकूब्योडन्त्यां य भिनेरिगिश् अर्थतो मेघनाटपुत्रावित्युपनाम एदौ | 20 अनन्तरं ते निवेशनं गताः, किन्तु तत्रापि पुनर्मंडान् जनसमागमो ऽभवत् तस्मात्ते भोक्तुमभ्यवकाशं न प्राप्ताः | 21 ततस्तस्य सुहृद्वोका धर्मां वार्त्तां प्राप्य स उतज्ञानोभूद् एति कथां कथयित्वा तं धृतवानेतुं गताः | 22 अपरत्र यिडूशालम आगता ये येऽध्यापकास्ते जगद्गुरयं पुरुषो भूतपत्याभिष्टस्तेन भूतपतिना भूतान् त्याजयति | 23 ततस्तानाडूय यीशु दृष्टान्तैः कथां कथितवान् शैतान् कथं शैतानं त्याजयितुं शक्नोति? 24 किञ्चन राज्यं यदि स्वविरोधेन पृथग् भवति तर्हि तद् राज्यं स्थिरं स्थातुं न शक्नोति | 25 तथा कस्यापि परिवारो यदि परस्परं विरोधी भवति तर्हि सोपि परिवारः स्थिरं स्थातुं न शक्नोति | 26 तद्गत् शैतान् यदि स्वविपक्षतया उत्तिष्ठन् भिन्नो भवति तर्हि सोपि स्थिरं स्थातुं न शक्नोति किन्तूच्छिन्नो भवति | 27 अपरत्र प्रबलं जनं प्रथमं न बद्धा कोपि तस्य गृहं प्रविश्य द्रव्याणि लुण्ठयितुं न शक्नोति, तं बद्ध्वैव तस्य गृहस्य द्रव्याणि लुण्ठयितुं शक्नोति | 28 अतोडेतो युष्मभ्यमदं सत्यं कथयामि मनुष्याणां सन्ताना यानि यानि पापानीश्वरनिन्दात्र कुर्वन्ति तेषां तत्सर्वेषामपराधानां क्षमा भवितुं शक्नोति, 29 किन्तु यः कश्चित् पवित्रमात्मानं निन्दति तस्यापराधस्य क्षमा कदापि न भविष्यति सोनन्तदाऽऽस्यार्हो भविष्यति | (aiōn g165, aiōnios g166) 30 तस्यापवित्रभूतोऽस्ति तेषामेतत्कथाडेतोः स एतयं कथितवान् | 31 अथ तस्य माता भ्रातृगणश्चागत्य बहिस्तिष्ठन्तो लोकान् प्रेष्य तमाडूतवन्तः | 32 ततस्तत्सन्निधी समुपविष्टा लोकान्तं बभाषिरे पश्य बहिस्तव माता भ्रातरश्च त्वाम् अन्विच्छन्ति | 33 तदा स तान् प्रत्युवाच मम माता का भ्रातरो वा के? ततः परं स स्वमीपोपविष्टान् शिष्यान् प्रति अवलोकनं कृत्वा कथयामास 34 पश्यतेते मम माता भ्रातरश्च | 35 यः कश्चित् ईश्वरस्येष्टां क्रियां करोति स अत्रेव मम भ्राता भगिनी माता य |

4 अनन्तरं स समुद्रतटे पुनरुपदेष्टुं प्रारंभे, ततस्तत्र बहुजनानां समागमात् स सागरोपरि नौकामारुह्य समुपविष्टः; सर्वे लोकाः समुद्रकूले तस्थुः | 2 तदा स दृष्टान्तकथाभिर्बडूपदिष्टवान् उपदिष्टांश्च कथितवान्, 3 अवधानं कुरुत, अेको बीजवपता बीजानि वप्नुं गतः; 4 वपनकाले कियन्ति बीजानि मार्गपाश्वे पतितानि, तत आकाशीयपक्षिण् अेत्य तानि यभाटुः | 5 कियन्ति बीजानि स्वल्पमृत्तिकावत्पाषाणभूमौ पतितानि तानि मृदोवत्त्वात् शीघ्रमडुरितानि; 6 किन्तूदिते सूर्यो ऽग्धानि तथा मूलानो नाधोगतत्त्वात् शुष्काणि य | 7 कियन्ति बीजानि कण्टकवनमध्ये पतितानि ततः कण्टकानि संवृष्ट्या तानि जत्रसुरस्तानि न य इवितानि | 8 तथा कियन्ति बीजान्युत्तमभूमौ पतितानि तानि संवृष्ट्या इलान्युत्पादितानि कियन्ति बीजानि त्रिंशद्गुणानि कियन्ति षष्टिगुणानि कियन्ति शतगुणानि इवानि इवितवन्ति | 9 अथ स तानवदत् यस्य श्रोतुं कर्णो स्तः स शृणोतु | 10 तदनन्तरं निर्जनसमये तत्सङ्गिनो द्वादशशिष्याश्च तं तद्दृष्टान्तवाक्यस्यार्थं प्रपृच्छुः | 11 तदा स तानुदितवान् ईश्वरराज्यस्य निगूढवाक्यं बोद्धुं युष्माकमधिकारोऽस्ति; 12 किन्तु ये वडिर्भूताः "ते पश्यन्तः पश्यन्ति किन्तु न जानन्ति, शृण्वन्तः शृण्वन्ति किन्तु न बुध्यन्ते, येतै र्मनःसु कदापि परिवर्तितेषु तेषां पापान्यभोगयिष्यन्त," अतोडेतोस्तान् प्रति दृष्टान्तैरेव तानि मया कथितानि | 13 अथ स कथितवान् यूयं किमेतद् दृष्टान्तवाक्यं न बुध्यध्वे? तर्हि कथं सर्वान् दृष्टान्तान् भोत्स्यध्वे? 14 बीजवपता वाक्यरूपाणि बीजानि वपति; 15 तत्र ये ये लोका वाक्यं शृण्वन्ति, किन्तु श्रुतमात्रात् शैतान् शीघ्रमागत्य तेषां मनःसूतानि तानि वाक्यरूपाणि बीजान्यपनयति तत्रेव उत्तबीजमार्गपाश्वेस्वरूपाः | 16 ये जना वाक्यं श्रुत्वा सदसा परमानन्देन गृह्णन्ति, किन्तु हृदि स्थैर्यात्मावात् किञ्चित् कालमात्रं तिष्ठन्ति तत्पश्चात् तद्वाक्यडेतोः 17 कुत्रचित् क्वेशे उपद्रवे वा समुपस्थिते तदैव विघ्नं प्राप्नुवन्ति तत्रेव उत्तबीजपाषाणभूमिस्वरूपाः | 18 ये जनाः कथां शृण्वन्ति किन्तु सांसारिकी चिन्ता धनभ्रान्ति विषयवोभश्च अते सर्वे उपस्थाय तां कथां ग्रसन्ति ततः मा विड्वा भवति (aiōn g165) 19 तत्रेव उत्तबीजकण्टकभूमिस्वरूपाः | 20 ये जना वाक्यं श्रुत्वा गृह्णन्ति तेषां कस्य वा त्रिंशद्गुणानि कस्य वा षष्टिगुणानि कस्य वा शतगुणानि इवानि भवन्ति तत्रेव उत्तबीजोर्वरभूमिस्वरूपाः | 21 तदा सोऽपरमपि कथितवान् कोपि जनो दीपाधारं परिवृत्य च द्रोणस्यार्थः भद्राया अघे वा स्थापयितुं दीपमानयति किं? 22 अतोडेतो र्यन्न प्रकाशयिष्यते तादृग् लुक्कायितं किमपि वस्तु नास्ति; यद् व्यक्तं न भविष्यति तादृशं गुप्तं किमपि वस्तु नास्ति | 23 यस्य श्रोतुं कर्णो स्तः स शृणोतु | 24 अपरमपि कथितवान् यूयं यद् यद् वाक्यं शृणुथ तत्र सावधाना भवत, यतो यूयं येन परिमाणेन परिमाथ तेनेव परिमाणेन युष्मदर्थमपि परिमास्यते; श्रोतारो यूयं युष्मभ्यमधिकं दास्यते | 25 यस्याश्रये वद्धते तस्मै अपरमपि दास्यते, किन्तु यस्याश्रये न वद्धते तस्य यत् किञ्चिदस्ति तदपि तस्मान् नेष्यते | 26 अनन्तरं स कथितवान् अेको लोकः क्षेत्रे बीजान्युपत्वा 27 जगरान्निद्राभ्यां दिवानिशं गमयति, परन्तु तद्बीजं तस्याज्ञातरूपेणाङ्कुरयति वद्धते य; 28 यतोडेतोः प्रथमतः पत्राणि ततः परं कश्चिजानि

तत्पश्चात् कश्चिदप्युक्तानि शस्यानि भूमिः स्वयमुत्पादयति; 29 किन्तु इलेषु पक्केषु शस्यच्छेदनकालं ज्ञात्वा स तत्क्षणां शस्यानि छिनत्ति, अनेन तुल्यमीश्वरराज्यं | 30 पुनः सोऽकथयद् ईश्वरराज्यं केन समं? केन वस्तुना सह वा तदुपमास्यामि? 31 तत् सर्षपैकेन तुल्यं यतो मृदि वपनकाले सर्षपबीजं सर्वपृथिवीस्थबीजात् क्षुद्रं 32 किन्तु वपनात् परम् अक्षुरयित्वा सर्वशाकाद् बृहद् भवति, तस्य बृहत्स्यः शाभाश्च जायन्ते ततस्तच्छायां पक्षिण आश्रयन्ते | 33 एतं तेषां बोधानुत्पन्नं सोऽनेकदृष्टान्तैस्तानुपदिष्टवान्, 34 दृष्टान्तं विना कामपि कथां तेभ्यो न कथितवान् पश्चान् निर्जने स शिष्यान् सर्वदृष्टान्तार्थं बोधितवान् | 35 तद्दिनस्य सन्ध्यायां स तेभ्योऽकथयद् आगच्छत वयं पारं याम | 36 तदा ते लोकान् विसृज्य तमविलम्बं गृहीत्वा नौकया प्रतस्थिरे; अपरा अपि नावस्तया सह स्थिताः | 37 ततः परं महाजम्भशगमात् नौ दौलायमाना तरङ्गेण जलैः पूर्णाभवयत् | 38 तदा स नौकायश्चाद्वागे उपधाने शिरो निधाय निद्रित आसीत् ततस्ते तं जगदयित्वा जगद्गुः, डे प्रभो, अस्माकं प्राणा यान्ति किमत्र भवतश्चिन्ता नास्ति? 39 तदा स उत्थाय वायुं तर्जितवान् समुद्रञ्चोक्तवान् शान्तः सुस्थिरश्च भव; ततो वायौ निवृत्तेऽब्धिर्निस्तरङ्गोभूत् | 40 तदा स तानुवाय यूयं कुत अेतादृशकङ्कालुका भवत? किं वो विश्वासो नास्ति? 41 तस्मान्तेऽतीवभीताः परस्परं वक्तुमारंभेरे, अहो वायुः सिन्धुश्चास्य निदेशग्राहिलौ कीदृगयं मनुजः |

5 अथ तू सिन्धुपारं गत्वा गिद्वेरीयप्रदेश उपतरथुः | 2 नौकातो निर्गतमात्राद् अपवित्रभूतग्रस्त अेकः श्मशानाद्येत्य तं साक्षात् यकार | 3 स श्मशानेऽवात्सीत् कोपि तं शूद्रभलेन बद्ध्वा स्थापयितुं नाशकनोत् | 4 जनेर्वारं निगडैः शूद्रभलैश्च स बद्धोपि शूद्रभवान्याकृष्य भोजितवान् निगडानि य भंक्त्या भएदं भएदं कृतवान् कोपि तं वशीकर्तुं न शशक | 5 दिवानिशं सदा पर्वतं श्मशानञ्च भ्रमित्वा योत्शाब्दं कृतवान् त्रावभिश्च स्वयं स्वं कृतवान् | 6 स यीशुं दूरात् पश्यन्नेव धावन् तं प्राणाम् उरैरुर्वश्रोवाय, 7 डे सर्वोपरिस्थेश्वरपुत्र यीशो भवता सह डे कः सम्बन्धः? अहं त्वामीश्वरेण शापये मां मा यातय | 8 यतो यीशुस्तं कथितवान् रे अपवित्रभूत, अस्मान्नाराद् बहिर्निर्गच्छ | 9 अथ स तं पृष्टवान् किन्ते नाम? तेन प्रत्युक्तं वधमनेके ऽस्मस्ततोऽस्मन्नाम आदिनी | 10 ततोऽस्मान् देशान् प्रेषयेति ते तं प्रार्थयन्त | 11 तदानीं पर्वतं निकषा बृहन् वराहप्रजश्चरन्नासीत् | 12 तस्माद् भूता विनयेन जगद्गुः, अमुं वराहप्रजम् आश्रयितुम् अस्मान् प्रहिलु | 13 यीशुनानुज्ञातास्तेऽपवित्रभूता बहिर्निर्याय वराहप्रजं प्राविशन् ततः सर्वे वराहा वस्तुतस्तु प्रायोद्विसहस्रसंज्ञ्यकाः कटकेन महाजवाद् धावन्तः सिन्धौ प्राणान् जडुः | 14 तस्माद् वराहपालकाः पलायमानाः पुरे आभे य द्द्वारं कथयाञ्चक्रुः | तदा लोका घटितं तत्कार्यं द्रष्टुं बहिर्जग्मुः 15 यीशोः सन्निधिं गत्वा तं भूतग्रस्तम् अर्थाद् आदिनीभूतग्रस्तं नरं सवस्त्रं सयेतन् समुपविष्टञ्च दृष्ट्वा बिभ्युः | 16 ततो दृष्टतत्कार्यलोकास्तस्य भूतग्रस्तनरस्य वराहप्रजस्यापि तां घटनां वार्यामासुः | 17 ततस्ते स्वसीमातो बहिर्गन्तुं यीशुं विनेतुमारंभेरे | 18 अथ तस्य नौकारोडण्डकाले स भूतमुक्तो ना यीशुना सह स्थातुं प्रार्थयते; 19 किन्तु स तमननुभय कथितवान् त्वं निजात्मीयानां समीपं गृहञ्च गच्छ प्रभुस्त्वयि कृपां कृत्वा यानि कर्माणि कृतवान् तानि तान् ज्ञापय | 20 अतः स प्रस्थाय यीशुना कृतं तत्सर्वार्थ्यं कर्म द्विकापदिदेशे प्रयारयितुं प्रारब्धवान् ततः सर्वे लोका आश्चर्यं मेनिरे | 21 अनन्तरं यीशो नावा पुनरन्यपार उत्तीर्णो सिन्धुतटे य तिष्ठति सति तत्समीपे बहुलोकानां समागमोऽभूत् | 22 अपरं यायीर् नाम्ना कश्चिद् भजनगृहस्याधिप आगत्य तं दृष्ट्वैव यरणयोः पतित्वा बहु निवेध कथितवान्; 23 मम कन्या मृतप्रायाभूद् अतो भवानेत्य तदारोग्याय तस्या गात्रे षस्तम् अर्पयतु तेनैव सा जिविष्यति | 24 तदा यीशुस्तेन सह यलितः किन्तु तत्पश्चाद् बहुलोकान् आदित्वा ताद्गात्रे पतिताः | 25 अथ द्वादशवर्षाणि प्रदररोगेण 26 शीर्षां चिकित्सकानां नानाचिकित्साभिश्च दुःखं भुक्तवती य सर्वस्वं व्यथित्वापि नारोग्यं प्राप्ता य पुनरपि पीडितासीद्य 27 या स्त्री सा यीशो वर्तातं प्राप्य मनसाकथयत् यधं तस्य वस्त्रमात्रं स्मृष्टुं लभेयं तदा रोगहीना भविष्यामि | 28 अतोऽहेतोः सा लोकारण्यमध्ये तत्पश्चादागत्य तस्य वस्त्रं पर्यर्श | 29 तेनैव तत्क्षणां तस्या रक्तस्रोतः शुष्कं स्वयं तस्माद् रोगान्मुक्ता एत्यपि देहेऽनुभूता | 30 अथ स्वस्मात् शक्तिं निर्गता यीशुरेत्तन्मनसा ज्ञात्वा लोकनिवर्धं प्रति भुषं व्यावृत्त्य पृष्टवान् केन मद्द्रस्त्रं स्पृष्टं? 31 ततस्तस्य शिष्या उयुः भवतो वपुषि लोकाः संघर्षन्ति तद् दृष्ट्वा केन मद्द्रस्त्रं स्पृष्टमिति कुतः कथयति? 32 किन्तु केन तत् कर्म कृतं तद् द्रष्टुं यीशुश्चातुर्दृष्टो दृष्टवान् | 33 ततः सा स्त्री भीता कम्पिता य सती स्वस्या रुक्प्रतिक्रिया जातेति ज्ञात्वागत्य तत्सम्भुषं पतित्वा सर्ववृत्तान्तं सत्यं तस्मै कथयामास | 34 तदानीं यीशुस्तां गदितवान्, डे कन्ये तव प्रतीतिस्त्वाम् अरोगामकरोतु त्वं क्षेमेण प्रज स्वरोगान्मुक्ता य तिष्ठ | 35 एतियाक्यवदनकाले भजनगृहाधिपस्य निवेशनाल् लोका अत्याधिपं बभाषिरे तव कन्या मृता तस्माद् गुणं पुनः कुतः किलश्नासि? 36 किन्तु यीशुस्तद् वाक्यं श्रुत्वैव भजनगृहाधिपं गदितवान् मा भौषीः केवलं विश्वासिहि | 37 अथ पितरो याकुब् तद्भ्राता योडन् य अेतान् विना कमपि स्वपश्चाद् यातुं

नान्यमन्यत | 38 तस्य भजनगृहाधिपस्य निवेशनसमीपम् आगत्य कलदं बहुरोदनं विलापञ्च कुर्वतो लोकां एदश | 39 तस्मान् निवेशनं प्रविश्य प्रोक्तवान् यूयं कुत एतथं कलदं रोदनञ्च कुरुथ? कन्या न मृता निद्राति | 40 तस्मात्ते तमुपजडसुः किन्तु यीशुः सर्वान् बलिष्ठृत्य कन्यायाः पितरौ स्वसङ्गिनश्च गृहीत्वा यत्र कन्यासीत् तत् स्थानं प्रविष्टवान् | 41 अथ स तस्याः कन्याया इत्तौ धृत्वा तां बभाषे टालीथा कूमि, अर्थतो हे कन्ये त्वमुत्तिष्ठ एत्याज्ञापयामि | 42 तुनैव तत्क्षणां सा द्वादेशवर्षवयस्क्या कन्या पोत्याय बलितुमारोभे, एतः सर्वे मडाविस्मयं गताः | 43 तत अतस्यै किञ्चित् भाधं दत्तेति कथयित्वा अतत्कर्म कम्पि न ज्ञापयतेति दृढमादिष्टवान् |

6 अनन्तरं स तत्स्थानात् प्रस्थाप्य स्वप्रदेशमागतः शिष्याश्च तत्पश्चाद् गताः | 2 अथ विश्रामवारे सति स भजनगृहे उपदेशुमारब्धवान् ततोऽनेके लोकास्तत्कथां श्रुत्वा विस्मित्य जगद्गुः, अस्य मनुजस्य एदृशी आश्चर्यक्रिया कस्माञ्च जाता? तथा स्वकराभ्याम् एत्थमद्भुतं कर्म कर्ताम् अतस्मै कथं ज्ञानं दत्तम्? 3 किमयं मरियमः पुत्रस्तज्ञा नो? किमयं याकूब्-योसि-यिहुडा-शिभोनां भ्राता नो? अस्य भगिन्यः किमिडास्माभिः सड नो? एतथं ते तदर्थं प्रत्युदं गताः | 4 तदा यीशुस्तेभ्योऽडकथयत् स्वदेशं स्वकुटुम्बान् स्वपरिजनान्श्च विना कुत्रापि भविष्यद्वादी असत्कृतो न भवति | 5 अपरञ्च तेषामप्रत्ययात् स विस्मितः कियतां रोगिणां वपुःषु इत्तम् अपथित्वा केवलं तेषामारोग्यकरणाद् अन्यत् किमपि चित्रकार्यं कर्ता न शक्तः | 6 अथ स यत्तुर्दिक्स्थ ग्रामान् भ्रमित्वा उपदिष्टवान् 7 द्वादशशिष्यान् आहूय अमेध्यभूतान् वशीकर्तां शक्तिं दत्त्वा तेषां द्वौ द्वौ जनो प्रेषितवान् | 8 पुनरित्यादिशद् यूयम् अकेकां यष्टिं विना वस्त्रसंपुटः पूषः कटिबन्धे ताभ्रज्जगद् अेषां किमपि मा ग्रह्णीत, 9 मार्गायात्रायै पादेषूपानडी दत्त्वा द्वे उत्तरीये मा परिधेत्त्वं | 10 अपरमप्युक्तं तेन यूयं यस्यां पुथ्यां यस्य निवेशनं प्रवेक्ष्यथ तां पुरीं यावन्न त्यक्ष्यथ तावत् तन्निवेशने स्थास्यथ | 11 तत्र यदि केपि युष्माकमातिथ्यं न विदधति युष्माकं कथाश्च न शृण्वन्ति तर्हि तत्स्थानात् प्रस्थानसमये तेषां विरुद्धं साक्ष्यं दातुं स्वपादानास्कात्य रजः सम्पातयत; अदं युष्मान् यथार्थं वस्त्रि विचारदिने तन्नगरस्यावस्थातः सिदोमाभोरयो नगरयोरवस्था सह्यतरा भविष्यति | 12 अथ ते गत्वा लोकाणां मनःपरावर्तनीः कथा प्रचारितवन्तः | 13 अवेवमनेकान् भूतांश्च त्याजितवन्तस्तथा तैलेन मर्दयित्वा बडून् जनानरोगानकार्षुः | 14 एतथं तस्य सुष्यातिश्चतुर्दिशो व्याप्ता तदा डेरोद् राजा तन्निशम्य कथितवान्, योडन् मञ्जकः श्मशानाद् उचित्य अतोडेतोस्तेन सर्वा अेता अद्भुतक्रियाः प्रकाशन्ते | 15 अन्येऽडकथयन् अयम् अेलियः, केपि कथितवन्त अेष भविष्यद्वादी यद्वा भविष्यद्वादिनां सदृश अेकोयम् | 16 किन्तु डेरोद् एत्याकार्यं भाषितवान् यस्यादं शिरश्छिन्नवान् स अेव योडनयं स श्मशानादुदतिष्ठत् | 17 पूर्वं स्वभ्रातुः द्विविपस्य पत्न्या उद्वाडं कृतवन्तं डेरोदं योडनवादीत् स्वभातृवधू न विवाह्या | 18 अतः कारणात् डेरोद् लोकं प्रदित्य योडनं धृत्वा बन्धनावये बद्धवान् | 19 डेरोदिया तस्मै योडने प्रकुप्य तं डन्तुम् अैयच्छत् किन्तु न शक्ता, 20 यस्माद् डेरोद् तं धार्मिकं सत्युरुषञ्च ज्ञात्वा सम्मन्य रक्षितवान्; तत्कथां श्रुत्वा तदनुसारेण बडूनि कर्माणि कृतवान् हृष्टमनास्तदुपदेशं श्रुतवांश्च | 21 किन्तु डेरोद् यदा स्वजन्मदिने प्रधानलोकैभ्यः सेनानीत्यश्च गाळीब्रदेशीयश्रेष्ठलोकैभ्यश्च रात्रौ भोज्यमेकं कृतवान् 22 तस्मिन् शुभदिने डेरोदियायाः कन्या समेत्य तेषां समक्षं संनृत्य डेरोदस्तेन सडोपविष्टानाञ्च तोषमञ्जुजनत् तता नृपः कन्यामाड स्म भक्तो यद् यायसे तदेव तुभ्यं दास्ये | 23 शपथं कृत्वाकथयत् येद् राज्याद्धमपि यायसे तदपि तुभ्यं दास्ये | 24 ततः सा बलिर्गत्वा स्वमातरं पप्रच्छ किमदं याधिष्ये? तदा साकथयत् योडनो मञ्जकस्य शिरः | 25 अथ तूर्णं भूपसमीपम् अेत्य यायमानावदत् क्षाण्स्मिन् योडनो मञ्जकस्य शिरः पात्रे निधाय देहि, अेतद् यायेऽदं | 26 तस्मात् भूपोऽतिदुःभितः, तथापि स्वशपथस्य सडभोजिनाञ्चानुरोधात् तदनङ्गीकर्तुं न शक्तः | 27 तत्क्षणां राजा घातकं प्रेष्य तस्य शिर आनेतुमादिष्टवान् | 28 ततः स कारागारं गत्वा तच्छिरश्छित्वा पात्रे निधायानीय तस्यै कन्यायै दत्तवान् कन्या य स्वमात्रे ददौ | 29 अनन्तरं योडनः शिष्यास्तद्वर्ता प्राप्यागत्य तस्य कुण्ठपं श्मशानेऽस्थापयन् | 30 अथ प्रेषिता यीशोः सन्निधौ मिलिता यद् ययं यकुः शिक्षयामासुश्च तत्सर्व्ववार्तास्तस्मै कथितवन्तः | 31 स तानुवाच यूयं विजनस्थानं गत्वा विश्राम्यत यतस्तत्सन्निधौ बडुलोकानां समागमात् ते लोक्तुं नावकाशं प्राप्ताः | 32 ततस्ते नावा विजनस्थानं गुप्तं गम्बुः | 33 ततो लोकनिवडस्तेषां स्थानान्तरस्थानं एदश, अनेके तं परियित्य नानापुरेभ्यः पद्वैर्जित्वा ज्वेन तेषामत्रे यीशोः समीपे उपतस्थुः | 34 तदा यीशुर्नावो बडिर्गत्य लोकारण्यानीं दृष्ट्वा तेषु करुणां कृतवान् यतस्तेऽरक्षकमेषा एवासन् तदा स तान नानाप्रसङ्गान् उपदिष्टवान् | 35 अथ दिवान्ते सति शिष्या अेत्य यीशुमूयिरे, एदं विजनस्थानं दिनत्रावसन् | 36 लोकानां किमपि भाधं नास्ति, अतश्चतुर्दिक् ग्रामान् गन्तुं भोज्यद्रव्याणि केतुञ्च भवान् तान् विसृजतु | 37 तदा स तानुवाच यूयमेव तान् भोजयत; ततस्ते जगद् वयं गत्वा द्विशतसंध्यकैर्मुद्राप्रादैः पूपान् क्रीत्वा किं तान् भोजयिष्यामः? 38 तदा स तान् पृष्टवान् युष्माकं सन्निधौ कति पूपा आसते? गत्वा पश्यत; ततस्ते दृष्ट्वा तमवदन् पञ्च पूपा द्वौ मत्स्यौ य सन्ति | 39 तदा स लोकान् शस्योपरि पंक्तिभिरुपवेशयितुम् आदिष्टवान्, 40 ततस्ते

शतं शतं जनाः पञ्चाशत् पञ्चाशज्जनाश्च पंक्तिभिर्भुवि समुपविदिशुः | 41 अथ स तान् पञ्चपूपान् मत्स्यद्वयञ्च धृत्वा स्वर्गं पश्यन्
 ईश्वरगुणान् अन्वकीर्तयत् तान् पूपान् भंक्त्वा लोकेभ्यः परिवेषयितुं शिष्येभ्यो दत्तवान् द्वा मत्स्यौ य विभज्य सर्वेभ्यो दत्तवान् | 42 ततः
 सर्वे भुङ्क्त्वातृष्यन् | 43 अनन्तरं शिष्या अवशिष्टैः पूषैर्मत्स्यैश्च पूषां द्वदश उल्लकान् जगुः | 44 ते भोक्तारः प्रायः पञ्च सड्भ्राजि पुरुषा
 आसन् | 45 अथ स लोकान् विसृजन्नेव नावमारोढुं स्वस्मादग्रे पारे वैत्सैदापुरं यातुञ्च शिष्यन् वाढमादिष्टवान् | 46 तदा स सर्वान् विसृज्य
 प्रार्थयितुं पर्वतं गतः | 47 ततः सन्ध्यायां सत्यां नौः सिन्धुमध्ये उपस्थिता किन्तु स अेकाकी स्थले स्थितः | 48 अथ सम्भुभवातवदनात् शिष्या
 नावं वाडयित्वा परिश्रान्ता इति ज्ञात्वा स निशायतुर्थयामे सिन्धुपरि पट्ट्यां प्रजन् तेषां समीपमेत्य तेषामग्रे यातुम् उद्यतः | 49 किन्तु शिष्याः
 सिन्धुपरि तं प्रजन्तं दृष्ट्वा भूतमनुभाय रुरुवुः, 50 यतः सर्वे तं दृष्ट्वा व्याकुलिताः | अतएव यीशुस्तत्क्षणां तैः सड्बाण्य कथितवान्, सुस्थिरा
 भूत, अथमडं मा वैष्ट | 51 अथ नौकाभारुह्य तस्मिन् तेषां सन्निधिं गते वातो निवृत्तः; तस्मात्ते मनःसु विस्मिता आश्चर्य्यं मेनिरे | 52 यतस्ते
 मनसां काठिन्यात् तत् पूषीयम् आश्चर्य्यं कर्म न विविक्तवन्तः | 53 अथ ते पारं गत्वा गिनेषरत्नदेशमेत्य तट उपस्थिताः | 54 तेषु नौकातो
 बहिर्गतेषु तत्रदेशीया लोकास्तं परिचिंत्य 55 यतुर्द्विषु धावन्तो यत्र यत्र रोगिणो नरा आसन् तान् सर्वान् भद्रोपरि निधाय यत्र कुत्रयित् तद्गानां
 प्रापुः तत् स्थानम् आनेतुम् आरेभिरे | 56 तथा यत्र यत्र ग्रामे यत्र यत्र पुरे यत्र यत्र पल्ल्याञ्च तेन प्रवेशः कृतस्तद्दत्तमध्ये लोकाः पीडितान्
 स्थापयित्वा तस्य येलान्त्रिमात्रं स्रष्टुम् तेषामर्थं तदनुज्ञां प्रार्थयन्तः यावन्तो लोकाः परस्पृशस्तावन्त एव गदान्मुक्ताः |

7 अनन्तरं यिज्ञाालम आगताः द्विज्ञिनोऽध्यापकाश्च यीशोः समीपम् आगताः | 2 ते तस्य कियतः शिष्यान् अशुचिकरैरर्थाद् अप्रक्षालितइस्तै
 भुञ्जते दृष्ट्वा तानदृषयन् | 3 यतः द्विज्ञिनः सर्वेयिद्धीयाश्च प्रायां परम्परागतवाक्यं सम्मन्य प्रतलेन इस्तान् अप्रक्षाल्य न भुञ्जते | 4
 आपनादागत्य मज्जनं विना न भादन्ति; तथा पानपात्राणां जलपात्राणां पित्तलपात्राणाम् आसनानाञ्च जले मज्जनम् इत्याद्योन्येपि
 बडवस्तेषामाराराः सन्ति | 5 ते द्विज्ञिनोऽध्यापकाश्च यीशुं पप्रच्छुः, तव शिष्याः प्रायां परम्परागतवाक्यानुसारेण नायरन्तोऽप्रक्षालितकरैः
 कुतो भुञ्जते? 6 ततः स प्रत्युवाय कपटिनो युष्मान् उद्दिश्य यिशयियभविष्यद्वादी युक्तमवादीत् | यथा स्वकीयैरधरैरेते सम्मन्यन्ते सदैव मां |
 किन्तु मतो विप्रकर्षे सन्ति तेषां मनांसि य | 7 शिक्षयन्तो विधीन् न्नाज्ञा भजन्ते मां मुधैव ते | 8 यूयं जलपात्रपानपात्रादीनि मज्जयन्तो
 मनुजपरम्परागतवाक्यं रक्षथ किन्तु ईश्वराज्ञां लंघध्वे; अपरा ईदृश्योनेकाः क्रिया अपि कुरुध्वे | 9 अन्यञ्चाकथयत् यूयं स्वपरम्परागतवाक्यस्य
 रक्षार्थं स्पष्टरूपेण ईश्वराज्ञां लोपयथ | 10 यतो मूसाद्वारा प्रोक्तमस्ति स्वपितरौ सम्मन्यन्तं यस्तु मातरं पितरं वा दुर्व्याक्यं वक्ति स नितान्तं
 उच्यते | 11 किन्तु मदीयेन येन द्रव्येण तवोपकारोभवत् तत् कर्माणामर्थाद् ईश्वराय निवेदितम् ईदं वाक्यं यदि कोपि पितरं मातरं वा वक्ति 12
 तर्हि यूयं मातुः पितुर्वापकारं कर्तां तं वारयथ | 13 इत्थं स्वप्रचारितपरम्परागतवाक्येन यूयम् ईश्वराज्ञां मुधा विधेध्वे, ईदृशान्यन्यान्नेकानि
 कर्माणि कुरुध्वे | 14 अथ स लोकानाडूय बभाषे यूयं सर्वे मद्वाक्यं शृणुत बुध्यध्वञ्च | 15 बाह्यादन्तरं प्रविश्य नरममेध्यं कर्तां शकनोति ईदृशं
 किमपि वस्तु नास्ति, वरम् अन्तराद् बहिर्गतं यद्वस्तु तन्मनुजम् अमेध्यं करोति | 16 यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु | 17 ततः स लोकान् हित्वा
 गृहमध्यं प्रविष्टस्तदा शिष्यास्तदृष्टान्तवाक्यार्थं पप्रच्छुः | 18 तस्मात् स तान् जगाद यूयमपि किमेतादृगबोध्याः? किमपि द्रव्यं बाह्यादन्तरं प्रविश्य
 नरममेध्यं कर्तां न शकनोति कथामिमां किं न बुध्यध्वे? 19 तत् तदन्तरं प्रविशति किन्तु कुक्षिमध्यं प्रविशति शेषे सर्वेभुक्तवस्तुआदिणि बहिर्देशे
 निर्याति | 20 अपरमध्यवादीद् यन्नरान्निरेति तदेव नरममेध्यं करोति | 21 यतोऽन्तराद् अर्थान् मानवानां मनोभ्यः कुञ्चिन्ता परस्त्रीवेश्यागमनं 22
 नरवधश्रौत्यर्थं लोभो दृष्टता प्रवञ्चना कामुकता दुदृष्टिरीश्वरनिन्दा गर्वस्तम इत्यादीनि निर्गच्छन्ति | 23 अेतानि सर्व्याणि दुरितान्यन्तरादेत्य
 नरममेध्यं कुर्वन्ति | 24 अथ स उत्थाय तत्स्थानात् सोरसीदोन्पुरप्रदेशं जगाम तत्र किमपि निवेशनं प्रविश्य सर्वैरज्ञातः स्थातुं मतिञ्चके किन्तु
 गुप्तः स्थातुं न शशाक | 25 यतः सुरद्वैनिकीदेशीययूनानीवंशोद्भवस्त्रियाः कन्या भूतअस्तासीत् | सा स्त्री तद्गार्ता प्राप्य तत्समीपमागत्य
 तय्यरणयोः पतित्वा 26 स्वकन्यातो भूतं निराकर्ता तस्मिन् विनयं कृतवती | 27 किन्तु यीशुस्तामवदत् प्रथमं बालकास्तृष्यन्तु यतो बालकानां
 भाधं गृहीत्वा कुङ्कुरेभ्यो निक्षेपोऽनुयितः | 28 तदा सा स्त्री तमवादीत् भोः प्रभो तत् सत्यं तथापि मञ्चाधःस्थाः कुङ्कुरा बालानां करपतितानि
 भाधंभाडानि भादन्ति | 29 ततः सोऽकथयद् अेतकथाहेतोः सकुशला याहि तव कन्यां त्यक्त्वा भूतो गतः | 30 अथ सा स्त्री गृहं गत्वा कन्यां
 भूतत्यक्तां शय्यास्थितां ददर्श | 31 पुनश्च स सोरसीदोन्पुरप्रदेशात् प्रस्थाय द्विपावित्देशस्य प्रान्तरभागेन गालील्जलधेः समीपं गतवान् | 32
 तदा लोकेरेकं बधिरे कद्वदञ्च नरं तन्किटमानीय तस्य गात्रे इस्तमर्षयितुं विनयः कृतः | 33 ततो यीशु लोकारणयात् तं निर्जनमानीय तस्य
 कर्णयोःकुली ईदौ निष्ठोऽव दत्त्वा य तज्जिह्वां पर्यर्ष | 34 अनन्तरं स्वर्गं निरीक्ष्य दीर्घं निश्वास्य तमवदत् इतद्वतः अर्थान् मुक्तो भूयात् | 35

ततस्तत्क्षणां तस्य कर्णो मुक्तौ जिह्वायाश्च जाड्यापगमात् स सुस्पष्टवाक्यमकथयत् | 36 अथ स तान् वाढमित्यादिदेश यूयमिमां कथां क्रमैश्चिदपि मा कथयत, किन्तु स यति न्यषेधत् ते तति बाहुल्येन प्रायारयन्; 37 तेऽतियमत्कृत्य परस्परं कथयामासुः स भधिराय श्रवणशक्तिं भूकाय य कथनशक्तिं दत्त्वा सर्व्यं कर्मोत्तमरूपेण यकार |

8 तदा तत्समीपं बहवो लोका आयाता अतस्तेषां भोज्यद्रव्याभावाद् यीशुः शिष्यानाहूय जगाद, | 2 लोकनिवले मम कृपा जायते ते दिनत्रयं मया साद्धं सन्ति तेषां भोज्यं किमपि नास्ति | 3 तेषां मध्येऽनेके दूरार्ह आगताः, अबुक्ततेषु तेषु मया स्वगृहमभिप्रक्षितेषु ते पथि क्लमिष्यन्ति | 4 शिष्या अवादिषुः, अतावतो लोकान् तर्पयितुम् अत्र प्रन्तरे पूषान् प्राप्नुं केन शक्यते? 5 ततः स तान् पप्रथ्य युष्माकं कति पूषाः सन्ति? तेऽकथयन् सप्त | 6 ततः स ताल्लोकान् भुवि समुपवेष्टुम् आदिश्य तान् सप्त पूषान् धृत्वा एश्वरगुणान् अनुकीर्तयामास, भंक्त्वा परिवेषयितुं शिष्यान् प्रति ददौ, ततस्ते लोकेभ्यः परिवेषयामासुः | 7 तथा तेषां समीपे ये क्षुद्रमत्स्या आसन् तानाध्यादाय एश्वरगुणान् संकीर्त्य परिवेषयितुम् आदिष्टवान् | 8 ततो लोका भुक्त्वा तृप्तिं गता अवशिष्टभाधैः पूर्णाः सप्तऽल्लका गृहीताश्च | 9 अते भोक्तारः प्रायश्चातुः सडस्रपुरुषा आसन् ततः स तान् विससर्ज | 10 अथ स शिष्यः सड नावमारुह्य दल्मानूथासीमामागतः | 11 ततः परं द्विऽशिन आगत्य तेन सड विवदमानास्तस्य परीक्षार्थम् आकाशीयचिह्नं द्रष्टुं याचितवन्तः | 12 तदा सोऽन्तर्दिर्धं निश्वस्यकाकथयत्, अते विधमाननराः कुतश्चिन्वं भृगयन्ते? युष्मान्दं यथार्थं ब्रवीमि लोकानेतान् किमपि चिह्नं न दृशयिष्यते | 13 अथ तान् छित्वा पुनर्नावम् आरुह्य पारमगात् | 14 अतर्दि शिष्यैः पूषेषु विस्मृतेषु नावि तेषां सन्निधौ पूष अकथेव स्थितः | 15 तदानीं यीशुस्तान् आदिष्टवान् द्विऽशिनां छेरोदश्च किएवं प्रति सतर्काः सावधानाश्च भवत | 16 ततस्तेऽन्योन्यं विवेचनं कर्तुम् आरेभिरे, अस्माकं सन्निधौ पूषो नास्तीति छेतोरिदं कथयति | 17 तद् बुद्ध्यवा यीशुस्तेभ्योऽकथयत् युष्माकं स्थाने पूषाभावात् कुत एतन् वितर्कयथ? यूयं किमधापि किमपि न जानीथ? बोद्धुञ्च न शक्नुथ? यावदथ किं युष्माकं मनसि कठिनानि सन्ति? 18 सत्सु नेत्रेषु किं न पश्यथ? सत्सु कर्णेषु किं न शृणुथ? न स्मरथ य? 19 यदाडं पञ्चपूषान् पञ्चसडस्राणां पुरुषाणां मध्ये भंक्त्वा दत्तवान् तदानीं यूयम् अवशिष्टपूषैः पूर्णान् कति ऽल्लकान् गृहीतवन्तः? तेऽकथयन् द्वादशऽल्लकान् | 20 अपरञ्च यदा यतुःसडस्राणां पुरुषाणां मध्ये पूषान् भंक्त्वा ददौ तदा यूयम् अतिरिक्तपूषानां कति ऽल्लकान् गृहीतवन्तः? ते कथयामासुः सप्तऽल्लकान् | 21 तदा स कथितवान् तर्दि यूयम् अधुनापि कुतो बोद्ध्युं न शक्नुथ? 22 अनन्तरं तस्मिन् भैत्सैदानगरे प्राप्ते लोका अन्धमेकं नरं तत्समीपमानीय तं स्मृष्टुं तं प्रार्थयाञ्चिरे | 23 तदा तस्यान्धस्य करौ गृहीत्वा नगरार्हं बहिर्दशं तं नीतवान्; तन्नेत्रे निष्ठीवं दत्त्वा तद्वात्रे दस्तावर्पयित्वा तं पप्रथ्य, किमपि पश्यसि? 24 स नेत्रे उन्मील्य जगाद, वृक्षवत् मनुजान् गच्छतो निरीक्षे | 25 ततो यीशुः पुनस्तस्य नयनयो र्दस्तावर्पयित्वा तस्य नेत्रे उन्मीलयामास; तस्मात् स स्वस्थो भूत्वा स्पष्टरूपं सर्वलोकान् ददृश | 26 ततः परं त्वं त्रामं मा गच्छ त्रामस्यं कमपि य किमप्यनुक्त्वा निजगृहं याडीत्यादिश्य यीशुस्तं निजगृहं प्रक्षितवान् | 27 अनन्तरं शिष्यैः सखितो यीशुः केसरीयाङ्गिलिपिपुरं जगाम, पथि गच्छन् तानपृथक्त्वं कोऽल्लम् अत्र लोकाः किं वदन्ति? 28 ते प्रत्यूयुः त्वां योडनं मज्जकं वदन्ति किन्तु केपि केपि अविद्यं वदन्ति; अपरे केपि केपि भविष्यद्वादिनाम् अको जन एति वदन्ति | 29 अथ स तानपृथक्त्वं किन्तु कोऽल्लम्? एतत्र यूयं किं वदथ? तदा पितरः प्रत्यवदत् भवान् अभिषिक्तस्त्राता | 30 ततः स तान् गाढमादिशद् यूयं मम कथा क्रमैश्चिदपि मा कथयत | 31 मनुष्यपुत्रेणावश्यं बहवो यातना भोक्तव्याः प्राचीनलोकैः प्रधानयाजकैरध्यापकैश्च स निन्दितः सन् घातयिष्यते तृतीयदिने उत्थास्यति य, यीशुः शिष्यानुपदेष्टुमारभ्य कथामिमां स्पष्टमायष्ट | 32 तस्मात् पितरस्तस्य दस्तौ धृत्वा तं तर्जितवान् | 33 किन्तु स मुष्ं परावर्त्य शिष्याणां निरीक्ष्य पितरं तर्जयित्वावादीद् दूरीभव विधनकारिन् एश्वरीयाकार्यादपि मनुष्यकार्यं तुभ्यं रोयततरां | 34 अथ स लोकान् शिष्यांश्चाहूय जगाद यः कश्चिन् मामनुगन्तुम् एच्छति स आत्मानं दाम्यतु, स्वकुशं गृहीत्वा मत्पश्चाद् आयातु | 35 यतो यः कश्चित् स्वप्राणं रक्षितुमिच्छति स तं हारयिष्यति, किन्तु यः कश्चिन् मदर्थं सुसंवाद्यार्थञ्च प्राणं हारयति स तं रक्षिष्यति | 36 अपरञ्च मनुजः सर्व्यं जगत् प्राप्य यदि स्वप्राणं हारयति तर्दि तस्य को लाभः? 37 नरः स्वप्राणविनिमयेन किं दातुं शक्नोति? 38 अतेषां व्यभिचारिणां पापिनाञ्च लोकानां साक्षाद् यदि कोपि मां मत्कथाञ्च लज्जास्पदं जानाति तर्दि मनुजपुत्रो यदा धर्मदूतैः सड पितुः प्रभावोणागमिष्यति तदा सोपि तं लज्जास्पदं ज्ञास्यति |

9 अथ स तानवादीत् युष्मभ्यमदं यथार्थं कथयामि, एश्वरराज्यं पराक्रमेणोपस्थितं न दृष्ट्वा मृत्युं नास्वादिष्यन्ते, अत्र दण्डायमानानां मध्येपि तादृशा लोकाः सन्ति | 2 अथ षड्दिनेभ्यः परं यीशुः पितरं यादूबं योडनञ्च गृहीत्वा गिरेरुच्यस्य निर्जनस्थानं गत्वा तेषां प्रत्यक्षे मूर्त्यन्तरं

एधार | 3 ततस्तस्य परिधेयम् षट्शतम् उज्ज्वललङ्घिमपाण्डरं जातं यद् जगति कोपि रजको न तादृक् पाण्डरं कर्ता शकनोति | 4 अपरञ्च
 ओलियो मूसाश्च तेभ्यो दर्शनं दत्त्वा यीशुना सह कथनं कर्तुमारेभाम्ते | 5 तदा पितरो यीशुमवादीत् ङे गुरोऽस्माकमत्र स्थितिरुत्तम, ततश्चेव वयं
 त्वत्कृते अंकां मूसाकृते अंकां ओलियकृते यैकां, अंतास्तिस्त्रः कुटी र्निर्भामि | 6 किन्तु स यदुक्तवान् तत् स्वयं न बुबुधे ततः सर्वे बिभयाञ्चक्रुः |
 7 अतर्हि पयोदस्तान् छादयामास, ममयां प्रियः पुत्रः कथासु तस्य मनांसि निवेशयतेति नभोवाणी तन्मेधान्निर्यथौ | 8 अथ ङहाते यतुर्दिशो
 दृष्ट्वा यीशुं विना स्वैः सहितं कमपि न ददृशुः | 9 ततः परं गिरेरवरोडण्डाकाले स तान् गाढम् दूत्यादिदेश यावन्नरसूनोः श्मशानाद्दुत्यान् न
 भवति, तावत् दर्शनस्यास्य वार्ता युष्माभिः कस्मैयिदपि न वक्तव्या | 10 तदा श्मशानाद्दुत्यान्स्य कोमिप्राय एति विचार्य्य ते तद्वाक्यं स्वेषु
 गोपायाञ्चक्रिरे | 11 अथ ते यीशुं पप्रच्छुः प्रथमत ओलियेनागन्तव्यम् एति वाक्यं कुत उपाध्याया आडुः? 12 तदा स प्रत्युवाच, ओलियः
 प्रथममेत्य सर्वकार्याणि साधयिष्यति; नरपुत्रे य विपि र्यथास्ते तथैव सोपि बहुदुःखं प्राप्यावज्ञास्यते | 13 किन्त्वडं युष्मान् वदामि,
 ओलियार्ये विपि र्यथास्ते तथैव स अत्य यथौ, लोकाः स्वेच्छानुत्तं तमभिव्यवडरन्ति स्म | 14 अनन्तरं स शिष्यसमीपमेत्य तेषां यतुःपाश्वे
 तैः सह बहुजनान् विवदमानान् अध्यापकांश्च दृष्टवान्; 15 किन्तु सर्व्वलोकान्तं दृष्ट्वैव यमत्कृत्य तदासन्नं धावन्तस्तं प्राणुः | 16 तदा
 यीशुरध्यापकानप्राक्षीद् अतैः सह यूयं किं विवदध्वे? 17 ततो लोकानां कश्चिद्वेकः प्रत्यवादीत् ङे गुरो मम सूनू मूकं भूतधृतञ्च भवदासन्नम् आनयं |
 18 यदासौ भूतस्तमाकमते तदैव पातसति तथा स इण्णायते, दन्तैर्दन्तान् घर्षति क्षीणो भवति यः; ततो ङेतोस्तं भूतं त्याजयितुं भवच्छिष्यान्
 निवेदितवान् किन्तु ते न शेकुः | 19 तदा स तमवादीत्, रे अविश्वासिनः सन्ताना युष्माभिः सह कति कालानडं स्थास्यामि? अपरान् कति कालान्
 वा व आचारान् सङ्घिष्ये? तं मदासन्नमानयत | 20 ततस्तत्सन्निधिं स आनीयत किन्तु तं दृष्ट्वैव भूतो बालकं धृतवान्; स य भूमौ पतित्वा
 इण्णायमानो लुलोड | 21 तदा स तत्पितरं पप्रच्छ, अस्येदृशी दशा कति दिनानि भूता? ततः सोवादीत् बाल्यकालात् | 22 भूतोयं तं नाशयितुं
 बहुवारान् वह्नी जले य न्यक्षिपत् किन्तु यदि भवान किमपि कर्ता शकनोति तर्हि दयां कृत्वास्मान् उपकरोतु | 23 तदा यीशुस्तमवदत् यदि प्रत्येतुं
 शकनोषि तर्हि प्रत्ययिने जनाय सर्व्व साध्यम् | 24 ततस्तत्क्षणां तद्बालकस्य पिता प्रोच्ये इवन् साशुनेत्रः प्रोवाच, प्रभो प्रत्येमि ममाप्रत्ययं
 प्रतिकुरु | 25 अथ यीशु लोकांसङ्घं धावित्वायान्तं दृष्ट्वा तमपूतभूतं तर्जयित्वा जगाद, रे अधिर मूक भूत त्वमेतस्माद् बडिर्भव पुनः कदापि
 मात्रयैतं त्वामडम् धत्वादिशामि | 26 तदा स भूतश्रीत्वाडं कृत्वा तमापीडय बडिर्ज्जाम, ततो बालको मृतकल्पो भवूव तस्मादयं मृतधृत्यनेके
 कथयामासुः | 27 किन्तु करं धृत्वा यीशुनोत्थापितः स उत्तस्थौ | 28 अथ यीशो गृहं प्रविष्टे शिष्या गुप्तं तं पप्रच्छुः, वयमेनं भूतं त्याजयितुं
 कुतो न शक्ताः? 29 स उवाच, प्रार्थनोपवासौ विना केनाप्यन्येन कर्माण्ण भूतमीदृशं त्याजयितुं न शक्यं | 30 अनन्तरं स तत्स्थानादित्वा
 गालीवमधेन यथौ, किन्तु तत् कोपि जानीयादिति स नैच्छत् | 31 अपरञ्च स शिष्यानुपदिशन् बभाषे, नरपुत्रो नरडस्तेषु समर्पयिष्यते ते य तं
 ङनिष्यन्ति तैस्तस्मिन् ङते तृतीयदिने स उत्थास्यतीति | 32 किन्तु तत्कथां ते नाबुध्यन्त प्रष्टुञ्च बिभ्यः | 33 अथ यीशुः कङ्नाडूम्पुरमागत्य
 मध्येगृहञ्चेत्य तानपृच्छत् वर्तमध्वे यूयमन्योन्यं किं विवदध्वे स्म? 34 किन्तु ते निरुत्तरास्तस्यु र्यस्मात्तेषां को मुष्य एति वत्मानि तेऽन्योन्यं
 व्यवदन्त | 35 ततः स उपविश्य द्वादशशिष्यान् आडूय बभाषे यः कश्चित् मुष्यो भवितुमिच्छति स सर्व्वेभ्यो गौणः सर्व्वेषां सेवकश्च भवतु |
 36 तदा स बालकमेकं गृहीत्वा मध्ये समुपावेशयत् ततस्तं कोडे कृत्वा तानवादात् 37 यः कश्चिदीदृशस्य कस्यापि बालस्यातिथ्यं करोति स
 ममातिथ्यं करोति; यः कश्चिन्ममातिथ्यं करोति स केवलम् ममातिथ्यं करोति तन्न मत्प्रेरकस्याप्यातिथ्यं करोति | 38 अथ थोडन् तमग्रवीत् ङे गुरो,
 अस्माकमनगुामिनम् अकं त्वान्नाम्ना भूतान् त्याजयन्तं वयं दृष्टवन्तः, अस्माकमपश्चाद्गामित्वाय्य तं न्यषेधाम | 39 किन्तु यीशुरवदत् तं मा
 निषेधतु, यतो यः कश्चिन् मन्नाम्ना यित्रं कर्म करोति स सडसा मां निन्दितुं न शकनोति | 40 तथा यः कश्चिद् युष्माकं विपक्षतां न करोति स
 युष्माकमेव सपक्षः | 41 यः कश्चिद् युष्मान् प्रीष्टशिष्यान् ज्ञात्वा मन्नाम्ना कंसैकेन पानीयं पातुं ददाति, युष्मानडं यथार्थं वञ्चि, स इलेन
 वञ्चितो न भविष्यति | 42 किन्तु यदि कश्चिन् मयि विश्वासिनामेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अकस्यापि विधनं जनयति, तर्हि तस्यैतत्कर्म करण्णात्
 कण्डबद्धपेषणीकस्य तस्य सागरागाधजल मज्जन्तं भद्रं | 43 अतः स्वकरो यदि त्वां बाधते तर्हि तं छिन्धि; 44 यस्मात् यत्र डीटा न म्रियन्ते
 वह्निश्च न निर्व्वाति, तस्मिन् अनिर्व्वाणानलनरके करद्वयवस्तव गमनात् करडीनस्य स्वर्गप्रवेशस्तव क्षेमं | (Geenna g1067) 45 यदि तव पादो
 विधनं जनयति तर्हि तं छिन्धि, 46 यतो यत्र डीटा न म्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्वाति, तस्मिन् डनिर्व्वाणवह्नी नरके द्विपादवतस्तव निक्षेपात्
 पादडीनस्य स्वर्गप्रवेशस्तव क्षेमं | (Geenna g1067) 47 स्यनेत्रं यदि त्वां बाधते तर्हि तदप्युत्पाटय, यतो यत्र डीटा न म्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्वाति,
 48 तस्मिन् डनिर्व्वाणवह्नी नरके द्विनेत्रस्य तव निक्षेपाद् अकनेत्रवत इश्वरराज्ये प्रवेशस्तव क्षेमं | (Geenna g1067) 49 यथा सर्व्वो बलि

लवणाक्तः क्विचते तथा सर्व्यां जनो वह्निरूपेण लवणाक्तः कारिष्यते | 50 लवणं भद्रं किन्तु यदि लवणो स्वादुता न तिष्ठति, तर्हि कथम् आस्वाधुक्तं करिष्यथ? ययं लवणयुक्ता भवत परस्परं प्रेम कुरुत |

10 अनन्तरं स तत्स्थानात् प्रस्थाय यद्गन्धः पारे विडूदाप्रदेशे उपस्थितवान्, तत्र तदन्तिके लोकानां समागमे जाते स निजरीत्यनुसारेण पुनस्तान् उपदिदेश | 2 तदा डिङ्गिनिस्तत्समीपम् अत्यन्तं परीक्षितुं प्रपश्यः स्वजाया मनुजानां त्यज्या न वेति? 3 ततः स प्रत्यवादीत्, अत्र कार्यं भूसा युष्मान् प्रति किमाज्ञापयत? 4 त उच्युः त्यागपत्रं लेभिन्तुं स्वपत्नीं त्यक्तुञ्च भूसाऽनुमन्यते | 5 तदा यीशुः प्रत्युवाय, युष्माकं मनसां काठिन्याद्धेतो भूसा निदेशमिमम् अलिभत् | 6 किन्तु सृष्टेरादौ ईश्वरो नरान् पुंरूपेण स्त्रीरूपेण य ससर्ज | 7 "ततः कारणात् पुमान् पितरं मातरञ्च त्यक्त्वा स्वजायायाम् आसक्तो भविष्यति, 8 तौ द्वाव् अंकाङ्गौ भविष्यतः | " तस्मात् तत्कालमारभ्य तौ न द्वाव् अंकाङ्गौ | 9 अतः कारणाद् ईश्वरो यद्योजयत् कोपि नरस्तन् विवेक्येत् | 10 अथ यीशु गृहं प्रविष्टस्तदा शिष्याः पुनस्तत्कथां तं प्रपश्युः | 11 ततः सोवदत् कश्चिद् यदि स्वभार्यां त्यक्तवान्याम् उद्बुधति तर्हि स स्वभार्यायाः प्रातिकूल्येन व्यभियारी भवति | 12 काश्चिन्नारी यदि स्वपतिं हित्वान्यपुंसा विवाहिता भवति तर्हि सापि व्यभियारिणी भवति | 13 अथ स यथा शिशून् स्पृशेत्, तदर्थं लोकैस्तदन्तिकं शिशव आनीयन्त, किन्तु शिष्यास्तानानीतवतस्तर्जयामासुः | 14 यीशुस्तद् दृष्ट्वा कुध्वन् जगाद, मन्किटम् आगन्तुं शिशून् मा वारयत, यत अतादृशा ईश्वरराज्याधिकारिणः | 15 युष्मानदं यथार्थं वदामि, यः कश्चित् शिशुवद् भूत्वा राज्यमीश्वरस्य न गृह्णायात् स कदापि तद्राज्यं प्रवेष्टुं न शक्नोति | 16 अनन्तरं स शिशून्के निधाय तेषां गात्रेषु हस्तौ दन्वाशिषं बभाषे | 17 अथ स वर्त्मना याति, अतर्हि जन अंको धावन् आगत्य तत्सम्भ्रमे जानुनी पातयित्वा पृष्टवान्, लोः परमगुरो, अनन्तायुः प्राप्तये मया किं कर्तव्यं? (aiōnios g166) 18 तदा यीशुरुवाय, मां परमं कुतो वदसि? विनेश्वरं कोपि परमो न भवति | 19 परस्त्रीं नाभिगच्छ; नरं मा धातय; स्तेयं मा कुरु; भृषासाक्ष्यं मा देहि; हिंसाञ्च मा कुरु; पितरौ सम्भन्यस्व; निदेशा अते त्वया ज्ञाताः | 20 ततस्तन् प्रत्युक्तं, हे गुरो बाल्यकालादहं सर्वानेतान् आचरामि | 21 तदा यीशुस्तं विलोक्य स्नेहेन बभाषे, तवैकस्याभावा आस्ते; त्वं गत्वा सर्वस्वं विक्रीय हरिद्रेभ्यो विश्राणय, ततः स्वर्गं धनं प्राप्स्यसि; ततः परम् अत्य कुशं वडन् मधनुवर्ती भव | 22 किन्तु तस्य बहुसम्पद्धिमानत्वात् स एषां कथामाकर्ण्य विषाणो दुःखितश्च सन् जगाम | 23 अथ यीशुश्चातुर्दशो निरीक्ष्य शिष्यान् अवादीत्, धनिलोकानाम् ईश्वरराज्यप्रवेशः कीदृग् दुष्करः | 24 तस्य कथातः शिष्याश्चमभ्यङ्कः, किन्तु स पुनरवदत्, हे बालका ये धने विश्वसन्ति तेषाम् ईश्वरराज्यप्रवेशः कीदृग् दुष्करः | 25 ईश्वरराज्ये धनिनां प्रवेशात् सूयिरन्ध्रेण मडाङ्गस्य गमनागमनं सुकरं | 26 तदा शिष्या अतीव विस्मिताः परस्परं प्रोचुः, तर्हि कः परित्राणं प्राप्तुं शक्नोति? 27 ततो यीशुस्तान् विलोक्य बभाषे, तन् नरस्यासाध्यं किन्तु नेश्वरस्य, यतो हेतोरीश्वरस्य सर्व्य साध्यम् | 28 तदा पितर उवाच, पश्य वयं सर्व्य परित्यज्य भवतोनुगामिनो जाताः | 29 ततो यीशुः प्रत्यवदत्, युष्मानदं यथार्थं वदामि, मदर्थं सुसंवाद्यार्थं वा यो जनः सदनं त्रातरं भगिनीं पितरं मातरं जायां सन्तानान् भूमि वा त्यक्त्वा 30 गृह्णतु भगिनीपितृमातृपत्नीसन्तानभूमिनामिह शतगुरान् प्रेत्यान्तायुश्च न प्राप्नोति तादृशः कोपि नास्ति | (aiōn g165, aiōnios g166) 31 किन्त्वग्रीया अनेके लोकाः शेषाः, शेषीया अनेके लोकाश्चात्रा भविष्यन्ति | 32 अथ यिद्गालग्यानाकाले यीशुस्तेषाम् अग्रगामी भवतु, तस्मात्ते यित्रं ज्ञात्वा पश्चाद्गामिनो भूत्वा भिष्युः | तदा स पुनर्द्वादशशिष्यान् गृहीत्वा स्वीयं यधद् घटिष्यते तत्तत् तेभ्यः कथयितुं प्रारेभे; 33 पश्यत वयं यिद्गालग्यपुरं यामः, तत्र मनुष्यपुत्रः प्रधानयाजकानाम् उपाध्यायानाञ्च करेषु समर्पयिष्यते; ते य वधद्गडाज्ञां दाययित्वा परदेशीयानां करेषु तं समर्पयिष्यन्ति | 34 ते तमपुण्ड्रस्य कशया प्रहृत्य तद्रूपेषु निष्ठीवं निक्षिप्य तं हनिष्यन्ति, ततः स तूरीयदिने प्रोत्थास्यति | 35 ततः सिवदः पुत्रौ यादूब्योह्नौ तदन्तिकम् अत्य प्रोचतुः, हे गुरो यद् आवाभ्यां यायिष्यते तदस्मदर्थं भवान् करोतु निवेदनमिदमावयोः | 36 ततः स कथितवान्, युवां किमिच्छथः? किं मया युष्मदर्थं करणीयं? 37 तदा तौ प्रोचतुः, आवयोरैकं दक्षिणपार्श्वं वामपार्श्वं चैकं तवैश्वर्यपदे समुपवेष्टुम् आज्ञापय | 38 किन्तु यीशुः प्रत्युवाय युवामज्ञात्वेदं प्रार्थयेथे, येन कंसेनादं पास्यामि तेन युवाभ्यां किं पातुं शक्यते? यस्मिन् मज्जनेनादं मज्जिष्ये तन्मज्जने मज्जयितुं किं युवाभ्यां शक्यते? तौ प्रत्युचतुः शक्यते | 39 तदा यीशुः प्रवदत् येन कंसेनादं पास्यामि तेनावश्यं युवामपि पास्यथ; येन मज्जनेन यादं मज्जिष्ये तत्र युवामपि मज्जिष्येथे | 40 किन्तु येषामर्थम् एदं निरूपितं, तान् विहायान्यं कमपि मम दक्षिणपार्श्वं वामपार्श्वं वा समुपवेशयितुं ममाधिकारो नास्ति | 41 अथान्यदशशिष्या एषां कथां श्रुत्वा यादूब्योह्न्यां युक्तुः | 42 किन्तु यीशुस्तान् समाहूय बभाषे, अन्यदेशीयानां राजत्वं ये कुर्वन्ति ते तेषामेव प्रभुत्वं कुर्वन्ति, तथा ये मडालोकास्ते तेषाम् अधिपतित्वं कुर्वन्तीति ययं जानीथ | 43 किन्तु

युष्माकं मध्ये न तथा भविष्यति, युष्माकं मध्ये यः प्राधान्यं वाञ्छति स युष्माकं सेवको भविष्यति, 44 युष्माकं यो मलान् भवितुमिच्छति स सर्वेषां किङ्करो भविष्यति। 45 यतो मनुष्यपुत्रः सेव्यो भवितुं नागतः सेवां कर्ता तथाभेदेषां परित्राणस्य मूल्यरूपस्वप्नायां दातुञ्जागतः। 46 अथ ते यिरीडानगरं प्राप्तास्तस्मात् शिष्ये लौकेश्वर सद्यः यीशो गर्भनकादे टीमयस्य पुत्रो बर्तीमयनामा अन्धस्तन्मार्गपाश्वे भिक्षार्थम् उपविष्टः। 47 स नासरतीयस्य यीशोरागमनवार्तां प्राप्य प्रोच्ये र्वक्तुमारोमे, हे यीशो दायूदः सन्तान मां दयस्व। 48 ततोनेके लोका मौनीभवति तं तर्जयामासुः, किन्तु स पुनरधिकमुख्यै र्जगाद, हे यीशो दायूदः सन्तान मां दयस्व। 49 तदा यीशुः स्थित्वा तमाह्वातुं समादिदेश, ततो लोकास्तमन्धमाडूय बभाषिरे, हे नर, स्थिरो भव, उत्तिष्ठ, स त्वामाह्वयति। 50 तदा स उत्तरीयवस्त्रं निक्षिप्य प्रोत्थाय यीशोः समीपं गतः। 51 ततो यीशुस्तमवदत् त्वया किं प्रार्थ्यते? तुव्यमहं किं करिष्यामी? तदा सोन्धस्तमुवाच, हे गुरो मदीया दृष्टिर्भवेत्। 52 ततो यीशुस्तमुवाच याहि तव विश्वासस्तयां स्वस्थमकार्षीत्, तस्मात् तत्क्षणां स दृष्टिं प्राप्य पथा यीशोः पश्चाद् ययौ।

11 अनन्तरं तेषु यिरीडालमः समीपस्थयो र्बेन्दुगीर्बेधनीयपुरयोरन्तिकस्थं जैतुननामाद्रिमागतेषु यीशुः प्रेषणकाले द्वौ शिष्याविदं वाक्यं जगाद, 2 युवामभुं सम्भुषस्थं ग्रामं यातं, तत्र प्रविश्य यो नरं नावदत् तं गर्दभशावकं द्रक्ष्यथस्तं भोययित्वानयतं। 3 किन्तु युवां कर्मणं कुतः कुरुथः? कथामिमां यदि कोपि पृच्छति तर्हि प्रभोरत्र प्रयोजनमस्तीति कथिते स शीघ्रं तमत्र प्रेषयिष्यति। 4 ततस्त्वौ गत्वा द्विमार्गमेलने कस्यस्यिद् द्वारस्य पाश्वे तं गर्दभशावकं प्राप्य भोययतः, 5 अेतर्हि तत्रोपस्थितलोकानां कश्चिद् अपृच्छत्, गर्दभशिंशुं कुतो भोययथः? 6 तदा यीशोराज्ञानुसारेण तेभ्यः प्रत्युदिते तत्क्षणां तमादातुं तेऽनुजङ्गुः। 7 अथ तौ यीशोः सन्निधिं गर्दभशिंशुम् आनीय तदुपरि स्ववस्त्राणि पातयामासुः; ततः स तदुपरि समुपविष्टः। 8 तदानेके पथि स्ववासांसि पातयामासुः, परैश्च तरुशाभाश्चित्वा मार्गे विकीर्णाः। 9 अपरञ्च पश्चाद्गामिनोऽग्रगामिनश्च सर्वे जना उच्यैःस्वरेण वक्तुमारोमिरे, जय जय यः परमेश्वरस्य नाम्नागच्छति स धन्य एति। 10 तथास्माकमं पूर्वपुरुषस्य दायूदो यद्राज्यं परमेश्वरनाम्नायाति तदपि धन्यं, सर्वस्माद्दृष्ट्याये स्वर्गे एश्वरस्य जयो भवेत्। 11 एतथं यीशु यिरीडालमि मन्दिरे प्रविश्य यतुर्दिक्स्थानि सर्वाणि वस्तूनि दृष्टवान्; अथ सायंकाल उपस्थिते द्वादशशिष्यसहितो र्बेधनियं जगाम। 12 अपरेऽर्हनि र्बेधनियाद् आगमनसमये क्षुधातोर् भवतु। 13 ततो दूरे सपत्रमुडुम्बरपादपं विलोक्य तत्र किञ्चित् इलं प्राप्तुं तस्य सन्निदृष्टं ययौ, तदानीं इलपातनस्य समयो नागच्छति। ततस्तत्रोपस्थितः पत्राणि विना किमप्यपरं न प्राप्य स कथितवान्, 14 अधारभ्य कोपि मानवस्त्वन्तः इलं न लुञ्जीत; एभं कथां तस्य शिष्याः शुश्रुवुः। (aion g165) 15 तदनन्तरं तेषु यिरीडालममायातेषु यीशु मन्दिरे गत्वा तत्रस्थानां बलिजो मूद्रासनानि पारावतविक्रेतृणां आसनानि य न्युञ्जयाञ्चकार सर्वान् क्रेतृन् विक्रेतृश्च बलिञ्चकार। 16 अपरं मन्दिरमध्येन किमपि पात्रं वोढुं सर्व्वजनं निवारयामास। 17 लोकानुपदिशन् जगाद, मम गृहं सर्व्वजातीयानां प्रार्थनागृहम् एति नाम्ना प्रथितं भविष्यति अेतत् किं शास्त्रे लिपितं नास्ति? किन्तु यूयं तदेव योराणां गृहं कुरुथ। 18 एभं वाणीं श्रुत्वाध्यापकाः प्रधानयाजकाश्च तं यथा नाशयितुं शक्नुवन्ति तथोपायं भृगयामासुः, किन्तु तस्योपदेशात् सर्व्वे लोका विस्मयं गता अतस्ते तस्माद् बिल्युः। 19 अथ सायंसमय उपस्थिते यीशुर्नगराद् बलिर्वद्राज। 20 अनन्तरं प्रातःकाले ते तेन मार्गेण गच्छन्तस्तमुडुम्बरमडीरूढं समूलं शुष्कं ददृशुः। 21 ततः पितरः पूर्व्ववाक्यं स्मरन् यीशुं बभाषं, हे गुरो पश्यतु य उडुम्बरविटपी भवता शपतः स शुष्को भवतु। 22 ततो यीशुः प्रत्यवादीत्, यूयमीश्वरे विश्वसित। 23 युष्मानहं यथार्थं वदामि कोपि यद्येतद्गिरिं वदति, त्वमुत्थाय गत्वा जलधौ पत, प्रोक्तमिदं वाक्यमवश्यं घटिष्यते, मनसा किमपि न सन्दिह्य येद्विदं विश्वसेत् तर्हि तस्य वाक्यानुसारेण तद् घटिष्यते। 24 अतो डेतोरुदं युष्मान् वस्त्रि, प्रार्थनाकाले यद्यदाकांक्षिष्यध्वे तत्तदवश्यं प्राप्स्यथ, एतथं विश्वसित, ततः प्राप्स्यथ। 25 अपरञ्च युष्मासु प्रार्थयितुं समुत्थितेषु यदि कोपि युष्माकम् अपराधी तिष्ठति, तर्हि तं क्षमध्वं, तथा कृते युष्माकं स्वर्गस्थः पितापि युष्माकमागांमि क्षमिष्यते। 26 किन्तु यदि न क्षमध्वे तर्हि वः स्वर्गस्थः पितापि युष्माकमागांसि न क्षमिष्यते। 27 अनन्तरं ते पुन यिरीडालमं प्रविशितुः, यीशु र्यदा मध्येमन्दिरम् एतस्ततो गच्छति, तदानीं प्रधानयाजका उपाध्यायाः प्राञ्चश्च तदन्तिकमेत्य कथामिमं पप्रच्छुः, 28 त्वं केनादेशेन कर्माण्येतानि करोषि? तथैतानि कर्माणि कर्ता केनादिष्टोसि? 29 ततो यीशुः प्रतिगदितवान् अहमपि युष्मान् अेककथां पृच्छामि, यदि यूयं तस्या उत्तरं कुरुथ, तर्हि कयाज्ञयाहं कर्माण्येतानि करोमि तद् युष्मभ्यं कथयिष्यामि। 30 योऽर्हो मज्जनम् एश्वरात् जातं किं मानवात्? तन्मह्यं कथयत। 31 ते परस्परं विवेक्तुं प्रारोमिरे, तद् एश्वराद् भवतुवेति येद् वदामस्तर्हि कुतस्तं न प्रचैत? कथमेतां कथयिष्यति। 32 मानवाद् अबवदिति येद् वदामस्तर्हि लोकेभ्यो भयमस्ति यतो डेतोः सर्व्वे योऽर्हो सत्यं भविष्यद्वादिनं मन्थन्ते। 33 अतअेव ते यीशु प्रत्यवादिषु र्वयं तद् वक्तुं न शक्नुमः। यीशुरुवाच, तर्हि येनादेशेन कर्माण्येतानि करोमि, अहमपि युष्मभ्यं तन्न कथयिष्यामि।

12 अनन्तरं यीशु दृष्टान्तेन तेभ्यः कथयितुमारंभे, कश्चिदेको द्राक्षाक्षेत्रं विधाय तस्यतुर्दक्षु वारणीं कृत्वा तन्मध्ये द्राक्षापेषाण्कुण्डम् अभनत्, तथा तस्य गडमपि निर्मितवान् ततस्तत्क्षेत्रं कृषीवलेषु समर्थं दूरदेशं जगाम। 2 तदनन्तरं इलकाले कृषीवलेभ्यो द्राक्षाक्षेत्रफलानि प्राप्तुं तेषां सविधे भृत्यम् अेकं प्राडिणोत्। 3 किन्तु कृषीवलास्तं धृत्वा प्रहत्य रिक्तहस्तं विससृजुः। 4 ततः स पुनरन्यमेकं भृत्यं प्रषयामास, किन्तु ते कृषीवलाः पाषाणघातैस्तस्य शिरो भङ्गुत्वा सापमानं तं व्यसर्जन्। 5 ततः परं सोपरं दासं प्राडिणोत् तदा ते तं जघ्नुः, अेवम् अनेकेषां कस्यचित् प्रदारः कस्यचिद् वधश्च तैः कृतः। 6 ततः परं मया स्वपुत्रे प्रहिते ते तमवश्यं सम्भंस्यन्ते, एत्युक्त्वावशेषे तेषां सन्निधौ निजप्रियम् अद्वितीयं पुत्रं प्रेषयामास। 7 किन्तु कृषीवलाः परस्परं जगदुः, अेष उत्तराधिकारी, आगच्छत वयमेनं हन्मस्तथा कृते ऽधिकारोयम् अस्माकं भविष्यति। 8 ततस्तं धृत्वा हत्वा द्राक्षाक्षेत्राद् बहिः प्राक्षिपन्। 9 अनेनासौ द्राक्षाक्षेत्रपतिः किं करिष्यति? स अेत्य तान् कृषीवलान् संहृत्य तत्क्षेत्रम् अन्येषु कृषीवलेषु समर्पयिष्यति। 10 अपरञ्च, "स्वपतयः करिष्यन्ति त्रावाणं यन्तु तुच्छकं। प्राधानप्रस्तरः कोणै स अेव संभविष्यति। 11 अेतत् कर्म परेशस्याद्भुतं नो दृष्टितो भवेत्।" | " एभां शास्त्रीयां लिपिं यूयं किं नापाठिष्ट? 12 तदानीं स तानुद्दिश्य तां दृष्टान्तकथां कथितवान्, त एत्थं बुद्ध्या तं धर्तामुधताः, किन्तु लोकेभ्यो बिभ्युः, तदनन्तरं ते तं विहाय वदन्तुः। 13 अपरञ्च ते तस्य वाक्यदोषं धर्ता कतिपयान् द्विरुशिनो हरोदीयांश्च लोकान् तदन्तिकं प्रेषयामासुः। 14 त आगत्य तमवदन्, हे गुरो भवान् तथ्यभाषी कस्याप्यनुरोधं न मन्यते, पक्षपातञ्च न करोति, यथार्थत एश्वरीयं मार्गं दर्शयति वयमेतत् प्रजानीमः, कैसराय करो देयो न वा? वयं दास्यामो न वा? 15 किन्तु स तेषां कपटं ज्ञात्वा जगाद, कुतो मां परीक्षध्वे? अेकं मुद्रापादं समानीय मां दर्शयत। 16 तदा तैरेकस्मिन् मुद्रापादे समानीते स तान् पप्रच्छ, अत्र लिपितं नाम भूर्ति वा कस्य? ते प्रत्यूयुः, कैसरस्य। 17 तदा यीशुरवदत् तर्हि कैसरस्य द्रव्याणि कैसराय दत्त, एश्वरस्य द्रव्याणि तु एश्वराय दत्त; ततस्ते विस्मयं मेनिरे। 18 अथ मृतानामुत्थानं ये न मन्यन्ते ते सिद्धकिनो यीशोः समीपमागत्य तं पप्रच्छुः; 19 हे गुरो कश्चिज्जज्ञो यदि निःसन्ततिः सन् भार्यायां सत्यां म्रियते तर्हि तस्य भ्राता तस्य भार्या गृहीत्वा भ्रातुर्वंशोत्पत्तिं करिष्यति, व्यवस्थाभिमां मूसा अस्मान् प्रति व्यविष्यत्। 20 किन्तु केचित् सप्त भ्रातर आसन्, ततस्तेषां ज्येष्ठभ्राता विवह्व निःसन्ततिः सन् अम्रियत। 21 ततो द्वितीयो भ्राता तां स्त्रियमगृह्णत् किन्तु सोपि निःसन्ततिः सन् अम्रियत; अथ तृतीयोपि भ्राता तादृशोभवत्। 22 एत्थं सप्तैव भ्रातरस्तां स्त्रियं गृहीत्वा निःसन्तानाः सन्तोऽम्रियन्त, सर्वशेषे सापि स्त्री म्रियते स्म। 23 अथ मृतानामुत्थानकाले यदा त उत्थास्यन्ति तदा तेषां कस्य भार्या सा भविष्यति? यतस्ते सप्तैव तां व्यवहन्। 24 ततो यीशुः प्रत्युवाच शास्त्रम् एश्वरशक्तिञ्च यूयमज्ञात्वा किमब्राम्यत न? 25 मृतलोकानामुत्थानं सति ते न विवहन्ति वाग्दत्ता अपि न भवन्ति, किन्तु स्वर्गीयदूतानां सदृशा भवन्ति। 26 पुनश्च "अहम् एब्राहीम एश्वर एस्दाक एश्वरो याकूबश्चेश्वरः" यामिमां कथां स्तम्भमध्ये तिष्ठन् एश्वरो मूसाभवदीत् मृतानामुत्थानार्थं सा कथा मूसालिपिते पुस्तके किं युष्माभिर्नापाठि? 27 एश्वरो ज्यतां प्रभुः किन्तु मृतानां प्रभुर्न भवति, तस्माद्देवो यूयं मडाब्रमेण तिष्ठथ। 28 अेतर्हि अेकोध्यापक अेत्य तेषामित्यं विचारं शुश्राव; यीशुरस्तेषां वाक्यस्य सद्गुतरं दत्तवान् एति बुद्ध्या तं पृष्टवान् सर्व्यासाम् आज्ञानां का श्रेष्ठा? ततो यीशुः प्रत्युवाच, 29 "हे एसायेल्लोका अवधत्, अस्माकं प्रभुः परमेश्वर अेक अेव, 30 यूयं सर्व्यन्तःकराणैः सर्व्यप्राणैः सर्व्यचित्तैः सर्व्यशक्तिभिश्च तस्मिन् प्रभौ परमेश्वरे प्रीयध्वं," एत्याज्ञा श्रेष्ठा। 31 तथा "स्वप्रतिवासिनि स्ववत् प्रेम कुरुध्वं," अेषा या द्वितीयाज्ञा सा तादृशी; अेताभ्यां द्वाभ्याम् आज्ञाभ्याम् अन्या काप्याज्ञा श्रेष्ठा नास्ति। 32 तदा सोध्यापकस्तमवदत्, हे गुरो सत्यं भवान् यथार्थं प्रोक्तवान् यत अेकस्माद् एश्वराद् अन्यो द्वितीय एश्वरो नास्ति; 33 अपरं सर्व्यन्तःकराणैः सर्व्यप्राणैः सर्व्यचित्तैः सर्व्यशक्तिभिश्च एश्वरे प्रेमकराणं तथा स्वमीपवासिनि स्ववत् प्रेमकराणञ्च सर्व्येभ्यो होमभविदानादित्यः श्रेष्ठं भवति। 34 ततो यीशुः सुबुद्धेरिव तस्येदम् उत्तरं श्रुत्वा तं भाषितवान् त्वमीश्वरस्य राज्यान् दूरौसि। एतः परं तेन सह कस्यापि वाक्यस्य विचारं कर्ता कस्यापि प्रगल्भता न जाता। 35 अनन्तरं मध्येमन्दिरे उपदिशनं यीशुरिमं प्रश्नं यकार, अध्यापका अभिषिक्तं (तारकं) कुतो दायूदः सन्तानं वदन्ति? 36 स्वयं दायूद् पवित्रस्यात्मन आवेशेनेदं कथयामास। यथा "मम प्रभुमिदं वाक्यवदत् परमेश्वरः। तव शत्रूनहं यावत् पादपीठं करोमि न। तावत् कालं मदीये त्वं दक्षपार्श्वं उपाविश।" 37 यदि दायूद् तं प्रभुं वदति तर्हि कथं स तस्य सन्तानो भवितुमर्हति? एतरे लोकस्तत्कथां श्रुत्वाननन्दुः। 38 तदानीं स तानुपदिश्य कथितवान् ये नरा दीर्घपरिधेयानि हृष्टे विपनौ य 39 लोककृतनमस्कारान् भोजनगृहे प्रधानासनानि भोजनकाले प्रधानस्थानानि य काङ्क्षन्ते; 40 विधवानां सर्व्यस्वं अस्तित्वा छलाद् दीर्घकालं प्रार्थयन्ते तेभ्य उपाध्यायेभ्यः सावधाना भवत; तेऽधिकतरान् दण्डान् प्राप्स्यन्ति। 41 तदनन्तरं लोका भाएऽगारे मुद्रा यथा निक्षिपन्ति भाएऽगारस्य सम्भुजे समुपविश्य यीशुस्तदवलुलोक; तदानीं बहवो धनिनस्तस्य मध्ये बहूनि धनानि निरक्षिपन्। 42 पश्चाद् अेका दरिद्रा विधवा समागत्य द्विपारुभूल्यां मुद्रैकां तत्र निरक्षिपत्। 43

तदा यीशुः शिष्यान् आहूय कथितवान् युष्मानहं यथार्थं वदामि ये ये भाएऽगारेऽस्मिन् धनानि निःक्षिपन्ति स्म तेभ्यः सर्वेभ्य एतं विधवा
 दरिद्राधिकम् निःक्षिपति स्म | 44 यतस्ते प्रभूतधनस्य किञ्चित् निरक्षिपन् किन्तु दीनेयं स्वदिनयापनयोग्यं किञ्चिदपि न स्थापयित्वा सर्वस्वं
 निरक्षिपत् |

13 अनन्तरं मन्दिराद् बहिर्गमनकाले तस्य शिष्याणामेकस्तं व्याहृतवान् ढे गुरोः पश्यतु कीदृशाः पाषाणाः कीदृक् य निययन् | 2 तदा
 यीशुस्तम् अवदत् त्वं किमेतद् बृहन्निययन् पश्यसि? अस्यैकपाषाणोपि द्वितीयपाषाणोपरि न स्थास्यति सर्वे उधःक्षेप्यन्ते | 3 अथ
 यस्मिन् काले जेतुनिगैरी मन्दिरस्य सम्भुभे स समुपविष्टस्तस्मिन् काले पितरो यादूब् योहन् आन्द्रियश्रूते तं रक्षसि पप्रच्छुः, 4 अेता घटनाः कदा
 भविष्यन्ति? तथैतत्सर्व्यासां सिद्ध्युपक्रमस्य वा किं चिद्? तदस्मत्स्यं कथयतु भवान् | 5 ततो याशुस्तान् वक्तुमारंभे, कोपि यथा युष्मान् न
 भ्रामयति तथात्र यूयं सावधाना भवत | 6 यतः श्रीष्टोडमिति कथयित्वा मम नामानेके समागत्य लोकानां भ्रमं जनयिष्यन्ति; 7 किन्तु यूयं रास्यस्य
 वार्तां रासाडम्बरञ्च श्रुत्वा मा व्याडुवा भवत, घटना अेता अवश्यम्भाविन्यः; किन्त्वापाततो न युगान्तो भविष्यति | 8 देशस्य विपक्षतया देशो
 राज्यस्य विपक्षतया य राज्यमुत्थास्यति, तथा स्थाने स्थाने भूमिकम्पो दुर्भिक्षं महाकलेशाश्च समुपस्थास्यन्ति, सर्वे अेते दुःभस्वारम्भाः | 9
 किन्तु यूयम् आत्मार्थं सावधानास्तिष्ठत, यतो लोका राजसभायां युष्मान् समर्पयिष्यन्ति, तथा भजनगृहे प्रदरिष्यन्ति; यूयं मर्दर्थं देशाधिपान्
 भूपान्श्रु प्रति साक्ष्यदानया तेषां सम्भुभे उपस्थापयिष्यध्वे | 10 शेषीभवनात् पूर्वं सर्वान् देशीयान् प्रति सुसंवाहः प्रयारयिष्यते | 11 किन्तु यदा
 ते युष्मान् धृत्वा समर्पयिष्यन्ति तदा यूयं यधद् उत्तरं दास्यथ, तदत्र तस्य विवेचनं मा कुरुत तदर्थं किञ्चिदपि मा गिन्यत य, तदानीं युष्माकं
 मनःसु यधद् वाक्यम् उपस्थापयिष्यते तदेव वद्विष्यथ, यतो यूयं न तद्दस्ताः किन्तु पवित्र आत्मा तस्य वस्ता | 12 तदा भ्राता भ्रातरं पिता पुत्रं
 घातनार्थं परदस्तेषु समर्पयिष्यते, तथा पत्यानि मातापित्रो विपक्षतया तौ घातयिष्यन्ति | 13 मम नामडेतोः सर्वेषां सविधे यूयं जुगुप्सिता
 भविष्यथ, किन्तु यः कश्चित् शेषपर्यन्तं धैर्यम् आलम्बिष्यते सअेव परित्रास्यते | 14 दानियेल्भविष्यद्वादिना प्रोक्तं सर्वनाशि जुगुप्सितञ्च
 वस्तु यदा त्ययोग्यस्थाने विधमानं द्रक्षथ (यो जनः पठति स बुध्यतां) तदा ये यिडूदीयदेशे तिष्ठन्ति ते मदीधं प्रति पलायन्तां; 15 तथा यो नरो
 गृडोपरि तिष्ठति स गृहमध्यं नावरोडतु, तथा किमपि वस्तु ग्रीडो मध्येगृहं न प्रविशतु; 16 तथा यो नरः क्षेत्रे तिष्ठति सोपि स्ववस्त्रं ग्रीडोतुं
 परावृत्य न प्रजतु | 17 तदानीं गूर्भवतीनां स्तन्यदात्रीणाञ्च योषितां दुर्गति भविष्यति | 18 युष्माकं पलायनं शीतकाले यथा न भवति तदर्थं
 प्रार्थयध्वं | 19 यतस्तदा यादृशी दुर्घटना घटिष्यते तादृशी दुर्घटना ईश्वरसृष्टेः प्रथममारम्भाध यावत् कदापि न जाता न जनिष्यते य | 20
 अपरञ्च परमेश्वरो यदि तस्य समयस्य संक्षेपं न करोति तर्हि कस्यापि प्राणभृतो रक्षा भवितुं न शक्यति, किन्तु यान् जनान् मनोनीतान् अकरोत्
 तेषां स्वमनोनीतानां डेतोः स तदनेडसं संक्षेपस्यति | 21 अन्यस्य पश्यत श्रीष्टोत्र स्थाने वा तत्र स्थाने विधते, तस्मिन्काले यदि कश्चिद्
 युष्मान् अेतादृशं वाक्यं व्याडरति, तर्हि तस्मिन् वाक्ये भैव विश्वसित | 22 यतोनेके मिथ्याश्रीष्टा मिथ्याभविष्यद्वादिनश्च समुपस्थाप्य बहूनि
 चिह्नान्यद्गतानि कर्माणि य दर्शयिष्यन्ति; तथा यदि सम्भवति तर्हि मनोनीतलोकानामपि मिथ्यामतिं जनयिष्यन्ति | 23 पश्यत घटनातः
 पूर्वं सर्वकार्यस्य वार्तां युष्मत्स्यमदाम्, यूयं सावधानास्तिष्ठत | 24 अपरञ्च तस्य कलेशकालस्याव्यवहिते परकाले भास्करः सान्धकारो
 भविष्यति तथैव यन्द्रश्चन्द्रिकां न दास्यति | 25 नभःस्थानि नक्षत्राणि पतिष्यन्ति, व्योममाएऽलस्था ग्राहाश्च विचलिष्यन्ति | 26 तदानीं
 महापराक्रमेण भडैश्वर्योरा य मेघमारुह्य समायान्तं मानवसुतं मानवाः समीक्षिष्यन्ते | 27 अन्यस्य स निजदूतान् प्रडित्य नभोभूयोः सीमां
 यावद् जगत्प्रातुर्द्विगुभ्यः स्वमनोनीतलोकान् संग्रीडिष्यति | 28 दुःसुम्बरतो दृष्टान्तं शिक्षध्वं यदोःसुम्बरस्य तरो नवीनाः शाभा जायन्ते
 पल्लवादीनि य निगच्छन्ति, तदा निदाघकालः सविधो भवतीति यूयं ज्ञातुं शक्नुथ | 29 तद्दद् अेता घटना दृष्ट्वा स कावो द्वार्युपस्थित एति
 जानीत | 30 युष्मानहं यथार्थं वदामि, आधुनिकलोकानां गमनात् पूर्वं तानि सर्वाणि घटिष्यन्ते | 31 धावापृथिव्यो विचलितयोः सत्यो मदीया
 वाणी न विचलिष्यति | 32 अपरञ्च स्वर्गस्थदूतगणो वा पुत्रो वा तातादन्यः कोपि तं दिवसं तं दार्डं वा न ज्ञापयति | 33 अतः स समयः
 कदा भविष्यति, अेतजज्ञानाभावाद् यूयं सावधानास्तिष्ठत, सतर्काश्च भूत्वा प्रार्थयध्वं; 34 यद्दत् कश्चित् पुमान् स्वनिवेशनाद् दूरदेशं प्रति
 यात्राकरणाकाले दासेषु स्वकार्यस्य भारमर्पयित्वा सर्वान् स्वे स्वे कर्माणि नियोजयति; अपरं दौवारिकं जागरितुं समादिश्य याति, तदन्
 नरपुत्रः | 35 गृहपतिः सायंकाले निशीथे वा तृतीययामे वा प्रातःकाले वा कदागमिष्यति तद् यूयं न जानीथ; 36 स डहादागत्य यथा युष्मान्
 निद्रितान् न पश्यति, तदर्थं जागरितास्तिष्ठत | 37 युष्मानहं यद् वदामि तदेव सर्वान् वदामि, जागरितास्तिष्ठतेति |

14 तदा निस्तारोत्सवकिण्वहीनपूपोत्सवयोरारम्भस्य दिनद्वये ऽवशिष्टे प्रधानयाजका अध्यापकाश्च केनापि छलेन यीशुं धर्तां ऽन्तुञ्ज मृगयाञ्चक्रिरे; 2 किन्तु लोकानां कलहबयाद्दूयिरे, नयोत्सवकाल उचितमेतदिति। 3 अनन्तरं वैथनियापुरे शिमोनकुष्ठिनो गृहे योशौ भोत्सुमुपविष्टे सति कायिद् योषित् पाण्डरापाशास्य सम्भुटकेन महाधर्मोत्तमैतलम् आनीय सम्भुटकं भङ्क्त्वा तस्योत्तमाङ्गे तैलधारं पातयाञ्चके। 4 तस्मात् केचित् स्वान्ते कुप्यन्तः कथितवन्तः कुतोयं तैलापव्ययः? 5 यद्यत् तैल व्यक्तेष्व्यत तर्हि मुद्रापादशत्रयाद्यधिकां तस्य प्राप्तमूल्यां दरिद्रलोकेभ्यो दातुमशक्यत, कथामेतां कथयित्वा तथा योषिता साकं वायायुह्वन्। 6 किन्तु यीशुरुवाय, कुत अेतस्यै कृच्छ्रं ददासि? महामिथं कर्मोत्तमं कृतवती। 7 दरिद्राः सर्वेऽद्य युष्माभिः सह तिष्ठन्ति, तस्माद् यूयं यदेच्छथ तदैव तानुपकर्तां शकनुथ, किन्त्वहं युष्माभिः सह निरन्तरं न तिष्ठामि। 8 अस्या यथासाध्यं तथैवाकरोदियं, श्मशानयापनात् पूर्वं समेत्य मद्गुपुषि तैलम् अमर्दयत्। 9 अहं युष्मभ्यं यथार्थं कथयामि, जगतां मध्ये यत्र यत्र सुसंवादीयं प्रचारयिष्यते तत्र तत्र योषित् अेतस्याः स्मरणार्थं तत्कृतकर्मैतत् प्रचारयिष्यते। 10 ततः परं द्वादशानां शिष्याणांमेक ईश्वरियोतीययिडूदाभ्यो यीशुं परकरेषु समर्पयितुं प्रधानयाजकानां समीपमियाय। 11 ते तस्य वाक्यं समाकर्ण्य सन्तुष्टाः सन्तस्तस्मै मुद्रा दातुं प्रत्यजानतः; तस्मात् स तं तेषां करेषु समर्पणायोपायं मृगयाभास। 12 अनन्तरं किण्वशून्यपूपोत्सवस्य प्रथमेऽहनि निस्तारोत्सवार्थं भेषमारणासमये शिष्यास्तं पप्रच्छः कुत्र गत्वा वयं निस्तारोत्सवस्य भोज्यमासाद्यिष्यामः? किमिच्छति भवान्? 13 तदानीं स तेषां द्वयं प्रेरयन् बभाषे युवयोः पुरमध्यं गतयोः सतो यौ जनः सजलकुम्भं वदन् युवां साक्षात् करिष्यति तस्यैव पश्चाद् यातं; 14 स यत् सद्व्यं प्रवेक्ष्यति तद्गवणपतिं वदतं, गुरुराह यत्र सशिष्योऽहं निस्तारोत्सवीयं भोजनं करिष्यामि, सा भोजनशाला कुत्रास्ति? 15 ततः स परिष्कृतां सुसज्जितां बृहतीयञ्च यां शालां दर्शयिष्यति तस्याभस्मदर्थं भोज्यद्रव्याण्यसाद्यतं। 16 ततः शिष्यो प्रस्थाप्य पुरं प्रविश्य स यथोक्तवान् तथैव प्राप्य निस्तारोत्सवस्य भोज्यद्रव्याणि समासाद्येताम्। 17 अनन्तरं यीशुः सायंकाले द्वादशभिः शिष्यैः सार्द्धं जगाम; 18 सर्वेषु भोजनाय प्रोपविष्टेषु स तानुदितवान् युष्मानहं यथार्थं व्याहरामि, अत्र युष्माकमेको जनो यो मया सह भुङ्क्ते मां परकरेषु समर्पयिष्यते। 19 तदानीं ते द्रुम्भिताः सन्त अेकैकशस्तं प्रष्टुमारब्धवन्तः स किमहं? पश्चाद् अन्ये अेकैकमिदमेव स किमहं? 20 ततः स प्रत्यवदद् अेतेषां द्वादशानां यो जनो मया समं भोजनापात्रे पाणिं मज्जयिष्यति स अेव। 21 मनुजतनयमधि यादृशं लिभितमास्ते तदनुप्राप्य गतिस्तस्य भविष्यति, किन्तु यो जनो मानवसुतं समर्पयिष्यते ऽन्त तस्य जन्मभावे सति तद्गमभविष्यत्। 22 अपरञ्च तेषां भोजनसमये यीशुः पूषं गृहीत्वैश्वरगुणान् अनुकीर्त्य भङ्क्त्वा तेभ्यो दत्त्वा बभाषे, अेतद् गृहीत्वा भुञ्जीध्वम् अेतन्मम विग्रहऽपुं। 23 अनन्तरं स कंसं गृहीत्वैश्वरस्य गुणान् कीर्तयित्वा तेभ्यो ददौ, ततस्ते सर्वे पपुः। 24 अपरं स तानवादीद् बहूनां निमित्तं पातितं मम नवीननियमऽपुं शोषितमेतत्। 25 युष्मानहं यथार्थं वदामि, ईश्वरस्य राज्ये यावत् सद्योजातं द्राक्षारसं न पास्यामि, तावदहं द्राक्षाङ्गलरसं पुनर्न पास्यामि। 26 तदनन्तरं ते गीतमेकं संगीय बहिर्ज्ञेयं शिष्यैः ययुः 27 अथ यीशुस्तानुवाय निशायाभ्यां मयि युष्माकं सर्वेषां प्रत्यूढो भविष्यति यतो लिभितमास्ते यथा, मेघाणां रक्षकञ्चालं प्रदरिष्यामि वै ततः। मेघाणां निवहो नूनं प्रविडीर्णो भविष्यति। 28 कन्तु मद्गुणान् ज्ञाते युष्माकमेऽहं गालीलैः प्रजिष्यामि। 29 तदा पितरः प्रतिबभाषे, यद्यपि सर्वेषां प्रत्यूढो भवति तथापि मम नैव भविष्यति। 30 ततो यीशुरुक्तावान् अहं तुभ्यं तथ्यं कथयामि, क्षाण्डायांमध कुक्कुटस्य द्वितीयवारवारात् पूर्वं त्वं वारत्रयं मामपह्नुष्यसे। 31 किन्तु स गाढं व्याहरद् यद्यपि त्वया सार्द्धं मम प्राणो याति तथापि कथमपि त्वां नापह्नुष्ये; सर्वेऽपि तरे तथैव बभाषिरे। 32 अपरञ्च तेषु गेत्स्वामानीनामेकं स्थान गतेषु स शिष्यान् जगाम, यावदहं प्रार्थये तावदत्र स्थाने यूयं समुपविशत। 33 अथ स पितरं यादृढं योढनञ्च गृहीत्वा वव्राज; अत्यन्तं त्रासितो व्याकुलितश्च तेभ्यः कथयामास, 34 निधनकालवत् प्राणो मेऽतीव दःभमेति, यूयं जाग्रतोत्र स्थाने तिष्ठत। 35 ततः स किञ्चिद्दूरं गत्वा भूमावधोमुषः पतित्वा प्रार्थितवानेतत्, यदि भवितुं शक्यं तर्हि द्रुम्भसमयोर्यं मत्तो दूरीभवतु। 36 अपरमुदितवान् ऽहं पितरं पितः सर्वे त्वया साध्यं, ततो हेतोरिमं कंसं मत्तो दूरीकुरु, किन्तु तन् ममेच्छातो न तवेच्छातो भवतु। 37 ततः परं स अेत्य तान् निद्रितान् निरीक्ष्य पितरं प्रोवाय, शिमोन् त्वं किं निद्रासि? घटिकामेकाम् अपि जागरितुं न शक्नोषि? 38 परीक्षायं यथा न पतथ तदर्थं सयेतनाः सन्तः प्रार्थयध्वं; मन उधुक्तमिति सत्यं किन्तु वपुरुशक्तिर्कं। 39 अथ स पुनर्प्रजित्वा पूर्ववत् प्रार्थयाञ्चके। 40 परावृत्त्यागत्य पुनरपि तान् निद्रितान् ददर्श तदा तेषां लोयनानि निद्रया पूर्यानि, तस्मात्स्मै का कथा कथयित्वा त अेतद् बोद्धुं न शक्नुः। 41 ततः परं तृतीयवारं आगत्य तेभ्यो ऽकथयद् एतानीमपि शयित्वा विश्राम्यथ? यथेष्टं ज्ञातं, समयश्चोपस्थितः पश्यत मानवतनयः पापिलोकानां पापिषु समर्थते। 42 उत्तिष्ठत, वयं प्रजामो यो जनो मां परपापिषु समर्पयिष्यते पश्यत स समीपमायातः। 43 एमां कथां कथयति स, अेतर्हिद्वादशानामेको यिडूदा नामा शिष्यः प्रधानयाजकानाम् उपाध्यायानां प्राचीनलोकानाञ्च सन्निधेः षड्गुडधारिणो

बहुलोकान् गृहीत्वा तस्य समीपे उपस्थितवान्। 44 अपरत्रासौ परपाणिषु समर्पयिता पूर्वमिति सङ्केतं कृतवान् यमहं युष्मिभ्यामि स
 अवेवासौ तमेव धृत्वा सावधानं नयत्। 45 अतो हेतोः स आगत्यैव योशोः सविधं गत्वा हे गुरो हे गुरो, एत्युक्त्वा तं युयुम्भ। 46 तदा ते तदुपरि
 पाणीनर्पयित्वा तं दध्नुः। 47 ततस्तस्य पार्श्वस्थानां लोकानामेकः अङ्गं निष्कोषयन् मङ्गलायुक्तस्य दासमेकं प्रहृत्य तस्य कर्णं चिच्छेत्। 48
 पश्चाद् यीशुस्तान् व्याजहार अङ्गान् लगुडांश्च गृहीत्वा मां किं यौरं धर्ता समायाताः? 49 मध्येमन्दिरे समुपदिशन् प्रत्यहं युष्माभिः सह
 स्थितवानतदं, तस्मिन् काले यूयं मां नादीधरत, किन्तुनेन शास्त्रीयं वयनं सेधनीयं। 50 तदा सर्वे शिष्यास्तं परित्यज्य पलायाञ्चक्रिरे। 51
 अथैको युवा मानवो नग्नकाये वस्त्रमेकं निधाय तस्य पश्चाद् प्रजन्तु युवलोके धृतौ 52 वस्त्रं विहाय नग्नः पलायाञ्चक्रे। 53 अपरञ्च यस्मिन् स्थाने
 प्रधानयाजका उपाध्यायाः प्राचीनलोकाश्च मङ्गलायुक्तस्य समीपं यीशुं निन्युः। 54 पितरो दूरे
 तत्पश्चाद् एत्वा मङ्गलायुक्तस्याट्टालिकां प्रविश्य किङ्करैः सङ्घोपविश्य वक्षितापं जग्राह। 55 तदानीं प्रधानयाजका मन्त्रिणश्च यीशुं घातयितुं
 तत्रातिकूल्येन साक्षिणो मृगयाञ्चक्रिरे, किन्तु न प्राप्ताः। 56 अनेकेस्तद्विरुद्धं मृषासाक्ष्ये दत्तेपि तेषां वाक्यानि न समगच्छन्त। 57 सर्वशेषे
 कियन्त उत्थाय तस्य प्रातिकूल्येन मृषासाक्ष्ये दत्त्वा कथयामासुः, 58 एतं करकृतमन्दिरे विनाशय दिनत्रयमध्ये पुनरपरम् अकरकृतं मन्दिरे
 निर्मास्यामि, एति वाक्यम् अस्य मुभात् श्रुतमस्माभिरिति। 59 किन्तु तत्रापि तेषां साक्ष्यकथा न सङ्गताः। 60 अथ मङ्गलायुक्तो मध्येसभम्
 उत्थाय यीशुं व्याजहार, अते जनास्त्वयि यत् साक्ष्यमदुः त्वमेतस्य किमप्युत्तरं किं न दास्यसि? 61 किन्तु स किमप्युत्तरं न दत्त्वा मौनीभूय
 तस्यै; ततो मङ्गलायुक्तः पुनरपि तं पृष्टवान् त्वं सख्येदानन्दस्य तनयोऽभिषिक्तस्त्रता? 62 तदा यीशुस्तं प्रोवाच भवाम्यहम् यूयञ्च
 सर्वशक्तिमतो दक्षिणपार्श्वे समुपविशन्तं मेघ मारुह्य समायातञ्च मनुष्यपुत्रं सन्द्रक्षथ। 63 तदा मङ्गलायुक्तः स्वं वमनं छित्वा व्यावहृतत् 64
 किमस्माकं साक्षिभिः प्रयोजनम्? एश्वरनिन्दावाक्यं युष्माभिरत्रावि किं विचारयथ? तदानीं सर्वे जगदुरयं निधनदण्डमर्हति। 65 ततः कश्चित्
 कश्चित् तदुपरि निष्ठितं निविक्षेप तथा तन्मुग्धमाच्छाद्य अपटेन उत्वा गदितवान् गारायित्वा वद, अनुचराश्च अपटेस्तमाजन्तुः 66 ततः परं
 पितरेऽट्टालिकाःकोष्ठे तिष्ठति मङ्गलायुक्तस्यैका दासी समेत्य 67 तं वक्षितापं गृह्णन्तं विलोक्य तं सुनिरीक्ष्य बलापे त्वमपि नासरतीययीशोः
 सङ्गिनाम् अको जन आसीः। 68 किन्तु सोपहृत्य जगाम तमहं न वदति यत् कथयमि तदप्यहं न बुद्ध्ये। तदानीं पितरे यत्वरं गतवति कुक्कुटो
 रुराव। 69 अथान्या दासी पितरं दृष्ट्वा समीपस्थान् जनान् जगाम अयं तेषामेको जनः। 70 ततः स द्वितीयवारम् अपहृतवान् पश्चात् तत्रस्था
 लोकाः पितरं प्रोयुस्त्वमवश्यं तेषामेको जनः यतस्त्वं गालीलीयो नर एति तवोच्यारणं प्रकाशयति। 71 तदा स शपथाभिशापौ कृत्वा प्रोवाच यूयं
 कथां कथयथ तं नरं न जानेऽहं। 72 तदानीं द्वितीयवारं कुक्कुटोऽरावीत्। कुक्कुटस्य द्वितीयरवात् पूर्वं त्वं मां वारत्रयम् अपह्वोष्यसि, एति यद्वाक्यं
 यीशुना समुदितं तत् तदा संस्मृत्य पितरो रोदितुम् आरभत।

15 अथ प्रभाते सति प्रधानयाजकाः प्राञ्च उपाध्यायाः सर्वे मन्त्रिणश्च सभां कृत्वा यीशुं बन्धयित्वा पीलाताभ्यस्य देशाधिपतेः सविधं नीत्वा
 समर्पयामासुः। 2 तदा पीलातस्तं पृष्टवान् त्वं किं यिद्धीयलोकानां राजा? ततः स प्रत्युक्तवान् सत्यं वदसि। 3 अपरं प्रधानयाजकास्तस्य
 बहुषु वाक्येषु दोषमारोपयाञ्चक्रुः किन्तु स किमपि न प्रत्युवाच। 4 तदानीं पीलातस्तं पुनः पप्रच्छ त्वं किं नोत्तरयसि? पश्यते त्वद्विरुद्धं कतिषु
 साध्येषु साक्षं ददति। 5 कन्तु यीशुस्तदापि नोत्तरं ददौ ततः पीलात आश्चर्यं जगाम। 6 अपरञ्च काराबद्धे कस्तिश्चित् जने तन्महोत्सवकाले लोके
 यांयिते देशाधिपतिस्तं मोचयति। 7 ये यं पूर्वमुपप्लवमकार्षुर्गुणप्लवे वधमपि कृतवन्तस्तेषां मध्ये तदानीं बरब्बानामेक अको बद्ध आसीत्। 8
 अतो हेतोः पूर्वापरीयां रीतिकथां कथयित्वा लोका उच्येरुवन्तः पीलातस्य समक्षं निवेदयामासुः। 9 तदा पीलातस्तानाभ्यथौ तर्हि किं
 यिद्धीयानां राजानं मोचयिष्यामि? युष्माभिः किमिष्यते? 10 यतः प्रधानयाजका एष्यात अवे यीशुं समर्पयन्ति स विवेद। 11 किन्तु यथा
 बरब्बानं मोचयति तथा प्रार्थयितुं प्रधानयाजका लोकान् प्रवर्तयामासुः। 12 अथ पीलातः पुनः पृष्टवान् तर्हि यं यिद्धीयानां राजेति वदथ तस्य किं
 करिष्यामि युष्माभिः किमिष्यते? 13 तदा ते पुनरपि प्रोच्यैः प्रोयुस्तं कुशे वेधय। 14 तस्मात् पीलातः कथितवान् कुतः? स किं कुक्कुटं कृतवान्?
 किन्तु ते पुनश्च रुवन्तो व्याजहस्तं कुशे वेधय। 15 तदा पीलातः सर्वाल्लोकान् तोषयितुमिच्छन् बरब्बानं मोचयित्वा यीशुं कशाभिः प्रहृत्य कुशे
 वेद्धुं तं समर्पयाम्बभूव। 16 अनन्तरं सैन्यगणोऽट्टालिकाम् अर्थाद् अधिपते गृहं यीशुं नीत्वा सेनानिवहं समाह्वयत्। 17 पश्चात् ते तं
 धूमलवार्णवस्त्रं परिधाप्य कण्टकमुकुटं रथयित्वा शिरसि समारोप्य 18 हे यिद्धीयानां राजन् नमस्कार एत्युक्त्वा तं नमस्कर्त्तामारेभिरे। 19
 तस्योत्तमाङ्गे वेत्राघातं यदुस्तदात्रे निष्ठिवञ्च निविक्षिपुः, तथा तस्य सम्भुजे जानुपातं प्रणोमुः 20 एत्यमुपदस्य धूमवार्णवस्त्रम् उत्तार्य तस्य
 वस्त्रं तं पथ्यापयन् कुशे वेद्धुं बलिर्निन्युश्च। 21 ततः परं सेकन्दरस्य रुद्रस्य य पिता शिमोनामा कुरीशीयलोक अकः कुतश्चिद् ग्रामाहेत्य पथि

याति तं ते यीशोः कुशं वोढुं बलाद् एधुः | 22 अथ गुल्वास्ता अर्थात् शिरःकपालनामकं स्थानं यीशुमानीय 23 ते गन्धस्समिश्रितं द्राक्षारसं पातुं तस्मै ददुः किन्तु स न जग्राड | 24 तस्मिन् कुशे विद्धे सति तेषामेकैकशः किं प्राप्स्यतीति निर्णयाय 25 तस्य परिधेयानां विभागार्थं गुटिकापातं यकुः | 26 अपरम् ओष धिडूदीयानां राज्ञेति लिपितं दोषपत्रं तस्य शिरःकपालव्यम् आरोपयाञ्चकुः | 27 तस्य वामदक्षिणयोर्द्वौ यीशोः कुशयोर्विधाते | 28 तेनैव "अपराधिजनैः साद्धं स गणितो भविष्यति," इति शास्त्रोक्तं वचनं सिद्धमभूत् | 29 अनन्तरं मार्गो ये ये लोका गमनागमने यकुस्तस्मै अथ शिरांस्यान्दोष्य निन्दन्तो जगदुः, रे मन्दिरनाशक रे दिनत्रयमध्ये तन्निर्मायक, 30 अधुनात्मानम् अविद्या कुशाएवरोड | 31 किञ्च प्रधानयाजका अध्यापकाश्च तद्वत् तिरस्कृत्य परस्परं ययक्षिरे ओष परानावत् किन्तु स्वमवितुं न शक्नोति | 32 यदीस्त्रायेलो राजाभिषिक्तस्त्राता भवति तर्ह्यधुनेन कुशाएवरोडतु वयं तद् दृष्ट्वा विश्वसिष्यामः; किञ्च यौ लोको तेन साद्धं कुशे ऽविधेतां तावपि तं निर्भर्त्सयामासतुः | 33 अथ द्वितीययामात् तृतीययामं यावत् सर्व्यो देशः सान्धकारोभूत् | 34 ततस्तृतीयप्रदरे यीशुरुच्यैरवदत् अेली अेली लामा शिवकतनी अर्थाद् "हे मदीश मदीश त्वं पर्थ्यत्याक्षीः कुतो छि मां?" 35 तदा समीपस्थलोकानां केचित् तद्वाक्यं निशम्यायभ्युः पश्यैष अेलियम् आडूयति | 36 तत अेको जनो धावित्वागत्य स्यञ्जे ऽम्बरसं पूरयित्वा तं नडाग्रे निधाय पातुं तस्मै एत्वावदत् तिष्ठ अेलिय अेनमवरोडयितुम् अेति न वेति पश्यामि | 37 अथ यीशुरुच्यैः समाडूय प्राणान् जडौ | 38 तदा मन्दिरस्य जवनिकीर्ह्यवाधः र्यन्ता विदीर्णा द्विभाएडाभूत् | 39 किञ्च एत्थमुच्यैराडूय प्राणान् त्यजन्तं तं दृष्ट्वा तद्रक्षाणाय नियुक्तो यः सेनापतिरासीत् सोवदत् नरोयम् एश्वरपुत्र इति सत्यम् | 40 तदानीं मगदलीनी मरिसम् कनिष्ठयाडूयो योसेश्च मातान्यमरियम् शालोमी य याः स्त्रियो 41 गालील्रदेशे यीशुं सेवित्वा तदनुगामिन्यो जाता एमास्तदन्याश्च या अनेका नार्यो यीशुना साद्धं यिडूशालमभायातास्ताश्च दूरात् तानि ददृशुः | 42 अथासादनदिनस्यार्थाद् विश्रामवारात् पूर्वदिनस्य सायंकाल आगत 43 एश्वरराज्यापेक्षरिमथीययूफुनामा मान्यमन्त्री समेत्य पीलातसविधं निर्भयो गत्वा यीशोर्होदं ययाये | 44 किन्तु स एदानीं मृतः पीलात एत्यसम्भवं मत्वा शतसेनापतिमाडूय स कदा मृत इति पप्रच्छ | 45 शतसेमनापतिमुभात् तज्ज्ञात्वा यूषडे यीशोर्होदं ददौ | 46 पश्चात् स सूक्ष्मं वासः क्रीत्वा यीशोः कायमवरोह्य तेन वाससा वेष्टायित्वा गिरौ भातश्मशाने स्थापितवान् पाषाणं लोठयित्वा द्वारि निदधे | 47 किन्तु यत्र सोस्थाप्यत तत मगदलीनी मरियम् योसिमात्मरियम् य ददृशतुः |

16 अथ विश्रामवारे गते मगदलीनी मरियम् याकूबमाता मरियम् शालोमी येमास्तं मर्दयितुं सुगन्धिद्रव्याणि क्रीत्वा 2 सप्ताहप्रथमदिनेऽतिप्रत्यूषे सूर्योदयकाले श्मशानमुपगताः | 3 किन्तु श्मशानद्वारपाषाणोऽतिबृहन् तं कोऽपसारयिष्यतीति ताः परस्परं गदन्ति | 4 अर्थात् निरीक्ष्य पाषाणो द्वारो ऽपसारित इति ददृशुः | 5 पश्चात्ताः श्मशानं प्रविश्य शुक्लवर्णार्दीर्घपरिच्छदावृतकं युवानं श्मशानदक्षिणपार्श्वे उपविष्टं दृष्ट्वा यमञ्चकुः | 6 सोऽवदत्, माभैष यूयं कुशे इतं नासरतीययीशुं गवेषयथ सोत्र नास्ति श्मशानाद्दृश्यात्; तै र्यत्र स स्थापितः स्थानं तद्विदं पश्यत | 7 किन्तु तेन यथोक्तं तथा युष्माकमग्रे गालीलं यास्यते तत्र स युष्मान् साक्षात् करिष्यते यूयं गत्वा तस्य शिष्येभ्यः पितराय य वार्ताभिमां कथयत | 8 ताः कम्पिता विस्तिताश्च तूर्णं श्मशानाद् बहिर्गत्वा पलायन्त भयात् कमपि किमपि नावदंश्च | 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) अपरं यीशुः सप्ताहप्रथमदिने प्रत्यूषे श्मशानाद्गन्थाय यस्याः सप्तभूतास्त्याजितास्तस्यै मगदलीनीमरियमे प्रथमं दर्शनं ददौ | 10 ततः सा गत्वा शोकरोदनकृद्भ्योऽनुगतलोकैक्यस्तां वार्ता कथयामास | 11 किन्तु यीशुः पुनर्जुवन् तस्यै दर्शनं दत्तवानिति श्रुत्वा ते न प्रत्ययन् | 12 पश्चात् तेषां द्वायो त्रामियानकाले यीशुरुच्यवेशं धृत्वा ताभ्यां दर्शनं ददौ | 13 तावपि गत्वान्शिष्येभ्यस्तां कथां कथायञ्चकुः किन्तु तयोः कथामपि ते न प्रत्ययन् | 14 शेषत अेकादशशिष्येषु लोञ्जोपविष्टेषु यीशुस्तेभ्यो दर्शनं ददौ तथोत्थानात् परं तद्दर्शनप्राप्तलोकानां कथायामविशवासकरणात् तेषामविश्वासमनःकाठिन्याभ्यां हेतुभ्यां स तांस्तर्जितवान् | 15 अथ तानायभ्यौ यूयं सर्व्यजगद् गत्वा सर्व्यजनान् प्रति सुसंवादं प्रचारयत | 16 तत्र यः कश्चिद् विश्वस्य मज्जितो भवेत् स परित्रास्यते किन्तु यो न विश्वसिष्यति स दण्डयिष्यते | 17 किञ्च ये प्रत्येच्यन्ति तैरीदृग् आश्चर्यं कर्म प्रकाशयिष्यते ते मन्नाम्ना भूतान् त्याजयिष्यन्ति भाषा अन्याश्च वदिष्यन्ति | 18 अपरं तैः सर्पेषु धृतेषु प्राणनाशकवस्तुनि पीते य तेषां कापि क्षतिर्न भविष्यति; रोगिणां गात्रेषु करार्पिते तेऽरोगा भविष्यन्ति य | 19 अथ प्रभुस्तान्तित्यादिश्व स्वर्गं नीतः सन् परमेश्वरस्य दक्षिण उपविवेश | 20 ततस्ते प्रस्थाप्य सर्व्वत्र सुसंवादीयकथां प्रचारयितुमारोभिरे प्रभुस्तु तेषां सहायः सन् प्रकाशिताश्चर्य्यक्रियाभिस्तां कथां प्रमाणावती यकार | इति |

लूकः

1 प्रथमतो ये साक्षिणो वाक्यप्रयारकाश्चासन् तेऽस्माकं मध्ये यद्यत् सप्रमाणं वाक्यमर्पयन्ति स्म 2 तदनुसारतोऽन्येपि भवद्वस्तद्वृत्तान्तं रययितुं प्रवृत्ताः | 3 अतश्चेव हे मडामडिमथियडिड्ल् त्वं या याः कथा अशिक्षयथास्तासां दृढप्रमाणानि यथा प्राप्नोषि 4 तदर्थं प्रथममारभ्य तानि सर्वाणि ज्ञात्वाऽमपि अनुकृमात् सर्ववृत्तान्तान् तुभ्यं लेप्सितुं मतिमकार्षम् | 5 यिडूदादेशीयडेरोरामके राजत्वं कुर्वति अवीययाजकस्य पर्यायाधिकारी सिभरियनामक अेको याजको डारोएवंशोद्भवा एलीशेवाभ्या 6 तस्य जाया द्वाविमौ निर्दोषौ प्रभोः सर्वज्ञा व्यवस्थाश्च संमन्य एश्वरदृष्टौ धार्मिकावास्ताम् | 7 तयोः सन्तान अेकोपि नासीत्, यत् एलीशेवा बन्ध्या तौ द्वावेव वृद्धावभवताम् | 8 यदा स्वपर्यानुकृमेण सिभरिय एश्वरस्य समक्षं याजकीयं कर्म करोति 9 तदा यज्ञस्य दिनपरिपाय्या परमेश्वरस्य मन्दिरे प्रवेशकाले धूपज्वालनं कर्म तस्य करणीयमासीत् | 10 तद्दूपज्वालनकाले लोकनिवडे प्रार्थनां कर्तुं अडिस्तिष्ठति 11 सति सिभरियो यस्यां वेधां धूपं ज्वालयति तदक्षिणोपाश्वे परमेश्वरस्य दूत अेक उप्रस्थितो दर्शनं ददौ | 12 तं दृष्ट्वा सिभरिय उद्विग्विजे शशङ्के य | 13 तदा स दूतस्तं बभाषे हे सिभरिय मा त्वैस्तव प्रार्थना ग्राह्या जाता तव भाय्या एलीशेवा पुत्रं प्रसोष्यते तस्य नाम योडन् एति करिष्यसि | 14 डिअ त्वं सानन्डः सडर्षश्च भविष्यसि तस्य जन्मनि भवद्व आनन्डिष्यन्ति य | 15 यतो डेतोः स परमेश्वरस्य गोयरे मडान् भविष्यति तथा द्राक्षारसं सुरां वा डिमपि न पास्यति, अपरं जन्मारभ्य पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः 16 सन् एसायेत्वंशीयान् अनेकान् प्रभोः परमेश्वरस्य मार्गमानेष्यति | 17 सन्तानान् प्रति पितृणां मनांसि धर्मज्ञानं प्रत्यनाज्ञात्राडिणश्च परावर्तयितुं, प्रभोः परमेश्वरस्य सेवार्थम् अेकां सजिजतजातिं विधातुञ्च स अेलियड्पात्मशक्तिप्राप्तस्तस्याग्रे गमिष्यति | 18 तदा सिभरियो दूतमवादीत् कथमेतद् वेत्स्यामि? यतोडं वृद्धो मम भाय्या य वृद्धा | 19 ततो दूतः प्रत्युवाय पश्येश्वरस्य साक्षादूर्ती जिब्रायेलामा दूतोडं त्वया सड कथां गडितुं तुभ्यमिमां शुभवार्तां दातुञ्च प्रेषितः | 20 किन्तु मदीयं वाक्यं काले इतिष्यति तत् त्वया न प्रतीतम् अतः कारणाद् यावदेव तानि न सेत्स्यन्ति तावत् त्वं वक्तुमशक्तो मूडो भव | 21 तदानीं ये ये लोकाः सिभरियमपैक्षन्त ते मध्येमन्दिरे तस्य भडुविलम्बाद् आश्चर्यं मेनिरे | 22 स अडिरगतो यदा डिमपि वाक्यं वक्तुमशक्तः सड्केतं कृत्वा निःशब्दस्तस्यौ तदा मध्येमन्दिरे कस्यचिद् दर्शनं तेन प्राप्तम् एति सर्वे बुबुधिरे | 23 अनन्तरं तस्य सेवनपर्याये सम्पूर्णे सति स निजगोडं जगाम | 24 कतिपयदिनेषु गतेषु तस्य भाय्या एलीशेवा गडर्भवती अबभूव 25 पश्चात् सा पञ्चमासान् संगोप्याकथयत् लोकानां समक्षं ममापमानं अण्डयितुं परमेश्वरो मयि दृष्टिं पातयित्वा कर्मदृशं कृतवान् | 26 अपरञ्च तस्या गडर्भवस्य षष्ठे मासे जाते गाढीअदेशीयनासरत्युरे 27 दायूदो वंशीयाय यूषड्नाम्ने पुरुषाय या मरियन्नामकुमारी वागट्तासीत् तस्याः समीपं जिब्रायेल् दूत एश्वरेण प्रडितः | 28 स गत्वा जगाड हे एश्वरानुगृहीतकन्ये तव शुभं भूयात् प्रभुः परमेश्वरस्तव सडायोस्ति नारीणां मध्ये त्वमेव धन्या | 29 तदानीं सा तं दृष्ट्वा तस्य वाक्यत् उद्विग्व्य डीदृशं भाषणमिदम् एति मनसा यिन्तयामास | 30 ततो दूतोडवदत् हे मरियम् भयं माकार्षीः, त्वयि परमेश्वरस्यानुग्रहोस्ति | 31 पश्य त्वं गडर्भं धृत्वा पुत्रं प्रसोष्यसे तस्य नाम यीशुरिति करिष्यसि | 32 स मडान् भविष्यति तथा सर्वेत्यः श्रेष्ठस्य पुत्र एति ष्यास्यति; अपरं प्रभुः परमेश्वरस्तस्य पितुर्दायूडः सिंहासनं तस्मै दास्यति; 33 तथा स याकूबो वंशोपरि सर्वदा राजत्वं करिष्यति, तस्य राजत्वस्यान्तो न भविष्यति | (aiōn g165) 34 तदा मरियम् तं दूतं बभाषे नाडं पुरुषसङ्गं करोमि तर्हि कथमेतत् सम्भविष्यति? 35 ततो दूतोडकथयत् पवित्र आत्मा त्वामाश्रायिष्यति तथा सर्वश्रेष्ठस्य शक्तिस्तवोपरि छायां करिष्यति ततो डेतोस्तव गडर्भाड् यः पवित्रबालको जनिष्यते स एश्वरपुत्र एति ष्यातिं प्राप्स्यति | 36 अपरञ्च पश्य तव ज्ञातिरिडीशेवा यां सर्वे बन्ध्याभवदन् एदानीं सा वाद्वक्ये सन्तानमेकं गडर्भेडधारयत् तस्य षष्ठमासोभूत् | 37 डिमपि कर्म नासाध्यम् एश्वरस्य | 38 तदा मरियम् जगाड, पश्य प्रभेरडं दासी महानं तव वाक्यानुसारेण सर्वमेतद् घटताम्; अनन्तरं दूतस्तस्याः समीपात् प्रतस्थे | 39 अथ कतिपयदिनात् परं मरियम् तस्मात् पर्वतमथग्रदेशीयडिडूदाया नगरमेकं शीघ्रं गत्वा 40 सिभरिययाजकस्य गूडं प्रविश्य तस्य जायाम् एलीशेवां सम्बोध्यावदत् | 41 ततो मरियमः सम्बोधनवाक्ये एलीशेवायाः कर्णयोः प्रविष्टमात्रे सति तस्या गडर्भवस्थबालको ननर्त्त | तत् एलीशेवा पवित्रेणात्मना परिपूर्णा सती 42 प्रोख्यैगडितुमारभे, योषितां मध्ये त्वमेव धन्या, तव गडर्भवस्थः शिशुश्च धन्यः | 43 त्वं प्रभोर्माता, मम निवेशने त्वया यरणावर्षिती, ममाध सौभाग्यमेतत् | 44 पश्य तव वाक्ये मम कर्णयोः प्रविष्टमात्रे सति ममोदरस्थः शिशुरानन्दान् ननर्त्त | 45 या स्त्री व्यश्वसीत् सा धन्या, यतो डेतोस्तां प्रति परमेश्वरोक्तं वाक्यं सर्वे सिद्धं भविष्यति | 46 तदानीं मरियम् जगाड | धन्यावदं परेशस्य करोति मामकं मनः | 47 ममात्मा तारडंशे य समुल्लासं प्रगच्छति | 48 अकरोत् स प्रभुर्दुष्टिं स्वदास्या दुर्गतिं प्रति | पश्याधारभ्य मां

धन्यां वक्ष्यन्ति पुरुषाः सदा | 49 यः सर्वशक्तिमान् यस्य नामापि य पवित्रकं | स अत्र सुमहत्कर्म कृतवान् मन्निमित्तकं | 50 ये विभ्यति
जनास्तस्मात् तेषां सन्तानपंक्तिषु | अनुकम्पा तदीया य सर्व्यैव सुतिष्ठति | 51 स्वबाहुबलतरतेन प्राकाशयत पराक्रमः | मनःकुमन्त्राणासाह्यं
विकीर्यन्तेऽभिमानिनः | 52 सिंहासनगताल्लोकान् बलिनश्चावरोह्य सः | पदेषूच्येषु लोकांस्तु क्षुद्रान् संस्थापयत्यपि | 53 क्षुधितान् मानवान्
द्रव्यैरुत्तमैः परितार्थं सः | सकलान् धनिनो लोकान् विसृज्य रिकतहस्तकान् | 54 छत्राडीभि य तद्वंशे या दयास्ति सदैव तां | स्मृत्वा पुरा पितृणां
नो यथा साक्षात् प्रतिश्रुतं | (aiōn g165) 55 अस्त्रायत्सेवकस्तेन तथोपक्रियते स्वयं | | 56 अनन्तरं भरियम् प्रायेण मासत्रयम् एलीशेवया
सङ्घोषित्वा व्याघ्र्य निजनिवेशनं ययौ | 57 तदनन्तरम् एलीशेवायाः प्रसवकाल उपस्थिते सति सा पुत्रं प्रासोष्ट | 58 ततः परमेश्वरस्तस्यां
मङ्गानुग्रहं कृतवान् अतत् श्रुत्वा समीपवासिनः कुटुम्बाश्रागत्य तथा सङ्घ मुमुहुरे | 59 तथाष्टमे दिने ते बालकस्य त्वयं छेतुम् अत्य तस्य
पितृनामानुग्रहं तन्नाम सिम्भरिय एति कर्तुमीषुः | 60 किन्तु तस्य माताकथयत् तन्न, नामास्य योऽन् एति कर्तव्यम् | 61 तदा ते व्याह्वरन्
तव वंशमध्ये नामेदृशं कस्यापि नास्ति | 62 ततः परं तस्य पितरं सिम्भरियं प्रति सङ्केत्य पप्रच्छुः शिशोः किं नाम कारिष्यते? 63 ततः स
कुलकमेकं याचित्वा लिलेभ तस्य नाम योऽन् भविष्यति | तस्मात् सर्व्य आश्रय्यं मेनिरे | 64 तत्क्षणां सिम्भरियस्य जिह्वाजाप्येऽपगतं स मुभं
व्यादाय स्पष्टवर्णमुच्यार्थं एश्वरस्य गुणानुवाहं यकार | 65 तस्मात्स्वर्गद्वारस्थाः समीपवासिलोका भीता अत्रमेताः सर्व्याः कथा विदूदायाः
पर्वतभयप्रदेशस्य सर्व्यत्र प्रचारिताः | 66 तस्मात् श्रोतारो मनःसु स्थापयित्वा कथयाम्बभूवुः कीदृशोयं बालो भविष्यति? अथ परमेश्वरस्तस्य
सङ्घोषितुम् | 67 तदा योऽन् पिता सिम्भरियः पवित्रेणात्मना परिपूर्णः सन् अतादृशं भविष्यद्वाक्यं कथयामास | 68 अस्त्रायेलः प्रभु र्यस्तु स
धन्यः परमेश्वरः | अनुगृह्य निजाल्लोकान् स अत्र परिभोगयेत् | 69 विपक्षजन्तुस्तस्यो यथा मोच्यामहे वयं | यावज्जिवन् धर्मोऽस्य सारल्येन
य निर्भयाः | 70 सेवामहे तमेवैकम् अतत्कारणमेव य | स्वकीयं सुपवित्रञ्च संस्मृत्य नियमं सदा | 71 कृपया पुरुषान् पूर्वान् निकषार्थान्तु नः
पितुः | छत्राडीभः समीपे यं शपथं कृतवान् पुरा | 72 तमेव सङ्घं कर्त्तं तथा शत्रुगाणस्य य | ऋतीयाकारिणश्चैव करेभ्यो रक्षणाय नः | 73 सृष्टेः
प्रथमतः स्वीयैः पवित्रैर्भाविवादिभिः | (aiōn g165) 74 यथोक्तवान् तथा स्वस्य दायूदः सेवकस्य तु | 75 वंशे त्रातारमेकं स समुत्पादितवान्
स्वयम् | 76 अतो हे बालक त्वन्तु सर्व्येभ्यः श्रेष्ठ अत्र यः | तस्यैव भाविवादीति प्रविष्यातो भविष्यसि | अस्माकं यरणान् क्षेमे मार्गे यालयितुं
सदा | अत्रं ध्वान्तेऽर्धतो मृत्योश्छायायां ये तु मानवाः | 77 उपविष्टास्तु तानेव प्रकाशयितुमेव हि | कृत्वा मङ्गानुग्रहं हि यामेव परमेश्वरः | 78
उर्ध्व्यात् सूर्यमृदायैवास्मभ्यं प्रादानु दर्शनं | तयानुकम्पया स्वस्य लोकानां पापमोयने | 79 परित्राणस्य तेभ्यो हि ज्ञानविश्राणनाय य | प्रभो
मार्गं परिष्कर्तुं तस्याग्राथी भविष्यसि | | 80 अथ बालकः शरीरेण बुद्ध्या य वद्विस्तुमारेभे; अपरञ्च स अस्त्रायेलो वंशीयलोकानां समीपे यावन्
प्रकटीभूतस्तास्तावत् प्रान्ते न्यवसत् |

2 अपरञ्च तस्मिन् काले राज्यस्य सर्वेषां लोकानां नामानि लेभयितुम् अगस्तकैसर आज्ञापयामास | 2 तदनुसारेण कुरीणियनामनि
सुरियादेशस्य शासके सति नामलेभनं प्रारेभे | 3 अतो हेतो नामि लेभितुं सर्व्ये जनाः स्वीयं स्वीयं नगरं जग्मुः | 4 तदानीं यूषङ् नाम लेभितुं
वाग्दत्तया स्वभार्यया गर्भवत्या भरियमा सङ्घं स्वयं दायूदः सजातिवंश एति कारणाद् गालीव्रदेशस्य नासरतनगराद् 5 यिहुदाप्रदेशस्य
बैत्लेडमाभ्यं दायूदगं जगाम | 6 अन्यस्य तत्र स्थाने तयोस्तिष्ठतोः सतो भरियमः प्रसूतिकाल उपस्थिते 7 सा तं प्रथमसुतं प्रासोष्ट किन्तु
तस्मिन् वासगृहे स्थानामावाद् बालकं वस्त्रेण वेषयित्वा गोशालायां स्थापयामास | 8 अनन्तरं ये कियन्तो भेषपालकाः स्वमेषप्रज्जरायै
तत्रदेशे स्थित्वा रज्ज्यां प्रान्तेरुदरिणः कर्म कुर्वन्ति, 9 तेषां समीपं परमेश्वरस्य दूत आगत्योपतस्थौ; तदा यतुष्पार्श्वे परमेश्वरस्य तेजसः
प्रकाशितत्वात् तेऽतिशशङ्करे | 10 तदा स दूत उवाच मा लैष्ट पश्यताथ दायूदः पुरे युष्मन्निमित्तं त्राता प्रभुः श्रीष्टोऽजनिष्ट, 11 सर्व्येषां लोकानां
मङ्गानुग्रहजन्मकं एभं मङ्गलवृत्तान्तं युष्मान् ज्ञापयामि | 12 यूयं (तत्स्थानं गत्वा) वस्त्रवेष्टितं तं बालकं गोशालायां शयनं द्रक्ष्यथ युष्मान् प्रतीहं
यिहं भविष्यति | 13 दूत एभं कथां कथितवति तत्राकस्मात् स्वर्गीयाः पूतना आगत्य कथाम् एभं कथयित्वेश्वरस्य गुणानुवादिषुः, यथा, 14
सर्व्योर्द्वयेश्वरेश्वरस्य महिमा सम्प्रकाशयतां | शान्तिर्भूयात् पृथिव्यास्तु सन्तोषश्च नरान् प्रति | | 15 ततः परं तेषां सन्निधे दूतगाणे स्वर्गं गते
भेषपालकाः परस्परम् अवेयन् आगच्छत प्रभुः परमेश्वरो यां घटनां ज्ञापितवान् तस्या याथर्थं ज्ञातुं वयमधुना बैत्लेडम्पुरं यामः | 16 पश्चात् ते
तूर्णं प्रजित्वा भरियमं यूषङ् गोशालायां शयनं बालकञ्च दृशुः | 17 एतयं दृष्ट्वा बालकस्यार्थे प्रोक्तं सर्व्यकथां ते प्राचारयाञ्चक्रुः | 18
ततो ये लोका भेषरक्षकाणां वदन्त्यस्तां वान्तौ शुश्रुवुस्ते मङ्गानुग्रहं मेनिरे | 19 किन्तु भरियम् अतत्सर्व्यघटनानां तात्पर्यं विविच्य मनसि
स्थापयामास | 20 तत्पश्चाद् दूतविज्ञानानुग्रहं श्रुत्वा दृष्ट्वा य भेषपालका एश्वरस्य गुणानुवाहं धन्यावाद् अत्र कुर्वाणाः परावृत्त्य ययुः | 21

अथ बालकस्य त्वकछेदनकालेऽष्टमदिवसे समुपस्थिते तस्य गर्भस्थितेः पुर्व्वं स्वर्गायिदूतो यथाज्ञापयत् तदनुज्ञं ते तन्नामधेयं यीशुरिति यकिरे | 22 ततः परं मूसाविभितव्यवस्थाया अनुसारेण भरियमः शुभित्वकाल उपस्थिते, 23 "प्रथमजः सर्व्वः पुरुषसन्तानः परमेश्वरे समर्प्यतां," एति परमेश्वरस्य व्यवस्थया 24 यीशुं परमेश्वरे समर्पयितुम् शास्त्रीयविद्युक्तं कपोतद्वयं पारावतशावकद्वयं वा बलिं दातुं ते तं गृहीत्वा यिज्ञालमम् आययुः | 25 यिज्ञालम्पुरनिवासी शिमियोन्नामा धार्मिक अक आसीत् स एसायेवः सान्वयनामपेक्ष्य तस्थौ किञ्च पवित्र आत्मा तस्मिन्नाविर्भूतः | 26 अपरं प्रभुणा परमेश्वरेणामिषिकते त्रातरि त्यया न दृष्टे त्वं न मरिष्यसीति वाक्यं पवित्रेण आत्मना तस्म प्राकथ्यत | 27 अपरञ्च यदा यीशोः पिता माता य तदर्थं व्यवस्थानुज्ञं कर्म्म कर्तुं तं मन्दिरेम् आनिन्यतुस्तदा 28 शिमियोन् आत्मन आकर्षणेन मन्दिरेमागत्य तं कोडे निधाय एश्वरस्य धन्यवाहं कृत्वा कथयामास, यथा, 29 हे प्रभो तव दासोयं निजवाक्यानुसारतः | एदानीन्तु सकल्याणो भवता संविसृज्यताम् | 30 यतः सकलदेशस्य दीप्तये दीप्तिरूपकं | 31 एसायेवीयलोकस्य मडागौरवरूपकं | 32 यं त्रायकं जनानान्तु सम्भुम्पे त्वमञ्जुजनः | सञ्जेव विधतेऽस्माकं ध्रवं नयननगोयरे | | 33 तदानीं तेनोक्ता अेताः सकलाः कथाः श्रुत्वा तस्य माता यूषङ् य विस्मयं मेनाते | 34 ततः परं शिमियोन् तेभ्य आशिषं दत्त्वा तन्मातरं भरियमम् उवाच, पश्य एसायेवो वंशमध्ये बडूनां पातनायोत्थापनाय य तथा विरोधपात्रं भवितुं, बडूनां गुप्तमनोगतानां प्रकटीकरणाय बालकोयं नियुक्तोस्ति | 35 तस्मात् तवापि प्राणाः शूदेन व्यत्यन्ते | 36 अपरञ्च आशेरस्य वंशीयकिनूयेलो दुडिता डन्नाभ्या अतिजरती भविष्यद्वादिन्येका या विवाडात् परं सप्त वत्सरान् पत्या सह न्यवसत् ततो विधवा भूत्वा यतुरशीतिवर्षवयःपर्यन्तं 37 मन्दिरे स्थित्वा प्रार्थनोपवासैर्दिवानिशम् एश्वरम् असेवत सापि स्त्री तस्मिन् समये मन्दिरेमागत्य 38 परमेश्वरस्य धन्यवाहं यकार, यिज्ञालम्पुरवासिनो यावन्तो लोका मुक्तिमपेक्ष्य स्थितास्तान् यीशोर्वृत्तान्तं ज्ञापयामास | 39 एत्थं परमेश्वरस्य व्यवस्थानुसारेण सर्व्वेषु कर्म्मसु कृतेषु तौ पुनश्च गालीलौ नासरत्नामकं निजनगरं प्रतस्थाते | 40 तत्पश्चाद् बालकः शरीरेण वृद्धिमैत्य ज्ञानेन परिपूर्णं आत्मना शक्तिमांश्च भवितुमारेभे तथा तस्मिन् एश्वरानुग्रहो भवूव | 41 तस्य पिता माता य प्रतिवर्षं निस्तारोत्सवसमये यिज्ञालमम् अगच्छताम् | 42 अपरञ्च यीशौ द्वादशवर्षवयस्के सति तौ पर्य्यसमयस्य रीत्यनुसारेण यिज्ञालमं गत्वा 43 पार्व्व्यां सम्पाद्य पुनरपि व्याधुष्य यातः किन्तु यीशुर्बालको यिज्ञालमि तिष्ठति | यूषङ् तन्माता य तद् अविदित्वा 44 स सङ्गिभिः सह विधत अेतस्य बुद्ध्या दिनेकगम्यमार्गं जग्मतुः | किन्तु शेषे ज्ञातिबन्धूनां समीपे मृगयित्वा तद्दुदृशमप्राप्य 45 तौ पुनरपि यिज्ञालमम् परावृत्त्यागत्य तं मृगयाञ्जकतुः | 46 अथ दिनत्रयात् परं पण्डितानां मध्ये तेषां कथाः शृण्वन् तत्त्वं पूर्य्यञ्च मन्दिरे समुपविष्टः स ताभ्यां दृष्टः | 47 तदा तस्य बुद्ध्या प्रत्युत्तरैश्च सर्व्वे श्रोतारो विस्मयमापधन्ते | 48 तादृशं दृष्ट्वा तस्य जनको जननी य यमय्यकृतुः किञ्च तस्य माता तमवदत्, हे पुत्र, कथमावां प्रतीत्यं समायरस्त्वम्? पश्य तव पिताडञ्च शोकाकुलौ सन्तौ त्वामन्विच्छावः स्म | 49 ततः सोवदत् कुतो माम् अन्वैच्छत्? पितुर्गृहे मया स्थातव्यम् अेतत् किं युवाभ्यां न ज्ञायते? 50 किन्तु तौ तस्यैतद्वाक्यस्य तात्पर्य्यं बोद्धुं नाशक्नुतां | 51 ततः परं स ताभ्यां सह नासरतं गत्वा तयोर्वशीभूतस्तस्थौ किन्तु सर्व्वा अेताः कथास्तस्य माता मनसि स्थापयामास | 52 अथ यीशो बुद्धिः शरीरञ्च तथा तस्मिन् एश्वरस्य मानवानाञ्चानुग्रहो वर्द्धितुम् आरेभे |

3 अनन्तरं तिभिरियकैसरस्य राजत्वस्य पञ्चदशे वत्सरे सति यदा पन्तीयपीलातो यिडूदादेशाधिपति डॅरोद् तु गालील्रदेशस्य राजा ड्रिलिपनामा तस्य भ्राता तु यितूरियायास्त्रापोनीतियाप्रदेशस्य य राजासीत् लुषानीयनामा अविलीनीदेशस्य राजासीत् 2 डानन् कियड्राश्रमौ प्रधानयाजाकावास्तां तदानीं सिभरियस्य पुत्राय योडनं मध्येप्रान्तरम् एश्वरस्य वाक्ये प्रकाशिते सति 3 स यर्दन उभयतटप्रदेशान् समेत्य पापमोयनार्थं मनःपरावर्तनस्य यिहूज्ञं यन्मज्जनं तदीयाः कथाः सर्व्वत्र प्रचारयितुमारेभे | 4 यिशयियभविष्यद्वक्तृश्रुत्ये यादृशी विपिरास्ते यथा, परमेशस्य पन्थानं परिष्कुरुत सर्व्वतः | तस्य राजपथञ्चैव समानं कुरुताधुना | 5 कारिष्यन्ते समुच्छ्रायाः सकला निम्नभूमयः | कारिष्यन्ते नताः सर्व्वे पर्व्वताश्रोपपर्व्वताः | कारिष्यन्ते य या वकास्ताः सर्व्वाः सरला भुवः | कारिष्यन्ते समानास्ता या उष्यनीयभूमयः | 6 एश्वरेण कुतं त्राणं द्रक्ष्यन्ति सर्व्वमानवाः | एत्येतत् प्रान्तरे वाक्यं वदतः कस्ययिद् रवः | | 7 ये ये लोका मज्जनार्थं बहिराययुस्तान् सोवदत् रे रे सर्पवंशा आगाभिः कोपात् पलायितुं युष्मान् कश्चेतयामास? 8 तस्माद् एष्राडीम अस्माकं पिता कथामीदृशीं मनोभि न कथयित्वा यूयं मनःपरिवर्तनयोग्यं इलं इलत; युष्मानडं यथार्थं वदामि पाषाणोभ्य अेतोभ्य एश्वर एष्राडीमः सन्तानोत्पादने समर्थः | 9 अपरञ्च तरुमूलेऽधुनापि परशुः संलग्नोस्ति यस्तरुतमं इलं न इलति स छिद्यतेऽग्नौ निक्षिप्यते य | 10 तदानीं लोकास्तं पप्रच्छुस्तर्हि किं कर्त्तव्यमस्माभिः? 11 ततः सोवादीत् यस्य द्वे वसने विधते स वस्त्रडीनार्थैकं वितरतु किञ्च यस्य धाद्यद्वयं विधते सोपि तथैव करोतु | 12 ततः परं करसञ्चायिनो मज्जनार्थम् आगत्य

पप्रच्छुः हे गुरो किं कर्तव्यमस्माभिः? 13 ततः सोकथयत् निरूपितादधिकं न गृह्णीत। 14 अनन्तरं सेनागारा अत्ये पप्रच्छ किमस्माभिर्वा कर्तव्यम्? ततः सोभिदधे कस्य कामपि ङानि मा कार्षे तथा मृषापवादं मा कुरुत निजवेतनेन य सन्तुष्य तिष्ठत। 15 अपरत्र लोका अपेक्षया स्थित्वा सर्वोपीति मनोभिर्विर्तक्याञ्चक्रुः, योऽनयम् अभिषिक्तस्त्राता न वेति? 16 तदा योऽन् सर्वान् व्याजहार, जलेऽऽद्युष्मान् मज्जयामि सत्यं किन्तु यस्य पादुकाबन्धनं भोगयितुमपि न योग्योस्मि तादृश अंको भक्तो गुरुतरः पुमान् अति, स युष्मान् वह्निरूपे पवित्र आत्मनि मज्जयिष्यति। 17 अपरत्र तस्य ङस्ते शूर्प आस्ते स स्वशस्यानि शुद्धरूपं प्रस्फोट्य गोधूमान् सर्वान् भाण्डागारे संग्राहीष्यति किन्तु भूषाणि सर्वान्पयनिर्व्याणवह्निना दाडयिष्यति। 18 योऽन् उपदेशेनेत्यं नानाकथा लोकानां समक्षं प्रचारयामास। 19 अपरत्र डेरौ राजा द्विविनाभः सडोरस्य भाय्यां डेरौदियामधि तथान्यानि यानि यानि कुकम्भाणि कृतवान् तदधि य 20 योऽना तिरस्कुतो भूत्वा कारागारे तस्य बन्धनाड् अपरमपि कुकम्भं यकार। 21 एतः पूर्वं यस्मिन् समये सर्वे योऽना मज्जितास्तदानां यीशुरध्यागत्य मज्जितः। 22 तदनन्तरं तेन प्रार्थिते मेघद्वारं मुक्तं तस्मात्पय पवित्र आत्मा भूर्त्तमान् भूत्वा कपोतवत् तदुपर्यवररुडः तदा त्वं मम प्रियः पुत्रस्त्वयि मम परमः सन्तोष एत्याकाशवाणी बभूव। 23 तदानां यीशुः प्रायेण त्रिंशद्वर्षवयस्क आसीत्। लौकिकज्ञाने तु स यूपङ्कः पुत्रः, 24 यूपङ्क अलेः पुत्रः, अलिर्मत्ततः पुत्रः, मत्तत् लेवेः पुत्रः, लेवि मर्लेडेः पुत्रः, मर्लेड्यान्स्य पुत्रः, यान्नो यूपङ्कः पुत्रः। 25 यूपङ्क मत्तथियस्य पुत्रः, मत्तथिय आभोसः पुत्रः, आभोस् नडूमः पुत्रः, नडूम एष्वेः पुत्रः, एष्विनर्गेः पुत्रः। 26 नगिर्माटः पुत्रः, माट मत्तथियस्य पुत्रः, मत्तथियः शिमियेः पुत्रः, शिमियैरूपङ्कः पुत्रः, यूपङ्क यिडूदाः पुत्रः। 27 यिडूदा योऽनाः पुत्रः, योऽना रीषाः पुत्रः, रीषाः सिरुब्बाबिलः पुत्रः, सिरुब्बाबिल् शल्लीयेल् पुत्रः, शल्लीयेल् नरेः पुत्रः। 28 नेरिर्मर्लेडेः पुत्रः, मर्लेडेः अधः पुत्रः, अदी कोषमः पुत्रः, कोषम् एल्मोएडः पुत्रः, एल्मोएड् अेरः पुत्रः। 29 अेर योशेः पुत्रः, योशिः एलीयेषरः पुत्रः, एलीयेषर् योरीमः पुत्रः, योरीम् मत्ततः पुत्रः, मत्तत् लेवेः पुत्रः। 30 लेविः शिमियोः पुत्रः, शिमियोन् यिडूदाः पुत्रः, यिडूदा यूपङ्कः पुत्रः, यूपङ्क योननः पुत्रः, यानन् एलीयाडीमः पुत्रः। 31 एलियाडीमः मिलेयाः पुत्रः, मिलेया मैननः पुत्रः, मैनन् मत्तत्स्य पुत्रः, मत्ततो नाथनः पुत्रः, नाथन् दायूदः पुत्रः। 32 दायूद यिशयः पुत्रः, यिशय ओबेदः पुत्रः, ओबेद् ओयसः पुत्रः, ओयस् सल्मोनः पुत्रः, सल्मोन् नडशोनः पुत्रः। 33 नडशोन् अम्मीनाएबः पुत्रः, अम्मीनाएब् अरामः पुत्रः, अराम् डिप्रोएः पुत्रः, डिप्रोएर् पेरसः पुत्रः, पेरस् यिडूदाः पुत्रः। 34 यिडूदा याकूबः पुत्रः, याकूब् एरुडाकः पुत्रः, एरुडाक् एब्राडीमः पुत्रः, एब्राडीम् तेरडः पुत्रः, तेरड् नाडोरः पुत्रः। 35 नाडोर् सिरुगः पुत्रः, सिरुग् रिय्वः पुत्रः, रिय्वः पेलगः पुत्रः, पेलग् अेवरः पुत्रः, अेवर शेलडः पुत्रः। 36 शेलड् डैननः पुत्रः, डैनन् अर्दक्षदः पुत्रः, अर्दक्षद शामः पुत्रः, शाम् नोडः पुत्रः, नोडो लेमकः पुत्रः। 37 लेमक् मिथूशेलडः पुत्रः, मिथूशेलड् डनोकः पुत्रः, डनोक् येरदः पुत्रः, येरद मडललेलः पुत्रः, मडललेल् डैननः पुत्रः। 38 डैनन् एनोशः पुत्रः, एनोश् शेतः पुत्रः, शेत् आदमः पुत्रः, आदम् एश्वरस्य पुत्रः।

4 ततः परं यीशुः पवित्रेणात्मना पूर्णः सन् यर्दननद्याः परावृत्यात्मना प्रान्तरं नीतः सन् यत्वारिशदिनानि यावत् शैताना परीक्षितोऽभूत्, 2 किञ्च तानि सर्वदिनानि भोजनं विना स्थितत्वात् काले पूर्णं स क्षुधितवान्। 3 ततः शैतानागत्य तमवदत् त्वं येदीश्वरस्य पुत्रस्तरिं प्रस्तरानेतान् आज्ञया पूषान् कुरु। 4 तदा यीशुरुवाच, लिपिरीदृशी विधते मनुजः केवलेन पूषेन न ज्वति किन्वीश्वरस्य सर्वाभिराज्ञाभिर्ज्वति। 5 तदा शैतान् तमुच्यं पर्वतं नीत्वा निमिषैकमध्ये जगतः सर्वराज्यानि दर्शितवान्। 6 पश्चात् तमवादीत् सर्वम् अेतद् विभवं प्रतापत्र तुभ्यं दास्यामि तन् मयि समर्पितमास्ते यं प्रति ममेच्छा जायते तस्मै दातुं शक्नोमि, 7 त्वं येन्मां भजसे तर्हि सर्वमेतत् तवैव भविष्यति। 8 तदा यीशुस्तं प्रत्युक्तवान् दूरी भव शैतान् लिपिरास्ते, निजं प्रभुं परमेश्वरं भजस्व केवलं तमेव सेवस्व य। 9 अथ शैतान् तं यिज्ञात्वात् न नीत्वा मन्दिरस्य यूदाया उपरि समुपवेश्य जगाद त्वं येदीश्वरस्य पुत्रस्तरिं स्थानादितो लम्बित्वाधः 10 पत यतो लिपिरास्ते, आज्ञापयिष्यति स्वीयान् दूतान् स परमेश्वरः। 11 रक्षितुं सर्वमार्गं त्वां तेन त्वय्यरणे यथा। न लगेत् प्रस्तराघातस्त्वां धरिष्यन्ति ते तथा। 12 तदा यीशुना प्रत्युक्तम् एदमयुक्तमस्ति त्वं स्वप्रभुं परेशं मा परीक्षस्व। 13 पश्चात् शैतान् सर्वपरीक्षां समाप्य क्षापान्तं त्यक्त्वा ययौ। 14 तदा यीशुरात्मप्रभावात् पुनर्गालील्रदेशं गतस्तदा तत्सुभ्यातिश्रुतुर्दिशं व्यानशे। 15 स तेषां भजनगृहेषु उपदिश्य सर्वैः प्रशंसितो बभूव। 16 अथ स स्वपालनस्थानं नासरत्पुरमेत्य विश्रामवारे स्वायाराद् भजनगेडं प्रविश्य पठितुमुत्तस्थौ। 17 ततो यिशयियभविष्यद्वादिनः पुस्तकं तस्य डरदत्ते सति स तत् पुस्तकं विस्तार्य यत्र वक्ष्यमाणानि वयनानि सन्ति तत् स्थानं प्राप्य पपाठ। 18 आत्मा तु परमेशस्य मदीयोपरि विधते। दरिद्रेषु सुखंवाहं वक्तुं मां सोभिषिक्तवान्। भगवान्तः करणाल्लोकान् सुस्वस्थान् कर्तुमेव य। बन्दीकृतेषु लोकेषु मुक्ते धौषयितुं वयः। नेत्राणि दातुमन्धेत्यस्त्रातुं बद्धजानपि। 19 परेशानुग्रहे कालं प्रचारयितुमेव य। सर्वैतत्करणाथय मामेव प्रदिशोति सः। 20 ततः पुस्तकं बह्व्या

परिचारकस्य हस्ते समर्प्य यासने समुपविष्टः, ततो भजनगृहे यावन्तो लोका आसन् ते सर्व्वेऽनन्यदृष्ट्या तं विलुलोकिरे | 21 अनन्तरम् अधैतानि सर्व्वाणि विभितवयनानि युष्माकं मध्ये सिद्धानि स एषां कथां तेभ्यः कथयितुमारेभे | 22 ततः सर्व्वे तस्मिन् अन्वरञ्जन्त, किञ्च तस्य मुष्मिन्निर्गताभिरनुग्रहस्य कथाभिश्चमत्कृत्य कथयामासुः किमयं यूषङ्गः पुत्रो न? 23 तदा सोऽवादीद् देवैः किञ्चित्सक स्वमेव स्वस्थं कुरु कङ्नाडूमि यद्यत् कृतवान् तदश्रौषम ताः सर्वाः क्रिया अत्र स्वदेशे कुरु कथामेतां यूषमेवावश्यं मां वद्विष्यथ | 24 पुनः सोवादीद् युष्मानन्दं यथार्थं वदामि, कोपि भविष्यद्वादी स्वदेशे सत्कारं न प्राप्नोति | 25 अपरत्र यथार्थं वञ्चि, अलियस्य ज्वनकाले यदा सार्द्धत्रितयवर्षाणि यावत् जलदप्रतिबन्धात् सर्व्वस्मिन् देशे मङ्गलक्ष्मिम् अजनिष्ट तदानीम् एसायेवो देशस्य मध्ये भव्यो विधवा आसन्, 26 किन्तु सोऽन्येऽप्येवैशियसारिङ्कुरनिवासिनीम् अेकां विधवां विना कस्याश्चिदपि समीपे अेलियः प्रेरितो नाभूत् | 27 अपरत्र एलीशायभविष्यद्वादिविधमानताकाले एसायेऽदेशे भव्यः कुष्ठिन आसन् किन्तु सुरीयदेशीयं नामान्कुष्ठिनं विना कोप्यन्तः परिष्कृतो नाभूत् | 28 एषां कथां श्रुत्वा भजनगोऽस्थिता लोकाः सकोधम् उत्थाय 29 नगरात् भङ्गित्य यस्य शिभरिणो उपरि तेषां नगरं स्थापितमस्ते तस्मान्निक्षेप्तुं तस्य शिभरं तं निन्युः 30 किन्तु स तेषां मध्यादपसृत्य स्थानान्तरं जगाम | 31 ततः परं यीशुर्गालील्यप्रदेशीयकङ्नाडुमनगर उपस्थाय विश्रामवारं लोकानुपदेशुम् आरब्धवान् | 32 तदुपदेशात् सर्व्वे यमय्यङ्कुर्यतस्तस्य कथा गुरुतरा आसन् | 33 तदानीं तद्भजनगोऽस्थितोऽमेध्यभूतग्रस्त अेको जन उच्यैः कथयामास, 34 हे नासरेतीयशोऽस्मान् त्यज, त्वया सङ्गस्माकं कः सम्बन्धः? किमस्मान् विनाशयितुमायासि? त्वमीश्वरस्य पवित्रो जन अेतदहं जानामि | 35 तदा यीशुस्तं तर्जयित्वावदत् मौनी भव एतौ भङ्गिर्भवः ततः सोमेध्यभूतस्तं मध्यस्थाने पातयित्वा किञ्चिद्व्यर्धिसित्वा तस्माद् भङ्गितवान् | 36 ततः सर्व्वे लोकाश्चमत्कृत्य परस्परं वक्तुमारेभिरि कोयं यमत्कारः | अेष प्रभावेण पराङ्गमेण यामेध्यभूतान् आज्ञापयति तेनेव ते भङ्गिर्गच्छन्ति | 37 अनन्तरं यतुर्दिकस्थेशान् तस्य सुभ्यातिर्व्याप्नोत् | 38 तदनन्तरं स भजनगोऽहं भङ्गिरागत्य शिमोनो निवेशनं प्रविवेश तदा तस्य श्वश्रूज्वरिणात्यन्तं पीडितासीत् शिष्यास्तदर्थं तस्मिन् विनयं यङ्कुरः | 39 ततः स तस्याः समीपे स्थित्वा ज्वरं तर्जयामास तेनैव तां ज्वरोऽत्याक्षीत् ततः सा तत्क्षणात् उत्थाय तान् सिषेवे | 40 अथ सूर्यास्तकाले स्वेषां ये ये जना नानारोगैः पीडिता आसन् लोकास्तान् यीशोः समीपम् आनिन्युः, तदा स अेकैकस्य गात्रे करमर्पयित्वा तानरोगान् यकार | 41 ततो भूता भङ्गुभ्यो निर्गत्य यीशुः कृत्वा य भलाधिरे त्वमीश्वरस्य पुत्रोऽभिषिक्तत्राता; किन्तु सोभिषिक्तत्रातेति ते विविदुरेतस्मात् कारणात् तान् तर्जयित्वा तद्भक्तुं निषिषेध | 42 अपरत्र प्रभाते सति स विजनस्थानं प्रतस्थे पश्चात् जनास्तमन्विच्छन्तस्तन्किटं गत्वा स्थानान्तरगमनार्थं तमन्वरुन्धन् | 43 किन्तु स तान् जगाद, एश्वरीयराज्यस्य सुसुवाहं प्रचारयितुम् अन्यानि पुराण्यपि मया यातव्यानि यतस्तदर्थमेव प्रेरितोऽहं | 44 अथ गालीलो भजनगोऽेषु स उपदिदेश |

5 अनन्तरं यीशुरेकदा गिनेश्वरस्य तीर उत्तिष्ठति, तदा लोका एश्वरीयकथां श्रोतुं तदुपरि प्रपतिताः | 2 तदानीं स हृदय तीरसमीपे नौद्वयं ददर्श किञ्च मत्स्योपज्विनो नावं विहाय जालं प्रक्षालयन्ति | 3 ततस्तयोर्द्वयो मध्ये शिमोनो नावमारुह्य तीरात् किञ्चिद्दूरं यातुं तस्मिन् विनयं कृत्वा नौकायामुपविश्य लोकां प्रोपदिष्टवान् | 4 पश्चात् तं प्रस्तावं समाप्य स शिमोनं व्याजहार, गभीरं जलं गत्वा मत्स्यान् धर्तुं जालं निक्षिप | 5 ततः शिमोनं बभाषे, हे गुरो यद्यपि वयं कृत्स्नां यामिनीं परिश्रम्य मत्स्यैकमपि न प्राप्तास्तथापि भवतो निदेशतो जालं क्षिपामः | 6 अथ जाले क्षिप्ते भङ्गुमत्स्यपतनाद् आनायः प्रच्छिन्नः | 7 तस्माद् उपकर्तुंम् अन्यनौस्थान् सङ्गिन आयातुम् एङ्गितेन समाह्वयन् ततस्त आगत्य मत्स्यै नौद्वयं प्रपूरयामासु र्यै नौद्वयं प्रमग्नम् | 8 तदा शिमोन्वितरस्तद् विलोक्य यीशोश्चरणागोः पतित्वा, हे प्रभोऽहं पापी नरो मम निकटाद् भवान् यातु, एति कथितवान् | 9 यतो जाले पतितानां मत्स्यानां यूथात् शिमोन् तत्सङ्गिनश्च यमत्कृतवन्तः; शिमोनः सङ्कारिणौ सिवहः पुत्रौ याकूब् योऽहं येमौ तादृशौ भवतुः | 10 तदा यीशुः शिमोनं जगाद मा लैषीरधारभ्य त्वं मनुष्यधरो भविष्यसि | 11 अनन्तरं सर्व्वासु नौसु तीरम् आनीतासु ते सर्व्वान् परित्यज्य तस्य पश्चाद्गमिनो भवतुः | 12 ततः परं यीशोः कस्मिंश्चित् पुरे तिष्ठति जन अेकः सर्व्वाङ्गुष्ठस्तं विलोक्य तस्य समीपे न्युञ्जः पतित्वा सविनयं वक्तुमारेभे, हे प्रभो यदि भवानिच्छति तर्हि मां परिष्कृतुं शक्नोति | 13 तदानीं स पाणिं प्रसार्य तदङ्गं स्पृशन् बभाषे त्वं परिष्कृत्यस्वेति ममेच्छास्ति ततस्तत्क्षणां स कुष्ठात् मुक्तः | 14 पश्चात् स तमाज्ञापयामास कथामिमां कस्मैचिद् अकथयित्वा याजकस्य समीपत्र गत्वा स्वं दर्शय, लोकेभ्यो निजपरिष्कृतत्वस्य प्रमाणादानाय मूसाज्ञानुसारेण द्रव्यमुत्सृजस्व य | 15 तथापि यीशोः सुभ्याति र्बहुं व्याप्तुमारेभे किञ्च तस्य कथां श्रोतुं स्वीयरोगेभ्यो मोक्तुञ्च लोका आजग्मुः | 16 अथ स प्रान्तरं गत्वा प्रार्थयाञ्चके | 17 अपरत्र अेकदा यीशुरुपदिशति, अेतर्हि गालील्यिडूदाप्रदेशयोः सर्व्वनगरेभ्यो यिऽशालमश्च कियन्तः द्विऽशिलोका व्यवस्थापकाश्च समागत्य तदन्तिके

समुपविदिशुः, तस्मिन् काले लोकानामारोग्यकारणात् प्रभोः प्रभावः प्रत्यक्षाशे। 18 पश्चात् कियन्तो लोका अकं पक्षाघातिनं षड्वायां निधाय यीशोः समीपमानेनुं सम्भुभे स्थापयितुञ्च व्याप्रियन्त। 19 किन्तु बहुजनिवडसम्वाधात् न शक्नुवन्तो गृहोपरि गत्वा गृहपृष्ठं भनित्वा तं पक्षाघातिनं सभद्वं गृहमध्ये यीशोः सम्भुभे ऽवरोडयामासुः। 20 तदा यीशुस्तेषाम् ईदृशं विश्वासं विलोक्य तं पक्षाघातिनं व्याजहार, डे मानव तव पापमक्षम्यत। 21 तस्माद् अध्यापकाः द्विउशिनश्च चित्तरित्थं प्रथिन्तितवन्तः, अेष जन ईश्वरं निन्दति कोयं? डेवलभीश्वरं विना पापं क्षन्तुं ऽः शक्नोति? 22 तदा यीशुस्तेषाम् इत्थं चिन्तनं विदित्वा तेभ्योऽकथयद् यूयं मनोभिः कुतो वितर्कयथ? 23 तव पापक्षमा जाता यद्वा त्वमुत्थाय व्रज अेतयो मध्ये का कथा सुकथ्या? 24 किन्तु पृथिव्यां पापं क्षन्तुं मानवसुतस्य सामर्थ्यमस्तीति यथा यूयं ज्ञातुं शक्नुथ तदर्थं (स तं पक्षाघातिनं जगाड) उत्तिष्ठ स्वशय्यां गृहीत्वा गृहं याडीति त्वामादिशामि। 25 तस्मात् स तत्क्षणात् उत्थाय सर्वेषां साक्षात् निजशयनीयं गृहीत्वा ईश्वरं धन्यं वदन् निजनिवेशनं ययौ। 26 तस्मात् सर्वे विस्मय प्राप्ता मनःसु भीताश्च वयमधासम्भवकार्याण्यदृशामि इत्युक्त्वा परमेश्वरं धन्यं प्रोदिताः। 27 ततः परं बडिर्गच्छन् करसञ्चयस्थाने लेविनामानं करसञ्चायकं दृष्ट्वा यीशुस्तमभिदधे मम पश्चादेडि। 28 तस्मात् स तत्क्षणात् सर्वं परित्यज्य तस्य पश्चादियाय। 29 अनन्तरं लेवि निर्जगृहे तदर्थं मडाभोज्यं यकार, तदा तैः सडानेके करसञ्चायिनस्तन्दत्यल्लोकाश्च भोक्तुमुपविदिशुः। 30 तस्मात् कारणात् यण्डालानां पापिलोकानाञ्च सङ्गे यूयं कुतो भङ्ग्ये पिवथ येति कथां कथयित्वा द्विउशिनोऽध्यापकाश्च तस्य शिष्यैः सड वाग्युद्धं कर्तुमारिरे। 31 तस्माद् यीशुस्तान् प्रत्यवोयद् अरोगलोकानां चिकित्सकेन प्रयोजनं नास्ति किन्तु सरोगाणामेव। 32 अडं धार्मिकान् आह्लातुं नागतोस्मि किन्तु मनः परावर्तयितुं पापिन अेव। 33 ततस्ते प्रोयुः, योडनः द्विउशिनाञ्च शिष्या वारंवारम् उपवसन्ति प्रार्थयन्ते य किन्तु तव शिष्याः कुतो भुञ्जते पिवन्ति य? 34 तदा स तानायभ्यौ वरे सङ्गे तिष्ठति वरस्य सभिगाणं किमुपवासयितुं शक्नुथ? 35 किन्तु यदा तेषां निकटाद् वरो नेष्यते तदा ते समुपवत्स्यन्ति। 36 सोपरमपि दृष्टान्तं कथयाम्भबूव पुरातनवस्त्रो कोपि नूतनवस्त्रं न सीव्यति यतस्तेन सेवनेन ज्ञाणवस्त्रं छिधते, नूतनपुरातनवस्त्रयो मेलञ्च न भवति। 37 पुरातन्यां कुत्यां कोपि नूतनं द्राक्षारसं न निदधाति, यतो नवीनद्राक्षारसस्य तेजसा पुरातनी कुतू विदीर्यते ततो द्राक्षारसः पतति कुतूश्च नश्यति। 38 ततो डेतो नूतन्यां कुत्यां नवीनद्राक्षारसः निधातव्यस्तेनोभयस्य रक्षा भवति। 39 अपरञ्च पुरातनं द्राक्षारसं पीत्वा कोपि नूतनं न वाञ्छति, यतः स वक्ति नूतनात् पुरातनम् प्रशस्तम्।

6 अचरञ्च पर्वणो द्वितीयदिनात् परं प्रथमविश्रामवारे शस्यक्षेत्रेण यीशोर्गमनकाले तस्य शिष्याः कणिशं छिन्वा करेषु मर्दयित्वा षादितुमारिरे। 2 तस्मात् कियन्तः द्विउशिनस्तानवदन् विश्रामवारे यत् कर्म न कर्त्तव्यं तत् कुतः कुरुथ? 3 यीशुः प्रत्युवाय दायूद् तस्य सङ्गिनश्च क्षुधात्ताः किं यकुः स कथम् ईश्वरस्य मन्दिरे प्रविश्य 4 ये दर्शनीयाः पूषा याञ्जकान् विनान्यस्य कस्याप्यभोजनीयास्तानानीय स्वयं बुभजे सङ्गिभ्योपि ददौ तत् किं युष्माभिः कदापि नापाठि? 5 पश्चात् स तानवदत् मनुजसुतो विश्रामवारस्यापि प्रभु भवति। 6 अनन्तरम् अन्यविश्रामवारे स भजनगोडं प्रविश्य समुपदिशति। तदा तत्स्थाने शुष्कदक्षिणकर अेकः पुमान् उपतस्थिवान्। 7 तस्माद् अध्यापकाः द्विउशिनश्च तस्मिन् दोषमारोपयितुं स विश्रामवारे तस्य स्वास्थ्यं करोति नवेति प्रतीक्षितुमारिरे। 8 तदा यीशुस्तेषां चिन्तां विदित्वा तं शुष्कडं पुमांसं प्रोवाय, त्वमुत्थाय मध्यस्थाने तिष्ठ। 9 तस्मात् तस्मिन् उच्चित्तवति यीशुस्तान् व्याजहार, युष्मान् डमं कथां पृच्छामि, विश्रामवारे डितम् अडितं वा, प्राणरक्षाणं प्राणनाशनं वा, अेतेषां किं कर्मकरणीयम्? 10 पश्चात् यतुर्दिक्षु सर्वान् विलोक्य तं मानवं बभाषे, निजकरं प्रसारय; ततस्तेन तथा कृत इतरकरवत् तस्य डस्तः स्वस्थोभवत्। 11 तस्मात् ते प्रयाण्डकोपान्विता यीशुं किं करिष्यन्तीति परस्परं प्रमन्त्रिताः। 12 ततः परं स पर्वतमारुहेश्वरमुद्दिश्य प्रार्थयमानः कृत्स्नां रात्रिं यापितवान्। 13 अथ दिने सति स सर्वान् शिष्यान् आहूतवान् तेषां मध्ये 14 पितरनाम्ना ष्यातः शिमोन् तस्य भ्राता आन्द्रियश्च याडूब् योडन् य द्विलिप् अर्थलभयश्च 15 मधिः थोमा आल्डीयस्य पुत्रो याडूब् ज्वलन्तनाम्ना ष्यातः शिमोन् 16 य याडूब् भ्राता यिडूदाश्च तं यः परकरेषु समर्पयिष्यति स ईश्वरीयोतीययिडूदाश्चैतान् द्वादश जनान् मनोनीतान् कृत्वा स जत्राड तथा प्रेरित इति तेषां नाम यकार। 17 ततः परं स तैः सड पर्वतादवरुह्य उपत्यकायां तस्थौ ततस्तस्य शिष्यसङ्घो यिडूदादेश्च यिडूदालमश्च सोरः सीडोनश्च जलधे रोधसो जननिडाश्च अेत्य कथाश्रवणार्थं रोगमुक्त्यर्थञ्च तस्य समीपे तस्थुः। 18 अमेध्यभूतग्रस्ताश्च तन्किटमागत्य स्वास्थ्यं प्रापुः। 19 सर्वेषां स्वास्थ्यकरणप्रभावस्य प्रकाशितत्वात् सर्वे लोका अेत्य तं स्मृणुं येतिरे। 20 पश्चात् स शिष्यान् प्रति दृष्टिं कुत्वा जगाड, डे दरिद्रा यूयं धन्या यत ईश्वरीये राज्ये वोडधिकारोस्ति। 21 डे अधुना क्षुधितल्लोका यूयं धन्या यतो यूयं तार्स्यथ; डे डेड रोदिनो जना यूयं धन्या यतो यूयं डसिष्यथ। 22 यदा लोका मनुष्यसूनो नाभिडेतो युष्मान् ऋतीयिष्यन्ते पृथक् कृत्वा निन्दिष्यन्ति, अधमानिव

युष्मान् स्वसमीपाद् दूरीकरिष्यन्ति य तदा यूयं धन्याः | 23 स्वर्गे युष्माकं यथेष्टं इलं भविष्यति, अेतदर्थं तस्मिन् दिने प्रोत्त्वसत आनन्देन नृत्यत य, तेषां पूर्वपुरुषाश्च भविष्यद्वादिनः प्रति तथैव व्यवहारन् | 24 किन्तु हा हा धनवन्तो यूयं सुभं प्राप्नुत | उन्त परितृप्ता यूयं क्षुधिता भविष्यथ; 25 एल उसन्तो यूयं वत युष्माभिः शोयितव्यं रोदितव्यञ्च | 26 सर्व्वेलादै युष्माकं सुभ्यात्तौ कृतायां युष्माकं दुर्गति भविष्यति युष्माकं पूर्वपुरुषा मृषामभविष्यद्वादिनः प्रति तद्वत् कृतवन्तः | 27 डे श्रोतारो युष्मत्समलं कथयामि, यूयं शत्रुषु प्रीयध्वं ये य युष्मान् द्विषन्ति तेषामपि डितं कुरुत | 28 ये य युष्मान् शपन्ति तेभ्य आशिषं दत्त ये य युष्मान् अवमन्यन्ते तेषां मङ्गलं प्रार्थयध्वं | 29 यद्वि कश्चित् तव कपोले यपेटाघातं करोति तर्हि तं प्रति कपोलम् अन्यं परावर्त्यं सम्मुष्मीकुरु पुनश्च यद्वि कश्चित् तव गात्रीयवस्त्रं डरति तर्हि तं परिधेयवस्त्रम् अपि ग्राहीतुं मा वारय | 30 यस्त्वां यायते तस्मै दडि, यश्च तव सम्पत्ति डरति तं मा यायस्व | 31 परेत्यः स्वान् प्रति यथाचराम् अपेक्षध्वे परान् प्रति यूयमपि तथाचरत | 32 ये जना युष्मासु प्रीयन्ते केवलं तेषु प्रीयमाणेषु युष्माकं किं इलं? पापिलोका अपि स्वेषु प्रीयमाणेषु प्रीयन्ते | 33 यद्वि डितकारिण अेव डितं कुरुथ तर्हि युष्माकं किं इलं? पापिलोका अपि तथा कुर्वन्ति | 34 येभ्य ऋणपरिशोधस्य प्राप्तिप्रत्याशास्ते केवलं तेषु ऋणेषु समर्पिते युष्माकं किं इलं? पुनः प्राप्त्याशया पापीलोका अपि पापिजनेषु ऋणम् अर्पयन्ति | 35 अतो यूयं रिपुष्वपि प्रीयध्वं, परडितं कुरुत य; पुनः प्राप्त्याशां त्यक्त्वा ऋणमर्पयत, तथा कृते युष्माकं मडाइलं भविष्यति, यूयञ्च सर्व्वप्रधानस्य सन्ताना एति ष्याति प्राप्स्यथ, यतो युष्माकं पिता कृतघ्नानां दुर्दृत्तानाञ्च डितमाचरति | 36 अत अेव स यथा दयालु यूयमपि तादृशा दयालवो भवत | 37 अपरञ्च परान् ढोषिणो मा कुरुत तस्माद् यूयं ढोषीकृता न भविष्यथ; अएडयान् मा एडयत तस्माद् यूयमपि एडं न प्राप्स्यथ; परेषां ढोषान् क्षमध्वं तस्माद् युष्माकमपि ढोषाः क्षमिष्यन्ते | 38 ढानानिदत्त तस्माद् यूयं ढानानि प्राप्स्यथ, वरञ्च लोकाः परिमाणपात्रं प्रदलय्य सञ्चाल्य प्रोञ्चाल्य परिपूर्य्य युष्माकं कोडेषु समर्पयिष्यन्ति; यूयं येन परिमाणेन परिमाथ तेनैव परिमाणेन युष्मत्कृते परिमास्यते | 39 अथ स तेभ्यो दृष्टान्तकथामकथयत, अन्धो जनः किमन्धं पन्थानं डर्शयितुं शक्नोति? तस्माद् उभावपि किं गत्तं न पतिष्यतः? 40 गुरोः शिष्यो न श्रेष्ठः किन्तु शिष्ये सिद्धे सति स गुरुतुल्यो भवितुं शक्नोति | 41 अपरञ्च त्वं स्वयक्षुषि नासाम् अदृष्ट्वा तव आतुश्चक्षुषि यन्तृणमस्ति तदैव कुतः पश्यमि? 42 स्वयक्षुषि या नासा विधते ताम् अज्ञात्वा, आतस्तव नेत्रात् तृणं भडिः करोमीति वाक्यं आतरं कथं वक्तुं शक्नोषि? डे कपटिन् पूर्व्वं स्वनयनात् नासां भडिः कुरु ततो आतुश्चक्षुषस्तृणं भडिः कर्तुं सुदृष्टिं प्राप्स्यसि | 43 अन्यञ्च उत्तमस्तरुः कडापि इलमनुत्तमं न इलति, अनुत्तमतरुश्च इलमुत्तमं न इलति कारणादतः इलैस्तरवो ज्ञायन्ते | 44 कएटकिपादपात् कोपि उडुम्बरइलानि न पातयति तथा शूगालकोविद्विषाडपि कोपि द्राक्षाइलं न पातयति | 45 तद्वत् साधुलोकोऽन्तःकरणपात् सुभाएडागाराद् उत्तमानि द्रव्याणि भडिः करोति, दुष्टो लोकाश्चान्तःकरणपात् कुभाएडागारात् कुत्सितानि द्रव्याणि निर्गमयति यतोऽन्तःकरणाणां पूर्णभावानुत्तृपाणि वयांसि भुभान्निर्गच्छन्ति | 46 अपरञ्च ममाज्ञानुत्तं नाचरित्वा कुतो मां प्रभो प्रभो एति वदथ? 47 यः कश्चिन् मम निकटम् आगत्य मम कथा निशाम्य तदनुत्तं कर्म करोति स कस्य सदृशो भवति तदं युष्मान् ज्ञापयामि | 48 यो जन्ो गभीरं भनित्वा पाषाणस्थले भित्तिं निर्माय स्वगूढं रययति तेन सड तस्योपमा भवति; यत आप्लाविजलमेत्य तस्य मूले वेगेन वडडपि तद्रेडं लाडयितुं न शक्नोति यतस्तस्य भित्तिः पाषाणोपरि तिष्ठति | 49 किन्तु यः कश्चिन् मम कथाः श्रुत्वा तदनुत्तं नाचरति स भित्तिं विना मडुपरि गृडनिर्मात्रा समानो भवति; यत आप्लाविजलमागत्य वेगेन यदा वडडति तदा तद्रेडं पतति तस्य मडत् पतनं जायते |

7 ततः परं स लोकानां कर्णगोचरे तान् सर्व्वान् उषडेशान् समाप्य यदा कङ्कनाडुम्पुंरं प्रविशति 2 तदा शतसेनापतेः प्रियदास अेको मृतकल्यः पीडित आसीत् | 3 अतः सेनापति र्थीशो वार्त्तां निशाम्य दासस्यारोग्यकरणाय तस्यागमनार्थं विनयकरणाय थिडूढीयान् कियतः प्रायः प्रेषयामास | 4 ते थीशोरन्तिकं गत्वा विनयातिशयं वक्तुमारैभिरे, स सेनापति भवतोनुत्तं प्राप्नुम् अर्डति | 5 यतः सोस्मज्जतीयेषु लोकेषु प्रीयते तथास्मत्कृते भजनगेडं निर्मितवान् | 6 तस्माद् थीशुस्तेः सड गत्वा निवेशनस्य समीपं प्राप, तदा स शतसेनापति र्वक्ष्यमाणवाक्यं तं वक्तुं भन्धुन् प्राडिणोत् | डे प्रभो स्वयं श्रमो न कर्तव्यो यद् भवता मद्देडमध्ये पादार्पणं कियेत तदप्यडं नाडमि, 7 किञ्चाडं भवत्समीपं यातुमपि नात्मानं योग्यं बुद्धवान्, ततो भवान् वाक्यमात्रं वदतु तेनैव मम दासः स्वस्थो भविष्यति | 8 यस्माद् अडं पराधीनोपि ममाधीना याः सेनाः सन्ति तासाम् अेकजनं प्रति याडीति मया प्रोक्ते स याति; तदन्यं प्रति आयाडीति प्रोक्ते स आयाति; तथा निजदासं प्रति अेतत् कुर्व्विति प्रोक्ते स तद्वेव करोति | 9 थीशुरिडं वाक्यं श्रुत्वा विस्मयं यथौ, मुभं परावर्त्यं पश्चाद्वर्त्तिनो लोकान् भलापे य, युष्मानडं वडामि षसायेलो वंशमध्येपि विश्वासमीदृशं न प्रापन्व | 10 ततस्ते प्रेषिता गृडं गत्वा तं पीडितं दासं स्वस्थं ददृशुः | 11 परेडलनि स नाथीनाप्यं नगरं जगाम तस्यानेके शिष्या अन्ये य लोकास्तेन सार्द्धं यथुः | 12 तेषु तन्नगरस्य द्वारसन्धिं प्राप्तेषु कियन्तो लोका अेकं मृतमनुजं वडन्तो नगरस्य भडिर्यान्ति, स

तन्मातुरेकपुत्रस्तन्माता य विधवा; तथा सार्द्धं तन्नगरीया बहवो लोका आसन् | 13 प्रभुस्तां विलोक्य सानुकम्पः कथयामास, मा रोहीः | स समीपमित्वा भद्रां पस्पर्श तस्माद् वाडकाः स्थगितास्तभ्युः; 14 तदा स उवाच हे युवमनुष्य त्वमुत्तिष्ठ, त्वामहम् आज्ञापयामि | 15 तस्मात् स मृतो जनस्तत्क्षणाद्युत्थाय कथां प्रकथितः; ततो यीशुस्तस्य मातरि तं समर्पयामास | 16 तस्मात् सर्वे लोकाः शशङ्किरे; अको मडाभविविध्यद्वाही मध्येऽस्माकम् समुदैत्, एश्वरश्च स्वलोकानन्वगृह्णात् कथामिमां कथयित्वा एश्वरं धन्यं जगद्गुः | 17 ततः परं समस्तं सिद्धेष्टेशं तस्य यत्तुर्दिकस्थेशश्च तस्यैतत्कीर्तिं व्यनशे | 18 ततः परं योऽनः शिष्येषु तं द्रष्टुं तान् ज्ञापितवत्सु 19 स स्वशिष्याणां द्वौ जनावाडूय यीशुं प्रति वक्ष्यमाणं वाक्यं वक्तुं प्रेषयामास, यस्यागमनम् अपेक्ष्य तिष्ठामो वयं किं स अत्रेव जनस्त्व? किं वयमन्यमपेक्ष्य स्थास्यामः? 20 पश्चान्तौ मानवी गत्वा कथयामासतु; यस्यागमनम् अपेक्ष्य तिष्ठामो वयं, किं सत्रेव जनस्त्व? किं वयमन्यमपेक्ष्य स्थास्यामः? कथामिमां तुभ्यं कथयितुं योऽनं मज्जक आवां प्रेषितवान् | 21 तस्मिन् एतद् योऽनो यीशुरोगिणो मडाव्याधिमतो दृष्टभूतग्रस्तांश्च बहून् स्वस्थान् कृत्वा, अनेकान्घेत्यश्रक्षुषि दत्त्वा प्रत्युवाच, 22 युवां व्रजतम् अन्धा नेत्राणि भञ्ज्यारणानि य प्राप्नुवन्ति, कुष्ठिनः परिच्छिन्यन्ते, भधिराः श्रवणानि मृताश्च ज्वनानि प्राप्नुवन्ति, दरिद्राणां समीपेषु सुसंवाहः प्रचार्यते, यं प्रति विघ्नस्वप्नोऽनं न भवामि स धन्यः, 23 अतानि यानि पश्यथः शृणुथश्च तानि योऽनं ज्ञापयतम् | 24 तयो र्हतयो र्गतयोः सतो योऽनसि लोकां वक्तुमुपयुक्तम्, यूयं मध्येप्रान्तरं किं द्रष्टुं निरगमत? किं वायुना कम्पितं नड? 25 यूयं किं द्रष्टुं निरगमत? किं सूक्ष्मवस्त्रपरिधानिनं कम्पि नरं? किन्तु ये सूक्ष्ममृदुवस्त्राणि परिदधति सूतमानि द्रव्याणि भुञ्जते य ते राजधानीषु तिष्ठन्ति | 26 तर्हि यूयं किं द्रष्टुं निरगमत? किमेकं भविष्यद्वादिनं? तदेव सत्यं किन्तु स पुमान् भविष्यद्वादिनोपि श्रेष्ठ एत्येवं युष्मान् वदामि; 27 पश्य स्वकीयदूतन्तु तवाग्र प्रेषयाम्यहं | गत्वा त्वदीयमार्गन्तु स हि परिच्छरिष्यति | यदर्थं विपिरियम् आस्ते स अत्रेव योऽनं | 28 अतो युष्मानहं वदामि स्त्रिया गवर्भजातानां भविष्यद्वादिनां मध्ये योऽनो मज्जकत् श्रेष्ठः कोपि नास्ति, तत्रापि एश्वरस्य राज्ञेयः यः सर्वस्मात् क्षुद्रः स योऽनोपि श्रेष्ठः | 29 अपरत्र सर्वे लोकाः करमत्रायिनश्च तस्य वाक्यानि श्रुत्वा योऽनो मज्जनेन मज्जिताः परमेश्वरं निर्दोषं मेनिरे | 30 किन्तु द्विज्ञिनो व्यवस्थापकाश्च तेन न मज्जिताः स्वान् प्रतीश्वरस्योपदेशं निष्कलम् अकुर्वन् | 31 अथ प्रभुः कथयामास, एतानीन्तनजनान् केनोपमामि? ते कस्य सदृशाः? 32 ये बालका विपाण्याम् उपविश्य परस्परम् आडूय वाक्यमिदं वदन्ति, वयं युष्माकं निकटे वंशीरवादिभ्यः, किन्तु यूयं नानर्तिष्ठ, वयं युष्माकं निकट अरोदिभ्यः, किन्तु युयं न व्यलपिष्ट, बालकैरेतादृशैस्तेषाम् उपमा भवति | 33 यतो योऽनं मज्जक आगत्य पूयं नाप्नादत् द्राक्षारसश्च नापिवत् तस्माद् यूयं वदथ, भूतग्रस्तोयम् | 34 ततः परं मानवसुत आगत्याप्नाददपिवत् तस्माद् यूयं वदथ, भादकः सुरापश्चादपिनापिनां बन्धुरेको जनो दृश्यताम् | 35 किन्तु ज्ञानिनो ज्ञानं निर्दोषं विदुः | 36 पश्चादेकः द्विज्ञी यीशुं भोजनाय न्यमन्त्रयत् ततः स तस्य गृहं गत्वा भोक्तुमुपविष्टः | 37 अतर्हि तद्विज्ञीनो गृहं यीशुं भोक्तुम् उपावेक्षीत् तच्छ्रुत्वा तन्नगरवासिनी कापि दृष्टा नारी पाण्डुरप्रस्तरस्य सम्पुटके सुगन्धितैलम् आनीय 38 तस्य पश्चात् पादयोः सन्निधौ तस्यै रुदती य नेत्राभ्युभिस्तस्य यरणौ प्रक्षाल्य निजकथैरमाक्षीत्, ततस्तस्य यरणौ युष्मिन्त्वा तेन सुगन्धितैलेन भर्तम् | 39 तस्मात् स निमन्त्रयिता द्विज्ञी मनसा यिन्त्यामास, यद्ययं भविष्यद्वादी भवेत् तर्हि अनेन स्पृशति या स्त्री सा का कीदृशी येति ज्ञातुं शक्युयात् यतः सा दृष्टा | 40 तदा याशुस्तं जगाद, हे शिमोन् त्वां प्रति मम किञ्चिद् वक्तव्यमस्ति; तस्मात् स बभाषे, हे गुरो तद् वदतु | 41 अकोत्तमार्णस्य द्वावधमार्णावास्तां, तयोरेकः पञ्चशतानि मुद्रापादान् अपरश्च पञ्चाशत् मुद्रापादान् धारयामास | 42 तदनन्तरं तयोः शोध्याभावात् स उत्तमार्णस्तयो ऋणो यक्षमे; तस्मात् तयोर्द्वयोः कस्तस्मिन् प्रेष्यते बहु? तद् ब्रूहि | 43 शिमोन् प्रत्युवाच, मया बुध्यते यस्याधिकम् ऋणं यक्षमे स एति; ततो यीशुस्तं व्याजहार, त्वं यथार्थं व्यचारयः | 44 अथ तां नारीं प्रति व्याघुष्टय शिमोनमवोयत्, स्त्रीमिमां पश्यसि? तव गृहं मयागते त्वं पादप्रक्षालनार्थं जलं नादाः किन्तु योषिटेषा नयनजलै र्मम पादौ प्रक्षाल्य केशैरमाक्षीत् | 45 त्वं मां नायुष्मीः किन्तु योषिटेषा स्वीयागमनादारभ्य मदीयपादौ युष्मिन्तुं न व्यरस्त | 46 त्वञ्च मदीयोत्तमाङ्गे किञ्चिदपि तैलं नामर्तः किन्तु योषिटेषा मम यरणौ सुगन्धितैलेनामर्तम् | 47 अतस्त्वां व्याहरामि, अतस्या बहु पापमक्षम्यत ततो बहु प्रीयते किन्तु यस्याल्पपापं क्षम्यते सोऽयं प्रीयते | 48 ततः परं स तां बभाषे, त्वदीयं पापमक्षम्यत | 49 तदा तेन सार्द्धं ये भोक्तुम् उपविशुस्ते परस्परं वक्तुमारेभिरे, अयं पापं क्षमते क अपेक्षः? 50 किन्तु स तां नारीं जगाद, तव विश्वासस्त्वां पर्यत्रास्त त्वं क्षमेण व्रज |

8 अपरत्र यीशु द्वादशभिः शिष्यैः सार्द्धं नानानगरेषु नानात्रामेषु य गच्छन् एश्वरीयराजत्वस्य सुसंवाहं प्रचारयितुं प्रारभे | 2 तदा यस्याः सप्त भूता निरगच्छन् सा मगदलीनीति विख्याता भरियम् डेरोद्राजस्य गृहाधिपतेः छोषे भार्या योऽनो शूशाना 3 प्रभूतयो या बह्व्यः स्त्रियः दृष्टभूतेभ्यो रोगेभ्यश्च मुक्ताः सत्यो निजविभूती व्यथित्वा तमसेवन्त, ताः सर्वस्तेन सार्द्धम् आसन् | 4 अनन्तरं नानानगरेभ्यो बहवो

लोका आगत्य तस्य समीपेऽभिवन्, तदा स तेभ्य अंकां दृष्टान्तकथां कथयामास। अंकः कृषीबलो बीजानि वापुं बहिर्जगाम, 5 ततो वपनकाले कतिपयानि बीजानि मार्गापार्ष्वं पेतुः, ततस्तानि पदतलैर् दलितानि पक्षिभिर् भक्षितानि य। 6 कतिपयानि बीजानि पाषाणस्थले पतितानि यद्यपि तान्यङ्कुरितानि तथापि रसाभावात् शुशुषुः। 7 कतिपयानि बीजानि कण्टकवनमध्ये पतितानि ततः कण्टकवनानि संवृद्धय तानि जगसुः। 8 तदन्त्यानि कतिपयबीजानि य भूम्यामुत्तमायां पेतुस्ततस्तान्यङ्कुरयित्वा शतगुणानि इलानि हेतुः। स एमा कथां कथयित्वा प्रोच्यैः प्रोवाय, यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु। 9 ततः परं शिष्यास्तं प्रपृच्छुरस्य दृष्टान्तस्य किं तात्पर्यं? 10 ततः स व्याजडार, ईश्वरीयराज्यस्य गुह्यानि ज्ञातुं युष्मभ्यमधिकारो दीयते किन्त्वन्ये यथा दृष्ट्वापि न पश्यन्ति श्रुत्वापि न बुध्यन्ते य तदर्थं तेषां पुरस्तात् ताः सर्वाः कथा दृष्टान्तेन कथ्यन्ते। 11 दृष्टान्तस्यास्याभिप्रायः, ईश्वरीयकथा बीजस्वरूपा। 12 ये कथामात्रं शृण्वन्ति किन्तु पश्चाद् विश्वस्य यथा परित्राणं न प्राप्नुवन्ति तदाशयेन शैतानेत्य हृदयात् तां कथाम् अपडरति त अवे मार्गापार्ष्वस्थभूमिस्वरूपाः। 13 ये कथं श्रुत्वा सानन्दं गृह्णन्ति किन्त्वबद्धमूलत्वात् स्वल्पकालमात्रं प्रतीत्य परीक्षाकाले भ्रश्यन्ति तत्रेव पाषाणभूमिस्वरूपाः। 14 ये कथां श्रुत्वा यान्ति विषययिन्तायां धनलोभेन अहेडिकसुभे य मज्जन्त उपयुक्तइलानि न इलन्ति त अवेवोत्तमीजकण्टकभूमिस्वरूपाः। 15 किन्तु ये श्रुत्वा सरलैः शुद्धेश्चान्तःकरणैः कथां गृह्णन्ति धैर्यम् अवलम्ब्य इलान्युत्पाद्यन्ति य त अवेवोत्तमभूमिस्वरूपाः। 16 अपरत्र प्रदीपं प्रज्वाल्य कोपि पात्रेण नाच्छाद्यति तथा भद्राधोपि न स्थापयति, किन्तु दीपाधारोपर्येव स्थापयति, तस्मात् प्रवेशका दीपिं पश्यन्ति। 17 यन् प्रकाशयिष्यते तादृग् अप्रकाशितं वस्तु किमपि नास्ति यय्य न सुव्यक्तं प्रयारयिष्यते तादृग् गृह्णं वस्तु किमपि नास्ति। 18 अतो यूयं केन प्रकारेण शृणुष्व तत्र सावधाना भवत, यस्य समीपे बद्धते तस्मै पुनर्दास्यते किन्तु यस्याश्रये न बद्धते तस्य यधदस्ति तदपि तस्मात् नेष्यते। 19 अपरत्र यीशोर् माता ब्रातरश्च तस्य समीपं जिगमिषवः 20 किन्तु जनतासम्भाधात् तत्सन्धिं प्रापुं न शकुः। तत्पश्चात् तव माता ब्रातरश्च त्वां साक्षात् यिकीर्षन्तो बहिस्तिष्ठन्तीति वार्तायां तस्मै कथितायां 21 स प्रत्युवाय; ये जना ईश्वरस्य कथां श्रुत्वा तदनुप्रमाणयन्ति तत्रेव मम माता ब्रातरश्च। 22 अनन्तरं अंकदा यीशुः शिष्यैः सार्द्धं नावमारुह्य जगाद, आयात वयं हृदस्य पारं यामः, ततस्ते जग्मुः। 23 तेषु नौकां वाडयत्सु स निदद्रौ; 24 अथाकस्मात् प्रबलज्वरशगमाद् हृदं नौकायां तरङ्गायच्छन्त्यां विपत् तान् जग्रास। तस्माद् यीशोरन्तिकं गत्वा हे गुरो हे गुरो प्राणा नो यान्तीति गदित्वा तं जगयाम्भभूवुः। तदा स उत्थाय वायुं तरङ्गं च तर्जयामास तस्माद्गुभौ निवृत्य स्थिरौ अभूवतुः। 25 स तान् बलापे युष्माकं विश्वासः क? तस्मात्ते भीता विस्मिताश्च परस्परं जगुः, अहो कीदृगयं मनुजः पवनं पानीयञ्चादिशति तद्गुभयं तदादेशं वदति। 26 ततः परं गालीलप्रदेशस्य सम्मुपस्थगिरेरीयप्रदेशे नौकायां लग्न्यां तटेऽवरोहमावाद् 27 अबुदितिकालं भूतग्रस्त अंको मानुषः पुरादागत्य तं साक्षायकार। स मनुषो वासो न परिदधत् गृहे य न वसन् केवलं श्मशानम् अध्युवास। 28 स यीशुं दृष्ट्वैव यीच्छवं यकार तस्य सम्मुभे पतित्वा प्रोच्यैर्जगाद य, हे सर्वप्रधानेश्वरस्य पुत्र, मया सह तव कः सम्बन्धः? त्वयि विनयं करोमि मां मा यातय। 29 यतः स तं मानुषं त्यक्त्वा यातुम् अभेद्यभूतम् आदिदेश; स भूतस्तं मानुषम् असकृद् एधार तस्मात्लोकाः शृङ्खलेन निगडेन य अबन्धुः; स तद् भंक्त्वा भूतवशत्वात् मध्येप्रान्तरं ययौ। 30 अनन्तरं यीशुस्तं प्रपृच्छ तव किन्नाम? स उवाय, मम नाम बाडिनो यतो बडवो भूतास्तमाशिश्रियुः। 31 अथ भूता विनयेन जगुः, गभीरं गर्तं गन्तुं माझापयास्मान्। (Abyssos g12) 32 तदा पर्वतोपरि वराडप्रज्ज्वरति तस्माद् भूता विनयेन प्रोयुः, अमुं वराडप्रज्ज्वम् आश्रयितुम् अस्मान् अनुजानीडि; ततः सोनुजङ्गौ। 33 ततः परं भूतास्तं मानुषं विहाय वराडप्रज्ज्वम् आशिश्रियुः वराडप्रज्ज्वम् तत्क्षणात् कटकेन धावन्तो हृदं प्राणान् विजृडुः। 34 तद् दृष्ट्वा शूकररक्षकाः पलायमाना नगरं ग्रामञ्च गत्वा तत्सर्ववृत्तान्तं कथयामासुः। 35 ततः किं वृत्तम् अतद्दर्शनार्थं लोका निर्गत्य यीशोः समीपं ययुः, तं मानुषं त्यक्तभूतं परिहितवस्त्रं स्वस्थमानुषवद् यीशोश्चरणसन्धिौ सूपविशन्तं विलोक्य बिभ्युः। 36 ये लोकास्तस्य भूतग्रस्तस्य स्वास्थ्यकरणं ददृशुस्ते तेभ्यः सर्ववृत्तान्तं कथयामासुः। 37 तदनन्तरं तस्य गिरेरीयप्रदेशस्य यतुर्दिक्स्था बडवो जना अतित्रस्ता विनयेन तं जगुः, भवान् अस्माकं निकटाद् प्रजतु तस्मात् स नावमारुह्य ततो व्याघुट्य जगाम। 38 तदानीं त्यक्तभूतमनुजस्तेन सह स्थातुं प्रार्थयाञ्चके 39 किन्तु तदर्थम् ईश्वरः कीदृङ्खण्डकर्म कृतवान् एति निवेशनं गत्वा विज्ञापय, यीशुः कथामेतां कथयित्वा तं विससर्ज। ततः स प्रजित्वा यीशुस्तदर्थं यन्भण्डकर्म यकार तत् पुरस्य सर्वत्र प्रकाशयितुं प्रारभे। 40 अथ यीशौ परावृत्त्यागते लोकास्तं आदरेण जगुडु र्यस्मात्ते सर्वे तमपेक्षाञ्चक्रे। 41 तदनन्तरं यायीनाम्नो भजनगेडस्यैकोधिप आगत्य यीशोश्चरणयोः पतित्वा स्वनिवेशनागमनार्थं तस्मिन् विनयं यकार, 42 यतस्तस्य द्वादशवर्षवयस्का कन्यैकासीत् सा मृतकत्वाभवत्। ततस्तस्य गमनकाले मार्गे लोकानां महान् समागमो अभूव। 43 द्वादशवर्षाणि प्रदररोगग्रस्ता नाना वैधीश्रिकित्सिता सर्वस्वं व्ययित्वापि स्वास्थ्यं न प्राप्ता या योषित् सा यीशोः पश्चादागत्य तस्य वस्त्रग्रन्थिं पश्यर्श। 44 तस्मात्

तत्क्षणात् तस्या रक्तस्रावो रुद्धः | 45 तदानीं यीशुरवदत् केनाहं स्पृष्टः? ततोऽनेकेरनङ्गीकृते पितरस्तस्य सङ्गिनश्चावदन्, हे गुरो लोका निकटस्थाः सन्तस्तव देहे धर्षयन्ति, तथापि केनाहं स्पृष्टयति भवान् कुतः पृच्छति? 46 यीशुः कथयामास, केनाप्यहं स्पृष्टो, यतो मत्तः शक्तिर्निर्गतेति मया निश्चितमज्ञायि | 47 तदा सा नारी स्वयं न गुप्तेति विदित्वा कम्पमाना सती तस्य सम्मुखे पपात; येन निमित्तेन तं पश्यर्शं स्पर्शमात्राय्य येन प्रकारेण स्वस्थाभवत् तत् सर्वं तस्य साक्षादायप्यौ | 48 ततः स तां जगाद हे कन्ये सुस्थिरा भव, तव विश्वासस्त्वां स्वस्थाम् अकार्षीत् त्वं क्षेमोऽयं याहि | 49 यीशोरेतद्वाक्यवदनकाले तस्याधिपते निवेशनात् कश्चिल्लोक आगत्य तं बभाषे, तव कन्या मृता गुरुं मा क्लिेशान् | 50 किन्तु यीशुस्तदाकार्याधिपतिं व्याजहार, मा भैषीः केवलं विश्वसिहि तस्मात् सा ज्विष्यति | 51 अथ तस्य निवेशने प्राप्ते स पितरं योऽहं याकूबञ्च कन्याया मातरं पितरञ्च विना, अन्यं कञ्चन प्रवेष्टुं वारयामास | 52 अपरञ्च ये रुदन्ति विलपन्ति य तान् सर्वान् जनान् उवाच, यूयं मा रोदिष्ट कन्या न मृता निद्राति | 53 किन्तु सा निश्चितं मृतेति ज्ञात्वा ते तमुपजडसुः | 54 पश्चात् स सर्वान् बहिः कृत्वा कन्यायाः करौ धृत्वाजुडुवे, हे कन्ये त्वमुत्तिष्ठ, 55 तस्मात् तस्याः प्राणेषु पुनरागतेषु सा तत्क्षणाद् उत्तरयौ | तदानीं तस्यै किञ्चिद् भक्ष्यं दातुम् आदिदेश | 56 ततस्तस्याः पितरौ विस्मयं गतौ किन्तु स तावादिदेश घटनाया अतस्याः कथां कस्मैयिदपि मा कथयतं |

9 ततः परं स द्वादशशिष्यानाङ्घ्र्यं भूतान् त्याजयितुं रोगान् प्रतिकर्तुञ्च तेभ्यः शक्तिमाधिपत्यञ्च ददौ | 2 अपरञ्च ईश्वरीयराज्यस्य सुसंवादे प्रकाशयितुम् रोगिणामारोग्यं कर्तुञ्च प्रेरणकाले तान् जगाद | 3 यात्रार्थं यष्टिर्वस्त्रपुटकं भक्ष्यं मुद्रा द्वितीयवस्त्रम्, अेषां किमपि मा गृह्णीत | 4 यूयञ्च यन्निवेशनं प्रविशथ नगरत्यागपर्यन्तं तन्निवेशने तिष्ठत | 5 तत्र यदि कस्यचित् पुरस्य लोका युष्माकमातिथ्यं न कुर्वन्ति तर्हि तस्मान्नगराद् गमनकाले तेषां विरुद्धं साक्ष्यार्थं युष्माकं पदधूलीः सम्पातयत | 6 अथ ते प्रस्थाप्य सर्वत्र सुसंवादे प्रचारयितुं पीडितान् स्वस्थान् कर्तुञ्च ग्रामेषु भ्रमितुं प्रारम्भेरे | 7 अतर्हि हेरोद् राजा यीशोः सर्वकर्मिणां वार्तां श्रुत्वा भृशमुद्विग्ले 8 यतः केचिद्दुयुर्ध्वान् श्मशानाद्दुदतिष्ठत् | केचिद्दुयुः, अेलियं दर्शनं दत्तवान्; अेवमन्यलोका ङियुः पूर्व्यायः कश्चिद् भविष्यद्वादी समुत्थितः | 9 किन्तु हेरोदुवाच योऽहं शिरोऽहमस्मिन्नहम् एदानीं यस्वेदुक्कर्मिणां वार्तां प्राप्नोमि स कः? अथ स तं द्रष्टुम् अैच्छत् | 10 अनन्तरं प्रेरिताः प्रत्यागत्य यानि यानि कर्मिणां यक्नुस्तानि यीशवे कथयामासुः ततः स तान् बैत्सैदानामकनगरस्य विजनं स्थानं नीत्वा गुप्तं जगाम | 11 पश्चात् लोकास्तद् विदित्वा तस्य पश्चाद् ययुः; ततः स तान् नयन् ईश्वरीयराज्यस्य प्रसङ्गमुक्तवान्, येषां चिकित्साया प्रयोजनम् आसीत् तान् स्वस्थान् यकार य | 12 अपरञ्च दिवावसन्ने सति द्वादशशिष्या यीशोरन्तिकम् अत्ये कथयामासुः, वयमत्र प्रान्तरस्थाने तिष्ठामः, ततो नगराणि ग्रामाणि गत्वा वासस्थानानि प्राप्य भक्ष्यद्रव्याणि केतुं जननिवहं भवान् विसृजतु | 13 तदा स उवाच, यूयमेव तान् भोजयध्वं; ततस्ते प्रोयुरस्माकं निकटे केवलं पञ्च पूषा द्वौ मत्स्यौ य विधन्ते, अतअेव स्थानान्तरम् एत्वा निमित्तमेतेषां भक्ष्यद्रव्येषु न क्रीतेषु न भवति | 14 तत्र प्रायेण पञ्चसहस्राणि पुरुषा आसन् | 15 तदा स शिष्यान् जगाद पञ्चाशत् पञ्चाशज्जनैः पंक्तिकृत्य तानुपवेशयत, तस्मात् ते तदनुसारेण सर्वलोकानुपवेशयापासुः | 16 ततः स तान् पञ्च पूषान् मीनद्वयञ्च गृहीत्वा स्वर्गं विलोक्येश्वरगुणान् कीर्तयान्नेकं भद्रकृता य लोकेभ्यः परिवेषणार्थं शिष्येषु समर्पयाम्बभूव | 17 ततः सर्वे लुप्तत्वा तृप्तिं गता अवशिष्टानाञ्च द्वादश उल्लकान् संजगुः | 18 अथैकदा निर्जेने शिष्यैः सह प्रार्थनाकाले तान् पप्रच्छ, लोका मां कं वदन्ति? 19 ततस्ते प्रायुः, त्वां योऽहं भोजकं वदन्ति; केचित् त्वाम् अेलियं वदन्ति, पूर्व्यालिकः कश्चिद् भविष्यद्वादी श्मशानाद् उदतिष्ठद् एत्यपि केचिद् वदन्ति | 20 तदा स उवाच, यूयं मां कं वदथ? ततः पितर उक्तवान् त्वम् ईश्वराभिषिक्तः पुरुषः | 21 तदा स तान् दृढमादिदेश, कथामेतां कस्मैयिदपि मा कथयत | 22 स पुनरुवाच, मनुष्यपुत्रेण वडुयातना भोक्तव्याः प्राचीनलोकैः प्रधानयाज्जैरध्यापकैश्च सोवज्ञाय हन्तव्यः किन्तु तृतीयदिवसे श्मशानात् तेनोत्थातव्यम् | 23 अपरं स सर्वानुवाच, कश्चिद् यदि मम पश्चाद् गन्तुं वाञ्छति तर्हि स स्वं दाम्यतु, दिने दिने कुशं गृहीत्वा य मम पश्चादागच्छतु | 24 यतो यः कश्चित् स्वप्राणान् रिरक्षिषति स तान् हारयिष्यति, यः कश्चिन् मर्दथं प्राणान् हारयिष्यति स तान् रक्षिष्यति | 25 कश्चिद् यदि सर्वं जगत् प्राप्नोति किन्तु स्वप्राणान् हारयति स्वयं विनश्यति य तर्हि तस्य को लाभः? 26 पुनः कश्चिन् मां मम वाक्यं वा लज्जस्यदं जानाति मनुष्यपुत्रो यदा स्वस्य पितृश्च पवित्राणां दूतानाञ्च तेजोभिः परिवेष्टित आगमिष्यति तदा सोपि तं लज्जस्यदं ज्ञास्यति | 27 किन्तु युष्मानहं यथार्थं वदामि, ईश्वरीयराजत्वं न दृष्ट्वा मृत्युं नास्वाद्विष्यन्ते, अतादृशाः कियन्तो लोका अत्र स्थनेऽपि दण्डयमानाः सन्ति | 28 अतदाभ्यानकथनात् परं प्रायेणाष्टसु दिनेषु गतेषु स पितरं योऽहं याकूबञ्च गृहीत्वा प्रार्थयितुं पर्वतमेकं समारुरोह | 29 अथ तस्य प्रार्थनकाले तस्य मुष्कृतिरन्यत्रुपा जाता, तदीयं वस्त्रमुज्ज्वलशुकलं जातं | 30 अपरञ्च मूसा अेलियश्चोभौ तेजस्विनौ दृष्टौ 31 तौ तेन

यिःशालम्पुरे यो मृत्युः साधिष्यते तदीयां कथां तेन साद्द् कथयितुम् आरेभाते। 32 तदा पितराद्यः स्वस्य सङ्गिनो निद्रयाकृष्टा आसन् किन्तु जागरित्वा तस्य तेजस्तेन साद्द्म् उत्तिष्ठन्ती जनौ य एदृशुः। 33 अथ तयोरुभयो र्गमनकाले पितरो यीशुं बभाषे, हे गुरोऽस्माकं स्थानेऽस्मिन् स्थितिः शुभा, तत अेका त्वदर्थ, अेका भूसाधा, अेका अेलियाधा, एति तिस्रः कुट्योस्माभि निर्भोयन्तां, एमां कथां स न विविच्य कथयामास। 34 अपरत्र तद्वाक्यवदनकाले पयोद अेक आगत्य तेषामुपरि छायां यकार, ततस्तन्मध्ये तयोः प्रवेशात् ते शशङ्किरे। 35 तदा तस्मात् पयोदाद् एथमाकाशीया वाणी निर्जगाम, ममायं प्रियः पुत्र अेतस्य कथायां मनो निधत्। 36 एति शब्दे जाते ते यीशुमेकाङ्किं दृशुः किन्तु ते तदानीं तस्य दर्शनस्य वायमेकामपि नोक्त्वा मनःसु स्थापयामासुः। 37 परेऽङ्के तेषु तस्माच्छैलाद् अवउदेषु तं साक्षात् कर्तुं बडवो लोका आजग्मुः। 38 तेषां मध्याद् अेको जन उच्यैरुवाय, हे गुरो अहं विनयं करोमि मम पुत्रं प्रति कृपादृष्टिं करोतु, मम स अेवैकः पुत्रः। 39 भूतेन धृतः सन् सं प्रसभं यीच्छन् करोति तन्मुष्मात् इेला निर्गच्छन्ति य, भूत एतथं विदार्य क्लिष्टा प्रायशस्तं न त्यजति। 40 तस्मात् तं भूतं त्याजयितुं तव शिष्यसमीपे न्यवेदयं किन्तु ते न शेकुः। 41 तदा यीशुरवादीत्, रे आविश्वासिन् विपथगामिन् वंश कतिकालान् युष्माभिः सड् स्थास्याम्यहं युष्माकम् आयरानि य सखिष्ये? तव पुत्रमिहानय। 42 ततस्तस्मिन्नागतमात्रे भूतस्तं भूमी पातयित्वा विददार; तदा यीशुस्तमभेधं भूतं तर्जयित्वा बालकं स्वस्थं कृत्वा तस्य पितरि समर्पयामास। 43 एश्वरस्य महाशक्तिम् एमां विलोक्य सर्वे यमभ्यङ्कुः; एतथं यीशोः सर्वाभिः क्रियाभिः सर्वैर्लोकैराश्चर्यं मन्यमाने सति स शिष्यान् बभाषे, 44 इथेयं युष्माकं कर्णेषु प्रविशतु, मनुष्यपुत्रो मनुष्याणां करेषु समर्पयिष्यते। 45 किन्तु ते तां कथां न बुभुधिरे, स्पष्टत्वाभावात् तस्या अभिप्रायस्तेषां बोधगम्यो न अबुव; तस्या आशयः क एत्यपि ते भयात् प्रष्टुं न शेकुः। 46 तदनन्तरं तेषां मध्ये कः श्रेष्ठः कथामेतां गृहीत्वा ते मिथो विवादं यकुः। 47 ततो यीशुस्तेषां मनोभिप्रायं विदित्वा बालकमेकं गृहीत्वा स्वस्य निकटे स्थापयित्वा तान् जगाद, 48 यो जनो मम नाम्नास्य बालास्यातिथ्यं विदधाति स ममातिथ्यं विदधाति, यत्र ममातिथ्यं विदधाति स मम प्रेरकस्यातिथ्यं विदधाति, युष्माकं मध्येयः स्वं सर्वस्मात् क्षुद्रं जानीते स अेव श्रेष्ठो भविष्यति। 49 अपरत्र योडन् व्याजडार हे प्रभे तव नाम्ना भूतान् त्याजयन्तं मानुषम् अेकं दृष्टवन्तो वयं, किन्त्वस्माकम् अपश्चाद् गामित्वात् तं न्यषेधाम्। तदानीं यीशुरुवाय, 50 तं मा निषेधत, यतो यो जनोस्माकं न विपक्षः स अेवास्माकं सपक्षो भवति। 51 अनन्तरं तस्यारोडणसमय उपस्थिते स स्थिरयेता यिःशालमं प्रति यात्रां कर्तुं निश्चित्यात्रे दूतान् प्रेषयामास। 52 तस्मात् ते गत्वा तस्य प्रयोजनीयद्रव्याणि संगृहीतुं शोमिरोशीयानां ग्रामं प्रविशिशुः। 53 किन्तु स यिःशालमं नगरं याति ततो डेतो वौकास्तस्यातिथ्यं न यकुः। 54 अतअेव याकूव्योडनी तस्य शिष्यौ तद् दृष्ट्वा जगदतुः, हे प्रभो अेलियो यथा यकार तथा वयमपि किं गगलाद् आगन्तुम् अेतान् तस्मीकर्तुञ्च वक्षिमाज्ञापयामः? भवान् किमिच्छति? 55 किन्तु स मुभं परावर्त्य तान् तर्जयित्वा गदितवान् युष्माकं मनोभावाः कः, एति यूयं न जानीथ। 56 मनुजसुतो मनुजानां प्राणान् नाशयितुं नागच्छत, किन्तु रक्षितुम् आगच्छत। पश्चाद् एतरग्रामं ते ययुः। 57 तदनन्तरं पथि गमनकाले जन अेकस्तं बभाषे, हे प्रभो भवान् यत्र याति भवता सडडामपि तत्र यास्यामि। 58 तदानीं यीशुस्तमुवाय, गोमायूनां गर्ता आसते, विडायसीयविडगानां नीडानि य सन्ति, किन्तु मानवतनयस्य शिरः स्थापयितुं स्थानं नास्ति। 59 ततः परं स एतरजनं जगाद, त्वं मम पश्चाद् अेडिः ततः स उवाय, हे प्रभो पूर्वं पितरं श्मशाने स्थापयितुं मामादिशतु। 60 तदा यीशुरुवाय, मृता मृतान् श्मशाने स्थापयन्तु किन्तु त्वं गत्वेश्वरीयराज्यस्य कथां प्रचारय। 61 ततोऽन्यः कथयामास, हे प्रभो मयापि भवतः पश्चाद् गंस्यते, किन्तु पूर्वं मम निवेशनस्य परिजनानाम् अनुमतिं गृहीतुम् अडमादिश्यै भवता। 62 तदानीं यीशुस्तं प्रोक्तवान्, यो जनो लाङ्गले करमर्पयित्वा पश्चात् पश्यति स एश्वरीयराज्यं नार्डति।

10 ततः परं प्रभुरपरान् सप्ततिशिष्यान् नियुज्य स्वयं यानि नगराणि यानि स्थानानि य गमिष्यति तानि नगराणि तानि स्थानानि य प्रति द्वौ द्वौ जनौ प्रडितवान्। 2 तेभ्यः कथयामास य शस्यानि बडूनीति सत्यं किन्तु छेडका अल्पे; तस्माद्धेतोः शस्यक्षेत्रे छेडकान् अपरानपि प्रेषयितुं क्षेत्रस्वामिं प्रार्थयध्वं। 3 यूयं यात, पश्यत, वृक्षाणां मध्ये भेषशावकानिव युष्मान् प्रडिणोमि। 4 यूयं क्षुद्रं मडद् वा वसनसम्पुटकं पाडुकाश्च मा गृह्णीत, मार्गमध्ये कमपि मा नमत य। 5 अपरत्र यूयं यद् यत् निवेशनं प्रविशथ तत्र निवेशनस्यास्य मङ्गलं भूयादिति वाक्यं प्रथमं वदत। 6 तस्मात् तस्मिन् निवेशने यदि मङ्गलपात्रं स्थास्यति तर्हि तन्मङ्गलं तस्य भविष्यति, नोयेत् युष्मान् प्रति परावर्त्तिष्यते। 7 अपरत्र ते यत्किञ्चिद् दास्यन्ति तदेव भुक्तवा पीत्वा तस्मिन्निवेशने स्थास्यथ; यतः कर्मकारी जनो भूतिम् अर्डति; गृहाद् गृहं मा यास्यथ। 8 अन्यस्य युष्मासु किमपि नगरं प्रविष्टेषु लोका यदि युष्माकम् आतिथ्यं करिष्यन्ति, तर्हि यत् भाधम् उपस्थास्यन्ति तदेव जाडिष्यथ। 9 तन्नगरस्थान् रोगिणः स्वस्थान् करिष्यथ, एश्वरीयं राज्यं युष्माकम् अन्तिकम् आगमत् कथामेतात्र प्रचारयिष्यथ। 10 किन्तु किमपि पुत्रं युष्मासु प्रविष्टेषु

લોકા યદિ યુષ્માકમ્ આતિથ્યં ન કરિષ્યન્તિ, તર્હિ તસ્ય નગરસ્ય પન્થાનં ગત્વા કથામેતાં વદિષ્યથ, 11 યુષ્માકં નગરીયા યા ધૂલ્યોડસ્માસુ સમલગન્ તા અપિ યુષ્માકં પ્રાતિકૂલ્યેન સાક્ષ્યાર્થં સમ્પાતયામઃ; તથાપીશ્વરરાજ્યં યુષ્માકં સમીપમ્ આગતમ્ ઇતિ નિશ્ચિતં જાનીત | 12 અહં યુષ્મભ્યં યથાર્થં કથયામિ, વિચારદિને તસ્ય નગરસ્ય દશાતઃ સિદોમો દશા સહ્યા ભવિષ્યતિ | 13 હા હા કોરાસીન્ નગર, હા હા બૈત્સૈદાનગર યુવયોર્મધે યાદૃશાનિ આશ્રય્યાણિ કમ્માણ્યક્રિયન્ત, તાનિ કમ્માણિ યદિ સોરસીદોનો નગરચોરકારિષ્યન્ત, તદા ઇતો બહુદિનપૂર્વં તન્નિવાસિનઃ શાણવસ્ત્રાણિ પરિધાય ગાત્રેષુ ભસ્મ વિલિપ્ય સમુપવિશ્ય સમખેત્સ્યન્ત | 14 અતો વિચારદિવસે યુષ્માકં દશાતઃ સોરસીદોન્નિવાસિનાં દશા સહ્યા ભવિષ્યતિ | 15 હે કફ્નાહૂમ્, ત્વં સ્વર્ગં યાવદ્ ઉન્નતા કિન્તુ નરકં યાવત્ ન્યગભવિષ્યસિ | (Maths 986) 16 યો જનો યુષ્માકં વાક્યં ગૃહ્ણાતિ સ મમૈવ વાક્યં ગૃહ્ણાતિ; કિઞ્ચ યો જનો યુષ્માકમ્ અવજ્ઞાં કરોતિ સ મમૈવાવજ્ઞાં કરોતિ; યો જનો મમાવજ્ઞાં કરોતિ ય સ મત્વેરકસ્યૈવાવજ્ઞાં કરોતિ | 17 અથ તે સપ્તતિશિષ્યા આનન્દેન પ્રત્યાગત્ય કથયામાસુ; હે પ્રભો ભવતો નામ્ના ભૂતા અચસ્માકં વશીભવન્તિ | 18 તદાનીં સ તાન્ જગાદ, વિદ્યુતમિવ સ્વર્ગાત્ પતન્તં શૈતાનમ્ અદર્શમ્ | 19 પશ્યત સર્પાન્ વૃશ્ચિકાન્ રિપોઃ સર્વપરાક્રમાંશ્ચ પદતલૈ દલયિતું યુષ્મભ્યં શક્તિં દદામિ તસ્માદ્ યુષ્માકં કાપિ હાનિ ન ભવિષ્યતિ | 20 ભૂતા યુષ્માકં વશીભવન્તિ, એતન્નિમિત્તત્ મા સમુલ્લસત, સ્વર્ગે યુષ્માકં નામાનિ લિખિતાનિ સન્તીતિ નિમિત્તં સમુલ્લસત | 21 તદ્વટિકાયાં યીશુ મનસિ જાતાહ્લાદઃ કથયામાસ હે સ્વર્ગપૃથિવ્યોરેકાધિપતે પિતસ્ત્વં જ્ઞાનવતાં વિદુષાઞ્ચ લોકાનાં પુરસ્તાત્ સર્વમેતદ્ અપ્રકાશ્ય બાલકાનાં પુરસ્તાત્ પ્રાકાશય એતસ્માદ્વેતોસ્ત્વાં ધન્યં વદામિ, હે પિતરિત્યં ભવતુ યદ્ એતદેવ તવ ગોચર ઉત્તમમ્ | 22 પિત્રા સર્વ્યાણિ મયિ સમર્પિતાનિ પિતરં વિના કોપિ પુત્રં ન જાનાતિ કિઞ્ચ પુત્રં વિના યસ્મે જનાય પુત્રસ્તં પ્રકાશિતવાન્ તઞ્ચ વિના કોપિ પિતરં ન જાનાતિ | 23 તપઃ પરં સ શિષ્યાન્ પ્રતિ પરાવૃત્ય ગુપ્તં જગાદ, યૂયમેતાનિ સર્વ્યાણિ પશ્યથ તતો યુષ્માકં યક્ષ્ણિ ધન્યાનિ | 24 યુષ્માનહં વદામિ, યૂયં યાનિ સર્વ્યાણિ પશ્યથ તાનિ બહવો ભવિષ્યદ્વાદિનો ભૂપતયશ્ચ દ્રુષ્ટમિચ્છન્તોપિ દ્રુષ્ટં ન પ્રાપ્નુવન્, યુષ્માભિ યા યાઃ કથાશ્ચ શ્રૂયન્તે તાઃ શ્રોતુમિચ્છન્તોપિ શ્રોતું નાલભન્ત | 25 અનન્તરમ્ એકો વ્યવસ્થાપક ઉત્થાય તં પરીક્ષિતું પપ્રચ્ચ, હે ઉપદેશક અનન્તાયુષઃ પ્રાપ્તયે મયા કિં કરણીયં? (aīnīos 9166) 26 યીશુઃ પ્રત્યુવાચ, અત્રાર્થે વ્યવસ્થાયાં કિં લિખિતમસ્તિ? ત્વં કીદક્ષ્ પઠસિ? 27 તતઃ સોવદત્, ત્વં સર્વાન્તઃકરણૈઃ સર્વપ્રાર્ણૈઃ સર્વશક્તિભિઃ સર્વચિત્તૈશ્ચ પ્રભૌ પરમેશ્વરે પ્રેમ કુરુ, સમીપવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમ કુરુ ચ | 28 તદા સ કથયામાસ, ત્વં યથાર્થં પ્રત્યવોચઃ, ઇત્યમ્ આચર તેનૈવ જીવિષ્યસિ | 29 કિન્તુ સ જનઃ સ્વં નિર્દોષં જ્ઞાપયિતું યીશું પપ્રચ્ચ, મમ સમીપવાસી કઃ? તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાચ, 30 એકો જનો યિરૂશાલમ્પુરાદ્ યિરીહોપુરં યાતિ, એતર્હિ દસ્યૂનાં કરેષુ પતિતે તે તસ્ય વસ્ત્રાદિકં હતવન્તઃ તમાહત્ય મૃતપ્રાયં કૃત્વા ત્યક્ત્વા યયુઃ | 31 અકસ્માદ્ એકો યાજકસ્તેન માર્ગેણ ગચ્છન્ તં દૃષ્ટ્વા માર્ગાન્યપાર્શ્વેન જગામ | 32 ઇત્યમ્ એકો લેવીયસ્તત્સ્થાનં પ્રાપ્ય તસ્યાન્તિકં ગત્વા તં વિલોક્યાન્યેન પાર્શ્વેન જગામ | 33 કિન્ત્વેકઃ શોમિરોણીયો ગચ્છન્ તત્સ્થાનં પ્રાપ્ય તં દૃષ્ટ્વાદયત | 34 તસ્યાન્તિકં ગત્વા તસ્ય ક્ષતેષુ તૈલં દ્રાક્ષારસઞ્ચ પ્રક્ષિપ્ય ક્ષતાનિ બદ્ધ્વા નિજવાહનોપરિ તમુપવેશ્ય પ્રવાસીયગૃહમ્ આનીય તં સિષેવે | 35 પરસ્મિન્ દિવસે નિજગમનકાલે દ્વૌ મુદ્રાપાદૈ તદ્દૃસ્વામિને દત્તવાવદત્ જનમેનં સેવસ્વ તત્ર ચોડધિકો વ્યયો ભવિષ્યતિ તમહં પુનરાગમનકાલે પરિશોત્સ્યામિ | 36 એષાં ત્રયાણાં મધ્યે તસ્ય દસ્યુહસ્તપતિતસ્ય જનસ્ય સમીપવાસી કઃ? ત્વયા કિં બુધ્યતે? 37 તતઃ સ વ્યવસ્થાપકઃ કથયામાસ યસ્તસ્મિન્ દયાં ચકાર | તદા યીશુઃ કથયામાસ ત્વમપિ ગત્વા તથાચર | 38 તતઃ પરં તે ગચ્છન્ત એકં ગ્રામં પ્રવિવિશુઃ; તદા મર્થાનામા સ્ત્રી સ્વગૃહે તસ્યાતિથ્યં ચકાર | 39 તસ્માત્ મરિયમ્ નામધેયા તસ્યા ભગિની યીશોઃ પદસમીપ ઉવવિશ્ય તસ્યોપદેશકથાં શ્રોતુમારેભે | 40 કિન્તુ મર્થા નાનાપરિચર્યાયાં વ્યગ્રા બભૂવ તસ્માદ્વેતોસ્તસ્ય સમીપમાગત્ય બભાષે; હે પ્રભો મમ ભગિની કેવલં મમોપરિ સર્વકર્મ્મણાં ભારમ્ અર્પિતવતી તત્ર ભવતા કિઞ્ચિદપિ ન મનો નિધીયતે કિમ્? મમ સાહાર્યં કર્તું ભવાન્ તામાદિશતુ | 41 તતો યીશુઃ પ્રત્યુવાચ હે મર્થે હે મર્થે, ત્વં નાનાકાર્યોષુ ચિન્તિતવતી વ્યગ્રા યાસિ, 42 કિન્તુ પ્રયોજનીયમ્ એકમાત્રમ્ આસ્તે | અપરઞ્ચ યમુત્તમં ભાગં કોપિ હર્તું ન શક્નોતિ સએવ મરિયમા વૃતઃ |

11 અનન્તરં સ કસ્મિંશ્ચિત્ સ્થાને પ્રાર્થયત તત્સમાપ્તૌ સત્યાં તસ્યૈકઃ શિષ્યસ્તં જગાદ હે પ્રભો યોહન્ યથા સ્વશિષ્યાન્ પ્રાર્થયિતુમ્ ઉપદિષ્ટવાન્ તથા ભવાનપ્યસ્માન્ ઉપદિશતુ | 2 તસ્માત્ સ કથયામાસ, પ્રાર્થનકાલે યૂયમ્ ઇત્યં કથયધ્વં, હે અસ્માકં સ્વર્ગસ્થપિતસ્તવ નામ પૂજ્યં ભવતુ; તવ રાજત્વં ભવતુ; સ્વર્ગે યથા તથા પૃથિવ્યામપિ તવેચ્છયા સર્વ્યં ભવતુ | 3 પ્રત્યહમ્ અસ્માકં પ્રયોજનીયં ભોજ્યં દેહિ | 4 યથા વયં સર્વાન્ અપરાધિનઃ ક્ષમામહે તથા ત્વમપિ પાપાન્યસ્માકં ક્ષમસ્વ | અસ્માન્ પરીક્ષાં માનય કિન્તુ પાપાત્મનો રક્ષા | 5 પશ્ચાત્ સોપરમપિ કથિતવાન્ યદિ યુષ્માકં કસ્યચિદ્ બન્ધુસ્તિષ્ઠતિ નિશીથે ય તસ્ય સમીપં સ ગત્વા વદતિ, 6 હે બન્ધો પથિક એકો બન્ધુ મમ નિવેશનમ્ આયાતઃ કિન્તુ તસ્યાતિથ્યં કર્તું મમાન્તેક કિમપિ નાસ્તિ, અતએવ પૂપત્રયં મહ્યમ્ ઋણં દેહિ; 7 તદા સ યદિ ગૃહમધ્યાત્ પ્રતિવદતિ માં મા ક્લિવશાન,

स्वयम् अकाङ्क्ष्यापि तान् भारान् न स्पृशथ | 47 इन्त युष्माकं पूर्वपुरुषा यान् भविष्यद्वादिनोऽवधिषुस्तेषां श्मशानानि यूयं निर्माथ | 48 तेनैव यूयं स्वपूर्वपुरुषाणां कर्माणि संमन्यध्वे तदेव सप्रमाणां कुरुथ य, यतस्ते तानवधिषुः यूयं तेषां श्मशानानि निर्माथ | 49 अतश्चेव ईश्वरस्य शास्त्रे प्रोक्तमस्ति तेषामन्तिके भविष्यद्वादिनः प्रेरितांश्च प्रेषयिष्यामि ततस्ते तेषां कांश्चन इनिष्यन्ति कांश्चन ताऽश्चिन्ति | 50 अतस्मात् कारणात् ङाबिलः शोषितपातमारभ्य मन्दिरयज्ञवेधो मध्ये उतस्य सिंघरियस्य रक्तपातपर्यन्तं 51 जगतः सृष्टिमारभ्य पृथिव्यां भविष्यद्वादिनां यतिरक्तपाता जातास्ततीनाम् अपराधेऽऽ अेषां वर्तमानलोकानां भविष्यन्ति, युष्मानहं निश्चितं वदामि सर्व्वे एऽऽ वंशस्यास्य भविष्यन्ति | 52 ङा ङा व्यवस्थापका यूयं ज्ञानस्य कुञ्जिकां हत्वा स्वयं न प्रविष्टा ये प्रवेष्टुञ्च प्रयासिनस्तानपि प्रवेष्टुं वारितवन्तः | 53 एतं कथाकथनाद् अध्यापकाः किञ्चिन्निश्चयं सतर्काः 54 सन्तस्तमपवदितुं तस्य कथाया द्रोषं धर्त्तमिच्छन्तो नानाभ्यानकथनाय तं प्रवर्त्तयितुं कोपयितुञ्च प्रारंभिरे |

12 तदानीं लोकाः सङ्खं सङ्खम् आगत्य समुपस्थितास्तत अकेको ऽन्येषामुपरि पतितुम् उपयक्रमे; तदा यीशुः शिष्यान् बभाषे, यूयं किञ्चिनां किं एव उपपत्तये विशेषेण सावधानास्तिष्ठत | 2 यतो यन्न प्रकाशयिष्यते तदाश्चन्नं वस्तु किमपि नास्ति; तथा यन्न ज्ञास्यते तद् गुप्तं वस्तु किमपि नास्ति | 3 अन्धकारे तिष्ठन्तो याः कथा अकथयत ताः सर्वाः कथा दीप्तौ श्रोष्यन्ते निर्जने कर्णे य यदकथयत गृहपृष्ठात् तत् प्रचारयिष्यते | 4 हे बन्धवो युष्मानहं वदामि, ये शरीरस्य नाशं विना किमप्यपरं कर्तुं न शक्नुवन्ति तेभ्यो मा भैष्ट | 5 तर्हि कस्माद् भेतव्यम् एतद् वदामि, यः शरीरं नाशयित्वा नरकं निक्षेपितुं शक्नोति तस्मादेव भयं कुरुत, पुनरपि वदामि तस्मादेव भयं कुरुत | (Geenna g1067) 6 पञ्च यत्कपक्षिणः द्विं द्वाभ्यां ताम्रभाऽऽभ्यां न विक्रीयन्ते? तथापीश्वरस्तेषाम् अकमपि न विस्मरति | 7 युष्माकं शिरःकेशा अपि गणितः सन्ति तस्मात् मा विभीत बहुयत्कपक्षिण्योपि यूयं बहुमूल्याः | 8 अपरं युष्मभ्यं कथयामि यः कश्चिन् मानुषाणां साक्षात् मां स्वीकरोति मनुष्यपुत्र ईश्वरदूतानां साक्षात् तं स्वीकरोति | 9 किन्तु यः कश्चिन्मानुषाणां साक्षान्मां अस्वीकरोति तम् ईश्वरस्य दूतानां साक्षाद् अहम् अस्वीकरोष्यामि | 10 अन्यस्य यः कश्चिन् मनुष्यसुतस्य निन्दाभावेन काञ्चित् कथां कथयति तस्य तत्पापस्य मोचनं भविष्यति किन्तु यदि कश्चित् पवित्रम् आत्मानं निन्दति तर्हि तस्य तत्पापस्य मोचनं न भविष्यति | 11 यदा लोका युष्मान् भोजनगेहं विचारकर्तृराज्यकर्तृणां सम्मुपञ्च नेष्यन्ति तदा केन प्रकारेण किमुत्तरं वदिष्यथ किं कथयिष्यथ येत्यत्र मा यिन्तयत; 12 यतो युष्माभिर्यद् यद् वक्तव्यं तत् तस्मिन् समयश्चेव पवित्र आत्मा युष्मान् शिक्षयिष्यति | 13 ततः परं जनतामध्यस्थः कश्चिज्जनस्तं जगाद् हे गुरो मया सद् पैतृकं धनं विभक्तुं मम भ्रातरमाज्ञापयतु भवान् | 14 किन्तु स तमवदत् हे मनुष्य युवयो र्वियारं विभागाञ्च कर्तुं मां को नियुक्तवान्? 15 अनन्तरं स लोकानवदत् लोभे सावधानाः सतर्काश्च तिष्ठत, यतो बहुसम्पत्तिप्राप्त्या मनुष्यस्यायुं न भवति | 16 पश्चाद् दृष्टान्तकथामुत्थाप्य कथयामास, अकस्य धनिनो भूमौ बहुनि शस्यानि जातानि | 17 ततः स मनसा यिन्तयित्वा कथयाम्भूव भ्रमेतानि समुत्पन्नानि द्रव्याणि स्थापयितुं स्थानं नास्ति किं करिष्यामि? 18 ततोवदद् एतं करिष्यामि, मम सर्व्वभाऽऽगाराणि भङ्क्त्वा भृद्द्वाऽऽगाराणि निर्माथ तन्मध्ये सर्व्वद्रव्यानि द्रव्याणि य स्थापयिष्यामि | 19 अपरं निजमनो वदिष्यामि, हे मनो बहुवत्सार्थं नानाद्रव्याणि सञ्चितानि सन्ति विश्रामं कुरु भुक्त्वा पीत्वा कौतुकञ्च कुरु | किन्वीश्वरस्तम् अवदत्, 20 रे निर्बोध अध रात्रौ तव प्राणस्त्वन्तो नेष्यन्ते तत अेतानि यानि द्रव्याणि त्वयासादितानि तानि कस्य भविष्यन्ति? 21 अतश्चेव यः कश्चिद् ईश्वरस्य समीपे धनसञ्चयमकृत्वा केवलं स्वनिक्टे सञ्चयं करोति सोपि तादृशः | 22 अथ स शिष्येभ्यः कथयामास, युष्मानहं वदामि, किं भादिष्यामः? किं परिधास्यामः? एत्युक्त्वा ञवन्स्य शरीरस्य चार्थं यिन्तां मा कार्ष्णं | 23 भक्ष्याञ्चञ्चनं भूषणाय्छरीरञ्च श्रेष्ठं भवति | 24 काकपक्षिणां कार्यं विचारयत, ते न वपन्ति शस्यानि य न छिन्दन्ति, तेषां भाऽऽगाराणि न सन्ति कोषाश्च न सन्ति, तथापीश्वरस्तेभ्यो भक्ष्याणि ददाति, यूयं पक्षिभ्यः श्रेष्ठतरा न किं? 25 अपरञ्च भावयित्वा निजायुषः क्षाण्मात्रं वर्द्धयितुं शक्नोति, अतादृशो लोको युष्माकं मध्ये कोस्ति? 26 अतश्चेव क्षुद्रं कार्यं साधयितुम् असमर्था यूयम् अन्यस्मिन् कार्यं कुतो भावयथ? 27 अन्यस्य काम्पिलपुष्पं कथं वर्द्धते तदापि विचारयत, तत् कञ्चन श्रमं न करोति तन्तूश्च न जनयति किन्तु युष्मभ्यं यथार्थं कथयामि सुलेमान् बह्वैश्वर्यान्वितोपि पुष्पस्यास्य सदृशो विभूषितो नासीत् | 28 अध क्षेत्रे वर्त्तमानं श्वश्रूल्ल्यां क्षेप्यमानं यत् तृणं, तस्मै यदीश्वर एतं भूषयति तर्हि हे अल्पप्रत्ययिनो युष्मान किं न परिधापयिष्यति? 29 अतश्चेव किं भादिष्यामः? किं परिधास्यामः? अतर्द्धं मा येष्टव्यं मा संदिग्धञ्च | 30 जगतो देवार्थका अेतानि सर्वाणि येष्टन्ते; अेषु वस्तुषु युष्माकं प्रयोजनमास्ते एति युष्माकं पिता जानाति | 31 अतश्चेवेश्वरस्य राज्यार्थं सयेष्टा भवत तथा कृते सर्वाण्येतानि द्रव्याणि युष्मभ्यं प्रदायिष्यन्ते | 32 हे क्षुद्रमेषप्रज यूयं मा भैष्ट युष्मभ्यं राज्यं दातुं युष्माकं पितुः सम्मतिरस्ति | 33 अतश्चेव युष्माकं या या

सम्पत्तिरस्ति तां तां विक्रीय वितरत, यत् स्थानं यौरा नागयच्छन्ति, कीटाश्च न क्षाययन्ति तादृशे स्वर्गे निजार्थम् अजरे सम्पुटके ऽक्षयं धनं सञ्चिनतु यः 34 यतो यत्र युष्माकं धनं वर्तते तत्रेव युष्माकं मनः | 35 अपरत्र यूयं प्रदीपं ज्वालयित्वा बद्धकटयस्तिष्ठत; 36 प्रभुर्विवाडादागत्य यदैव द्वारमाहन्ति तदैव द्वारं मोचयितुं यथा भूत्या अपेक्ष्य तिष्ठन्ति तथा यूयमपि तिष्ठत | 37 यतः प्रभुरागत्य यान् दासान् सयेतनान् तिष्ठतो द्रक्ष्यति तत्रेव धन्याः; अहं युष्मान् यथार्थं वदामि प्रभुस्तान् भोजनार्थम् उपवेश्य स्वयं बद्धकटिः समीपमेत्य परिवेषयिष्यति | 38 यदि द्वितीये तृतीये वा प्रदरे समागत्य तथैव पश्यति, तर्हि तत्रेव दासा धन्याः | 39 अपरत्र कस्मिन् क्षाणे यौरा आगमिष्यन्ति एति यदि गृहपति ज्ञातुं शक्नोति तदावश्यं जात्रन् निजगृहे सन्धिं कर्त्तयितुं वारयति यूयमेतद् वित्त | 40 अतत्रेव यूयमपि सज्जमानास्तिष्ठत यतो यस्मिन् क्षाणे तं नापेक्षध्वे तस्मिन्नेव क्षाणे मनुष्यपुत्र आगमिष्यति | 41 तदा पितरः पश्यथ, हे प्रभो भवान् किमस्मान् उद्दिश्य किं सर्व्यान् उद्दिश्य दृष्टान्तकथामिमां वदति? 42 ततः प्रभुः प्रोवाय, प्रभुः समुचितकाले निजपरिवारार्थं भोज्यपरिवेषणाय यं तत्पदे नियोजयति तादृशो विश्वास्त्यो भो.द्वा कर्माधीशः कोस्ति? 43 प्रभुरागत्य यम् अतादृशे कर्म्मणि प्रवृत्तं द्रक्ष्यति सत्रेव दासो धन्यः | 44 अहं युष्मान् यथार्थं वदामि स तं निजसर्वस्वस्याधिपतिं करिष्यति | 45 किन्तु प्रभुर्विलाम्बेनागमिष्यति, एति विचिन्त्य स दासो यदि तदन्यासीदासान् प्रहर्त्तुम् भोक्तुं पातुं मद्दितुञ्च प्रारभते, 46 तर्हि यदा प्रभुं नापेक्षिष्यते यस्मिन् क्षाणे सोऽयेतनश्च स्थास्यति तस्मिन्नेव क्षाणे तस्य प्रभुरागत्य तं पदभ्रष्टं कृत्वा विश्वासहीनैः सह तस्य अंशं निरूपयिष्यति | 47 यो दासः प्रभुराज्ञां ज्ञात्वापि सज्जितो न तिष्ठति तदाज्ञानुसारेण यं कार्यं न करोति सोनेकान् प्रहारान् प्राप्स्यति; 48 किन्तु यो ज्ञोऽज्ञात्वा प्रहाराहं कर्म्म करोति सोऽप्यप्रहारान् प्राप्स्यति | यतो यस्मै बाहुल्येन हतं तस्मादेव बाहुल्येन ग्रहीष्यते, मानुषा यस्य निकटे बहु समर्पयन्ति तस्माद् बहु याचन्ते | 49 अहं पृथिव्याम् अनैक्यरूपं वह्निं निक्षेप्तुम् आगतोस्मि, स येद् एदानीमेव प्रज्वलति तत्र मम का यिन्ता? 50 किन्तु येन मज्जनेनाहं मग्नो भविष्यामि यावत्कालं तस्य सिद्धिर्न भविष्यति तावदहं कतिकष्टं प्राप्स्यामि | 51 मेलनं कर्त्तुं जगद् आगतोस्मि यूयं किमित्थं बोधध्वे? युष्मान् वदामि न तथा, किन्त्वहं मेलनाभावं कर्त्तुम् आगतोस्मि | 52 यस्मादेतत्कालमारभ्य अत्रस्थपरिजनानां मध्ये पञ्चजनाः पृथग् भूत्वा त्रयो जना द्वयोर्जनयोः प्रतिदूला द्वौ जनौ य त्रयाणां जनानां प्रतिदूला भविष्यन्ति | 53 पिता पुत्रस्य विपक्षः पुत्रश्च पितुर्विपक्षो भविष्यति माता कन्याया विपक्षा कन्या य मातुर्विपक्षा भविष्यति, तथा श्वश्रुर्बध्वा विपक्षा बधूश्च श्वश्र्वा विपक्षा भविष्यति | 54 स लोकेभ्योपरमपि कथयामास, पश्चिमदिशि मेघोद्गमं दृष्ट्वा यूयं ङडाद् वदथ वृष्टिं भविष्यति ततस्तथैव जायते | 55 अपरं दक्षिणतो वायौ वाति सति वदथ निदाघो भविष्यति ततः सोऽपि जायते | 56 रे रे कपटिन आकाशस्य भूम्याश्च लक्षणां बोद्धुं शक्नुथ, 57 किन्तु कालस्यास्य लक्षणां कुतो बोद्धुं न शक्नुथ? यूयञ्च स्वयं कुतो न न्यायं विचारयथ? 58 अपरत्र विवादिना साद्धं विचारयितुः समीपं गच्छन् पथि तस्माद्द्वारं प्राप्तुं यतस्व नोयेत् स त्वां धृत्वा विचारयितुः समीपं नयति | विचारयिता यदि त्वां प्रहर्त्तुः समीपं समर्पयति प्रहर्त्तां त्वां कारायां बध्नाति 59 तर्हि त्वामहं वदामि त्वया निःशेषं कर्पटकेषु न परिशोधितेषु त्वं ततो मुक्तिं प्राप्तुं न शक्यसि |

13 अपरत्र पीलातो येषां गालीलीयानां रक्तानि बलीनां रक्तैः सडामिश्रयत् तेषां गालीलीयानां वृत्तान्तं कतिपयजना उपस्थाप्य यीशवे कथयामासुः | 2 ततः स प्रत्युवाय तेषां लोकानाम् अतादृशी दुर्गतिं र्घटिता तत्कारणाद् यूयं किमन्येभ्यो गालीलीयेभ्योऽधिकपापिनस्तान् बोधध्वे? 3 युष्मानहं वदामि तथा न किन्तु मनःसु न परावर्त्तितेषु यूयमपि तथा नक्षयथ | 4 अपरत्र शीलोलनाम्न उच्यगृहस्य पतनाद् येऽष्टादशजना मृतास्ते यिश्शालमि निवासिस्वलोकेभ्योऽधिकपापिणः किं यूयमित्थं बोधध्वे? 5 युष्मानहं वदामि तथा न किन्तु मनःसु न परिवर्त्तितेषु यूयमपि तथा नक्षयथ | 6 अनन्तरं स एषां दृष्टान्तकथामकथयद् अेको जभो द्राक्षाक्षेत्रमध्ये अेकमुद्गुम्बरवृक्षं रोपितवान् | पश्चात् स आगत्य तस्मिन् इलानि गवेषयामास, 7 किन्तु इलाप्रापेः कारणाद् उधानकारं भृत्यं जगाद्, पश्य वत्सरत्रयं यावदागत्य अेतस्मिन्मुद्गुम्बरतरौ क्षलान्यन्विष्यामि, किन्तु नैकमपि प्रभोमि तरुत्रयं कुतो वृथा स्थानं व्याप्य तिष्ठति? अंनं छिन्धि | 8 ततो भृत्यः प्रत्युवाय, हे प्रभो पुनर्वर्षमेकं स्थातुम् आदिशः; अेतस्य मूलस्य यत्तुर्दिक्षु भनित्वाहम् आलवालं स्थापयामि | 9 ततः इलितुं शक्नोति यदि न इलति तर्हि पश्चात् छेत्यसि | 10 अथ विश्रामवारे भजनगेहे यीशुरुपदिशति 11 तस्मिन् समये भूतग्रस्तत्वात् कुब्जभूयाष्टादशवर्षाणि यावत् केनाप्युपायेन ऋजुर्भवितुं न शक्नोति या दुर्बला स्त्री, 12 तां तत्रोपस्थितां विलोक्य यीशुस्तामाहूय कथितवान् हे नारि तव दौर्बल्यत्वात् त्वं मुक्ता भव | 13 ततः परं तस्या गात्रे हस्तार्पाणामात्रात् स ऋजुर्भूत्वेऽवश्यं धन्यवाहं कर्त्तुमारेभे | 14 किन्तु विश्रामवारे यीशुना तस्याः स्वास्थ्यकारणाद् भजनगेहस्याधिपतिः प्रकृष्य लोकान् उवाच, षट्सु दिनेषु लोकैः कर्म्म कर्त्तव्यं तस्माद्धेतोः स्वास्थ्यार्थं तेषु दिनेषु आगच्छत, विश्रामवारे मागच्छत | 15 तदा पभुः

प्रत्युवाय रे कपटिनो युष्माकम् अकेको जनो विश्रामवारे स्वीयं स्वीयं वृषभं गर्दभं वा बन्धनाम्भोययित्वा जलं पाययितुं किं न नयति? 16 तद्वाद्यादशवत्सरान् यावत् शैताना बद्धा एभ्राहीमः सन्ततिरियं नारी किं विश्रामवारे न भोययितव्या? 17 अेषु वाक्येषु कथितेषु तस्य विपक्षाः सलज्ज्वा जाताः किन्तु तेन कृतसर्वमडाकर्मकारणात् लोका निवडः सानन्दोऽभवत् | 18 अनन्तरं सोवदद्द एश्वरस्य राज्यं कस्य सदृशं? केन तद्गुणमास्यामि? 19 यत् सर्षपबीजं गृहीत्वा कश्चिज्जन उधान उप्तवान् तद् बीजमङ्कुरितं सत् मडावृक्षोऽजायत, ततस्तस्य शाखासु विडायसीयविडगा आगत्य न्यूपुः, तद्राज्यं तादृशेन सर्षपबीजेन तुल्यं | 20 पुनः कथयामास, एश्वरस्य राज्यं कस्य सदृशं वदित्वा? यत् किण्वं कायित् स्त्री गृहीत्वा द्रोणत्रयपरिमितगोधूमयूर्णेषु स्थापयामास, 21 ततः क्रमेण तत् सर्वगोधूमयूर्णं व्याप्नोति, तस्य किण्वस्य तुल्यम् एश्वरस्य राज्यं | 22 ततः स यिज्ञाशलनगरं प्रति यात्रां कृत्वा नगरे नगरे ग्रामे ग्रामे समुपदिशन् जगाम | 23 तदा कश्चिज्जनस्तं पप्रच्छ, हे प्रभो किं देवलम् अल्पे लोकाः परित्रास्यन्ते? 24 ततः स लोकां उवाच, संकीर्णद्वारेण प्रवेष्टुं यतध्वं, यतोऽं युष्मान् वदामि, बडवः प्रवेष्टुं येष्टिष्यन्ते किन्तु न शक्यन्ति | 25 गृहपतिनोत्थाय द्वारे रुद्धे सति यदि यूयं बहिः स्थित्वा द्वारमाडत्य वदथ, हे प्रभो हे प्रभो अस्मत्कारणाद् द्वारं भोययतु, ततः स एति प्रतिवक्ष्यति, यूयं कुत्रत्या लोका एत्यं न जानामि | 26 तदा यूयं वदित्थथ, तव साक्षाद् वयं भेजन् पानञ्च कृतवन्तः, त्वञ्चास्माकं नगरस्य पथि समुपदिष्टवान् | 27 किन्तु स वक्ष्यति, युष्मानं वदामि, यूयं कुत्रत्या लोका एत्यं न जानामि; हे दुराचारिणो यूयं मतो दूरीभवत | 28 तदा एभ्राहीमं एस्डकं याकूभञ्च सर्वभविष्यद्वादिनश्च एश्वरस्य राज्यं प्राप्तान् स्वांश्च बहिष्कृतान् दृष्ट्वा यूयं रोदनं दन्तैर्नतधर्षणञ्च करिष्यथ | 29 अपरञ्च पूर्वपश्चिमदक्षिणोत्तरदिग्भ्यो लोका आगत्य एश्वरस्य राज्ये निवस्यन्ति | 30 पश्यतेत्यं शेषीया लोका अत्रा भविष्यन्ति, अग्रीया लोकाश्च शेषा भविष्यन्ति | 31 अपरञ्च तस्मिन् दिने कियन्तः द्विजुशिन आगत्य यीशुं प्रोयुः, बडिगच्छ, स्थानादस्मात् प्रस्थानं कुरु, डेरौद् त्वां जिघांसति | 32 ततः स प्रत्यवोयत् पश्यताध श्वश्च भूतान् विडाय्य रोगिणोऽरोगिणः कृत्वा तृतीयेहि सेत्स्यामि, कथामेतां यूयमित्वा तं भूरिमायं वदत | 33 तत्राप्यध श्वः परश्वश्च मया गमनागमने कर्तव्ये, यतो डेतो र्थिज्ञाशलमो बहिः कुत्रापि कोपि भविष्यद्वादी न धानिष्यते | 34 हे यिज्ञाशलम् हे यिज्ञाशलम् त्वं भविष्यद्वादिनो ढंसि तवान्तिके प्रेरितान् प्रस्तरैर्मारयसि य, यथा कुक्कुटी निजपक्षाधः स्वशावकान् संगृह्णाति, तथाडमपि तव शिशून् संग्रहीतुं कतिवारान् अँश्च किन्तु त्वं नैश्चः | 35 पश्यत युष्माकं वासस्थानानि प्रोच्छिधमानानि परित्यक्तानि य भविष्यन्ति; युष्मानं यथार्थं वदामि, यः प्रभो नांभ्नागच्छति स धन्य एति वायं यावत्कालं न वदित्थथ, तावत्कालं यूयं मां न द्रक्ष्यथ |

14 अनन्तरं विश्रामवारे यीशौ प्रधानस्य द्विजुशिनो गृहे भोक्तुं गतवति ते तं वीक्षितुम् आरेभिरे | 2 तदा जलोदरी तस्य सम्भुभे स्थितः | 3 ततः स व्यवस्थापकान् द्विजुशिनश्च पप्रच्छ, विश्रामवारे स्वास्थ्यं कर्तव्यं न वा? ततस्ते किमपि न प्रत्यूयुः | 4 तदा स तं रोगिणं स्वस्थं कृत्वा विससर्ज; 5 तानुवाच य युष्माकं कस्यचिद् गर्दभो वृषभो वा येर् गर्तं पतति तर्हि विश्रामवारे तत्क्षणां स किं तं नोत्पापिष्यति? 6 ततस्ते कथाया अेतस्याः किमपि प्रतिवक्तुं न शेकुः | 7 अपरञ्च प्रधानस्थानमनोनीतत्वकरणं विलोक्य स निमन्त्रितान् अेतद्गुपदेशकथां जगाद, 8 त्वं विवाडादिभोज्येषु निमन्त्रितः सन् प्रधानस्थाने भोपावेक्षीः | त्वत्तो गौरवान्वितनिमन्त्रितजन आयाते 9 निमन्त्रयितागत्य मनुष्यायैतस्मै स्थानं देडीति वाक्यं येद् वक्ष्यति तर्हि त्वं सङ्कुचितो भूत्वा स्थान एततरस्मिन् उपवेष्टुम् उधंश्चसि | 10 अस्मात् कारणादेव त्वं निमन्त्रितो गत्वाऽप्रधानस्थान उपविश, ततो निमन्त्रयितागत्य वदित्थति, हे बन्धो प्रोय्यस्थानं गत्वोपविश, तथा सति भोजनोपविष्टानां सकलानां साक्षात् त्वं मान्यो भविष्यसि | 11 यः कश्चित् स्वमुनमयति स नमथिष्यते, किन्तु यः कश्चित् स्वं नमयति स उन्नमथिष्यते | 12 तदा स निमन्त्रयितारं जनमपि जगाद, मध्याह्ने रात्रौ वा भोज्ये कृते निजबन्धुगणो वा भ्रातृगणो वा ज्ञातिगणो वा धनिगणो वा समीपवासिगणो वा अेतान् न निमन्त्रय, तथा कृते येत् ते त्वां निमन्त्रयिष्यन्ति, तर्हि परिशोधो भविष्यति | 13 किन्तु यदा भेज्यं करोषि तदा दरिद्रशुष्करभञ्जान्धान् निमन्त्रय, 14 तत आशिषं लास्यसे, तेषु परिशोधं कर्तुमशकनुवत्सु श्मशानाद्दार्मिकानामुत्थानकाले त्वं इलां लास्यसे | 15 अनन्तरं तां कथां निशय्य भोजनोपविष्टः कश्चित् कथयामास, यो जन एश्वरस्य राज्ये भोक्तुं लास्यते सअेव धन्यः | 16 ततः स उवाच, कश्चित् जनो रात्रौ भेज्यं कृत्वा बडून् निमन्त्रयामास | 17 ततो भोजनसमये निमन्त्रितलोकां आह्वातुं दासद्वारा कथयामास, अधद्रव्याणि सर्व्याणि समासादितानि सन्ति, यूयमागच्छत | 18 किन्तु ते सर्वे अकेकं छलं कृत्वा क्षमां प्रार्थयाञ्चकिरे | प्रथमो जनः कथयामास, क्षेत्रमेकं कीतवानढं तदेव द्रष्टुं मया गन्तव्यम्, अतअेव मां क्षन्तुं तं निवेदय | 19 अन्यो जनः कथयामास, दशवृषानढं कीतवान् तान् परीक्षितुं यामि तस्मादेव मां क्षन्तुं तं निवेदय | 20 अपरः कथयामास, व्यूढवानढं तस्मात् कारणाद् यातुं न शक्नोमि | 21 पश्चात् स दासो गत्वा निजप्रभोः साक्षात् सर्ववृत्तान्तं निवेदयामास, ततोऽपि

गृहपतिः कुपित्वा स्वदासं व्याजहार, त्वं सत्वरं नगरस्य सन्निवेशान् मार्गाश्च गत्वा दरिद्रशुष्ककरभञ्जान्धान् अत्रानय। 22 ततो दासोऽवदत्, हे प्रभो भवत आज्ञानुसारेणक्रियत तथापि स्थानमस्ति। 23 तदा प्रभुः पुनर्दासायाकथयत्, राजपथान् वृक्षमूलानि यथात्वा मदीयगृहपूरणार्थं लोकानागन्तुं प्रवर्तय। 24 अहं युष्मभ्यं कथयामि, पूर्वनिमित्तानामेकोपि ममास्य रात्रिभोज्यस्यास्वाहं न प्राप्स्यति। 25 अनन्तरं बहुषु लोकेषु यीशोः पश्चाद् रजितेषु सत्सु स व्याघृत्य तेभ्यः कथयामास, 26 यः कश्चिन्मम समीपम् आगत्य स्वस्य माता पिता पत्नी सन्ताना भ्रातरौ भगिन्यो निजप्राणाश्च, अतेभ्यः सर्वेभ्यो मध्यधिकं प्रेम न करोति, स मम शिष्यो भवितुं न शक्यति। 27 यः कश्चित् स्वीयं कुशं वदन् मम पश्चान्न गच्छति, सोपि मम शिष्यो भवितुं न शक्यति। 28 दुर्गनिर्माणे कतिव्यथो भविष्यति, तथा तस्य समाप्तिकरणार्थं सम्पत्तिरस्ति न वा, प्रथममुपविश्य अतन्ना गाणयति, युष्माकं मध्य अतादृशः कोस्ति? 29 नोयेद् भित्तिं कृत्वा शेषे यदि समापयितुं न शक्यति, 30 तर्हि मानुषोयं नियेतुम् आरभत समापयितुं नाशकनोत्, एति व्याहृत्य सर्वे तमुपलसिष्यन्ति। 31 अपरत्र भिन्नभूपतिना सह युद्धं कर्तुम् उद्यम्य दशसहस्राणि सैन्यानि गृहीत्वा विंशतिसहस्रेः सैन्यैः सङ्घितस्य समीपवासिनः सम्भुषं यातुं शक्यामि न वेति प्रथमं उपविश्य न विचारयति अतादृशो भूमिपतिः कः? 32 यदि न शक्नोति तर्हि रिपावतिदूरे तिष्ठति सति निजदूतं प्रेष्य सर्वं कर्तुं प्रार्थयेत्। 33 तद्दद् युष्माकं मध्ये यः कश्चिन्मम मर्त्यं सर्वस्वं दातुं न शक्नोति स मम शिष्यो भवितुं न शक्यति। 34 लवणम् उत्तमम् एति सत्यं, किन्तु यदि लवणस्य लवणत्वम् अपगच्छति तर्हि तत् कथं स्वादुयुक्तं भविष्यति? 35 तद् भूम्यर्थम् आलवणलवणार्थमपि भद्रं न भवति; लोकारतद् बहिः क्षिपन्ति। यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु।

15 तदा करसञ्जायिनः पापिनश्च लोका उपदेशकथां श्रोतुं यीशोः समीपम् आगच्छन्। 2 ततः द्विर्गृहिनो उपाध्यायाश्च विवदमानाः कथयामासुः अेष मानुषः पापिभिः सह प्रणयं कृत्वा तैः सार्द्धं भुङ्क्ते। 3 तदा स तेभ्य एभ्यं दृष्टान्तकथां कथितवान्, 4 कस्यचित् शतमेषेषु तिष्ठन्तु तेषामेकं स यदि हारयति तर्हि मध्येप्रान्तरम् अेकोनशतमेषान् विहाय हारितमेषस्य उद्देशप्राप्तिपर्यन्तं न गवेषयति, अतादृशो लोको युष्माकं मध्ये क आस्ते? 5 तस्योद्देशं प्राप्य हृष्टमनास्तं स्कन्धे निधाय स्वस्थानम् आनीय बन्धुबान्धवसमीपवासिन आहूय वक्ति, 6 हारितं मेषं प्राप्तोऽहम् अतो हेतो मया सार्द्धम् आनन्दत। 7 तद्ददं युष्मान् वदामि, येषां मनःपरावर्तनस्य प्रयोजनं नास्ति, तादृशैकोनशतमेषाभिर्लोककारणैश्च य आनन्दस्तस्माद् अेकस्य मनःपरिवर्तिनः पापिनः कारणत् स्वर्गे ऽधिकानन्दो जायते। 8 अपरत्र दशानां रुष्यभ्रातृनाम् अेकभ्रातृ हारिते प्रदीपं प्रज्वाल्य गृहं सम्भार्य तस्य प्राप्तिं यावद् यत्नेन न गवेषयति, अतादृशी योषित् कास्ते? 9 प्राप्ते सति बन्धुबान्धवसमीपवासिनीराहूय कथयति, हारितं रुष्यभ्रातृं प्राप्तं तस्मादेव मया सार्द्धम् आनन्दत। 10 तद्ददं युष्मान् व्याहरामि, अेकेन पापिना मनसि परिवर्तिते, ईश्वरस्य दूतानां मध्येप्यानन्दो जायते। 11 अपरत्र स कथयामास, कस्यचिद् द्वौ पुत्रावस्तां, 12 तयोः कनिष्ठः पुत्रः पित्रे कथयामास, हे पितरस्तव सम्पत्त्या यमंशं प्राप्स्याम्यहं विभज्य तं देहि, ततः पिता निजं सम्पत्तिं विभज्य ताभ्यां ददौ। 13 कतिपयात् कालात् परं स कनिष्ठपुत्रः समस्तं धनं संगृह्य दूरदेशं गत्वा दुष्टायरणेन सर्व्वां सम्पत्तिं नाशयामास। 14 तस्य सर्व्वधने व्ययं गते तद्देशे मल्लोर्भिक्षं बभूव, ततस्तस्य दैन्यदशा भवितुम् आरेभे। 15 ततः परं स गत्वा तद्देशीयं गृहस्थमेकम् आश्रयत; ततः सतं शूकरव्रजं यारयितुं प्रान्तरं प्रेषयामास। 16 केनापि तस्मै भक्ष्यादानात् स शूकरवल्कलेन पिथिण्डपूरणं ववाञ्छ। 17 शेषे स मनसि येतनां प्राप्य कथयामास, हा मम पितुः समीपे कति कति वेतनभुजो दासा यथेष्टं ततोधिकत्र भक्ष्यं प्राप्नुवन्ति किन्त्वहं क्षुधा मुमूर्षुः। 18 अहमुत्थाय पितुः समीपं गत्वा कथामेतां वदिष्यामि, हे पितर ईश्वरस्य तव य विरुद्धं पापमकरवम् 19 तव पुत्रेति विभ्यातो भवितुं न योग्योऽस्मि य, मां तव वैतनिकं दासं कृत्वा स्थापय। 20 पश्चात् स उत्थाय पितुः समीपं जगाम; ततस्तस्य पितातिदूरे तं निरीक्ष्य दयाञ्जकं, धावित्वा तस्य कण्ठं गृहीत्वा तं युयुम्ब य। 21 तदा पुत्र उवाच, हे पितर ईश्वरस्य तव य विरुद्धं पापमकरवम्, तव पुत्रेति विभ्यातो भवितुं न योग्योऽस्मि य। 22 किन्तु तस्य पिता निजदासान् आदिदेश, सर्व्वोत्तमवस्त्राण्यानीय परिधापयतं हस्ते यादुशीयकम् अर्पयत पादयोश्चोपानहौ समर्पयत; 23 पुष्टं गोवत्सम् आनीय मारयत य तं भुङ्क्त्वा वयम् आनन्दाम। 24 यतो मम पुत्रोयम् अश्रियत पुनरञ्जवीद् हारितश्च लब्धोभूत् ततस्त आनन्दितुम् आरेभिरे। 25 तत्काले तस्य ज्येष्ठः पुत्रः क्षेत्र आसीत्। अथ स निवेशनस्य निकटं आगच्छन् नृत्यानां वाधानाञ्च शब्दं श्रुत्वा 26 दासानाम् अेकम् आहूय पप्रच्छ, किं कारणमस्य? 27 ततः सोवादीत्, तव भ्रातागमत्, तव तातश्च तं सुशरीरं प्राप्य पुष्टं गोवत्सं मारितवान्। 28 ततः स प्रकृष्य निवेशनान्तः प्रवेष्टुं न सम्भेने; ततस्तस्य पिता बहिरागत्य तं साधयामास। 29 ततः स पितरं प्रत्युवाच, पश्य तव काञ्चिदप्याज्ञां न विदंध्य बहून् वत्सरान् अहं त्वां सेवे तथापि मित्रैः सार्द्धम् उत्सवं कर्तुं कदापि छागमेकमपि मह्यं नाददाः; 30 किन्तु तव यः पुत्रो वेश्यागमनादिभिस्तव सम्पत्तिम् अपव्ययितवान् तस्मिन्नागतमात्रे तस्यैव निमित्तं पुष्टं

गोवत्सं मारितवान् | 31 तदा तस्य पितावोयत्, हे पुत्र त्वं सर्व्वदा मया सहसि तस्मान् मम यथादास्ते तत्सर्व्वं तव | 32 किन्तु तवायं भ्राता मृतः पुनरञ्जुवीद् डारितश्च भूत्वा प्राप्तोभूत्, अतस्मात् कारणाद् उत्सवान्दौ कर्तुम् उच्यितमस्माकम् |

16 अपरञ्च यीशुः शिष्येभ्योन्यामेकां कथां कथयामास कस्यचिद् धनवतो मनुष्यस्य गृहकार्याधीशो सम्पत्तेरप्यव्येडपवाहिते सति 2 तस्य प्रभुस्तम् आडूय जगाद्, त्वयि यामिमां कथां शृणोमि सा कीदृशी? त्वं गृहकार्याधीशकर्मणो गणानां दर्शय गृहकार्याधीशपदे त्वं न स्थास्यसि | 3 तदा स गृहकार्याधीशो मनसा चिन्तयामास, प्रभु यद्वि मां गृहकार्याधीशपदाद् भ्रंशयति तर्हि किं करिष्येऽहं? मृदं भनितुं मम शक्तिर्नास्ति भिक्षितुञ्च लज्जिष्येऽहं | 4 अतएव मयि गृहकार्याधीशपदात् च्युते सति यथा लोका मह्यम् आश्रयं दास्यन्ति तदर्थं यत्कर्म मया करणीयं तन् निर्णयिते | 5 पश्चात् स स्वप्रभोरेकैकम् अधमार्गम् आडूय प्रथमं पश्य, त्वन्तो मे प्रभुणा कति प्राप्यम्? 6 ततः स उवाच, अकशताढकतैलानि; तदा गृहकार्याधीशः प्रोवाच, तव पत्रमानीय शीघ्रमुपविश्य तत्र पञ्चाशत् लिख | 7 पश्चादन्यमेकं पश्य, त्वन्तो मे प्रभुणा कति प्राप्यम्? ततः सोवादीद् अकशताढकगोधूमाः; तदा स कथयामास, तव पत्रमानीय अशीति लिख | 8 तेनैव प्रभुस्तमयथार्थकृतम् अधीशं तद्बुद्धिनैपुण्यात् प्रशंस; एत्थं दीप्तिरूपसन्तानेभ्य अतत्संसारस्य सन्ताना वर्तमानकालेऽधिकबुद्धिमन्तो भवन्ति | (aiōn g165) 9 अतो वदामि यूयमप्यथार्थेन धनेन मित्राणि लभध्वं ततो युष्मासु पदब्रष्टेष्वपि तानि चिरकालम् आश्रयं दास्यन्ति | (aiōnios g166) 10 यः कश्चित् क्षुद्रे कार्ये विश्वास्यो भवति स भवति कार्येऽपि विश्वास्यो भवति, किन्तु यः कश्चित् क्षुद्रे कार्येऽविश्वास्यो भवति स भवति कार्येऽविश्वास्यो भवति | 11 अतएव अथार्थेन धनेन यदि यूयमविश्वास्या जातास्तर्हि सत्यं धनं युष्माकं करेषु कः समर्पयिष्यति? 12 यदि य परधनेन यूयम् अविश्वास्या भवथ तर्हि युष्माकं स्वकीयधनं युष्मभ्यं को दास्यति? 13 कोपि दास उभौ प्रभू सेवितुं न शक्नोति, यत अकस्मिन् प्रीयमाणोऽन्यस्मिन्प्रीयते यद्वा अकं जन्म समादृत्य तदन्यं तुच्छीकरोति तद्गृह्य यूयमपि धनेश्वरो सेवितुं न शक्नुथ | 14 तदैताः सर्वाः कथाः श्रुत्वा लोभिकृशिनस्तमुपजङ्गसुः | 15 ततः स उवाच, यूयं मनुष्याणां निकटे स्वान् निर्दोषान् दर्शयथ किन्तु युष्माकम् अन्तःकरणाानीश्वरो जानाति, यत् मनुष्याणाम् अति प्रशंस्यं तद् एश्वरस्य घृण्यं | 16 योऽन आगमनपर्यन्तं युष्माकं समीपे व्यवस्थाभविष्यद्वादिनां लेभनानि यासन् ततः प्रभूति एश्वरराज्यस्य सुसंवादेः प्रयति, अकैको लोकस्तन्मध्यं यत्नेन प्रविशति य | 17 वरं नभसः पृथिव्याश्च लोपो भविष्यति तथापि व्यवस्थाया अकबिन्दोरपि लोपो न भविष्यति | 18 यः कश्चित् स्वीयां त्मार्थ्यां विहाय स्त्रियमन्यां विवडति स परदारान् गच्छति, यश्च ता त्यक्तां नारीं विवडति सोपि परदारान् गच्छति | 19 अको धनी मनुष्यः शुक्लानि सूक्ष्माणि वस्त्राणि पर्य्येधात् प्रतिदिनं परितोषरूपेणामुंक्तापिवच्य | 20 सर्वाङ्गे क्षतयुक्तं एलियासरनामा कश्चिद् दरिद्रस्तस्य धनवतो भोजनपात्रात् पतितम् उच्छिष्टं भोक्तुं वाञ्छन् तस्य द्वारे पतित्वातिष्ठत् | 21 अथ श्वान् आगत्य तस्य क्षतान्यविडन् | 22 कियत्कालात्परं स दरिद्रः प्राणान् जहौ; ततः स्वर्ग्यादृतास्तं नीत्वा एब्राहीमः कोऽ उपवेशयामासुः | 23 पश्चात् स धनवानपि ममार, तं श्मशाने स्थापयामासुश्च; किन्तु परलोके स वेदनाकुलः सन् उर्ध्व्यां निरीक्ष्य बहुदूराद् एब्राहीमं तत्कोऽ एलियासरञ्च विलोक्य रुवन्नुवाच; (Markes g86) 24 हे पितर एब्राहीमं अनुगृह्य अङ्गुल्यत्रागं जले मज्जयित्वा मम जिह्वां शीतलां कर्तुम् एलियासरं प्रेरय, यतो वह्निशिभातोऽप्यथितोस्मि | 25 तदा एब्राहीमं बभाषे, हे पुत्र त्वं ज्ञान् सम्पदं प्राप्तवान् एलियासरस्तु विपदं प्राप्तवान् अतत् स्मर, किन्तु सम्प्रति तस्य सुभं तव य दुःभं भवति | 26 अपरमपि युष्माकम् अस्माकञ्च स्थानयो मध्ये मडद्विच्छेदोऽस्ति तत अतत्स्थानस्य लोकास्तत् स्थानं यातुं यद्वा तत्स्थानस्य लोका अतत् स्थानमायातुं न शक्नुवन्ति | 27 तदा स उक्तवान्, हे पितस्तर्हि त्वां निवेदयामि मम पितुर्गोऽपि मम पत्र भ्रातरः सन्ति 28 ते यथैतद् यातनास्थानं नायास्यन्ति तथा मन्त्राणां दातुं तेषां समीपम् एलियासरं प्रेरय | 29 तत एब्राहीम उवाच, मूसाभविष्यद्वादिनाञ्च पुस्तकानि तेषां निकटे सन्ति ते तद्वचनानि मन्यन्तां | 30 तदा स निवेदयामास, हे पितर एब्राहीम न तथा, किन्तु यदि मृतलोकानां कश्चित् तेषां समीपं याति तर्हि ते मनांसि व्याघोऽथिष्यन्ति | 31 तत एब्राहीम जगाद्, ते यदि मूसाभविष्यद्वादिनाञ्च वचनानि न मन्यन्ते तर्हि मृतलोकानां कस्मिंश्चिद् उचितेपि ते तस्य मन्त्राणां न मंस्यन्ते |

17 एतः परं यीशुः शिष्यान् उवाच, विघ्नैरवश्यम् आगन्तव्यं किन्तु विघ्ना येन घटिष्यन्ते तस्य दुर्गतिर्भविष्यति | 2 अतेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अकस्यापि विघ्नजननात् कण्ठबद्धपेषणीकस्य तस्य सागरागाधजले मज्जन्तं भद्रं | 3 यूयं स्वेषु सावधानास्तिष्ठत; तव भ्राता यदि तव किञ्चिद् अपराध्यति तर्हि तं तर्जय, तेन यदि मनः परिवर्तयति तर्हि तं क्षमस्व | 4 पुनरेकदिनमध्ये यदि स तव सप्तकृत्योऽपराध्यति किन्तु सप्तकृत्य आगत्य मनः परिवर्त्य मयापराद्धम् एति वदति तर्हि तं क्षमस्व | 5 तदा प्रेरिताः प्रभुम् अवदन् अस्माकं विश्वासं वद्धय | 6

प्रभुरुवाय, यदि युष्माकं सर्षपिकप्रमाणो विश्वासोस्ति तर्हि त्वं समूलमुत्पाटितो भूत्वा समुद्रे रोपितो भव कथायाम् अतस्याम् अतद्दुष्कृमराय कथितायां स युष्माकमाज्ञावहो भविष्यति | 7 अपरं स्वदासे डलं वाडयित्वा वा पशून् यारयित्वा क्षेत्राद् आगते सति तं वदति, अेहि भोक्तुमुपविश, युष्माकम् अतादृशः कोस्ति? 8 वरत्र पूर्वं मम भाधमासाध यावद् लुञ्जे पिवामि य तावद् बद्धकटिः परियर पश्चात् त्वमपि भोक्ष्यसे पास्यसि य कथामीदृशीं किं न वक्ष्यति? 9 तेन दासेन प्रभोराज्ञानुपे कर्म्मणि कृते प्रभुः किं तस्मिन् बाधितो जातः? नेत्यं बुध्यते भया | 10 एत्थं निरूपितेषु सर्वकर्म्मसु कृतेषु सन्तु यूयमपीदं वाक्यं वदथ, वयम् अनुपकारिणो दासा अस्माभिर्यधत्स्वत्वं तन्मात्रमेव कृतं | 11 स यिज्ञाशालमि यात्रां कुर्वन् शोभितोऽगावील्लेऽशमध्वेन गच्छति, 12 अेतर्हि कुत्रयिद् ग्रामे प्रवेशमात्रे दशकुष्ठिनस्तं साक्षात् कृत्वा 13 दूरे तिष्ठनत उच्ये वंस्तुमारोभिरे, हे प्रभो यीशो दयस्वाम्नाम् | 14 ततः स तान् दृष्ट्वा जगाद, यूयं याजकानां समीपे स्वान् दर्शयत, ततस्ते गच्छन्तो रोगात् परिष्कृताः | 15 तदा तेभामेकः स्वं स्वस्थं दृष्ट्वा प्रोच्यैरीश्वरं धन्यं वदन् व्याघ्रुत्थायातो यीशो गुणाननुवदन् त्व्यरणाधोभूमौ पपात; 16 स यासीत् शोभितोऽणी | 17 तदा यीशुरवदत्, दशजनाः किं न परिष्कृताः? तहान्ये नवजनाः कुत्र? 18 ईश्वरं धन्यं वदन्तम् अेनं विदेशिनं विना कोप्यन्थो न प्राप्यत | 19 तदा स तमुवाय, त्वमुत्थाय याहि विश्वासस्ते त्वां स्वस्थं कृतवान् | 20 अथ कदेश्वरस्य राजत्वं भविष्यतीति द्विज्ञिभिः पृष्टे स प्रत्युवाय, ईश्वरस्य राजत्वम् अैश्वर्य्यदर्शनेन न भविष्यति | 21 अत अेतस्मिन् पश्य तस्मिन् वा पश्य, एति वाक्यं लोका वक्तुं न शक्यन्ति, ईश्वरस्य राजत्वं युष्माकम् अन्तरेवास्ते | 22 ततः स शिष्यान् जगाद, यदा युष्माभिर्भनुजसुतस्य दिनमेकं द्रष्टुम् वाञ्छिष्यते किन्तु न दर्शिष्यते, एदृक्काल आयाति | 23 तदात्र पश्य वा तत्र पश्येति वाक्यं लोका वक्ष्यन्ति, किन्तु तेषां पश्चात् मा यात, मानुगच्छत य | 24 यतस्तदिद् यथाकाशैकदिश्युदिय तदन्त्यामपि दिशं व्याप्य प्रकाशते तद्वत् निजदिने मनुजसूनुः प्रकाशिष्यते | 25 किन्तु तत्पूर्वं तेनानेकानि दुःखानि भोक्तव्यान्येतद्वर्त्तमानलोकैश्च सोऽवज्ञातव्यः | 26 नोडस्य विधमानकाले यथाभवत् मनुष्यसूनुः कालेपि तथा भविष्यति | 27 यावत्कालं नोडो मडपोतं नारोडद् आप्लाविवार्य्येत्य सर्व्यं नानाशयय्य तावत्कालं यथा लोका अलुञ्जतापिवन् व्यवडन् व्यावलङ्ग्यश्च; 28 एत्थं लोटो वर्त्तमानकालेपि यथा लोका भोजनपानकयविक्रयरोपणगृहनिर्माणाकर्मसु प्रावर्त्तन्त, 29 किन्तु यदा लोट् सिद्धोमो निर्जगाम तदा नभसः सगन्धकाग्निवृष्टिर्भूत्वा सर्व्यं व्यनाशयत् 30 तद्वन् मानवपुत्रप्रकाशदिनेपि भविष्यति | 31 तदा यदि कश्चिद् गृहोपरि तिष्ठति तर्हि स गृहमध्यात् किमपि द्रव्यमानेतुम् अवरुह्य नैतु; यश्च क्षेत्रे तिष्ठति सोपि व्याघ्रुत्थ नायातु | 32 लोटः पर्त्नी स्मरत | 33 यः प्राणान् रक्षितुं यच्छिष्यते स प्राणान् डारयिष्यति यस्तु प्राणान् डारयिष्यति सअेव प्राणान् रक्षिष्यति | 34 युष्मानलं वय्मि तस्यां रात्रौ शय्येकगतयो लौक्योरेको धारिष्यते परस्त्यक्ष्यते | 35 स्त्रियौ युगपत् पेषाणीं व्यावर्त्तयिष्यतस्तयोरेका धारिष्यते परात्यक्ष्यते | 36 पुरुषौ क्षेत्रे स्थास्यतस्तयोरेका धारिष्यते परस्त्यक्ष्यते | 37 तदा ते पश्यन्, हे प्रभो कुत्रेत्थं भविष्यति? ततः स उवाय, यत्र शवस्तिष्ठति तत्र गृध्रा मिलन्ति |

18 अपरत्र लोडैरकलान्ते निरन्तरं प्रार्थयितव्यम् एत्याशयेन यीशुना दृष्टान्त अेकः कथितः | 2 कुत्रयिन्गरे कश्चित् प्राड्विवाक आसीत् स ईश्वरान्नाभिभेत् मानुषांश्च नामन्थत | 3 अथ तत्पुरवासिनी काचिद्विधवा तत्समीपमेत्य विवादिना सह मम विवाडं परिष्कुर्व्विति निवेदयामास | 4 ततः स प्राड्विवाकः कियदिनानि न तदङ्गीकृतवान् पश्चात्स्येते यिन्तयामास, यधपीश्वरान्नाभिभेमि मनुष्यान्पि न मन्ये 5 तथाप्येषा विधवा मां क्लिश्नाति तस्मादस्या विवाडं परिष्करिष्यामि नोयेत् सा सदागत्य मां व्यत्रं करिष्यति | 6 पश्चात् प्रभुरवदद् असावन्यायप्राड्विवाको यदाड तत्र मनो निधध्वं | 7 ईश्वरस्य ये ऽभिरुच्यितलोका दिवानिशं प्रार्थयन्ते स बहुदिनानि विलम्ब्यापि तेषां विवाडान् किं न परिष्करिष्यति? 8 युष्मानलं वदामि त्वरया परिष्करिष्यति, किन्तु यदा मनुष्यपुत्र आगमिष्यति तदा पृथिव्यां किमीदृशं विश्वासं प्राप्यति? 9 ये स्वान् धार्म्मिकान् ज्ञात्वा परान् तुच्छीकुर्वन्ति अेतादृग्यः, कियद्व्य एमं दृष्टान्तं कथयामास | 10 अेकः द्विज्ञ्यपरः करसत्रायी द्वाविमौ प्रार्थयितुं मन्दिरे गतौ | 11 ततोऽसौ द्विज्ञ्येकपाश्वरं तिष्ठन् हे ईश्वर अडमन्यलोकवत् लोडयितान्यायी पारदारिकश्च न भवामि अस्य करसत्रायिन्स्तुल्यश्च न, तस्मात्त्वां धन्यं वदामि | 12 सप्तसु दिनेषु दिनद्वयमुपवसामि सर्व्यसम्पत्ते ईशमांशं ददामि य, अेतत्कथां कथयन् प्रार्थयामास | 13 किन्तु स करसत्रायि दूरे तिष्ठन् स्वर्गं द्रष्टुं नेय्यन् वक्षसि कराघातं कुर्वन् हे ईश्वर पापिष्ठं मां दयस्व, एत्थं प्रार्थयामास | 14 युष्मानलं वदामि, तयोर्द्वयो र्मध्ये केवलः करसत्रायी पुण्यवत्त्वेन गणितो निजगृहं जगाम, यतो यः कश्चित् स्वमुन्मथयति स नामयिष्यते किन्तु यः कश्चित् स्वं नमयति स उन्नमयिष्यते | 15 अथ शिशूनां गात्रस्यशार्थं लोकास्तान् तस्य समीपमानिन्युः शिष्यास्तद् दृष्ट्वानेतान् तर्जयामासुः, 16 किन्तु यीशुस्तानाडूय जगाद, मन्किटम् आगन्तुं शिशून् अनुजानीध्वं तांश्च मा वारयत; यत ईश्वरराज्याधिकारिण अेषां सदृशाः | 17 अलं युष्मान् यथार्थं वदामि, यो जनः शिशोः सदृशो भूत्वा ईश्वरराज्यं न गृह्णाति स केनापि प्रकारेण तत् प्रवेष्टुं न शक्नोति | 18 अपरम्

अकोधिपतिस्तं पप्रच्छ, हे परमगुरो, अनन्तायुषः प्राप्तये मया किं कर्तव्यं? (aiōnios g166) 19 यीशुरुवाच, मां कुतः परमं वदसि? एश्वरं विना कोपि परमो न भवति | 20 परदारान् मा गच्छ, नरं मा जडि, मा खोरय, मिथ्यासाक्ष्यं मा देहि, मातरं पितरञ्च संमन्यस्व, अंता या आज्ञाः सन्ति तास्त्वं जानासि | 21 तदा स उवाच, बाल्यकालात् सर्व्वा अंता आयरामि | 22 एति कथां श्रुत्वा यीशुस्तमवदत्, तथापि तवैकं कर्म न्यूनमास्ते, निजं सर्व्वस्य विक्रीय दरिद्रेभ्यो वितर, तस्मात् स्वर्गं धनं प्राप्स्यसि; तत आगत्य ममानुगामी भव | 23 किन्वेतां कथां श्रुत्वा सोधिपतिः शुशोच, यतस्तस्य बहुधनमासीत् | 24 तदा यीशुस्तमतिशोकान्वितं दृष्ट्वा जगाद, धनवताम् एश्वरराज्यप्रवेशः कीदृग दुष्करः | 25 एश्वरराज्ये धनिनः प्रवेशात् सूयेच्छिद्रेण मडङ्गस्य गमनागमने सुकरे | 26 श्रोतारः पप्रच्छुस्तर्हि केन परित्राणं प्राप्स्यते? 27 स उक्तवान्, यन् मानुषेणाशक्यं तद् एश्वरेण शक्यं | 28 तदा पितर उवाच, पश्य वयं सर्व्वस्य परित्यज्य तव पश्चाद्गामिनोऽभवाम | 29 ततः स उवाच, युष्मानदं यथार्थं वदामि, एश्वरराज्यार्थं गृहं पितरौ भ्रातृगणं जायं सन्तानांश्च त्यक्तवाम | 30 एहं डाले ततोऽधिकं परकाले ऽनन्तायुश्च न प्राप्स्यति लोक एदृशः कोपि नास्ति | (aiōn g165, aiōnios g166) 31 अनन्तरं स द्वादशाशिष्यानाडूय बभाषे, पश्यत वयं यिऽशालामनगरं यामः, तस्मात् मनुष्यपुत्रे भविष्यद्वादिभिः रुक्तं यदस्ति तदनुग्रहं तं प्रति घटिष्यते; 32 वस्तुतस्तु सोऽन्येऽशीयानां हस्तेषु समर्पयिष्यते, ते तमुपदसिष्यन्ति, अन्यायमायरिष्यन्ति तद्वपुषि निष्ठीवं निक्षेप्स्यन्ति, कशाभिः प्रहृत्य तं हनिष्यन्ति य, 33 किन्तु तृतीयदिने स श्मशानाद् उत्थास्यति | 34 अंतस्याः कथाया अभिप्रायं किञ्चिदपि ते बोद्धुं न शकुः तेषां निकटेऽस्यत्तवात् तस्यैतासां कथानाम् आशयं ते ज्ञातुं न शकुश्च | 35 अथ तस्मिन् थिरीडोः पुरस्यान्तिकं प्राप्ते कश्चिदन्धः पथः पार्श्व उपविश्य भिक्षाम् अकरोत् 36 स लोकसमूहस्य गमनशब्दं श्रुत्वा तत्कारणं पृष्ठवान् | 37 नासरतीययीशुर्यातीति लोकेरुक्ते स उच्यैर्वक्तुमारंभे, 38 हे दायूदः सन्तान यीशो मां दयस्व | 39 ततोऽग्रगामिनस्तं मौनी तिष्ठेति तर्ज्यामासुः किन्तु स पुनारुवन् उवाच, हे दायूदः सन्तान मां दयस्व | 40 तदा यीशुः स्थगितो भूत्वा स्वान्तिके तमानेतुम् आदिदेश | 41 ततः स तस्यान्तिकम् आगतत्, तदा स तं पप्रच्छ, त्वं किमिच्छसि? त्वदर्थमदं किं करिष्यामि? स उक्तवान्, हे प्रभोऽदं द्रष्टुं ललै | 42 तदा यीशुरुवाच, दृष्टिशक्तिं गृहाण तव प्रत्ययस्त्वां स्वस्थं कृतवान् | 43 ततस्तत्क्षणात् तस्य यक्षुषी प्रसन्ने; तस्मात् स एश्वरं धन्यं वदन् तत्पश्चाद् ययौ, तदालोक्य सर्व्वं लोका एश्वरं प्रशंसितुम् आरेभिरे |

19 यदा यीशु थिरीडोपुरं प्रविश्य तन्मध्येन गच्छंस्तदा 2 सक्रेयनामा करसञ्चायिनां प्रधानो धनवानेको 3 यीशुः कीदृगिति द्रष्टुं येष्टितवान् किन्तु अर्घ्वत्वाल्लोकसंधमध्ये तद्दर्शनमप्राप्य 4 येन पथा स यास्यति तत्पथेऽग्रे धावित्वा तं द्रष्टुम् उडुम्बरतरुमारुरोड | 5 पश्चाद् यीशुस्तत्स्थानम् एत्वा और्ध्वं विलोक्य तं दृष्ट्वावादीत्, हे सक्रेय त्वं शीघ्रमवरोड मयाध त्पद्रेहे वस्तव्यं | 6 ततः स शीघ्रमवरोड साह्रदं तं जग्राड | 7 तद् दृष्ट्वा सर्व्वं विवदमाना वक्तुमारंभेरे, सोतिथित्वेन दृष्टलोकगृहं गच्छति | 8 किन्तु सक्रेयो एरऽायमानो वक्तुमारंभेरे, हे प्रभो पश्य मम या सम्पत्तिरस्ति तद्दृष्ट्वा दरिद्रेभ्यो ददे, अपरम् अन्यायं कृत्वा कस्मादपि यदि कदापि किञ्चित् मया गृहीतं तर्हि तय्यतुर्गुणं ददामि | 9 तदा यीशुस्तमुक्तवान् अयमपि एभ्राहीमः सन्तानोऽतः कारणाद् अधास्य गृहे त्राणमुपस्थितं | 10 यद् डारितं तत् मृगयितुं रक्षितुञ्च मनुष्यपुत्र आगतवान् | 11 अथ स यिऽशालामः समीप उपातिष्ठद् एश्वरराजत्वस्यानुष्ठानं तदैव भविष्यतीति लोकेरन्वभूयत्, तस्मात् स श्रोतुभ्यः पुनर्दृष्टान्तकथाम् उत्थाप्य कथयामास | 12 कोपि मडाल्लोको निजार्थं राजत्वपदं गृहीत्वा पुनरागन्तुं दूरदेशं जगाम | 13 यात्राकाले निजान् दशदासान् आडूय दशस्वार्मुद्रा दत्वा ममागमनपर्यन्तं वाणिज्यं कुरुतेत्यादिदेश | 14 किन्तु तस्य प्रजास्तमवज्ञाय मनुष्यमेनम् अस्माकमुपरि राजत्वं न कारयित्वा ममं वार्तां तन्किटे प्रेरयामासुः | 15 अथ स राजत्वपदं प्रायागतवान् अडेको जनो बाणिज्येन किं लब्धवान् एति ज्ञातुं येषु दासेषु मुद्रा अर्पयत् तान् आडूयानेतुम् आदिदेश | 16 तदा प्रथम आगत्य कथितवान्, हे प्रभो तव तथैकया मुद्रया दशमुद्रा लब्धाः | 17 ततः स उवाच त्वमुत्तमो दासः स्वल्पेन विश्वास्यो जात एतः कारणात् त्वं दशनगराणाम् अधिपो भव | 18 द्वितीय आगत्य कथितवान्, हे प्रभो तवैकया मुद्रया पञ्चमुद्रा लब्धाः | 19 ततः स उवाच, त्वं पञ्चानां नगराणामधिपति भव | 20 ततोऽय आगत्य कथयामास, हे प्रभो पश्य तव या मुद्रा अदं वस्त्रे भद्दधास्थापयं सेयं | 21 त्वं कृपाणो यन्नास्थापयस्तदपि गृह्णासि, यन्नावपस्तदेव य छिनत्सि ततोऽं त्यन्तो भीतः | 22 तदा स जगाद, रे दृष्टदास तव वाक्येन त्वां दोषिणं करिष्यामि, यददं नास्थापयं तदैव गृह्णामि, यददं नावपञ्च तदैव छिनत्सि, अंतादृशः कृपाणोऽभिति यदिति त्वं जानासि, 23 तर्हि मम मुद्रा बाणिजां निकटे कुतो नास्थापयः? तथा कृतेऽडम् आगत्य कुसीदेन साद्धं निजमुद्रा अप्राप्स्यम् | 24 पश्चात् स समीपस्थान् जनान् आज्ञापयत् अस्मात् मुद्रा आनीय यस्य दशमुद्राः सन्ति तस्मै दत्त | 25 ते प्रोयुः प्रभोऽस्य दशमुद्राः सन्ति | 26 युष्मानदं

वदामि यस्याश्रये वद्धते ऽधिकं तस्मै दायिष्यते, किन्तु यस्याश्रये न वद्धते तस्य यधदस्ति तदपि तस्मान् नायिष्यते। 27 किन्तु ममाधिपतित्वस्य वशत्वे स्थातुम् असम्भन्मना यो मे मम रिपवस्तानीय मम समक्षं संदरत। 28 एत्युपदेशकथां कथयित्वा सोऽग्रः सन् धिःशालमपुंरं ययौ। 29 ततो ब्रह्मगीर्भेथनीयाग्रामयोः समीपे जैतुनाद्रेरन्तिकम् एत्वा शिष्यद्वयम् एत्युक्त्वा प्रेषयामास, 30 युवामभुं सम्भुप्रस्थग्रामं प्रविश्यैव यं कोपि मानुषः कदापि नारोऽत् तं गर्दभशावकं बद्धं द्रक्ष्यथस्तं भोचयित्वानयतं। 31 तत्र कुतो भोचयथः? एति येत् कोपि वक्ष्यति तर्हि वक्ष्यथः प्रभेरत्र प्रयोजनम् आस्ते। 32 तदा तौ प्ररितौ गत्वा तत्कथानुसारेण सर्व्वं प्राप्ता। 33 गर्दभशावकभोचनकाले तत्त्वामिन ङियुः, गर्दभशावकं कुतो भोचयथः? 34 तावूयुः प्रभोरत्र प्रयोजनम् आस्ते। 35 पश्चात् तौ तं गर्दभशावकं यीशोरन्तिकमानीय तत्पृष्ठे निजवसनानि पातयित्वा तदुपरि यीशुमारोऽयामासतुः। 36 अथ यात्राकाले लोकाः पथि स्ववस्त्राणि पातयितुम् आरेभिरे। 37 अपरं जैतुनाद्रेरुपत्यकाम् एत्वा शिष्यसंघः पूर्व्वदृष्टानि मडाकम्भाणि स्मृत्वा, 38 यो राजा प्रभो नमिनायाति स धन्यः स्वर्गे कुशलं सर्व्वोऽप्ये जयध्वनिं भवतु, कथामेतां कथयित्वा सानन्दम् उच्यैरीश्वरं धन्यं वक्तुमारभे। 39 तदा लोकारण्यमध्यस्थाः कियन्तः किंशिनस्तत् श्रुत्वा यीशुं प्रोयुः, हे उपदेशक स्वशिष्यान् तर्ज्य। 40 स उवाच, युष्मानं वदामि यधमी नीरवास्तिष्ठन्ति तर्हि पाषाणा उच्यैः कथाः कथयिष्यन्ति। 41 पश्चात् तत्पुरान्तिकमेत्ये तदवलोक्य साश्रुपातं जगाद, 42 हा हा येत् त्वमत्रेऽज्ञास्यथाः, तवास्मिन्नेव दिने वा यदि स्वमङ्गलम् उपावाप्यथाः, तर्हुत्तमम् अभविष्यत्, किन्तु क्षणोस्मिन् तत्तव दृष्टेगोरम् भवति। 43 त्वं स्वत्राणकाले न मनो न्यधत्था एति हेतो र्यत्काले तव रिपवस्त्वां यतुर्दक्षु प्राचीरेण वेष्टयित्वा रोत्यन्ति 44 बालकैः साद्धं भूमिस्तात् करिष्यन्ति य त्वन्मध्ये पाषाणैकोपि पाषाणोपरि न स्थास्यति य, काल एदृश उपस्थास्यति। 45 अथ मध्येमन्दिरे प्रविश्य तत्रत्यान् कथिविकथिणो बहिष्कुर्वन् 46 अवदत् मद्दं प्रार्थनागृहमिति विपिरास्ते किन्तु यूयं तदेव यैराणां गह्वरं कुरुथ। 47 पश्चात् स प्रत्येकं मध्येमन्दिरे उपदिदेश; ततः प्रधानयाजका अध्यापकाः प्राचीनाश्च तं नाशयितुं यियेष्टिरे; 48 किन्तु तदुपदेशे सर्व्वे लोका निविष्टयिताः स्थितास्तस्मात् ते तत्कर्तुं नावकाशं प्रापुः।

20 अथैकदा यीशु म्निदरे सुसंवादे प्रचारयन् लोकानुपदिशति, अतर्हि प्रधानयाजका अध्यापकाः प्राञ्चत्र तन्किटमागत्य पप्रच्छुः 2 कथाज्ञाय त्वं कर्माण्येतानि करोषि? को वा त्वामाज्ञापयत्? तदस्मान् वद। 3 स प्रत्युवाच, तर्हि युष्मानपि कथामेकां पृथ्यामि तस्योत्तरं वदत। 4 योऽनो मज्जनम् एश्वरस्य मानुषाणां वाज्ञातो जातं? 5 ततस्ते मिथो विविच्य जगदुः, यदीश्वरस्य वदामस्तर्हि तं कुतो न प्रत्यैत स एति वक्ष्यति। 6 यदि मनुष्यस्येति वदामस्तर्हि सर्व्वे लोका अस्मान् पाषाणै र्दनिष्यन्ति यतो योऽन् भविष्यद्वादीति सर्व्वे दृढं जानन्ति। 7 अतः अवे ते प्रत्युयुः कस्याज्ञाय जातम् एति वक्तुं न शक्नुमः। 8 तदा यीशुरवदत् तर्हि कथाज्ञाय कर्माण्येताति करोमीति य युष्मान् न वक्ष्यामि। 9 अथ लोकानां साक्षात् स एमां दृष्टान्तकथां वक्तुमारभे, कश्चिद् द्राक्षाक्षेत्रं कृत्वा तत् क्षेत्रं कृषीवलानां ङस्तेषु समर्थं बहुडालार्थं दूरेदेशं जगाम। 10 अथ इलकाले इलानि त्रिणी कृषीवलानां समीपे दासं प्राडिणोत् किन्तु कृषीवलास्तं प्रहृत्य रिक्तङ्गस्तं विससर्जुः। 11 ततः सोधिपतिः पुनरन्यं दासं प्रेषयामास, ते तमपि प्रहृत्य कुयवहृत्य रिक्तङ्गस्तं विससर्जुः। 12 ततः स तृतीयवारम् अन्यं प्राडिणोत् ते तमपि क्षताङ्गं कृत्वा बहिर्निष्क्रिपुः। 13 तदा क्षेत्रपति र्विचारयामास, ममेदानीं किं कर्त्तव्यं? मम प्रिये पुत्रे प्रडिते ते तमवश्यं दृष्ट्वा समादरिष्यन्ते। 14 किन्तु कृषीवलास्तं निरीक्ष्य परस्परं विविच्य प्रोयुः, अयमुत्तराधिकारी आगच्छतेनं ङन्स्ततोऽधिकारोस्माकं भविष्यति। 15 ततस्ते तं क्षेत्राद् बहिर्निपात्य जघ्नुस्तस्मात् स क्षेत्रपतिस्तान् प्रति किं करिष्यति? 16 स आगत्य तान् कृषीवलान् उत्वा परेषां ङस्तेषु तक्षेत्रं समर्पयिष्यति; एति कथां श्रुत्वा ते ऽवदन् अतादृशी घटना न भवतु। 17 किन्तु यीशुस्तानवलोक्य जगाद, तर्हि, स्थपतयः करिष्यन्ति त्रावाणं यन्तु तुच्छकं। प्रधानप्रस्तारः कोणे स अवे हि भविष्यति। अतस्य शास्त्रीयवयनस्य किं तात्पर्य्यं? 18 अपरं तत्पाषाणोपरि यः पतिष्यति स भक्ष्यते किन्तु यस्योपरि स पाषाणः पतिष्यति स तेन धूलिवयं यूर्शीभविष्यति। 19 सोस्माकं विरुद्धं दृष्टान्तमिमं कथितवान् एति ज्ञात्वा प्रधानयाजका अध्यापकाश्च तदैव तं धर्तुं ववाग्छुः किन्तु लोकेभ्यो बिभ्युः। 20 अतः अवे तं प्रति सतर्काः सन्तः कथं तद्वाक्येदोषं धृत्वा तं देशाधिपस्य साधुवेशधाराणश्चरान् तस्य समीपे प्रेषयामासुः। 21 तदा ते तं पप्रच्छुः, हे उपदेशक भवान् यथार्थं कथयन् उपदिशति, कमयनपेक्ष्य सत्यत्वेनेश्वरं मार्गमुपदिशति, वयमेतज्जानीमः। 22 कैसरराजाय करोस्माभिर्दियो न वा? 23 स तेषां वञ्चनं ज्ञात्वावदत् कुतो मां परीक्षध्वे? मां मुद्रामेकं दर्शयत। 24 एड विभिता मूर्तिरियं नाम य कस्य? तेऽवदन् कैसरस्य। 25 तदा स उवाच, तर्हि कैसरस्य द्रव्यं कैसराय दत्तः, एश्वरस्य तु द्रव्यमीश्वराय दत्तं। 26 तस्मात्लोकानां साक्षात् तत्कथायाः कमपि दोषं धर्तुमप्राप्य ते तस्योत्तराद् आश्चर्य्यं मन्यमाना भौनिनस्तस्युः। 27 अपरञ्च श्मशानादुत्थानान्नीकारिणां सिद्धकिनां कियन्तो जना आगत्य तं पप्रच्छुः, 28 हे उपदेशक शास्त्रे भूसा अस्मान्

प्रतीति विलोभ यस्य भ्राता भार्यायां सत्यां निःसन्तानो भ्रियते स तज्जयां विवह तद्वंशम् उत्पादयिष्यति | 29 तथाय केचित् सप्त भ्रातर आसन् तेषां ज्येष्ठो भ्राता विवह निरपत्यः प्राणान् जहौ | 30 अथ द्वितीयस्तस्य जयां विवह निरपत्यः सन् ममार | तृतीयश्च तामेव व्युवाड; 31 एत्थं सप्त भ्रातरस्तामेव विवह निरपत्याः सन्तो मभ्युः | 32 शेषे सा स्त्री य ममार | 33 अतअेव श्मशानाद्दुत्यानकाले तेषां सप्तजनानां कस्य सा भार्या भविष्यति? यतः सा तेषां सप्तानामेव भार्यासीत् | 34 तदा यीशुः प्रत्युवाय, अेतस्य जगतो लोका विवहन्ति वाग्दत्ताश्च भवन्ति (aīṅ g165) 35 किन्तु ये तज्जगत्प्राप्तियोग्यत्वेन गणितां भविष्यन्ति श्मशानाद्योत्थास्यन्ति ते न विवहन्ति वाग्दत्ताश्च न भवन्ति, (aīṅ g165) 36 ते पुन न भ्रियन्ते किन्तु श्मशानाद्दुत्यापिताः सन्त एश्वरस्य सन्तानाः स्वर्गीयदूतानां सदृशाश्च भवन्ति | 37 अधिक्न्तु भूसाः स्तम्भोपाभ्याने परमेश्वर एषाढीम एश्वर एस्डक एश्वरो याकूभश्चेश्वर एत्युक्त्वा मृतानां श्मशानाद् उत्पादनस्य प्रमाणं विलोभ | 38 अतअेव य एश्वरः स मृतानां प्रभु न किन्तु ज्वतामेव प्रभुः, तन्किटे सर्वे ज्वन्तः सन्ति | 39 एति श्रुत्वा डियन्तोध्यापका डियुः, डे उपदेशक भवान् भद्रं प्रत्युक्तवान् | 40 एतः परं तं किमपि प्रष्टं तेषां प्रगल्भता नाभूत् | 41 पश्चात् स तान् उवाय, यः श्रीष्टः स दायूदः सन्तान अेतां कथां लोकाः कथं कथयन्ति? 42 यतः मम प्रभुमिदं वाक्यमवदत् परमेश्वरः | तव शत्रूनाडं यावत् पादपीडं करोमि न | तावत् कालं मदीये त्वं दक्षपाश्वरं उपाविश | 43 एति कथां दायूद स्वयं गीतग्रन्थेऽवदत् | 44 अतअेव यदि दायूद तं प्रभुं वदति, तर्हि स कथं तस्य सन्तानो भवति? 45 पश्चाद् यीशुः सर्वजनानां कर्णगोचरे शिष्यानुवाय, 46 येऽध्यापका दीर्घपरिच्छं परिधाय भ्रमन्ति, डट्टाप्राणयो नर्मस्कारे भजनगडस्य प्रोच्यासने भोजनगडस्य प्रधानस्थाने य प्रीयन्ते 47 विधवानां सर्वस्वं ग्रसित्वा छलेन दीर्घकालं प्रार्थयन्ते य तेषु सावधाना भवत, तेषामुग्रएडो भविष्यति |

21 अथ धनिलोका भाएडगारे धनं निक्षिपन्ति स तदेव पश्यति, 2 अेतर्हि कायिद्दीना विधवा पाराद्वयं निक्षिपति तद् ददर्श | 3 ततो यीशुरुवाय युष्मानडं यथार्थं वदामि, दरिद्रेयं विधवा सर्वेभ्योधिक्तं न्यक्षोप्सीत्, 4 यतोन्ये स्वप्राज्यधनेभ्य एश्वराय किञ्चित् न्यक्षोप्सुः, किन्तु दरिद्रेयं विधवा दिनयापनार्थं स्वस्य यत् किञ्चित् स्थितं तत् सर्वं न्यक्षोप्सीत् | 5 अपरअ उतमप्रस्तरैरुत्सृष्ट्यैश्च मन्दिरे सुशोभतेतरां कैश्चिदित्युक्ते स प्रत्युवाय 6 यूनं यदितं निययनं पश्यथ, अस्य पाषाणैकोयन्यपाषाणोपरि न स्थास्यति, सर्वे भूसाद्भविष्यन्ति कालोयमायाति | 7 तदा ते पप्रच्छुः, डे गुरो घटनेदृशी कदा भविष्यति? घटनाया अेतस्यसन्निहं वा किं भविष्यति? 8 तदा स जगाद, सावधाना भवत यथा युष्माकं भ्रमं कोपि न जनयति, भीष्टोडमित्युक्त्वा मम नाम्ना भडव उपस्थास्यन्ति स कालः प्रायेणोपस्थितः, तेषां पश्चान्मा गच्छत | 9 युद्धस्योपखलवस्य य वार्ता श्रुत्वा मा शडुध्वं, यतः प्रथमम् अेता घटना अवश्यं भविष्यन्ति किन्तु नापाते युगान्तो भविष्यति | 10 अपरअ कथयामास, तदा देशस्य विपक्षत्वेन देशो राज्यस्य विपक्षत्वेन राज्यम् उत्पास्यति, 11 नानास्थानेषु मडाम्भूकम्पो दुर्भिक्षं मारी य भविष्यन्ति, तथा व्योमभाएडलस्य भयङ्करदर्शनान्यश्चर्यलक्षाणानि य प्रकाशयिष्यन्ते | 12 किन्तु सर्वसाभेतासां घटनानां पूर्वं लोका युष्मान् धृत्वा ताडयिष्यन्ति, भजनालये कारायाश्च समर्पयिष्यन्ति मम नामकारणार्थं युष्मान् भूपानां शासकानाश्च सम्भुषं नेष्यन्ति य | 13 साक्ष्यार्थम् अेतानि युष्मान् प्रति घटिष्यन्ते | 14 तदा किमुत्तरं वक्तव्यम् अेतत् न यिन्तयिष्याम एति मनःसु निश्चितनुत | 15 विपक्षा यस्मात् किमप्युत्तरम् आपत्तिअ कर्तुं न शक्यन्ति तादृशं वाक्पटुत्वं ज्ञानअ युष्मत्वं दास्यामि | 16 किअ यूनं पित्रा मात्रा भ्रात्रा भन्धुना ज्ञात्या कुटुम्बेन य परडरेषु समर्पयिष्यध्वे; ततस्ते युष्माकं कअन कअन घातयिष्यन्ति | 17 मम नाम्नः कारणात् सर्वे र्भन्धुष्यै र्यूनम् ऋतीयिष्यध्वे | 18 किन्तु युष्माकं शिरःकेशैकोपि न विनक्ष्यति, 19 तस्मादेव धैर्यमवलम्ब्य स्वस्वप्राणान् रक्षत | 20 अपरअ थिडूशालम्पुरं सैन्यवेष्टितं विलोक्य तस्योच्छिन्नतायाः समयः समीप एत्यवगमिष्यथ | 21 तदा थिडूदादेशस्था लोकाः पर्वतं पलायन्तां, ये य नगरे तिष्ठन्ति ते देशान्तरं पलायन्ता, ये य ग्रामे तिष्ठन्ति ते नगरं न प्रविशन्तु, 22 यतस्तदा समुथितएडनाय धर्मपुस्तके यानि सर्वार्णि लिभितानि तानि सडूलानि भविष्यन्ति | 23 किन्तु या यास्तदा गर्भवत्यः स्तन्यदायश्च तामां दुर्गतिं भविष्यति, यत अेताल्लोकान् प्रति कोपो देशे य विषमदुर्गतिं घटिष्यते | 24 वस्तुतस्तु ते अङ्गधारपरिवृङ्ग लप्यन्ते बद्धाः सन्तः सर्वदेशेषु नायिष्यन्ते य डिअान्यदेशीयानां समयोपस्थितिपर्यन्तं थिडूशालम्पुरं तैः पदतलै र्दलयिष्यते | 25 सूर्ययन्द्रनक्षत्रेषु लक्षाणार्णि भविष्यन्ति, भुवि सर्वदेशीयानां दुःखं यिन्ता य सिन्धौ वीचीनां तर्जनं गअनअ भविष्यन्ति | 26 भूभौ भाविघटनां यिन्तयित्वा मनुजा भियाभृतकल्या भविष्यन्ति, यतो व्योमभाएडले तेजस्विनो दोलायमाना भविष्यन्ति | 27 तदा पराङ्गमेण मडालेजसा य मेधाडडं मनुष्यपुत्रम् आयातं द्रक्ष्यन्ति | 28 किन्वेतासां घटनानामारम्भे सति यूनं मस्तकान्युत्तोल्य ङर्दध्वं द्रक्ष्यथ, यतो युष्माकं मुक्तेः कालः सविधो भविष्यति | 29 ततस्तेनैतदृष्टान्तकथा कथिता, पश्यत डुडुम्भरादिवृक्षाणां 30 नवीनपत्राणि जतानीति दृष्ट्वा निदावकाल उपस्थित एति यथा यूनं ज्ञातुं शक्युथ,

31 तथा सर्वसांसां घटानाम् आरम्भे दृष्टे सतीश्वरस्य राजत्वं निकटम् एत्यपि ज्ञास्यथ | 32 युष्मानं यथार्थं वदामि, विद्यमानलोकानामेषां गमनात् पूर्वम् अेतानि धटिष्यन्ते | 33 नभोभुवोर्लोपो भविष्यति मम वाङ् तु कदापि लुप्तान् न भविष्यति | 34 अतः अवे विषमशाशनेन पानेन य सांभारिकयिन्ताभिश्च युष्माकं चित्तेषु मत्तेषु तदिनम् अकस्माद् युष्मान् प्रति यथा नोपतिष्ठति तदर्थं स्वेषु सावधानास्तिष्ठत | 35 पृथिवीस्थसर्वलोकान् प्रति तदिनम् उन्माथ एव उपस्थास्यति | 36 यथा यूयम् अेतद्भावविघटना उत्तर्तुं मनुजसुतस्य सम्भुषे संस्थातुञ्च योग्या भवथ कारणास्मात् सावधानाः सन्तो निरन्तरं प्रार्थयध्वं | 37 अपरञ्च स दिवा मन्दिर उपदिश्य रात्रौ जैतुनाद्रिं गत्वातिष्ठत् | 38 ततः प्रत्यूषे वाकास्तत्कथां श्रोतुं मन्दिरे तदन्तिकम् आगच्छन् |

22 अपरञ्च डिण्वशून्यपूपोत्सवस्य काल उपस्थिते 2 प्रधानयाजका अध्यायकाश्च यथा तं ढन्तुं शङ्कनुवन्ति तथोपायाम् अयेष्टन्त किन्तु लोकेभ्यो बिभ्युः | 3 अेतस्तिन् समये द्वादशशिष्येषु गणित एष्करियोतीयउडिमान् यो यिडूदास्तस्यान्तःकरां शैतानाश्रितत्वात् 4 स गत्वा यथा यीशुं तेषां करेषु समर्पयितुं शङ्कन्ति तथा मन्त्राणां प्रधानयाजकैः सेनापतिभिश्च सड यकार | 5 तेन ते तुष्टास्तस्मै मुद्रां दातुं पाणं यङ्कः | 6 ततः सोड्रीकृत्य यथा लोकानामगोयरे तं परकरेषु समर्पयितुं शङ्कन्ति तथावकाशं येष्टितुमारेभे | 7 अथ डिण्वशून्यपूपोत्सवदिने, अर्थात् यस्मिन् दिने निस्तारोत्सवस्य भेषो ढन्त्यव्यस्तस्मिन् दिने 8 यीशुः पितरं योढनञ्चाडूय जगाड, युवां गत्वास्माकं भोजनार्थं निस्तारोत्सवस्य द्रव्याण्यसाडयतं | 9 तदा तौ पप्रच्छतुः कुयासाडयावो भवतः डेच्छा? 10 तदा सोवादीतु, नगरे प्रविष्टे कश्चिज्जलकुम्भमाडाय युवां साक्षात् करिष्यति स यन्निवेशनं प्रविशति युवामपि तन्निवेशनं तत्पश्चादित्वा निवेशनपतिम् एति वाक्यं वडतं, 11 यत्राढं निस्तारोत्सवस्य भोज्यं शिष्यैः साढ्ढं भोक्तुं शङ्कन्ति सातिथिशाला कुत्र? कथामिमां प्रभुस्त्वां पृच्छति | 12 ततः स जनो द्वितीयप्रकोष्ठोयम् अेकं शस्तं कोष्ठं डर्शयिष्यति तत्र भोज्यमासाडयतं | 13 ततस्तौ गत्वा तद्वाक्यानुसारेण सर्वं दृष्ट्वा तत्र निस्तारोत्सवीयं भोज्यमासाडयामासतुः | 14 अथ काल उपस्थिते यीशु द्वादशभिः प्रेरितैः सड भोक्तुमुपविश्य कथितवान् 15 मम दुःभभोगात् पूर्वम् युवामिः सड निस्तारोत्सवस्यैतस्य भोज्यं भोक्तुं मयातिवाञ्छा कृता | 16 युष्मान् वदामि, यावत्कालम् एश्वरराज्ये भोजनं न करिष्ये तावत्कालम् एडं न भोक्ष्ये | 17 तदा स पानपात्रमाडाय एश्वरस्य गुणान् कीर्तयित्वा तेभ्यो डत्वावडतु, एडं गृह्णीत यूयं विभज्य पिवत | 18 युष्मान् वदामि यावत्कालम् एश्वरराजत्वस्य संस्थापनं न भवति तावड् द्राक्षाडलरसं न पास्यामि | 19 ततः पूषं गृडीत्वा एश्वरगुणान् कीर्तयित्वा लङ्कता तेभ्यो डत्वावडतु, युष्मडर्थं समर्पितं यन्मम वपुस्तडिडं, अेतत् कर्म मम स्मरणाथं कुरुध्वं | 20 अथ भोजनान्ते तादृशं पात्रं गृडीत्वावडतु, युष्मड्कृते पातितं यन्मम रक्तं तेन निर्णीतनवनियमडूषं पानपात्रमिडं | 21 पश्यत यो मां परकरेषु समर्पयिष्यति स मया सड भोजनासन उपविशति | 22 यथा निडूपितमास्ते तडनुसारेण मनुष्यपुत्रस्य गति भविष्यति किन्तु यस्तं परकरेषु समर्पयिष्यति तस्य सन्तापो भविष्यति | 23 तदा तेषां को जन अेतत् कर्म करिष्यति तत् ते परस्परं प्रष्टुमारेभिरे | 24 अपरं तेषां को जनः श्रेष्ठत्वेन गाणयिष्यते, अत्रार्थे तेषां विवाडोभवत् | 25 अस्मात् कारणात् सोवडतु, अन्धदेशीयानां राजानः प्रजानामुपरि प्रभुत्वं कुर्वन्ति डारुणशासनं कृत्वापि ते भूपतित्वेन विष्याता भवन्ति य | 26 किन्तु युष्माकं तथा न भविष्यति, यो युष्माकं श्रेष्ठो भविष्यति स कनिष्ठवड् भवतु, यश्च मुष्यो भविष्यति स सेवकवड्भवतु | 27 भोजनोपविष्टपरियारकयोः डः श्रेष्ठः? यो भोजनायोपविशति स किं श्रेष्ठो न भवति? किन्तु युष्माकं मध्येडडं परियारकडवस्मि | 28 अपरञ्च युयं मम परीक्षाकाले प्रथममारुढ्य मया सड स्थिता 29 अेतत्कारणात् पित्रा यथा मडर्थं राज्यभेकं निडूपितं तथाडमपि युष्मडर्थं राज्यं निडूपयामि | 30 तस्मान् मम राज्ये भोजनासने य भोजनपाने करिष्यध्वे सिंहासनेषूपविश्य येस्रायेलीयानां द्वादशवंशानां वियारं करिष्यध्वे | 31 अपरं प्रभुरुवाय, डे शिमोन् पश्य तितडिना धान्यानीव युष्मान् शैतान् यालयितुम् अैच्छतु, 32 किन्तु तव विश्वासस्य लोपो यथा न भवति अेतत् त्वडर्थं प्रार्थितं मया, त्वन्मसि परिवर्तिते य ब्रातृणां मनांसि स्थिरीकुरु | 33 तदा सोवडतु, डे प्रभोडं त्वया साढ्ढं कारं मृतिञ्च यातुं मज्जिजतोस्मि | 34 ततः स डवाय, डे पितर त्वां वदामि, अथ कुक्कुडरवात् पूर्वम् त्वं मत्परिययं वारत्रयम् अपह्णोष्यसे | 35 अपरं स पप्रच्छ, यदा मुद्रासम्भुटे षाधपात्रं पाडुकाञ्च विना युष्मान् प्राडिणवं तदा युष्माकं कस्यापि न्यूनतासीत्? ते प्रोयुः कस्यापि न | 36 तदा सोवडतु किन्त्वडानीं मुद्रासम्भुटे षाधपात्रं वा यस्यास्ति तेन तड्गृडीतव्यं, यस्य य कृपाणो नास्ति तेन स्ववस्त्रं विक्रीय स डेतव्यः | 37 यतो युष्मानं वदामि, अपराधिजनैः साढ्ढं गणितः स भविष्यति | एडं यच्छास्त्रीयं वयनं लिषितमस्ति तन्मयि ड्लिष्यति यतो मम सम्भन्धीयं सर्वम् सेत्स्यति | 38 तदा ते प्रोयुः प्रभो पश्य एमौ कृपाणौ | ततः सोवडतु अेतौ यथेष्टौ | 39 अथ स तस्माद्वडि गत्वा स्वत्यारानुसारेण जैतुननामाद्रिं जगाम शिष्याश्च तत्पश्चाड् ययुः | 40 तत्रोपस्थाय स तानुवाय, यथा परीक्षायानं पतथ तडर्थं प्रार्थयध्वं | 41 पश्चात् स तस्माड् अेकशरक्षेपाड् बडि गत्वा जनुनी पातयित्वा अेतत् प्रार्थयाञ्चक, 42 डे

पित र्यंदि भवान् सम्मन्यते तर्हि कंसमेनं ममान्तिकाद् दूरय किन्तु मदिच्छानुग्रहं न त्वदिच्छानुग्रहं भवतु। 43 तदा तस्मै शक्तिं दातुं स्वर्गायद्भूतो दर्शनं ददौ। 44 पश्चात् सोत्यन्तं यातनया व्याकुलो भूत्वा पुनर्दृढं प्रार्थयाञ्चके, तस्माद् बृहच्छोषितमिन्दव एव तस्य स्वेदमिन्दवः पृथिव्यां पतितुमारेभिरे। 45 अथ प्रार्थनात् उत्थाय शिष्याणां समीपमेत्वं तान् मनोदुःखिनो निद्रितान् दृष्ट्वावदत् 46 कुतो निद्राथ? परीक्षायाम् अपतनार्थं प्रर्थयध्वं। 47 अतत्कथायाः कथनकाले द्वादशशिष्याणां मध्ये गणितो धिडूदानामा जनतासहितस्तेषाम् अत्रे यदित्वा यीशोश्चाम्भनार्थं तदन्तिकम् आययौ। 48 तदा यीशुरुवाय, हे धिडूदा किं युग्मनेन मनुष्यपुत्रं परदरेषु समर्पयसि? 49 तदा यधद् घटिष्यते तदनुभाय सङ्गिभिरुक्तं, हे प्रभो वयं किं भङ्गेन घातयिष्यामः? 50 तत अेकः करवालेनाडत्य प्रधानयाजकस्य दासस्य दक्षिणां कर्णं शिख्ये। 51 अधूना निवर्त्तस्व धृत्युक्त्वा यीशुस्तस्य श्रुतिं स्पृष्ट्वा स्वस्यं यकार। 52 पश्चाद् यीशुः समीपस्थान् प्रधानयाजकान् मन्दिरेस्य सेनापतीन् प्राथीनांश्च जगाद, यूयं कृपाणां यर्थांश्च गृहीत्वा मां किं योरं धर्तुमायाताः? 53 यदायं युष्माभिः सड प्रतिदिनं मन्दिरेऽतिष्ठं तदा मां धर्तं न प्रवृत्ताः, किन्त्वदानीं युष्माकं समयोन्धकारस्य याधिपत्यमस्ति। 54 अथ ते तं धृत्वा मडायोजकस्य निवेशनं निन्युः। ततः पितरो दूरे दूरे पश्चादित्वा 55 बृहत्कोष्ठस्य मध्ये यत्राग्निं ज्वालयित्वा लोकाः समेत्योपविष्टास्तत्र तेः सार्द्धम् उपविवेश। 56 अथ वह्निसन्धिषी समुपवेशकाले कायिदासी मनो निविश्य तं निरीक्ष्यावदत् पुमानयं तस्य सङ्केऽस्थात्। 57 किन्तु स तद् अपहृत्यावाहीत् हे नारि तमडं न परिचिनोमि। 58 क्षणान्तरेऽन्यजनस्तं दृष्ट्वाब्रवीत् त्वमपि तेषां निकरस्यैकज्जोसि। पितरः प्रत्युवाय हे नर नाडमस्मि। 59 ततः सार्द्धेऽपि दृष्ट्वात् परं पुनरन्यो जनो निश्चित्य बभाषे, अेष तस्य सङ्गीति सत्यं यतोयं गालीलीयो लोकः। 60 तदा पितर उवाय हे नर त्वं यद् वदमि तदडं बोद्धुं न शक्नोमि, एति वाक्ये कथितमात्रे कुक्कुटो रुराव। 61 तदा प्रभुणा व्याधुट्य पितरे निरीक्षिते कृकवाकुरवात् पूर्व्यं मां त्रिरपहोष्यसे एति पूर्व्योक्तं तस्य वाक्यं पितरः स्मृत्वा 62 अडिर्गत्वा मडाभेदेन यकन्दे। 63 तदा यै र्थीशुर्धृतस्ते तमुपडस्य प्रडर्तुमारेभिरे। 64 वस्त्रेण तस्य दृशौ अड्धवा कपोले यपेटाघातं कृत्वा पप्रच्छुः, कस्ते कपोले यपेटाघातं कृतवान्? गणयित्वा तद् वद। 65 तदन्यत् तद्विरुद्धं अडुनिन्दावाक्यं वक्तुमारेभिरे। 66 अथ प्रभाते सति लोकप्राञ्चः प्रधानयाजका अध्यापकाश्च सभां कृत्वा मध्येसभं यीशुमानीय पप्रच्छुः, त्वम् अभिषिक्तोसि न वास्मान् वद। 67 स प्रत्युवाय, मया तस्मिन्कुतेऽपि यूयं न विश्वसिष्यथ। 68 कस्मिंद्वाक्ये युष्मान् पृष्टेऽपि मां न तदुत्तरं वक्ष्यथ न मां त्यक्ष्यथ य। 69 किन्त्वतः परं मनुजसुतः सर्व्वशक्तिमत एश्वरस्य दक्षिणे पार्श्वे समुपवेश्यति। 70 ततस्ते पप्रच्छुः, त्रिड त्वमीश्वरस्य पुत्रः? स कथयामास, यूयं यथार्थं वदथ स अेवाडं। 71 तदा ते सर्व्वे कथयामासुः, त्रिड साक्ष्येऽस्मिन् अस्माकं किं प्रयोजनं? अस्य स्वमुपादेव साक्ष्यं प्राप्तम्।

23 ततः सभास्थाः सर्व्वलोका उत्थाय तं पीलातसम्मूषं नीत्वाप्रोथ वक्तुमारेभिरे, 2 स्वमभिषिक्तं राजानं वदन्तं कैमरराजाय करदानं निषेधन्तं राज्यविपर्य्ययं कर्तुं प्रवर्त्तमानम् अेन प्राप्तं वयं। 3 तदा पीलातस्तं पृष्टवान् त्वं किं धिडूदीयानां राजा? स प्रत्युवाय त्वं सत्यमुक्तवान्। 4 तदा पीलातः प्रधानयाजकादिलोकान् जगाद्, अडमेतस्य कमायपराधं नापतवान्। 5 ततस्ते पुनः साडमिनो भूत्वावदन्, अेष गालील अेतत्स्थानपर्यन्ते सर्व्वस्मिन् धिडूदादेशे सर्व्वाल्लोकानुपदिश्य कुप्रवृत्तिं आडीतवान्। 6 तदा पीलातो गालीलप्रदेशस्य नाम श्रुत्वा पप्रच्छ, किमयं गालीलीयो लोकः? 7 ततः स गालीलादेशीयडेरोट्राजस्य तदा स्थितेस्तस्य समीपे यीशुं प्रेषयामास। 8 तदा डेरोट् यीशुं विलोक्य सन्तुतोष, यतः स तस्य अडुवृत्तान्तश्रवाणात् तस्य किमियदाश्रय्यं कर्म्म पश्यति एत्याशां कृत्वा अडुकालमारभ्य तं द्रष्टुं प्रयासं कृतवान्। 9 तस्मात् तं अडुकथाः पप्रच्छ किन्तु स तस्य कस्यापि वाक्यस्य प्रत्युत्तरं नोवाय। 10 अथ प्रधानयाजका अध्यापकाश्च प्रोत्तिष्ठन्तः साडसेन तमपवदितुं प्रारेभिरे। 11 डेरोट् तस्य सेनागणश्च तमवज्ञाय उपडसत्वेन राजवस्त्रं परिधाप्य पुनः पीलातं प्रति तं प्राडिणोत्। 12 पूर्व्यं डेरोट् पीलातयोः परस्परं वैरभावा आसीत् किन्तु तदिने द्वयो र्भेलनं जातम्। 13 पश्चात् पीलातः प्रधानयाजकान् शासकान् लोकांश्च युगपडाडूय बभाषे, 14 राज्यविपर्य्ययकारकोयम् धृत्युक्त्वा मनुष्यमेनं मम निकटमानैष्ट किन्तु पश्यत युष्माकं समक्षम् अस्य विचारं कृत्वापि प्रोक्तापवादानुग्रहेणस्य कोप्यपराधः सप्रमाणा न जातः, 15 यूयञ्च डेरोटः सन्निधौ प्रेषिता मया तत्रास्य कोप्यपराधस्तेनापि न प्राप्तः। पश्यतानेन वधडेतुडं किमपि नापराद्धं। 16 तस्माडेनं ताडयित्वा विडस्यामि। 17 तत्रोत्सवे तेषामेको भोययितव्यः। 18 एति डेतोस्ते प्रोय्यैरेकदा प्रोयुः, अेनं दूरीकृत्य अरब्भानामानं भोयय। 19 स अरब्भा नगर उपप्लववधापराधाभ्यां कारायां अद्व आसीत्। 20 किन्तु पीलातो यीशुं भोययितुं वाञ्छन् पुनस्तानुवाय। 21 तथाप्येनं कुशे व्यध कुशे व्यधेति वदन्तस्ते रुरुवुः। 22 ततः स तृतीयवारं जगाद कुतः? स किं कर्म्म कृतवान्? नाडमस्य कमपि वधापराधं प्राप्तः केवलं ताडयित्वां त्यजामि। 23 तथापि ते पुनरेनं कुशे व्यध धृत्युक्त्वा प्रोय्यैर्दृढं प्रार्थयाञ्चकिरे; 24 ततः प्रधानयाजकादीनां कलरवे प्रबले सति तेषां प्रार्थनाग्रुपं कर्तुं पीलात आदितेश। 25 राजद्रोडवधयोरपराधेन कारास्थं यं जनं ते यथायिरे तं

मोययित्वा यीशुं तेषामिच्छायां समापयत् | 26 अथ ते यीशुं गृहीत्वा यान्ति, अतर्हि ग्रामादागतं शिमोननामानं कुरीणीयं जं धृत्वा यीशोः
 पश्चान्नेतुं तस्य स्कन्धे कुशमर्पयामासुः | 27 ततो लोकारण्यमध्ये बहुस्त्रियो रुदन्त्यो विलपन्त्यश्च यीशोः पश्चाद् ययुः | 28 किन्तु स व्याघुट्य ता
 उवाच, हे यिज्ञूशालमो नाय्यो युयं मर्दथं न रुदित्वा स्वार्थं स्वापत्यार्थं रुदिति; 29 पश्यत यः कदापि गर्भवत्यो नाभवन् स्तन्यञ्च नापाययन्
 तादृशी र्वन्ध्या यदा धन्या वक्ष्यन्ति स काल आयाति | 30 तदा हे शैला अस्माकमुपरि पतत, हे उपशैला अस्मानाच्छाद्यत कथामीदृशी
 लोका वक्ष्यन्ति | 31 यतः सतेजसि शाप्तिनि येदेतद् घटते तर्हि शुष्कशाप्तिनि किं न घटिष्यते? 32 तदा ते हन्तुं द्वावपराधिनीं तेन सार्द्धं
 निन्युः | 33 अपरं शिरःकपालनामकरथानं प्राप्य तं कुशे विविधुः; तद्द्वयोरपराधिनीरेकं तस्य दक्षिणो तदन्यं वामे कुशे विविधुः | 34 तदा
 यीशुरकथयत्, हे पितरेतान् क्षमस्व यत अते यत् कर्म कुर्वन्ति तन् न विदुः; पश्चात्ते गुटिकापातं कृत्वा तस्य वस्त्राणि विभज्य जगुः | 35 तत्र
 लोकसंघस्तिष्ठन् एदर्शः; ते तेषां शासकाश्च तमुपडस्य जगुः, अेष एतान् रक्षितवान् यदीश्वरेणाभिमुखितो ऽभिषिक्तस्त्राता भवति तर्हि
 स्वमधुना रक्षतु | 36 तदन्यः सेनागणान् अत्य तस्मै अभ्वरसं दत्वा परिडस्य प्रोवाच, 37 येत्वं यिडूदीयानां राज्ञसि तर्हि स्वं रक्ष | 38
 यिडूदीयानां राजेति वाक्यं यूनानीयरोमीयेब्रीयाक्षरैर्लिभितं तच्छिरस ऊर्ध्वेऽस्थाप्यत | 39 तदोभयपार्श्वयोर्विद्धौ यावपराधिनीं तयोरेकसं
 विनिन्द्य बभाषे, येन्वम् अभिषिक्तोसि तर्हि स्वमावाञ्च रक्ष | 40 किन्वन्त्यस्तं तर्जयित्वावदत्, ईश्वरात्तव किञ्चिदपि भयं नास्ति किं? त्वमपि
 समानदण्डोसि, 41 योग्यपात्रे आवां स्वस्वकर्मणां समुचितकृतं प्राप्नुवः किन्वनेन किमपि नापराद्धं | 42 अथ स यीशुं जगाम हे प्रभो भवान्
 स्वरज्यप्रवेशकाले मां स्मरतु | 43 तदा यीशुः कथितवान् त्वां यथार्थं वदामि त्वमधैव मया सार्द्धं परलोकस्य सुभस्थानं प्राप्स्यसि | 44 अपरञ्च
 द्वितीययामात् तृतीययामपर्यन्तं रवेस्तेजसोन्तर्हितत्वात् सर्वदेशोऽन्धकारेणावृतो 45 मन्दिरस्य यवनिका य छिधमाना द्विधा बभूव | 46 ततो
 यीशुरुच्यैरुवाच, हे पित र्ममात्मानं तव करे समर्पये, एत्युक्त्वा स प्राणान् जहौ | 47 तदैता घटना दृष्ट्वा शतसेनापतिरीश्वरं धन्यमुक्त्वा
 कथितवान् अयं नितान्तं साधुमनुष्य आसीत् | 48 अथ यावन्तो लोका द्रष्टुम् आगतास्ते ता घटना दृष्ट्वा वक्षःसु कराघातं कृत्वा व्याघुट्य
 गताः | 49 यीशो ज्ञातयो या या योषितश्च गालीलस्तेन सार्द्धमायातास्ता अपि दूरे स्थित्वा तत् सर्वं ददृशुः | 50 तदा यिडूदीयानां मन्त्राणां
 क्रियात्रासम्भन्धानं ईश्वरस्य राजत्वम् अपेक्षमाणो 51 यिडूदिदेशीयो ऽरिभथीयनगरीयो यूषङ्नामा मन्त्री भद्रो धार्मिकश्च पुमान् 52
 पीलातान्तिकं गत्वा यीशो हँडं ययाये | 53 पश्चाद् वपुरवरोह्य वाससा संवेष्ट्य यत्र कोपि मानुषो नास्थायत तस्मिन् शैले स्वाते श्मशाने
 तदस्थापयत् | 54 तद्दिनमायोजनीयं दिनं विश्रामवारश्च समीपः | 55 अपरं यीशुना सार्द्धं गालील आगता योषितः पश्चादित्वा श्मशाने तत्र यथा
 वपुः स्थापितं तस्य दृष्ट्वा 56 व्याघुट्य सुगन्धिद्रव्यतैलानि कृत्वा विधिवद् विश्रामवारे विश्रामं यकुः |

24 अथ सप्ताहप्रथमदिनेऽतिप्रत्यूषे ता योषितः सम्पादितं सुगन्धिद्रव्यं गृहीत्वा तदन्याभिः कियतीभिः स्त्रीभिः सह श्मशानं ययुः | 2 किन्तु
 श्मशानद्वारात् पाषाणमपसारितं दृष्ट्वा 3 ताः प्रविश्य प्रभो हँडमप्राप्य 4 व्याकुला भवन्ति अतर्हि तेजोभयवस्त्रान्वितौ द्वौ पुरुषौ तासां
 समीपे समुपस्थितौ 5 तस्मात्ताः शङ्कायुक्ता भूमावधोमुष्यस्यस्युः | तदा तौ ता उच्यतु भृतानां मध्ये ज्वन्तं कुतो मृगयथ? 6 सोत्र नास्ति स
 उदस्थात् | 7 पापिनां करेषु समर्पितेन कुशे ङतेन य मनुष्यपुत्रेण तृतीयदिवसे श्मशानाद्युत्थातव्यम् एति कथां स गलीलि तिष्ठन् युष्मभ्यं
 कथितवान् तां स्मरत | 8 तदा तस्य सा कथा तासां मनःसु जाता | 9 अनन्तरं श्मशानाद् गत्वा ता अेकादशशिष्यादिव्यः सर्व्वेभ्यस्तां वार्तां
 कथयामासुः | 10 मगदलीनीमरियम्, योडना, याकूबो माता मरियम् तदन्याः सज्जिन्यो योषितश्च प्रेरितेभ्य अेताः सर्व्वा वार्ताः कथयामासुः 11
 किन्तु तासां कथाम् अनर्थकाप्यानमात्रं बुद्ध्या कोपि न प्रत्यैत् | 12 तदा पितर उत्याय श्मशानान्तिकं एधाव, तत्र य प्रह्लो भूत्वा पार्श्वेऽस्थापितं
 केवलं वस्त्रं एदर्शः; तस्मादाश्चर्यं मन्यमानो यदघटत तन्मनसि विचारयन् प्रतरथे | 13 तस्मिन्नेव दिने द्वौ शिष्यौ यिज्ञूशालमश्चतुष्कोशान्तरितम्
 एम्मायुग्राभं गच्छन्तौ 14 तासां घटनानां कथामकथयतां 15 तयोरालापविचारयोः काले यीशुरागत्य ताभ्यां सह जगाम 16 किन्तु यथा तौ तं न
 परिचिनुतस्तदर्थं तयो दृष्टिः संरुद्धा | 17 स तौ पृष्टवान् युवां विषण्णौ किं विचारयन्तौ गच्छथ? 18 ततस्तयोः क्लियपानामा प्रत्युवाच
 यिज्ञूशालमपुरेऽधुना यान्यघटन्त त्वं केवलवदिदेशी किं तद्दृष्टान्तं न जानासि? 19 स पप्रच्छ क घटनाः? तदा तौ वस्तुमारेभ्यो यीशुनामा यो
 नासरतीयो भविष्यद्वादी ईश्वरस्य मानुषाणाञ्च साक्षात् वाक्ये कर्मणि य शक्तिमानासीत् 20 तम् अस्माकं प्रधानयाजका विचारकाश्च केनापि
 प्रकारेण कुशे विद्ध्या तस्य प्राणाननाशयन् तदीया घटनाः; 21 किन्तु य एसायेलीयलोकां उद्धारयिष्यति स अेवायम् एत्याशास्त्राभिः कृता |
 तदथा तथास्तु तस्या घटनाया अद्य दिनत्रयं गतं | 22 अधिक्त्वस्माकं सज्जिनीनां कियत्स्त्रीणां मुषेभ्योऽसम्भववाक्यमिदं श्रुतं; 23 ताः प्रत्यूषे
 श्मशानं गत्वा तत्र तस्य देडम् अप्राप्य व्याघुट्येत्वा प्रोक्तवत्यः स्वर्गांसदूतौ दृष्टवस्त्राभिरतौ यावादृष्टं स ज्वितवान् | 24 ततोस्माकं कैश्चित्

श्मशानमगम्यत तेऽपि स्त्रीणां वाक्यानुत्तं दृष्टवन्तः किन्तु तं नापश्यन्। 25 तदा स तावुवाय, हे अबोधौ हे भविष्यद्वादिभिरुक्तवाक्यं प्रत्येतुं विलम्बमानौ; 26 अेतत्सर्वदुःखं भुक्त्वा स्वभूतिप्राप्तिः किं प्रीष्टस्य न न्याय्या? 27 ततः स मूसाग्रन्थमारभ्य सर्वभविष्यद्वादिनां सर्वशास्त्रे स्वस्मिन् लिखिताभ्यानाभिप्रायं बोधयामास। 28 अथ गम्यग्रामाभ्यार्णं प्राप्य तेनाग्रे गमनलक्षणे दर्शिते 29 तौ साधयित्वावदतां सहावाभ्यां तिष्ठ दिने गते सति रात्रिरभूत्; ततः स ताभ्यां सार्द्धं स्थातुं गृहं ययौ। 30 पश्चाद्गोत्रोपवेशकाले स पूषं गृहीत्वा ईश्वरगुणान् जगाद तत्र भंक्त्वा ताभ्यां ददौ। 31 तदा तयो दृष्टौ प्रसन्न्यायां तं प्रत्यभिज्ञातुः किन्तु स तयोः साक्षादन्तर्दधे। 32 ततस्तौ मिथोभिधातुम् आरब्धवन्तौ गमनकाले यदा कथामकथयत् शास्त्रार्थअबोधयत् तदावयो बुद्धिः किं न प्राज्वलत्? 33 तौ तत्क्षणाद्दुत्याय यिज्ञशालमपुरं प्रत्याययतुः, तस्थाने शिष्याणाम् अेकादशानां सङ्गिनाञ्च दर्शनं जातं। 34 ते प्रोयुः प्रभुरुदतिष्ठद् एति सत्यं शिमोने दर्शनमदाय्य। 35 ततः पथः सर्वघटनायाः पूषमञ्जनेन तत्परिचयस्य य सर्ववृत्तान्तं तौ वक्तुमारोभाते। 36 एत्थं ते परस्परं वदन्ति तत्काले यीशुः स्वयं तेषां मध्य प्रोत्थय युष्माकं कल्याणं भूयाद् एत्युवाय, 37 किन्तु भूतं पश्याम एत्यनुमाय ते समुद्विचिरे त्रेषुश्च। 38 स उवाय, कुतो दुःखिता भवथ? युष्माकं मनःसु सन्देह उदेति य कुतः? 39 अेषोर्ध, मम करौ पश्यत वरं स्पृष्ट्वा पश्यत, मम यादृशानि पश्यथ तादृशानि भूतस्य मांसास्थीनि न सन्ति। 40 एत्युक्त्वा स उस्तपादान् दर्शयामास। 41 तेऽसम्भवं ज्ञात्वा सानन्दा न प्रत्ययन्। ततः स तान् पप्रच्छ, अत्र युष्माकं समीपे आर्धं किञ्चिदस्ति? 42 ततस्ते किञ्चिद्गन्धमत्स्यं मधु य ददुः 43 स तदादाय तेषां साक्षाद् बुभुजे 44 कथयामास य मूसाव्यवस्थायां भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु गीतपुस्तके य मयि यानि सर्वाणि वयनानि लिखितानि तदनुज्ञाणि घटिष्यन्ते युष्माभिः सार्द्धं स्थित्वाहं यदेतद्वाक्यम् अवदं तदिदानीं प्रत्यक्षमभूत्। 45 अथ तेभ्यः शास्त्रबोधाधिकारं दत्त्वावदत्, 46 प्रीष्टेनेत्यं मृत्तियातना लोक्तव्या तृतीयदिने य श्मशानाद्दुत्यातव्यञ्चेति विपिरस्ति; 47 तन्नाम्ना यिज्ञशालममारभ्य सर्वदिशो मनःपरावर्तनस्य पापमोचनस्य य सुसंवाहः प्रयारयितव्यः, 48 अेषु सर्वेषु यूयं साक्षिणः। 49 अपरञ्च पश्यत पित्रा यत् प्रतिज्ञातं तत् प्रेषयिष्यामि, अतएव यावत्कालं यूयं स्वर्गायां शक्तिं न प्राप्स्यथ तावत्कालं यिज्ञशालमगरे तिष्ठत। 50 अथ स तान् वैथनीयापर्यन्तं नीत्वा उस्तावुत्तोव्य आशिष वक्तुमारोभे 51 आशिषं वदन्नेव य तेभ्यः पृथग् भूत्वा स्वर्गाय नीतोऽभवत्। 52 तदा ते तं भजमाना मदानन्देन यिज्ञशालमं प्रत्याजग्मुः। 53 ततो निरन्तरं मन्दिरे तिष्ठन्त ईश्वरस्य प्रशंसां धन्यावाद् अ कर्तुम् आरेभिरे। एति।।

योऽनः

1 आदौ वाद आसीत् स य वाद ईश्वरेण सार्धमासीत् स वादः स्वयमीश्वर अवे। 2 स आदावीश्वरेण सहासीत्। 3 तेन सर्व्वं वस्तु ससृजे सर्व्वेषु सृष्टवस्तुषु किमपि वस्तु तेनासृष्टं नास्ति। 4 स ज्वननस्याकारः, तस्य ज्वनं मनुष्याणां ज्योतिः 5 तज्ज्योतिरन्धकारे प्रयकाशे किन्त्वन्धकारस्तन् जग्राह। 6 योऽनं नामकं अको मनुज ईश्वरेण प्रेषयाञ्चके। 7 तद्द्वारा यथा सर्व्वं विश्वसन्ति तदर्थं स तज्ज्योतिषि प्रमाणां दातुं साक्षिस्वरूपो भूत्वागमत्, 8 स स्वयं तज्ज्योतिर्न किन्तु तज्ज्योतिषि प्रमाणां दातुमागमत्। 9 जगत्यागत्य यः सर्व्वमनुजेभ्यो दीप्तिं ददाति तदेव सत्यज्योतिः। 10 स यज्जगदसृष्टत् तन्मध अवे स आसीत् किन्तु जगतो लोकास्तं नाजानन्। 11 निजाधिकारं स आगच्छत् किन्तु प्रजास्तं नागृह्णन्। 12 तथापि ये ये तमगृह्णन् अर्थात् तस्य नाम्नि व्यवसन् तेभ्य ईश्वरस्य पुत्रा भवितुम् अधिकारम् अददात्। 13 तेषां जनिः शोषितान् शारीरिकाभिलाषान् मानवानामिच्छातो न किन्त्वीश्वरादभवत्। 14 स वादो मनुष्यरूपेणावतीर्थ्य सत्यतानुग्राह्यां परिपूर्णाः सन् सार्धम् अस्माभिर्न्यवसत् ततः पितुरद्वितीयपुत्रस्य योग्यो यो मडिमा तं मडिमानं तस्यापश्याम। 15 ततो योऽनपि प्रयार्थ्य साक्ष्यमिदं दत्तवान् यो मम पश्चाद् आगमिष्यति स भक्तो गुरुतरः; यतो मत्पूर्वं स विद्यमान आसीत्; यदर्थम् अहं साक्ष्यमिदम् अहं स अेषः। 16 अपरञ्च तस्य पूर्णताया वयं सर्व्वे क्रमशः क्रमशोऽनुग्रहं प्राप्ताः। 17 मूसाद्वारा व्यवस्था दत्ता किन्त्वनुग्रहः सत्यत्वञ्च यीशुप्रीष्टद्वारा समुपातिष्ठतां। 18 कोपि मनुज ईश्वरं कदापि नापश्यत् किन्तु पितुः क्रोडस्थोऽद्वितीयः पुत्रस्तं प्रकाशयत्। 19 त्वं कः? इति वाक्यं प्रेरुं यदा यिडूदीयलोका याजकान् लेविलोकांश्च यिडूशालमो योऽनः समीपे प्रेषयामासुः, 20 तदा स स्वीकृतवान् नापहृतवान् नाहम् अभिषिक्त इत्यङ्गीकृतवान्। 21 तदा तेऽपृच्छन् तर्हि को भवान्? किं अलियः? सोवदत् न; ततस्तेऽपृच्छन् तर्हि भवान् स भविष्यद्वादी? सोवदत् नाहं सः। 22 तदा तेऽपृच्छन् तर्हि भवान् कः? वयं गत्वा प्रेरकान् त्वयि किं वक्ष्यामः? स्वस्मिन् किं वदसि? 23 तदा सोवदत्। परमेशस्य पन्थानं परिष्कृत सर्व्वतः। इतीदं प्रान्तरे वाक्यं वदतः कस्यचिद्वयः। कथामिमां यस्मिन् यिशाथियो भविष्यद्वादी लिभितवान् सोऽहम्। 24 ये प्रेषितास्ते डिडूशिलोकाः। 25 तदा तेऽपृच्छन् यदि नाभिषिक्तोसि अलियोसि न स भविष्यद्वाधपि नासि य, तर्हि लोकान् मज्जयसि कुतः? 26 ततो योऽनं प्रत्यवोयत्, तोयेऽहं मज्जयामीति सत्यं किन्तु यं यूयं न जानीथ तादृश अको जो नो युष्माकं मध्य उपतिष्ठति। 27 स मत्पश्चाद् आगतोपि मत्पूर्वं वर्तमान आसीत् तस्य पाट्टकाबन्धनं मोचयितुमपि नाहं योग्योस्मि। 28 यद्दैनन्धाः पारस्वभैथभारायां यस्मिन्स्थाने योऽनमज्जयत् तस्मिन् स्थाने सर्व्वमेतद् अघटत। 29 परेऽऽनं योऽनं स्वनिःकटमागच्छन्तं यिशुं विलोक्य प्रावोयत् जगतः पापमोचकम् ईश्वरस्य भेषशावकं पश्यत। 30 यो मम पश्चादागमिष्यति स भक्तो गुरुतरः, यतो हेतोर्मत्पूर्वं सोऽवर्तत यस्मिन्नाहं कथामिमां कथितवान् स अवेयां। 31 अपरं नाहमेनं प्रत्यभिज्ञातवान् किन्तु उस्त्रायेलोका अनेन यथा परिचिन्वन्ति तदभिप्रायेणाहं जले मज्जयितुमागच्छम्। 32 पुनश्च योऽनपरमेकं प्रमाणां दत्त्वा कथितवान् विहायसः कपोतवद् अवतरन्तमात्मानम् अस्थोपर्य्यवतिष्ठन्तं य दृष्टवानाहम्। 33 नाहमेनं प्रत्यभिज्ञातवान् इति सत्यं किन्तु यो जले मज्जयितुं मां प्रेरयत् स अवेमां कथामकथयत् यस्थोपर्य्यात्मानम् अवतरन्तम् अवतिष्ठन्तञ्च द्रक्ष्यसि सअवे पवित्रे आत्मनि मज्जयिष्यति। 34 अवस्तन्निरीक्ष्यायम् ईश्वरस्य तनय इति प्रमाणां ददामि। 35 परेऽऽनं योऽनं द्वाभ्यां शिष्याभ्यां सार्द्धं तिष्ठन् 36 यिशुं गच्छन्तं विलोक्य गदितवान्, ईश्वरस्य भेषशावकं पश्यतं। 37 इमां कथां श्रुत्वा द्वौ शिष्यौ यीशोः पश्चाद् एयतुः। 38 ततो यीशुः परावृत्त्य तौ पश्चाद् आगच्छन्तौ दृष्ट्वा पृष्टवान् युवां किं गवेशयथः? तावपृच्छतां हे रडिब अर्थात् हे गुरो भवान् कुत्र तिष्ठति? 39 ततः सोवादित् अेत्य पश्यतं। ततो दिवसस्य तृतीयप्रहरस्य गतत्वात् तौ तदिनं तस्य सङ्गोऽस्थातां। 40 यौ द्वौ योऽनो वाक्यं श्रुत्वा यिशोः पश्चाद् आगमतां तयोः शिमोन्पितरस्य भ्राता आन्द्रियः 41 स इत्वा प्रथमं निजसोदरं शिमोन् साक्षात्प्राप्य कथितवान् वयं प्रीष्टम् अर्थात् अभिषिक्तपुरुषं साक्षात्कृतवन्तः। 42 पश्चात् स तं यिशोः समीपम् आनयत्। तदा यीशुस्तं दृष्ट्वावदत् त्वं यूनासः पुत्रः शिमोन् किन्तु त्वन्नामधेयं केङ्गाः वा पितरः अर्थात् प्रस्तरो भविष्यति। 43 परेऽऽनं यीशो गालीलं गन्तुं निश्चितयेतसि सति इलिवनामानं जन् साक्षात्प्राप्यावोयत् मम पश्चाद् आगच्छ। 44 बैत्सैदानाम्नि यस्मिन् ग्रामे पितरान्द्रिययोर्वास आसीत् तस्मिन् ग्रामे तस्य इलिवस्य वसतिरासीत्। 45 पश्चात् इलिवो निथनेलं साक्षात्प्राप्यावदत् मूसा व्यवस्था ग्रन्थे भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु य यस्याभ्यां लिभितमास्ते तं यूषङ्गः पुत्रं नासरतीयं यीशुं साक्षाद् अकार्षम् वयं। 46 तदा निथनेल्व कथितवान् नासरन्नगरात् किं कश्चिदुत्तम उतपन्तुं शक्नोति? ततः इलिवोऽवोयत् अेत्य पश्य। 47 अपरञ्च यीशुः स्वस्य समीपं तम् आगच्छन्तं दृष्ट्वा व्याहृतवान्, पश्यायं निष्कपटः सत्यं उस्त्रायेलोकाः। 48 ततः सोवदत्, भवान् मां कथं प्रत्यभिजानाति? यीशुरवादीत् इलिवस्य आह्वानात् पूर्वं

यदा त्वमुद्गुम्बरस्य तरोर्मूलेऽस्थास्तदा त्वामदर्शम् | 49 निथनेल् अयकथत्, डे गुरो भवान् नितान्तम् ईश्वरस्य पुत्रोसि, भवान् छत्रायेल्वंशस्य राजा | 50 ततो यीशु व्याडरत्, त्वामुद्गुम्बरस्य पादपस्य मूले दृष्टवानां भमैतस्माद्वाक्यात् किं त्वं व्यवशसीः? अेतस्माध्याश्रय्याणि कार्याणि द्रक्ष्यसि | 51 अन्यय्यावादीद् युष्मानं यथार्थं वदामि, एतः परं भोयिते भेधद्वारे तस्मान्मनुजसूनुना ईश्वरस्य दूतगणाम् अवरोहन्तमारोहन्तञ्च द्रक्ष्यथ |

2 अनन्तरं त्रुतीयदिवसे गालील् प्रदेशिये कान्नानाम्नि नगरे विवाह आसीत् तत्र य यीशोर्माता तिष्ठत् | 2 तस्मै विवाहाय यीशुस्तस्य शिष्याश्च निमन्त्रिता आसन् | 3 तदनन्तरं द्राक्षारसस्य न्यूनत्वाद् यीशोर्माता तमवदत् अतेषां द्राक्षारसो नास्ति | 4 तदा स तामवोचत् डे नारि भया सड तव किं कार्य? मम समय एदानीं नोपतिष्ठति | 5 ततस्तस्य माता दासानवोचद् अयं यद् वदति तदेव कुरुत् | 6 तस्मिन् स्थाने यिडूदीयानां शुयित्वकराव्यवहारानुसारेण्णदकैकजलधराणि पाषाणमयानि षड्वृहत्पात्राणिआसन् | 7 तदा यीशुस्तान् सर्व्वकलशान् जलैः पूरयितुं तानाज्ञापयत्, ततस्ते सर्व्वान् कुम्भानाकार्ण जलैः पर्य्यपूरयन् | 8 अथ तेभ्यः किञ्चिदुत्तार्य्य भोज्याधिपातेःसमीपं नेतुं स तानादिशत्, ते तदनयन् | 9 अपरञ्च तज्जलं कथं द्राक्षारसोऽभवत् तज्जलवाहकादासा ज्ञातुं शक्ताः किन्तु तद्भोज्याधिपो ज्ञातुं नाशक्नोत् तदवलिह्य वरं संभोधावदत्, 10 लोकाः प्रथमं उत्तमद्राक्षारसं ददति तेषु यथेष्टं पितवत्सु तस्मा किञ्चिदनुत्तमञ्च ददति किन्तु त्वमिदानीं यावत् उत्तमद्राक्षारसं स्थापयसि | 11 एत्थं यीशुर्गालीलप्रदेशे आश्रय्यकार्भम् प्रारम्भ निजमडिमानं प्राकाशयत् ततः शिष्यास्तस्मिन् व्यवसन् | 12 ततः परम् स निजमात्रुन्नात्रुस्त्रिष्वैः सार्द्धं कर्नाडूमम् आगमत् किन्तु तत्र बडूदिनानि आतिष्ठत् | 13 तदनन्तरं यिडूदियानां निस्तारोत्सवे निकटभागते यीशु यिडूशालम् नगरम् आगच्छत् | 14 ततो मन्दिरस्य मध्ये गोमेषपारावतविक्रियेणो वाणिज्यक्षयोपविष्टान् विलोक्य 15 रज्जुभिः कशां निर्माय सर्व्वगोमेषादिभिः सार्द्धं तान् मन्दिराद् दूरीकृतवान् | 16 वाणिजां मुद्रादि विकीर्य्य आसनानि न्यूञ्जकृत्य पारावतविक्रयिभ्योऽकथयद् अस्मात् स्थानात् सर्वाण्येतानि नयत, मम पितुगृहं वाणिज्यगृहं मा कार्ण | 17 तस्मात् तन्मन्दिरार्थं उधोगो यस्तु स त्रसतीव माम् | एमां शास्त्रीयलिपिं शिष्याःसमस्मरन् | 18 ततः परम् यिडूदीयलोकौ यीषिमवदन् त्वमिदृशकर्मकरेणात् किं यिह्नमस्मान् दर्शयसि? 19 ततो यीशुस्तानवोचद् युष्माभिरे तस्मिन् मन्दिरे नाशिते दिनत्रयमध्येऽहं तद् उत्थापयिष्यामि | 20 तदा यिडूदिया व्याडार्णुः, अेतस्य मन्दिरस निर्माणेन षट्यत्वारिंशद् वत्सरा गताः, त्वं किं दिनत्रयमध्ये तद् उत्थापयिष्यसि? 21 किन्तु स निजदेऽउपमन्दिरे कथामिमां कथितवान् | 22 स यदेतादृशं गदितवान् तच्छिष्याः श्मशानात् तदीयोत्थाने सति स्मृत्वा धर्मग्रन्थे यीशुनोक्तकथायां य व्यवसिषुः | 23 अनन्तरं निस्तारोत्सवस्य भोज्यसमये यिडूशालम् नगरे तद्भुताश्रय्यकर्माणि विलोक्य बहुभिस्तस्य नामनि विश्वसितं | 24 किन्तु स तेषां करेषु स्वं न समर्पयत्, यतः स सर्व्वानवैत् | 25 स मानवेषु कस्यचित् प्रमाणं नापेक्षत यतो मनुजानां मध्ये यधदस्ति तत्तत् सोजानात् |

3 निकटिमनामा यिडूदीयानाम् अधिपतिः किडूशी क्षाणदायां 2 यीशोरव्यर्णम् आत्रज्य व्याडार्णीत्, डे गुरो भवान् ईश्वराद् आगतं अेक उपदेष्टा, अेतद् अस्माभिर्ज्ञायते; यतो भवता यान्याश्रय्यकर्माणि क्रियन्ते परमेश्वरस्य साहाय्यं विना केनापि तत्तत्कर्माणि कर्तुं न शक्यन्ते | 3 तदा यीशुरुत्तरं दत्तवान् तवाहं यथार्थतरे व्याडरामि पुनर्जन्मनि न सति कोपि मानव ईश्वरस्य राज्यं द्रष्टुं न शक्नोति | 4 ततो निकटीमः प्रत्यवोचत् मनुजो वृद्धो भूत्वा कथं जनिष्यते? स किं पुनर्मातृर्जठरे प्रविश्य जनिंतुं शक्नोति? 5 यीशुरवादीद् यथार्थतरम् अहं कथयामि मनुजे तोयात्मभ्यां पुनर्न जाते स ईश्वरस्य राज्यं प्रवेष्टुं न शक्नोति | 6 मांसाद् यत् जायते तन् मांसमेव तथात्मनो यो जायते स आत्मैव | 7 युष्माभिः पुनर्जनितव्यं भमैतस्यां कथायाम् आश्रय्यं मा भंस्थाः | 8 सदागतिर्या दिशमिच्छति तस्यामेव दिशि वाति, त्वं तस्य स्वंन शुणोषि किन्तु स कुत आयाति कुत्र याति वा किमपि न जानासि तद्वाद् आत्मनः सकाशात् सर्व्वेषां मनुजानां जन्म भवति | 9 तदा निकटीमः पृष्टवान् अेतत् कथं भवितुं शक्नोति? 10 यीशुः प्रत्यकतवान् त्वमिस्रायेलो गुरुर्भूत्वापि किमेतां कथां न वेत्सि? 11 तुभ्यं यथार्थं कथयामि, वयं यद् विदास्तद् वयमः यंय्य पश्यामस्तस्यैव साक्ष्यं ददाः किन्तु युष्माभिरस्माकं साक्षित्वं न गृह्यते | 12 अेतस्य संसारस्य कथायां कथितायां यदि यूयं न विश्वसिथ तर्हि स्वर्गीयायां कथायां कथं विश्वसिष्यथ? 13 यः स्वर्गेऽस्ति यं यं स्वर्गाद् अवारोहत् तं मानवतनयं विना कोपि स्वर्गं नारोहत् | 14 अपरञ्च मूसा यथा प्रान्तरं सर्पं प्रोत्थापितवान् मनुष्यपुत्रोऽपि तथैवोत्थापितव्यः; 15 तस्माद् यः कश्चित् तस्मिन् विश्वसिष्यति सोऽविनाशयः सन् अनन्तायुः प्राप्स्यति | (aiōnios g166) 16 ईश्वर एत्थं जगददयत यत् स्वमद्वितीयं तनयं प्राददात् ततो यः कश्चित् तस्मिन् विश्वसिष्यति सोऽविनाशयः सन् अनन्तायुः प्राप्स्यति | (aiōnios g166) 17 ईश्वरो जगतो लोकान् दादयितुं स्वपुत्रं न प्रेष्य तान् परित्रातुं

प्रेषितवान्। 18 अतः अवे यः कश्चित् तस्मिन् विश्वसिति स एडाडॉ न भवति किन्तु यः कश्चित् तस्मिन् न विश्वसिति स एदानीमेव एडाडॉ भवति, यतः स एश्वरस्याद्वितीयपुत्रस्य नामनि प्रत्ययं न करोति। 19 जगतो मध्ये ज्योतिः प्राकाशत किन्तु मनुष्याणां कर्माणां दृष्टत्वात् ते ज्योतिषोपि तिभिरे प्रीयन्ते अतएव एडस्य कारणां भवति। 20 यः कुकर्म्म करोति तस्याचारस्य दृष्टत्वात् स ज्योतिर्ऋतीयत्वा तन्किटं नायाति; 21 किन्तु यः सत्कर्म्म करोति तस्य सर्वाणि कर्माणीश्वरेण कृतानीति सथा प्रकाशते तदभिप्रायेण स ज्योतिषः सन्निधिम् आयाति। 22 ततः परम् यीशुः शिष्यैः साद्धं यिडूदीयदेशं गत्वा तत्र स्थित्वा मज्जयितुम् आरभत। 23 तदा शालम् नगरस्य समीपस्थादिनि अैनन् ग्रामे बडुतरतोयस्थितेस्तत्र योडन् अमज्जयत् तथा य लोका आगत्य तेन मज्जिता अभवन्। 24 तदा योडन् कारायां न बद्धः। 25 अपरञ्च शायकर्म्मणि योडानः शिष्यैः सह यिडूदीयलोकांनां विवादे जाते, ते योडनः सन्निधिं गत्वाकथयन्, 26 हे गुरो यर्दननधाः पारे भवता साद्धं य आसीत् यस्मिंश्च भवान् साक्ष्यं प्रददात् पश्यतु सोपि मज्जयति सर्व्वे तस्य समीपं यान्ति य। 27 तदा योडन् प्रत्यवोयद् एश्वरेण न दत्ते कोपि मनुजः किमपि प्राप्नुं न शक्नोति। 28 अहं अभिषिक्तो न भवामि किन्तु तदग्रे प्रेषितोस्मि यामिमां कथां कथितवानाहं तत्र यूयं सर्व्वे साक्षिणः स्थ। 29 यो जनः कन्यां लभते स अवे वरः किन्तु वरस्य सन्निधौ एडाडयमानं तस्य यन्मित्रं तेन वरस्य शब्दे श्रुतेऽतीवाह्लाद्यते ममापि तद्दह आनन्दसिद्धिर्जाता। 30 तेन कर्मशो वर्द्धितव्यं किन्तु मया ह्स्सितव्यं। 31 य ङीर्वादागच्छत् स सर्व्वेषां मुष्यो यश्च संसाराद् उदपधत स सांसारिकः संसारीयां कथाञ्च कथयति यस्तु स्वर्गादागच्छत् स सर्व्वेषां मुष्यः। 32 स यदपश्यदृशुण्योय तस्मिन्नेव साक्ष्यं ददाति तथापि प्रायशः कश्चित् तस्य साक्ष्यं न गृह्णाति; 33 किन्तु यो गृह्णाति स एश्वरस्य सत्यवादिष्वं मुद्राङ्गितं करोति। 34 एश्वरेण यः प्रेरितः सअवे एश्वरीयकथां कथयति यत एश्वर आत्मानं तस्मै अपरिमितम् अददात्। 35 पिता पुत्रे स्नेहं कृत्वा तस्य ह्स्सते सर्वाणि समर्पितवान्। 36 यः कश्चित् पुत्रे विश्वसिति स अवेनन्तम् परमायुः प्राप्नोति किन्तु यः कश्चित् पुत्रे न विश्वसिति स परमायुषो दर्शनं न प्राप्नोति किन्तु एश्वरस्य कोपभाजनं भूत्वा तिष्ठति। (aiōnios g166)

4 यीशुः स्वयं नामज्जयत् केवलं तस्य शिष्या अमज्जयत् किन्तु योडनोऽधिकशिष्यान् स करोति मज्जयति य, 2 किंरुशिन एभां वार्तामिशृएवन् एति प्रभुरवगत्य 3 यिडूदीयदेशं विडाय पुनर्गालीलम् आगत। 4 ततः शोमिरोणप्रदेशस्य मधेन तेन गन्तव्ये सति 5 याडूब् निजपुत्राय यूषडे यां भूमिम् अददात् तत्समीपस्थायि शोमिरोणप्रदेशस्य सुभास् नाम्ना विष्यातस्य नगरस्य सन्निधावुपास्थत्। 6 तत्र याडूब्ः प्रहिरासीत्; तदा द्वितीययामवेलायां जातायां स मार्गे श्रमापन्नस्तस्य प्रहेः पार्श्वे उपाविशत्। 7 अतर्हि काचित् शोमिरोणीया योषित् तोयोत्तोलनार्थम् तत्रागमत् 8 तदा शिष्याः षाधद्रव्याणि केतुं नगरम् अगच्छन्। 9 यीशुः शोमिरोणीयां तां योषितम् व्याडार्षीत् मह्यं किञ्चित् पानीयं पातुं देहि। किन्तु शोमिरोणीयैः साकं यिडूदीयलोका न व्यवाडरन् तस्माद्धेतोः साकथयत् शोमिरोणीया योषितदहं त्वं यिडूदीयोसि कथं भन्तः पानीयं पातुम् अश्छसि? 10 ततो यीशुरवदद् एश्वरस्य यद्दानं तत्कीदृक् पानीयं पातुं मह्यं देहि य एतयं त्वां यायते स वा क एति येदज्ञास्यथास्तर्हि तमयाधिष्यथाः स य तुभ्यममृतं तोयमदास्यत्। 11 तदा सा सीमन्तिनी भाषितवति, हे मडेय्य प्रहिरगम्भीरो भवतो नीरोत्तोलनपात्रं नास्ती य तस्मात् तदमृतं कीलालं कुतः प्राप्स्यसि? 12 योस्मत्स्यम् एभमभन्धू दहै, यस्य य परिजना गोमेष्ठाद्यश्च सर्व्वेऽस्य प्रहेः पानीयं पपुरेतादृशो योस्माकं पूर्वेपुरुषो याडूब् तस्मादपि भवान् मडान् किं? 13 ततो यीशुरकथयद् एहं पानीयं सः पिवति स पुनस्तृषार्तो भविष्यति, 14 किन्तु मया दत्तं पानीयं यः पिवति स पुनः कदापि तृषार्तो न भविष्यति। मया दत्तम् एहं तोयं तस्यान्तः प्रस्रवाण्डुपं भूत्वा अनन्तायुर्वापत् सौष्यति। (aiōn g165, aiōnios g166) 15 तदा सा वनिताकथयत् हे मडेय्य तर्हि मम पुनः पीपासा यथा न जायते तोयोत्तोलनाय यथात्रागमनं न भवति य तदर्थं मह्यं ततोयं देही। 16 ततो यीशुरवदधादि तव पतिमाडूय स्थानेऽत्रागच्छ। 17 सा वामावदत् मम पतिर्नास्ति। यीशुरवदत् मम पतिर्नास्तीति वाक्यं भद्रमवोयः। 18 यतस्तव पत्र पतयोभवन् अधुना तु त्वया साद्धं यस्तिष्ठति स तव भर्ता न वाक्यमिदं सत्यमवादिः। 19 तदा सा भडिला गदितवति हे मडेय्य भवान् अको भविष्यद्वादीति बुद्धं मया। 20 अस्माकं पितृलोका अतस्मिन् शिलोच्येऽसज्जन्, किन्तु भवद्विरुच्यते यिडूशालम् नगरे भजनयोग्यं स्थानमास्ते। 21 यीशुरवोयत् हे योषित् मम वाक्ये विश्वसिदि यदा यूयं केवलशैवेऽस्मिन् वा यिडूशालम् नगरे पितुर्भजनं न करिष्यध्वे काल अेतादृश आयाति। 22 यूयं यं भजध्वे तं न जानीथ, किन्तु वयं यं भजामहे तं जानीमहे, यतो यिडूदीयलोकांनां मध्यात् परित्राणं जायते। 23 किन्तु यदा सत्यभक्ता आत्मना सत्यरूपेण य पितुर्भजनं करिष्यन्ते समय अेतादृश आयाति, वरम् एदानीमपि विधते; यत अेतादृशो भक्तान् पिता येष्टे। 24 एश्वर आत्मा; ततस्तस्य ये भक्तास्तैः स आत्मना सत्यरूपेण य भजनीयः। 25 तदा सा भडिलावादीत् प्रीष्टनाम्ना विष्यातोऽभिषिक्तः पुरुष आगमिष्यतीति जानामि स य सर्वाः कथा अस्मान्

ज्ञापयिष्यति | 26 ततो यीशुरवदत् त्वया साद्धं कथनं करोमि योऽहम् अहमेव स पुरुषः | 27 अतस्मिन् समये शिष्या आगत्य तथा स्त्रिया साद्धं तस्य कथोपकथने महाश्रार्थम् अमन्यन्त तथापि भवान् किमिच्छति? यद्वा किमर्थम् अतया साद्धं कथां कथयति? इति कोपि नापृच्छत् | 28 ततः परं सा नारी कलशं स्थापयित्वा नगरमध्यं गत्वा लोकेभ्योऽथायत् 29 अहं यदत् कर्माकरं तत्सर्वं महामकथयद् अतादृशं मानवमेकम् आगत्य पश्यत रु किम् अभिषिक्तो न भवति? 30 ततस्ते नगराद् बहिरागत्य तातस्य समीपम् आयन् | 31 अतर्हि शिष्याः साधयित्वा तं व्याडार्थुः हे गुरो भवान् किञ्चिद् भूक्तां | 32 ततः सोवदद् युष्माभिर्विनं ज्ञायते तादृशं भक्ष्यं ममास्ते | 33 तदा शिष्याः परस्परं प्रष्टुम् आरम्भन्त, किमस्मै कोपि किमपि भक्ष्यमानीय दत्तवान्? 34 यीशुरवोयत् मत्प्रेरकस्याभिमतानुग्रुपकरणां तस्यैव कर्मासिद्धिकारणञ्च मम भक्ष्यं | 35 मासयतुष्टये जाते शस्यकर्तनसमयो भविष्यतीति वाक्यं युष्माभिः किं नोदते? किन्त्वहं वदामि, शिर उक्तोऽस्य क्षेत्राणि प्रति निरीक्ष्य पश्यत, एदानीं कर्तनयोग्यानि शुक्लवर्णाऽन्यभवन | 36 यश्छिनत्ति स वेतनं लभते अनन्तायुःस्वरूपं शस्यं स गृह्णाति य, तेनैव वपता छेत्ता य युगपद् आनन्दतः | (aiōnios g166) 37 एतथं सति वपत्येकश्छिनत्यन्य एति वयनं सिद्ध्यति | 38 यत्र यूयं न पर्यश्राम्यत तादृशं शस्यं छेत्तुं युष्मान् प्रेरयम् अन्ये जनाः पर्यश्राम्यन् यूयं तेषां श्रगस्य इलम् अलभध्वम् | 39 यस्मिन् काले यदत् कर्माकार्षं तत्सर्वं स मह्यम् अकथयत् तस्या वनिताया एहं साक्ष्यवाक्यं श्रुत्वा तन्नगरनिवासिनो बडवः शोमिरोशीयलोका व्यश्वसन् | 40 तथा य तस्यान्तिके समुपस्थाय स्वेषां सन्निधौ कतिचिद् दिनानि स्थातुं तस्मिन् विनयम् अकुर्वान् तस्मात् स दिनद्वयं तत्स्थाने न्यवष्टत् 41 ततस्तस्योपदेशेन बडवोऽपरे विश्वस्य 42 तां योषामवदन् केवलं तव वाक्येन प्रतीम इति न, किन्तु स जगतोऽभिषिक्तस्त्रातेति तस्य कथां श्रुत्वा वयं स्वयमेवाज्ञासमहि | 43 स्वदेशे भविष्यद्भक्तुः सत्कारो नास्तीति यद्यपि यीशुः प्रमाणं दत्वाकथयत् 44 तथापि द्विवसद्वयात् परं स तस्मात् स्थानाद् गालीवं गतवान् | 45 अनन्तरं ये गालीवी लियलोका उत्सवे गता उत्सवसमये यिऽशालम् नगरे तस्य सर्वाः क्रिया अपश्यन् ते गालीलम् आगतं तम् आगृह्णन् | 46 ततः परम् यीशु र्यस्मिन् कान्नानगरे जलं द्राक्षारसम् आकरोत् तत् स्थानं पुनरगात् | तस्मिन्नेव समये कस्यचिद् राजसभास्तारस्य पुत्रः कङ्नाडूमपुरी रोगग्रस्त आसीत् | 47 स येडूदीयदेशाद् यीशो गालीलागमनवार्तां निशम्य तस्य समीपं गत्वा प्रार्थ्यं व्याहृतवान् मम पुत्रस्य प्रायेण काल आसन्नः भवान् आगत्य तं स्वस्थं करोतु | 48 तदा यीशुरकथयद् आश्रय्यं कर्म यिं यिहं य न दृष्टा यूयं न प्रत्येभ्यथ | 49 ततः स सभासदवदत् हे मडेय्य मम पुत्रे न मृते भवानागच्छतु | 50 यीशुस्तमवदद् गच्छ तव पुत्रोऽज्जवीत् तदा यीशुनोक्तवाक्ये स विश्वस्य गतवान् | 51 गमनकाले मार्गमध्ये दासास्तं साक्षात्प्राप्यावदन् भवतः पुत्रोऽज्जवीत् | 52 ततः कं कालमारभ्य रोगप्रतीकारारम्भो जाता इति पृष्टे तैरुक्तं ह्यः साद्धं एददयाधिकद्वितीययामे तस्य ज्वरत्यागोऽभवत् | 53 तदा यीशुस्तस्मिन् क्षाणे प्रोक्तवान् तव पुत्रोऽज्जवीत् पिता तद्दुह्वा सपरिवारो व्यश्वसीत् | 54 यिडूदीयदेशाद् आगत्य गालीलि यीशुरेतद् द्वितीयम् आश्रय्यं कर्माकरोत् |

5 ततः परं यिडूदीयानाम् उत्सव उपस्थिते यीशु र्शिऽशालं गतवान् | 2 तस्मिन्नगरे मेषनाम्नो द्वारस्य समीपे एब्रीयत्माषया बैथेसा नाम्ना पिफरिशी पञ्चदशवृत्ततासीत् | 3 तस्यास्तेषु घट्टेषु किलालकम्पनम् अपेक्ष्य अन्धपञ्चशुष्काज्ञाद्यो बडवो रोगिणः पतन्तस्तिष्ठन्ति स्म | 4 यतो विशेषकाले तस्य सरसो वारि स्वर्गीयदूत अत्याकम्पयत् तत्कीलालकम्पनात् परं यः कश्चिद् रोगी प्रथमं पानीयमवारोडत् स अेव तत्क्षणाद् रोगमुक्तोऽभवत् | 5 तदात्रिंशद्वर्षाणि यावद् रोगग्रस्त अेकजन्तस्मिन् स्थाने स्थितवान् | 6 यीशुस्तं शयितं दृष्ट्वा बडुकालिकरोगीति ज्ञात्वा व्याहृतवान् त्वं किं स्वस्थो भुभूषसि? 7 ततो रोगी कथितवान् हे मडेय्य यदा कीलालं कम्पते तदा मां पुफरिशीम् अवरोडयितुं मम कोपि नास्ति, तस्मान् मम गमनकाले कश्चिन्त्योऽग्रो गत्वा अवरोडति | 8 तदा यीशुरकथयद् उत्तिष्ठ, तव शय्यामुत्तोल्य गृहीत्वा याहि | 9 स तत्क्षणात् स्वस्थो भूत्वा शय्यामुत्तोल्यादाय गतवान् किन्तु तद्दिनं विश्रामवारः | 10 तस्माद् यिडूदीयाः स्वस्थं नरं व्याहृन् अथ विश्रामवारे शयनीयमादाय न यातव्यम् | 11 ततः स प्रत्यवोयद् यो मां स्वस्थम् अकार्षीत् शयनीयम् उत्तोल्यादाय यातुं मां स अेवादिशत् | 12 तदा तेऽपृच्छन् शयनीयम् उत्तोल्यादाय यातुं य आज्ञापयत् स कः? 13 किन्तु स क इति स्वस्थो भूतो नाजानाद् यतस्तस्मिन् स्थाने जनतासन्वाद् यीशुः स्थानान्तरम् आगमत् | 14 ततः परं येषु भन्दिरे तं नरं साक्षात्प्राप्याकथयत् पश्येदानीम् अनामयो जातोसि यथाधिका दुर्दशा न घटते तद्द्वेतेः पापं कर्म पुनर्माकार्षीः | 15 ततः स गत्वा यिडूदीयान् अवदद् यीशु र्मां अरोगिणम् अकार्षीत् | 16 ततो यीशु र्विश्रामवारे कर्मदृशं कृतवान् इति हेतो र्शिडूदीयास्तं ताडयित्वा हन्तुम् अयेष्टन् | 17 यीशुस्तानाप्यत् मम पिता यत् कार्यं करोति तदनुग्रुपम् अहमपि करोति | 18 ततो यिडूदीयास्तं हन्तुं पुनरयतन्त यतो विश्रामवारे नामन्यत तदेव केवलं न अधिकन्तु एश्वरं स्वपितरं प्रोच्य स्वमपीश्वरतुल्यं कृतवान् | 19 पश्चाद् यीशुरवदद् युष्मानहं यथार्थतरं वदामि पुत्रः पितरं यदत् कर्म कुर्वन्तं पश्यति तदतिरिक्तं स्वेष्यतः किमपि कर्म कर्तुं न शक्नोति | पिता

यत् करोति पुत्रोपि तदेव करोति | 20 पिता पुत्रे स्नेहं करोति तस्मात् स्वयं यदत् कर्म करोति तत्सर्वं पुत्रं दर्शयति; यथा य युष्माकं आश्चर्यज्ञानं जनिष्यते तदर्थम् एतौपि महाकर्म तं दर्शयिष्यति | 21 वस्तुतस्तु पिता यथा प्रमितान् उक्त्याप्य सञ्जिवान् करोति तद्वत् पुत्रोपि यं यं छिद्यति तं तं सञ्जिवं करोति | 22 सर्वं पितरं यथा सत्कुर्वन्ति तथा पुत्रमपि सत्कारयितुं पिता स्वयं कस्यापि विचारमकृत्वा सर्ववियाराणां भारं पुत्रे समर्पितवान् | 23 यः पुत्रं सत् करोति स तस्य प्रेरकमपि सत् करोति | 24 युष्मानां यथार्थतरं वदामि यो जनो मम वाक्यं श्रुत्वा मत्प्रेरके विश्वसिति सोनन्तायुः प्राप्नोति कदापि एएडबाज्जनं न भवति निधनादुत्थाय परमायुः प्राप्नोति | (aiōnios g166) 25 अहं युष्मानतियथार्थं वदामि यदा मृता एश्वरपुत्रस्य निनाहं श्रोष्यन्ति ये य श्रोष्यन्ति ते सञ्जवा भविष्यन्ति समयं अतादृश आयाति वरम् एदानीमप्युपतिष्ठति | 26 पिता यथा स्वयञ्जीवी तथा पुत्राय स्वयञ्जीवित्वाधिकारं दत्तवान् | 27 स मनुष्यपुत्रः अतस्मात् कारणात् पिता एएडकरणाधिकारमपि तस्मिन् समर्पितवान् | 28 अतएव ययम् आश्चर्यं न मन्यध्वं यतो यस्मिन् समये तस्य निनाहं श्रुत्वा श्मशानस्थाः सर्वे बहिरागमिष्यन्ति समयं अतादृश उपस्थास्यति | 29 तस्माद् ये सत्कर्माणि कृतवन्तस्त उक्त्याय आयुः प्राप्स्यन्ति ये य कुकर्माणि कृतवन्तस्त उक्त्याय एएडं प्राप्स्यन्ति | 30 अहं स्वयं किमपि कर्तुं न शक्नोमि यथा शुणोमि तथा विचारयामि मम विचारञ्च न्याय्यः यतोहं स्वीयामीष्टं नेहित्वा मत्प्रेरयितुः पितृश्रेष्ठम् एहे | 31 यदि स्वस्मिन् स्वयं साक्ष्यं ददामि तर्हि तत्साक्ष्यम् आग्राह्यं भवति; 32 किन्तु महर्षेऽपरो जनः साक्ष्यं ददाति महर्षे तस्य यत् साक्ष्यं तत् सत्यम् अतएव्यहं जानामि | 33 युष्माभिर् योहंनं प्रति लोकेषु प्रेरितेषु स सत्यकथायां साक्ष्यमददात् | 34 मानुषाहं साक्ष्यं नोपेक्षे तथापि ययं यथा परित्रयध्वे तदर्थम् एहं वाक्यं वदामि | 35 योहंनं देदीप्यमानो दीप एव तेजस्वी स्थितवान् ययम् अल्पकालं तस्य दीप्यानन्दितुं सममन्यध्वं | 36 किन्तु तत्रभाषाएवपि मम गुरुतरं प्रमाणां विधते पिता मां प्रेष्य यदत् कर्म समापयितुं शक्तिमददात् मया कृतं तत्तत् कर्म महर्षे प्रमाणां ददाति | 37 यः पिता मां प्रेरितवान् मोपि महर्षे प्रमाणां ददाति | तस्य वाक्यं युष्माभिः कदापि न श्रुतं तस्य उपत्रं न दृष्टं 38 तस्य वाक्यञ्च युष्माकम् अन्तः कदापि स्थानं नाप्नोति यतः स यं प्रेषितवान् ययं तस्मिन् न विश्वसिष्य | 39 धर्मपुस्तकानि ययम् आलोचयध्वं तैर् वाक्यैरन्तायुः प्राप्स्याम एति ययं बुध्यध्वे तद्दर्भपुस्तकानि महर्षे प्रमाणां ददति | (aiōnios g166) 40 तथापि ययं परमायुःप्राप्तये मम संनिधिम् न जिगमिषथ | 41 अहं मानुषेत्यः सत्कारं न गृह्णामि | 42 अहं युष्मान् जानामि; युष्माकमन्तर एश्वरप्रेम नास्ति | 43 अहं निजपितुर् नाम्नागतोस्मि तथापि मां न गृह्णीथ किन्तु कश्चिद् यदि स्वनाम्ना समागमिष्यति तर्हि तं त्राहीष्यथ | 44 ययम् एश्वरात् सत्कारं न यिष्टत्वा केवलं परस्परं सत्कारम् येद् आहध्वे तर्हि कथं विश्वसितुं शक्नुथ? 45 पुनुः समीपेऽहं युष्मान् अपवद्विष्यामीति मा यिन्तयत यस्मिन्, यस्मिन् युष्माकं विश्वसः सअेव मूसा युष्मान् अपवदति | 46 यदि ययं तस्मिन् व्यवसिष्यत तर्हि मय्यपि व्यवसिष्यत, यत् स मयि लिभितवान् | 47 ततो यदि तेन लिभितवानि न प्रतिथ तर्हि मम वाक्यानि कथं प्रत्येष्यथ?

6 ततः परं यीशुर् गालील प्रदेशीयस्य तिवेरियानाम्नः सिन्धोः पारं गतवान् | 2 ततो व्याधिमल्लोकस्वास्थ्यकराण्युपाणि तस्याश्चर्याणि कर्माणि दृष्ट्वा बहुवो जनास्तत्पश्चाद् अगच्छन् | 3 ततो यीशुः पर्वतमारुह्य तत्र शिष्यैः साकम् | 4 तस्मिन् समये निस्तारोत्सवनाम्नि थिडूदीयानाम् उत्सव उपस्थिते 5 यीशुर् नेत्रे उक्तोत्य बहुलोकान् स्वसमीपागतान् विलोक्य द्विलिपं पृथ्वान् अतेषां भोजनाय भोजद्रव्याणि वयं कुत्र केतुं शक्नुमः? 6 वाक्यमिहं तस्य परीक्षार्थम् अवादीत् किन्तु यत् करिष्यति तत् स्वयम् अजानात् | 7 द्विलिपः प्रत्यवोचत् अतेषाम् अकेको यधल्पम् अल्पं प्राप्नोति तर्हि मुद्रापादद्विशतेन कीतपूपा अपि न्यूना भविष्यन्ति | 8 शिमोन पितरस्य भ्राता आन्द्रियाभ्यः शिष्याणामेको व्याहृतवान् 9 अत्र कस्यचिद् बालकस्य समीपे पत्रं यावपूपाः सुदुमत्रस्यद्वयञ्च सन्ति किन्तु लोकानां अतावातां मध्ये तैः किं भविष्यति? 10 पश्चाद् यीशुरवदत् लोकानुपवेशयत तत्र बहुयवससत्त्वात् पत्रसदस्त्रेत्यो न्यूना अधिका वा पुरुषा भूम्याम् उपाविशन् | 11 ततो यीशुस्तान् पूपानादाय एश्वरस्य गुणान् कीर्तयित्वा शिष्येषु समार्पयत् ततस्ते तेभ्य उपविष्टलोकैत्यः पूपान् यथेष्टमन्त्यत्र प्रादुः | 12 तेषु तृतेषु स तानवोयद् अतेषां किञ्चिदपि यथा नापयीयते तथा सर्वाण्यवशिष्टानि संगृह्णीत | 13 ततः सर्वेषां भोजनात् परं ते तेषां पत्रानां यावपूपानां अवशिष्टान्यभिलानि संगृह्य द्वादशसल्लकान् अपूरयन् | 14 अपरं यीशोरेतादृशीम् आश्चर्यक्रियां दृष्ट्वा लोका मिथो वस्तुमारैभिरे जगति यस्यागमनं भविष्यति स अवायम् अवश्यं भविष्यद्भक्ता | 15 अतअेव लोका आगत्य तमाक्य्य राजानं करिष्यन्ति यीशुस्तेषाम् एदृशं मानसं विज्ञाय पुनश्च पर्वतम् अेकाकी गतवान् | 16 सायंकाल उपस्थिते शिष्या जलधिततं व्रजित्वा नावमारुह्य नगरदिशि सिन्धो वाडयित्वागमन् | 17 तस्मिन् समये तिमिर उपातिष्ठत् किन्तु यीशुस्तेषां समीपं नागच्छत् | 18 तदा प्रबलपवनवहनात् सागरे महातरङ्गो भवितुम् आरेभे | 19 ततस्ते वाडयित्वा द्वित्रान् कोशान् गताः पश्चाद् यीशुं जलधरुपरि पदभ्यां व्रजन्तं नौकान्तिकम् आगच्छन्तं विलोक्य त्रासयुक्ता अभवन् 20 किन्तु

स तानुक्तवान् अयमर्थं मा भैष्ट | 21 तदा ते तं स्वैरं नावि गृहीतवन्तः तदा तत्क्षणाद् उद्दिष्टस्थाने नौरुपास्थात् | 22 यथा नावा शिष्या अगच्छन् तदन्त्या कापि नौका तस्मिन् स्थाने नासीत् ततो यीशुः शिष्यैः साकं नागमत् केवलाः शिष्या अगमन् अतत् पारस्था लोका ज्ञातवन्तः | 23 किन्तु ततः परं प्रभु यत्र एश्वरस्य गुणान् अनुकीर्त्य लोकां पूषान् अभोजयत् तत्स्थानस्य समीपस्थतिविरियाया अपरास्तराण्य आगमन् | 24 यीशुस्तत्र नास्ति शिष्या अपि तत्र ना सन्ति लोका एति विज्ञाय यीशुं गवेषयितुं तरणिभिः कङ्कनाडूम् पुरं गताः | 25 ततस्ते सरित्यतेः पारे तं साक्षात् प्राप्य प्रावोयन् ढे गुरो भवान् अत्र स्थाने कदागमत्? 26 तदा यीशुस्तान् प्रत्यवादीद् युष्मानं यथार्थतरं वदामि आश्चर्यकर्मदर्शनाद्भेतो र्न किन्तु पूषभोजनात् तेन तृप्तत्वाच्च मां गवेषयथ | 27 क्षयाणीयभक्ष्यार्थं मा श्रामिष्ट किन्त्वन्तायुर्भक्ष्यार्थं श्राम्यत, तस्मात् तादृशं भक्ष्यं मनुजपुत्रो युष्माभ्यं दास्यति; तस्मिन् तात एश्वरः प्रमाणां प्रादात् | (aiōnios g166) 28 तदा तेऽपृच्छन् एश्वराभिमतं कर्म कर्तुम् अस्माभिः किं कर्तव्यं? 29 ततो यीशुरवदद् एश्वरो यं प्रैरयत् तस्मिन् विश्वसन्म एश्वराभिमतं कर्म | 30 तदा ते व्याडस्न् भवता किं लक्षाणं दर्शितं यद्दृष्ट्वा भवति विश्वसिष्यामः? त्यया किं कर्म कृतं? 31 अस्माकं पूर्वपुरुषा मडाप्रान्तरं मान्नां भोक्तुं प्रापुः यथा विपिरास्ते | स्वर्गायाणि तु भक्ष्याणि प्रददी परमेश्वरः | 32 तदा यीशुरवदद् अहं युष्मानतियथार्थं वदामि मूसा युष्माभ्यं स्वर्गायं भक्ष्यं नादात् किन्तु मम पिता युष्माभ्यं स्वर्गायं परमं भक्ष्यं ददाति | 33 यः स्वर्गादेवरुह्य जगते ज्वनं ददाति स एश्वरदत्तभक्ष्यरूपः | 34 तदा ते प्रावोयन् ढे प्रभो भक्ष्यमिदं नित्यमस्मभ्यं ददातु | 35 यीशुरवदद् अहमेव ज्वनरूपं भक्ष्यं यो ज्वनो मम सन्निधिम् आगच्छति स जातु क्षुधातो न भविष्यति, तथा यो ज्वनो मां प्रत्येति स जातु तृषार्तो न भविष्यति | 36 मां दृष्ट्वापि यूयं न विश्वसिथ युष्मानडम् एत्यवोयं | 37 पिता मह्यं यावतो लोकानददात् ते सर्व्य अेव ममान्तिकम् आगमिष्यन्ति यः कश्चिद्य मम सन्निधिम् आयास्यति तं केनापि प्रकारेण न दूरीकरिष्यामि | 38 निजाभिमतं साधयितुं न ढि किन्तु प्रेरयितुरभिमतं साधयितुं स्वर्गाद् आगतोस्मि | 39 स यान् यान् लोकां मह्यमददात् तेषामेकमपि न ढारयित्वा शेषदिने सर्व्याण्डम् उत्थापयामि एदं मत्प्रेरयितुः पितुरभिमतं | 40 यः कश्चिन् मानवसुतं विलोक्य विश्वसिति स शेषदिने मयोत्थापितः सन् अनन्तायुः प्राप्स्यति एति मत्प्रेरकस्याभिमतं | (aiōnios g166) 41 तदा स्वर्गाद् यद् भक्ष्यम् अवारोडत् तद् भक्ष्यम् अहमेव यिडूदीयलोकास्तस्यैतद् वाक्ये विवदमाना वक्तुमारैभिरे 42 यूषडः पुत्रो यीशु र्यस्य मातापितरौ वयं जानीम अेष किं सअेव न? तर्हि स्वर्गाद् अवारोडम् एति वाक्यं कथं वक्ति? 43 तदा यीशुस्तान् प्रत्यवदत् परस्परं मा विवदध्वं 44 मत्प्रेरकेण पित्रा नाकृष्टः कोपि ज्वनो ममान्तिकम् आयातुं न शक्नोति किन्त्वागतं ज्वनं यरमेडक्ति प्रोत्थापयिष्यामि | 45 ते सर्व्य एश्वरेण शिक्षिता भविष्यन्ति भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु विपिरित्यमास्ते अतो यः कश्चित् पितुः सकाशात् श्रुत्वा शिक्षते स अेव मम समीपम् आगमिष्यति | 46 य एश्वराद् अजायत तं विना कोपि मनुष्यो ज्वनकं नादर्शत् केवलाः सअेव तातम् अद्राक्षीत् | 47 अहं युष्मान् यथार्थतरं वदामि यो ज्वनो मयि विश्वासं करोति सोनन्तायुः प्राप्नोति | (aiōnios g166) 48 अहमेव तज्ज्वनभक्ष्यं | 49 युष्माकं पूर्वपुरुषा मडाप्रान्तरं मन्नाभक्ष्यं लूकतापि मृताः 50 किन्तु यद्भक्ष्यं स्वर्गादागच्छत् तद् यदि कश्चिद् लुड्कते तर्हि स न म्रियते | 51 यज्ज्वनभक्ष्यं स्वर्गादागच्छत् सोडमेव एदं भक्ष्यं यो ज्वनो लुड्कते स नित्यज्वनी भविष्यति | पुनश्च जगतो ज्वनार्थमहं यत् स्वकीयपिहितं दास्यामि तदेव मया वितरितं भक्ष्यम् | (aiōn g165) 52 तस्माद् यिडूदीयाः परस्परं विवदमाना वक्तुमारैभिरे अेष भोजनार्थं स्वीयं पललं कथम् अस्मभ्यं दास्यति? 53 तदा यीशुस्तान् आवोयद् युष्मानं यथार्थतरं वदामि मनुष्यपुत्रस्याभिषे युष्माभि र्न लुक्ते तस्य रुधिरं य न पीते ज्वनेन साद्द् युष्माकं सम्भन्धो नास्ति | 54 यो ममामिषं स्वादति मम सुधिरञ्च पिपति सोनन्तायुः प्राप्नोति ततः शेषेडक्ति तमडम् उत्थापयिष्यामि | (aiōnios g166) 55 यतो मदीयमामिषं परमं भक्ष्यं तथा मदीयं शोणितं परमं पेयं | 56 यो ज्वनो मदीयं पललं स्वादति मदीयं रुधिरञ्च पिपति स मयि वसति तस्मिन्अञ्च वसामि | 57 मत्प्रेरयित्रा ज्वता तातेन यथाहं ज्ववामि तद्दद् यः कश्चिन् मामति सोपि मया ज्वविष्यति | 58 यद्भक्ष्यं स्वर्गादागच्छत् तर्दिहं यन्मान्नां स्वादित्वा युष्माकं पितरोडम्रियन्त तादृशम् एदं भक्ष्यं न भवति एदं भक्ष्यं यो भक्षति स नित्यं ज्वविष्यति | (aiōn g165) 59 यदा कङ्कनाडूम् पुय्यां भजन्गेडे उपादिशात् तदा कथा अेता अकथयत् | 60 तदेत्थं श्रुत्वा तस्य शिष्याणाम् अनेके परस्परम् अकथयन् एदं गाढं वाक्यं वाक्यमीदृशं कः श्रोतुं शकुयात्? 61 किन्तु यीशुः शिष्याणाम् एत्थं विवाहं स्वयिते विज्ञाय कथितवान् एदं वाक्यं किं युष्माकं विधनं जनयति? 62 यदि मनुजसुतं पूर्ववासस्थानम् उर्द्व्यं गच्छन्तं पश्यथ तर्हि किं भविष्यति? 63 आत्मैव ज्वनदायकः वपुर्निष्कलं युष्मभ्यमहं यानि वयांसि कथयामि तान्यात्मा ज्वनञ्च | 64 किन्तु युष्माकं मध्ये केयन अविश्वसिनः सन्ति के के न विश्वसन्ति को वा तं परकरेषु समर्पयिष्यति तान् यीशुराप्रथमाद् वेत्ति | 65 अपरमपि कथितवान् अस्मात् कारणाद् अकथयं पितुः सकाशात् शक्तिमप्राप्य कोपि ममान्तिकम् आगन्तुं न शक्नोति | 66 तत्कालेडनेके शिष्या व्याघुट्य तेन साद्द् पुनर्नागच्छन् | 67 तदा यीशुर्द्वादशशिष्यान् उक्तवान् यूयमपि किं

यास्यथ? 68 ततः शिमोन् पितरः प्रत्यवोयत् ङे प्रवो कस्यात्पार्श्वं गमिष्यामः? (aiōnios g166) 69 अनन्तञ्चवनदायिन्यो याः कथास्तास्तवैव | भवान् अमरेश्वरस्याभिषिक्तपुत्र इति विश्वस्य निश्चितं जानीमः | 70 तदा यीशुश्चरवद्दत् किमहं युष्माकं द्वादशजनान् मनोनीतान् न कृतवान्? किन्तु युष्माकं मध्येषु कश्चिदेको विघ्नकारी विधते | 71 एषां कथं स शिमोनः पुत्रम् ईश्वरीयोतीयं यिद्धाम् उद्दिश्य कथितवान् यतो द्वादशानां मध्ये गणितः स तं परकरेषु समर्पयिष्यति |

7 ततः परं यिद्धीयलोकास्तं ङन्तु समैहन्त तस्माद् यीशु यिद्धाप्रदेशे पर्यटितुं नेच्छन् गालील् प्रदेशे पर्यटितुं प्रारभत | 2 किन्तु तस्मिन् समये यिद्धीयानां दूष्यवासनाभोत्सव उपस्थिते 3 तस्य भ्रातरस्तम् अवदन् यानि कर्माणि त्वया क्रियन्ते तानि यथा तव शिष्याः पश्यन्ति तदर्थं त्वमितः स्थानाद् यिद्धीयदेशं व्रज | 4 यः कश्चित् स्वयं प्रयिकाशिष्यति स कदापि गुप्तं कर्म न करोति यदीदृशं कर्म करोषि तर्हि जगति निजं परियायय | 5 यतस्तस्य भ्रातरोपि तं न विश्वसन्ति | 6 तदा यीशुस्तान् अवोयत् मम समय एषानीं नोपतिष्ठति किन्तु युष्माकं समयः सततम् उपतिष्ठति | 7 जगतो लोका युष्मान् ऋतीयितुं न शक्नुवन्ति किन्तु माभवे ऋतीयन्ते यतस्तेषां कर्माणि दृष्टानि तत्र साक्ष्यमिदम् अहं एदामि | 8 अतएव यूयम् उत्सवेऽस्मिन् यात नाहम् एषानीम् अस्मिन्नुत्सवे यामि यतो मम समय एषानीं न सम्पूर्णाः | 9 एति वाक्यम् उक्त्वा स गालील् स्थितवान् 10 किन्तु तस्य भ्रातृषु तत्र प्रस्थितेषु सत्सु सोऽप्रकट उत्सवम् अगच्छत् | 11 अनन्तरम् उत्सवम् उपस्थिता यिद्धीयास्तं मृगयित्वापृच्छन् स कुत्र? 12 ततो लोकानां मध्ये तस्मिन् नानाविधा विवादा भवितुम् आरब्धवन्तः | केचिद् अवोयन् स उत्तमः पुरुषः केचिद् अवोयन् न तथा वरं लोकानां भ्रमं जनयति | 13 किन्तु यिद्धीयानां भयात् कोपि तस्य पक्षे स्पष्टं नाकथयत् | 14 ततः परम् उत्सवस्य मध्यसमये यीशु मन्दिरं गत्वा समुपदिशति स्म | 15 ततो यिद्धीया लोका आश्चर्यं ज्ञात्वाकथयन् ओषा मानुषो नाधीत्या कथम् अतोदृशो विद्वानभूत्? 16 तदा यीशुः प्रत्यवोयद् उपदेशोयं न मम किन्तु यो मां प्रेषितवान् तस्य | 17 यो जनो निदेशं तस्य ग्रहीष्यति ममोपदेशो मत्तो भवति किम् ईश्वराद् भवति स जनस्तज्ज्ञातुं शक्यति | 18 यो जनः स्वतः कथयति स स्वीयं गौरवम् ईडते किन्तु यः प्रेरयितुं गौरवम् ईडते स सत्यवादी तस्मिन् कोषधर्मो नास्ति | 19 मूसा युष्मत्सु व्यवस्थाग्रन्थं किं नाददात्? किन्तु युष्माकं कोपि तां व्यवस्थां न समायरति | मां ङन्तु कुतो यतध्वे? 20 तदा लोका अवदन् त्वं भूतग्रस्तस्त्वां ङन्तु को यतते? 21 ततो यीशुश्चरवोयद् अहं कर्म मयाकारि तस्माद् यूयं सर्व्व मद्वाश्चर्यं मन्यध्वे | 22 मूसा युष्मत्सु त्वकछेदविधिं प्रददौ स मूसातो न जातः किन्तु पितृपुरुषेभ्यो जातः तेन विश्रामवारेऽपि मानुषाणां त्वकछेदं कुरुथ | 23 अतएव विश्रामवारे मनुष्याणां त्वकछेदे कृते यदि मूसाव्यवस्थामङ्गनं न भवति तर्हि मया विश्रामवारे मानुषः सम्पूर्णरूपेण स्वस्थोऽकारि तत्कारणाद् यूयं किं मह्यं कुष्यथ? 24 सपक्षपातं विचारमकृत्वा न्याय्यं विचारं कुरुत | 25 तदा यिज्ञासाम् निवासिनः कतिपयजना अकथयन् एभे यं ङन्तु येष्टन्ते स अवेयं किं न? 26 किन्तु पश्यत निर्भयः सन् कथां कथयति तथापि किमपि अ वदन्त्येते अयमेवाभिषिक्तो भवतीति निश्चितं किमधिपतयो जानन्ति? 27 मनुजोयं कस्मादागमद् एति वयं जानीमः किन्त्वभिषिक्त आगतो स कस्मादागतवान् एति कोपि ज्ञातुं न शक्यति | 28 तदा यीशु मध्येमन्दिरम् उपदिशन् उच्यैः कारम् उक्तवान् यूयं किं मां जानीथ? कस्माद्यागतोस्मि तदपि किं जानीथ? नाहं स्वत आगतोस्मि किन्तु यः सत्यवादी सअवे मां प्रेषितवान् यूयं तं न जानीथ | 29 तमहं जाने तेनाहं प्रेरित अगतोस्मि | 30 तस्माद् यिद्धीयास्तं धर्तुम् उद्यतास्तथापि कोपि तस्य गात्रे हस्तं नार्पयद् यतो हेतोस्तदा तस्य समयो नोपतिष्ठति | 31 किन्तु ङडवो लोकास्तस्मिन् विश्वस्य कथितवान्तोऽभिषिक्तपुरुष आगत्य मानुषस्यास्य क्रियात्म्यः किम् अधिका आश्चर्याः क्रियाः करिष्यति? 32 ततः परं लोकास्तस्मिन् एत्थं विवदन्ते इज्ञेः प्रधानयाजकाञ्चेति श्रुतवन्तस्तं धृत्वा नेतुं पदातिगाणं प्रेषयामासुः | 33 ततो यीशुश्चरवद् अहम् अल्पदिनानि युष्माभिः साद्धं स्थित्वा मत्प्रेरयितुः समीपं यास्यामि | 34 मां मृगयिष्यध्वे किन्तूद्देशं न लप्स्यध्वे रत्र स्थास्यामि तत्र यूयं गन्तुं न शक्यथ | 35 तदा यिद्धीयाः परस्परं वक्तुमारैभिर्ये अस्त्रोद्देशं न प्राप्स्याम अतोदृशं किं स्थानं यास्यति? भिन्नेदेशे विकीर्णानां यिद्धीयानां सन्निधिम् अेष गत्वा तान् उपदेक्ष्यति किं? 36 नो येत् मां गवेपयिष्यथ किन्तूद्देशं न प्राप्स्यथ अेष कोदृशं वाक्यमिदं वदति? 37 अनन्तरम् उत्सवस्य यरमेऽङ्गनि अर्थात् प्रधानदिने यीशुरुत्तिष्ठन् उच्यैः कारम् आह्वयन् उदितवान् यदि कश्चित् तृषात्तो भवति तर्हि ममान्तिकम् आगत्य पिवतु | 38 यः कश्चिन्मयि विश्वसिति धर्मग्रन्थस्य वयनानुसारेण तस्याभ्यन्तरतोऽमृततोयस्य स्रोतांसि निर्गमिष्यन्ति | 39 ये तस्मिन् विश्वसन्ति त आत्मानं प्राप्स्यन्तीत्यर्थं स एहं वाक्यं व्याहृतवान् अतत्कालं यावद् यीशु विभवं न प्राप्तस्तस्मात् पवित्र आत्मा नादीयत् | 40 अतो वार्णां श्रुत्वा ङडवो लोका अवदन् अयमेव निश्चितं स विष्यद्वादी | 41 केचिद् अकथयन् अेषअवे सोभिषिक्तः किन्तु केचिद् अवदन् सोभिषिक्तः किं गालील् प्रदेशे जनिष्यते? 42 सोभिषिक्तो दायूदो वंशे दायूदो जन्मस्थाने भैतलेऽपि पत्तने जनिष्यते धर्मग्रन्थे किमित्थं लिपितं नास्ति? 43 एत्थं तस्मिन्

લોકાનાં ભિન્નવાક્યતા જાતા | 44 કતિપયલોકાસ્તં ધર્તુમ્ ઐચ્છન્ તથાપિ તદ્વપુષિ કોપિ હસ્તં નાર્પયત્ | 45 અનન્તરં પાદાતિગણે પ્રધાનયાજકાનાં ફિરૂશિનાઞ્ચ સમીપમાગતવતિ તે તાન્ અપૃચ્છન્ કુતો હેતોસ્તં નાનયત? 46 તદા પદાતયઃ પ્રત્યવદન્ સ માનવ ઇવ કોપિ કદાપિ નોપાદિશત્ | 47 તતઃ ફિરૂશિનઃ પ્રાવોચન્ યૂયમપિ કિમભ્રામિષ્ટ? 48 અધિપતીનાં ફિરૂશિનાઞ્ચ કોપિ કિં તસ્મિન્ વ્યશ્વસીત્? 49 યે શાસ્ત્રં ન જાનન્તિ ત ઇમેડધમલોકાએવ શાપગ્રસ્તાઃ | 50 તદા નિકદીમનામા તેષામેકો યઃ ક્ષાણદાયાં યીશોઃ સન્નિધિમ્ અગાત્ સ ઉક્તવાન્ 51 તસ્ય વાક્યે ન શ્રુતે કર્મભિઃ ચ ન વિદિતે ડસ્માકં વ્યવસ્થા કિં કઞ્ચન મનુજં દોષીકરોતિ? 52 તતસ્તે વ્યાહરન્ ત્વમપિ કિં ગાલીલીયલોકઃ? વિવિચ્ય પશ્ય ગલીલિ કોપિ ભવિષ્યદ્વાદી નોત્પદતે | 53 તતઃ પરં સર્વે સ્વં સ્વં ગૃહં ગતાઃ કિન્તુ યીશુ જૈતુનનામાનાં શિલોચ્ચયં ગતવાન્ |

8 પ્રત્યૂષે યીશુઃ પનર્મન્દિરમ્ આગચ્છત્ 2 તતઃ સર્વેષુ લોકેષુ તસ્ય સમીપ આગતેષુ સ ઉપવિશ્ય તાન્ ઉપદેષ્ટુમ્ આરભત | 3 તદા અધ્યાપકાઃ ફિરૂશિનઞ્ચ વ્યભિચારકર્મભિઃ ધૃતં સ્ત્રિયમેકામ્ આનિય સર્વેષાં મધ્યે સ્થાપયિત્વા વ્યાહરન્ 4 હે ગુરો યોષિતમ્ ઇમાં વ્યભિચારકર્મ કુર્વાણાં લોકા ધૃતવન્તઃ | 5 એતાદૃશલોકાઃ પાષાણાઘાતેન હન્તવ્યા ઇતિ વિધિર્મૂસાવ્યવસ્થાઞ્ચ લેખિતોસ્તિ કિન્તુ ભવાન્ કિમાદિશતિ? 6 તે તમપવદિતું પરીક્ષાભિપ્રાયેણ વાક્યમિદમ્ અપૃચ્છન્ કિન્તુ સ પ્રહ્લીભૂય ભૂમાવજ્જલ્યા લેખિતુમ્ આરભત | 7 તતસ્તૈઃ પુનઃ પુનઃ પૃષ્ઠ ઉત્થાય કથિતવાન્ યુષ્માકં મધ્યે યો જનો નિરપરાધી સએવ પ્રથમમ્ એનાં પાષાણોનાહન્તુ | 8 પશ્ચાત્ સ પુનશ્ચ પ્રહ્લીભૂય ભૂમૌ લેખિતુમ્ આરભત | 9 તં કથં શ્રુત્વા તે સ્વસ્વમનસિ પ્રબોધં પ્રાપ્ય જ્યેષ્ઠાનુક્રમં એકૈકશઃ સર્વે બહિરગચ્છન્ તતો યીશુરેકાકી તયકતોભવત્ મધ્યસ્થાને દાણમાના સા યોષા ય સ્થિતા | 10 તત્યશ્ચાદ્ યીશુરુત્થાય તાં વનિતાં વિના કમપ્યપરં ન વિલોક્ય પૃષ્ઠવાન્ હે વામે તવાપવાદકાઃ કુત્ર? કોપિ ત્યાં કિં ન દાણ્યતિ? 11 સાવદત્ હે મહેચ્છ કોપિ ન તદા યીશુરવોચત્ નાહમપિ દાણ્યામિ યાહિ પુનઃ પાપં માકાર્ષીઃ | 12 તતો યીશુઃ પુનરપિ લોકેભ્ય ઇત્યં કથયિતુમ્ આરભત જગતોહં જ્યોતિઃસ્વરૂપો યઃ કશ્ચિન્ મત્યશ્ચાદ ગચ્છતિ સ તિમિરે ન ભ્રમિત્વા જીવનરૂપાં દીપ્તિં પ્રાપ્સ્યતિ | 13 તતઃ ફિરૂશિનોડવાદિષુસ્ત્વં સ્વાર્થે સ્વયં સાક્ષ્યં દદાસિ તસ્માત્ તવ સાક્ષ્યં ગ્રાહ્યં ન ભવતિ | 14 તદા યીશુઃ પ્રત્યુદિતવાન્ યદપિ સ્વાર્થેડહં સ્વયં સાક્ષ્યં દદામિ તથાપિ મત્ સાક્ષ્યં ગ્રાહ્યં યસ્માદ્ અહં કુત આગતોસ્મિ કવ યામિ ય તદહં જાનામિ કિન્તુ કુત આગતોસ્મિ કુત ગચ્છામિ ય તદ્ યૂયં ન જાનીથ | 15 યૂયં લૌકિકં વિચારયથ નાહં કિમપિ વિચારયામિ | 16 કિન્તુ યદિ વિચારયામિ તર્હિ મમ વિચારો ગ્રહીતવ્યો યતોહમ્ એકાકી નાસ્મિ પ્રેરયિતા પિતા મયા સહ વિદતે | 17 દ્રયો જનયોઃ સાક્ષ્યં ગ્રહણીયં ભવતીતિ યુષ્માકં વ્યવસ્થાઞ્ચ લેખિતમસ્તિ | 18 અહં સ્વાર્થે સ્વયં સાક્ષિત્વં દદામિ યશ્ચ મમ તાતો માં પ્રેરિતવાન્ સોપિ મદર્થે સાક્ષ્યં દદાતિ | 19 તદા તેડપૃચ્છન્ તવ તાતઃ કુત્ર? તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીદ્ યૂયં માં ન જાનીથ મત્પિતરઞ્ચ ન જાનીથ યદિ મામ્ અક્ષાસ્યત તર્હિ મમ તાતમપ્યક્ષાસ્યત | 20 યીશુ મન્દિર ઉપદિશ્ય ભાણગારે કથા એતા અકથયત્ તથાપિ તં પ્રતિ કોપિ કરં નોદતોલયત્ | 21 તતઃ પરં યીશુઃ પુનરુદિતવાન્ અધુનાહં ગચ્છામિ યૂયં માં ગવેષયિષ્યથ કિન્તુ નિજૈઃ પાપૈ મરિષ્યથ યત્ સ્થાનમ્ અહં યાસ્યામિ તત્ સ્થાનમ્ યૂયં યાતું ન શક્ષ્યથ | 22 તદા ચિહ્નુદીયાઃ પ્રાવોચન્ કિમયમ્ આત્મઘાતં કરિષ્યતિ? યતો યત્ સ્થાનમ્ અહં યાસ્યામિ તત્ સ્થાનમ્ યૂયં યાતું ન શક્ષ્યથ ઇતિ વાક્યં બ્રવીતિ | 23 તતો યીશુસ્તેભ્યઃ કથિતવાન્ યૂયમ્ અધઃસ્થાનીયા લોકા અહમ્ ઊર્ધ્વસ્થાનીયઃ યૂયમ્ એતજજગત્સમ્બન્ધીયા અહમ્ એતજજગત્સમ્બન્ધીયો ન | 24 તસ્માત્ કથિતવાન્ યૂયં નિજૈઃ પાપૈ મરિષ્યથ યતોહં સ પુમાન્ ઇતિ યદિ ન વિશ્વસિથ તર્હિ નિજૈઃ પાપૈ મરિષ્યથ | 25 તદા તે ડપૃચ્છન્ કરસ્વં? તતો યીશુઃ કથિતવાન્ યુષ્માકં સન્નિધૌ યસ્ય પ્રસ્તાવમ્ આ પ્રથમાત્ કરોમિ સએવ પુરુષોહં | 26 યુષ્માસુ મયા બહુવાક્યં વક્તવ્યં વિચારયિતવ્યઞ્ચ કિન્તુ મત્પ્રેરયિતા સત્યવાદી તસ્ય સમીપે યદહં શ્રુતવાન્ તદેવ જગતે કથયામિ | 27 કિન્તુ સ જનકે વાક્યમિદં પ્રોક્તવાન્ ઇતિ તે નાબુધ્યન્ત | 28 તતો યીશુરકથયદ્ યદા મનુષ્યપુત્રમ્ ઊર્ધ્વ ઉત્થાપયિષ્યથ તદાહં સ પુમાન્ કેવલઃ સ્વયં કિમપિ કર્મં ન કરોમિ કિન્તુ તાતો યથા શિક્ષયતિ તદનુસારેણ વાક્યમિદં વદામીતિ ય યૂયં જ્ઞાતું શક્ષ્યથ | 29 મત્પ્રેરયિતા પિતા મામ્ એકાકિનં ન ત્યજતિ સ મયા સાર્દ્ધં તિષ્ઠતિ યતોહં તદભિમતં કર્મં સદા કરોમિ | 30 તદા તસ્યૈતાનિ વાક્યાનિ શ્રુત્વા બહુવસ્તાસ્મિન્ વ્યશ્વસન્ | 31 યે ચિહ્નુદીયા વ્યશ્વસન્ યીશુસ્તેભ્યોડકથયત્ 32 મમ વાક્યે યદિ યૂયમ્ આસ્થાં કુરુથ તર્હિ મમ શિષ્યા ભૂત્વા સત્યત્વં જ્ઞાસ્યથ તતઃ સત્યતયા યુષ્માકં મોક્ષો ભવિષ્યતિ | 33 તદા તે પ્રત્યવાદિષુઃ વયમ્ ઇબ્રાહીમો વંશઃ કદાપિ કસ્યાપિ દાસા ન જાતાસ્તર્હિ યુષ્માકં મુક્તિ ભવિષ્યતીતિ વાક્યં કથં બ્રવીષિ? 34 તદા યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ યુષ્માનહં યથાર્થતરં વદામિ યઃ પાપં કરોતિ સ પાપસ્ય દાસઃ | 35 દાસશ્ચ નિરન્તરં નિવેશને ન તિષ્ઠતિ કિન્તુ પુત્રો નિરન્તરં તિષ્ઠતિ | (aiōn g165) 36 અતઃ પુત્રો યદિ યુષ્માન્ મોચયતિ તર્હિ નિતાન્તમેવ મુક્તા ભવિષ્યથ | 37 યુયમ્ ઇબ્રાહીમો વંશ ઇત્યહં જાનામિ કિન્તુ મમ કથા યુષ્માકમ્ અન્તઃકરણેષુ સ્થાનં ન પ્રાપ્નુવન્તિ તસ્માદ્દેતો માં હન્તુમ્ ઇહધ્વે | 38 અહં સ્વપિતુઃ સમીપે યદપશ્યં તદેવ કથયામિ તથા યૂયમપિ સ્વપિતુઃ સમીપે યદપશ્યત તદેવ કુરુધ્વે | 39 તદા તે પ્રત્યવોચન્ ઇબ્રાહીમ્ અસ્માકં પિતા તતો

यीशुरकथयद् यदि यूयम् एब्राहीमः सन्ताना अत्रविष्यत तर्हि एब्राहीम आचारणवद् आचरिष्यत। 40 एश्वरस्य मुष्मात् सत्वं वाक्यं श्रुत्वा युष्मान् ज्ञापयामि योऽं तं मां इन्तु येष्टध्वे एब्राहीम् अतादृशं कर्म न यकार। 41 यूयं स्वस्वपितुः कर्माणि कुरुथ तदा तैरुक्तं न वयं जारजता अस्माकम् अेकअेव पितास्ति स अेवेश्वरः 42 ततो यीशुना कथितम् एश्वरो यदि युष्माकं तातोत्रविष्यत् तर्हि यूयं मयि प्रेमाकरिष्यत यतोऽम् एश्वरान्निर्गत्यागतोस्मि स्वतो नागतोऽं स मां प्राडिषोत्। 43 यूयं मम वाक्यमिदं न बुध्यध्वे कुतः? यतो यूयं ममोपदेशं सोढुं न शक्नुथ। 44 यूयं शैतान् पितुः सन्ताना अेतस्माद् युष्माकं पितुरभिलाषं पूरयथ स आ प्रथमात् नरघाती तदन्तः सत्यत्वस्य लेशोपि नास्ति कारणादतः स सत्यातायां नातिष्ठत् स यदा मृषा कथयति तदा निजस्वभावानुसारेणैव कथयति यतो स मृषाभाषी मृषोत्पादकश्च। 45 अं तथ्यवाक्यं वदामि कारणादस्माद् यूयं मां न प्रतीय। 46 मयि पापमस्तीति प्रमां युष्माकं को दातुं शक्नोति? यधं तथ्यवाक्यं वदामि तर्हि कुतो मां न प्रतिय? 47 यः कश्चन एश्वरीयो लोकः स एश्वरीयकथायां मनो निधत्ते यूयम् एश्वरीयलोका न भवथ तन्निदानात् तत्र न मनांसि निधद्वे। 48 तदा यिडूदीयाः प्रत्यवादिषुः त्वमेकः शोमिरोणीयो भूतग्रस्तश्च वयं किमिदं ब्रं नावादिष्म? 49 ततो यीशुः प्रत्यवादीत् नां भूतग्रस्तः किन्तु निजतात् सभन्त्ये तस्माद् यूयं माम् अपमन्यध्वे। 50 अं स्वसुष्यातिं न येष्टे किन्तु येष्टिता विचारयिता यापर अेक आस्ते। 51 अं युष्मत्पत्यम् अतीव यथार्थं कथयामि यो नरो मदीयं वायं मन्यते स कदायन निधनं न द्रक्ष्यति। (aiōn g165) 52 यिडूदीयास्तमवदन् त्वं भूतग्रस्त एतीदानीम् अवैष्म। एब्राहीम् भविष्यद्वादिनत्र सर्व्यो मृताः किन्तु त्वं भाषसे यो नरो मम भारती गृह्णाति स ज्ञातु निधानस्वां न लप्स्यते। (aiōn g165) 53 तर्हि त्वं किम् अस्माकं पूर्वपुरुषाद् एब्राहीमोपि मडान? यस्मात् सोपि मृतः भविष्यद्वादिनोपि मृताः त्वं त्वं कं पुमांसं मनुषे? 54 यीशुः प्रत्यवोयद् यधं त्वं स्वयं सभन्त्ये तर्हि मम तत् सभन्नं किमपि न किन्तु मम तातो यं यूयं स्वीयम् एश्वरं भाषध्वे सअेव मां सभन्तुते। 55 यूयं तं नावगच्छथ किन्त्वदं तमवगच्छामि तं नावगच्छामीति वाक्यं यदि वदामि तर्हि यूयमिव मृषाभाषी भवामि किन्त्वदं तमवगच्छामि तदाक्षामपि गृह्णामि। 56 युष्माकं पूर्वपुरुष एब्राहीम् मम समयं द्रष्टुम् अतीवावाञ्छत् तन्निरीक्ष्यानन्दस्य। 57 तदा यिडूदीया अपृच्छन् तव वयः पञ्चाशद्धत्सरा न त्वं किम् एब्राहीमम् अद्राक्षीः? 58 यीशुः प्रत्यवादीद् युष्मानं यथार्थतं वदामि एब्राहीमो जन्मनः पूर्वकालमारभ्यां विधे। 59 तदा ते पाषाणान् उत्तोत्य तमाइन्तुम् उदयच्छन् किन्तु यीशु गुप्तो मन्तिराद् बडिर्गत्य तेषां मध्येन प्रस्थितवान्।

9 ततः परं यीशुर्गच्छन् मार्गमध्ये जन्मान्धं नरम् अपश्यत्। 2 ततः शिष्यास्तम् अपृच्छन् हे गुरो नरोयं स्वपापेन वा स्वपित्राः पापेनान्धोऽजायत? 3 ततः स प्रत्युदितवान् अेतस्य वास्य पित्रोः पापाद् अेतादृशोभूद् एति नडि किन्त्वेन यथेश्वरस्य कर्म प्रकाश्यते तद्वेतोरेव। 4 दिने तिष्ठति मत्पेरयितुः कर्म मया कर्तव्यं यदा किमपि कर्म न क्रियते तादृशी निशागच्छति। 5 अं यावत्कालं जगति तिष्ठामि तावत्कालं जगतो ज्योतिःस्वऽपोस्मि। 6 एत्युक्त्वा भूमौ निष्ठोयं निक्षिप्य तेन पङ्क्तं कृतवान् 7 पश्चात् तत्पङ्क्तेन तस्यान्धस्य नेत्रे प्रलिप्य तमित्यादिशत् गत्वा शिलोडं उथात् प्रेरितनाम्नि सरसि स्नाडि। ततोन्धो गत्वा तत्रास्नात् ततः प्रन्नयक्षुर्भूत्वा व्याघुट्यागात्। 8 अपरत्र समीपवासिनो लोका ये यं तं पूर्वमन्धम् अपश्यन् ते बक्तुम् आरभन्त योन्धलोको वर्त्मन्युपविश्यामिक्षत स अेवायं जनः किं न भवति? 9 केथिदवदन् स अेव केथिदवोयन् तादृशो भवति किन्तु स स्वयमब्रवीत् स अेवां भवामि। 10 अतअेव ते ऽपृच्छन् त्वं कथं दृष्टिं प्राप्तवान्? 11 ततः सोवदद् यीशुनामक अेको जनो मम नयने पङ्क्तेन प्रलिप्य एत्याज्ञापयत् शिलोडकासारं गत्वा तत्र स्नाडि। ततस्तत्र गत्वा मयि स्नाते दृष्टिमं लब्धवान्। 12 तदा ते ऽवदन् स पुमान् कुत्र? तेनोक्तं नां ज्ञानामि। 13 अपरं तस्मिन् पूर्वान्धे जने डिडूशिनां निकटम् आनीते सति डिडूशिनापि तमपृच्छन् कथं दृष्टिं प्राप्नोसि? 14 ततः स कथितवान् स पङ्क्तेन मम नेत्रे ऽलिम्पत् पश्चाद् स्नात्वा दृष्टिमलभे। 15 किन्तु यीशुर्विश्रामवारं कर्दं कृत्वा तस्य नयने प्रसन्नेऽकरोद् एतिकारणात् कतिपयडिडूशिनाऽवदन् 16 स पुमान् एश्वरान् यतः स विश्रामवारं न मन्यते। ततोन्धे केथितं प्रत्यवदन् पापी पुमान् किम् अेतादृशम् आश्चर्यं कर्म कर्तुं शक्नोति? 17 एतं तेषां परस्परं भिन्नवाक्यत्वम् अभवत्। पश्चात् ते पुनरपि तं पूर्वान्धं मानुषम् अप्राक्षुः यो जनस्तव यक्षुषी प्रसन्ने कृतवान् तस्मिन् त्वं किं वदसि? स उक्तवान् स भविशद्वादी। 18 स दृष्टिम् आप्तवान् एति यिडूदीयास्तस्य दृष्टिं प्राप्तस्य जनस्य पित्रोर्मुभाद् अश्रुत्वा न प्रत्ययन्। 19 अतअेव ते तावपृच्छन् युवयो र्यं पुत्रं जन्मान्धं वदथः स किमयं? तर्हीदानीं कथं द्रष्टुं शक्नोति? 20 ततस्तस्य पितरौ प्रत्यवोयताम् अयम् आवयोः पुत्र आ जनेन्धश्च तदध्यावां जानीवः 21 किन्त्वधुना कथं दृष्टिं प्राप्तवान् तदावां न् जानीवः कोस्य यक्षुषी प्रसन्ने कृतवान् तदपि न जानीव अेष वयःप्राप्त अेनं पृच्छत स्वकथां स्वयं वक्ष्यति। 22 यिडूदीयानां भयात् तस्य पितरौ वाक्यमिदम् अवदतां यतः कोपि मनुष्यो यदि यीशुम् अभिषिक्तं वदति तर्हि स भजनगृहाद्

दूरीकारिष्यते धिडूदीया एति मन्त्राणाम् अकुर्वन् 23 अतस्तस्य पितरौ व्याडरताम् अेष वयःप्राप्त अनं पृथ्यत। 24 तदा ते पुनश्च तं पूर्वाभ्यम् आडूय व्याडरन् एश्वरस्य गुणान् वद अेष मनुष्यः पापीति वयं जानीमः। 25 तदा स उक्त्वावन् स पापी न वेति नाडं जाने पूर्वाभ्यम् आसमडम् अधुना पश्यामीति मात्रं जानामि। 26 ते पुनरपृथ्यन् स त्वां प्रति किमकरोत्? कथं नेत्रे प्रसन्ने डकरोत्? 27 ततः सोवादीड् अडकृत्योडकथयं यूयं न शृणुथ तर्हि कुतः पुनः श्रोतुम् एथ्यथ? यूयमपि किं तस्य शिष्या भवितुम् एथ्यथ? 28 तदा ते तं तिरस्कृत्य व्याडरन् त्वं तस्य शिष्यो वयं मूसाः शिष्याः। 29 मूसावकत्रोश्वरो जगद तज्जानीमः किन्त्वेष कुत्रत्यलोक एति न जानीमः। 30 सोवदद् अेष मम लोचने प्रसन्ने डकरोत् तथापि कुत्रत्यलोक एति यूयं न जानीथ अेतद् आश्चर्यं भवति। 31 एश्वरः पापिनां कथां न शृणोति किन्तु यो जनस्तस्मिन् भक्तिं कृत्वा तद्विडकियां करोति तस्यैव कथां शृणोति अेतद् वयं जानीमः। 32 कोपि मनुष्यो जन्मान्धाय यक्षुषी अददात् जगदारम्भाद् अेतादृशीं कथां कोपि कदापि नाशृणोत्। (aiōn g165) 33 अस्माद् अेष मनुष्यो यदीश्वरान्नाजायत तर्हि किञ्चिदपीदृशं कर्म्म कर्त्तुं नाशक्नोत्। 34 ते व्याडरन् त्वं पापाद् अजायथाः किमस्मान् त्वं शिक्षयसि? पश्चात्ते तं भडिरकुर्वन्। 35 तदनन्तरं धिडूदीयैः स भडिरकियत यीशुरिति वार्तां श्रुत्वा तं साक्षात् प्राप्य पृथवान् एश्वरस्य पुत्रे त्वं विश्वसिषि? 36 तदा स प्रत्यवोयत् ढे प्रभो स को यत् तस्मिन्नाडं विश्वसिमि? 37 ततो यीशुः कथितवान् त्वं तं दृष्टवान् त्वया साकं यः कथं कथयति सअेव सः। 38 तदा ढे प्रभो विश्वसिमीत्युक्त्वा स तं प्राणामत्। 39 पश्चाद् यीशुः कथितवान् नयनडीना नयनानि प्राणुवन्ति नयनवन्तश्चान्धा भवन्तीत्यभिप्रायेण जगदाडम् आगच्छम्। 40 अेतत् श्रुत्वा निकटस्थाः कतिपयाः किड्रिशिनो व्याडरन् वयमपि किमन्धाः? 41 तदा यीशुरवादीड् यधन्धा अबवत तर्हि पापानि नातिष्ठन् किन्तु पश्यामीति वाक्यवदनाद् युष्माकं पापानि तिष्ठन्ति।

10 अडं युष्मान्तियथार्था वदामि, यो जोनो द्वारेण न प्रविश्य केनाप्यन्येन मेषगृडं प्रविशति स अेव स्तेनो दस्युश्च। 2 यो द्वारेण प्रविशति स अेव मेषपालकः। 3 दौवारिकस्तस्मै द्वारं मोययति मेषगणश्च तस्य वाक्यं शृणोति स निजान् मेषान् स्वस्वनाम्नाडूय भडिः कृत्वा नयति। 4 तथा निजान् मेषान् भडिः कृत्वा स्वयं तेषाम् अत्रे गच्छति, ततो मेषास्तस्य शब्दं बुध्यन्ते, तस्मात् तस्य पश्चाद् व्रजन्ति। 5 किन्तु परस्य शब्दं न बुध्यन्ते तस्मात् तस्य पश्चाद् व्रजिष्यन्ति वरं तस्य समीपात् पलायिष्यन्ते। 6 यीशुस्तेभ्य एषां दृष्टान्तकथाम् अकथयत् किन्तु तेन कथितकथायास्तात्पर्यं ते नाबुध्यन्त। 7 अतो यीशुः पुनरकथयत्, युष्मानाडं यथार्थतरं व्याडरामि, मेषगृडस्य द्वारम् अडमेव। 8 मया न प्रविश्य य आगच्छन् ते स्तेना दस्यवश्च किन्तु मेषास्तेषां कथा नाशृण्वन्। 9 अडमेव द्वारस्वडूपः, मया यः कञ्चित् प्रविशति स रक्षां प्राप्स्यति तथा भडिरन्तश्च गमनागमने कृत्वा यरारस्थानं प्राप्स्यति। 10 यो जनस्तेनः स केवलं स्तैन्यबधविनाशान् कर्त्तुमेव समायाति किन्त्वडम् आयु र्दातुम् अर्थात् बाडूव्येन तदेव दातुम् आगच्छम्। 11 अडमेव सत्यमेषपालको यस्तु सत्यो मेषपालकः स मेषार्थं प्राणत्यागं करोति; 12 किन्तु यो जोनो मेषपालको न, अर्थाद् यस्य मेषा निजा न भवन्ति, य अेतादृशो वैतनिकः स वृकम् आगच्छन्तं दृष्ट्वा मेषव्रजं विडाय पलायते, तस्माद् वृकस्तं व्रजं धृत्वा विकिरति। 13 वैतनिकः पलायते यतः स वेतनार्थं मेषार्थं न यिन्तयति। 14 अडमेव सत्यो मेषपालकः, पिता मां यथा जानाति, अडञ्च यथा पितरं जानामि, 15 तथा निजान् मेषानपि जानामि, मेषाश्च मां जानान्ति, अडञ्च मेषार्थं प्राणत्यागं करोमि। 16 अपरञ्च अेतद् गृडीय मेषेभ्यो भिन्ना अपि मेषा मम सन्ति ते सकला आनयितव्याः; ते मम शब्दं श्रोष्यन्ति तत अेको व्रज अेको रक्षको भविष्यति। 17 प्राणानाडं त्यक्त्वा पुनः प्राणान् ग्रडीष्यामि, तस्मात् पिता मयि स्नेडं करोति। 18 कञ्चिज्जोनो मम प्राणान् ढन्तुं न शक्नोति किन्तु स्वयं तान् समर्पयामि तान् समर्पयितुं पुनर्ग्रीडतुञ्च मम शक्तिरास्ते भारमिमं स्वपितुः सकाशात् प्राप्तोडम्। 19 अस्मादुपदेशात् पुनश्च धिडूदीयानां मध्ये भिन्नावाक्यता जाता। 20 ततो भडवो व्याडरन् अेष भूतग्रस्त उन्मत्तश्च, कुत अेतस्य कथां शृणुथ? 21 केयिद् अवदन् अेतस्य कथा भूतग्रस्तस्य कथावन् भवन्ति, भूतः किम् अन्धाय यक्षुषी दातुं शक्नोति? 22 शीतकाले यिड्रालामि मन्दिरोत्सर्गपर्वण्युपस्थिते 23 यीशुः सुवेमानो निःसारेण गमनागमने करोति, 24 अेतस्मिन् समये धिडूदीयास्तं वेष्टयित्वा व्याडरन् कति कालान् अस्माकं विचिकित्सां स्थापयिष्यामि? यधभिषिक्तो भवति तर्हि तत् स्पष्टं वद। 25 तदा यीशुः प्रत्यवदद् अडम् अयकथं किन्तु यूयं न प्रतीथ, निजपितुर्नाम्ना यां यां कियां करोमि सा क्रियैव मम साक्षिस्वडूपा। 26 किन्त्वडं पूर्वमकथयं यूयं मम मेषा न भवथ, कारणादस्मान् न विश्वसिथ। 27 मम मेषा मम शब्दं शृण्वन्ति तानाडं जानामि ते य मम पश्चाद् गच्छन्ति। 28 अडं तेभ्योडनन्तायु र्ददामि, ते कदापि न नङ्क्यन्ति कोपि मम करात् तान् ढर्त्तुं न शक्यति। (aiōn g165, aiōnios g166) 29 यो मम पिता तान् मह्यं दत्तवान् स सर्वस्मात् मडान्, कोपि मम पितुः करात् तान् ढर्त्तुं न शक्यति। 30 अडं पिता य द्वयोरैकत्वम्। 31 ततो धिडूदीयाः पुनरपि तं ढन्तुं पाषाणान् उदतोलयन्। 32 यीशुः कथितवान् पितुः सकाशाद् भडून्चुतमकम्माणि युष्माकं प्राकाशयं तेषां कस्य कर्म्मणः कारणात् मां पाषाणैराडन्तुम् उधिताः स्थ? 33 धिडूदीयाः प्रत्यवदन् प्रशस्तकर्म्मडेतोर्न किन्तु त्वं मानुषः

स्वमीश्वरम् उक्तवेश्वरं निन्दसि कारणादस्मात् त्वां पाषाणैर्दन्मः | 34 तदा यीशुः प्रत्युक्तवान् मया कथितं यूयम् ईश्वरा अेतद्वयनं युष्माकं शास्त्रे लिखितं नास्ति किं? 35 तस्माद् येषाम् उद्देशे ईश्वरस्य कथा कथिता ते यदीश्वरगणा उच्यन्ते धर्मग्रन्थस्याप्यन्यथा भवितुं न शक्यं, 36 तर्ह्यहम् ईश्वरस्य पुत्र इति वाक्यस्य कथनात् यूयं पित्राभिषिक्तं जगति प्रेरितञ्च पुमांसं कथम् ईश्वरनिन्दकं वाद्य? 37 यद्यदं पितुः कर्म न करोमि तर्हि मां न प्रतीत; 38 किन्तु यदि करोमि तर्हि मयि युष्माभिः प्रत्यये न कृतेऽपि कार्यं प्रत्ययः कियतां, ततो मयि पितास्तीति पितर्यहम् अस्मीति यं क्षात्वा विश्वसिष्यथ | 39 तदा ते पुनरपि तं धर्तुम् अयेष्टन् किन्तु स तेषां करेभ्यो निस्तीर्य 40 पुन र्यद्गन् अधास्तटे यत्र पुर्वं योऽहं अमज्जयत् तत्रागत्य न्यवसत् | 41 ततो भववो लोकास्तत्समीपम् आगत्य व्याडरन् योऽहं किमप्याश्रय्यं कर्म नाकरोत् किन्त्वस्मिन् मनुष्ये या यः कथा अकथयत् ताः सर्व्याः सत्याः; 42 तत्र यं भववो लोकास्तस्मिन् व्यवसन् |

11 अनन्तरं भरियम् तस्या भगिनी मर्यां यं यस्मिन् वैथनीयाग्रामे वसतस्तस्मिन् ग्रामे एलियासर् नामा पीडित अेक आसीत् | 2 या भरियम् प्रभुं सुगन्धितेलेन मर्दयित्वा स्वकेशैस्तस्य यराणौ सममार्जत् तस्या भ्राता स एलियासर् रोगी | 3 अपरञ्च हे प्रभो भवान् यस्मिन् प्रीयते स अेव पीडितोस्तीति कथां कथयित्वा तस्य भगिन्यौ प्रेषितवत्यौ | 4 तदा यीशुरिमां वार्तां श्रुत्वाकथयत पीडेयं मराणार्थं न किन्वीश्वरस्य महिमार्थम् ईश्वरपुत्रस्य महिमप्रकाशार्थञ्च ज्ञात्वा | 5 यीशु र्यधपिमर्यायां तद्गगिन्याम् एलियासरि याप्रीयत, 6 तथापि एलियासरः पीडयाः कथं श्रुत्वा यत्र आसीत् तत्रैव दिनद्वयमतिष्ठत् | 7 ततः परम् स शिष्यानकथयद् वयं पुन र्यिडूदीयाप्रदेशं यामः | 8 ततस्ते प्रत्यवदन्, हे गुरो स्वल्पादिनां गतानि यिडूदीयास्त्वां पाषाणै र्दन्तुम् उधतास्तथापि किं पुनस्तत्र यास्यसि? 9 यीशुः प्रत्यवदत्, अेकस्मिन् दिने किं द्वादेशघटिका न भवन्ति? कोपि द्विवा गच्छन् न स्पलति यतः स अेतज्जगतो दीप्तिं प्राप्नोति | 10 किन्तु रात्रौ गच्छन् स्पलति यतो हेतोस्तत्र दीप्तिं नास्ति | 11 एमां कथां कथयित्वा स तानवदद्, अस्माकं बन्धुः एलियासर् निद्रितोभूद् एदानीं तं निद्रातो जगरयितुं गच्छामि | 12 यीशु र्भूतो कथाभिमां कथितवान् किन्तु विभ्रामार्थं निद्रायां कथितवान् इति ज्ञात्वा शिष्या अकथयन्, 13 हे गुरो स यदि निद्राति तर्हि भद्रमेव | 14 तदा यीशुः स्पष्टं तान् व्याडरत्, एलियासर् अग्रियत; 15 किन्तु यूयं यथा प्रतीथ तदर्थमन्तं तत्र न स्थितवान् इत्यस्माद् युष्मन्मिन्तम् आह्लादितोऽं, तथापि तस्य समीपे याम | 16 तदा थोमा यं द्विदुमं वदन्ति स सज्जिनः शिष्यान् अवदद् वयमपि गत्वा तेन सार्द्धं ग्रियामहे | 17 यीशुस्तत्रोपस्थाय एलियासरः श्मशाने स्थापनात् यत्वारि दिनानि गतानीति वार्तां श्रुतवान् | 18 वैथनीया यिडूशालमः समीपस्था कोशैकमात्रान्तरिता; 19 तस्माद् भववो यिडूदीया मर्यां भरियमञ्च व्यातृशोकापन्नां सान्त्वयितुं तयोः समीपम् आगच्छन् | 20 मर्या यीशोरगमनवार्तां श्रुत्वैव तं साक्षाद् अकरोत् किन्तु भरियम् गेह उपविश्य स्थिता | 21 तदा मर्या यीशुमवाहत्, हे प्रभो यदि भवान् अत्रास्थास्यत् तर्हि मम भ्राता नामरिष्यत् | 22 किन्त्विदानीमपि यद् ईश्वरे प्रार्थयिष्यते ईश्वरस्तद् द्वास्त्यतीति ज्ञानेऽऽं | 23 यीशुरवादीत् तव भ्राता समुत्थास्यति | 24 मर्या व्याडरत् शेषदिवसे स उत्थानसमये प्रोत्थास्यतीति ज्ञानेऽऽं | 25 तदा यीशुः कथितवान् अडमेव उत्थापयिता ज्वयिता य यः कश्चन मयि विश्वसिति स भूत्वापि ज्वविष्यति; 26 यः कश्चन यं ज्ववन् मयि विश्वसिति स कदापि न मरिष्यति, अस्यां कथायां किं विश्वसिषि? (aion g165) 27 सावदत् प्रभो यस्यावतराणापेक्षास्ति भवान् सअेवाभिषिक्त ईश्वरपुत्र इति विश्वसिमि | 28 इति कथां कथयित्वा सा गत्वा स्वां भगिनीं भरियमं गुप्तमाडूय व्याडरत् गुरुरुपतिष्ठति त्वामाडूयति य | 29 कथाभिमां श्रुत्वा सा तूर्णम् उत्थाय तस्य समीपम् अगच्छत् | 30 यीशु ग्राममध्यं न प्रविश्य यत्र मर्या तं साक्षाद् अकरोत् तत्र स्थितवान् | 31 ये यिडूदीया भरियमा साकं गृहे तिष्ठन्तस्ताम् असान्त्वयन् ते तां क्षिप्रम् उत्थाय गच्छन्ति विलोक्य व्याडरन्, स श्मशाने रोदितुं याति, इत्युक्त्वा ते तस्याः पश्चाद् अगच्छन् | 32 यत्र यीशुरतिष्ठत् तत्र भरियम् उपस्थाय तं दृष्ट्वा तस्य यराणोः पतित्वा व्याडरत् हे प्रभो यदि भवान् अत्रास्थास्यत् तर्हि मम भ्राता नामरिष्यत् | 33 यीशुस्तां तस्याः सज्जिनो यिडूदीयांश्च रुदतो विलोक्य शोकार्तः सन् दीर्घं निश्वस्य कथितवान् तं कुत्रास्थापयत? 34 ते व्याडरन्, हे प्रभो भवान् आगत्य पश्यतु | 35 यीशुना कन्दितं | 36 अतअेव यिडूदीया अवदन्, पश्यतायां तस्मिन् किदृग् अप्रियत | 37 तेषां केचिद् अवदन् योन्धाय यक्षुषी एतवान् स किम् अस्य मृत्युं निवारयितुं नाशक्नोत्? 38 ततो यीशुः पुनरन्तर्दीर्घं निश्वस्य श्मशानान्तिकम् अगच्छत् | तत् श्मशानम् अेकं गह्वरं तन्मुषे पाषाण अेक आसीत् | 39 तदा यीशुरवदद् अेनं पाषाणम् अपसारयत, ततः प्रमीतस्य भगिनी मर्यावदत् प्रभो, अधुना तत्र दृग्न्धो जातः, यतोय यत्वारि दिनानि श्मशाने स तिष्ठति | 40 तदा यीशुरवादीत्, यदि विश्वसिषि तर्ह्येश्वरस्य महिमप्रकाशं द्रक्ष्यसि कथाभिमां किं तुल्यं नाकथयं? 41 तदा भूतस्य श्मशानात् पाषाणोऽपसारिते यीशुर्दृष्ट्वा पश्यन् अकथयत्, हे पित र्भम नेवेसनम् अशृणोः कारणादस्मात् त्वां धन्यं वदामि | 42 त्वं सततं शृणोषि तदप्यदं ज्ञानामि, किन्तु त्वं मां यत् प्रेरयस्तद् यथास्मिन् स्थाने स्थिता लोका विश्वसन्ति तदर्थम् इदं वाक्यं वदामि | 43 एमां कथां

कथयित्वा स प्रोत्र्यैराह्वयत, हे ऽलियासर् बडिरागच्छ | 44 ततः स प्रमीतः श्मशानवस्त्रैर्बद्धस्तपादो गात्रमार्जनवाससा बद्धमुभश्च बडिरागच्छत् | यीशुरुदितवान् बन्धनानि मोचयित्वा त्यजतैनं | 45 मरियमः समीपम् आगता ये यिडूदीयलोकास्तदा यीशोरेतत् कर्म्मपिश्यन् तेषां बडवो व्यश्वसन्, 46 किन्तु केचिदन्ये द्विजुशिनां समीपं गत्वा यीशोरेतस्य कर्म्मणो वार्ताम् अवदन् | 47 ततः परं प्रधानयाजकाः द्विजुशिनाश्च सत्मां कृत्वा व्याडरन् वयं किं कुर्मः? अेष मानवो बडून्याश्चर्य्यकर्मणि करोति | 48 यदीदृशं कर्म्म कर्त्तुं न वारयामस्तर्हि सर्व्वं लोकास्तस्मिन् विश्वसिष्यन्ति रोमिलोकाश्चागत्यास्माकम् अनया राजधान्या सार्द्धं राज्यम् आछेत्यन्ति | 49 तदा तेषां क्रियङ्गानाम् अस्तस्मिन् वत्सरे मडायाजकपदे न्ययुज्यत स प्रत्यवदद् यूयं किमपि न जानीथ; 50 समग्रदेशस्य विनाशतोपि सर्व्वलोकार्थम् अकस्य जनस्य मरणम् अस्माकं मङ्गलहेतुकम् अेतस्य विवेचनमपि न कुरुथ | 51 अेतान् कथां स निजबुद्ध्या व्याडरद् एति न, 52 किन्तु यीशुस्तदेशीयानां कारणत् प्राणान् त्यक्ष्यति, दिशि दिशि विकीर्णान् ईश्वरस्य सन्तानान् संगृह्णिकृत्वाति करिष्यति य, तस्मिन् वत्सरे क्रियङ्गा मडायाजकत्वपदे नियुक्तः सन् एदं भविष्यद्वाक्यं कथितवान् | 53 तद्दिनमारभ्य ते कथं तं डन्तुं शक्नुवन्तीति मन्त्राणां कर्त्तुं प्रारेभिरे | 54 अतअेव यिडूदीयानां मध्ये यीशुः सप्रकाशं गमनागमने अकृत्वा तस्माद् गत्वा प्रान्तरस्य समीपस्थाधिप्रदेशस्येकाम् नाम्नि नगरे शिष्यैः साकं कालं यापयितुं प्रारेभे | 55 अनन्तरं यिडूदीयानां निस्तारोत्सवे निकटवर्तिनि सति तद्गुत्सवात् पूर्व्वं स्वान् शुयीन् कर्त्तुं बडवो जना ग्रामेभ्यो यिज्जालम् नगरम् आगच्छन्, 56 यीशोरेवेषां कृत्वा मन्दिरे दाडयामानाः सन्तः परस्परं व्याडरन्, युष्माकं कीदृशो बोधो जायते? स किम् उत्सवेडस्मिन् अत्रागमिष्यति? 57 स य कुत्रास्ति यधेतत् कश्चिद् वेत्ति तर्हि दर्शयतु प्रधानयाजकाः द्विजुशिनाश्च तं धर्त्तुं पूर्व्वम् एधाम् आङ्गां प्राचारयन् |

12 निस्तारोत्सवात् पूर्व्वं दिनषट्के स्थिते यीशु र्यं प्रमीतम् ऽलियासरं श्मशानाद् उदस्थापरत् तस्य निवासस्थानं वैधनियाग्रामम् आगच्छत् | 2 तत्र तदर्थं रज्ज्यां भोज्ये कृते मर्था पर्यवेषयद् ऽलियासरं य तस्य सङ्गिभिः सार्द्धं भोजनासन उपाविशत् | 3 तदा मरियम् अर्द्धसेटकं बडुमूल्यं जटामांसीयं तैलम् आनीय यीशोश्चरणयो र्भेदयित्वा निजकेश र्भर्त्तुम् आरभत; तदा तैलस्य परिमलेन गृडम् आमोदितम् अभवत् | 4 यः शिमोनः पुत्र रिफ्रियोतीथो यिडूदानाम् यीशुं परडरेषु समर्पयिष्यति स शिष्यस्तदा कथितवान्, 5 अेततैलं त्रिभिः शतैर्मुद्रापदैर्विक्रीतं सद् एरिद्रेभ्यः कुतो नादीयत? 6 स एरिद्रलोकार्थम् अयिन्तयद् एति न, किन्तु स यौर अेवं तन्निकटे मुद्रासाम्पुटकस्थित्या तन्मध्ये यदतिष्ठत् तदापाडरत् तस्मात् कारणाद् एधमां कथामकथयत् | 7 तदा यीशुश्चकथयद् अेनां मा वारय सा मम श्मशानस्थापनदिनार्थं तदरक्षयत् | 8 एरिद्रा युष्माकं सन्निधौ सर्व्वदा तिष्ठन्ति किन्त्वाडं सर्व्वदा युष्माकं सन्निधौ न तिष्ठामि | 9 ततः परं यीशुस्तत्रास्तीति वार्तां श्रुत्वा बडवो यिडूदीयास्तं श्मशानाद्गुत्वापितम् ऽलियासरञ्च द्रष्टुं तत् स्थानम् आगच्छन् | 10 तदा प्रधानयाजकास्तम् ऽलियासरमपि संडन्तुम् अमन्त्रयन्; 11 यतस्तेन बडवो यिडूदीया गत्वा यीशौ व्यश्वसन् | 12 अनन्तरं यीशु र्जिज्जालम् नगरम् आगच्छतीति वार्तां श्रुत्वा परेडडनि उत्सवागता बडवो लोकाः 13 भज्जूरपत्राधानीय तं साक्षात् कर्त्तुं बडिरागत्य जय जयेति वाचं प्रोत्र्यै र्वक्तुम् आरभन्त, एसायेवो यो राजा परभेश्वरस्य नाम्नागच्छति स धन्यः | 14 तदा "हे सियोनः कन्ये मा लैषीः पश्यायं तव राजा गर्दभशावकम् आरुह्यागच्छति" 15 एति शास्त्रीयवचनानुसारेण यीशुरेकं युवगर्दभं प्राप्य तद्गुपर्यारोडत् | 16 अस्याः घटनायास्तात्पर्य्यं शिष्याः प्रथमं नाबुध्यन्त, किन्तु यीशौ महिमानं प्राप्ते सति वाक्यमिदं तस्मिन् अकथ्यत लोकाश्च तम्प्रतीत्यम् अकुर्व्वन् एति ते स्मृतवन्तः | 17 स ऽलियासरं श्मशानाद् आगन्तुम् आहूतवान् श्मशानाञ्च उदस्थापयद् ये ये लोकास्तत्कर्म्म साक्षाद् अपश्यन् ते प्रमाणां दातुम् आरभन्त | 18 स अेतादृशम् अद्भुतं कर्म्मकरोत् तस्य जनश्रुते लोकास्तं साक्षात् कर्त्तुम् आगच्छन् | 19 ततः द्विजुशिनाः परस्परं वक्तुम् आरभन्त युष्माकं सर्व्वार्थेषु वृथा जाताः, एति किं यूयं न बुध्यध्वे? पश्यत सर्व्वं लोकास्तस्य पश्चाद्वर्तिनोभवन् | 20 भज्जनं कर्त्तुम् उत्सवागतानां लोकानां कतिपया जना अन्यदेशीया आसन्, 21 ते गालीलीयवैत्सैदानिवासिनः द्विलिपस्य समीपम् आगत्य व्याडरन् हे मडेय्य वयं यीशुं द्रष्टुम् एच्छामः | 22 ततः द्विलिपो गत्वा आन्द्रियम् अवदत् पश्चाद् आन्द्रियद्विलिपो यीशवे वार्ताम् अकथयतां | 23 तदा यीशुः प्रत्युदितवान् मानवसुतस्य महिमाप्रप्तिसमय उपस्थितः | 24 अडं युष्मानतियथार्थं वदामि, धान्यबीजं भृत्तिकायां पतित्वा यदि न भृयते तर्ह्योकाकी तिष्ठति किन्तु यदि भृयते तर्हि बडुगुणं इलं इलति | 25 यो जने निजप्राणान् प्रियान् जानाति स तान् डारयिष्यति किन्तु ये जन एडल्लोके निजप्राणान् अप्रियान् जानाति सेनन्तायुः प्राप्नुं तान् रक्षिष्यति | (aiōnios 9166) 26 कश्चिद् यदि मम सेवको भवितुं वाञ्छति तर्हि स मम पश्चाद्गामी भवतु, तस्माद् अडं यत्र तिष्ठामि मम सेवकेपि तत्र स्थास्यति; यो जनो मां सेवते मम पितापि तं सम्भस्यते | 27 साम्प्रतं मम प्राणा व्याकुला भवन्ति, तस्माद् हे पितर अेतस्मात् समयान् मां रक्ष, एत्यडं किं प्रार्थयिष्ये? किन्त्वाडम् अेतत्समयार्थम् अवतीर्णवान् | 28 हे पितः स्वनाम्नो महिमानं प्रकाशय; तनैव स्वनाम्नो महिमानम् अडं प्राकाशयं पुनरपि प्रकाशयिष्यामि, अेषा गगणीया वाणी तस्मिन् समयेडजायत |

29 तश्च्रुत्वा समीपस्थलोकानां केचिद् अवदन् मेघोऽगच्छत्, केचिद् अवदन् स्वर्गीयदूतोऽनेन सह कथामयकथत् | 30 तदा यीशुः प्रत्यावादीत्, मदर्थं शब्दोयं नाभूत् युष्मदर्थमेवाभूत् | 31 अधुना जगतोस्य विचारः सम्पत्स्यते, अधुनास्य जगतः पती राज्यात् व्योष्यति | 32 यद्यद्यं पृथिव्या उर्ध्वं प्रोत्थापितोस्मि तर्हि सर्वान् मानवान् स्वसमीपम् आकर्षिष्यामि | 33 कथं तस्य मृतिं भविष्यति, अेतद् बोधयितुं स एमां कथाम् अकथयत् | 34 तदा लोका अकथयन् सोभिषिक्तः सर्वदा तिष्ठतीति व्यवस्थाग्रन्थे श्रुतम् अस्माभिः, तर्हि मनुष्यपुत्रः प्रोत्थापितो भविष्यतीति वाक्यं कथं वदसि? मनुष्यपुत्रोयं कः? (aiōn g165) 35 तदा यीशुरकथायद् युष्माभिः सार्द्धम् अल्पदिनानि ज्योतिरास्ते, यथा युष्मान् अन्धकारो नाच्छाद्यति तदर्थं यावत्कालं युष्माभिः सार्द्धं ज्योतिस्तिष्ठति तावत्कालं गच्छतः; यो ज्नोऽन्धकारे गच्छति स कुत्र यातीति न जानाति | 36 अतः अवेव यावत्कालं युष्माकं निकटे ज्योतिरास्ते तावत्कालं ज्योतीरूपसन्तानां भवितुं ज्योतिषि विश्वसितः; एमां कथां कथयित्वा यीशुः प्रस्थापय तेभ्यः स्वं गुप्तवान् | 37 यद्यपि यीशुस्तेषां समक्षम् अेतावदाश्चर्यकर्मणि कृतवान् तथापि ते तस्मिन् न व्यश्वसन् | 38 अतः अवेव कः प्रत्येति सुसंवाहं परेशास्मत् प्रयारितं? प्रकाशते परेशस्य उस्तः कस्य य सन्निधौ? यिशयियभविष्यद्वादिना यदेतद् वाक्यमुक्तं तत् सङ्गलम् अभवत् | 39 ते प्रत्येत् नो नाशङ्कुवन् तस्मिन् यिशयियभविष्यद्वादि पुनरावीद्, 40 यदा, "ते नयनैर् न पश्यन्ति बुद्धिभिश्च न बुध्यन्ते तैर् मनःसु परिवर्तितेषु य तानहं यथा स्वस्थान् न करोमि तथा स तेषां लोयनान्यन्धानि कृत्वा तेषामन्तःकरणानि गाढानि करिष्यति | " 41 यिशयियो यदा यीशो म्दिमानं विलोक्य तस्मिन् कथामकथयत् तदा भविष्यद्वाक्यम् एदृशं प्रकाशयत् | 42 तथाप्यधिपतिनां बहवस्तस्मिन् प्रत्यायन् | किन्तु डिउरुशिनस्तान् भजनगृहाद् दूरीकुर्वन्तीति भयात् ते तं न स्वीकृतवन्तः | 43 यत एश्वरस्य प्रशंसातो मानवानां प्रशंसायां तेऽप्यिन्त | 44 तदा यीशुरुच्यैः कारम् अकथयद् यो ज्नो मयि विश्वसिति स केवले मयि विश्वसितीति न, स मत्प्रेरकेऽपि विश्वसिति | 45 यो ज्नो मां पश्यति स मत्प्रेरकमपि पश्यति | 46 यो ज्नो मां प्रत्येति स यथाऽन्धकारे न तिष्ठति तदर्थम् अहं ज्योतिःस्वरूपो भूत्वा जगत्यस्मिन् अवतीर्णवान् | 47 मम कथां श्रुत्वा यदि कश्चिन् न विश्वसिति तर्हि तमहं दोषिणं न करोमि, यतो हेतो जगतो जनानां दोषान् निश्चिन्तायुः कर्तुं नागत्य तान् परिचातुम् आगतोस्मि | 48 यः कश्चिन् मां न श्रद्दाय मम कथं न गृह्णाति, अन्यस्तं दोषिणं करिष्यति वस्तुतस्तु यां कथामहम् अयकथं सा कथा यरमेऽन्दि तं दोषिणं करिष्यति | 49 यतो हेतोरहं स्वतः किमपि न कथयामि, किं किं मया कथयितव्यं किं समुपदेष्टव्यञ्च इति मत्प्रेरयिता पिता मामाज्ञापयत् | 50 तस्य साज्ञा अनन्तायुरित्यहं जानामि, अतः अवेवाहं यत् कथयामि तत् पिता यथाज्ञापयत् तथैव कथयाम्याहम् | (aiōnios g166)

13 निस्तारोत्सवस्य किञ्चित्कालात् पूर्वं पृथिव्याः पितुः समीपगमनस्य समयः सन्निर्घोषो भूद् एति ज्ञात्वा यीशुराप्रथमाद् येषु जगत्प्रवासिष्यात्मीयलोकेषु प्रेम करोति स्म तेषु शेषं यावत् प्रेम कृतवान् | 2 पिता तस्य उस्ते सर्व्यं समर्पितवान् स्वयम् एश्वरस्य समीपाद् आगच्छद् एश्वरस्य समीपं यास्यति य, सर्व्याण्येतानि ज्ञात्वा रञ्ज्यां भोजने सम्पूर्णे सति, 3 यदा शैतान् तं परउस्तेषु समर्पयितुं शिमोनः पुत्रस्य एष्कारियोतियस्य यिडूदा अन्तःकरणे कुपवृत्तिं समार्पयत्, 4 तदा यीशुर् भोजनासनाद् उत्थाय गात्रवस्त्रं भोजयित्वा गात्रमार्जनवस्त्रं गृहीत्वा तेन स्वकटिम् अबध्नात्, 5 पश्चाद् अेकपात्रे जलम् अभिषिच्य शिष्याणां पादान् प्रक्षाल्य तेन कटिबद्धगात्रमार्जनवाससा मार्ष्टुं प्रारभत | 6 ततः शिमोन्पितरस्य समीपमागते स उकृतवान् हे प्रभो भवान् किं मम पादौ प्रक्षालयिष्यति? 7 यीशुरुदितवान् अहं यत् करोमि तत् सम्प्रति न जानासि किन्तु पश्चाज् ज्ञास्यसि | 8 ततः पितरः कथितवान् भवान् कदापि मम पादौ न प्रक्षालयिष्यति | यीशुरकथयद् यदि त्वां न प्रक्षालये तर्हि मयि तव कोप्यंशो नास्ति | (aiōn g165) 9 तदा शिमोन्पितरः कथितवान् हे प्रभो तर्हि केवलपादौ न, मम उस्ती शिरश्च प्रक्षालयतु | 10 ततो यीशुरवदद् यो ज्नो धीतस्तस्य सर्व्याङ्परिष्कृतत्वात् पादौ विनाऽन्याङ्गस्य प्रक्षालनापेक्षा नास्ति | यूयं परिष्कृता एति सत्यं किन्तु न सर्व्ये, 11 यतो यो ज्नस्तं परउस्तेषु समर्पयिष्यति तं स ज्ञातवान्; अतः अवेव यूयं सर्व्ये न परिष्कृता एमां कथां कथितवान् | 12 एतन् यीशुस्तेषां पादान् प्रक्षाल्य वस्त्रं परिचायासने समुपविश्य कथितवान् अहं युष्मान् प्रति किं कर्माकारिं जानीथ? 13 यूयं मां गुरुं प्रभुञ्च वदथ तत् सत्यमेव वदथ यतोऽहं सः अवेव भवामि | 14 यद्यहं प्रभुर् गुरुश्च सन् युष्माकं पादान् प्रक्षालितवान् तर्हि युष्माकमपि परस्परं पादप्रक्षालनम् उचितम् | 15 अहं युष्मान् प्रति यथा व्यवाहरे युष्मान् तथा व्यवहर्तुम् अहं पन्थानं दर्शितवान् | 16 अहं युष्मान्तियथार्थं वदामि, प्रभो ईसो न मडान् प्रेरकाय्य प्रेरितो न मडान् | 17 एमां कथां विदित्वा यदि तदनुसारतः कर्माणि कुरुथ तर्हि यूयं धन्या भविष्यथ | 18 सर्व्येषु युष्मासु कथामिमां कथयामि एति न, ये मम मनोनीतास्तानहं जानामि, किन्तु मम भक्ष्याणि यो भुङ्क्ते मत्प्राणप्रतिकूल्यतः | उत्थापयति पादस्य मूलं स अेष मानवः | यदेतद् धर्मपुस्तकस्य वयनं तदनुसारेणावश्यं घटिष्यते | 19 अहं स ज्नो एतत्र यथा युष्माकं विश्वासो जायते तदर्थं अेतादृशघटनात् पूर्वम् अहमिदानीं युष्मत्प्रथमकथयम् | 20 अहं युष्मानतीव यथार्थं वदामि, मया

प्रेरितं जन्मं यो गृह्णाति स मामेव गृह्णाति यश्च मां गृह्णाति स मत्प्रेरकं गृह्णाति | 21 अंतां कथां कथयित्वा यीशुः दुःखी सन् प्रमाणां दत्त्वा कथितवान्
अहं युष्मान्ति यथार्थं वदामि युष्माकम् अको जन्मो मां परकरेषु समर्पयिष्यति | 22 ततः स कमुद्दिश्य कथामेतां कथितवान् इत्यत्र सन्निग्धाः
शिष्याः परस्परं मुष्मामलोकयितुं प्रारभन्त | 23 तस्मिन् समये यीशुः यस्मिन् अप्रीयत स शिष्यस्तस्य वक्षःस्थलम् अवलम्बत | 24
शिमोनितरस्तं सङ्केतेनावदत्, अयं कमुद्दिश्य कथामेताम् कथयतीति पृच्छ | 25 तदा स यीशो वक्षःस्थलम् अवलम्ब्य पृष्ठवान्, हे प्रभो स जन्मः
कः? 26 ततो यीशुः प्रत्यवदद् अकभाएदं पूषं मज्जयित्वा यस्मै दास्यामि सञ्चैव सः; पश्चात् पूषभाएडमेकं मज्जयित्वा शिमोनः पुत्राय
एष्करियोतीयाय यिडूटै दत्तवान् | 27 तस्मिन् दत्ते सति शैतान् तमाश्रयत्; तदा यीशुस्तम् अवदत् त्वं यत् करिष्यसि तत् क्षिप्रं कुरु | 28 किन्तु स
येनाशयेन तां कथामकथायत् तम् उपविष्टलोकानां कोपि नाबुध्यत; 29 किन्तु यिडूटाः समीपे मुद्रासम्पुटकस्थितेः केयिद् इत्यम् अबुध्यन्त
पार्व्वशासादनार्थं किमपि द्रव्यं क्रेतुं वा दरिद्रेभ्यः किञ्चिद् वितरितुं कथितवान् | 30 तदा पूषभाएडग्रहणात् परं स तूर्णं बहिरगच्छत्; रात्रिश्च
सम्पुस्यता | 31 यिडूटे बहिरगते यीशुरकथयद् एदानीं मानवसुतस्य मडिमा प्रकाशते तेनेश्वरस्यापि मडिमा प्रकाशते | 32 यदिति तेनेश्वरस्य
मडिमा प्रकाशते तर्लेश्वरोपि स्वेन तस्य मडिमानं प्रकाशयिष्यति तूर्णमेव प्रकाशयिष्यति | 33 हे वत्सा अहं युष्माभिः साद्द्वं किञ्चित्कालमात्रम्
आसे, ततः परं मां मृगयिष्यध्वे किन्त्वहं यत्स्थानं यामि तत्स्थानं यूयं गन्तुं न शक्यथ, यामिमां कथां यिडूटीयेभ्यः कथितवान् तथाधुना
युष्मभ्यमपि कथयामि | 34 यूयं परस्परं प्रीयध्वम् अहं युष्मासु यथा प्रीये यूयमपि परस्परम् तथैव प्रीयध्वं, युष्मान् एषां नवीनाम् आजाम्
आदिशामि | 35 तेनैव यदिति परस्परं प्रीयध्वे तर्हि लक्ष्मणेनानेन यूयं मम शिष्या इति सर्व्वे ज्ञातुं शक्यन्ति | 36 शिमोनपितरः पृष्ठवान् हे प्रभो
भवान् कुत्र यास्यति? ततो यीशुः प्रत्यवदत्, अहं यत्स्थानं यामि तत्स्थानं साम्प्रतं मम पश्चाद् गन्तुं न शक्नोषि किन्तु पश्चाद् गमिष्यसि | 37
तदा पितरः प्रत्युदितवान्, हे प्रभो साम्प्रतं कुतो हेतोस्तव पश्चाद् गन्तुं न शक्नोमि? त्वदर्थं प्राणान् दातुं शक्नोमि | 38 ततो यीशुः प्रत्युदितवान्
मन्निमित्तं किं प्राणान् दातुं शक्नोषि? त्वामहं यथार्थं वदामि, कुक्कुटरवाणात् पूर्वं त्वं त्रि मास अपह्लोष्यसे |

14 मनोदुःखिनो मा भूत; इश्वरे विश्वसित मयि य विश्वसित | 2 मम पितु गृहे बहूनि वासस्थानि सन्ति नो येत् पूर्वं युष्मान् अज्ञापयिष्यं
युष्मदर्थं स्थानं सज्जयितुं गच्छामि | 3 यदिति गत्वाहं युष्मन्निमित्तं स्थानं सज्जयामि तर्हि पनरागत्य युष्मान् स्वसमीपं नेष्यामि, ततो
यत्राहं तिष्ठामि तत्र यूयमपि स्थास्यथ | 4 अहं यत्स्थानं ब्रजामि तत्स्थानं यूयं जानीथ तस्य पन्थानमपि जानीथ | 5 तदा थोमा अवदत्, हे प्रभो
भवान् कुत्र याति तद्वयं न जानीमः, तर्हि कथं पन्थानं ज्ञातुं शक्नुमः? 6 यीशुरकथयद् अहमेव सत्यज्वनरूपपथो मया न गन्ता कोपि पितुः समीपं
गन्तुं न शक्नोति | 7 यदिति माम् अज्ञास्यत तर्हि मम पितरमप्यज्ञास्यत किन्त्वधुनातस्तं जानीथ पश्यथ य | 8 तदा द्विलिपः कथितवान्, हे प्रभो
पितरं दर्शय तस्मादस्माकं यथेष्टं भविष्यति | 9 ततो यीशुः प्रत्यावादीत्, हे द्विलिप युष्माभिः साद्द्वं अेतावदिनानि स्थितमपि मां किं न
प्रत्यभिजानासि? यो जन्मो माम् अपश्यत् स पितरमप्यपश्यत् तर्हि पितरम् अस्मान् दर्शयति कथां कथं कथयसि? 10 अहं पितरि तिष्ठामि पिता
मयि तिष्ठतीति किं त्वं न प्रत्यषि? अहं यद्वाक्यं वदामि तत् स्वतो न वदामि किन्तु यः पिता मयि विराजते स अेव सर्व्वकर्म्मार्णि करति | 11
अतअेव पितर्य्यहं तिष्ठामि पिता य मयि तिष्ठति ममास्यां कथायां प्रत्ययं कुरुत, नो येत् कर्म्महेतोः प्रत्ययं कुरुत | 12 अहं युष्मान्ति यथार्थं
वदामि, यो जन्मो मयि विश्वसिति सोऽमिव कर्म्मार्णि करिष्यति वरं ततोपि महाकर्म्मार्णि करिष्यति यतो हेतोरहं पितुः समीपं गच्छामि | 13 यथा
पुत्रेण पितु मडिमा प्रकाशते तदर्थं मम नाम प्रोच्य यत् प्रार्थयिष्यध्वे तत् सङ्कलं करिष्यामि | 14 यदिति मम नाम्ना यत् किञ्चिद् यायध्वे तर्हि तदहं
साधयिष्यामि | 15 यदिति मयि प्रीयध्वे तर्हि ममाज्ञाः समायरत | 16 ततो मया पितुः समीपे प्रार्थिते पिता निरन्तरं युष्माभिः साद्द्वं स्थातुम्
एतरेकं सहायम् अर्थात् सत्यमयम् आत्मानं युष्माकं निकटं प्रेषयिष्यति | (aion g165) 17 अेतज्जगतो लोकान्तं ग्रहीतुं न शक्नुवन्ति यतस्ते तं
नापश्यन् नाजन्मश्च किन्तु यूयं जानीथ यतो हेतोः स युष्माकमन्त निवसति युष्माकं मध्ये स्थास्यति य | 18 अहं युष्मान् अनाथान् कृत्वा न
यास्यामि पुनरपि युष्माकं समीपम् आगमिष्यामि | 19 कियत्कालरत् परम् अस्य जगतो लोका मां पुन न द्रक्ष्यन्ति किन्तु यूयं द्रक्ष्यथ; अहं
जुविष्यामि तस्मात् कारणाद् यूयमपि जुविष्यथ | 20 पितर्य्यहमस्मि मयि य यूयं स्थ, तथाहं युष्मास्वस्मि तदपि तदा ज्ञास्यथ | 21 यो जन्मो
ममाज्ञा गृहीत्वा ता आयरति सञ्चैव मयि प्रीयते; यो जन्मश्च मयि प्रीयते सञ्चैव मम पितुः प्रियपात्रं भविष्यति, तथाहमपि तस्मिन् प्रीत्वा तस्मै
स्वं प्रकाशयिष्यामि | 22 तदा एष्करियोतीयाद् अन्यो यिडूटास्तभवदत्, हे प्रभो भवान् जगतो लोकानां सन्निधौ प्रकाशितो न भूत्वास्माकं
सन्निधौ कुतः प्रकाशितो भविष्यति? 23 ततो यीशुः प्रत्युदितवान्, यो जन्मो मयि प्रीयते स ममाज्ञा अपि गृह्णाति, तेन मम पितापि तस्मिन्
प्रेष्यते, आवाञ्च तन्किटमागत्य तेन सह निवत्स्यावः | 24 यो जन्मो मयि न प्रीयते स मम कथा अपि न गृह्णाति पुनश्च यामिमां कथां यूयं

शृणुषु सा कथा केवलस्य मम न किन्तु मम प्रेरको यः पिता तस्यापि कथा | 25 एदानीं युष्माकं निकटे विद्यमानोऽहम् अताः सडलाः कथाः कथयामि | 26 किन्तुतः परं पित्रा यः सडायोऽर्थात् पवित्र आत्मा मम नाम्नि प्रेरयिष्यति स सर्व्वं शिक्षयित्वा मयोक्ताः समस्ताः कथा युष्मान् स्मारयिष्यति | 27 अहं युष्माकं निकटे शान्तिं स्थापयित्वा यामि, निजं शान्तिं युष्मत्स्यं ददामि, जगतो लोका यथा ददाति तथाहं न ददामि; युष्माकम् अन्तःकराणानि दुःखितानि भीतानि य न भवन्तु | 28 अहं गत्वा पुनरपि युष्माकं समीपम् आगमिष्यामि मयोक्तं वाक्यमिदं यूयम् अश्रीष्ट; यदि मध्यप्रोष्यध्वं तर्ह्यहं पितुः समीपं गच्छामि ममास्यां कथायां यूयम् अह्लादिष्यध्वं यतो मम पिता मत्तोपि मडान् | 29 तस्या घटनायाः समये यथा युष्माकं ब्रह्मा जायते तदर्थम् अहं तस्या घटनायाः पूर्व्वम् एदानीं युष्मान् अंतां वार्त्तां वदामि | 30 एतः परं युष्माभिः सह मम भवव आलापा न भविष्यन्ति यतः कारणाद् अेतस्य जगतः पतिरागच्छति किन्तु मया सह तस्य कोपि सम्बन्धो नास्ति | 31 अहं पितरि प्रेम करोमि तथा पितु विधिवत् कर्माणि करोमीति येन जगतो लोका जानन्ति तदर्थम् उत्तिष्ठत वयं स्थानादस्माद् गच्छामि |

15 अहं सत्यद्राक्षालतास्वप्नो मम पिता तूधानपरियारकस्वप्नश्च | 2 मम यासु शाभासु इलानि न भवन्ति ताः स छिनत्ति तथा इलवत्यः शाभा यथाधिकइलानि इलन्ति तदर्थं ताः परिष्करोति | 3 एदानीं मयोक्तोपदेशेन यूयं परिष्कृताः | 4 अतः कारणात् मयि तिष्ठत तेनाहमपि युष्मासु तिष्ठामि, यतो हेतो द्राक्षालतायाम् असंलग्ना शाभा यथा इलवती भवितुं न शक्नोति तथा यूयमपि मय्यतिष्ठन्तः इलवन्तो भवितुं न शक्नुथ | 5 अहं द्राक्षालतास्वप्नो यूयञ्च शाभास्वप्नो; यो ज्ञानो मयि तिष्ठति यत्र याहं तिष्ठामि, स प्रयूरइहैः इलवान् भवति, किन्तु मां विना यूयं किमपि कर्तुं न शक्नुथ | 6 यः कश्चिन् मयि न तिष्ठति स शुष्कशाभेव बहि निक्षिप्यते लोकाश्च ता आहत्य वह्नौ निक्षिप्य दह्यन्ति | 7 यदि यूयं मयि तिष्ठथ मम कथा य युष्मासु तिष्ठति तर्हि यद् वाञ्छित्वा याचिष्यध्वे युष्माकं तदेव सङ्कं भविष्यति | 8 यदि यूयं प्रयूरइलवन्तो भवथ तर्हि तद्गारा मम पितु मंडिमि प्रकाशिष्यते तथा यूयं मम शिष्या एति परिक्षायिष्यध्वे | 9 पिता यथा मयि प्रीतवान् अहमपि युष्मासु तथा प्रीतवान् अतो हेतो यूयं निरन्तरं मम प्रेमपात्राणि भूत्वा तिष्ठत | 10 अहं यथा पितुराज्ञा गृहीत्वा तस्य प्रेमभाजनं तिष्ठामि तथैव यूयमपि यदि ममाज्ञा गुह्यीथ तर्हि मम प्रेमभाजनानि स्थास्यथ | 11 युष्मन्निमित्तं मम य आह्लादः स यथा चिरं तिष्ठति युष्माकम् आनन्दश्च यथा पूर्व्वते तदर्थं युष्मत्स्यम् अताः कथा अत्रकथम् | 12 अहं युष्मासु यथा प्रीये यूयमपि परस्परं तथा प्रीयध्वम् ओषा ममाज्ञा | 13 मित्राणां कारणात् स्वप्राणादानपर्य्यन्तं यत् प्रेम तस्मान् मडाप्रेम कस्यापि नास्ति | 14 अहं यद्यद् आदिशामि तत्तदेव यदि यूयम् आयरत तर्हि यूयमेव मम मित्राणि | 15 अधारभ्य युष्मान् दासान् न वदिष्यामि यत् प्रभु र्थत् करोति दासस्तद् न जानाति; किन्तु पितुः समीपे यद्यद् अशृण्वं तत् सर्व्वं यूष्मान् अज्ञापयम् तत्कारणाद् युष्मान् मित्राणि प्रोक्तवान् | 16 यूयं मां रोयितवन्त एति न, किन्त्वडभेव युष्मान् रोयितवान् यूयं गत्वा यथा इलान्युत्पादयथ तानि इलानि याक्षयाणि भवन्ति, तदर्थं युष्मान् न्यजुनञ्च तस्मान् मम नाम प्रोच्य पितरं यत् किञ्चिद् याचिष्यध्वे तदेव स युष्मत्स्यं दास्यति | 17 यूयं परस्परं प्रीयध्वम् अहम् एत्याज्ञापयामि | 18 जगतो लोकैर् युष्मासु ऋतीयितेषु ते पूर्व्वं मामेवार्त्तीयन्त एति यूयं जानीथ | 19 यदि यूयं जगतो लोका अभविष्यत तर्हि जगतो लोका युष्मान् आत्मीयान् बुद्ध्वाप्रेष्यन्त; किन्तु यूयं जगतो लोका न भवथ, अहं युष्मान् अस्माज्जगतोऽरोययम् अेतस्मात् कारणाज्जगतो लोका युष्मान् ऋतीयन्ते | 20 दासः प्रभो मंडान् न भवति ममैतत् पूर्व्वीयं वाक्यं स्मरत; ते यदि मामेवाताडयन् तर्हि युष्मानपि ताडयिष्यन्ति, यदि मम वाक्यं गृह्णन्ति तर्हि युष्माकमपि वाक्यं ग्रहीष्यन्ति | 21 किन्तु ते मम नामकारणाद् युष्मान् प्रति तादृशं व्यवहरिष्यन्ति यतो यो मां प्रेरितवान् तं ते न जानन्ति | 22 तेषां सन्निधिम् आगत्य यद्यहं नाकथयिष्यं तर्हि तेषां पापं नाभविष्यत् किन्त्वधुना तेषां पापमारच्छादयितुम् उपायो नास्ति | 23 यो ज्ञानो माम् ऋतीयते स मम पितरमपि ऋतीयते | 24 यादृशानि कर्माणि केनापि कदापि नाकियन्त तादृशानि कर्माणि यदि तेषां साक्षाद् अहं नाकरिष्यं तर्हि तेषां पापं नाभविष्यत् किन्त्वधुना ते दृष्ट्वापि मां मम पितरञ्चार्त्तीयन्त | 25 तस्मात् तेऽकारणं माम् ऋतीयन्ते यदेतद् वयनं तेषां शास्त्रे लिखितमास्ते तत् सङ्कलम् अभवत् | 26 किन्तु पितु निर्गतं यं सहायमर्थात् सत्यमयम् आत्मानं पितुः समीपाद् युष्माकं समीपे प्रेषयिष्यामि स आगत्य मयि प्रमाणां दास्यति | 27 यूयं प्रथममारभ्य मया साद्द्वं तिष्ठथ तस्माद्धेतो यूयमपि प्रमाणां दास्यथ |

16 युष्माकं यथा वाधा न जायते तदर्थं युष्मान् अेतानि सर्व्ववाक्यानि व्याडरं | 2 लोका युष्मान् भजनगृहेभ्यो दूरीकरिष्यन्ति तथा यस्मिन् समये युष्मान् इत्वा ईश्वरस्य तुष्टि ज्ञनकं कर्माकुर्मं एति भंस्थन्ते स समय आगच्छन्ति | 3 ते पितरं मात्रं न जानन्ति, तस्माद् युष्मान् प्रतीदृशम् आयरिष्यन्ति | 4 अतो हेताः समये समुपस्थिते यथा मम कथा युष्माकं मनःसुः समुपतिष्ठति तदर्थं युष्मात्स्यम् अंतां कथां कथयामि

युष्माभिः साद्धम् अहं तिष्ठन् प्रथमं तां युष्मत्वं नाकथयं | 5 साम्प्रतं स्वस्य प्रेरयितुः समीपं गच्छामि तथापि त्वं क्व गच्छसि कथामेतां युष्माकं कोपि मां न पृच्छति | 6 किन्तु मयोक्ताभिराभिः कथाभि र्थूष्माकम् अन्तःकरणाणि द्रुभेन पूर्यान्त्यभवन् | 7 तथाप्यहं यथार्थं कथयामि मम गमनं युष्माकं हितार्थमेव, यतो हेतो गमने न कृते सहायो युष्माकं समीपं नागमिष्यति किन्तु यदि गच्छामि तर्हि युष्माकं समीपे तं प्रेषयिष्यामि | 8 ततः स आगत्य पापपुण्यदण्डेषु जगतो लोकानां प्रबोधं जनयिष्यति | 9 ते मयि न विश्वसन्ति तस्माद्धेतोः पापप्रबोधं जनयिष्यति | 10 युष्माकम् अदृश्यः सन्नहं पितुः समीपं गच्छामि तस्माद् पुण्ये प्रबोधं जनयिष्यति | 11 अतज्जगतोऽधिपति ईर्ष्यासां प्राप्नोति तस्माद् दण्डे प्रबोधं जनयिष्यति | 12 युष्मत्वं कथयितुं ममानेकाः कथा आसते, ताः कथा एदानीं यूयं सोढुं न शक्नुथ; 13 किन्तु सत्यमय आत्मा यदा समागमिष्यति तदा सर्व्वं सत्यं युष्मान् नेष्यति, स स्वतः किमपि न वदिष्यति किन्तु यच्छ्रोष्यति तदेव कथयित्वा भाविकार्य्यं युष्मान् ज्ञापयिष्यति | 14 मम मडिमानं प्रकाशयिष्यति यतो मदीयां कथां गृहीत्वा युष्मान् बोधयिष्यति | 15 पितु र्यधद् आस्ते तत् सर्व्वं मम तस्माद् कारणाद् अवादिषं स मदीयां कथां गृहीत्वा युष्मान् बोधयिष्यति | 16 कियत्कालात् परं यूयं मां द्रष्टुं न लाप्स्यध्वे किन्तु कियत्कालात् परं पुन द्रष्टुं लाप्स्यध्वे यतोहं पितुः समीपं गच्छामि | 17 ततः शिष्याणां कियन्तो जनाः परस्परं वदितुम् आरभन्त, कियत्कालात् परं मां द्रष्टुं न लाप्स्यध्वे किन्तु कियत्कालात् परं पुन द्रष्टुं लाप्स्यध्वे यतोहं पितुः समीपं गच्छामि, एति यद् वाक्यम् अयं वदति तत् किं? 18 ततः कियत्कालात् परम् एति तस्य वाक्यं किं? तस्य वाक्यस्याभिप्रायं वयं बोद्धुं न शक्नुमस्तैरिति 19 निगदिते यीशुस्तेषां प्रश्नेच्छां ज्ञात्वा तेभ्योऽकथयत् कियत्कालात् परं मां द्रष्टुं न लाप्स्यध्वे, किन्तु कियत्कालात् परं पुन द्रष्टुं लाप्स्यध्वे, यामिमां कथामकथयं तस्या अभिप्रायं किं यूयं परस्परं भृगयध्वे? 20 युष्मानहम् अतिथयार्थं वदामि यूयं कन्दिष्यथ विलपिष्यथ य, किन्तु जगतो लोका आनन्दिष्यन्ति; यूयं शोकाकुला भविष्यथ किन्तु शोकात् परं आनन्दयुक्ता भविष्यथ | 21 प्रसवकाल उपस्थिते नारी यथा प्रसववेदनया व्याकुला भवति किन्तु पुत्रे भूमिष्ठे सति मनुष्यैको जन्मना नरलोके प्रविष्ट एत्यानन्दात् तस्यास्तत्सर्व्वं द्रुभं मनसि न तिष्ठति, 22 तथा यूयमपि साम्प्रतं शोकाकुला भवथ किन्तु पुनरपि युष्मत्वं दर्शनं दास्यामि तेन युष्माकम् अन्तःकरणाणि सानन्दानि भविष्यन्ति, युष्माकं तम् आनन्दञ्च कोपि हर्तुं न शक्यति | 23 तस्मिन् दिवसे कामपि कथां मां न प्रक्षयथ | युष्मानहम् अतिथयार्थं वदामि, मम नाम्ना यत् किञ्चिद् पितरं याचिष्यध्वे तदेव स दास्यति | 24 पूर्व्वं मम नाम्ना किमपि नायायध्वं, यायध्वं ततः प्राप्स्यथ तस्माद् युष्माकं सम्पूर्यानन्दो जनिष्यते | 25 उपमाकथाभिः सर्वाण्येतानि युष्मान् ज्ञापितवान् किन्तु यस्मिन् समये उपमया नोक्त्या पितुः कथां स्पष्टं ज्ञापयिष्यामि समय अेतादृश आगच्छति | 26 तदा मम नाम्ना प्रार्थयिष्यध्वे ऽहं युष्मन्निमित्तं पितरं विनेष्ये कथामिमां न वदामि; 27 यतो यूयं मयि प्रेम कुरुथ, तथाहम् ईश्वरस्य समीपाद् आगतवान् एत्यपि प्रतीथ, तस्माद् कारणात् कारणात् पिता स्वयं युष्मासु प्रीयते | 28 पितुः समीपाज्जज्जद् आगतोस्मि जगत् परित्यज्य य पुनरपि पितुः समीपं गच्छामि | 29 तदा शिष्या अवदन्, हे प्रभो भवान् उपमया नोक्त्याधुना स्पष्टं वदति | 30 भवान् सर्व्वज्ञः केनयित् पृष्टो भवितुमपि भवतः प्रयोजनं नास्तीत्यधुनास्माकं स्थिरज्ञानं ज्ञातं तस्माद् भवान् ईश्वरस्य समीपाद् आगतवान् एत्यत्र वयं विश्वसिमः | 31 ततो यीशुः प्रत्यावाहीद् एदानीं किं यूयं विश्वसिथ? 32 पश्यत सर्व्वं यूयं विकीर्णाः सन्तो माम् अेकाकिनं पीरत्यज्य स्वं स्वं स्थानं गमिष्यथ, अेतादृशः समय आगच्छति वरं प्रायेणोपस्थितवान्; तथाप्यहं नैकाकी भवामि यतः पिता मया साद्धम् आस्ते | 33 यथा मया युष्माकं शान्ति र्जायते तदर्थम् अेताः कथा युष्मत्वं अयकथं; अस्मिन् जगति युष्माकं क्लेशो घटिष्यते किन्त्वक्षोभा भवत यतो मया जगज्जितं |

17 ततः परं यीशुरेताः कथाः कथयित्वा स्वर्गं विलोक्यैतत् प्रार्थयत्, हे पितः समय उपस्थितवान्; यथा तव पुत्रस्तव मडिमानं प्रकाशयति तदर्थं त्वं निजपुत्रस्य मडिमानं प्रकाशय | 2 त्वं योल्लोकान् तस्य ऽस्ते समर्पितवान् स यथा तेभ्योऽनन्तायु र्ददाति तदर्थं त्वं प्राणिमात्राणाम् अधिपतित्वभारं तस्मै दत्तवान् | (aiōnios g166) 3 यस्त्वम् अद्वितीयः सत्य ईश्वरस्तवया प्रेरितश्च यीशुः श्रीष्ट अेतयोरुभयोः परियये प्राप्तेऽनन्तायु र्भवति | (aiōnios g166) 4 त्वं यस्य कर्माणो भारं मह्यं दत्तवान्, तत् सम्भनं कृत्वा जगत्यस्मिन् तव मडिमानं प्राकाशयं | 5 अतअेव हे पित जगत्यविधमाने त्वया सह तिष्ठतो मम यो मडिमासीत् सम्प्रति तव समीपे मां तं मडिमानं प्रापय | 6 अन्यथ्य त्वम् अेतज्जगतो याल्लोकान् मह्यम् अददा अहं तेभ्यस्तव नाम्नस्तत्त्वज्ञानम् अददां, ते तवैवासन्, त्वं तान् मह्यमददाः, तस्मात्ते तवोपदेशम् अगृह्णन् | 7 त्वं मह्यं यत् किञ्चिद् अददास्तत्सर्व्वं त्वन्तो जायते एत्यधुनाजानन् | 8 मह्यं यमुपदेशम् अददा अहमपि तेभ्यस्तमुपदेशम् अददां तेपि तमगृह्णन् त्वन्तोहं निर्गत्य त्वया प्रेरितोभवम् अत्र य व्यश्वसन् | 9 तेषामेव निमित्तं प्रार्थयेऽहं जगतो लोकनिमित्तं न प्रार्थये किन्तु याल्लोकान् मह्यम् अददास्तेषामेव निमित्तं प्रार्थयेऽहं यतस्ते तवैवासते | 10 ये मम ते तव ये य तव ते मम तथा तै र्मम मडिमा प्रकाशयते |

11 साम्प्रतम् अस्मिन् जगति मभावस्थिते: शेषम् अभवत् अहं तव समीपं गच्छामि किन्तु ते जगति स्थास्यन्ति; हे पवित्र पितरावयो रथैकत्वमास्ते तथा तेषामथेकत्वं भवति तदर्थं याल्लोकान् मह्यम् अददास्तान् स्वनाम्ना रक्ष। 12 यावन्ति दिनानि जगत्वस्मिन् तैः सडाडामासं तावन्ति दिनानि तान् तव नाम्नां रक्षितवान्; याल्लोकान् मह्यम् अददास्तान् सर्वान् अहमरक्षं, तेषां मध्ये केवलं विनाशापात्रं धारितं तेन धर्मपुस्तकस्य वचनं प्रत्यक्षं भवति। 13 किन्त्वधुना तव सन्निधिं गच्छामि मया यथा तेषां सम्पूर्णानन्दो भवति तदर्थमहं जगति तिष्ठन् अताः कथा अकथयम्। 14 तवोपदेशं तेभ्योऽददां जगता सह यथा मम सम्बन्धो नास्ति तथा जजता सह तेषामपि सम्बन्धात्मावाज् जगतो लोकास्तान् ऋतीयन्ते। 15 त्वं जगतस्तान् गृह्णास्येति न प्रार्थये किन्त्वशुभाद् रक्षेति प्रार्थयेऽहम्। 16 अहं यथा जगत्सम्बन्धीयो न भवामि तथा तेपि जगत्सम्बन्धीया न भवन्ति। 17 तव सत्यकथया तान् पवित्रीकुरु तव वाक्यमेव सत्यं। 18 त्वं यथा मां जगति प्रेरयस्तथाऽहमपि तान् जगति प्रेरयं। 19 तेषां हितार्थं यथाहं स्वं पवित्रीकरोमि तथा सत्यकथया तेपि पवित्रीभवन्तु। 20 केवलं अतेषामर्थं प्रार्थयेऽहम् एति न किन्वेतेषामुपदेशेन ये जना मयि विश्वसिष्यन्ति तेषामप्यर्थं प्रार्थयेऽहम्। 21 हे पितरस्तेषां सर्वेषाम् अेकत्वं भवतु तव यथा मयि मम य यथा त्वय्येकत्वं तथा तेषामप्यवयोरैकत्वं भवतु तेन त्वं मां प्रेरितवान् एति जगतो लोकाः प्रतियन्तु। 22 यथावयोरैकत्वं तथा तेषामथेकत्वं भवतु तेष्वहं मयि य त्वम् एत्वं तेषां सम्पूर्णमैकत्वं भवतु, त्वं प्रेरितवान् त्वं मयि यथा प्रीयसे य तथा तेष्वपि प्रीतवान् अेतधया जगतो लोका जानन्ति 23 तदर्थं त्वं यं महिमानं मह्यम् अददास्तं महिमानम् अहमपि तेभ्यो दत्तवान्। 24 हे पित जगतो निम्मांशात् पूर्वं मयि स्नेहं कृत्वा यं महिमानं दत्तवान् मम तं महिमानं यथा ते पश्यन्ति तदर्थं याल्लोकान् महं दत्तवान् अहं यत्र तिष्ठामि तेपि यथा तत्र तिष्ठन्ति ममैषा वाग्छ। 25 हे यथार्थिक पित जगतो लोकेस्त्वय्यज्ञातेपि त्वामहं जाने त्वं मां प्रेरितवान् एतीमे शिष्या जानन्ति। 26 यथाहं तेषु तिष्ठामि तथा मयि येन प्रेम्ना प्रेमाकरोस्तत् तेषु तिष्ठति तदर्थं तव नामाहं तान् ज्ञापितवान् पुनरपि ज्ञापयिष्यामि।

18 ताः कथाः कथयित्वा यीशुः शिष्यानादाय किद्रोन्नामकं स्रोत उतीर्य शिष्यैः सह तत्रत्योधानं प्राविशत्। 2 किन्तु विश्वासघातियिडूदास्तत् स्थानं परिचीयते यतो यीशुः शिष्यैः सार्द्धं कदाचित् तत् स्थानम् अगच्छत्। 3 तदा स यिडूदाः सैन्याणां प्रधानयाजकानां किशुशिनाञ्च पदातिगणञ्च गृहीत्वा प्रदीपान् उल्कान् अस्त्राणि यादाय तस्मिन् स्थाने उपस्थितवान्। 4 स्वं प्रति यद् घटिष्यते तज् ज्ञात्वा यीशुरग्रेसरः सन् तानपृच्छत् कं गवेषयथ? 5 ते प्रत्यवदन्, नासरतीयं यीशुः ततो यीशुरवादीह् अहमेव सः; तैः सह विश्वासघाती यिडूदाश्चातिष्ठत्। 6 तदाहमेव स तस्यैतां कथां श्रुत्वैव ते पश्चादेत्य भूमौ पतिताः। 7 ततो यीशुः पुनरपि पृष्ठवान् कं गवेषयथ? ततस्ते प्रत्यवदन् नासरतीयं यीशुं। 8 तदा यीशुः प्रत्युदितवान् अहमेव स एषां कथामयकथयम्; यदि मामन्विष्यथ तर्हिमान् गन्तुं मा वारयत। 9 एत्वं भूते महं याल्लोकान् अददास्तेषाम् अेकमपि नाहारयम् एषां यां कथां स स्वयमकथयत् सा कथा सङ्गा जाता। 10 तदा शिमोन्पितरस्य निकटे भङ्गद्विष्यतेः स तं निकषोषं कृत्वा मडायाजकस्य माल्बनामानं दासम् आहृत्य तस्य दक्षिणकर्णं छिन्वान्। 11 ततो यीशुः पितरम् अवदत्, भङ्गं कोषे स्थापय मम पिता महं पातुं यं कंसम् अददात् तेनाहं किं न पास्यामि? 12 तदा सैन्याणाः सेनापति र्गिडूदीयानां पदातयश्च यीशुं धृत्वा बद्ध्वा ढानन्नाम्नः कियङ्गाः श्वशुरस्य समीपं प्रथमम् अनयन्। 13 स कियङ्गास्तस्मिन् वत्सरे मडायाजत्वपदे नियुक्तः 14 सन् साधारणलोकानां भङ्गलार्थम् अेकजनस्य भरणामुचितम् एति यिडूदीयैः सार्द्धम् अमन्त्रयत्। 15 तदा शिमोन्पितरोऽन्यैकशिष्यश्च यीशोः पश्चाद् अगच्छतां तस्यान्यशिष्यस्य मडायाजकेन परिचितत्वात् स यीशुना सह मडायाजकस्याट्टालिकां प्राविशत्। 16 किन्तु पितरो बहिर्द्वारस्य समीपेऽतिष्ठद् अतःप्रेव मडायाजकेन परिचितः स शिष्यः पुनर्बहिर्गत्वा दौवायिकायै कथयित्वा पितरम् अब्यन्तरम् आनयत्। 17 तदा स द्वाररक्षिका पितरम् अवदत् त्वं किं न तस्य मानवस्य शिष्यः? ततः सोवदद् अहं न भवामि। 18 ततः परं यत्स्थाने दासाः पदातयश्च शीतहेतोरङ्गरैर्वर्हिं प्रज्वाल्य तापं सेवितवन्तस्तत्स्थाने पितरस्तिष्ठन् तैः सह वह्नितापं सेवितुम् आरभत। 19 तदा शिष्येषूपदेशे य मडायाजकेन यीशुः पृष्ठः 20 सन् प्रत्युक्तवान् सर्वलोकानां समक्षं कथामकथयं गुप्तं कामपि कथां न कथयित्वा यत् स्थानं यिडूदीयाः सततं गच्छन्ति तत्र भजनगेढे मन्दिरे याशिक्षयं। 21 मत्तः कुतः पृच्छसि? ये जना मद्गुपदेशम् अशुण्वन् तानेव पृच्छ यद् अहं एव तत् जानिन्त। 22 तदेत्वं प्रत्युदितत्वात् निकटस्थपदाति र्गीशुं यपेतेनाहृत्य व्याहरत् मडायाजकम् अेवं प्रतिवदसि? 23 ततो यीशुः प्रतिगदितवान् यद्यथाथार्थम् अयकथं तर्हि तस्यायथाथार्थस्य प्रमाणां देहि, किन्तु यदि यथार्थं तर्हि कुतो हेतो मांम् अताडयः? 24 पूर्वं ढानन् सभन्धनं तं कियङ्गामडायाजकस्य समीपं प्रैषयत्। 25 शिमोन्पितरस्तिष्ठन् वह्नितापं सेवते, अेतस्मिन् समये कियन्तस्तम् अपृच्छन् त्वं किम् अेतस्य जनस्य शिष्यो न? ततः सोपहृत्याब्रवीद् अहं न भवामि। 26 तदा मडायाजकस्य यस्य दासस्य पितरः कर्णमच्छिन्त तस्य कुटुम्भः प्रत्युदितवान् उधाने तेन सह तिष्ठन् त्वां किं नापश्यं? 27 किन्तु पितरः पुनरपहृत्य कथितवान्; तदानीं कुक्कुटोऽरोत्।

28 तदनन्तरं प्रत्यूषे ते कियङ्गागृहाद् अधिपते गृहं यीशुम् अनयन् किन्तु यस्मिन् अशुचित्वे जाते तैर्निस्तारोत्सवे न भोक्तव्यं, तस्य भयाद् यिडूदीयास्तद्गृहं नाविशन्। 29 अपरं पीलातो बडिरागत्य तान् पृष्ठवान् अेतस्य मनुष्यस्य कं द्रोषं वदथ? 30 तदा ते पेत्यवदन् दृष्कर्मकारिणि न सति भवतः समीपे नैनं समार्पयिष्यामः। 31 ततः पीलातोऽवदद् यूयमेनं गृहीत्वा स्वेषां व्यवस्थया विचारयत। तदा यिडूदीयाः प्रत्यवदन् कस्यापि मनुष्यस्य प्राणदाएऽं कर्तुं नास्माकम् अधिकारोऽस्ति। 32 अवं सति यीशुः स्वस्य मृत्यौ यां कथां कथितवान् सा सङ्गलाभवत्। 33 तदनन्तरं पीलातः पुनरपि तद् राजगृहं गत्वा यीशुमाडूय पृष्ठवान् त्वं किं यिडूदीयानां राजा? 34 यीशुः प्रत्यवदत् त्वम् अंतां कथां स्वतः कथयसि किमन्यः कश्चिन् मयि कथितवान्? 35 पीलातोऽवदद् अहं किं यिडूदीयः? तत् स्वदेशीया विशेषतः प्रधानयाजका मम निकटे त्वां समार्पयन्, त्वं किं कृतवान्? 36 यीशुः प्रत्यवदत् मम राज्यम् अेतज्जगत्सम्बन्धीयं न भवति यदि मम राज्यं जगत्सम्बन्धीयम् अभविष्यत् तर्हि यिडूदीयानां इस्तेषु यथा समर्पितो नाभवत् तदर्थं मम सेवका अयोत्स्यन् किन्तु मम राज्यम् अैहिकं न। 37 तदा पीलातः कथितवान्, तर्हि त्वं राजा भवसि? यीशुः प्रत्युक्तवान् त्वं सत्यं कथयसि, राजाहं भवामि; सत्यतायां साक्ष्यं दातुं जनिं गृहीत्वा जगत्यस्मिन् अवतीर्णवान्, तस्मात् सत्यधर्मपक्षपातिनो मम कथां शृण्वन्ति। 38 तदा सत्यं किं? अंतां कथां पञ्चा पीलातः पुनरपि बडिर्गत्वा यिडूदीयान् अभाषत, अहं तस्य कमध्यपराधं न प्राप्नोमि। 39 निस्तारोत्सवसमये युष्माभिरभिरुचित अंको जनो मया भोययितव्य अेषा युष्माकं रीतिरस्ति, अतअेव युष्माकं निकटे यिडूदीयानां राजानं किं भोययामि, युष्माकम् इच्छा का? 40 तदा ते सर्वे रुवन्तो व्याडरन् अंनं मानुषं नडि बरब्बां भोयय। किन्तु स बरब्बा इत्युरासीत्।

19 पीलातो यीशुम् आनीय कशया प्राडारयत्। 2 पश्चात् सेनागाणः कएटकनिर्मितं मुकुटं तस्य मस्तके समर्थं वात्तकीवार्णं राजपरिच्छदं परिधाप्य, 3 डे यिडूदीयानां राजन् नमस्कार इत्युक्त्वा तं यपेतेनाडन्तुम् आरभत। 4 तदा पीलातः पुनरपि बडिर्गत्वा लोकान् अवदत्, अस्य कमध्यपराधं न लभेऽहं, पश्यत तद् युष्मान् ज्ञापयितुं युष्माकं सन्निधौ बडिरेनम् आनयामि। 5 ततः परं यीशुः कएटकमुकुटवान् वात्तकीवार्णवसनवांश्च बडिरागच्छत्। ततः पीलात उक्तवान् अंनं मनुष्यं पश्यत। 6 तदा प्रधानयाजकाः पदातयश्च तं दृष्ट्वा, अंनं कुशे विध, अंनं कुशे विध, इत्युक्त्वा रवितुं आरभन्त। ततः पीलातः कथितवान् यूयं स्वयम् अंनं नीत्वा कुशे विधत, अहम् अेतस्य कमध्यपराधं न प्राप्तवान्। 7 यिडूदीयाः प्रत्यवदन् अस्माकं या व्यवस्थास्ते तदनुसारेणास्य प्राणडननम् उचितं यतोयं स्वम् इश्वरस्य पुत्रमवदत्। 8 पीलात इमां कथां श्रुत्वा मडत्त्रासयुक्तः 9 सन् पुनरपि राजगृह आगत्य यीशुं पृष्ठवान् त्वं कुत्रत्यो लोकः? किन्तु यीशस्तस्य किमपि प्रत्युत्तरं नावदत्। 10 १ ततः पीलात् कथितवान् त्वं किं मया साद्धं न संलपिष्यसि? त्वां कुशे वेधितुं वा भोययितुं शक्ति र्मास्ते एति किं त्वं न जानासि? तदा यीशुः प्रत्यवदद् इश्वरेणाहं ममोपरि तव किमध्यधिपतित्वं न विधते, तथापि यो जनो मां तव इस्ते समार्पयत् तस्य मडपातकं जातम्। 11 तदा यीशुः प्रत्यवदद् इश्वरेणाहं ममोपरि तव किमध्यधिपतित्वं न विधते, तथापि यो जनो मां तव इस्ते समार्पयत् तस्य मडपातकं जातम्। 12 तदारभ्य पीलातस्तं भोययितुं येष्टितवान् किन्तु यिडूदीया रुवन्तो व्याडरन् यदीमं मानवं त्यजसि तर्हि त्वं कैसरस्य मित्रं न भवसि, यो जनः स्वं राजानं वक्ति सअेव कैसरस्य विरुद्धं कथां कथयति। 13 अंतां कथां श्रुत्वा पीलातो यीशुं बडिरानीय निस्तारोत्सवस्य आसादनदिनस्य द्वितीयप्रडरात् पूर्वं प्रस्तरबन्धननाम्नि स्थाने डर्थात् इब्रियभाषया यद् गबिब्था कथ्यते तस्मिन् स्थाने विचारारसन उपाविशत्। 14 अनन्तरं पीलातो यिडूदीयान् अवदत्, युष्माकं राजानं पश्यत। 15 किन्तु अंनं दूरीकुरु, अंनं दूरीकुरु, अंनं कुशे विध, एति कथां कथयित्वा ते रवितुम् आरभन्त; तदा पीलातः कथितवान् युष्माकं राजानं किं कुशे वेधिष्यामि? प्रधानयाजका उत्तरम् अवदन् कैसरं विना कोपि राजास्माकं नास्ति। 16 ततः पीलातो यीशुं कुशे वेधितुं तेषां इस्तेषु समार्पयत्, ततस्ते तं धृत्वा नीतवन्तः। 17 ततः परं यीशुः कुशं वडन् शिरःकपालम् अर्थाद् यद् इब्रियभाषया गुल्गाल्तां वदन्ति तस्मिन् स्थाने उपस्थितः। 18 ततस्ते मध्यस्थाने तं तस्योभयपार्श्वे द्वावपरी कुशेऽविधन्। 19 अपरम् अेष यिडूदीयानां राजा नासरतीययीशुः एति विज्ञापनं लिभिन्त्वा पीलातस्तस्य कुशोपरि समयोजयत्। 20 सा लिपिः इब्रिययूनानीयरोमीयभाषाभि लिभिन्ता; यीशोः कुशवेधनस्थानं नगरस्य समीपं, तस्माद् बडवो यिडूदीयास्तां पठितुम् आरभन्त। 21 यिडूदीयानां प्रधानयाजकाः पीलातमिति न्यवेदयन् यिडूदीयानां राजेति वाक्यं न किन्तु अेष स्वं यिडूदीयानां राजानम् अवदद् इत्थं लिभतु। 22 ततः पीलात उत्तरं दत्तवान् यद्लेभनीयं तद्विभिन्तवान्। 23 इत्थं सेनागाणो यीशुं कुशे विधित्वा तस्य परिधेयवस्त्रं यतुरो भागान् कृत्वा अकैकसेना अकैकभागम् अगृह्णत् तस्योत्तरीयवस्त्रागृह्णत्। किन्तुत्तरीयवस्त्रं सूयिसेवनं विना सर्वम् उतं। 24 तस्मात्ते व्याडरन् अेतत् कः प्राप्स्यति? तन्न भाडयित्वा तत्र गुटिकापातं करवाम। विभजन्तेऽधरीयं मे वसनं ते परस्परं। ममोत्तरीयवस्त्रार्थं गुटिकां पातयन्ति य। एति

यद्द्रव्यं धर्मपुस्तके लिखितमास्ते तत् सेनागणनेत्यं व्यवहरणात् सिद्धमभवत् | 25 तदानीं यीशो माता मातुर्भगिनी य या क्लियपा भाव्या मरियम् मगदलीनी मरियम् य अस्तास्तस्य कुशस्य सन्निधौ समतिष्ठन् | 26 ततो यीशुः स्वमातरं प्रियतमशिष्याञ्च समीपे दृष्टायमानौ विलोक्य मातरम् अवदत्, हे योषिद् अनेन तव पुत्रं पश्य, 27 शिष्यन्त्ववदत्, अनेनां तव मातरं पश्य | ततः स शिष्यस्तद्दृष्टिकायां तां निजगृहं नीतवान् | 28 अनन्तरं सर्व्य कर्माधुना सम्पन्नमभूत् यीशुरिति ज्ञात्वा धर्मपुस्तकस्य वयनं यथा सिद्धं भवति तदर्थम् अकथयत् मम पिपासा जाता | 29 ततस्तस्मिन् स्थाने अम्बरसेनं पूर्णपात्रस्थित्वा ते स्पञ्जमेकं तदम्बरसेनार्द्रकृत्य असेोभले तद् योजयित्वा तस्य मुष्पस्य सन्निधावस्थापयन् | 30 तदा यीशुर्म्बरसेनं गृहीत्वा सर्व्यं सिद्धम् एति कथां कथयित्वा मस्तकं नमयन् प्राणान् पर्य्यत्यजत् | 31 तद्दिनम् आसादनदिनं तस्मात् परेऽहनि विश्रामवारो देहा यथा कुशोपरि न तिष्ठन्ति, यतः स विश्रामवारो महादिनमासीत्, तस्माद् यिडूदीयाः पीलातनिकटं गत्वा तेषां पादभञ्जनस्य स्थानान्तरनयनस्य यानुमतिं प्रार्थयन्त | 32 अतः सेना आगत्य यीशुना सह कुशो उतयोः प्रथमद्वितीययोरयोः पादान् अभञ्जनः 33 किन्तु यीशोः सन्निधिं गत्वा स मृत एति दृष्ट्वा तस्य पादौ नाभञ्जनम् | 34 पश्चाद् अको यो.द्वा शूलाघातेन तस्य कुक्षिम् अविधत् तत्क्षणात् तस्माद् रक्तं जलञ्च निरगच्छत् | 35 यो जनुऽस्य साक्ष्यं ददाति स स्वयं दृष्टवान् तस्येदं साक्ष्यं सत्यं तस्य कथा युष्माकं विश्वासं जनयितुं योग्या तत् स जानाति | 36 तस्यैकम् अस्थिपि न भक्षयते, 37 तद्दद् अन्वशास्त्रेपि लिप्यते, यथा, "दृष्टिपातं करिष्यन्ति तेऽविधन् यन्तु तम्प्रति | " 38 अरिभयनीयनगरस्य यूषङ्नामा शिष्ये अक आसीत् किन्तु यिडूदीयेभ्यो भयात् प्रकाशितो न भवति; स यीशोः देहं नेतुं पीलातस्थानुमतिं प्रार्थयत्, ततः पीलातेनानुमते सति स गत्वा यीशोः देहं मनयत् | 39 अपरं यो निकदीमो रात्रौ यीशोः समीपम् अगच्छत् सोपि गन्धर्सेन मिश्रितं प्रायेण पञ्चाशत्सेटकमगुरुं गृहीत्वागच्छत् | 40 ततस्ते यिडूदीयानां श्मशाने स्थापनरीत्यनुसारेण तत्सुगन्धिद्रव्येण सङ्घितं तस्य देहं वस्त्रेणावेषयन् | 41 अपरञ्च यत्र स्थाने तं कुशोऽविधन् तस्य निकटस्थोधाने यत्र किमपि मृतदेहं कदापि नास्थाप्यत तादृशम् अकं नूतनं श्मशानम् आसीत् | 42 यिडूदीयानाम् आसादनदिनागमनात् ते तस्मिन् समीपस्थश्मशाने यीशुम् अशााययन् |

20 अनन्तरं सप्ताहस्य प्रथमदिने ऽतिप्रत्यूषे ऽन्धकारे तिष्ठति मगदलीनी मरियम् तस्य श्मशानस्य निकटं गत्वा श्मशानस्य मुष्पात् प्रस्तरमपसारितम् अपश्यत् | 2 पश्चाद् धावित्वा शिमोन्धितराय यीशोः प्रियतमशिष्याय येदम् अकथयत्, लोकाः श्मशानात् प्रभुं नीत्वा कुत्रास्थापयन् तद् वक्तुं न शक्नोमि | 3 अतः पितरः सोन्यशिष्याश्च बहिर् लुत्वा श्मशानस्थानं गन्तुम् आरभेतां | 4 उभयोर्धावतोः सोन्यशिष्यः पितरं पश्चात् त्यक्त्वा पूर्वं श्मशानस्थानं उपस्थितवान् | 5 तदा प्रह्वीभूय स्थापितवस्त्राणि दृष्टवान् किन्तु न प्राविशत् | 6 अपरं शिमोन्धितर आगत्य श्मशानस्थानं प्रविश्य 7 स्थापितवस्त्राणि मस्तकस्य वस्त्रञ्च पृथक् स्थानान्तरे स्थापितं दृष्टवान् | 8 ततः श्मशानस्थानं पूर्वम् आगतो योन्यशिष्यः सोपि प्रविश्य तादृशं दृष्ट्वा व्यश्वसीत् | 9 यतः श्मशानात् स उत्थापयितव्य अतस्य धर्मपुस्तकवयनस्य भावं ते तदा वोढुं नाशकुन्वन् | 10 अनन्तरं तौ द्वौ शिष्यौ स्वं स्वं गृहं परावृत्त्यागच्छताम् | 11 ततः परं मरियम् श्मशानद्वारस्य बहिः स्थित्वा रोदितुम् आरभत ततो रुदती प्रह्वीभूय श्मशानं विलोक्य 12 यीशोः शयनस्थानस्य शिरःस्थाने पदतले य द्वयोर्दृशो द्वौ स्वर्गीयदूतावुपविष्टौ समपश्यत् | 13 तौ पृष्टवन्तौ हे नारि कुतो रोदिति? सावदत् लोका मम प्रभुं नीत्वा कुत्रास्थापयन् एति न जानामि | 14 एत्युक्त्वा मुष्पं परावृत्त्य यीशुं दृष्टायमानम् अपश्यत् किन्तु स यीशुरिति सा ज्ञातुं नाशक्नोत् | 15 तदा यीशुस्ताम् अपृच्छत् हे नारि कुतो रोदिति? कं वा मृगयसे? ततः सा तम् उधानसेवकं ज्ञात्वा व्याहरत्, हे महेश्च त्वं यदीतः स्थानात् तं नीतवान् तर्हि कुत्रास्थापयस्तद् वद तत्स्थानात् तम् आनयामि | 16 तदा यीशुस्ताम् अवदत् हे मरियम् | ततः सा परावृत्त्य प्रत्यवदत् हे रब्बूनी अर्थात् हे गुरो | 17 तदा यीशुर्वदत् मां मा धर, एदानीं पितुः समीपे उर्द्विध्वगमनं न करोमि किन्तु यो मम युष्माकञ्च पिता मम युष्माकञ्चेश्वरस्तस्य निकट उर्द्विध्वगमनं कर्तुम् उद्यतोऽस्मि, एमां कथां त्वं गत्वा मम ब्रातृगणं ज्ञापय | 18 ततो मगदलीनीमरियम् तत्क्षणाद् गत्वा प्रभुस्तस्यै दर्शनं दत्त्वा कथा अेता अकथयद् एति वात्तां शिष्येभ्योऽकथयत् | 19 ततः परं सप्ताहस्य प्रथमदिनस्य सन्ध्यासमये शिष्या अकत्र मिलित्वा यिडूदीयेभ्यो भिया द्वाररुद्धम् अकुर्वन्, अतस्मिन् काले यीशुस्तेषां मध्यस्थाने तिष्ठन् अकथयद् युष्माकं कल्याणं भूयात् | 20 एत्युक्त्वा निजहस्तं कुक्षिञ्च दर्शितवान्, ततः शिष्याः प्रभुं दृष्ट्वा हृष्टा अभवन् | 21 यीशुः पुनरवदद् युष्माकं कल्याणं भूयात् पिता यथा मां प्रैषयत् तथाऽपि युष्मान् प्रेषयामि | 22 एत्युक्त्वा स तेषामुपरि दीर्घप्रश्वासं दत्त्वा कथितवान् पवित्रम् आत्मानं गृह्णीत् | 23 यूयं येषां पापानि मोचयिष्यथ ते मोचयिष्यन्ते येषाञ्च पापाति न मोचयिष्यथ ते न मोचयिष्यन्ते | 24 द्वादशमध्ये गणितो यमजो थोमानामा शिष्यो यीशोरगमनकाले तैः सार्द्धं नासीत् | 25 अतो वयं प्रभूम् अपश्यामेति वाक्येऽन्यशिष्यैरुक्तं सोवदत्, तस्य हस्तयोर् लौडकीलकानां थिहं न विलोक्य तथिहम् अजुल्या न स्पृष्ट्वा तस्य कुक्षौ हस्तं नारोप्य याहं न विश्वसिष्यामि | 26 अपरम् अष्टमेऽहनि गते सति

थोमासहितः शिष्यगणः अत्र मिलित्वा द्वारं रुद्ध्वाभ्यन्तर आसीत्, अतर्हि यीशुस्तेषां मध्यस्थाने तिष्ठन् अकथयत्, युष्माकं कुशलं भूयात्। 27 पश्चात् थोमैः कथितवान् त्वम् अङ्गुलीम् अत्रार्पयित्वा मम करौ पश्य करं प्रसार्य मम कुक्ष्यावर्यम् नाविश्वस्य। 28 तदा थोमा अवदत्, हे मम प्रभो हे मदीश्वर। 29 यीशुरकथयत्, हे थोमा मां निरीक्ष्य विश्वसिषि ये न दृष्ट्वा विश्वसन्ति तत्रैव धन्याः। 30 अतदन्यानि पुस्तकेऽस्मिन् अलिभितानि बहून्धात्र्यर्थात् कर्माणि यीशुः शिष्याणां पुरस्ताद् अकरोत्। 31 किन्तु यीशुरीश्वरस्याभिषिक्तः सुत अवेति यथा यूयं विश्वसिथ विश्वस्य स तस्य नाम्ना परमायुः प्राप्नुथ तदर्थम् अेतानि सर्व्वाण्यलिभ्यन्त।

21 ततः परं तिभिरियाजलधेस्तटे यीशुः पुनरपि शिष्येभ्यो दर्शनं दत्तवान् दर्शनस्याभ्यानमिदम्। 2 शिमोन्यितरः यमजथोमा गालीलीयकान्गानगरनिवासी निधनेल् सिवधेः पुत्रावन्थौ द्वौ शिष्यौ यैतेष्वेकत्र मिलितेषु शिमोन्यितरोऽकथयत् मत्स्यान् धर्तुं यामि। 3 ततस्ते व्याहरन् तर्हि वयमपि त्वया साद् यामः तदा ते बहिर्गताः सन्तः क्षिप्रं नावम् आरोहन् किन्तु तस्यां रज्ज्याम् अेकमपि न प्राप्नुवन्। 4 प्रभाते सति यीशुस्तटे स्थितवान् किन्तु स यीशुरिति शिष्या ज्ञातुं नाशङ्गुवन्। 5 तदा यीशुरपृच्छत्, हे वत्सा सन्निधौ किञ्चित् भाधद्रव्यम् आस्ते? तेऽवदन् किमपि नास्ति। 6 तदा सोऽवदत् नौकाया दक्षिणपार्श्वे जालं निक्षिपत ततो लभ्यध्वे, तस्मात् तैर् निक्षिपते जाले मत्स्या अेतावन्तोऽपतन् येन ते जालमाकृष्य नोत्तोलयितुं शक्ताः। 7 तस्माद् यीशोः प्रियतमशिष्यः पितरायाकथयत् अेष प्रभु भवेत्, अेष प्रभुरिति वायं श्रुत्वैव शिमोन् नग्नताडेतो मत्स्यधारेण उत्तरीयवस्त्रं परिधाय ह्रं प्रत्युदलभ्ययत्। 8 अपरे शिष्या मत्स्यैः साद् जालम् आकर्षन्तः क्षुद्रनौकां वाडयित्वा कूलमानयन् ते कूलाद् अतिदूरे नासन् द्विशतहस्तेभ्यो दूर आसन् एत्यनुमीयते। 9 तीरं प्राप्तेस्तैस्तत्र प्रज्वलितान्गिस्तदुपरि मत्स्याः पूपाश्च दृष्टाः। 10 ततो यीशुरकथयद् यान् मत्स्यान् अधरत तेषां कतिपयान् आनयत। 11 अतः शिमोन्यितरः परावृत्त्य गत्वा बृहद्विस्त्रिपञ्चाशदधिकशतमत्स्यैः परिपूर्णां तज्जालम् आकृष्योत्तोलयत् किन्वेतावद्भिर् मत्स्यैरपि जालं नाछिधत्। 12 अनन्तरं यीशुस्तान् अवादीत् यूयमागत्य भुङ्ध्वं; तदा सत्रैव प्रभुरिति ज्ञातवत् त्वं कः? एति प्रष्टुं शिष्याणां कस्यापि प्रगल्भता नाभवत्। 13 ततो यीशुरागत्य पूपान् मत्स्याश्च गृहीत्वा तेभ्यः पर्यवेषयत्। 14 एतयं श्मशानाद्गृथानात् परं यीशुः शिष्येभ्यस्तृतीयवारं दर्शनं दत्तवान्। 15 भोजने समान्ते सति यीशुः शिमोन्यितरं पृष्टवान्, हे यूनसः पुत्र शिमोन् त्वं किम् अतेभ्योधिकं मयि प्रीयसे? ततः स उदितवान् सत्यं प्रभो त्वयि प्रीयेऽहं तद् भवान् जानाति; तदा यीशुरकथयत् तर्हि मम मेषशावकगणं पालय। 16 ततः स द्वितीयवारं पृष्टवान् हे यूनसः पुत्र शिमोन् त्वं किं मयि प्रीयसे? ततः स उदितवान् सत्यं प्रभो त्वयि प्रीयेऽहं तद् भवान् जानाति; तदा यीशुरकथयत् तर्हि मम मेषगणं पालय। 17 पश्चात् स तृतीयवारं पृष्टवान्, हे यूनसः पुत्र शिमोन् त्वं किं मयि प्रीयसे? अतद्वाक्यं तृतीयवारं पृष्टवान् तस्मात् पितरो दुःभितो भूत्वाऽकथयत् हे प्रभो भवतः किमप्यगोयरं नास्ति त्वय्यहं प्रीये तद् भवान् जानाति; ततो यीशुरवदत् तर्हि मम मेषगणं पालय। 18 अहं तुभ्यं यथार्थं कथयामि यौवनकाले स्वयं बद्धकटि र्यत्रेच्छा तत्र यातवान् किन्त्वतः परं वृद्धे वयसि हस्तं विस्तारयिष्यसि, अन्यजनस्त्वां बद्ध्वा यत्र गन्तुं तवेच्छा न भवति त्वां धृत्वा तत्र नेष्यति। 19 इलतः कीदृशेन मरणेन स ईश्वरस्य महिमानं प्रकाशयिष्यति तद् बोधयितुं स एति वाक्यं प्रोक्तवान्। एत्युक्ते सति स तमवोयत् मम पश्चाद् आगच्छ। 20 यो जनो रात्रिकाले यीशो वक्षोऽवलम्ब्य, हे प्रभो को भवन्तं परकरेषु समर्पयिष्यतीति वाक्यं पृष्टवान्, तं यीशोः प्रियतमशिष्यं पश्चाद् आगच्छन्तं 21 पितरो मुभं परावर्त्य विलोक्य यीशुं पृष्टवान्, हे प्रभो अेतस्य मानवस्य कीदृशी गतिर् भविष्यति? 22 स प्रत्यवदत्, मम पुनरागमनपर्यन्तं यदि तं स्थापयितुम् एच्छामि तत्र तव किं? त्वं मम पश्चाद् आगच्छ। 23 तस्मात् स शिष्यो न भरिष्यतीति भ्रातृगणमध्ये किंवदन्ती जाता किन्तु स न भरिष्यतीति वाक्यं यीशुर् नावदत् केवलं मम पुनरागमनपर्यन्तं यदि तं स्थापयितुम् एच्छामि तत्र तव किं? एति वाक्यम् उक्तवान्। 24 यो जन अेतानि सर्व्वाणि लिभितवान् अत्र साक्ष्यञ्च दत्तवान् सत्रैव स शिष्यः, तस्य साक्ष्यं प्रमाणमिति वयं जानीमः। 25 यीशुरेतेभ्योऽपरायपि बहूनि कर्माणि कृतवान् तानि सर्व्वाणि यथैकेकं कृत्वा लिभ्यन्ते तर्हि ग्रन्था अेतावन्तो भवन्ति तेषां धारणे पृथिव्यां स्थानं न भवति। एति। |

प्रेरिताः

1 हे थियड्रिल, यीशुः स्वमनोनीतान् प्रेरितान् पवित्रेणात्मना समादिश्य यस्मिन् दिने स्वर्गमारोहत् यां यां क्रियामकरोत् यद्दृष्ट्वा उपादिशस्य तानि सर्वाणि पूर्वं मया विभितानि। 2 स स्वनिधनदुःखभोगात् परम् अनेकप्रत्ययक्षप्रमाणाः स्वं सज्ज्वं दर्शयित्वा 3 यत्वारिंशद्दिनानि यावत् तेभ्यः प्रेरितेभ्यो दर्शनं दत्त्वेश्वरीयराज्यस्य वर्णनम् अकरोत्। 4 अनन्तरं तेषां सर्वां कृत्वा एतद्वाङ्मयपयत्, यूयं यिज्ञास्योऽन्यत्र गमनमकृत्वा यस्मिन् पित्राङ्गीकृते मम वदनात् कथा अशृणुत तत्रापि अपेक्ष्य तिष्ठत। 5 योऽन् जले मञ्जितावान् किन्त्वल्पदिनमध्ये यूयं पवित्र आत्मनि मञ्जिता भविष्यथ। 6 पश्चात् ते सर्वे मिलित्वा तम् अपृच्छन् हे प्रभो भवान् किमिदानीं पुनरपि राज्यम् एतन्नायेलीयलोकाणां करेषु समर्पयिष्यति? 7 ततः सोवदत् यान् सर्वाण्यं कालान् समयांश्च पिता स्ववशेऽस्थापयत् तान् ज्ञात् युष्माकम् अधिकारो न जायते। 8 किन्तु युष्मासु पवित्रस्यात्मन आविर्भावे सति यूयं शक्तिं प्राप्य यिज्ञास्योऽन्यत्र समस्तयिदूदाशोमिरोरादेशयोः पृथिव्याः सीमां यावद् यावन्तो देशास्तेषु यत्पेषु य मयि साक्ष्यं दास्यथ। 9 एतं वाक्यमुक्त्वा स तेषां समक्षं स्वर्गं नीतोऽभवत्, ततो मेघमारुह्य तेषां दृष्टेरगोचरोऽभवत्। 10 यस्मिन् समये ते विहायसं प्रत्यनन्यदृष्ट्या तस्य तादृशम् उर्ध्वगमनम् अपश्यन् तस्मिन्नेव समये शुक्लवस्त्रौ द्वौ जनौ तेषां सन्निधौ दृष्ट्वा यानौ कथितवन्तौ, 11 हे गालीलीयलोका यूयं किमर्थं गगणं प्रति निरीक्ष्य दृष्ट्वा यानौ अस्तिष्ठथ? युष्माकं समीपात् स्वर्गं नीतो यो यीशुस्तं यूयं यथा स्वर्गम् आरोहन्तम् अदर्शम् तथा स पुनश्चागमिष्यति। 12 ततः परं ते जैतुनाम्नः पर्वताद् विश्रामवारस्य पथः परिमार्गम् अर्थात् प्रायेणार्द्धक्रीशं दुरस्थं यिज्ञास्योऽन्यत्र परावृत्त्यागच्छन्। 13 नगरं प्रविश्य पितरो यादूब्ध योऽन् आन्द्रियः द्विविधः थोमा बर्धनभयो मथिराड्डीयपुरो यादूब्ध उधोगा शिमोन् यादूब्धो भ्राता यिदूदा अते सर्वे यत्र स्थाने प्रवसन्ति तस्मिन् उपरितनप्रकोष्ठे प्राविशन्। 14 पश्चाद् एभे क्रियत्यः स्त्रियश्च यीशो भर्ता मरियम् तस्य भ्रातरश्चैते सर्वे अकथितोऽभवत् सततं विनयेन विनयेन प्रार्थयन्त। 15 तस्मिन् समये तत्र स्थाने साकल्येन विंशत्यधिकशतं शिष्या आसन्। ततः पितरस्तेषां मध्ये तिष्ठन् उक्तवान् 16 हे भ्रातृगण यीशुधारिणो लोकाणां पथदर्शको यो यिदूदास्तस्मिन् दायूदा पवित्र आत्मा यां कथां कथयामास तस्याः प्रत्यक्षीभवन्त्यावश्यकत्वम् आसीत्। 17 स जनोऽस्माकं मध्यवर्ती सन् अस्याः सेवाया अंशम् अलभत। 18 तदनन्तरं कुकर्मणा लब्धं यन्मूल्यं तेन क्षेत्रमेकं क्रीतम् अपरं तस्मिन् अधोमुपे भूमौ पतिते सति तस्योदरस्य विदीर्णत्वात् सर्वा नाड्यो निरगच्छन्। 19 अतो कथां यिज्ञास्योऽन्यत्र प्राविशन्ः सर्वे लोका विद्वान्ति; तेषां निजभाषया तत्क्षेत्रञ्च उक्त्वा, अर्थात् रक्तक्षेत्रमिति विख्यातमास्ते। 20 अन्यथ, निकेतनं तदीयन्तु शुन्यमेव भविष्यति। तस्य दृष्टे निवासार्थं कोपि स्थास्यति नैव हि। अन्ये अत्रेव जनस्तस्य पदं संप्रास्यति ध्रुवं। एतं गीतपुस्तके विभितमास्ते। 21 अतो योऽन् मञ्जितम् आरभ्यास्माकं समीपात् प्रभो यीशोः स्वर्गारोहणदिनं यावत् सोस्माकं मध्ये यावन्ति दिनानि यापितवान् 22 तावन्ति दिनानि ये मानवा अस्माभिः सार्द्धं तिष्ठन्ति तेषाम् अकेन जनेनास्माभिः सार्द्धं यीशोरुत्थाने साक्षिणा भवितव्यं। 23 अतो यस्य उद्धि युष्टो यं बर्धन्युक्त्वाऽयन्ति स यूषङ् मतथिश्च द्वावेतौ पृथक् कृत्वा त एश्वरस्य सन्निधौ प्रार्थ्य कथितवन्तः, 24 हे सर्वाण्यंमिन् परमेश्वर, यिदूदाः सेवनाप्रेरितत्वं पश्यतुः 25 सन् निजस्थानम् अगच्छत, तत्पदं लब्धुम् अनयो जन्मो मध्ये भवता कोऽभिरुचिस्तदस्मान् दर्शयतां। 26 ततो गुटिकापाटे कृते मतिर्निरययत् तस्मात् सोन्येषाम् अकादशानां प्रेरितानां मध्ये गणितोऽभवत्।

2 अपरञ्च निस्तारोत्सवात् परं पञ्चाशत्तमे दिने समुपस्थिते सति ते सर्वे अकाथिनीभूय स्थान अकस्मिन् मिलिता आसन्। 2 अतस्मिन्नेव समयेऽस्माद् आकाशात् प्रयास्योऽन्यत्रयोः शब्दवद् अकः शब्द आगत्य यस्मिन् गृहे त उपाविशन् तद् गृहं समस्तं व्यानोत्। 3 ततः परं वह्निशिभास्वरूपा जिह्वाः प्रत्यक्षीभूय विभक्तताः सत्यः प्रतिजनेर्ध्वे स्थगिता अभूवन्। 4 तस्मात् सर्वे पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन् आत्मा यथा वायितवान् तदनुसारेणान्यदेशीयानां भाषा उक्तवन्तः। 5 तस्मिन् समये पृथिवीस्थसर्वदेशेभ्यो यिदूदीयमतवालम्बिनो भक्तलोका यिज्ञास्योऽन्यत्र प्रावसन्; 6 तस्याः कथायाः किंवदन्त्या ज्ञातत्वात् सर्वे लोका मिलित्वा निजनिजभाषया शिष्याणां कथाकथनं श्रुत्वा समुद्रिग्ना अभूवन्। 7 सर्वेऽत्रेव विस्मयापन्ना आश्चर्यान्विताश्च सन्तः परस्परं उक्तवन्तः पश्यत ये कथां कथयन्ति ते सर्वे गालीलीयलोकाः किं न भवन्ति? 8 तर्हि वयं प्रत्येकशः स्वस्वजन्मदेशीयभाषाभिः कथा अतेषां शृणुमः किमिदं? 9 पार्थी-मादी-अराम्भरयिभ्देशनिवासिनो यिदूदा-कम्पदिक्या-पन्त-आशिया- 10 कुगिया-पम्बुलिया-मिसरनिवासिनः कुरीणीनिकटवर्तिः लूथीयप्रदेशनिवासिनो रोमनगराद् आगता यिदूदीयलोका यिदूदीयमतत्रादिणः क्रीतीया अराबीयादयो लोकाश्च ये वयम् 11 अस्माकं निजनिजभाषाभिरेतेषाम् एश्वरीयमहाकर्मव्याख्यानां शृणुमः। 12

एत्थं ते सर्व्वेभ्यो विस्मयापन्नाः सन्दिग्धयिताः सन्तः परस्परभूयुः, अस्य को भावः? 13 अपरे केचित् परिदस्य कथितवन्त अंते नवीनद्राक्षारसेन
 मत्ता अभवन्। 14 तदा पितर अेकादशभिर्जनेः साकं तिष्ठन् ताल्लोकान् उच्यैःकारम् अवदत्, हे विडूदीया हे यिउशालग्निवासिनः सर्व्वे,
 अवधानं कृत्वा मदीयवाक्यं बुध्यध्वं। 15 एदानीम् अेकयामाद् अधिका वेला नास्ति तस्माद् यूयं यद् अनुभाथ मानवा एमं मधपानेन मत्तास्तन्।
 16 किन्तु योयेल्लभविध्यद्वक्रेतद्वाक्यमुक्तं यथा, 17 एश्वरः कथयामास युगान्तसमये त्वडम्। वर्षिष्यामि स्वमात्मानं सर्व्वप्राण्युपरि ध्रुवम्।
 भाविवाक्यं वदिष्यन्ति कन्याः पुत्राश्च वस्तुतः। प्रत्यादेशञ्च प्राप्स्यन्ति युष्माकं युवमानवाः। तथा प्राचीनलोकान् स्वप्नान् द्रक्ष्यन्ति निश्चितं।
 18 वर्षिष्यामि तदात्मानं दासदासीजानोपि। तेनेव भाविवाक्यं ते वदिष्यन्ति हि सर्व्वशः। 19 उर्द्ध्वस्थे गणगे यैव नीयस्थे पृथिवीतले।
 शोषितानि बृहद्गानून् धनधूम्राटिकां न य। यिहानि दशैषिष्यामि मडाश्रय्यक्रियास्तथा। 20 मडाभयानकस्यैव तद्दिनस्य परेशितुः। पुरागमाद्
 रविः कृष्णो रक्तश्चन्द्रो भविष्यतः। 21 किन्तु यः परमेशस्य नाम्नि सम्प्रार्थयिष्यते। सअेव मनुजो नूनं परित्रातो भविष्यति। 22 अतो हे
 एसायेल्वंशीयल्लोकाः सर्व्वे कथायामेतस्याम् मनो निधेद्वं नासरतीयो यीशुरीश्वरस्य मनोनीतः पुमान् अेतद् एश्वरस्तत्कृतैराश्रय्याद्भुतकर्मभि
 र्वक्ष्णैश्च युष्माकं साक्षादेव प्रतिपादितवान् एति यूयं जानीथ। 23 तस्मिन् यीशौ एश्वरस्य पूर्व्वनिश्चितमन्त्राणानिउपाणानुसारेण मृत्यौ समर्पिते
 सति यूयं तं धृत्वा दृष्टलोकानां डस्तैः कुशे विधित्वाडत। 24 किन्तुवीश्वरस्तं निधनस्य बन्धनान्भोजयित्वा उडस्थापयत् यतः स मृत्युना
 बद्धस्तिष्ठतीति न सम्भवति। 25 अेतस्तिन्तु दायूदपि कथितवान् यथा, सर्व्वदा मम साक्षात्तं स्थापय परमेश्वरं। स्थिते मद्दक्षिणे तस्मिन्
 स्मलिष्यामि त्वडं नहि। 26 आनन्दिष्यति तद्भेतो ममिडीनं मनस्तु वै। आह्लादिष्यति जिह्वापि मदीया तु तथैव य। प्रत्याशया शरीरन्तु मदीयं
 वैशयिष्यते। 27 परलोके यतो डेतोस्त्वं मां नैव हि त्यक्ष्यसि। स्वकीयं पुण्यवन्तं त्वं क्षयितुं नैव दास्यसि। अेवं ज्वनमार्गं त्वं मामेव
 दर्शयिष्यसि। (Madès 986) 28 स्वसम्भुपे य आनन्दो दक्षिणे स्वस्य यत् सुभं। अनन्तं तेन मां पूर्णं करिष्यसि न संशयः। 29 डे ब्रातरोडस्माकं
 तस्य पूर्व्वपुरुषस्य दायूदः कथां स्पष्टं कथयितुं माम् अनुमन्यध्वं, स प्राणान् त्यक्त्वा श्मशाने स्थापितोभवद् अधापि तत् श्मशानम् अस्माकं
 सन्निधौ विधते। 30 इलतो लौकिकभावेन दायूदो वंशे श्रीष्टे जन्म ग्राडयित्वा तस्यैव सिंहासने समुवेष्टुं तमुत्थापयिष्यति परमेश्वरः शपथं कृत्वा
 दायूदः समीप एमम् अङ्गीकारं कृतवान्, 31 एति ज्ञात्वा दायूदं भविष्यद्वादी सन् भविष्यत्कालीयज्ञानेन श्रीष्टेत्याने कथामिमां कथयामास यथा
 तस्यात्मा परलोके न त्यक्ष्यते तस्य शरीरञ्च न क्षेप्यति; (Madès 986) 32 अतः परमेश्वर अेनं यीशुं श्मशानाद् उडस्थापयत् तत्र वयं सर्व्वे
 साक्षिण आस्मडे। 33 स एश्वरस्य दक्षिणकरोणोन्तिं प्राप्य पवित आत्मिन पिता यमङ्गीकारं कृतवान् तस्य इलं प्राप्य यत् पश्यथ शृणुथ य
 तदवर्षत्। 34 यतो दायूद् स्वर्गं नारुरोड किन्तु स्वयम् एमं कथाम् अकथयद् यथा, मम प्रभुमिदं वाक्यमवदत् परमेश्वरः। 35 तव शत्रूनडं यावत्
 पादपीठं करोमि न। तावत् कालं मदीये त्वं दक्षवाश्वं उपाविश। 36 अतो यं यीशुं यूयं कुशेडत परमेश्वरस्तं प्रभुत्वान्निषिक्तत्वपडे न्ययुंक्ततेति
 एसायेलीया लोका निश्चितं जानन्तु। 37 अेतादृशीं कथां श्रुत्वा तेषां हृदयानां विदीर्णत्वात् ते पितराय तदन्यप्रेरितेभ्यश्च कथितवन्तः, डे ब्रातृगण
 वयं किं करिष्यामः? 38 ततः पितरः प्रत्यवदद् यूयं सर्व्वे स्वं स्वं मनः परिवर्तयध्वं तथा पापमोयनार्थं यीशुश्रीष्टस्य नाम्ना मजिजताश्च भवत,
 तस्माद् दानउपं परित्रम् आत्मानं लप्स्यथ। 39 यतो युष्माकं युष्मत्सन्तानानाञ्च दूरस्थसर्व्वलोकानाञ्च निमित्तम् अर्थाद् अस्माकं प्रभुः
 परमेश्वरो यावतो लाकान् आह्लास्यति तेषां सर्व्वेषां निमित्तम् अयमङ्गीकार आस्ते। 40 अेतदस्याभिर्बहुकथाभिः प्रमाणैर् दत्वाकथयत् अेतैभ्यो
 विपथगामिभ्यो वर्त्तमानलोकैभ्यः स्वान् रक्षत। 41 ततः परं ये सान-दास्तां कथाम् अगृह्णन् ते मजिजता अभवन्। तस्मिन् दिवसे प्रायेण
 त्रीणि सडसाणि लोकार्तेषां सपक्षाः सन्तः 42 प्रेरितानाम् उपदेशे सङ्गतौ पूषभञ्जने प्रार्थनासु य मनःसंयोगं कृत्वातिष्ठन्। 43 प्रेरिते
 नानाप्रकारलक्षणेषु मडाश्रय्यकर्मसु य दर्शितेषु सर्व्वलोकानां भयमुपस्थितं। 44 विश्वासकारिणः सर्व्वे य सड तिष्ठन्तः। स्वेषां सर्व्वाः
 सम्पत्तीः साधारण्येन स्थापयित्वाभुञ्जत। 45 इलतो गृडाणि द्रव्याणि य सर्व्वाणि विक्रीय सर्व्वेषां स्वस्वप्रयोजनानुसारेण विभज्य
 सर्व्वैभ्योऽददन्। 46 सर्व्वे अेकयिन्तीभूय दिने दिने मन्दिरे सन्तिष्ठमाना गृहे गृहे य पूषानभञ्जन्त एश्वरस्य धन्यवाडं कुर्वन्तो लोकैः समादृताः
 परमानन्देन सरलान्तःकरणेन भोजनं पानञ्चकुर्वन्। 47 परमेश्वरो दिने दिने परित्राणामाञ्जने मांऽदलीम् अवर्द्धयत्।

3 तृतीययामवेलायां सत्यां प्रार्थनायाः समये पितरयोडनौ सम्भूय मन्दिरे गच्छतः। 2 तस्मिन्नेव समये मन्दिप्रवेशकानां समीपे भिक्षारणार्थं
 यं जन्मभञ्जमानुषं लोका मन्दिरेस्य सुन्दरनाम्नि द्वारे प्रतिदिनम् अस्थापयन् तं वडन्तस्तद्वारे आनयन्। 3 तदा पितरयोडनौ मन्दिरे प्रवेष्टुम्
 उधतौ विलोक्य स भञ्जस्तौ किञ्चिद् भिक्षितवान्। 4 तस्माद् योडना सडितः पितरस्तम् अनन्यदृष्ट्या निरीक्ष्य प्रोक्तवान् आवां प्रति दृष्टिं कुरु।
 5 ततः स किञ्चित् प्राप्त्याशया तौ प्रति दृष्टिं कृतवान्। 6 तदा पितरो गदितवान् मम निकटे स्वाणैर्गृह्यादि किमपि नास्ति किन्तु यदास्ते तद् ददामि

नासरतीयस्य यीशुश्रीष्टस्य नाम्ना त्वमुत्थाय गमनागमने कुरु | 7 ततः परं स तस्य दक्षिणोत्तरं धृत्वा तम् उदतोलयतः; तेन तत्क्षणात् तस्य जनस्य पादगुल्फयोः सवलत्वात् स उल्लङ्घ्य प्रोत्थाय गमनागमने ऽकरोत् | 8 ततो गमनागमने कुर्वन् उल्लङ्घ्य ईश्वरं धन्यं वदन् ताभ्यां साद्धं मन्दिरं प्राविशत् | 9 ततः सर्वे लोकास्तं गमनागमने कुर्वन्तम् ईश्वरं धन्यं वदन्तश्च विलोक्य 10 मन्दिरस्य सुन्दरे द्वारे य उपविश्य भिक्षितवान् सअवयाम् एति ज्ञात्वा तं प्रति तथा घटनया यमत्कृता विस्मयापन्नाश्चाभवन् | 11 यः भञ्जः स्वस्थोभवत् तेन पितरयोऽनोः करयोर्दंतयोः सतोः सर्वे लोका सन्निधिम् आगच्छन् | 12 तद् दृष्ट्वा पितरस्तेभ्योऽकथयत्, हे ईसायेलीयलोका यूयं कुतो ऽनेनाश्रय्यं मन्यध्वे? आवां निजशक्त्या यद्वा निजपुत्रेण भञ्जमनुष्यमेवं गमितवन्ताविति चिन्तयित्वा आवां प्रति कुतोऽनन्यदृष्टिं कुरुथ? 13 यं यीशुं यूयं परकरेषु समर्पयत ततो यं पीलातो मोचयितुम् अशक्यत् तथापि यूयं तस्य साक्षान् नाङ्गीकृतवन्त एव्राहीम ईरुडाका याकूबश्चेश्वरोऽर्थाद् अस्माकं पूर्वपुरुषाणाम् ईश्वरः स्वपुत्रस्य तस्य यीशो मंडिमानं प्राकाशयत् | 14 किन्तु यूयं तं पवित्रं धार्मिकं पुमांसं नाङ्गीकृत्य उत्याकारिणोऽर्थाद् स्वेभ्यो दातुम् अयायध्वं | 15 पश्चात् तं ज्वनस्याधिपतिम् अहत किन्त्वीश्वरः श्मशानात् तम् उदस्थापयत तत्र वयं साक्षिण आस्महे | 16 एतं यं मानुषं यूयं पश्यथ परिचिनुथ य स तस्य नाम्नि विश्वासकराणात् यलनशक्तिं लब्धवान् तस्मिन् तस्य यो विश्वासः स तं युष्माकं सर्वेषां साक्षात् सम्पूर्णांशुषोऽस्य स्वस्थम् अकार्षीत् | 17 हे ब्रातरो यूयं युष्माकम् अधिपतयश्च अज्ञात्वा कर्माण्येतानि कृतवन्त एतानीं ममैष बोधो जायते | 18 किन्त्वीश्वरः श्रीष्टस्य दुःखभोगे भविष्यद्वादिनां मुषेभ्यो यां यां कथां पूर्वमकथयत् ताः कथा एतं सिद्धा अकरोत् | 19 अतः स्वेषां पापभोग्यनार्थं भेदं कृत्वा मनांसि परिवर्तयध्वं, तस्माद् ईश्वरात् सान्त्वनाप्राप्तेः समय उपस्थास्यति; 20 पुनश्च पूर्वकालम् आरभ्य प्रचारितो यो यीशुश्रीष्टस्तम् ईश्वरो युष्मान् प्रति प्रेषयिष्यति | 21 किन्तु जगतः सृष्टिमारभ्य ईश्वरो निजपवित्रं भविष्यद्वादिगणोऽनं यथा कथितवान् तदनुसारेण सर्वेषां कार्याणां सिद्धिपर्यन्तं तेन स्वर्गो वासः कर्तव्यः | (aigōn g165) 22 युष्माकं प्रभुः परमेश्वरो युष्माकं ब्रातृगणमध्यात् मत्सदृशं भविष्यद्दत्तारम् उत्यादयिष्यति, ततः स यत् किञ्चित् कथयिष्यति तत्र यूयं मनांसि निधेध्वं | 23 किन्तु यः कश्चित् प्राणी तस्य भविष्यद्वादिनः कथां न श्रुष्यति स निजलोकानां मध्याद् उच्छेत्स्यते, " एतं कथाम् अस्माकं पूर्वपुरुषेभ्यः केवलो भूसाः कथयामास एति नडि, 24 शिमूयेलभविष्यद्वादिनम् आरभ्य यावन्तो भविष्यद्वाक्यम् अकथयन् ते सर्वेऽव समयस्यैतस्य कथाम् अकथयन् | 25 यूयमपि तेषां भविष्यद्वादिनां सन्तानाः, " तव वंशोद्भवपुंसा सर्वेऽईशिया लोका आशिषं प्राप्ता भविष्यन्ति", एव्राहीमे कथामेतां कथयित्वा ईश्वरोऽस्माकं पूर्वपुरुषैः साद्धं यं नियमं स्थिरीकृतवान् तस्य नियमस्याधिकारिणोपि यूयं भवथ | 26 अत ईश्वरो निजपुत्रं यीशुम् उत्याप्य युष्माकं सर्वेषां स्वस्वपापात् परावर्त्य युष्मभ्यम् आशिषं दातुं प्रथमतस्तं युष्माकं निकटं प्रेषितवान् |

4 यस्मिन् समये पितरयोऽनौ लोकान् उपदिशतस्तस्मिन् समये याजका मन्दिरस्य सेनापतयः सिद्धीकाणश्च 2 तयोर् उपदेशकरोऽपि श्रीष्टस्योत्थानम् उपलक्ष्य सर्वेषां मृतानाम् उत्थानप्रस्तावे य व्यञ्जः सन्तस्तावुपागमन् | 3 तौ धृत्वा दिनावसानकारणात् परदिनपर्यन्तं रुद्ध्वा स्थापितवन्तः | 4 तथापि ये लोकास्तयोर्रुपदेशम् अशृण्वन् तेषां प्रायेण पञ्चसहस्राणि जना व्यश्वसन् | 5 परेऽहनि अधिपतयः प्रायीना अध्यापकाश्च खाननामा मडायाजकः 6 कियडा योऽन् सिक्न्डर एत्याद्यो मडायाजकस्य ज्ञातयः सर्वे थिर्शाखनगरे मिलिताः | 7 अनन्तरं प्रेरितौ मध्ये स्थापयित्वापृच्छन् युवां कया शक्तया वा केन नाम्ना कर्माण्येतानि कुरुथः? 8 तदा पितरः पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन् प्रत्यवादीतु, हे लोकानाम् अधिपतिगण हे ईसायेलीयप्रायीनाः, 9 अतस्य दुर्बलमानुषस्य हितं यत् कर्माङ्कियत, अर्थात्, स येन प्रकारेण स्वस्थोभवत् तस्येद् अधावां पृच्छथ, 10 तर्हि सर्वे ईसायेलीयलोका यूयं जानीत नासरतीयो यो यीशुश्रीष्टः कुशो युष्माभिरविवधत यश्चेश्वरोऽश्मशानाद् उत्यापितः, तस्य नाम्ना जनोयं स्वस्थः सन् युष्माकं सम्भुषे प्रोत्तिष्ठति | 11 नियेतुं भि र्थुष्माभिरयं यः प्रस्तरोऽवज्ञातोऽभवत् स प्रधानकोऽस्य प्रस्तरोऽभवत् | 12 तद्विनाऽपरात् कस्मादपि परित्राणं भवितुं न शक्नोति, येन त्राणं प्राप्येत भूमण्डलस्य लोकानां मध्ये तादृशं किमपि नाम नास्ति | 13 तदा पितरयोऽनोरेतादृशीम् अक्षेभतां दृष्ट्वा तावद्विद्वंसौ नीयलोकविति बुद्ध्वा आश्रय्यम् अमन्यन्त तौ य यीशोः सङ्गिनौ जाताविति ज्ञातुम् अशक्नुवन् | 14 किन्तु ताभ्यां साद्धं तं स्वस्थमानुषं तिष्ठन्तं दृष्ट्वा ते काम्यपराम् आपत्तिं कर्तं नाशक्नुन् | 15 तदा ते सभातः स्थानान्तरं गन्तुं तान् आज्ञाप्य स्वयं परस्परम् एति मन्त्रणामकुर्वन् | 16 तौ मानवौ प्रति किं कर्तव्यं? तावेकं प्रसिद्धम् आश्रय्यं कर्म कृतवन्तौ तद् थिर्शाखनिवासिनां सर्वेषां लोकानां समीपे प्राकाशत तस्य वयमपह्लोतुं न शक्नुमः | 17 किन्तु लोकानां मध्यम् अतद् यथा न व्याप्नोति तदर्थं तौ भयं प्रदर्श्य तेन नाम्ना कमपि मनुष्यं नोपदिशतम् एति दृढं निषेधामः | 18 ततस्ते प्रेरितावाडूय अतदाज्ञापयन् एतः परं यीशो नाम्ना कदापि कामपि कथां मा कथयतं किमपि नोपदिशत् | 19 ततः पितरयोऽनौ प्रत्यवदताम् ईश्वरस्याज्ञातृणां वा युष्माकम्

आज्ञाग्राहणम् अेतयो मध्ये षश्वरस्य गोयरे किं विहितं? यूयं तस्य विवेचनां कुरुत। 20 वयं यद् अपश्याम यदशृणुम य तन्न प्रयारयिष्याम अेतत् कडापि भवितुं न शक्नोति। 21 यदघटत तद् दृष्टा सर्व्वे लोका षश्वरस्य गुणान् अन्ववदन् तस्मात् लोकभयात् तौ दण्डयितुं कमय्युपायं न प्राप्य ते पुनरपि तर्जयित्वा तावत्यजन्। 22 यस्य मानुषस्यैतत् स्वास्थ्यकरणम् आश्चर्य्यं कर्म्मार्कियत तस्य वयश्चात्वारिंशद्वत्सरा व्यतीताः। 23 ततः परं तौ विसृष्टौ सन्तौ स्वसङ्गिनां सन्निधिं गत्वा प्रधानयाजकैः प्राथीनलोकैश्च प्रोक्ताः सर्वाः कथा ज्ञापितवन्तौ। 24 तयच्छ्रुत्वा सर्व्व अेकयितीभूय षश्वरमुद्दिश्य प्रोच्यैरेतत् प्रार्थयन्त, हे प्रभो गगणपृथिवीपयोधीनां तेषु य यधद् आस्ते तेषां स्रष्टेश्वरस्त्वं। 25 त्वं निजसेवकेन दायूदा वाक्यमिदम् उवसिथ, मनुष्या अन्यदेशीयाः कुर्वन्ति कलङ् कुतः। लोकाः सर्व्वे किमर्थं वा यिन्तां कुर्वन्ति निष्कृत्वां। 26 परमेशस्य तेनैवाभिषिक्तस्य जनस्य य। विरुद्धमभितिष्ठन्ति पृथिव्याः पतयः कुतः। 27 इलतस्तव हस्तेन मन्त्राया य पूर्व्वं यधत् स्थिरीकृतं तद् यथा सिद्धं भवति तदर्थं त्वं यम् अधिषिक्तवान् स अेव पवित्रो यीशुस्तस्य प्रातिकूल्येन डेरौद् पन्तीयपीलातो 28 डन्यदेशीयलोका षस्रायेल्लोकाश्च सर्व्व अेते सभायाम् अतिष्ठन्। 29 हे परमेश्वर अधुना तेषां तर्जनं गर्जनञ्च शृणु; 30 तथा स्वास्थ्यकरणकर्म्मणा तव बाहुबलप्रकाशपूर्व्वकं तव सेवकान् निर्भयेन तव वाक्यं प्रयारयितुं तव पवित्रपुत्रस्य यीशो नाम्ना आश्चर्य्याण्यसम्भवायि य कर्म्मार्पि कर्तुञ्चाज्ञापय। 31 षठ्यं प्रार्थनया यत्र स्थाने ते सभायाम् आसन् तत् स्थानं प्राकम्पत; ततः सर्व्वे पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन्त षश्वरस्य कथाम् अक्षोभेण प्रायारयन्। 32 अपरञ्च प्रत्ययकारिलोकसमूहा अेकमनस अेकयितीभूय स्थिताः। तेषां केपि निजसम्पत्तिं स्वीयां नाजानन् किन्तु तेषां सर्वाः सम्पत्तयः साधारण्येन स्थिताः। 33 अन्यस्य प्रेरिता मडाशक्तिप्रकाशपूर्व्वकं प्रभो र्यीशोरुत्थाने साक्ष्यम् अदद्; तेषु सर्व्वेषु मडानुग्राहोभवस्य। 34 तेषां मध्ये कस्यापि द्रव्यन्यूनता नाभवद् यतस्तेषां गृहभूम्याधा याः सम्पत्तय आसन् ता विक्रीय 35 तन्मूल्यमानीय प्रेरितानां यरणेषु तैः स्थापितं; ततः प्रत्येकशः प्रयोजनानुसारेण दत्तमभवत्। 36 विशेषतः कुप्रोपद्वीपीयो योसिनामको लेविणशजात अेको जनो भूम्यधिकारी, यं प्रेरिता भार्गव्या अर्थात् सान्त्वनादायक षल्युक्त्वा समाहूयन्, 37 स जनो निजभूमिं विक्रीय तन्मूल्यमानीय प्रेरितानां यरणेषु स्थापितवान्।

5 तदा अनानियनामक अेको जनो यस्य भार्य्याया नाम सङ्गीरा स स्वाधिकारं विक्रीय 2 स्वभार्य्यां ज्ञापयित्वा तन्मूल्यस्यैकांशं सङ्गोप्य स्थापयित्वा तदन्यांशमात्रमानीय प्रेरितानां यरणेषु समर्पितवान्। 3 तस्मात् पितरोकथयत् हे अनानिय भूमो मूल्यं किञ्चित् सङ्गोप्य स्थापयितुं पवित्रस्यात्मनः सन्निधौ मृषावाक्यं कथयितुञ्च शैतान् कुतस्तवान्तःकरणे प्रवृत्तिमजनयत्? 4 सा भूमि र्यदा तव हस्तगता तदा किं तव स्वीया नासीत्? तर्हि स्वान्तःकरणे कुत अेतादृशी कुडल्यना त्वया कृता? त्वं केवलमनुष्यस्य निकटे मृषावाक्यं नावादीः किन्त्वीश्वरस्य निकटेऽपि। 5 अेतां कथां श्रुत्वैव सोडनानियो भूमौ पतन् प्राणान् अत्यजत्, तद्दृत्तान्तं यावन्तो लोका अशृण्वन् तेषां सर्व्वेषां मडामयम् अजायत्। 6 तदा युवलोकास्तं वरत्रेणाच्छाद्य बहिर्नीत्वा श्मशानेऽस्थापयन्। 7 ततः प्रडरैकानन्तरं किं वृत्तं तन्नावगत्य तस्य भार्य्यापि तत्र समुपस्थिता। 8 ततः पितरस्ताम् अपृच्छत्, युवाभ्याम् अेतावनुद्गाभ्यो भूमिं विंकीता न वा? अेतत्वं वद; तदा सा प्रत्यवादीत् सत्यम् अेतावदभ्यो मुद्गाभ्य अेव। 9 ततः पितरोकथयत् युवां कथं परमेश्वरस्यात्मानं परीक्षितुम् अेकमन्त्राणावभवतां? पश्य ये तव पतिं श्मशाने स्थापितवन्तस्ते द्वारस्य समीपे समुपतिष्ठन्ति त्वामपि बहिर्नेष्यन्ति। 10 ततः सापि तस्य यरणसन्निधौ पतित्वा प्राणान् अत्याक्षीत्। पश्चात् ते युवानोऽभ्यन्तरम् आगत्य तामपि मृतां दृष्ट्वा बहिर्नीत्वा तस्याः पत्युः पार्श्वे श्मशाने स्थापितवन्तः। 11 तस्मात् मण्डल्याः सर्व्वे लोका अन्यलोकाश्च तां वार्तां श्रुत्वा साध्वसं गताः। 12 ततः परं प्रेरितानां हस्ते लौकानां मध्ये बह्वाश्चर्य्याण्यद्भुतानि कर्म्मार्णयकियन्त; तदा शिष्याः सर्व्व अेकयितीभूय सुलेमानो ऽलिन्दे सम्भूयासन्। 13 तेषां सङ्घान्तर्गो भवितुं कोपि प्रगल्भतां नागमत् किन्तु लोकास्तान् समाद्रियन्त। 14 स्त्रियः पुरुषाश्च बहवो लोका विश्वास्य प्रभुं शरणमापन्नाः। 15 पितरस्य गमनागमनाभ्यां केनापि प्रकारेण तस्य छाया कस्मिंश्चिज्जने लगिष्यतीत्याशया लोका रोगिणः शिविकया भद्रया यानीय पथि पथि स्थापितवन्तः। 16 यतुर्दिक्स्थनगरेभ्यो बहवो लोकाः सम्भूय रोगिणोऽपवित्रभुतग्रस्तांश्च यिडुशालाम् आनयन् ततः सर्व्वे स्वस्था अकियन्त। 17 अनन्तरं मडायाजकः सिदुकिनां मतग्राहिलस्तेषां सडयराश्च 18 मडाकोधान्विताः सन्तः प्रेरितान् धृत्वा नीयलोकानां कारायां बद्ध्वा स्थापितवन्तः। 19 किन्तु रात्रौ परमेश्वरस्य दूतः काराया द्वारं भोययित्वा तान् बडिरानीयाकथयत्, 20 यूयं गत्वा मन्दिरे दण्डयमानाः सन्तो लोकान् प्रतीमां ज्वनदायिकां सर्वां कथां प्रयारयत। 21 षति श्रुत्वा ते प्रत्युषे मन्दिरे उपस्थाय उपदिष्टवन्तः। तदा सडयरणेन सडितो मडायाजक आगत्य मन्त्रिणाराम् षस्रायेल्वंशस्य सर्वांन् राजसभासदः सभास्थानं कृत्वा कारायास्तान् आपयितुं पधातिगणं प्रेरितवान्। 22 ततस्ते गत्वा कारायां तान् अप्राप्य प्रत्यागत्य षति वार्ताम् अवादिषु; 23 वयं तत्र गत्वा निर्व्विघ्नं काराया द्वारं रुद्धं रक्षसांश्च द्वारस्य बहिर्दण्डयमानान् अदर्शाम अेव किन्तु द्वारं भोययित्वा तन्मध्ये कमपि द्रष्टुं न प्राप्ताः। 24 अेतां कथां श्रुत्वा मडायाजको

મન્દિરસ્ય સેનાપતિઃ પ્રધાનયાજકાશ્ચ, ઇત પરં કિમપરં ભવિષ્યતીતિ ચિન્તયિત્વા સન્દિગ્ધચિન્તા અભવન્ | 25 એતસ્મિન્નેવ સમયે ડક્રિત્ જન આગત્ય વાર્તામિતામ્ અવદત્ પશ્યત યૂયં યાન્ માનવાન્ કારાયામ્ અસ્થાપયત તે મન્દિરે તિષ્ઠન્તો લોકાન્ ઉપદિશન્તિ | 26 તદા મન્દિરસ્ય સેનાપતિઃ પદાતયશ્ચ તત્ર ગત્વા ચેલ્લોકાઃ પાષાણાન્ નિક્ષિપ્યાસ્માન્ મારયન્તીતિ ભિયા વિનત્યાચારં તાન્ આનયન્ | 27 તે મહાસભાયા મધ્યે તાન્ અસ્થાપયન્ તતઃ પરં મહાયાજકસ્તાન્ અપૃષ્ટત્, 28 અનેન નામ્ના સમુપદેષ્ટું વયં કિં દૃઢં ન ન્યષેધામઃ? તથાપિ પશ્યત યૂયં સ્વેષાં તેનોપદેશેને ચિરૂશાલમં પરિપૂર્ણાં કૃત્વા તસ્ય જનસ્ય રક્તપાતજનિતાપરાધમ્ અસ્માન્ પ્રત્યાનેતું ચેષ્ટધ્વે | 29 તતઃ પિતરોન્યપ્રેરિતાશ્ચ પ્રત્યવદન્ માનુષસ્યાઙ્ઞાગ્રહણાદ્ ઈશ્વરસ્યાઙ્ઞાગ્રહણમ્ અસ્માકમુચિતમ્ | 30 યં યીશું યૂયં કુશે વેધિત્વાહત તમ્ અસ્માકં પૈતૃક ઈશ્વર ઉત્યાપ્ય 31 ઇસ્રાયેલ્વંશાનાં મનઃપરિવર્તનં પાપક્ષમાઞ્ચ કર્તું રાજાનં પરિત્રાતારઞ્ચ કૃત્વા સ્વદક્ષિણપાર્શ્વે તસ્યાન્નતિમ્ અકરોત્ | 32 એતસ્મિન્ વયમપિ સાક્ષિણ આસ્મહે, તત્ કેવલં નહિ, ઈશ્વર આઙ્ઞાગ્રાહિભ્યો યં પવિત્રમ્ આત્મનં દત્તવાન્ સોપિ સાક્ષ્યસ્તિ | 33 એતદ્વાક્યે શ્રુતે તેષાં હૃદયાનિ વિદ્વાન્યભવન્ તતસ્તે તાન્ હન્તું મન્ત્રિતવન્તઃ | 34 એતસ્મિન્નેવ સમયે તત્સભાસ્થાનાં સર્વલોકાનાં મધ્યે સુખ્યાતો ગમિલીયેભામક એકો જનો વ્યવસ્થાપકઃ ફિરૂશિલોક ઉત્યાય પ્રેરિતાન્ ક્ષણાર્થે સ્થાનાન્તરં ગન્તુમ્ આદિશ્ય કથિતવાન્, 35 હે ઇસ્રાયેલ્વંશીયાઃ સર્વે યૂયમ્ એતાન્ માનુષાન્ પ્રતિ યત્ કર્તુમ્ ઉદ્ધતાસ્તસ્મિન્ સાવધાના ભવત | 36 ઇતઃ પૂર્વે થૂદાનામૈકો જન ઉપસ્થાય સ્વં કમપિ મહાપુરુષમ્ અવદત્, તતઃ પ્રાયેણ યતુઃશતલોકાસ્તસ્ય મતગ્રાહિણોભવન્ પશ્ચાત્ સ હતોભવત્ તસ્યાઙ્ઞાગ્રાહિણો યાવન્તો લોકાસ્તે સર્વે વિકીર્ણાઃ સન્તો ડકૃતકાર્ય્યા અભવન્ | 37 તસ્માજ્જનાત્ પરં નામલેખનસમયે ગાલીલીયચિહૂદાનામૈકો જન ઉપસ્થાય બહૂલ્લોકાન્ સ્વમતં ગ્રાહીતવાન્ તતઃ સોપિ વ્યનશ્યત્ તસ્યાઙ્ઞાગ્રાહિણો યાવન્તો લોકા આસન્ તે સર્વે વિકીર્ણા અભવન્ | 38 અધુના વદામિ, યૂયમ્ એતાન્ મનુષ્યાન્ પ્રતિ કિમપિ ન કૃત્વા ક્ષાન્તા ભવત, યત એષ સહુલ્ય એતત્ કર્મં ય યદિ મનુષ્યાદભવત્ તર્હિ વિફલં ભવિષ્યતિ | 39 યદીશ્વરાદભવત્ તર્હિ યૂયં તસ્યાન્યથા કર્તું ન શક્ષ્યથ, વરમ્ ઈશ્વરરોધકા ભવિષ્યથ | 40 તદા તસ્ય મન્ત્રણાં સ્વીકૃત્ય તે પ્રેરિતાન્ આહૂય પ્રહત્ય યીશો નામ્ના કામપિ કથાં કથયિતું નિષિધ્ય વ્યસર્જન્ | 41 કિન્તુ તસ્ય નામાર્થં વયં લજ્જાભોગસ્ય યોગ્યત્વેન ગણિતા ઇત્યત્ર તે સાનન્દાઃ સન્તઃ સભાસ્થાનાં સાક્ષાદ્ અગચ્છન્ | 42 તતઃ પરં પ્રતિદિનં મન્દિરે ગૃહે ગૃહે ચાવિશ્રામમ્ ઉપદિશ્ય યીશુશ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદં પ્રચારિતવન્તઃ |

6 તસ્મિન્ સમયે શિષ્યાણાં બાહુલ્યાત્ પ્રાત્યહિકદાનસ્ય વિશ્રાણૈર્ન ભિન્નદેશીયાનાં વિધવાસ્ત્રીગણ ઉપેક્ષિતે સતિ ઇબ્રીયલોકેઃ સહાન્યદેશીયાનાં વિવાદ ઉપાતિષ્ટત્ | 2 તદા દ્વાદશપ્રેરિતાઃ સર્વાન્ શિષ્યાન્ સંગૃહ્યાકથયન્ ઈશ્વરસ્ય કથાપ્રચારં પરિત્યજ્ય ભોજનગવેષણમ્ અસ્માકમ્ ઉચિતં નહિ | 3 અતો હે ભ્રાતૃગણ વયમ્ એતત્કર્મણો ભારં યેભ્યો દાતું શકન્તુમ એતાદુશાન્ સુખ્યાત્યાપન્નાન્ પવિત્રેણાત્મના જ્ઞાનેન ય પૂર્ણાન્ સખ્જનાન્ યૂયં સ્વેષાં મધ્યે મનોનીતાન્ કુરુત, 4 કિન્તુ વયં પ્રાર્થનાયાં કથાપ્રચારકર્મણિ ય નિત્યપ્રવૃત્તાઃ સ્થાસ્યામઃ | 5 એતસ્યાં કથાયાં સર્વે લોકાઃ સન્તુષ્ટાઃ સન્તઃ સ્વેષાં મધ્યાત્ સ્તિક્ષાનઃ ફિલિપઃ પ્રખરો નિકાનોર્ તીમન્ પર્મિણા ચિહૂદિમતગ્રાહી-આન્તિયખિયાનગરીયો નિકલા એતાન્ પરમભક્તાન્ પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણાન્ સાન્ત જાનાન્ 6 પ્રેરિતાનાં સમક્ષમ્ આનયન્, તતસ્તે પ્રાર્થનાં કૃત્વા તેષાં શિરઃસુ હસ્તાન્ આર્પયન્ | 7 અપરઞ્ચ ઈશ્વરસ્ય કથા દેશં વ્યાખ્યોત્ વિશેષતો ચિરૂશાલમિ નગરે શિષ્યાણાં સંખ્યા પ્રભૂતરૂપેણાવૃદ્ધત યાજકાનાં મધ્યેપિ બહવઃ શ્રીષ્ટમતગ્રાહિણોડભવન્ | 8 સ્તિક્ષાનો વિશ્વાસેન પરાક્રમેણ ય પરિપૂર્ણાઃ સન્ લોકાનાં મધ્યે બહુવિધમ્ અદ્ભુતમ્ આશ્ચર્ય્ય કર્મકરોત્ | 9 તેન લિબર્તિનીયનામ્ના વિખ્યાતસહુસ્ય કતિપયજનાઃ કુરીણીયસિકન્દરીય-કિલિકીયાશીયાદેશીયાઃ કિયન્તો જનાશ્ચોત્યાય સ્તિક્ષાનેન સાદ્ધં વ્યવદન્ત | 10 કિન્તુ સ્તિક્ષાનો જ્ઞાનેન પવિત્રેણાત્મના ય ઇદૃશીં કથાં કથિતવાન્ યસ્યાસ્તે આપત્તિ કર્તું નાશકન્તુવન્ | 11 પશ્ચાત્ તે લોભિતાઃ કતિપયજનાઃ કથામેનામ્ અકથયન્, વયં તસ્ય મુખતો મૂસા ઈશ્વરસ્ય ય નિન્દાવાક્યમ્ અશ્રોમ્ | 12 તે લોકાનાં લોકપ્રાચીનાનામ્ અધ્યાપકાનાઞ્ચ પ્રવૃત્તિં જનયિત્વા સ્તિક્ષાનસ્ય સન્નિધિમ્ આગત્ય તં ધૃત્વા મહાસભામધ્યમ્ આનયન્ | 13 તદનન્તરં કતિપયજનેષુ મિથ્યાસાક્ષિષુ સમાનીતેષુ તેડકથયન્ એષ જન એતત્પુણ્યસ્થાનવ્યવસ્થયો નિન્દાતઃ કદાપિ ન નિવર્તતે | 14 ફલતો નાસરતીયયીશુઃ સ્થાનમેતદ્ ઉચ્ચિન્નં કરિષ્યતિ મૂસાસમર્પિતમ્ અસ્માકં વ્યવહરણમ્ અન્યરૂપં કરિષ્યતિ તસ્યૈતાદૃશીં કથાં વયમ્ અશૃણુમ્ | 15 તદા મહાસભાસ્થાઃ સર્વે તં પ્રતિ સ્થિરં દૃષ્ટિ કૃત્વા સ્વર્ગદૂતમુખસદૃશં તસ્ય મુખમ્ અપશ્યન્ |

7 તતઃ પરં મહાયાજકઃ પૃષ્ટવાન્, એષા કથાં કિં સત્યા? 2 તતઃ સ પ્રત્યવદત્, હે પિતરો હે ભ્રાતરઃ સર્વે લાકા મનાંસિ નિઘદ્ધ્વં | અસ્માકં પૂર્વપુરુષ ઇબ્રાહીમ્ હારણનગરે વાસકરણાત્ પૂર્વે યદા અરામ્-નહરયિમદેશે આસીત્ તદા તેજોમય ઈશ્વરો દર્શનં દત્વા 3 તમવદત્ વં

स्वदेशज्ञातिमित्राणि परित्यज्य यं देशमहं दर्शयिष्यामि तं देशं प्रजम् | 4 अतः स कस्तीयदेशं विहाय हारणनगरे न्यवसत्, तदनन्तरं तस्य पितरि भूते यत्र देशे यूयं निवसथ स अनेन देशमागच्छत् | 5 किन्त्वीश्वरस्तस्मै कमध्यधिकारम् अर्थाद् अेकपदपरिमितां भूमिमपि नादधात्; तदा तस्य कोपि सन्तानो नासीत् तथापि सन्तानैः सार्द्धम् अेतस्य देशस्याधिकारी त्वं भविष्यसीति तम्प्रत्यङ्गीकृतवान् | 6 ईश्वर एतथम् अपरमपि कथितवान् तव सन्तानाः परदेशे निवस्यन्ति ततस्तद्देशीयलोकाश्चतुःशतवत्सरान् यावत् तान् दासत्वे स्थापयित्वा तान् प्रति कुव्यवहारं करिष्यन्ति | 7 अपरम् ईश्वर अेनां कथामपि कथितवान्, ये लोकास्तान् दासत्वे स्थापयिष्यन्ति तात्व्लोकान् अहं एद्दयिष्यामि, ततः परं ते बहिर्गताः सन्तो माम् अत्र स्थाने सेविष्यन्ते | 8 पश्चात् स तस्मै त्वकछेदस्य नियमं दत्तवान्, अत एरुहाडनाम्नि एब्राहीम अेकपुत्रे जाते, अष्टमदिने तस्य त्वकछेदम् अकरोत् | तस्य एरुहाडः पुत्रो याकूब्, ततस्तस्य याकूब्ोऽस्माकं द्वादश पूर्वपुरुषा अजायन्त | 9 ते पूर्वपुरुषा एष्यथा परिपूर्णा मिसरदेशं प्रेषयितुं यूषङ् व्यकीरान् | 10 किन्त्वीश्वरस्तस्य सहायो भूत्वा सर्वस्या दुर्गते रक्षित्वा तस्मै बुद्धिं दत्त्वा मिसरदेशस्य राज्ञः किरीशः प्रियपात्रं कृतवान् ततो राजा मिसरदेशस्य स्वीयसर्वपरिवारस्य य शासनपदं तस्मै दत्तवान् | 11 तस्मिन् समये मिसर-किनाहेशयो दुर्भिक्षोत्तेरतकिवष्टत्वात् नः पूर्वपुरुषा भक्ष्यद्रव्यं नावलभन्त | 12 किन्तु मिसरदेशे शस्यानि सन्ति, याकूब् एभं वार्तां श्रुत्वा प्रथमम् अस्माकं पूर्वपुरुषान् मिसरं प्रेषितवान् | 13 ततो द्वितीयवारगमने यूषङ् स्वभ्रातृभिः परिचितोऽभवत्; यूषङ्ो भ्रातरः किरीशं राज्ञेन परिचितो अभवन् | 14 अनन्तरं यूषङ् भ्रातृगणं प्रेष्य निजपितरं याकूब्ं निजान् पश्चादिकसप्ततिसंभ्यकान् ज्ञातिजनान्श्च समाहूतवान् | 15 तस्माद् याकूब् मिसरदेशं गत्वा स्वयम् अस्माकं पूर्वपुरुषान् तस्मिन् स्थानेऽग्नियन्त | 16 ततस्ते शिभिर्मनीता यत् शमशानम् एब्राहीम् मुद्रादत्त्वा शिभिर्मः पितु ईमोरः पुत्रेभ्यः कृतवान् तत्शमशाने स्थापयाञ्चकिरे | 17 ततः परम् ईश्वर एब्राहीमः सन्निधौ शपथं कृत्वा यां प्रतिज्ञां कृतवान् तस्याः प्रतिज्ञायाः इलनसमये निकटे सति एसायेल्लोका मिसरदेशे वद्दमाना बहुसंभ्या अवभवन् | 18 शेषे यूषङ् यो न परिचिनोति तादृश अेको नरपतिरुपस्थाया 19 अस्माकं ज्ञातिभिः सार्द्धं धूर्त्तां विधाय पूर्वपुरुषान् प्रति कुव्यवहारपूर्वकं तेषां वंशनाशनाय तेषां नवजातान् शिशून् बहिर्निरक्षेपयत् | 20 अेतस्मिन् समये मूसा जज्ञे, स तु परमसुन्दरोऽभवत् तथा पितृगृहे मासत्रयपर्यन्तं पालितोऽभवत् | 21 किन्तु तस्मिन् बहिर्निक्षिप्ते सति किरीशराजस्य कन्या तम् उत्तोल्य नीत्वा दत्तपुत्रं कृत्वा पालितवती | 22 तस्मात् स मूसा मिसरदेशीयायाः सर्वविधायाः पारदृष्या सन् वाक्ये क्रियायाञ्च शक्तिमान् अवभवत् | 23 स सम्पूर्णयत्वारिशद्वत्सरवयस्कौ भूत्वा एसायेलीयवंशनिजभ्रातृन् साक्षात् कर्तुं मतिं यके | 24 तेषां जनमेकं हिंसितं दृष्ट्वा तस्य सपक्षः सन् हिंसितजनम् उपकृत्वा मिसरीयजनं जघान् | 25 तस्य हस्तेनेश्वरस्तान् उद्दरिष्यति तस्य भ्रातृगण एति ज्ञास्यति स एत्यनुमानं यकार, किन्तु ते न बुबुधिरे | 26 तत्परे ऽहनि तेषाम् उभयोर्जनयोर्वाक्कलल उपस्थिते सति मूसाः समीपं गत्वा तयोर्भेलनं कर्तुं मतिं कृत्वा कथयामास, हे मडाशयौ युवां भ्रातरौ परस्परम् अन्यायं कुतः कुरुथः? 27 ततः समीपवासिनं प्रति यो जनोऽन्यायं यकार स तं दूरीकृत्य कथयामास, अस्माकमुपरि शास्तृत्वविचारयितृत्वपदयोः कस्त्वां नियुक्तवान्? 28 ह्यो यथा मिसरीयं उतवान् तथा किं मामपि उनिष्यसि? 29 तदा मूसा अेतादृशीं कथां श्रुत्वा पलायनं यके, ततो मिदियनदेशं गत्वा प्रवासी सन् तस्थौ, ततस्तत्र द्वौ पुत्रौ जज्ञाते | 30 अनन्तरं यत्वारिशद्वत्सरेषु गतेषु सीनयपर्वतस्य प्रान्तरे प्रज्वलितस्ताम्बस्य वह्निशिपायां परमेश्वरदूतस्तस्मै दर्शनं ददौ | 31 मूसास्तस्मिन् दर्शने विस्मयं भत्वा विशेषं ज्ञातुं निकटं गच्छति, 32 अेतस्मिन् समये, अहं तव पूर्वपुरुषाणाम् ईश्वरोऽर्थाद् एब्राहीम ईश्वर एरुहाड ईश्वरो याकूब् ईश्वरश्च, मूसामुद्दिश्य परमेश्वरस्यैतादृशी विहायसीया वाणी अवभूव, ततः स कम्पान्वितः सन् पुनर्निरीक्षितुं प्रगल्भो न अवभूव | 33 परमेश्वरस्तं जगाद, तव पादयोः पादुके भोयय यत्र तिष्ठसि सा पवित्रभूमिः | 34 अहं मिसरदेशस्थानां निजलोकानां दुर्दशां नितान्तम् अपश्यं, तेषां कातर्योक्तिञ्च श्रुतवान् तस्मात् तान् उद्दरुम् अवरुह्यागमम्; एदानीम् आगच्छ मिसरदेशं त्वां प्रेषयामि | 35 कस्त्वां शास्तृत्वविचारयितृत्वपदयोर्नियुक्तवान्, एति वाक्यमुक्त्वा तै र्यो मूसा अवज्ञातस्तमेव ईश्वरः स्तम्बमध्ये दर्शनदात्रा तेन दूतेन शास्तारं मुक्तिदातारञ्च कृत्वा प्रेषयामास | 36 स य मिसरदेशे सूकानाम्नि समुद्रे य पश्चात् यत्वारिशद्वत्सरान् यावत् मडाप्रान्तरे नानाप्रकाराण्यद्भुतानि कर्माणि लक्षणाणि य दर्शयित्वा तान् बहिः कृत्वा समानिनाय | 37 प्रभुः परमेश्वरो युष्माकं भ्रातृगणस्य मध्ये मादृशम् अेकं भविष्यद्दत्तारम् उत्पादयिष्यति तस्य कथायां यूयं मनो निधास्यथ, यो जन एसायेलः सन्तानेभ्य अेनां कथां कथयामास स अेष मूसाः | 38 मडाप्रान्तस्थमएडलीमध्येऽपि स अेव सीनयपर्वतोपरि तेन सार्द्धं संलापिनो दूतस्य यास्मन्पितृगणस्य मध्यस्थः सन् अस्माभ्यं दत्तव्यनि ञ्चवनदायकानि वाक्यानि लेभे | 39 अस्माकं पूर्वपुरुषास्तम् अमान्यं कृत्वा स्वेभ्यो दूरीकृत्य मिसरदेशं परावृत्त्य गन्तुं मनोभिरभिलष्य हारोणं जगदुः, 40 अस्माकम् अत्रेऽत्रे गन्तुम् अस्मदर्थं देवगणं निर्माहि यतो यो मूसा अस्मान् मिसरदेशाद् बहिः कृत्वानीतवान् तस्य किं जातं

तदस्माभिर्न ज्ञायते। 41 तस्मिन् समये ते गोवत्साकृतिं प्रतिमां निर्माय तामुद्दिश्य नैवेद्यमुत्सृज्य स्वहस्तकृतवस्तुना आनन्दितवन्तः। 42 तस्माद् एश्वरस्तेषां प्रति विभुषः सन् आकाशस्थं ज्योतिर्गणं पूजयितुं तेष्योऽनुमतिं ददौ, यादृशं भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु लिखितामस्ते, यथा, एश्वर्येऽलीयवंशा रे यत्वारिंशत्समान् पुरा। महति प्रान्ते संस्था यूयन्तु यानि य। भविष्योऽनुमतिं कृतवन्तस्तु तानि किं। मां समुद्दिश्य युष्माभिः प्रकृतानीति नैव य। 43 किन्तु वो भोलाकाशस्य देवस्य दूष्यमेव य। युष्माकं रिम्भनाभ्याया देवतायाश्च तारका। अतयोरुभयोर्भूर्ती युष्माभिः परिपूजिते। अतो युष्मांस्तु बाभेवः पारं नेष्यामि निश्चितं। 44 अपरत्र यन्निर्देशनम् अपश्यस्तदनुसारेण दूष्यं निर्मायिष्यस्मिन् एश्वरो भूसां अतद्वाक्यं भवाषे तत् तस्य निरूपितं साक्ष्यस्वरूपं दूष्यम् अस्माकं पूर्वपुरुषैः सल प्रान्तरे तस्थौ। 45 पश्चात् थिडोऽश्वेन सलितैस्तेषां वंशजातैरस्मत्पूर्वपुरुषैः स्वेषां सम्भुभाद् एश्वरेण दूरीकृतानाम् अन्यदेशीयानां देशाधिकृतिकाले समानीतं तद् दूष्यं दायुदोऽधिकारं यावत् तत्र स्थान आसीत्। 46 स दायुद् परमेश्वरस्यानुग्रहं प्राप्य चाकूष् एश्वरार्थम् अकं दूष्यं निर्मातुं ववाञ्छ; 47 किन्तु सुलेमान् तदर्थं मन्दिरम् अकं निर्मितवान्। 48 तथापि यः सर्वोपरिस्थः स कस्मिंश्चिद् हस्तकृते मन्दिरे निवसतीति नलि, भविष्यद्वादी कथाभेतां कथयति, यथा, 49 परेशो वदति स्वर्गो राजसिंहासनं मम। मदीयं पादपीठञ्च पृथिवी भवति ध्रुवं। तर्हि यूयं कृते मे किं प्रनिर्मास्यथ मन्दिरं। विश्रामाय मदीयं वा स्थानं किं विधते त्विदं। 50 सर्वोपेयेतानि वस्तूनि किं मे हस्तकृतानि न। 51 हे अनाज्ञाग्राहका अन्तःकरणे श्रवाणे यापवित्रलोकाः यूयम् अनवरतं पवित्रस्यात्मनः प्रातिकूल्यम् आचरथ, युष्माकं पूर्वपुरुषा यादृशा यूयमपि तादृशाः। 52 युष्माकं पूर्वपुरुषाः कं भविष्यद्वादिनां नाताऽयन्? ये तस्य धार्मिकस्य जनस्यागमनकथां कथितवन्तस्तान् अघ्नन् यूयम् अघूना विश्वासघातिनो भूत्वा तं धार्मिकं जनम् अहत। 53 यूयं स्वर्गायिदूतगणेन व्यवस्थां प्राप्यापि तां नाचरथ। 54 एषां कथां श्रुत्वा ते मनःसु भिद्वाः सन्तस्तं प्रति दन्तघर्षणम् अकुर्वन्। 55 किन्तु स्तिङ्गनः पवित्रेणात्मना पूर्णो भूत्वा गगणं प्रति स्थिरदृष्टिं कृत्वा एश्वरस्य दक्षिणे एदऽयमानं यीशुञ्च विलोक्य कथितवान्। 56 पश्य, मेघद्वारं मुकुतम् एश्वरस्य दक्षिणे स्थितं मानवसुतञ्च पश्यामि। 57 तदा ते प्रोच्यैः शब्दं कृत्वा कर्णेषुऽङ्गुली निर्धाय अकथितोऽभूय तम् आकम्बन्। 58 पश्चात् तं नगराद् बहिः कृत्वा प्रस्तरैराघ्नन् साक्षिणो लाकाः शीलनाम्नो यूनश्चरणसन्निधौ निजवस्त्राणि स्थापितवन्तः। 59 अनन्तरं हे प्रभो यीशे मदीयमात्मनं गृहाण स्तिङ्गनस्येति प्रार्थनावक्यवदनसमये ते तं प्रस्तरैराघ्नन्। 60 तस्मात् स जानुनी पातयित्वा प्रोच्यैः शब्दं कृत्वा, हे प्रभे पापमेतद् अतेषु मा स्थापय, एत्युक्त्वा महानिद्रां प्राप्नोत्।

8 तस्य उत्पत्त्याकरणं शौलोपि समभन्यत्। तस्मिन् समये यिऽशावाम्नगरस्थां माऽदलीं प्रति महाताऽनायां जातयां प्रेरितलोकान् लिखा सर्वोऽपरे थिडूदाशोमिरोऽणदेशयोर्नानास्थाने विकीर्णाः सन्तो गताः। 2 अन्यत्र्य भक्तलोकस्तं स्तिङ्गनं श्मशाने स्थापयित्वा बहु व्यलपन्। 3 किन्तु शौलो गृहे गृहे भ्रमित्वा स्त्रियः पुरुषाश्च धृत्वा कारायां बद्ध्वा माऽदल्या महात्प्यातं कृतवान्। 4 अन्यत्र्य ये विकीर्णा अभवन् ते सर्वत्र भ्रमित्वा सुसंवादे प्राचारयन्। 5 तदा द्विलिपः शोमिरोऽनगरं गत्वा श्रीश्याभ्यानां प्राचारयत्; 6 ततोऽशुथि-भूतग्रस्तलोकैभ्यो भूताश्रीकृत्यागच्छन् तथा भवः पक्षाघातिनः षष्ठा लोकाश्च स्वस्था अभवन्। 7 तस्मात् लाका एदृशं तस्याश्चर्यं कर्म्म विलोक्य निशम्य य सर्वं अकथितोऽभूय तेनोक्ताभ्याने मनांसि न्येदधुः। 8 तस्मिन्नगरे महानन्दश्चाभवत्। 9 ततः पूर्वं तस्मिन्नगरे शिमोन्नामा कश्चिज्जनो बह्वीर्मायाक्रियाः कृत्वा स्वं कञ्चन महापुरुषं प्रोच्य शोमिरोऽणीयानां मोहं जनयामास। 10 तस्मात् स मानुष एश्वरस्य महाशक्तिस्वरूप एत्युक्त्वा बालवृद्धवनिताः सर्वे लाकास्तस्मिन् मनांसि न्येदधुः। 11 स बहुकालान् मायाविक्रियया सर्वान् अतीव मोहयाञ्चकार, तस्मात् ते तं मेनिरे। 12 किन्त्वैश्वरस्य राजस्य यीशुश्रीष्टस्य नाम्नाभ्यान्प्रयारिणः द्विलिपस्य कथायां विश्वस्य तेषां स्त्रीपुरुषोऽभयलोका मञ्जिता अभवन्। 13 शेषे स शिमोन्पि स्वयं प्रच्यैत् ततो मञ्जितः सन् द्विलिपेन कृताम् आश्चर्यक्रियां लक्षाञ्च विलोक्यासम्भवं मन्यमानस्तेन सल स्थितवान्। 14 एत्थं शोमिरोऽणेशीयलोका एश्वरस्य कथाम् अगृह्णन् एति वार्तां यिऽशावाम्नगरस्थप्रेरिताः प्राप्य पितरं योऽनञ्च तेषां निकटे प्रेषितवन्तः। 15 ततस्ती तत् स्थानम् उपस्थाय लोका यथा पवित्रम् आत्मानं प्राप्नुवन्ति तदर्थं प्रार्थयेतां। 16 यतस्ते पुरा केवलप्रभुयीशोर्नाम्ना मञ्जितमात्रा अभवन्, न तु तेषां मध्ये कम्पि प्रति पवित्रस्यात्मन आविर्भावो जातः। 17 किन्तु प्रेरिताभ्यां तेषां गात्रेषु करेष्वपि तेषु सत्सु ते पवित्रम् आत्मानम् प्राप्नुवन्। 18 एत्थं लोकानां गात्रेषु प्रेरितयोः करार्पणेन तान् पवित्रम् आत्मानं प्राप्तान् दृष्ट्वा स शिमोन् तयोः समीपे मुद्रा आनीय कथितवान्; 19 अदं यस्य गात्रे हस्तम् अर्पयिष्यामि तस्यापि यथेत्थं पवित्रात्मप्राप्तिर्भवति तादृशीं शक्तिं मह्यं दत्तं। 20 किन्तु पितरस्तं प्रत्यवदत् तव मुद्रास्त्वया विनश्यन्तु यत एश्वरस्य दानं मुद्राभिः क्रीयते त्वमित्थं बुद्धवान्; 21 एश्वराय तावन्तःकराणं सरलं नलि, तस्माद् अत्र तवांशोऽधिकारश्च कोपि नास्ति। 22 अत अतत्पापहेतोः भेदान्वितः सन् केनापि प्रकारेण तव मनस अतस्याः कुकल्पनायाः क्षमा भवति,

अेतदर्थम् ईश्वरे प्रार्थनां कुरु; 23 यतस्त्वं तिकृतपिते पापस्य बन्धने य यदसि तन्मया बुद्धम् | 24 तदा शिमोन् अकथयत् तर्हि युवाभ्यामुदिता कथा मयि यथा न इलति तदर्थं युवां मन्निमित्तं प्रभौ प्रार्थनां कुरुतं | 25 अनेन प्रकारेण तौ साक्ष्यं दत्त्वा प्रभोः कथां प्रचारयन्तौ शोभितोऽपीयानाम् अनेकश्राभेषु सुसंवाद्यत्र प्रचारयन्तौ यिज्ञाशालमगरं परावृत्त्य गतौ | 26 ततः परम् ईश्वरस्य दूतः द्विलिपम् एत्यादिशत्, त्वमुत्थाय दक्षिणस्यां दिशि यो मार्गो प्रान्तस्य मध्येन यिज्ञाशालमो ऽसानगरं याति तं मार्गं गच्छ | 27 ततः स उत्थाय गतवान्; तदा कन्दकीनाम्ः कूशलोकाणां राज्याः सर्वसम्पत्तेरधीशः कूशदेशीय अेकः पाण्डो भजनार्थं यिज्ञाशालमगरम् आगत्य 28 पुनरपि रथमारुह्य विशयियानामो भविष्यद्वादिनो ग्रन्थं पठन् प्रत्यागच्छति | 29 अेतस्मिन् समये आत्मा द्विलिपम् अवदत्, त्वम् रथस्य समीपं गत्वा तेन साद्धं मिल | 30 तस्मात् स धावन् तस्य सन्निधावुपस्थाय तेन पठयमानं विशयियथविष्यद्वादिनो वाक्यं श्रुत्वा पृष्टवान् यत् पठसि तत् किं बुध्यसे? 31 ततः स कथितवान् केनयिन्न बोधितोऽं कथं बुध्येय? ततः स द्विलिपं रथमारोढुं स्वेन साद्धम् उपवेष्टुञ्च न्यवेदयत् | 32 स शास्त्रस्येतद्वाक्यं पठितवान् यथा, समानीयत धाताय स यथा मेषशावकः | लोमथ्येदकसाक्षाय्य मेषश्च नीरवो यथा | आबध्य वदनं स्वीयं तथा स समतिष्ठत | 33 अन्यायेन विचारेण स उच्छिन्नो ऽभवत् तदा | तत्कालीनमनुष्यान् को जनो वार्णयितुं क्षमः | यतो ञ्चवन्तृणां देशात् स उच्छिन्नो ऽभवत् ध्रुवं | 34 अनन्तरं स द्विलिपम् अवदत् निवेदयामि, भविष्यद्वादी यामिमां कथां कथयामास स किं स्वस्मिन् वा कस्मिंश्चिद् अन्यस्मिन्? 35 ततः द्विलिपस्तत्रकरणम् आरभ्य यीशोरुपाभ्यान् तस्यात्रे प्रस्तौत् | 36 एत्थं मार्गेण गच्छन्तौ जलाशयस्य समीप उपस्थितौ; तदा क्लीबोऽवादीत् पश्यात्र स्थाने जलभारते मम मज्जने का बाधा? 37 ततः द्विलिप उत्तरं व्याहरत् स्वान्तःकरणेन साकं यद्वि प्रत्येषि तर्हि बाधा नास्ति | ततः स कथितवान् यीशुभ्रीष्ट ईश्वरस्य पुत्र एत्यदं प्रत्येभि | 38 तदा रथं स्थगितं कर्तुम् आदिष्टे द्विलिपकलीबौ द्वौ जलम् अवारुढतां; तदा द्विलिपस्तम् मज्जयामास | 39 तत्पश्चात् जलमध्याद् उत्थितयोः सतोः परमेश्वरस्यात्मा द्विलिपं हत्वा नीतवान्, तस्मात् क्लीबः पुनस्तं न दृष्टवान् तथापि हृष्टयितः सन् स्वमार्गेण गतवान् | 40 द्विलिपश्चास्दोद्गारम् उपस्थाय तस्मात् कैसरियानगर उपस्थितिकालपर्यन्तं सर्वस्मिन्नगरे सुसंवादे प्रचारयन् गतवान् |

9 तत्कालपर्यन्तं शौलः प्रभोः शिष्याणां प्रातिकूल्येन ताऽनाबधयोः कथां निःसारयन् मडायाजकस्य सन्निधिं गत्वा 2 स्त्रियं पुरुषञ्च तन्मतत्राडिणं यं कञ्चित् पश्यति तान् धृत्वा बद्ध्वा यिज्ञाशालमम् आनयतीत्याशयेन दम्भेपकनगरीयं धर्मसमाजान् प्रति पत्रं यायितवान् | 3 गच्छन् तु दम्भेपकनगरनिकट उपस्थितवान्; ततोऽकस्माद् आकाशात् तस्य यतुर्दक्षु तेजसः प्रकाशनात् स लूमावपतत् | 4 पश्चात् हे शौल हे शौल कुतो मां ताऽयसि? स्वं प्रति प्रोक्तम् अेतं शब्दं श्रुत्वा 5 स पृष्टवान्, हे प्रभो भवान् कः? तदा प्रभुरकथयत् यं यीशुं त्वं ताऽयसि स अेवाऽं; कएटकस्य मुभे पदाघातकरणं त्व कष्टम् | 6 तदा कम्पमानो विस्मयापन्नश्च सोवदत् हे प्रभो मया किं कर्तव्यं? भवत एच्छा का? ततः प्रभुराज्ञापयद् उत्थाय नगरं गच्छ तत्र त्वया यत् कर्तव्यं तद् वदित्यते | 7 तस्य सङ्गिनो लोका अपि तं शब्दं श्रुतवन्तः किन्तु कमपि न दृष्ट्वा स्तब्धाः सन्तः स्थितवन्तः | 8 अनन्तरं शौलो लूमित उत्थाय यक्षुषी उन्मील्य कमपि न दृष्टवान् | तदा लोकास्तस्य हस्तौ धृत्वा दम्भेपकनगरम् आनयन् | 9 ततः स दिनत्रयं यावद् अन्धो लूत्वा न लुक्तवान् पीतवांश्च | 10 तदनन्तरं प्रभुस्तदम्भेपकनगरवासिन अेकस्मै शिष्याय दर्शनं दत्वा आहूतवान् हे अननिय | ततः स प्रत्यवादीत्, हे प्रभो पश्य शृणोमि | 11 तदा प्रभुस्तमाज्ञापयत् त्वमुत्थाय सरलनामानं मार्गं गत्वा यिडूदानिवेशने तार्षनगरीयं शौलनामानं जनं गवेषयन् पृच्छ; 12 पश्य स प्रार्थयते, तथा अननियनामक अेको जनस्तस्य समीपम् आगत्य तस्य गात्रे हस्ताप्राणं कृत्वा दृष्टिं ददातीत्यं स्वाने दृष्टवान् | 13 तस्माद् अननियः प्रत्यवदत् हे प्रभो यिज्ञाशालमि पवित्रलोकां प्रति सोऽनेकैर्दिसां कृतवान्; 14 अत्र स्थाने य ये लोकास्तव नाम्नि प्रार्थयन्ति तानपि बद्धुं स प्रधानयाजकेभ्यः शक्तिं प्राप्तवान्, एमां कथाम् अडम् अनेकेषां मुभेभ्यः श्रुतवान् | 15 किन्तु प्रभुरकथयत्, याहिं भिन्नेदेशीयलोकाणां लूपतीनाम् ईसायेल्लोकाणाञ्च निकटे मम नाम प्रचारयितुं स जनो मम मनोनीतपात्रभास्ते | 16 मम नामनिमित्तञ्च तेन कियान् मडान् क्लेशो लोक्तव्य अेतत् तं दर्शयिष्यामि | 17 ततो ऽननियो गत्वा गृहं प्रविश्य तस्य गात्रे हस्ताप्राणं कृत्वा कथितवान्, हे भ्रातः शौल त्वं यथा दृष्टिं प्राप्नोषि पवित्रेणात्मना परिपूर्णां भवसि य, तदर्थं तवागमनकाले येः प्रभुयीशुस्तुभ्यं दर्शनम् अददात् स मां प्रेषितवान् | 18 एत्युक्तमात्रे तस्य यक्षुर्भ्याम् मीनशल्कवद् वस्तुनि निर्गते तत्क्षणात् स प्रसन्नयक्षुर्भूत्वा प्रोत्थाय मञ्जिजोऽभवत् लुक्त्वा पीत्या सभलोभवय्य | 19 ततः परं शौलः शिष्यैः सह कतिपयदिवसान् तस्मिन् दम्भेपकनगरे स्थित्वाऽविलम्बं 20 सर्वभजनभवानानि गत्वा यीशुरीश्वरस्य पुत्र एमां कथां प्राचारयत् | 21 तस्मात् सर्वे श्रोतारश्चमकृत्य कथितवन्तो यो यिज्ञाशालमगर अेतन्नाम्ना प्रार्थयितुं लोकां विनाशितवान् अेवम् अेतादृशलोकां बद्ध्वा प्रधानयाजकनिकटे नयतीत्याशया

अेतत्स्थानमभ्यागच्छत् सअेव किमयं न भवति? 22 किन्तु शौलः क्रमश उत्साहवान् भूत्वा यीशुरीश्वरेणामिषिकतो ज्ञन अेतस्मिन् प्रमांशं दत्त्वा दम्भेषु-निवासिधिडूदीयलोकान् निरुत्तरान् अकरोत्। 23 एतथं बहुतिथे काले गते धिडूदीयलोकस्तं ढन्तुं मन्त्रयामासुः 24 किन्तु शौलस्तेषामेतस्या मन्त्रणाया वार्तां प्रापतवान्। ते तं ढन्तुं तु दिवानिशं गुप्ताः सन्तो नगरस्य द्वारेडतिष्ठन्; 25 तस्मात् शिष्यास्तं नीत्वा रात्रौ पिटके निधाय प्राथीरेणारोडयन्। 26 ततः परं शौलो धिडूशालमं गत्वा शिष्यगणेन सार्द्धं स्थातुम् अैडत्, किन्तु सर्वे तस्मादभिभयुः स शिष्य एति य न प्रत्ययन्। 27 अेतस्माद् भार्गव्भास्तं गृहीत्वा प्रेरितानां समीपमानीय मार्गमध्ये प्रभुः कथं तस्मै दर्शनं दत्तवान् याः कथाश्च कथितवान् स य यथाक्षोभः सन् दम्भेषुनगरे यीशो नमि प्राचारयत् अेतान् सर्व्ववृत्तान्तान् तान् ज्ञापितवान्। 28 ततः शौलस्तेः सड धिडूशालमि कालं यापयन् निर्भयं प्रभो र्थीशो नमि प्राचारयत्। 29 तस्माद् अन्यदेशीयलोकैः सार्द्धं विवाडस्योपस्थितत्वात् ते तं ढन्तुम् अयेष्टन्त। 30 किन्तु भ्रातृगणस्तज्ज्ञात्वा तं कैसरियानगरं नीत्वा तार्षनगरं प्रेषितवान्। 31 एतथं सति धिडूदियागालील्शोमिरोएदेशीयाः सर्वा मारुडव्यो विश्रामं प्राप्तास्ततस्तासां निष्ठाभवत् प्रभो र्मिया पवित्रस्यात्मनः सान्त्वनया य कालं क्षेपयित्वा बहुसंख्या अभवन्। 32 ततः परं पितरः स्थाने स्थाने भ्रमित्वा शेषे लोद्गारनिवासिपवित्रलोकानां समीपे स्थितवान्। 33 तदा तत्र पक्षाघातव्याधिनाष्टौ वत्सरान् शय्यागतम् अैनेयनामानं मनुष्यं साक्षत् प्राप्य तमवदत्, 34 डे अैनेय यीशुप्रीष्टस्त्वां स्वस्थम् अकार्षीत्, त्वमुत्थाय स्वशय्यां निक्षिप, एत्युक्तमात्रे स डदतिष्ठत्। 35 अेतादृशं दृष्ट्वा लोद्गाराणनिवासिनो लोकाः प्रभुं प्रति परावर्तन्त। 36 अपरञ्च भिक्षादानादिषु नानक्रियासु नित्यं प्रवृत्ता या याङ्गनगरनिवासिनी टाभिधानामा शिष्या यां डर्का अर्थाद् डरिणीमयुक्त्वा आह्वयन् सा नारी 37 तस्मिन् समये रुग्ना सती प्राणान् अत्यजत्, ततो लोकस्तां प्रक्षाल्योपरिस्थप्रकोष्ठे शाययित्वास्थापयन्। 38 लोद्गारं याङ्गनगरस्य समीपस्थं तस्मात्त्र पितर आस्ते, एति वार्तां श्रुत्वा तूर्णं तस्यागमनार्थं तस्मिन् विनयमुक्त्वा शिष्यगणो द्वौ मनुजौ प्रेषितवान्। 39 तस्मात् पितर उत्थाय ताभ्यां सार्द्धम् आगच्छत्, तत्र तस्मिन् उपस्थित उपरिस्थप्रकोष्ठं समानीते य विधवाः स्वाभिः सड स्थितिकाले डर्कया कृतानि यान्युत्तरीयाणि परिधेयानि य तानि सर्वाणि तं डर्शयित्वा रुदत्यश्रतसुषु डिड्वतिष्ठन्। 40 किन्तु पितरस्ताः सर्वा बहिः कृत्वा ज्ञानुनी पातयित्वा प्रार्थितवान्; पश्चात् शवं प्रति दृष्टिं कृत्वा कथितवान्, डे टाभीथे त्वमुत्तिष्ठ, एति वाक्य डक्ते सा स्त्री यक्षुषी प्रोन्मील्य पितरम् अवलोक्योत्थायोपाविशत्। 41 ततः पितरस्तस्याः करौ धृत्वा डतोल्य पवित्रलोकान् विधवाभ्राडूय तेषां निकटे सज्जवां तां समार्पयत्। 42 अेषा कथा समस्तयाङ्गनगरं व्याप्ता तस्माद् अनेके लोकाः प्रभो व्यश्वसन्। 43 अपरञ्च पितरस्तथाङ्गनगरीयस्य कस्ययित् शिमोन्नामभ्रार्मडकारस्य गृहे बहुदिनानि न्यवसत्।

10 कैसरियानगर एताडियाभ्यसैन्यान्तर्गतः कर्णालियिनामा सेनापतिरासीत् 2 स सपरिवारो भक्त एश्वरपरायणश्चासीत्; लोकैभ्यो बहुडनि दानादीनि दत्त्वा निरन्तरम् एश्वरे प्रार्थयाञ्जके। 3 अेकदा तृतीयप्रडरवेलायां स दृष्टवान् एश्वरस्यैक दूतः सप्रकाशं तत्समीपम् आगत्य कथितवान्, डे कर्णालियि। 4 किन्तु स तं दृष्ट्वा भीतोडकथयत्, डे प्रभो किं? तदा तमवदत् तव प्रार्थना दानाडि य साक्षिस्वडुपं भूवैश्वरस्य गोरमभवत्। 5 एदानीं याङ्गनगरं प्रति लोकान् प्रेष्य समुद्रतीरे शिमोन्नामभ्रार्मडकारस्य गृहे प्रवासकारी पितरनाम्ना विप्यातो यः शिमोन् तम् आह्वायय; 6 तस्मात् त्वया यधत् कर्तव्यं तत्तत् स वडिध्यति। 7 एत्युपडिश्य दूते प्रस्थिते सति कर्णालियिः स्वगृडस्थानां दासानां द्वौ जनौ नित्यं स्वसङ्गिनां सैन्यानाम् अेकां भक्तसेनाञ्चाडूय 8 सकलमेतं वृत्तान्तं विज्ञाप्य याङ्गनगरं तान् प्राडिणोत्। 9 परस्मिन् दिने ते यात्रां कृत्वा यदा नगरस्य समीप उपातिष्ठन्, तदा पितरो द्वितीयप्रडरवेलायां प्रार्थयितुं गृडपृष्ठम् आरोडत्। 10 अेतस्मिन् समये क्षुधार्तः सन् किञ्चिद् भोक्तुम् अैच्छत् किन्तु तेषाम् अन्नासाडनसमये स भूर्च्छितः सन्नपतत्। 11 ततो मेघद्वारं मुक्तं यतुर्भिः कोणैर् लम्बितं बृडद्वस्त्रमि कञ्चन भाजनम् आकाशात् पृथिवीम् अवारोडतीति दृष्टवान्। 12 तन्मध्ये नानप्रकारा ग्राम्यवन्यपशवः भेयरोरोगामिप्रभृतयो जन्तवश्चासन्। 13 अनन्तरं डे पितर उत्थाय डत्वा भुंक्ष्व तम्प्रतीयं गगाणीया वाणी जाता। 14 तदा पितरः प्रत्यवदत्, डे प्रभो एदृशं मा भवतु, अडम् अेतत् कालं यावत् निषिद्धम् अशुषि वा द्रव्यं किञ्चिदपि न भुक्तवान्। 15 ततः पुनरपि तादृशी विडयसीया वाणी जाता यद् एश्वरः शुषि कृतवान् तत् त्वं निषिद्धं न जानीडि। 16 एतथं त्रिः सति तत् पात्रं पुनराडुष्टे आकाशम् अगच्छत्। 17 ततः परं यद् डर्शनं प्रापतवान् तस्य को भाव एत्यत्र पितरो मनसा सन्डेघि, अेतस्मिन् समये कर्णालियिस्य ते प्रेषिता मनुष्या द्वारस्य सन्निधावुपस्थाय, 18 शिमोन् गृडमन्विड्यन्तः सम्पृथ्याडूय कथितवन्तः पितरनाम्ना विप्यातो यः शिमोन् स किमत्र प्रवसति? 19 यदा पितरस्तडर्शनस्य भावं मनसान्दोलयति तदात्मा तमवदत्, पश्य त्रयो जनास्त्वां भूगयन्ते। 20 त्वम् उत्थायावरुह्य निःसन्डेडं तैः सड गच्छ भयैव ते प्रेषिताः। 21 तस्मात् पितरोडवरुह्य कर्णालियिप्रेरितलोकानां निकटमागत्य कथितवान् पश्यत यूयं यं भूगयध्वे स जर्नोडं, यूयं किन्मिचित्तम् आगताः? 22 ततस्ते प्रत्यवदन् कर्णालियिनामा शुद्धस्य एश्वरपरायणो

यिद्धीयदेशस्थानां सर्वेषां सन्निधौ सुभ्यात्यापन्न अेकः सेनापतिर्निजगृहं त्वामाहूय नेतुं त्वत्तः कथा श्रोतुञ्च पवित्रदूतेन समादिष्टः | 23 तदा पितरस्तानभ्यन्तरं नीत्वा तेषामतिथ्यं कृतवान्, परेऽहनि तैः सार्द्धं यात्रामकरोत्, याज्ञोनिवासिनां भ्रातृणां कियन्तो जनाश्च तेन सह गताः | 24 परस्मिन् दिवसे कैसरियानगरमध्यप्रवेशसमये कर्णालियो ज्ञातिबन्धून् आहूयानीय तान् अपेक्ष्य स्थितः | 25 पितरं गृहं उपस्थिते कर्णालियस्तं साक्षात्कृत्य यराण्योः पतित्वा प्राणामत् | 26 पितरस्तमुत्थाप्य कथितवान्, उत्तिष्ठामपि मानुषः | 27 तदा कर्णालियेन साकम् आलपन् गृहं प्राविशत् तन्मध्ये य बडुलोकानां समागमं दृष्ट्वा तान् अवदत्, 28 अन्यजातीयलोकैः महालपनं वा तेषां गृहमध्ये प्रवेशनं यिद्धीयानां निषिद्धम् अस्तीति यूयम् अवगच्छथ; किन्तु कमपि मानुषम् अव्यवहार्यम् अशुचिं वा ज्ञातुं मम नोचितम् एति परमेश्वरो मां ज्ञापितवान् | 29 एति हेतोरहानश्रवणमात्रात् काञ्चनापत्तिम् अकृत्वा युष्माकं समीपम् आगतोस्मि; पृच्छामि यूयं किन्मिभित्तं माम् आहूयत? 30 तदा कर्णालियः कथितवान्, अध यत्वारि दिनानि जातानि अेतावद्देवां यावद् अहम् अनाहार आसन् ततस्तृतीयप्रदरे सति गृहे प्रार्थनसमये तेजोमयवस्त्रभृद् अेको जनो मम समक्षं तिष्ठन् अेतां कथाम् अकथयत्, 31 हे कर्णालिय त्वदीया प्रार्थनां एश्वरस्य कर्णगोचरीभूता तव दानादि य साक्षिस्यस्वपं भूत्वा तस्य दृष्टिगोचरमभवत् | 32 अतो याज्ञोनिगरं प्रति लोकान् प्रहित्य तत्र समुद्रतीरे शिमोनाम्नः कस्यचिद्व्यर्भकारस्य गृहे प्रवासकारी पितरनाम्ना विभ्यातो यः शिमोन् तमाहूयथ; ततः स आगत्य त्वाम् उपेक्षयति | 33 एति कारणात् तत्क्षणात् तव निकटे लोकान् प्रेषितवान्, त्वमागतवान् एति तद्भद्रं कृतवान् | एश्वरो यान्याभ्यानानि कथयितुम् आदिशत् तानि श्रोतुं वयं सर्वे साम्प्रतम् एश्वरस्य साक्षाद् उपस्थिताः स्मः | 34 तदा पितरं एभां कथां कथयितुम् आरब्धवान्, एश्वरो मनुष्याणाम् अपक्षपाती सन् 35 यस्य कस्यचिद् देशस्य यो लोकस्तस्माद्गीत्वा सत्कर्म करोति स तस्य ग्राह्यो भवति, अेतस्य निश्चयम् उपलब्धवानहम् | 36 सर्वेषां प्रभु यो यीशुश्रीष्टस्तेन एश्वर एसायेल्वंशानां निकटे सुसंवादे प्रेष्य सम्भेलनस्य यं संवादे प्रायारयत् तं संवादे यूयं श्रुतवन्तः | 37 यतो योऽना मज्जने प्रचारिते सति स गालीलदेशमारभ्य समस्तयिद्धीयदेशं व्याप्नोत्; 38 इलत एश्वरेण पवित्रेणात्मना शक्त्या यामिषिकतो नासरतीययीशुः स्थाने स्थाने भ्रमन् सुकियां कुर्वन् शैतानां क्लिष्टान् सर्वलोकान् स्वस्थान् अकरोत्, यत एश्वरस्तस्य सहाय आसीत्; 39 वयञ्च यिद्धीयदेशे यिज्ञाशलमगरे य तेन कृतानां सर्वेषां कर्माणां साक्षिणो भवामः | लोकान् कुशे विद्वधा उतवन्तः, 40 किन्तु तृतीयदिवसे एश्वरस्तमुत्थाप्य सप्रकाशम् अदर्शयत् | 41 सर्वलोकानां निकट एति न हि, किन्तु तस्मिन् श्मशानादुत्थिते सति तेन सार्द्धं भोजनं पानञ्च कृतवन्त अेतान् दृशा एश्वरस्य मनोनीताः साक्षिणो ये वयम् अस्माकं निकटे तमदर्शयत् | 42 ज्वितमृतोभयलोकानां वियारं कर्तुम् एश्वरो यं नियुक्तवान् स अेव स जनः, एभां कथां प्रचारयितुं तस्मिन् प्रमाणां दातुञ्च सोऽस्मान् आज्ञापयत् | 43 यस्तस्मिन् विश्वसिति स तस्य नाम्ना पापान्मुक्तो भविष्यति तस्मिन् सर्वे भविष्यद्वादिनोपि अेतान् दृशं साक्ष्यं ददति | 44 पितरस्यैतत्कथाकथनकाले सर्वेषां श्रोतृणामुपरि पवित्र आत्मावारोडत् | 45 ततः पितरेण सार्द्धम् आगतास्त्वकछेदिनो विश्वासिनो लोका अन्यदेशीयेभ्यः पवित्र आत्मनि दत्ते सति 46 ते नानाजातीयभाषाभिः कथां कथयन्त एश्वरं प्रशंसन्ति, एति दृष्ट्वा श्रुत्वा य विस्मयम् आपधन्त् | 47 तदा पितरः कथितवान्, वयमिव ये पवित्रम् आत्मानं प्राप्तास्तेषां जलमज्जन् किं कोपि निषेद्धं शक्नोति? 48 ततः प्रभो नाम्ना मज्जिता भवतेति तानाज्ञापयत् | अनन्तरं ते स्वैः सार्द्धं कतिपयदिनानि स्थातुं प्रार्थयन्त |

11 एथं भिन्नदेशीयलोका अपीश्वरस्य वाक्यम् अगृह्णन् एभां वार्त्तां यिद्धीयदेशस्थप्रेरिता भ्रातृणाश्च श्रुतवन्तः | 2 ततः पितरे यिज्ञाशलमगरे गतवति त्वकछेदिनो लोकस्तेन सह विवदमाना अवदन्, 3 त्वम् अत्वकछेदिलोकानां गृहं गत्वा तैः सार्द्धं भुक्तवान् | 4 ततः पितर आदितः क्रमशस्तत्कार्यस्य सर्ववृत्तान्तमाभ्यातुम् आरब्धवान् | 5 याज्ञोनिगर अेकदादं प्रार्थयमानो भूयिष्ठः सन् दर्शनेन यतुर्षु कोणेषु लम्बनमानं वृद्धस्त्रमिव पात्रमेकम् आकाशदवरुह्य मन्तिकटम् आगच्छद् अपश्यम् | 6 पश्चात् तद् अनन्यदृष्ट्या दृष्ट्वा विविध्य तस्य मध्ये नानाप्रकारान् ग्राम्यवन्त्यपशून् उरोगामिभेयरांश्च दृष्टवान्; 7 हे पितर त्वमुत्थाय गत्वा तुंक्ष्व मां सम्बोध्य कथयन्तं शब्दमेकं श्रुतवांश्च | 8 ततोदं प्रत्यवदं, हे प्रभो नेत्यं भवतु, यतः किञ्चन निषिद्धम् अशुचिं द्रव्यं वा मम मुभमध्यं कदापि न प्राविशत् | 9 अपरम् एश्वरो यत् शुचिं कृतवान् तन्निषिद्धं न जानीहि द्विर्माभ्रतीदृशी विहायसीया वाणी जाता | 10 त्रिरित्यं सति तत् सर्वं पुनराकाशम् आकृष्टं | 11 पश्चात् कैसरियानगरात् त्रयो जना मन्तिकटं प्रेषिता यत्र निवेशने स्थितोदं तस्मिन् समये तत्रोपातिष्ठन् | 12 तदा निःसन्देहं तैः सार्द्धं यातुम् आत्मा मामादिष्टवान्; ततः परं मया सदैतेषु षड्भ्रातृषु गतेषु वयं तस्य मनुजस्य गृहं प्राविशाम | 13 सोस्माकं निकटे कथामेताम् अकथयत् अेकदा दूत अेकः प्रत्यक्षीभूय मम गृहमध्ये तिष्ठन् मामित्याज्ञापितवान्, याज्ञोनिगरं प्रति लोकान् प्रहित्य पितरनाम्ना विभ्यातं शिमोन्म् आहूयथ; 14 ततस्तव त्वदीयपरिवाराणाञ्च येन पत्रिणां भविष्यति तत् स उपेक्षयति | 15 अदं तां कथामुत्थाप्य कथितवान् तेन प्रथमम् अस्माकम् उपरि

यथा पवित्र आत्मावउढवान् तथा तेषामयुपरि समवउढवान् | 16 तेन योऽन् जले मञ्जितवान् एति सत्यं किन्तु यूयं पवित्र आत्मनि मञ्जिता भविष्यथ, एति यद्वाक्यं प्रभुरुदितवान् तत् तदा मया स्मृतम् | 17 अतः प्रभा यीशुः प्रीष्टे प्रत्ययकारिणो ये वयम् अस्मभ्यम् एश्वरो यद् एतवान् तत् तेभ्यो लोकेभ्योपि एतवान् ततः कोऽन्? किमडम् एश्वरं वारयितुं शक्नोमि? 18 कथामेतां श्रुत्वा ते क्षान्ता एश्वरस्य गुणान् अनुकीर्त्य कथितवन्तः, तर्हि परमायुःप्राप्तिनिमित्तम् एश्वरोऽन्यदेशीयलोकेभ्योपि मनःपरिवर्तनरूपं दानम् अदात् | 19 स्तिङ्गान् प्रति उपद्रवे घटिते ये विकीर्णा अभवन् ते कैनीकुप्राप्तियभियासु भ्रमित्वा केवलविडूदीयलोकां विना इस्याप्यन्यस्य समीप एश्वरस्य कथां न प्राचारयन् | 20 अपरं तेषां कुप्रीयाः कुरीनीयाश्च कियन्तो जना आन्तियभियानगरं गत्वा यूनानीयलोकानां समीपेपि प्रभोर्योः कथां प्राचारयन् | 21 प्रभोः इरस्तेषां सहाय आसीत् तस्माद् अनेके लोका विश्वस्य प्रभुं प्रति परावर्तन्त | 22 एति वार्तायां यिःशुलामस्थमएऽलीयलोकाणां कर्णगोचरीभूतायाम् आन्तियभियानगरं गन्तु ते भार्गव्यां प्रैरयन् | 23 ततो भार्गव्यास्तत्र उपस्थितः सन् एश्वरस्यानुग्रहस्य इत्वं दृष्ट्वा सान्दो जातः, 24 स स्वयं साधु विश्वासेन पवित्रेणात्मना य परिपूर्णः सन् गनोनिष्ठया प्रभावास्थां कर्तुं सर्वान् उपदिष्टवान् तेन प्रभोः शिष्या अनेके अबभूवुः | 25 शेषे शौलं भृगयितुं भार्गव्यास्तार्पणनगरं प्रस्थितवान् | तत्र तस्योद्देशं प्राप्य तम् आन्तियभियानगरम् आनयत्; 26 ततस्तौ माऽलीस्थलोकैः सभां कृत्वा संवत्सरमेकं यावद् बहुलोकान् उपादिशतां; तस्मिन् आन्तियभियानगरे शिष्याः प्रथमं श्रीष्टीयनाम्ना विख्याता अभवन् | 27 ततः परं भविष्यद्वादिगणो यिःशुलाम आन्तियभियानगरम् आगते सति 28 आगावनामा तेषामेक उत्थाय आत्मनः शिक्षया सर्व्यदेशे दुर्भिक्षं भविष्यतीति ज्ञापितवान्; ततः कलौटियकैसरस्याधिकारे सति तत् प्रत्यक्षम् अभवत् | 29 तस्मात् शिष्या अकैकशः स्वस्वशक्त्यनुसारतो यिडूदीयदेशनिवासिनां व्रतृणां दिनयापनार्थं धनं प्रेषयितुं निश्चित्य 30 भार्गव्याशौलयो द्वारा प्राचीनलोकाणां समीपं तत् प्रेषितवन्तः |

12 तस्मिन् समये डेरोऽराजो माऽऽल्याः कियञ्जनेभ्यो दुःखं दातुं प्रारभत् | 2 विशेषतो योऽनः सोऽरं याकूबं कर्वालाघातेन उतवान् | 3 तस्माद् यिडूदीयाः सन्तुष्टा अभवन् एति विज्ञाय स पितरमपि धर्तुं गतवान् | 4 तदा किएवशून्यपूपोत्सवसमय उपातिष्ठत्; अत उत्सवे गते सति लोकानां समक्षं तं भडिरानेय्यामीति मनसि स्थिरीकृत्य स तं धारयित्वा रक्षार्थम् येषाम् अकैकसंधे यत्वारो जनाः सन्ति तेषां यतुर्णां रक्षकसंधानां समीपे तं समर्थं कारायां स्थापितवान् | 5 किन्तु पितरस्य कारास्थितिकारणत् माऽऽल्या लोका अविश्रामम् एश्वरस्य समीपे प्रार्थयन्त | 6 अनन्तरं डेरोऽरं तं भडिरानायितुं उद्यते सति तस्यां रात्रौ पितरो रक्षकद्वयमध्यस्थाने शृङ्गभलद्वयेन बद्धव्यः सन् निद्रित आसीत्, दौवारिकाश्च कारायाः सम्भूये तिष्ठन्तो द्वारम् अरक्षिषुः | 7 अतस्मिन् समये परमेश्वरस्य दूते समुपस्थिते कारा दीप्तिमती जाता; ततः स दूतः पितरस्य कुक्षावावातं कृत्वा तं जागरयित्वा भाषितवान् तूर्णमुत्तिष्ठ; ततस्तस्य उस्तस्थशृङ्गभलद्वयं गलत् पतितं | 8 स दूतस्तमवदत्, अद्वकटिः सन् पादयोः पादुके अर्पय; तेन तथा कृते सति दूतस्तम् उक्तवान् गात्रीयवस्त्रं गात्रे निधाय मम पश्चाद् अडि | 9 ततः पितरस्तस्य पश्चाद् प्रजन् भडिरगच्छत्, किन्तु दूतेन कर्मैतत् कृतमिति सत्यमज्ञात्वा स्वप्नदर्शनं ज्ञातवान् | 10 एतयं तौ प्रथमं द्वितीयाञ्च कारां लङ्घित्वा येन लौडनिर्मितद्वारेण नगरं गम्यते तत्समीपं प्राप्नुतां; ततस्तस्य क्वाटं स्वयं मुक्तमभवत् ततस्तौ तस्थानाद् बहिर्भूत्वा मार्गेकस्य सीमां यावद् गतौ; ततोऽऽस्मात् स दूतः पितरं त्यक्तवान् | 11 तदा स येतनां प्राप्य कथितवान् निजदूतं प्रदित्य परमेश्वरो डेरोऽरो उस्ताद् यिडूदीयलोकाणां सर्व्याशायाश्च मां समुद्धृतवान् एत्यहं निश्चयं ज्ञातवान् | 12 स विविच्य मार्कान्ना विख्यातस्य योऽनो मातुर्भरियमो यस्मिन् गृहे बहवः सम्भूय प्रार्थयन्त तन्निवेशनं गतः | 13 पितरेण बहिर्द्वारं आहते सति रोदानामा बालिका द्रष्टुं गता | 14 ततः पितरस्य स्वरं श्रुत्वा सा उर्षयुक्ता सती द्वारं न भोययित्वा पितरो द्वारे तिष्ठतीति वार्तां वक्तुम् अव्यन्तरं धारयित्वा गतवती | 15 ते प्रावोयन् त्वमुन्मत्ता जातासि किन्तु सा मुहुर्मुहुःकुरुतवती सत्यमेवैतत् | 16 तदा ते कथितवन्तस्तर्हि तस्य दूतो भवेत् | 17 पितरो द्वारमाहृतवान् अतस्मिन्नन्तरं द्वारं भोययित्वा पितरं दृष्ट्वा विस्मयं प्राप्ताः | 18 ततः पितरो निःशब्दं स्थातुं तान् प्रति उस्तेन सङ्केतं कृत्वा परमेश्वरो येन प्रकारेण तं काराया उद्धृत्यानीतवान् तस्य वृत्तान्तं तान्ज्ञापयत्, यूयं गत्वा याकुबं व्रातृगणान् वार्तामितां वदतेत्युक्ता स्थानान्तरं प्रस्थितवान् | 19 प्रभाते सति पितरः क्व गत एत्यत्र रक्षकाणां मध्ये मडान् कलडो जातः | 20 डेरोऽद् बहु भृगयित्वा तस्योद्देशे न प्राप्ते सति रक्षकान् संपृच्छ्य तेषां प्राणान् उन्तुम् आदिष्टवान् | 21 पश्चात् स यिडूदीयप्रदेशात् कैसरियानगरं गत्वा तत्रावातिष्ठत् | 22 सोररीदीनदेशयोर्लौडिभ्यो डेरोऽरि युयुत्सौ सति ते सर्व्य अकमन्त्राणाः सन्तस्तस्य समीप उपास्थाय ल्वास्तनामानं तस्य वस्त्रगुणधारीं सहायं कृत्वा डेरोऽरा सार्द्धं सन्धिं प्रार्थयन्त यतस्तस्य राज्ञो देशेन तेषां देशीयानां भरणम् अभवत् | 23 अतः कुत्रयिन् निरुपितदिने डेरोऽराजकीयं परिच्छेदं परिधाय सिंहासने समुपविश्य तान् प्रति कथाम् उक्तवान् | 24 ततो लोका उच्यैःकारं प्रत्यवदन्, अथ मनुजरोवो न डि, एश्वरीयरवः | 25 तदा डेरोऽरं एश्वरस्य सम्मानं नाकरोत्; तस्माद्धेतोः परमेश्वरस्य दूतो उडात्

तं प्राडरत् तेनैव स कीटैः क्षीणः सन् प्राणान् अजडात् | किन्तुशिवरस्य कथा देशं व्याप्य प्रबलाभवत् | ततः परं बार्णव्वाशौली यस्य कर्माणो भारं प्राप्नुतां ताभ्यां तस्मिन् सम्पादिते सति मार्कनाम्ना विज्यातो यो योऽन् तं सङ्गिनं कृत्वा यिज्ञशालमनगरात् प्रत्यागतौ |

13 अपरञ्च बार्णव्वाः, शिमोन् यं निग्नं वदन्ति, कुरीनीयलूकियो डेरोडा राजा सड कृतविधाभ्यासो भिनडेम्, शौलश्रौते ये कियन्तो जना भविष्यद्वादिन उपदेशरश्मान्तियभियानगरस्थभाण्डल्याम् आसन्, 2 ते यदोपवासं कृत्वेश्वरम् असेवन्त तस्मिन् समये पवित्र आत्मा कथितवान् अडं यस्मिन् कर्माणि बार्णव्वाशौली नियुक्तवान् तत्कर्म कर्तुं तौ पृथक् कुरुत | 3 ततस्तेरुपवासप्रार्थनयोः कृतयोः सतोस्ते तयोर्गात्रयोर्दस्ताप्राणं कृत्वा तौ व्यसृजन् | 4 ततः परं तौ पवित्रेणात्मना प्रेरितौ सन्तौ सिलूकियानगरम् उपस्थाय समुद्रपथेन कुप्रोपद्वीपम् अगच्छतां | 5 ततः सालामीनगरम् उपस्थाय तत्र यिडूदीयानां भजनभवनानि गत्वेश्वरस्य कथां प्राचारयतां; योऽनपि तत्सडयरोडभवत् | 6 एत्थं ते तस्योपद्वीपस्य सर्वत्र भ्रमन्तः पाङ्गनगरम् उपस्थिताः; तत्र सुविवेकन सर्जियपौलनाम्ना तद्देशाधिपतिना सड भविष्यद्वादिनो वेशधारी बर्थाशुनामा यो मायावी यिडूदी आसीत् तं साक्षात् प्राप्तवतः | 7 तद्देशाधिप एश्वरस्य कथां श्रोतुं वाञ्छन् पौलबार्णव्वाभ्यां न्यमन्त्रयत् | 8 किन्तुवल्गुमा यं मायाविनं वदन्ति स देशाधिपतिं धर्ममार्गाद् बडिर्भूतं कर्तुम् अयतत | 9 तस्मात् शोलोडर्थात् पौलः पवित्रेणात्मना परिपूर्णः सन् तं मायाविनं प्रत्यनन्यदृष्टिं कृत्वाकथयत्, 10 हे नरकिन् धर्मद्वेषिन् कीटिल्यदृष्टमपरिपूर्णं, त्वं किं प्रभोः सत्यपथस्य विपर्ययकरणात् कदापि न निवर्त्तिष्यसे? 11 अधुना परमेश्वरस्तव समुचितं करिष्यति तेन कतिपयदिनानि त्वम् अन्धः सन् सूर्यमपि न द्रक्ष्यसि | तत्क्षणाद् रान्निवद् अन्धकारस्तस्य दृष्टिम् आरच्छादितवान्; तस्मात् तस्य डस्तं धर्तुं स लोकमन्विष्यन् एतस्ततो भ्रमणं कृतवान् | 12 अेनां घटनं दृष्ट्वा स देशाधिपतिः प्रभूपदेशाद् विस्मित्य विश्वासं कृतवान् | 13 तदनन्तरं पौलस्तत्सङ्गिनी य पाङ्गनगरात् प्रोतं यालयित्वा पम्फुलियादेशस्य पर्गीनगरम् अगच्छन् किन्तु योऽन् तयोः समीपाद् अेत्य यिज्ञशालमं प्रत्यागच्छत् | 14 पश्चात् तौ पर्गीतो यात्रां कृत्वा पिस्सिटियादेशस्य आन्तियभियानगरम् उपस्थाय विश्रामावारे भजनभवनं प्रविश्य समुपाविशतां | 15 व्यवस्थाभविष्यद्वाक्ययोः पठितयोः सतो डे भ्रातरौ लोकान् प्रति युवयोः काश्चिद् उपदेशकथा यधस्ति तर्हि तां वदतं तौ प्रति तस्य भजनभवनस्याधिपतयः कथाम् अेतां कथयित्वा प्रैषयन् | 16 अतः पौल उत्तिष्ठन् डस्तेन सङ्केतं कुर्वन् कथितवान् हे एस्त्रायेलीयमनुष्या एश्वरपरायाणाः सर्वे लोका यूयम् अवधद् | 17 अेतेषामिस्त्रायेल्लोकानाम् एश्वरोऽस्माकं पूर्वपुरुषान् मनोनीतान् कृत्वा गृहीतवान् ततो मिसरि देशे प्रवसनकाले तेषामुन्तं कृत्वा तस्मात् स्वीयबाडुभवेन तान् बडिः कृत्वा समानयत् | 18 यत्वारिशद्वत्सरान् यावच्च मडप्रान्तरं तेषां भरणं कृत्वा 19 किनान्देशान्तर्वर्तीणि सप्तराज्यानि नाशयित्वा गुटिकापातेन तेषु सर्वदशेषु तेभ्योऽधिकारं दत्तवान् | 20 पञ्चाशदधिकयतुःशतेषु वत्सरेषु गतेषु य शिमुयेलभविष्यद्वादिपर्यन्तं तेषामुपरि वियारयितुन् नियुक्तवान् | 21 तैश्च राज्ञि प्रार्थिते, एश्वरो भिन्यामीनो वंशजातस्य कीशः पुत्रं शौलं यत्वारिशद्वर्षपर्यन्तं तेषामुपरि राजानं कृतवान् | 22 पश्चात् तं पडय्युतं कृत्वा यो मडिष्टकियाः सर्व्याः करिष्यति तादृशं मम मनोभिमतम् अेकं जन् विशयः पुत्रं दायूदं प्राप्तवान् एतं प्रमाणं यस्मिन् दायूदि स दत्तवान् तं दायूदं तेषामुपरि राजत्वं कर्तुम् उत्पादितवान् | 23 तस्य स्वप्रतिश्रुतस्य वाक्यस्यानुसारेण एस्त्रायेल्लोकानां निमित्तं तेषां मनुष्याणां वंशाद् एश्वर अेकं यीशुं (त्रातारम्) उदपादयत् | 24 तस्य प्रकाशनात् पूर्वं योऽन् एस्त्रायेल्लोकानां सन्निधौ मनःपरावर्तनरूपं मज्जनं प्राचारयत् | 25 यस्य य कर्माणो भारं प्रप्तवान् योऽन् तन् निष्पादयन् अेतां कथां कथितवान्, यूयं मां कं जन् जानीथ? अडम् अभिषिक्तत्राता नडि, किन्तु पश्यत यस्य पादयोः पादुकयोर्बन्धने मोचयितुमपि योग्यो न भवामि तादृश अेको जन्ो मम पश्चाद् उपतिष्ठति | 26 हे एभ्राहीमो वंशजाता भ्रातरो हे एश्वरभीताः सर्वलोका युष्मान् प्रति परित्राणस्य कथैषा प्रेरिता | 27 यिज्ञशालमिन्वासिनस्तेषाम् अधिपतयश्च तस्य यीशोः परिययं न प्राप्य प्रतिविश्रामावारे पठयमानानां भविष्यद्वादिक्थानाम् अभिप्रायम् अबुद्ध्वा य तस्य वधेन ताः कथाः सङ्ग्राह्य अकुर्वन् | 28 प्राणाननस्य कमपि डेतुम् अप्राप्यापि पीलातस्य निकटे तस्य वधं प्रार्थयन्त | 29 तस्मिन् याः कथा लिभिताः सन्ति तदनुसारेण कर्म सम्पाद्य तं कुशाद् अवतार्य श्मशाने शायितवन्तः | 30 किन्तुशिवरः श्मशानात् तमुदस्थापयत्, 31 पुनश्च गालीलप्रदेशाद् यिज्ञशालमनगरं तेन सार्द्धं ये लोका आगच्छन् स बडुदिनानि तेभ्यो दर्शनं दत्तवान्, अतस्त एदानीं लोकान् प्रति तस्य साक्षिणः सन्ति | 32 अस्माकं पूर्वपुरुषाणां समक्षम् एश्वरो यस्मिन् प्रतिज्ञातवान् यथा, त्वं मे पुत्रोसि याध त्वां समुत्थापितवानडम् | 33 एतं वदयन् द्वितीयगीते लिभितमास्ते तद् यीशोरुत्थानेन तेषां सन्ताना ये वयम् अस्माकं सन्निधौ तेन प्रत्यक्षी कृतं, युष्मान् एभं सुसंवादे ज्ञापयामि | 34 परमेश्वरेण श्मशानाद् उत्पापितं तदीयं शरीरं कदापि न क्षेप्यते, अेतस्मिन् स स्वयं कथितवान् यथा दायूदं प्रति प्रतिज्ञातो यो वरस्तमडं तुभ्यं दास्यामि | 35 अेतदन्यस्मिन् गीतेऽपि

कथितवान् | स्वकीयं पुण्यवन्तं त्वं क्षयितुं न य इत्यसि | 36 दायुधा एश्वराभिमतसेवायै निजयुषि व्ययिते सति स भद्रानिद्रां प्राप्य निजैः पूर्वपुरुषैः सः सः मिलितः सन् अक्षीयत; 37 किन्तु यमीश्वरः श्मशानाद् उदस्थापयत् स नाक्षीयत | 38 अतो हे भ्रातरः, अनेन जनेन पापमोयनं भवतीति युष्मान् प्रति प्रचारितम् आस्ते | 39 इलतो भूसाव्यवस्थया यूयं येभ्यो दोषेभ्यो मुक्ता भवितुं न शक्यथ तेभ्यः सर्वदोषेभ्य अतस्मिन् जने विश्वासिनः सर्वे मुक्ता भविष्यन्तीति युष्माभिर्ज्ञायतां | 40 अपरञ्च अवज्ञाकारिणो लोकाश्चक्षुरुन्मील्य पश्यत | तथैवासम्भवं ज्ञात्वा स्यात् यूयं विलज्जिताः | यतो युष्मासु तिष्ठत्सु करिष्ये कर्म तादृशं | येनैव तस्य वृत्तान्ते युष्मत्सु कथितेऽपि हि | यूयं न तन्तु वृत्तान्तं प्रत्येक्ष्यथ कदाचन | | 41 येयं कथा भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु लिखितास्ते सावधाना भवत स कथा यथा युष्मान् प्रति न घटते | 42 यिदूदीयभजनभवनान् निर्गतयोस्तयोर्भिन्नदेशीयैर्वक्ष्यमाणार्थं कृता, आगामिनि विश्रामवारेऽपि कथेयम् अस्मान् प्रति प्रचारिता भवत्विति | 43 सभाया भङ्गे सति बहवो यिदूदीयलोका यिदूदीयमतग्राहणो भक्तलोकाश्च भार्गवभाषीलयोः पश्चाद् आगच्छन्, तेन तौ तैः सः सः नानाकथाः कथयित्वेश्वरानुग्रहाश्रये स्थातुं तान् प्रावर्त्तयतां | 44 परविश्रामवारे नगरस्य प्रायेण सर्वे लाका एश्वरीयां कथां श्रोतुं मिलिताः, 45 किन्तु यिदूदीयलोका जननिवदं विलोक्य एश्वर्या परिपूर्णाः सन्तो विपरीतकथाकथनेनेश्वरनिन्दया य पौलेनोक्तां कथां भाएऽयितुं येष्टितवन्तः | 46 ततः पौलभार्गवभाषीणौ कथितवन्तौ प्रथमं युष्माकं सन्निधावीश्वरीयकथायाः प्रचारणम् उचितमासीत् किन्तु तदग्राह्यत्वकरणेन यूयं स्वान् अनन्तायुषोऽयोग्यान् दर्शयथ, अतस्कारणम् वयम् अन्यदेशीयलोकानां समीपं गच्छामः | (aiṅnios g166) 47 प्रभुरस्मान् एत्यम् आदिष्टवान् यथा, यावच्च जगतः सीमां लोकानां त्राणकारणात् | मन्यन्देशमध्ये त्वं स्थापितो भूः प्रदीपवत् | | 48 तदा कथामीदृशीं श्रुत्वा भिन्नदेशीया आह्लादिताः सन्तः प्रभोः कथां धन्यां धन्याम् अवदन्, यावन्तो लोकाश्च परमायुः प्राप्तिनिमित्तं निरूपिता आसन् ते व्यश्वसन् | (aiṅnios g166) 49 एत्थं प्रभोः कथा सर्व्यदेशं व्याप्नोत् | 50 किन्तु यिदूदीया नगरस्य प्रधानपुरुषान् सम्मान्याः कथिपया भक्ता योषितश्च कुप्रवृत्तिं ग्राहयित्वा पौलभार्गवौ ताडयित्वा तस्मात् प्रदेशाद् दूरीकृतवन्तः | 51 अतः कारणात् तौ निजपदधूलीस्तेषां प्रातिकूल्येन पातयित्वेकनियं नगरं गतौ | 52 ततः शिष्यगण आनन्देन पवित्रेणात्मना य परिपूर्णोभवत् |

14 तौ द्वौ जनौ युगपद् एकनियनगरस्थयिदूदीयानां भजनभवनं गत्वा यथा बहवो यिदूदीया अन्यदेशीयलोकाश्च व्यश्वसन् तादृशीं कथां कथितवन्तौ | 2 किन्तु विश्वासिनीनां यिदूदीया अन्यदेशीयलोकान् कुप्रवृत्तिं ग्राहयित्वा भ्रातृगणं प्रति तेषां वैरं जनितवन्तः | 3 अतः स्वानुग्रहकथायाः प्रमाणं एत्वा तयोर् ईस्तेर् भद्रुलक्षणात् अद्भुतकर्म य प्राकाशयद् यः प्रभुस्तस्य कथा अक्षोभेन प्रचार्य्य तौ तत्र बहुदिनानि समवातिष्ठेतां | 4 किन्तु कियन्तो लोका यिदूदीयानां सपक्षाः कियन्तो लोकाः प्रेरितानां सपक्षा जाताः, अतो नागरिकजननिवदमध्ये भिन्नवाक्यत्वम् अभवत् | 5 अन्यदेशीया यिदूदीयास्तेषाम् अधिपतयश्च दौरात्यं कुत्वा तौ प्रस्तरैराडन्तुम् उद्यताः | 6 तौ तद्वार्तां प्राप्य पलायित्वा लुकायनियदेशस्यान्तर्वर्त्तिलुस्त्राएब्बो 7 तत्समीपस्थदेशञ्च गत्वा तत्र सुसुवाहं प्रचारयतां | 8 तत्रोभयपादयोश्चलनशक्तिहीनो जन्मारभ्य भञ्जः कदापि गमनं नाकरोत् अतादृश ओको मानुषो लुस्त्रानगर उपविश्य पौलस्य कथां श्रुतवान् | 9 अतस्मिन् समये पौलस्तभ्रति दृष्टिं कृत्वा तस्य स्वास्थ्ये विश्वासं विदित्वा प्रोच्यैः कथितवान् 10 पदभ्यामुत्तिष्ठन् ऋजुर्भवत् | ततः स उल्लभं कृत्वा गमनागमने कुतवान् | 11 तदा लोकाः पौलस्य तत् कार्यं विलोक्य लुकायनीयभाषया प्रोच्यैः कथामेतां कथितवन्तः, देवा मनुष्यरूपं धृत्वास्माकं समीपम् अवारोडन् | 12 ते भार्गवौ यूपितरम् अवदन् पौलश्च मुष्यो वक्ता तस्मात् तं मर्कुडियम् अवदन् | 13 तस्य नगरस्य सम्मुखे स्थापितस्य यूपितरविग्रहस्य याजको वृषान् पुष्यमालाश्च द्वारसमीपम् आनीय लोकैः सद्भू तावुद्दिश्य समुत्सृज्य दातुम् उद्यतः | 14 तद्वार्तां श्रुत्वा भार्गवभाषीणौ स्वीयवस्त्राणि छित्वा लोकानां मध्यं वेगेन प्रविश्य प्रोच्यैः कथितवन्तौ, 15 हे भद्रेऽथाः कुत अतादृशं कर्म कुरुथ? आवामपि युष्मादृशीं सुषुप्तः अभोगिनौ मनुष्यौ, युयम् अताः सर्वा वृथाकल्पनाः परित्यज्य यथा गगणवसुन्धराजलनिधीनां तन्मध्यस्थानां सर्वेषाञ्च अष्टारमभरम् एश्वरं प्रति परावर्त्तयेत् तदर्थम् आवां युष्माकं सन्निधौ सुसुवाहं प्रचारयावः | 16 स एश्वरः पूर्वकाले सर्व्यदेशीयलोकान् स्वस्वमार्गं यलितुमनुमतिं दत्तवान्, 17 तथापि आकाशात् तोयवर्षाणेन नानाप्रकारशस्योत्पत्त्या य युष्माकं हितेषी सन् भक्ष्यैरानन्देन य युष्माकम् अन्तःकरणानि तर्पयन् तानि दानानि निजसाक्षिस्वरूपाणि स्थपितवान् | 18 किन्तु तादृशायां कथायां कथितायामपि तयोः समीप उत्सर्जनात् लोकनिवदं प्रायेण निवर्त्तयितुं नाशक्नुताम् | 19 आन्तिभिया-एकनियनगराभ्यां कतिपययिदूदीयलोका आगत्य लोकान् प्रावर्त्तयन्त तस्मात् तौ पौलं प्रस्तरैराडन् तेन स भूत एति विज्ञाय नगरस्य बडिस्तम् आकृष्य नीतवन्तः | 20 किन्तु शिष्यगणो तस्य यतुर्दिशि तिष्ठति सति स स्वयम् उत्थाय पुनरपि नगरमध्यं प्राविशत् तत्परेऽडनि भार्गवभासदितो एब्बो नगरं गतवान् | 21 तत्र सुसुवाहं प्रचार्य्य भद्रुलोकान् शिष्यान् कृत्वा तौ लुस्त्राम्

एकनिधम् आन्तियभियाञ्च परावृत्य गतौ | 22 बहुदुःखानि भुक्त्वापीश्वरराज्यं प्रवेष्टव्यम् एति कारणाद् धर्ममार्गे स्थातुं विनयं कृत्वा शिष्यगणस्य मनःस्थैर्यम् अकुरुतां | 23 माण्डलीनां प्राचीनवर्गान् नियुज्य प्रार्थनोपवासौ कृत्वा यत्राभौ ते व्यवसन् तस्य उस्ते तान् समर्थं 24 पिसिदियामध्येन पाभ्कुलियादेशं गतवन्तौ | 25 पश्चात् पर्गानगरं गत्वा सुसंवादे प्रयार्थ्य अन्तालियानगरं प्रस्थितवन्तौ | 26 तस्मात् समुद्रपथेन गत्वा ताभ्यां यत् कर्म सम्पन्नं तत्कर्म साधयितुं यन्नगरे दयालोरीश्वरस्य उस्ते समर्पितौ जातौ तद् आन्तियभियानगरं गतवन्तः | 27 तत्रोपस्थाय तन्नगरस्थमाण्डलीं संगृह्य स्वाभ्याम् एश्वरो यधत् कर्मकरोत् तथा येन प्रकारेण भिन्नेशीयलोकान् प्रति विश्वासद्वारम् अमोचयद् अेतान् सर्व्ववृत्तान्तान् तान् ज्ञापितवन्तौ | 28 ततस्तौ शिष्यैः साद्धं तत्र बहुदिनानि न्यवसताम् |

15 धिडूदादेशात् कियन्तो जना आगत्य भ्रातृगणमित्थं शिक्षितवन्तो भूसाव्यवस्थाया यद्वि युष्माकं त्यक्छेदो न भवति तर्हि यूयं परित्राणं प्राप्नुं न शक्यथ | 2 पौलबार्णव्भौ तैः सह बहुन् विचारान् विवादांश्च कृतवन्तौ, ततो माण्डलीयनोका अतस्याः कथायास्तत्त्वं ज्ञातुं विद्विशालमनगरस्थान् प्रेरितान् प्राचीनांश्च प्रति पौलबार्णव्भ्रातृनीन् कतिपयजानान् प्रेषयितुं निश्चयं कृतवन्तः | 3 ते माण्डल्या प्रेरिताः सन्तः द्वैशीकीशोमिरोन्देशाभ्यां गत्वा भिन्नेशीयानां मनःपरिवर्तनस्य वार्त्तया भ्रातृणां परमाह्लादम् अजनयन् | 4 विद्विशालमन्युपस्थाय प्रेरितगणान् लोकप्राचीनगणान् समाज्जेन य समुपगृहीताः सन्तः स्वैरीश्वरो यानि कर्माणि कृतवान् तेषां सर्व्ववृत्तान्तान् तेषां समक्षम् अकथयन् | 5 किन्तु विश्वासिनः कियन्तः द्विद्विशालमन्युपस्थाय लोका उत्थाय कथामेतां कथितवन्तो भिन्नेशीयानां त्यक्छेदं कर्तुं भूसाव्यवस्थां पालयितुञ्च समादेश्व्यम् | 6 ततः प्रेरिता लोकाप्राचीनाश्च तस्य विवेचनां कर्तुं सभायां स्थितवन्तः | 7 बहुविचारेषु जातेषु पितर उत्थाय कथितवान्, हे भ्रातरौ यथा भिन्नेशीयलोका मम मुभात् सुसंवादे श्रुत्वा विश्वसन्ति तदर्थं बहुदिनात् पूर्व्वम् एश्वरोस्माकं मध्ये मां वृत्वा नियुक्तवान् | 8 अन्तर्थांमीश्वरो यथास्मभ्यं तथा भिन्नेशीयेभ्यः पवित्रमात्मानं प्रदाय विश्वासेन तेषाम् अन्तःकराणानि पवित्राणि कृत्वा 9 तेषाम् अस्माकञ्च मध्ये किमपि विशेषं न स्थापयित्वा तानपि स्वयं प्रमाणां दत्तवान् एति यूयं जानीथ | 10 अतएवास्माकं पूर्व्वपुरुषा वयञ्च स्वयं यधुगस्य भारं सोढुं न शक्ताः सम्प्रति तं शिष्यगणस्य स्वन्धेषु न्यसितुं कुत एश्वरस्य परीक्षां करिष्यथ ? 11 प्रभो र्थीशुश्रीष्टस्यानुग्रहोऽरे ते यथा वयमपि तथा परित्राणं प्राप्नुम् आशां कुर्मः | 12 अनन्तरं बार्णव्भ्रातृभ्याम् एश्वरो भिन्नेशीयानां मध्ये यधद् आश्चर्य्यम् अद्भुतञ्च कर्म कृतवान् तद्भ्रतान्तं तौ स्वमुभाभ्याम् अवर्णयतां सभास्थाः सर्व्वे नीरवाः सन्तः श्रुतवन्तः | 13 तयोः कथायां समाप्तायां सत्यां याकूब् कथयितुम् आरब्धवान् 14 हे भ्रातरौ मम कथायाम् मनो निधत् | एश्वरः स्वनामार्थं भिन्नेशीयलोकानाम् मध्याद् अेकं लोकसंघं ग्रहीतुं मर्ति कृत्वा येन प्रकारेण प्रथमं तान् प्रति कृपावलेकनं कृतवान् तं शिमोन् वर्णितवान् | 15 भविष्यद्वादिभिरुक्तानि यानि वाक्यानि तैः साद्धं अेतस्वैक्यं भवति यथा लिभितमास्ते | 16 सर्व्वेषां कर्माणां यस्तु साधकः परमेश्वरः | स अवेदं वदेद्वाक्यं शेषाः सकलमानवाः | भिन्नेशीयलोकान्च यावन्तो मम नामतः | भवन्ति हि सुविष्यातास्ते यथा परमेशितुः | 17 तत्त्वं सम्यक् समीढन्ते तन्निमित्तमहं किल | परावृत्य समागत्य दायूदः पतितं पुनः | दूष्यमुत्थापयिष्यामि तदीयं सर्व्ववस्तु य | पतितं पुनरुत्थाप्य सज्जयिष्यामि सर्व्वथा | | 18 आ प्रथमाद् एश्वरः स्वीयानि सर्व्वकर्माणि ज्ञानाति | (a10n g165) 19 अतएव मम निवेदनमिदं भिन्नेशीयलोकानां मध्ये ये जना एश्वरं प्रति परावर्त्तन्त तेषामुपरि अन्यं कर्मपि भारं न न्यस्य 20 देवताप्रसादाशुचिभक्ष्यं व्यभिचारकर्मं कण्ठसम्पीडनमारितप्राणिभक्ष्यं रक्तभक्ष्यञ्च अेतानि परित्यक्तुं लिषामः | 21 यतः पूर्व्वकालतो भूसाव्यवस्थाप्रयारिणो लोका नगरे नगरे सन्ति प्रतिविश्राभवारञ्च भजनभवने तस्याः पाठो भवति | 22 ततः परं प्रेरितगणो लोकप्राचीनगणैः सर्व्वा माण्डली य स्वेषां मध्ये बर्शब्वा नाम्ना विष्यातो मनोनीतौ कृत्वा पौलबार्णव्भ्रातृभ्यां साद्धं आन्तियभियानगरं प्रति प्रेषणम् उचितं बुद्ध्य ताभ्यां पत्रं प्रेषयन् | 23 तस्मिन् पत्रे लिभितमिदं, आन्तियभिया-सुरिया-किलिकियादेशस्थभिन्नेशीयभ्रातृगणाय प्रेरितगणस्य लोकप्राचीनगणस्य भ्रातृगणस्य य नमस्कारः | 24 विशेषतोऽस्माकम् आज्ञाम् अप्राप्यापि कियन्तो जना अस्माकं मध्याद् गत्वा त्यक्छेदो भूसाव्यवस्था य पालयितव्याविति युष्मान् शिक्षयित्वा युष्माकं मनसामस्वैर्य्यं कृत्वा युष्मान् ससन्देशान् अकुर्वन् अेतान् कथां वयम् अशृन्म | 25 तत्कारणाद् वयम् अेकमन्त्राणाः सन्तः सभायां स्थित्वा प्रभो र्थीशुश्रीष्टस्य नामनिमित्तं मृत्युमुभगताभ्यामस्माकं 26 प्रियबार्णव्भ्रातृभ्याम् साद्धं मनोनीतलोकानां केषाञ्चिद् युष्माकं सन्निधौ प्रेषणम् उचितं बुद्भवन्तः | 27 अतो धिडूदासीलौ युष्मान् प्रति प्रेषितवन्तः, अेतयोर् भुभाभ्यां सर्व्वा कथां ज्ञास्यथ | 28 देवताप्रसादभक्ष्यं रक्तभक्ष्यं गलपीडनमारितप्राणिभक्ष्यं व्यभिचारकर्म येमानि सर्व्वाणि युष्माभिस्त्याज्यानि; अेतत्प्रयोजनीयाज्ञाव्यतिरेकेन युष्माकम् उपरि भारमन्यं न न्यसितुं पवित्रस्यात्मनोऽस्माकञ्च उचितज्ञानम् अभवत् | 29 अतएव तेभ्यः सर्व्वेभ्यः स्वेषु रक्षितेषु यूयं भद्रं कर्म करिष्यथ | युष्माकं मङ्गलं भूयात् | 30 ते विसृष्टाः सन्त आन्तियभियानगर

उपस्थाय लोकनिवहं संगृह्य पत्रम् अददन् | 31 ततस्ते तत्पत्रं पठित्वा सान्त्वनां प्राप्य सानन्दा अभवन् | 32 यिद्धुदासीलौ य स्वयं प्रयारकौ भूत्वा भ्रातृगणं नानोपदिश्य तान् सुस्थिरान् अकुरुताम् | 33 एतथं तौ तत्र तैः साकं कतिपयदिनानि यापयित्वा पश्चात् प्रेरितानां समीपे प्रत्यागमनार्थं तेषां सन्निधेः कल्याणं विस्मृश्यावभवतां | 34 किन्तु सीलस्तत्र स्थातुं वाञ्छितवान् | 35 अपरं पौलवार्जोऽप्यौ बहवः शिष्याश्च लोकान् उपदिश्य प्रभोः सुसंवादे प्रयारयन्त आन्तियभियायां कालं यापितवन्तः | 36 कतिपयदिनेषु गतेषु पौलो वार्जोऽप्यौ अवदत् आगच्छावां येषु नगरेष्वीश्वरस्य सुसंवादे प्रयारितवन्तौ तानि सर्व्वनगराणि पुनर्गत्वा भ्रातरः कीदृशाः सन्तीति द्रष्टुं तान् साक्षात् कुर्व्वः | 37 तेन मार्कान्भान् विभ्यातं योऽनं सङ्गिनं कर्तुं वार्जोऽप्यौ मतिमकरोत्, 38 किन्तु स पूर्व्वं ताभ्यां सह कार्यार्थं न गत्वा पाभ्कूलियादेशे तौ त्यक्तवान् तत्कारणात् पौलस्तं सङ्गिनं कर्तुम् अनुयुजितं ज्ञातवान् | 39 एतथं तयोरतिशयविरोधस्योपस्थितत्वात् तौ परस्परं पृथगभवतां ततो वार्जोऽप्यौ मार्कं गृहीत्वा पोतेन कुप्रोपद्वीपं गतवान्; 40 किन्तु पौलः सीलं मनोनीतं कृत्वा भ्रातृभिरौश्वरानुग्रहे समर्पितः सन् प्रस्थाय 41 सुरियाकिविक्रियादेशाभ्यां माण्डवीः स्थिरीकुर्व्वन् अगच्छत् |

16 पौलो एवार्जोऽप्यौ लुञ्जानगरयोरुपस्थितोभवत् तत्र तीमथियनामा शिष्य अेक आसीत्; स विश्वासिन्या यिद्धुदीयाया योषितो गर्भवज्जातः किन्तु तस्य पितान्येदेशीयलोकः | 2 स जन्मो लुञ्जा-एकनियनगरस्थानां भ्रातृगणं समीपेपि सुभ्यातिमान् आसीत् | 3 पौलस्तं स्वसङ्गिनं कर्तुं मतिं कृत्वा तं गृहीत्वा तद्देशनिवासिनां यिद्धुदीयानाम् अनुरोधात् तस्य त्यक्छेदं कृतवान् यतस्तस्य पिता भिन्नेशियलोकं प्रति सव्यैरज्ञायत | 4 ततः परं ते नगरे नगरे भ्रमित्वा यिद्धुशालमस्थैः प्रेरितैर् लौकप्रायिनैश्च निरूपितं यद् व्यवस्थापत्रं तदनुसारेणायरितुं लोकेभ्यस्तद् दत्तवन्तः | 5 तेनैव सव्यैर् धर्मसमाजाः श्रीष्टधर्मै सुस्थिराः सन्तः प्रतिदिनं वर्द्धिता अभवन् | 6 तेषु कुगियागावातियादेशमध्येन गतेषु सन्तु पवित्र आत्मा तान् आशियादेशे कथां प्रकाशयितुं प्रतिषिद्धवान् | 7 तथा मुसियादेशे उपस्थाय भिथुनियां गन्तुं तैरुद्योगे कृते आत्मा तान् नान्वमन्यत | 8 तस्मात् ते मुसियादेशं परित्यज्य त्रोयानगरं गत्वा समुपस्थिताः | 9 रात्रौ पौलः स्वप्ने दृष्टवान् अेको माकिदनियलोकस्तिष्ठन् विनयं कृत्वा तस्मै कथयति, माकिदनियादेशम् आगत्यास्मान् उपकुर्व्विति | 10 तस्येत्थं स्वप्नदर्शनात् प्रभुस्तद्देशीयलोकान् प्रति सुसंवादे प्रयारयितुम् अस्मान् आडूयतीति निश्चितं बुद्ध्वा वयं तूर्णं माकिदनियादेशं गन्तुम् उद्योगम् अकुर्व्वाम | 11 ततः परं वयं त्रोयानगराद् प्रस्थाय ऋजुमार्गेण सामग्राकियोपद्वीपेन गत्वा परेडडनि नियापलिनगर उपस्थिताः | 12 तस्माद् गत्वा माकिदनियान्तर्व्वर्तिं रोमीयवसतिस्थानं यत् द्विपिनामप्रधाननगरं तत्रोपस्थाय कतिपयदिनानि तत्र स्थितवन्तः | 13 विश्रामवारे नगराद् बहिर् गत्वा नदीतटे यत्र प्रार्थनायार आसीत् तत्रोपविश्य समागता नारीः प्रति कथां प्राचारयाम | 14 ततः थुयातीरानगरीया धूसराम्बरविक्रायिणी लुटियानामिका या ईश्वरसेविका योषित् श्रोत्रीणां मध्य आसीत् तथा पौलोऽतवकायानि यद् गृह्यन्ते तदर्थं प्रभुस्तस्या मनोद्धारं मुक्तवान् | 15 अतः सा योषित् सपरिवारा मञ्जिता सती विनयं कृत्वा कथितवती, युष्माकं विचारार्थं यद्दि प्रभौ विश्वासिनी ज्ञाताहं तर्हि मम गृहम् आगत्य तिष्ठत | एतथं सा यत्नेनास्मान् अस्थापयत् | 16 यस्या गणनया तदधिपतीनां बहुधनोपार्जनं ज्ञातं तादृशी गणकभूतग्रस्ता कायन दासी प्रार्थनास्थानगमनकाल आगत्यास्मान् साक्षात् कृतवती | 17 सास्माकं पौलस्य य पश्चाद् अेत्य प्रोच्यैः कथामिमां कथितवती, मनुष्या अेते सर्व्वोपरिस्थस्येश्वरस्य सेवकाः सन्तोऽस्मान् प्रति परित्राणस्य मार्गं प्रकाशयन्ति | 18 सा कन्या बहुदिनानि तादृशम् अकरोत् तस्मात् पौलो दुःषितः सन् मुषं परायत्यं तं भूतभवद्द, अहं यीशुश्रीष्टस्य नाम्ना त्वामाज्ञापयामि त्वमस्या बहिर्गच्छ; तेनैव तत्कारणात् स भूतस्तस्या बहिर्गतः | 19 ततः स्वेषां लाभस्य प्रत्याशा विद्ध्वा ज्ञातेति विलोक्य तस्याः प्रभवः पौलं सीलञ्च धृत्वाकृष्य विचारस्थानेऽधिपतीनां समीपम् आनयन् | 20 ततः शासकानां निकटे नीत्वा रोमिलोका वयम् अस्माकं यद् व्यवहरणं गृहीतुम् आयरितुञ्च निषिद्धं, 21 एते यिद्धुदीयलोकः सन्तोऽपि तदेव शिक्षयित्वा नगरेऽस्माकम् अतीव कलहं कुर्व्वन्ति, 22 एति कथिते सति लोकनिवहस्तयोः प्रातिकूल्येनोदतिष्ठत् तथा शासकस्तयोर्वस्त्राणि छित्वा वेत्राघातं कर्तुम् आज्ञापयन् | 23 अपरं ते तौ बहु प्रहार्यं त्वमेतौ कारं नीत्वा सावधानं रक्षयेति काररक्षकम् आदिशन् | 24 एतथम् आज्ञां प्राप्य स तावन्त्यन्तरस्थकारं नीत्वा पादेषु पादाशीभिर् बद्ध्वा स्थापितावान् | 25 अथ निशीथसमये पौलसीलावीश्वरमुद्दिश्य प्रार्थनां गानञ्च कृतवन्तौ, कारास्थिता लोकाश्च तदशुभ्यन् 26 तदाऽस्मात् मडान् भूमिकम्पोऽभवत् तेन भित्तिमूलं सह कारा कम्पिताभूत् तत्कारणात् सर्वाणि द्वाराणि मुक्तानि जातानि सर्व्वेषां बन्धनानि य मुक्तानि | 27 अतः अेव काररक्षको निद्रातो जागरित्वा काराया द्वाराणि मुक्तानि दृष्ट्वा बन्धिलोकाः पलायिता एत्यनुमाय कोषात् भङ्गं बहिः कृत्वात्मघातं कर्तुम् उद्यतः | 28 किन्तु पौलः प्रोच्यैस्तमाडूय कथितवान् पश्य वयं सर्व्वेऽत्रास्मडे, त्वं निजप्राणार्हिसां माकार्षीः | 29 तदा प्रदीपम् आनेतुम् उक्तवा स कम्पमानः सन् उल्लम्ब्याभ्यन्तरम् आगत्य पौलसीलयोः पादेषु पतितवान् | 30 पश्चात् स तौ बहिरानीय पृष्टवान् हं मडेय्यौ परित्राणं प्राप्नुं

मया किं कर्तव्यं? 31 पश्चात् तौ स्वगृहमानीय तयोः सम्भुभे भाधद्रव्याणि स्थापितवान् तथा स स्वयं तदीयाः सर्वे परिवाराश्वेश्वरे विश्वसन्तः सानन्दिता अभवन्। 32 तस्मै तस्य गृहस्थितसर्वलोकेश्वर्यश्र प्रभोः कथां कथितवन्तौ। 33 तथा रात्रेस्तस्मिन्नेव द्वापदे स तौ गृहीत्वा तयोः प्रहाराणां क्षतानि प्रक्षालितवान् ततः स स्वयं तस्य सर्वे परिजनाश्च भञ्जिता अभवन्। 34 पश्चात् तौ स्वगृहमानीय तयोः सम्भुभे भाधद्रव्याणि स्थापितवान् तथा स स्वयं तदीयाः सर्वे परिवाराश्वेश्वरे विश्वसन्तः सानन्दिता अभवन्। 35 दिन उपस्थिते तौ लोको भोजयति कथां कथयितुं शासकाः पदातिगणं प्रेषितवन्तः। 36 ततः कारारक्षकः पौलाय तां वार्तां कथितवान् युवां त्याजयितुं शासका लोकान प्रेषितवन्त एदानीं युवां बहिर्भूत्वा कुशलं प्रतिष्ठेतां। 37 किन्तु पौलस्तान् अवदत् रोमिलोकयोरावयोः कमपि दोषम् न निश्चित्य सर्वेषां समक्षम् आवां कथया ताडयित्वा कारायां बद्धवन्त एदानीं किमावां गुप्तं विस्त्रक्ष्यन्ति? तन्न भविष्यति, स्वयमागत्यावां बहिः कृत्वा नयन्तु। 38 तदा पदातिभिः शासकेभ्य अतद्दार्तायां कथितायां तौ रोमिलोकाविति कथां श्रुत्वा ते भीताः 39 सन्तस्तयोः सन्निधिमागत्य विनयम् अकुर्वन् अपरं बहिः कृत्वा नगरात् प्रस्थातुं प्रार्थितवन्तः। 40 ततस्तौ काराया निर्गत्य लुट्टियाया गृहं गतवन्तौ तत्र भ्रातृगणं साक्षात्कृत्य तान् सान्त्वयित्वा तस्मात् स्थानात् प्रस्थितौ।

17 पौलसीलौ आम्बिपल्यापल्लोनियानगराभ्यां गत्वा यत्र यिडूदीयानां भजनभवनमेकम् आस्ते तत्र शिष्यलनीकीनगर उपस्थितौ। 2 तदा पौलः स्वाचारानुसारेण तेषां समीपं गत्वा विश्रामवारत्रये तेः सार्द्धं धर्मपुस्तकीयकथाया विचारं कृतवान्। 3 इतः श्रीष्टेन दुःप्रभोगः कर्तव्यः श्मशानदुत्थानञ्च कर्तव्यं युष्माकं सन्निधौ यस्य यीशोः प्रस्तावं करोमि स एश्वरेणाभिषिक्तः स अताः कथाः प्रकाश्य प्रमाणां दत्त्वा स्थिरीकृतवान्। 4 तस्मात् तेषां कतिपयजना अन्यदेशीया बहवो भक्तल्लोका बहवः प्रधाननार्यश्च विश्वस्य पौलसीलयोः पश्चाद्गामिनो जाताः। 5 किन्तु विश्वासहीना यिडूदीयलोका एष्यथा परिपूर्णाः सन्तो उदटस्य कतिनयलम्पटल्लोकान् सङ्गिनः कृत्वा जनतया नगरमध्ये मलकल्लं कृत्वा यासोनो गृहम् आक्रम्य प्रेरितान् धृत्वा लोकनिवहस्य समीपम् आनेतुं यच्छितवन्तः। 6 तेषामुद्देशम् अप्राप्य य यासोनो कतिपयान् भ्रातृश्रु धृत्वा नगराधिपतीनां निकटमानीय प्रोच्यैः कथितवन्तो ये मनुष्या जगद्गुद्वटितवन्तस्तस्मात्प्राप्युपस्थिताः सन्ति, 7 अेष यासोनो आतिथ्यं कृत्वा तान् गृहीतवान्। यीशुनामक अेको राजस्तीति कथयन्तस्ते कैसरस्याज्ञाविरुद्धं कर्म कुर्वति। 8 तेषां कथाभिमां श्रुत्वा लोकनिवहो नगराधिपतयश्च समुद्विग्ना अभवन्। 9 तदा यासोनस्तदन्येषाञ्च धनद्वारां गृहीत्वा तान् परित्यक्तवन्तः। 10 ततः परं भ्रातृगणो रञ्जनां पौलसीलौ शीघ्रं बिरयानगरं प्रेषितवान् तौ तत्रोपस्थाया यिडूदीयानां भजनभवनं गतवन्तौ। 11 तत्रस्था लोकाः शिष्यलनीकीस्थल्लोकेश्वरो मल्लत्मान् आसन् यत एत्थं भवति न वेति ज्ञातुं दिने दिने धर्मग्रन्थस्यालोचनं कृत्वा स्वैरं कथाम् अगृह्णन्। 12 तस्माद् अनेके यिडूदीया अन्यदेशीयानां मान्या स्त्रियः पुरुषाश्चानेके व्यश्वसन्। 13 किन्तु बिरयानगरे पौलेनेश्वरीया कथा प्रचार्यत एति शिष्यलनीकीस्था यिडूदीया ज्ञात्वा तत्स्थानमध्यागत्य लोकानां कुप्रवृत्तिम् अजनयन्। 14 अतएव तस्मात् स्थानात् समुद्रेण यान्तीति दर्शयित्वा भ्रातरः क्षिप्रं पौलं प्राडिण्वन् किन्तु सीलतीमथियौ तत्र स्थितवन्तौ। 15 ततः परं पौलस्य मार्गदर्शकास्तम् आशीनीनगर उपस्थापयन् पश्चाद् युवां तूर्णम् अेतत् स्थानं आगमिष्यथः सीलतीमथियौ प्रतीमाम् आज्ञां प्राप्य ते प्रत्यागताः। 16 पौल आशीनीनगरे तावपेक्ष्य तिष्ठन् तन्नगरं प्रतिमाभिः परिपूर्णां दृष्ट्वा सन्तप्तहृदयो ऽभवत्। 17 ततः स भजनभवने यान् यिडूदीयान् भक्तल्लोकांश्च उद्वे य यान् अपश्यत् तेः सल्ल प्रतिदिनं विचारितवान्। 18 किन्त्विपिदूरीयमतग्रहिएः स्तोयिकीयमतग्रहिएश्च किञ्चन्तो जनास्तेन सार्द्धं व्यवन्तः। तत्र केयिद् अकथयन् अेष वायालः किं वक्तुम् एच्छति? अपरे केयिद् अेष जनः केषाञ्चिद् विदेशीयदेवानां प्रचारक एत्यनुमीयते यतः स यीशुम् उचित्प्रचारयत्। 19 ते तम् अरेयपागनाम विचारस्थानम् आनीय प्रावोचन् एहं यन्नवीनं मतं त्वं प्रायिकश एहं कीदृशं अेतद् अस्मान् श्रावयः 20 यामिमाम् असम्भवकथाम् अस्माकं कर्णोयरीकृतवान् अस्या भावार्थः क एति वयं ज्ञातुम् एच्छामः। 21 तदाथीनीनिवासिनस्तन्नगरप्रवासिनश्च केवलं कस्याश्चन नवीनकथायाः श्रवणेन प्रचारणेन य कालम् अयापयन्। 22 पौलोडरेयपागस्य मध्ये तिष्ठन् अेतां कथां प्रचारितवान्, हे आशीनीयलोका यूयं सर्वथा देवपूजयाम् आसकता एत्यल्ल प्रत्यक्षं पश्यामि। 23 यतः पर्यटनकाले युष्माकं पूजनीयानि पश्यन् 'अविज्ञातेश्वराय' अेतल्लिपियुक्तां यज्ञवेदीमेकां दृष्टवान्; अतो न विदित्वा यं पूजयध्वे तस्यैव तत्वं युष्मान् प्रति प्रचारयामि। 24 जगतो जगत्स्थानां सर्व्ववस्तूनाञ्च स्रष्टा य एश्वरः स स्वर्गपृथिव्योरेकाधिपतिः सन् करनिर्मितमन्दिरेषु न निवसति; 25 स अेव सर्व्वेभ्यो जुवन् प्राणान् सर्व्वसामग्रीश्च प्रददाति; अतएव स कस्याश्चित् सामग्रा अभावादेतो र्मनुष्याणां इस्तैः सेवितो भवतीति न। 26 स भूमाडले निवासार्थम् अेकस्मात् शोणितात् सर्व्वान् मनुष्यान् सृष्ट्वा तेषां पूर्व्वनिर्गुपितसमयं वसतिस्तीमाञ्च निरयिनोतुः

27 तस्मात् लोकेः केनापि प्रकारेण भृगुधित्वा परमेश्वरस्य तत्त्वं प्राप्नुं तस्य गवेषणं करणीयम् | 28 किन्तु सोऽस्माकं कस्माच्चिदपि दूरे तिष्ठतीति नहि, वयं तेन निश्वसनप्रश्वसनगमनागमनाप्राणधारणानि कुर्मः, पुनश्च युष्माकमेव कतिपयाः कवयः कथयन्ति 'तस्य वंशा वयं स्मो हि' एति | 29 अतश्चेव यदि वयम् ईश्वरस्य वंशा भवाभस्तर्हि मनुष्यैर्विधया कौशलेन य तक्षितं स्वर्णं रुच्यं दृषद् वैतेषामेश्वरत्वम् अस्माभिर्न ज्ञातव्यं | 30 तेषां पूर्व्यायलोकानाम् अज्ञानतां प्रतीश्वरो यधपि नावाधत् तथापीदानीं सर्वत्र सर्वान् मनः परिवर्तयितुम् आज्ञापयति, 31 यतः स्वनियुक्तेन पुरुषेण यदा स पृथिवीस्थानां सर्वलोकानां विचारं करिष्यति तद्दिनं न्यरूपयतुः तस्य श्मशानोत्थापनेन तस्मिन् सर्व्वलोक्यः प्रमाणं प्रादात् | 32 तदा श्मशानाद् उत्थानस्य कथां श्रुत्वा केचिद् उपाडमन्, केचिद्वदन् अनां कथां पुनरपि त्वत्तः श्रोष्यामः | 33 ततः पौलस्तोषां समीपात् प्रस्थितवान् | 34 तथापि केचिल्लोकास्तेन साद्धं मिलित्वा व्यवशसन् तेषां मध्ये डरेयपागीयदियनुसिथो दामारीनामा कायिन्नारी कियन्तो नराश्चासन् |

18 तद्धटनातः परं पौल आथीनीनगराद् यात्रां कृत्वा करिन्धनगरम् आगच्छत् | 2 तस्मिन् समये क्लौदियः सर्व्वान् यिडूदीयान् रोमानगरं विहाय गन्तुम् आज्ञापयत्, तस्मात् प्रिस्किद्वलानाम्ना जायया साद्धं एतादित्यादेःशात् किञ्चित्पूर्व्वम् आगमत् यः पन्तदेशे जात आक्किलनामा यिडूदीयलोकः पौलस्तं साक्षात् प्राप्य तयोः समीपमितवान् | 3 तौ दूष्चिन्भिर्भाणञ्चिवनौ, तस्मात् परस्परम् अेकवृत्तिकत्वात् स ताभ्यां सह उचिषत्वा तत् कर्म्मकरोत् | 4 पौलः प्रतिविश्रामवारं भजनभवनं गत्वा विचारं कृत्वा यिडूदीयान् अन्यदेशीयांश्च प्रवृत्तिं ग्राहितवान् | 5 सीलतीमथिययो मर्किदनिद्यादेःशात् समेतयोः सतोः पौल उत्तप्तमना भूत्वा यीशुरीश्वरेणाभिषिक्तो भवतीति प्रमाणं यिडूदीयानां समीपे प्रादात् | 6 किन्तु ते डतीव विरोधं विहाय पाषण्डीयकथां कथितवन्तस्ततः पौलो वस्त्रं धुन्वन् अतो कथां कथितवान्, युष्माकं शोषितपातापराधो युष्मान् प्रत्येव भवतु, तेनाडं निरपराधो डधारभ्य भिन्नदेशीयानां समीपं यामि | 7 स तस्मात् प्रस्थाय भजनभवनसमीपस्थस्य युस्तनाम्न ईश्वरभक्तस्य भिन्देशीयस्य निवेशनं प्राविशत् | 8 ततः क्रीष्णनामा भजनभवनाधिपतिः सपरिवारः प्रभो व्यवशसीत्, करिन्धनगरीया बडवो लोकाश्च समाकर्ण्य विश्वस्य मञ्जिता अभवन् | 9 क्षणैद्यथां प्रभुः पौलं दर्शनं दत्वा भाषितवान्, मा लैषीः, मा निरसीः कथां प्रचारय | 10 अडं त्वया साद्धम् आस हिसार्थं कोपि त्वां स्प्रष्टुं न शक्यति नगरेऽस्मिन् मदीया लोका बडव आसते | 11 तस्मात् पौलस्तन्नगरे प्रायेण साद्धवत्सरपर्यन्तं संस्थायेश्वरस्य कथाम् उपादिशत् | 12 गाव्लियनामा कश्चिद् आपायादेशस्य प्राड्विवाकः समभवत्, ततो यिडूदीया अेकवाक्याः सन्तः पौलम् आकम्भ्य विचारस्थानं नीत्वा 13 मानुष अेष व्यवस्थाय विरुद्धम् ईश्वरभजनं कर्तुं लोकान् कुप्रवृत्तिं ग्राहयतीति निवेदितवन्तः | 14 ततः पौले प्रत्युत्तरं दातुम् उद्यते सति गाव्लिया यिडूदीयान् व्याडरत्, यदि कस्यचिद् अन्यायस्य वातिशयदुष्टतायराणस्य विचारोऽभविविष्यत् तर्हि युष्माकं कथा मया सहनीयाभविविष्यत् | 15 किन्तु यदि केवलं कथाया वा नाम्नो वा युष्माकं व्यवस्थाया विवादो भवति तर्हि तस्य विचारमडं न करिष्यामि, यूयं तस्य भीमांसां कुरुत | 16 ततः स तान् विचारस्थानाद् दूरीकृतवान् | 17 तदा भिन्देशीयाः सोस्थिनिनामानं भजनभवनस्य प्रधानाधिपतिं धृत्वा विचारस्थानस्य सम्भुधे प्राडरन् तथापि गाव्लिया तेषु सर्व्वकर्म्मसु न मनो न्यदधात् | 18 पौलस्तत्र पुनर्बडुदिनानि न्यवसत्, ततो भ्रातृगणान् विस्जर्णन् प्राप्य किञ्चनप्रतनिमित्तं किङ्कियानगरे शिरो मुण्डयित्वा प्रिस्किद्वलाक्किलनाभ्यां सडितो जलपथेन सुरियादेशं गतवान् | 19 तत ईक्षिषनगर उपस्थाय तत्र तौ विस्सृज्य स्वयं भजनभवनं प्रविश्य यिडूदीयैः सह विचारितवान् | 20 ते स्वैः साद्धं पुनः कतिपयदिनानि स्थातुं तं व्यनयन्, स तदनुररीकृत्य कथाभेतां कथितवान्, 21 यिडूदीयानामि आगाभ्युत्सवपालनार्थं मया गमनीयं; पश्चाद् ईश्वरेश्वरायां जातायां युष्माकं समीपं प्रत्यागमिष्यामि | ततः परं स तैर्विसृष्टः सन् जलपथेन ईक्षिषनगरात् प्रस्थितवान् | 22 ततः कैसरियाम् उपस्थितः सन् नगरं गत्वा समाञ्च नमस्कृत्य तस्माद् आन्तिथिप्रियानगरं प्रस्थितवान् | 23 तत्र कियत्कालं यापयित्वा तस्मात् प्रस्थाय सर्व्वेषां शिष्याणां मनांसि सुस्थिराणि कृत्वा क्रमशो गलातियाडुगियादेशयो ब्रमिन्त्वा गतवान् | 24 तस्मिन्नेव समये सिक्न्दरियानगरे जात आपल्लोनामा शास्त्रवित् सुवक्ता यिडूदीय अेको जन् ईक्षिषनगरम् आगतवान् | 25 स शिक्कितप्रभुमागो मनसोदोगी य सन् योडनो मञ्जन्ममात्रं ज्ञात्वा यथार्थतया प्रभोः कथां कथयन् समुपादिशत् | 26 अेष जन्ो निर्भयत्वेन भजनभवेन कथयितुम् आरब्धवान्, ततः प्रिस्किद्वलाक्किलौ तस्योपदेशकथां निशाम्य तं स्वयोः समीपम् आनीय शुद्धरूपेश्वरस्य कथाम् अबोधयताम् | 27 पश्चात् स आपायादेशं गन्तुं मतिं कृतवान्, तदा तत्रत्यः शिष्यगणो यथा तं गृह्णाति तदर्थं भ्रातृगणेन समाश्वस्य पत्रे विभिन्ते सति, आपल्लास्तत्रोपस्थितः सन् अनुग्रहेण प्रत्ययिनां बडूपकारान् अकरोत्, 28 इलतो यीशुरभिषिक्तस्त्रातेति शास्त्रप्रमाणं दत्वा प्रकाशरूपेण प्रतिपन्नं कृत्वा यिडूदीयान् निरुत्तरान् कृतवान् |

19 करिन्धनगर आपल्लसः स्थितिकाले पौल उत्तरप्रदेशैरागच्छन् षड्विंशत्युत्तरात्प्रस्थितवान् | तत्र कतिपयशिष्यान् साक्षत् प्राप्य तान् अपृच्छत्, 2 यूयं विश्वस्य पवित्रमात्मानं प्राप्ता न वा? ततस्ते प्रत्यवदन् पवित्र आत्मा दीयते षट्संख्यभिः श्रुतमपि नहि | 3 तदा साडवदत् तर्हि यूयं केन भजिजता अभवत? तेऽकथयन् योऽनो भज्जनेन | 4 तदा पौल उक्तवान् एतः परं य उपस्थास्यति तस्मिन् अर्थत यीशुः प्रीष्टे विश्वसितव्यमित्युक्त्वा योऽन् मनःपरिवर्तनसूयकेन भज्जनेन जले लोकांन् अभज्जयत् | 5 तादृशीं कथां श्रुत्वा ते प्रभो यीशुः प्रीष्टस्य नाम्ना भजिजता अभवन् | 6 ततः पौलेन तेषां गात्रेषु करेऽर्पिते तेषामुपरि पवित्र आत्मावर्षवान्, तस्मात् ते नानादेशीया भाषा भविष्यन्त्याश्च कथितवन्तः | 7 ते प्रायेण द्वादशजना आसन् | 8 पौलो भजनभवनं गत्वा प्रायेण मासत्रयम् षड्विंशत्यस्य राज्यस्य विचारं कृत्वा लोकांन् प्रवर्त्य साऽसेन कथामकथयत् | 9 किन्तु कठिनान्तःकरात्प्रायः कियन्तो जना न विश्वस्य सर्वेषां समक्षम् अतत्पथस्य निन्दं कर्तुं प्रवृत्ताः, अतः पौलस्तेषां समीपात् प्रस्थाप्य शिष्यगणं पृथक्कृत्वा प्रत्यं तुरान्नानाम्बः कस्यचित् जनस्य पाठशालायां विचारं कृतवान् | 10 एत्थं वत्सरद्वयं गतं तस्माद् आशियादेशनिवासिनः सर्वे यिहूदीया अन्यदेशीयलोकाश्च प्रभो यीशोः कथाम् अश्रौषन् | 11 पौलेन य एश्वर अतादृशान्यद्भुतानि कर्माणि कृतवान् 12 यत् परिधेये गात्रमाज्जनवस्त्रे वा तस्य देहात् पीडितलोकांनाम् समीपम् आनीते ते निरामया जाता अपवित्रा भूताश्च तेभ्यो बहिर्गतवन्तः | 13 तदा देशाटनकारिणः कियन्तो यिहूदीया भूतापसारिणो भूतग्रस्तनोकानां सन्निधौ प्रभे यीशो नाम्ब जत्वा वाक्यमिदम् अवदन्, यस्य कथां पौलः प्रचारयति तस्य यीशो नाम्बा युष्मान् आज्ञापयामः | 14 स्किवनाम्बो यिहूदीयानां प्रधानयाजकस्य सप्तभिः पुनैस्तथा कृते सति 15 कश्चिद् अपवित्रो भूतः प्रत्युद्दितवान्, यीशुं जानामि पौलश्च परिचिनोमि किन्तु के यूयं? 16 एत्युक्त्वा सोपवित्रभूतग्रस्तो मनुष्यो लभं कृत्वा तेषामुपरि पतित्वा बलेन तान् जितवान्, तस्मात्ते नग्नाः क्षताङ्गाश्च सन्तस्तस्माद् गेहात् पलायन्त | 17 सा वाग् षड्विंशत्युत्तरनिवासिनसं सर्वेषां यिहूदीयानां निन्ददेशीयानां लोकानाञ्च श्रवणोपयोजनीयता; ततः सर्वे तेषां गताः प्रभो यीशो नाम्बो यशोऽवर्द्धत | 18 येषामनेकेषां लोकानां प्रतीतिरजायत त आगत्य स्वैः कृताः क्रियाः प्रकाशरूपेणार्ज्जितवन्तः | 19 बहवो मायाकर्म्मकारिणः स्वस्वग्रन्थान् आनीय राशीकृत्य सर्वेषां समक्षम् अदाडयन्, ततो गणानां कृत्वाबुध्यन्त पञ्चायुतत्रयमुद्रामूल्यपुस्तकानि दग्धानि | 20 एत्थं प्रभोः कथा सर्वदेशं व्याप्य प्रबला जाता | 21 सर्वेष्वेतेषु कर्म्मसु सम्पन्नेषु सत्सु पौलो माकिदनियाभायादेशाभ्यां विद्वांसाम्ब गन्तुं मतिं कृत्वा कथितवान् तत्स्थानं यात्रायां कृतायां सत्यां मया रोमानगरं द्रष्टव्यं | 22 स्वानुगतलोकानां तीमथियेरास्तौ द्वौ जनी माकिदनियादेशं प्रति प्रहित्य स्वयम् आशियादेशे कतिपयदिनानि स्थितवान् | 23 किन्तु तस्मिन् समये मतेऽस्मिन् कलहो जातः | 24 तत्कारणमिदं, अर्त्तिमीदेष्या त्र्यम्बन्दिनिर्माणेन सर्वेषां शिल्पिनां यथेष्टलाभम् अज्जनयत् यो दीमीत्रियनामा नाडीन्धमः 25 स तान् तत्कर्म्मज्ज्विनः सर्वलोकान्ब समाडूय भाषितवान् हे मडेय्या अतेन मन्दिनिर्माणेनास्माकं ज्ज्विका भवति, अतद् यूयं वित्थ; 26 किन्तु उस्तनिर्मितेश्वरा एश्वरा नहि पौलनाम्बा केनयिज्जनेन कथामिमां व्याहृत्य केवलेश्विनगरे नहि प्रायेण सर्वस्मिन् आशियादेशे प्रवृत्तिं ग्राहयित्वा बहुलोकानां शेमुषी परावर्त्तिता, अतद् युष्माभिर् दृश्यते श्रूयते य | 27 तेनास्माकं वाणिज्यस्य सर्वथा हानेः सम्भवनं केवलमिति नहि, आशियादेशस्यै वा सर्वज्जगत्स्यै लोकेः पूज्या यार्त्तिमी महादेवी तस्या मन्दिरेस्यावज्ञानस्य तस्या अश्वर्यस्य नाशस्य य सम्भावना विधते | 28 अतादृशीं कथां श्रुत्वा ते महाक्रोधात्पिताः सन्त उच्यैःकारं कथितवन्त षड्विंशत्यानाम् अर्त्तिमी देवी महती भवति | 29 ततः सर्वनगरं कलहनेन परिपूर्णमभवत्, ततः परं ते माकिदनीयगायाः रिस्तार्भनामानौ पौलस्य द्वौ सडयरी धृतैकचित्ता रङ्गभूमिं जवेन धावितवन्तः | 30 ततः पौलो लोकानां सन्निधिं यातुम् उधतवान् किन्तु शिष्यगणस्तं वारितवान् | 31 पौलस्यत्मीया आशियादेशस्थाः कतिपयाः प्रधानलोकास्तस्य समीपं नरमेकं प्रेष्य त्वं रङ्गभूमिं मागा एति न्यवेदनम् | 32 ततो नानालोकानां नानाकथाकथनात् सभा व्याडुला जाता किं कारणद् अतावती जनताभवत् अतद् अधिके लोके नाज्ञायि | 33 ततः परं जनतामध्याद् यिहूदीयैर्बहिष्कृतः सिक्न्दरो उस्तेन सङ्घेत् कृत्वा लोकेभ्य उत्तरं दातुमुधतवान्, 34 किन्तु स यिहूदीयलोक एति निष्चिते सति षड्विंशत्यानाम् अर्त्तिमी देवी महतीति वाक्यं प्रायेण पञ्च दण्डान् यावद् अेकस्वरेण लोकनिवडेः प्रोक्तं | 35 ततो नगराधिपतिस्तान् स्थिरान् कृत्वा कथितवान् हे षड्विंशत्याः सर्वे लोका आकर्णयत, अर्त्तिमी महादेव्या महादेवात् पतितायास्तत्प्रतिमायाश्च पूज्जनम् षड्विंशत्युत्तरात्प्रस्थाप्य सर्वे लोकाः कुर्वन्ति, अतत् के न जानन्ति? 36 तस्माद् अतत्प्रतिकूलं केपि कथयितुं न शक्नुवन्ति, एति ज्ञात्वा युष्माभिः सुस्थिरत्वेन स्थातव्यम् अविविच्य किमपि कर्म्म न कर्त्तव्यञ्च | 37 यान् अतान् मनुष्यान् यूयमत्र समानयत ते मन्दिरेद्रव्यापहारका युष्माकं देव्या निन्दकाश्च न भवन्ति | 38 यद्दि कञ्चन प्रति दीमीत्रियस्य तस्य सहायानाञ्च कायिद् आपत्ति विधते तर्हि प्रतिनिधिलोका विचारस्थानञ्च सन्ति, ते तत् स्थानं गत्वा उत्तरप्रत्युत्तरे कुर्वन्तु | 39 किन्तु युष्माकं कायिदपरा कथा यद्दि तिष्ठति तर्हि नियमितायां सभायां तस्या निष्पत्तिं भविष्यति | 40 किन्त्वेतस्य

विरोधस्योत्तरं येन दातुं शक्नुमि अतादृशस्य कस्यचित् कारणास्याभावाद् अधतनघटनाहेतो राजद्रोहिएषामिवास्माकम् अभियोगो भविष्यतीति शङ्का विधत्ते। 41 एति कथयित्वा स सभास्थलोकान् विसृष्टवान्।

20 एत्थं कलेडे निवृत्ते सति पौलः शिष्यगणम् आडूय विसर्जनं प्राप्य माकिदनियादेशं प्रस्थितवान्। 2 तेन स्थानेन गच्छन् तद्देशीयान् शिष्यान् बडूपदिस्य यूनानीयदेशम् उपस्थितवान्। 3 तत्र मासत्रयं स्थित्वा तस्मात् सुरियादेशं यातुम् उधत्तः, किन्तु यिडूदीयास्तं ङन्तुं गुप्ता अतिष्ठन् तस्मात् स पुनरपि माकिदनियामार्गेषु प्रत्यागन्तुं मतिं कृतवान्। 4 बिरयानगरीयसोपात्रः शिष्यलनीकीयारिस्ताभिसिङ्कुन्दौ एब्बॉनगरीयगायतीमथियो आशियादेशीयतुभिक्त्रकिमौ य तेन सार्द्धं आशियादेशं यावद् गतवन्तः। 5 अते सव्ये उअसराः सन्तो ऽस्मान् अपेक्ष्य त्रोयानगरे स्थितवन्तः। 6 किण्वशून्यपूपोत्सवदिने य गते सति वयं किडिपीनगरात् तोयपथेन गत्वा पअत्रभि दिनेस्त्रोयानगरम् उपस्थाय तत्र सप्तदिनान्यवातिष्ठाम्। 7 सप्ताहस्य प्रथमदिने पूपान् भंक्तु शिष्येषु मिलितेषु पौलः परदिने तस्मात् प्रस्थातुम् उधत्तः सन् तदह्नि प्रायेण क्षपाया यामद्वयं यावत् शिष्येभ्यो धर्मकथाम् अकथयत्। 8 उपरिस्थे यस्मिन् प्रकोष्ठे सभां कृत्वासन् तत्र बडवः प्रदीपाः प्राञ्जवल्। 9 उतुभनामा कश्चन युवा य वातायन उपविशन् धोरतरनिद्राअस्तो ऽभूत् तदा पौलेन बहुक्षाणं कथायां प्रचारितायां निद्रामग्नः स तस्माद् उपरिस्थतृतीयप्रकोष्ठे अपतत्, ततो लोकस्तं भूतकल्पं धृत्योदतोलयन्। 10 ततः पौलोऽवरोह्य तस्य गात्रे पतित्वा तं कोडे निधाय कथितवान्, यूयं व्याकुला मा भूत नायं प्राणैर् वियुक्तः। 11 पश्चात् स पुनश्चोपरि गत्वा पूपान् भंक्त्वा प्रभातं यावत् कथोपकथने कृत्वा प्रस्थितवान्। 12 ते य तं ज्वन्तं युवानं गृहीत्वा गत्वा परमाध्यायिता जाताः। 13 अनन्तरं वयं पोतेनाअसरा भूत्वास्मनगरम् उत्तीर्य पौलं अहीतुं मतिम् अकुर्म यतः स तत्र पद्व्यां प्रजितुं मतिं कृत्येति निरूपितवान्। 14 तस्मात् तत्रास्माभिः सार्द्धं तस्मिन् मिलिते सति वयं तं नीत्वा मितुलीन्युपद्वीपं प्राप्तवन्तः। 15 तस्मात् पोतं भोगयित्वा परेऽहनि धीयोपद्वीपस्य सम्भुषं लब्धवन्तस्तस्माद् अकेनाह्ना सामोपद्वीपं गत्वा पोतं लागयित्वा त्रोगुल्लिये स्थित्वा परस्मिन् दिवसे मिलितनगरम् उपातिष्ठाम्। 16 यतः पौल आशियादेशे कालं यापयितुम् नाभिलषन् एकिषनगरं त्यज्त्वा यातुं मन्त्राणां स्थिरीकृतवान्; यस्माद् यद्दि साध्यं भवति तर्हि निस्तारोत्सवस्य पत्राशतमदिने स यिउशालभ्युपस्थातुं मतिं कृतवान्। 17 पौलो मिलिताद् एकिषं प्रति लोकं प्रहित्य समाजस्य प्राथीनान् आडूयानीतवान्। 18 तेषु तस्य समीपम् उपस्थितेषु स तेभ्य एभां कथां कथितवान्, अहम् आशियादेशे प्रथमागमनम् आरब्धाद्य यावद् युष्माकं सन्निधौ स्थित्वा सर्वसमये यथाचरितवान् तद् यूयं जानीथः 19 इतः सर्वथा नम्रमनाः सन् बहुश्रुपातेन यिडूदीयानाम् कुमन्त्राणाज्जातनानापरीक्षाभिः प्रभोः सेवामकरवं। 20 कामपि हितकथां न गोपायितवान् तां प्रयार्थ्य सप्रकाशं गृहे गृहे समुपदिश्येश्वरं प्रति मनः परावर्त्तनीयं प्रभौ यीशुअप्रीष्टे विश्वसनीयं 21 यिडूदीयानाम् अन्यदेशीयलोकानाञ्च समीप अतादृशं साक्ष्यं ददामि। 22 पश्यत साम्प्रतम् आत्मनाकृष्टः सन् यिउशालभनगरे यात्रां करोमि, तत्र माम्प्रति यद्घ घटिष्यते तान्यहं न जानामि; 23 किन्तु मया बन्धनं क्लेशश्च भोक्तव्य एति पवित्र आत्मा नगरे नगरे प्रमाणां ददामि। 24 तथापि तं क्लेशमहं तृणाय न मन्ये; ईश्वरस्यानुग्रहविषयकस्य सुसंवाहस्य प्रमाणां दातुं, प्रभो र्थीशोः सकाशाद् यस्याः सेवायाः भारं प्राणवं तां सेवां साधयितुं सानन्दं स्वमार्गं समापयितुञ्च निजप्राणानपि प्रियान् न मन्ये। 25 अधुना पश्यत येषां समीपेऽहम् ईश्वरीयराज्यस्य सुसंवाहं प्रयार्थ्य भ्रमणं कृतवान् अतादृशा यूयं मम वदन् पुन द्रष्टुं न प्राप्स्यथ अतदप्यहं जानामि। 26 युष्मभ्यम् अहम् ईश्वरस्य सर्वान् आदेशान् प्रकाशयितुं न न्यवर्त्ते। 27 अहं सर्वेषां लोकानां रक्तपातदोषाद् यन्निर्दोष आसे तस्याद्य युष्मान् साक्षिणः करोमि। 28 यूयं स्वेषु तथा यस्य व्रजस्याध्यक्षन् आत्मा युष्मान् विधाय न्ययुङ्क्त तत्सर्वस्मिन् सावधाना भवत, य समाजञ्च प्रभु निर्जरक्तमूल्येन क्रीतवान् तम् अवत, 29 यतो मया गमने कृतमेव दृष्ट्या वृक्षा युष्माकं मध्यं प्रविश्य व्रजं प्रति निर्दयताम् आचरिष्यन्ति, 30 युष्माकमेव मध्याह्नि लोका उत्थाय शिष्यगणाम् अपहन्तुं विपरीतम् उपदेश्यन्तीत्याहं जानामि। 31 एति हेतो यूयं सचैतन्याः सन्तस्तिष्ठत, अहञ्च साश्रुपातः सन् वत्सरत्रयं यावद् दिवानिशं प्रतिजन् भोधयितुं न न्यवर्त्ते तदपि स्मरत। 32 एदानि हे भ्रातरौ युष्माकं निष्ठां जनयितुं पवित्रीकृतलोकानां मध्येऽधिकारञ्च दातुं समर्थो य ईश्वरस्तस्यानुग्रहस्य यो वाहश्च तयोरुभयो युष्मान् समार्पयम्। 33 कस्यापि स्वार्णं रुप्यं वस्त्रं वा प्रति मया लोभो न कृतः। 34 किन्तु मम मत्स्यद्वयलोकानाञ्चावश्यकव्ययाय मदीयमिदं करद्वयम् अत्राम्यद् अतद् यूयं जानीथ। 35 अनेन प्रकारेण अग्रहणं दानं भद्रमिति यद्वाक्यं प्रभु र्थीशुः कथितवान् तत् स्मर्तुं दरिद्रलोकानामुपकारार्थं श्रमं कर्तुञ्च युष्माकम् उचितम् अतत्सर्वं युष्मानहम् उपदिष्टवान्। 36 अतां कथां कथयित्वा

स जनुनी पातयित्वा सर्वैः सह प्रार्थयत् | 37 तेन ते कन्दन्तः 38 पुन र्भम मुषं न द्रक्ष्यथ विशेषत ओषा या कथा तेनाकथि तत्कारणात् शोकं विलापञ्च कृत्वा कण्ठं धृत्वा युष्मितवन्तः | पश्चात् ते तं पोतं नीतवन्तः |

21 तैर्विसृष्टाः सन्तो वयं पोतं बाहयित्वा ऋजुमार्गोऽण कोषम् उपद्वीपम् आगत्य परेऽहनि रोदियोपद्वीपम् आगच्छाम ततस्तस्मात् पातारायाम् उपातिष्ठाम | 2 तत्र द्वैनीक्रियादेशगामिनम् पोतमेकं प्राप्य तमारुह्य गतवन्तः | 3 कुप्रोपद्वीपं दृष्ट्वा तं सव्यदिशि स्थापयित्वा सुरियादेशं गत्वा पोतस्थद्रव्याण्यवरोदयितुं सोरनगरे लागितवन्तः | 4 तत्र शिष्यगणस्य साक्षात्काराय वयं तत्र सप्तदिनानि स्थितवन्तः पश्चात् पवित्रोशात्मना पौलं व्याहरन् त्वं यिज्ञशलभनगरं मा गमः | 5 ततस्तेषु सप्तसु दिनेषु यापितेषु सत्सु वयं तस्मात् स्थानात् निजवर्त्मना गतवन्तः, तस्मात् ते सभालवद्ववनिता अस्माभिः सह नगरस्य परिसरपर्यन्तम् आगताः पश्चाद्द्वयं जलधितटे जनुपातं प्रार्थयामहि | 6 ततः परस्परं विसृष्टाः सन्तो वयं पोतं गतास्ते तु स्वस्वगृहं प्रत्यागतवन्तः | 7 वयं सोरनगरात् नावा प्रस्थाप्य तलिमायिनगरम् उपातिष्ठाम तत्रास्माकं समुद्रीयमार्गस्यान्तोऽभवत् तत्र भ्रातृगणं नमस्कृत्य दिनमेकं तैः सार्द्धम् उषतवन्तः | 8 परेऽहनि पौलस्तस्य सज्जिनो वयञ्च प्रतिष्ठमानाः कैसरियानगरम् आगत्य सुसंवाद्यप्रचारकानां सप्तजनानां द्विलिपान्भन अेकस्य गृहं प्रविश्यावतिष्ठाम | 9 तस्य यतसो दुहितरोऽनुढा भविष्यद्वादिन्य आसन् | 10 तत्रास्मासु बहुदिनानि प्रोषितेषु यिडूदीयदेशाद् आगत्यागाभनामा भविष्यद्वादी समुपस्थितवान् | 11 सोस्माकं समीपमेत्य पौलस्य कटिबन्धनं गृहीत्वा निजहस्तापादान् बद्ध्वा भाषितवान् यस्येदं कटिबन्धनं तं यिडूदीयलोका यिज्ञशलभनगरं एतत् बद्ध्वा भिन्नदेशीयानां करेषु समर्पयिष्यन्तीति वाक्यं पवित्र आत्मा कथयति | 12 अेतादृशीं कथां श्रुत्वा वयं तन्नगरवासिनो भ्रातरश्च यिज्ञशलभं न यातुं पौलं व्यनयामहि; 13 किन्तु स प्रत्यावादीतु, यूयं किं कुरुथ? किं कन्दनेन ममान्तःकराणं विदीर्णं करिष्यथ? प्रभो र्योशो नार्भो निमित्तं यिज्ञशलभं बद्धो भवितुं केवलं तन्न प्राणान् दातुमपि ससज्जोस्मि | 14 तेनास्माकं कथायाम् अगृहीतायाम् एश्वरस्य यथेच्छा तथैव भवत्वित्युक्त्या वयं निरस्थाम | 15 परेऽहनि पाथेयद्रव्याणि गृहीत्वा यिज्ञशलभं प्रति यात्राम् अकुर्म | 16 ततः कैसरियानगरनिवासिनः कतिपयाः शिष्या अस्माभिः सार्द्धम् एत्वा कुप्रीयेन म्नासन्नाम्ना येन प्राथीनशिष्येन सार्द्धम् अस्माभि र्वस्तव्यं तस्य समीपम् अस्मान् नीतवन्तः | 17 अस्मासु यिज्ञशलभ्युपस्थितेषु तत्रस्थभ्रातृगणोऽस्मान् आह्लादेन गृहीतवान् | 18 परस्मिन् दिवसे पौलेऽस्माभिः सह यादूभो गृहं प्रविष्टे लोकप्राथीनाः सर्वे तत्र परिषदि संस्थिताः | 19 अनन्तरं स तान् नत्वा स्वीयप्रचारणेन भिन्नदेशीयान् प्रतीश्वरो यानि कर्माणि साधितवान् तदीयां कथाम् अनुकृमात् कथितवान् | 20 एति श्रुत्वा ते प्रभुं धन्यं प्रोच्य वाक्यमिदम् अभाषन्त, हे भ्रात र्यिडूदीयानां मध्ये बहुसहस्राणि लोका विश्वासिन आसते किन्तु ते सर्वे व्यवस्थामताचारिण अेतत् प्रत्यक्षं पश्यसि | 21 शिशूनां त्यक्तेनाधायारणं प्रतिषिध्य त्वं भिन्नदेशनिवासिनो यिडूदीयलोकां मूसावाक्यम् अश्रद्धातुम् उपदिशसीति तैः श्रुतमस्ति | 22 त्वमत्रागतोसीति वार्तां समाकर्ण्य जननिवडो भित्तिव्यवस्थमेवागमिष्यति; अतश्चेव किं करणीयम्? अत्र वयं मन्त्रयित्वा समुपायं त्वां वदामस्तं त्वमाचर | 23 व्रतं कर्तुं कृतसङ्कल्पा येऽस्माकं यत्वारो मानवाः सन्ति 24 तान् गृहीत्वा तैः सङ्घितः स्वं शुयिं कुरु तथा तेषां शिरोमुण्डने यो व्ययो भवति तं त्वं देहि | तथा कृते त्वदीयायारे या जनश्रुतिं ज्ञायते सालीका किन्तु त्वं विधिं पालयन् व्यवस्थानुसारेणैवाचरसीति ते भोत्सन्ते | 25 भिन्नदेशीयानां विश्वासिलोकानां निकटे वयं पत्रं लिप्पित्वेत्वं स्थिरीकृतवन्तः, देवप्रसादभोजनं रक्तं गलपीडनमारितप्राणिभोजनं व्यभियारश्चैतेभ्यः स्वरक्षणव्यतिरेकेण तेषामन्यविधिपालनं करणीयं न | 26 ततः पौलस्तान् मानुषानादाय परस्मिन् दिवसे तैः सह शुयिं भूत्वा मन्दिरं गत्वा शौचकर्माणो दिनेषु सम्पूर्णेषु तेषाम् अेकैकार्थं नैवेद्याधुत्सर्गो भविष्यतीति ज्ञापितवान् | 27 तेषु सप्तसु दिनेषु समाप्तकल्पेषु आशियादेशनिवासिनो यिडूदीयास्तं मध्येमन्दिरं विलोक्य जननिवडस्य मनःसु कुप्रवृत्तिं जनयित्वा तं धृत्वा 28 प्रोच्यैः प्रावोयन्, हे एसायेल्लोकाः सर्वे साहाय्यं कुरुत | यो मनुज अेतेषां लोकानां मूसाव्यवस्थाया अेतस्य स्थानस्यापि विपरीतं सर्वत्र सर्वान् शिक्षयति स अेषः; विशेषतः स भिन्नदेशीयलोकां मन्दिरम् आनीय पवित्रस्थानमेतद् अपवित्रमकरोत् | 29 पूर्व्वं ते मध्येनगरम् एङ्किषनगरीयं त्रिक्रिमं पौलेन सङ्घितं दृष्टवन्त अेतस्मात् पौलस्तं मन्दिरमध्यम् आनयद् एत्यन्वमिमत् | 30 अतश्चेव सर्वस्मिन् नगरे कलडोत्पन्नत्वात् धावन्तो लोका आगत्य पौलं धृत्वा मन्दिरस्य अडिराकृष्यानयन् तत्क्षणाद् द्वाराणि सर्वाणि य रुद्धानि | 31 तेषु तं ण्तुमुधतेषु यिज्ञशलभनगरे मडानुपद्रवो जात एति वार्तायां सडससेनापतेः कर्णगोयरीभूतायां सत्यां स तत्क्षणात् सैन्यानि सेनापतिगणश्च गृहीत्वा जवेनागतवान् | 32 ततो लोकाः सेनागणेन सह सडससेनापतिम् आगच्छन्तं दृष्ट्वा पौलताडनातो न्यवर्तन्त | 33 स सडससेनापतिः सन्निधावागम्य पौलं धृत्वा शूडभलद्वयेन बद्धम् आदिश्य तान् पृष्टवान् अेष कः? किं कर्म यायं

कृतवान्? 34 ततो जनसमूहस्य कश्चिद् अेकप्रकारं कश्चिद् अन्यप्रकारं वाक्यम् अरौत् स तत्र सत्यं ज्ञातुम् कलङ्कारेणाद् अशक्तः सन् तं
दुर्गे नेतुम् आजापयत्। 35 तेषु सोपानस्योपरि प्राप्तेषु लोकानां साडसकारेणात् सेनागणः पौलमुनोव्य नीतवान्। 36 ततः सर्वे लोकाः
पश्चाद्गमिनः सन्त अेनं दुरीकुरुतेति वाक्यम् उच्यैरवदन्। 37 पौलस्य दुर्गानयनसमये स तस्मै सडससेनापतये कथितवान्, भवतः पुरस्तात् कथां
कथयितुं किम् अनुमन्यते? स तमपृच्छत् त्वं किं यूनानीयां भाषां जानासि? 38 यो भिसरीयो जनः पूर्व्यं विरोधं कृत्वा यत्वारि सडस्राणि
घातकान् सङ्गिनः कृत्वा विपिनं गतवान् त्वं किं सअेव न भवसि? 39 तदा पौलोडकथयत् अंङ् किलिकियादेशस्य तार्षनगरीयो यिडूदीयो, नाडं
सामान्यनगरीयो मानवः; अतअेव विनयेडडं लाकानां समक्षं कथां कथयितुं मामनुजानीष्व। 40 तेनानुज्ञातः पौलः सोपानोपरि तिष्ठन् इस्तेनेङ्गितं
कृतवान्, तस्मात् सर्व्यं सुस्थिरा अभवन्। तदा पौल एब्रीयभाषया कथयितुम् आरभत,

22 डे पितृगणा डे भ्रातृगणाः, एडानीं मम निवेदने समवधत्। 2 तदा स एब्रीयभाषया कथां कथयतीति श्रुत्वा सर्व्यं लोका अतीव
निःशब्दा सन्तोऽतिष्ठन्। 3 पश्चात् सोडकथयद् अंङ् यिडूदीय एति निश्रयः किलिकियादेशस्य तार्षनगरं मम जन्मभूमिः, अेतन्नगरीयस्य
गमिलीयेलनाम्नोऽध्यापकस्य शिष्यो भूत्वा पूर्व्यपुरुषाणां विधिव्यवस्थानुसारेण सम्पूर्णरूपेण शिक्षितोऽभवम् एडानीन्तना यूयं यादृशा
भवथ तादृशोऽडमपीश्वरसेवायाम् उद्योगी जातः। 4 मतमेतद् द्विष्ट्वा तद्ग्राहिनारीपुरुषान् कारायां बद्ध्वा तेषां प्राणनाशपर्यन्तां
विपक्षताम् अकरवम्। 5 मडयाजकः सभासडः प्राचीनलोकाश्च भूमैतस्याः कथायाः प्रभाणं दातुं शकनुवन्ति, यस्मात् तेषां समीपाद्
डम्भेकनगरनिवासिभ्रातृगणार्थम् आजापत्राणि गृहीत्वा ये तत्र स्थितास्तान् एडडयितुं यिडूशालभम् आनयनार्थं डम्भेकनगरं गतोस्मि। 6
किन्तु गच्छन् तन्नगरस्य समीपं प्राप्तवान् तदा द्वितीयप्रदरवेलायां सत्याम् अकस्माद् गगणाग्नित्य मडती दीप्ति भम यतुर्दिशि प्रकाशितवती।
7 ततो मयि भूमौ पतिते सति, डे शौल डे शौल कुतो मां ताडयसि? माभ्रति भाषित अेतादृश अेको रवोपि मया श्रुतः। 8 तदाडं प्रत्यवडं, डे प्रभे
को भवान्? ततः सोऽवादीत् यं त्वं ताडयसि स नासरतीयो यीशुरडं। 9 मम सङ्गिनो लोकारतां दीप्तिं दृष्ट्वा भियं प्राप्ताः, किन्तु माभ्रत्युडितं
तद्वाक्यं ते नाबुध्यन्त। 10 ततः परं पृष्टवानडं, डे प्रभो मया किं कर्त्तव्यं? ततः प्रभुरकथयत्, उन्त्याय डम्भेकनगरं याडि त्वया यधत् कर्त्तव्यं
निडुपितमास्ते तत् तत्र त्वं ज्ञापयिष्यसे। 11 अनन्तरं तस्याः भरतरदीपतेः कारेणात् किमपि न दृष्ट्वा सङ्गिगणेन धृतडस्तः सन् डम्भेकनगरं
प्रजितवान्। 12 तन्नगरनिवासिनां सर्व्येषां यिडूदीयानां मान्यो व्यवस्थानुसारेण भक्तश्च डनानीयनामा मानव अेको 13 मम सन्निधिम् अेत्य
तिष्ठन् अकथयत्, डे भ्रातः शौल सुदृष्टि र्भव तस्मिन् एडडेडं सम्यङ् तं दृष्टवान्। 14 ततः स महडं कथितवान् यथा त्वम् एश्वरस्याभिप्रायं वेत्सि
तस्य शुद्धसत्त्वजनस्य दर्शनं प्राप्य तस्य श्रीमुपस्य वाक्यं शृणोषि तन्निमित्तम् अस्माकं पूर्व्यपुरुषाणाम् एश्वरस्त्वां मनोनीतं कृतवान्।
15 यतो यधद् अद्राक्षीरश्रीषीश्च सर्व्येषां मानवानां समीपे त्वं तेषां साक्षी भविष्यसि। 16 अतअेव कुतो विलम्बसे? प्रभो नांम्ना प्रार्थ्य
निजपाप्रक्षालनार्थं मज्जनाय समुत्तिष्ठ। 17 ततः परं यिडूशालभनगरं प्रत्यागत्य मन्दिरेडडम् अेकदा प्रार्थये, तस्मिन् समयेडडम् अभिभूतः
सन् प्रभूं साक्षात् पश्यन्, 18 त्वं त्वरया यिडूशालभः प्रतिष्ठस्व यतो लोकाभयि तव साक्ष्यं न ग्राहीष्यन्ति, माभ्रत्युडितं तस्येडं वाक्यम्
अश्रीषम्। 19 ततोडं प्रत्यावाडिषम् डे प्रभो प्रतिभजनभवनं त्वयि विश्वासिनो लोकान् बद्ध्वा प्रहृतवान्, 20 तथा तव साक्षिणः स्तिङ्गनस्य
रक्तपातनसमये तस्य विनाशं सम्मन्य सन्निधौ तिष्ठन् डन्तृलोकानां वासांसि रक्षितवान्, अेतत् ते विदुः। 21 ततः सोडकथयत् प्रतिष्ठस्व त्वां
दूरस्थभिनदेशीयानां समीपं प्रेषयिष्ये। 22 तदा लोका अेतावत्पर्यन्तां तदीयां कथां श्रुत्वा प्रोच्यैरकथयन्, अेनं भूमएडलाद् दूरीकुरुत,
अेतादृशजनस्य ज्वनं नोयितम्। 23 एत्युच्यैः कथयित्वा वसनानि परित्यज्य गगणं प्रति धूल्रीरक्षिपन् 24 ततः सडससेनापतिः पौलं
दुर्गात्त्यन्तर नेतुं समाडिशत्। अेतस्य प्रतिकूलाः सन्तो लोकाः किन्निमित्तम् अेतावदुच्यैःस्वरम् अकुर्वन्, अेतद् वेत्तुं कशया प्रहृत्य तस्य परीक्षां
कर्त्तुमाडिशत्। 25 एदायश्चार्म्मनिर्मितरज्जुभिस्तस्य बन्धनं कर्त्तुमुधतास्तास्तडानीं पौलः सम्भुभस्थितं शतसेनापतिम् उक्तवान् एडडज्ञायाम्
अप्राप्तायां किं रोमिलोकं प्रडर्तुं युष्माकम् अधिकारोस्ति? 26 अेनां कथां श्रुत्वा स सडससेनापतेः सन्निधिं गत्वा तां वार्त्ताभिवदत् स रोमिलोक
अेतस्मात् सावधानः सन् कर्म्मं कुरु। 27 तस्मात् सडससेनापतिर्गत्वा तमप्राक्षीत् त्वं किं रोमिलोकः? एति मां ब्रूडि। सोडकथयत् सत्यम्। 28
ततः सडससेनापतिः कथितवान् बहुद्रविणं दन्वाडं तत् पौरसभ्यं प्राप्तवान्; किन्तु पौलः कथितवान् अंङ् जनुना तत् प्राप्तोऽस्मि। 29 एतथं सति
ये प्रडारेण तं परीक्षितुं समुधता आसन् ते तस्य समीपात् प्रातिष्ठन्तः सडससेनापतिस्तं रोमिलोकं विज्ञाय स्वयं यत् तस्य बन्धनम् अकार्षीत्
तत्कारेणाद् अभिभेत्। 30 यिडूदीयलोकाः पौलं कुतोऽपवदन्ते तस्य वृत्तान्तं ज्ञातुं वाञ्छन् सडससेनापतिः परेडडनि पौलं बन्धनात् भोययित्वा
प्रधानयाजकान् मडसभायाः सर्व्यलोकाश्च समुपस्थातुम् आडिश्य तेषां सन्निधौ पौलम् अवरोह स्थापितवान्।

23 सभासद्दलोकान् प्रति पौलोऽनन्यदृष्ट्या पश्यन् अकथयत्, हे भ्रातृगण! अध यावत् सरलेन सर्वान्तःकरणेनेश्वरस्य साक्षाद् आचरामि।

2 अनेन उनानीयनामा मडयाजकस्तं कपोले यपेटेनाडन्तुं समीपस्थलोकान् आदिष्टवान्। 3 तदा पौलस्तमवदत्, हे बहिष्परिष्कृत, ईश्वरस्त्वाम् प्रहर्तुम् उद्यतोऽस्ति, यतो व्यवस्थानुसारेण विचारयितुम् उपविश्य व्यवस्थां लक्षित्वा मां प्रहर्तुम् आज्ञापयसि। 4 ततो निकटस्था लोका अकथयन्, त्वं किम् ईश्वरस्य मडयाजकं निन्दसि? 5 ततः पौलः प्रतिभाषितवान् हे भ्रातृगण मडयाजकं अेष एति न बुद्धं मया तदन्यस्य स्वलोकानाम् अधिपतिं प्रति दुर्व्याकृतं मा कथय, अतादृशी विपिरस्ति। 6 अनन्तरं पौलस्तेषाम् अर्द्धं सिद्धूलोका अर्द्धं द्विजिलोका एति दृष्ट्वा प्रोच्यैः सभास्थलोकान् अवदत् हे भ्रातृगण अहं द्विजशिमतावलम्बी द्विजशिनः सत्त्वान्मन्त्र, मृतलोकानाम् उत्थाने प्रत्याशाकरणाद् अहमपवादितोऽस्मि। 7 एति कथायां कथितायां द्विजशिसिद्धूलोकाः परस्परं भिन्नवाक्यत्वात् सभाया मध्ये द्वौ संघौ जातौ। 8 यतः सिद्धूलोका उत्थानं स्वर्गायदूता आत्मान्मन्त्र सर्वेषाम् अतेषां कमपि न मन्यन्ते, किन्तु द्विजशिनः सर्वम् अङ्गीकुर्वन्ति। 9 ततः परस्परम् अतिशयकोलाहले समुपस्थिते द्विजशिनः पक्षीयाः सभास्था अध्यापकाः प्रतिपक्षा उत्तिष्ठन्तोऽकथयन्, अतस्य मानवस्य कमपि दोषं न पश्यामः; यदि कश्चिद् आत्मा वा कश्चिद् दूत अनेन प्रत्यादिशत् तर्हि वयम् ईश्वरस्य प्रातिकूल्येन न योत्यामः। 10 तस्माद् अतीव भिन्नवाक्यत्वे सति ते पौलं भाएऽं भाएऽं करिष्यन्तीत्याशङ्क्या सडस्रसेनापतिः सेनागणं तत्स्थानं यातुं सभातो बलात् पौलं धृत्वा दुर्गं नेतञ्चाज्ञापयत्। 11 रात्रौ प्रभुस्तस्य समीपे तिष्ठन् कथितवान् हे पौल निर्भयो भव यथा यिज्ञाशलमनगरे मयि साक्ष्यं दत्तवान् तथा रोमानगरेपि त्यया दातव्यम्। 12 दिने समुपस्थिते सति कियन्तो यिद्धूदीयलोका अकमन्त्राणाः सन्तः पौलं न उत्या भोजनपाने करिष्याम एति शपथेन स्वान् अबधन्। 13 यत्वारिशज्जनेभ्योऽधिका लोका एति पणाम् अकुर्वन्। 14 ते मडयाजकानां प्राथीनलोकानाञ्च समीपं गत्वा कथयन्, वयं पौलं न उत्या किमपि न भोक्ष्यामहे दृढेनानेन शपथेन बद्ध्वा अबवाम। 15 अतएव साम्प्रतं सभासद्दलोकैः सह वयं तस्मिन् कश्चिद् विशेषविचारं करिष्यामस्तदर्थं भवान् श्वोऽस्माकं समीपं तम् आनयत्विति सडस्रसेनापतये निवेदनं कुरुत तेन युष्माकं समीपं उपस्थितेः पूर्वं वयं तं उन्तु सज्जिष्याम। 16 तदा पौलस्य भागिनेयस्तेषामिति मन्त्राणां विज्ञाय दुर्गं गत्वा तां वार्तां पौलम् उक्तवान्। 17 तस्मात् पौल अकं शतसेनापतिम् आडूय वाक्यमिदम् भाषितवान् सडस्रसेनापतेः समीपेऽस्य युवमनुष्यस्य किञ्चिन्निवेदनम् आस्ते, तस्मात् तत्सविधम् अनेन नय। 18 ततः स तमाद्य सडस्रसेनापतेः समीपम् उपस्थाया कथितवान्, भवतः समीपेऽस्य किमपि निवेदनमास्ते तस्मात् बन्दिः पौलो मामाडूय भवतः समीपम् अनेन आनेतुं प्रार्थितवान्। 19 तदा सडस्रसेनापतिस्तस्य उस्तं धृत्वा निर्जनस्थानं नीत्या पृष्ठवान् तव किं निवेदनं? तत् कथय। 20 ततः सोकथयत्, यिद्धूदीयलोकाः पौले कमपि विशेषविचारं छलं कृत्वा तं सभां नेतुं भवतः समीपे निवेदयितुं अमन्त्रयन्। 21 किन्तु भवता तन्न स्वीकर्तव्यं यतस्तेषां मध्येवर्तिनश्चत्वारिशज्जनेभ्योऽधिलोका अकमन्त्राणां भूत्या पौलं न उत्या भोजनं पानञ्च न करिष्याम एति शपथेन बद्धः सन्तो धातका एव सज्जिता एदानीं केवलं भवतोऽनुमतिम् अपेक्षन्ते। 22 यामिमां कथां त्वं निवेदितवान् तां कस्मैयिदपि मा कथयेत्युक्त्वा सडस्रसेनापतिस्तं युवानं विसृष्टवान्। 23 अनन्तरं सडस्रसेनापतिं द्वौ शतसेनापती आडूयेदम् आदिशत्, युवां रात्रौ प्रहरेकावशिष्टायां सत्यां कैसरियानगरं यातुं पदातिसैन्यानां द्वे शते धोटकारोडिसैन्यानां सप्ततिं शक्तिधारिसैन्यानां द्वे शते य जनान् सज्जितान् कुरुत। 24 पौलम् आरोहयितुं डीलिक्षाधिपतेः समीपं निर्व्विधं नेतुञ्च वाडनानि समुपस्थापयत। 25 अपरं स पत्रं लिपित्वा दत्तवान् तल्लिपितमेतत्, 26 मडामडिमश्रीयुक्तडीलिक्षाधिपतये क्वीदियलुषियस्य नमस्कारः। 27 यिद्धूदीयलोकाः पूर्व्वम् अनेन मानवं धृत्वा स्वडस्ते उन्तुम् उद्यता अतस्मिन्नन्तरं ससैन्योऽं तत्रोपस्थाया अेष जनो रोमीय एति विज्ञाय तं रक्षितवान्। 28 किन्निमित्तं ते तमपवदन्ते तज्ज्ञातुं तेषां सभां तमानायितवान्। 29 ततस्तेषां व्यवस्थाया विरुद्ध्या कथायन कथया सोऽपवादितोऽभवत्, किन्तु स शूडभलबन्धनार्हो वा प्राणानाशाहो भवतीदृशः कोप्यपराधो मयास्य न दृष्टः। 30 तथापि मनुष्यस्यास्य वधार्थं यिद्धूदीया धातकाएव सज्जिता अतां वार्तां श्रुत्वा तद्व्याप्यात् तव समीपमेनं प्रेषितवान् अस्यापवादकांश्च तव समीपं गत्वापवदितुम् आज्ञापयम्। भवतः कुशलं भूयात्। 31 सैन्यगण आज्ञानुसारेण पौलं गृहीत्या तस्यां रज्याम् आन्तिपात्रिनगरम् आनयत्। 32 परेऽडनि तेन सह यातुं धोटकारोडिसैन्यगणं स्थापयित्वा परापृथक् दुर्गं गतवान्। 33 ततः परे धोटकारोडिसैन्यगणः कैसरियानगरम् उपस्थाया तत्पत्रम् अधिपतेः करे समर्थं तस्य समीपे पौलम् उपस्थापितवान्। 34 तदाधिपतिस्तत्पत्रं पठित्वा पृष्ठवान् अेष किम्प्रदेशीयो जनः? स किंलिकियाप्रदेशीय अको जन एति ज्ञात्वा कथितवान्, 35 तवापवादकाणां आगते तव कथां श्रोष्यामि। हेरोद्राजगृहे तं स्थापयितुम् आदिष्टवान्।

24 पञ्चम्यो दिनेभ्यः परं हनानीयनामा महायाजकोऽधिपतेः समक्षं पौलस्य प्रातिकूल्येन निवेदयितुं तर्तुल्लनामानं कञ्चन वक्तारं प्राचीनजनांश्च सञ्जिनः कृत्वा कैसरियानगरम् आगच्छत् | 2 ततः पौले समानीते सति तर्तुल्लस्तस्यापवादकथां कथयितुम् आरभत हे मङ्गलमङ्गिभिरिन्द्रो भवतो वयम् अतिनिर्व्विघ्नं कालं यापयामो भवतः परिणामदर्शितया अेतद्देशीयानां बहुनि मङ्गलानि घटितानि, 3 एति हेतो र्वयमतिदृष्टाः सन्तः सर्वत्र सर्वदा भवतो गुणान् गायमः | 4 किन्तु बहुभिः कथाभि र्भवन्तं येन न विरञ्जयामि तस्माद् विनये भवान् अनुकम्प्य मद्यकथां शृणोतु | 5 अेष महाभारीस्वर्गो नासरतीयमतग्राहिसंघातस्य मुष्यो भूत्वा सर्वदृशेषु सर्वेषां यिडूदीयानां राजद्रोहाद्यरक्षणप्रवृत्तिं जनयतीत्यस्माभि र्निश्चितं | 6 स मन्दिरमपि अशुचि कर्तुं चेष्टितवान्; एति कारणाद् वयम् अेनं धृत्वा स्वव्यवस्थानुसारेण विचारयितुं प्रावर्तामहि; 7 किन्तु लुषिचः सडस्रसेनापतिरागत्य भलाद् अस्माकं करेभ्य अेनं गृहीत्वा 8 अेतस्यापवादकान् भवतः समीपम् आगन्तुम् आज्ञापयत् | वयं यस्मिन् तमपवादामो भवता पदपवादकथायां विचारितायां सत्यां सर्वं वृत्तान्तं वेदितुं शक्यते | 9 ततो यिडूदीया अपि स्वीकृत्य कथितवन्त अेषा कथा प्रमाणम् | 10 अधिपतौ कथां कथयितुं पौलं प्रतीजितं कृतवति स कथितवान् भवान् बहुन् वत्सरान् यावद् अेतद्देशस्य शासनं करोतीति विज्ञाय प्रत्युत्तरं दातुम् अक्षोभोऽभवत् | 11 अध केवलं द्वादश दिनानि यातानि, अडम् आराधनां कर्तुं यिडूशालमनगरं गतवान् अेषा कथा भवता ज्ञातुं शक्यते; 12 किन्त्वमे मां मध्येमन्दिरं केनापि सड वितार्सां कुर्वन्तं कुत्रापि भजनभवने नगरे वा लोकान् कुप्रवृत्तिं जनयन्तुं न दृष्टवन्तः | 13 एदानीं यस्मिन् यस्मिन् माम् अपवदन्ते तस्य किमपि प्रमाणं दातुं न शक्नुवन्ति | 14 किन्तु भविष्यद्वाक्यग्रन्थे व्यवस्थाग्रन्थे य या या कथा लिखितास्ते तासु सर्वासु विश्वस्य यन्मतम् एमे विधर्मं जानन्ति तन्मतानुसारेणाणं निजपितृपुरुषाणाम् एश्वरम् आराधयामीत्यदं भवतः समक्षम् अङ्गीकरोमि | 15 धार्मिकाणाम् अधार्मिकाणाञ्च प्रमीतलोकानामेवोत्थानं भविष्यतीति कथामिमे स्वीकुर्वन्ति तथाऽमपि तस्मिन् एश्वरे प्रत्याशां करोमि; 16 एश्वरस्य मानवानाञ्च समीपे यथा निर्दोषो भवामि तदर्थं सततं यत्नवान् अस्मि | 17 बहुषु वत्सरेषु गतेषु स्वदेशीयलोकानां निमित्तं दानीयद्रव्याणि नैवेद्यानि य समादाय पुनरागमनं कृतवान् | 18 ततोऽं शुचि र्भूत्वा लोकानां समागमं कलदं वा न कारितवान् तथाप्याशियादेशीयाः कियन्तो यिडूदीयलोका मध्येमन्दिरं मां धृतवन्तः | 19 ममोपरि यदि काश्चिदपवादकथास्ति तर्हि भवतः समीपम् उपस्थाय तेषामेव साक्ष्यदानम् उचितम् | 20 नोयेत् पूर्वं महासभास्थानां लोकानां सन्निधौ मम दायायमानत्वसमये, अडमध मृतानामुत्थाने युष्माभि र्विचारितोस्मि, 21 तेषां मध्ये तिष्ठन्नदं यामिमां कथामुच्यैः स्वरेण कथितवान् तदन्यो मम कोपि दोषोऽलभ्यत न वेति वरम् अेते समुपस्थितलोका वदन्तु | 22 तदा इीलिक्ष अेतां कथां श्रुत्वा तन्मतस्य विशेषवृत्तान्तं विज्ञातुं विचारं स्थगितं कृत्वा कथितवान् लुषिचे सडस्रसेनापतौ समायाते सति युष्माकं विचारम् अदं निष्पादयिष्यामि | 23 अनन्तरं भन्धनं विना पौलं रक्षितुं तस्य सेवनाय साक्षात्करणाय वा तदीयात्मीयबन्धुजनान् न वारयितुञ्च शमसेनापतिम् आदिष्टवान् | 24 अल्पदिनात् परं इीलिक्षोऽधिपति र्द्रुषिल्लानाम्ना यिडूदीयया स्वभार्यया सडगत्य पौलमाडूय तस्य मुष्मात् प्रीष्टधर्मस्य वृत्तान्तम् अश्रौषीत् | 25 पौलेन न्यायस्य परिमितभोगस्य यरमविचारस्य य कथायां कथितायां सत्यां इीलिक्षः कम्पमानः सन् व्याडरद् एदानीं याहि, अडम् अवकाशं प्राप्य त्वाम् आडूस्यामि | 26 मुक्तिप्रार्थयं पौलेन मह्यं मुद्रादास्यन्ते एति पत्याशां कृत्वा स पुनः पुनस्तमाडूय तेन साकं कथोपकथनं कृतवान् | 27 किन्तु वत्सरद्वयात् परं पर्कियङ्गीष्ट इालिक्षस्य पदं प्राप्ते सति इीलिक्षो यिडूदीयान् सन्तुष्टान् यिकीर्षन् पौलं बहुदं संस्थाप्य गतवान् |

25 अनन्तरं इीष्टो निजराज्यम् आगत्य दिनत्रयात् परं कैसरियातो यिडूशालमनगरम् आगमत् | 2 तदा महायाजको यिडूदीयानां प्रधानलोकाश्च तस्य समक्षं पौलम् अपावदन्त | 3 भवान् तं यिडूशालमम् आनेतुम् आज्ञापयत्विति विनीय ते तस्माद् अनुग्रहं वाञ्छितवन्तः | 4 यतः पश्चिमध्ये गोपनेन पौलं हन्तुं ते धातका नियुक्ताः | इीष्ट उत्तरं दत्तवान् पौलः कैसरियायां स्थास्यति पुनरल्पदिनात् परम् अदं तत्र यास्यामि | 5 ततस्तस्य मानुषस्य यदि कश्चिद् अपराधस्तिष्ठति तर्हि युष्माकं ये शक्नुवन्ति ते मया सड तत्र गत्वा तमपवदन्तु स अेतां कथां कथितवान् | 6 दशदिवसेभ्योऽधिकं विलम्ब्य इीष्टस्तस्मात् कैसरियानगरं गत्वा परस्मिन् दिवसे विचारारसन उपदिश्य पौलम् आनेतुम् आज्ञापयत् | 7 पौले समुपस्थिते सति यिडूशालमनगराद् आगता यिडूदीयलोकास्तं यतुर्दिशि संवेष्ट्य तस्य विरुद्धं बहुन् महादोषान् उत्थापितवन्तः किन्तु तेषां किमपि प्रमाणं दातुं न शक्नुवन्तः | 8 ततः पौलः स्वस्मिन् उत्तरमिदम् उदितवान्, यिडूदीयानां व्यवस्थाया मन्दिरस्य कैसरस्य वा प्रतिकूलं किमपि कर्म नादं कृतवान् | 9 किन्तु इीष्टो यिडूदीयान् सन्तुष्टान् कर्तुम् अभिलषन् पौलम् अभाषत त्वं किं यिडूशालमं गत्वास्मिन् अभियोगे मम साक्षाद् विचारितो भविष्यसि? 10 ततः पौल उत्तरं प्रोक्तवान्, यत्र मम विचारो भवितुं योग्यः कैसरस्य तत्र विचारारसन अेव समुपस्थितोस्मि; अदं यिडूदीयानां कामपि हानिं नाकार्षम् एति भवान् यथार्थतो विजानाति | 11 कञ्चिदपराधं किञ्चन वधादं कर्म वा यदहम् अकरिष्यं तर्हि

प्राणान्ननदण्डमपि भोक्तुम् उधतोऽभविष्यं, किन्तु ते मम समपवादे कुर्वन्ति स यदि कल्पितमात्रो भवति तर्हि तेषां करेषु मां समर्पयितुं कस्याप्यधिकारो नास्ति, कैसरस्य निकटे मम विचारो भवतु। 12 तदा इष्टो मन्त्रिभिः सा.द्वं संमन्त्र्य पौलाय कथितवान्, कैसरस्य निकटे किं तव विचारो भविष्यति? कैसरस्य समीपं गमिष्यसि। 13 कियद्दिनेभ्यः परम् आग्निष्पराजा बार्सीकी य इष्टं साक्षात् कर्तुं कैसरियानगरम् आगतवन्तौ। 14 तदा तौ बहुदिनानि तत्र स्थितौ ततः इष्टस्तं राजानं पौलस्य कथां विज्ञाप्य कथयितुम् आरभत पौलनामानम् अकं बन्दि इतिविधौ बद्धं संस्थाप्य गतवान्। 15 यिज्ञालामि मम स्थितिकाले मडायाजको यिडूदीयानां प्राचीनलोकाश्च तम् अपोधे तम्प्रति दण्डाज्ञां प्रार्थयन्त। 16 ततोऽहम् एत्युत्तरम् अवदं यावद् अपोदितो जनः स्वापवादेकान् साक्षात् कृत्वा स्वस्मिन् योऽपराध आरोपितस्तस्य प्रत्युत्तरं दातुं सुयोगं न प्राप्नोति, तावत्कालं कस्यापि मानुषस्य प्राणनाशाज्ञापनं रोमिलोकानां रीतिर्नहि। 17 ततस्तेष्वत्रागतेषु परस्मिन् दिवसेऽहम् अविलम्बं विचारान्न उपविश्य तं मानुषम् आनेतुम् आज्ञापयम्। 18 तदनन्तरं तस्यापवादेका उपस्थाया यादृशम् अदं चिन्तितवान् तादृशं कञ्चन मडापवादे नोत्थाप्य 19 स्वेधां मते तथा पौलो यं सञ्चयं वदति तस्मिन् यीशुनामनि मृतजने य तस्य विरुद्धं कथितवन्तः। 20 ततोऽं तादृग्विचारे संशयानः सन् कथितवान् त्वं यिज्ञालामं गत्वा किं तत्र विचारितो भवितुम् छञ्चसि? 21 तदा पौलो मडाराजस्य निकटे विचारितो भवितुं प्रार्थयत, तस्माद् यावत्कालं तं कैसरस्य समीपं प्रेषयितुं न शक्नोमि तावत्कालं तमत्र स्थापयितुम् आदिष्टवान्। 22 तत आग्निष्पः इष्टम् उक्तवान्, अहमपि तस्य मानुषस्य कथां श्रोतुम् अभिलषामि। तदा इष्टो व्याडरत् श्वस्तदीयां कथां त्वं श्रोष्यसि। 23 परस्मिन् दिवसे आग्निष्पो बार्सीकी य मडासमागमं कृत्वा प्रधानवाहिनीपतिभिर्नगरस्थप्रधानलोकैश्च सह मिलित्वा राजगृहमागत्य समुपस्थितौ तदा इष्टस्याज्ञया पौल आनीतोऽभवत्। 24 तदा इष्टः कथितवान् हे राजन् आग्निष्प हे उपस्थिताः सर्वे लोका यिज्ञालामनगरे यिडूदीयलोकसमूहो यस्मिन् मानुषे मम समीपे निवेदनं कृत्वा प्रोच्यैः कथामिमां कथितवान् पुनरल्पकालमपि तस्य ज्वनं नोयितं तमेतं मानुषं पश्यत। 25 किन्त्वेषु जनः प्राणनाशार्थं किमपि कर्म न कृतवान् एत्यजानां तथापि स मडाराजस्य सन्निधौ विचारितो भवितुं प्रार्थयत तस्मात् तस्य समीपं तं प्रेषयितुं मतिमकरवम्। 26 किन्तु श्रीयुक्तस्य समीपम् अतस्मिन् किं लेपनीयम् एत्यस्य कस्यचिन् निर्णयस्य न जातत्वाद् अतस्य विचारे सति यथाऽं लेपितुं किञ्चन निश्चितं प्राप्नोमि तदर्थं युष्माकं समक्षं विशेषतो हे आग्निष्पराज भवतः समक्षम् अतम् आनये। 27 यतो बन्दिप्रेषणसमये तस्याभियोगस्य किञ्चिदलेपनम् अहम् अयुक्तं जानामि।

26 तत आग्निष्पः पौलम् अवादीतु, निजां कथां कथयितुं तुभ्यम् अनुमतिं दीयते। तस्मात् पौलः करं प्रसार्य स्वस्मिन् उत्तरम् अवादीतु। 2 हे आग्निष्पराज यत्कारणान्दं यिडूदीयैरपवाहितोऽभवं तस्य वृत्तान्तम् अध भवतः साक्षान् निवेदयितुमनुमतोऽहम् एदं स्वीयं परमं भाग्यं मन्ये; 3 यतो यिडूदीयलोकानां मध्ये या या रीतिः सूक्ष्मविचारश्च सन्ति तेषु भवान् विज्ञातमः; अतएव प्रार्थये धैर्यमवलम्ब्य मम निवेदनं शृणोतु। 4 अदं यिज्ञालामनगरे स्वदेशीयलोकानां मध्ये तिष्ठन् आ यौवनकालाद् यद्रूपम् आचरितवान् तद् यिडूदीयलोकः सर्वे विदन्ति। 5 अस्माकं सर्वेभ्यः शुद्धतमं यत् किञ्चिदीयमतं तदवलम्बी भूत्वाऽं कालं यापितवान् ये जना आ बाल्यकालान् मां जानन्ति ते अतादृशं साक्ष्यं यदि ददाति तर्हि दातुं शक्नुवन्ति। 6 किन्तु हे आग्निष्पराज एश्वरोऽस्माकं पूर्वपुरुषाणां निकटे यद् अङ्गीकृतवान् तस्य प्रत्याशाऽंतोरहम् एदानीं विचारस्थाने दण्डायमानोऽस्मि। 7 तस्याङ्गीकारस्य इलं प्राप्तुम् अस्माकं द्वादशवंशा दिवानिशं मडायात्नाद् एश्वरसेवनं कृत्वा यां प्रत्याशां कुर्वन्ति तस्याः प्रत्याशाया हेतोरदं यिडूदीयैरपवाहितोऽभवत्। 8 एश्वरो मृतान् उत्थापयिष्यतीति वाक्यं युष्माकं निकटेऽसम्भवं कुतो भवेत्? 9 नासरतीयथीशो नाम्नो विरुद्धं नानाप्रकारप्रतिकूलाचरणम् उचितम् एत्यदं मनसि यथार्थं विज्ञाय 10 यिज्ञालामनगरे तदकरवं इलतः प्रधानयाजकस्य निकटात् क्षमतां प्राप्य बहून् पवित्रलोकान् कारायां बद्धवान् विशेषतस्तेषां जनसमये तेषां विरुद्धं निजां सम्मतिं प्रकाशितवान्। 11 वारं वारं भजनभवनेषु तेभ्यो दण्डं प्रदत्तवान् बलात् तं धर्मं निन्दयित्वांश्च पुनश्च तान् प्रति मडाकोधाद् उन्मत्तः सन् विदेशीयनगराणि यावत् तान् ताडितवान्। 12 एत्थं प्रधानयाजकस्य समीपात् शक्तिम् आज्ञापयन्न लब्ध्वा दम्भेकनगरं गतवान्। 13 तदाऽं हे राजन् मार्गमध्ये मध्याह्नकाले मम मदीयसङ्गिनां लोकानाञ्च यतसृष्टुं दिक्षु गगणात् प्रकाशमानां भास्करतोपि तेजस्वतीं दीप्तिं दृष्टवान्। 14 तस्माद् अस्मासु सर्वेषु भूमौ पतितेषु सत्सु हे शौल हे शौल कुतो मां ताडयसि? कण्टकानां मुषे पादाङ्गनं तव दृःसाध्यम् एब्रीयभाषया गदित अतादृशं अकः शब्दो मया श्रुतः। 15 तदाऽं पृष्टवान् हे प्रभो को भवान्? ततः स कथितवान् यं यीशुं त्वं ताडयसि सोऽं, 16 किन्तु समुत्तिष्ठ त्वं यद् दृष्टवान् एतः पुनश्च यद्यत् त्वां दर्शयिष्यामि तेषां सर्वेषां काय्याणां त्वां साक्षिणां मम सेवकञ्च कर्तुम् दर्शनम् अहाम्। 17 विशेषतो यिडूदीयलोकैभ्यो भिन्नजातीयेभ्यश्च त्वां मनोनीतं कृत्वा तेषां यथा पापमोचनं भवति 18 यथा ते मयि विश्वस्य पवित्रीकृतानां मध्ये भागं

प्राप्नुवन्ति तदभिप्रायेण तेषां ज्ञानयक्षुषि प्रसन्नानि कर्तुं तथान्यकाराद् दीप्तिं प्रति शैतानाधिकाराय्यं एश्वरं प्रति मतीः परावर्तयितुं तेषां समीपं त्वां प्रेष्यामि | 19 हे आग्निष्पराज्यं अतादृशं स्वर्गायप्रत्यादेशं अग्राह्यम् अकृत्वा 20 प्रथमतो दम्भेषुजनगरे ततो विदुःशालामि सर्वस्मिन् विदुःशालामि अन्त्येषु देशेषु य येन लोका मतिं परावर्त्य एश्वरं प्रति परावर्तयन्ते, मनःपरावर्तनयोग्यानि कर्माणि य कुर्वन्ति तादृशम् उपदेशं प्रयारितवान् | 21 अतत्कारणाद् विदुःशाला मध्येमन्दिरे मां धृत्वा हन्तुम् उद्यताः | 22 तथापि श्रीष्टो दुःषं भुक्त्वा सर्वेषां पूर्वं श्मशानाद् उत्थाय निजदेशीयानां भिन्देशीयानाञ्च समीपे दीप्तिं प्रकाशयिष्यति 23 भविष्यद्वादिगाणो मूसाश्च भाविकाश्चर्यस्य यद्विदं प्रमाणात् अदृष्टुरेतद् विनान्यां कथां न कथयित्वा एश्वराद् अनुग्रहं लब्ध्वा महतां क्षुद्राणाञ्च सर्वेषां समीपे प्रमाणं दत्त्वाय यावत् तिष्ठामि | 24 तस्यमां कथां निशम्य द्विष्ट उच्यैः स्वरेण कथितवान् हे पौल त्वम् उन्मत्तोसि बहुविधाभ्यासेन त्वं हतज्ञानो जातः | 25 स उक्तवान् हे महामहिम्न द्विष्ट नाहम् उन्मत्तः किन्तु सत्यं विवेचनीयञ्च वाक्यं प्रस्तौमि | 26 यस्य साक्षाद् अक्षोभः सन् कथां कथयामि स राजा तद्गुणानि जानाति तस्य समीपे किमपि गुप्तं नेति मया निश्चितं बुध्यते यतस्तद् विजने न कृतं | 27 हे आग्निष्पराज्यं भवान् किं भविष्यद्वादिगाणोक्तानि वाक्यानि प्रत्येति? भवान् प्रत्येति तद्वदं जानामि | 28 तत् आग्निष्पः पौलम् अभिहितवान् त्वं प्रवृत्तिं जनयित्वा प्रायेण मामपि श्रीष्टीयं करोषि | 29 ततः सोऽवादीत् भवान् ये ये लोकाश्च मम कथाम् अथ शृण्वन्ति प्रायेण एति नहि किन्वेतत् शूद्रभलबन्धनं विना सर्वथा ते सर्वे मादृशा भवन्ति वतीश्वस्य समीपे प्रार्थयेऽहम् | 30 अतस्यां कथायां कथितायां स राजा सोऽधिपतिर्बर्षाकी सत्त्वात्वा लोकाश्च तस्माद् उत्थाय 31 गोपने परस्परं विविच्य कथितवन्त अेष जनों बन्धनार्हं प्राणहन्नाहं वा किमपि कर्म नाकरोत् | 32 तत् आग्निष्पः द्विष्टम् अवदत्, यद्येष मानुषः कैसरस्य निकटे विचारितो भवितुं न प्रार्थयिष्यत् तर्हि मुक्तो भवितुम् अशक्यत् |

27 जलपथेनास्माकम् एतोलियादेशं प्रति यात्रायां निश्चितायां सत्यां ते यूलियनाम्नो महाराजस्य संघातान्तर्गतस्य सेनापतेः समीपे पौलं तदन्यान् कतिनयजनांश्च समार्पयन् | 2 वयम् आद्रामुत्तीयं पोतमेकम् आरुह्य आशियादेशस्य तटसमीपेन यातुं मतिं कृत्वा लङ्गम् उत्थाय पोतम् अमोययामः माकिदनियादेशस्थथिषलनीकीनिवास्यारिस्तार्भनामा कश्चिद् जनोंऽस्माभिः सार्द्धम् आसीत् | 3 परस्मिन् द्विवसे ऽस्माभिः सीदोन्नगरे पोते लागिते तत्र यूलियः सेनापतिः पौलं प्रति सौजन्यं प्रदर्थ्य सान्त्वनार्थं बन्धुबन्धवान् उपयातुम् अनुजङ्गौ | 4 तस्मात् पोते मोयिते सति सम्भुजवायोः सम्भवाद् वयं कुप्रोपद्वीपस्य तीरसमीपेन गतवन्तः | 5 किङ्किडियायाः पाम्फूलियायाश्च समुद्रस्य पारं गत्वा लूकियादेशान्तर्गतं मुरानगरम् उपातिष्ठाम | 6 तत्स्थानाद् एतालियादेशं गच्छति यः सिक्न्दरियानगरस्य पोतस्तं तत्र प्राप्य शतसेनापतिस्तं पोतम् अस्मान् आरोहयत् | 7 ततः परं बहुनि दिनानि शनैः शनैः गत्वा कनीदपाश्वर्योपस्थितः पूर्वं प्रतिदूलेन पवनेन वयं सल्मोन्याः सम्भुजम् उपस्थाय क्रीत्युपद्वीपस्य तीरसमीपेन गतवन्तः | 8 कश्चेन तमुत्तीर्य लासेयानगरस्याधः सुन्दरनामकं भातम् उपातिष्ठाम | 9 एत्थं बहुतिथः कालो यापित उपवासदिनत्रातीतं, तत्कारणात् नौवर्त्मनि भयङ्करे सति पौलो विनयेन कथितवान्, 10 हे महेच्छा अहं निश्चयं जानामि यात्रायामस्याम् अस्माकं क्लेशा बहुनामपययाश्च भविष्यन्ति, ते केवलं पोतसामर्थ्योरिति नहि, किन्त्वस्माकं प्राणानामपि | 11 तदा शतसेनापतिः पौलोक्तवाक्यतोपि कर्णधारस्य पोतवाशिजश्च वाक्यं बहुमन्त | 12 तत् भातं शीतकाले वासार्हस्थानं न तस्माद् अवाचीप्रतीयोर्दिशोः क्रीत्याः द्वैनीडियभातं यातुं यदि शक्नुवन्तस्तर्हि तत्र शीतकालं यापयितुं प्रायेण सर्वे मन्त्रयामासुः | 13 ततः परं दक्षिणवायुर्भन्द्ं वदतीति विलोक्य निजामिप्रायस्य सिद्धेः सुयोगो भवतीति बुद्ध्वा पोतं मोययित्वा क्रीत्युपद्वीपस्य तीरसमीपेन यलितवन्तः | 14 किन्त्वल्पक्षणात् परमेव उरकुलुदोन्नामा प्रतिदूलः प्रयत्नो वायुर्बन्द्ं पोतेऽलगीत् 15 तस्याभिभुम्भं गन्तुम् पोतस्याशक्तत्वाद् वयं वायुना स्वयं नीताः | 16 अनन्तरं क्लौदीनाम्न उपद्वीपस्य कूलसमीपेन पोतं गमयित्वा बहुना कश्चेन क्षुद्रनावम् अरक्षाम | 17 ते तामारुह्य रञ्जय्या पोतस्याधोभागम् अबध्नन् तदनन्तरं येत् पोतो सैकते लगतीति भयाद् वातवसनाभ्यमोययन् ततः पोतो वायुना यालितः | 18 किन्तु क्रमशो वायोः प्रबलत्वात् पोतो दौलायमानोऽभवत् परस्मिन् द्विवसे पोतस्थानि कतिपयानि द्रव्याणि तोये निक्षिप्तानि | 19 तृतीयदिवसे वयं स्वदस्तेः पोतसञ्जनद्रव्याणि निक्षिप्तवन्तः | 20 ततो बहुदिनानि यावत् सूर्यनक्षत्रादीनि समाच्छन्नानि ततो ऽतीव वात्यागमाद् अस्माकं प्राणरक्षायाः कापि प्रत्याशा नातिष्ठत् | 21 बहुदिनेषु लोकेरनाहारेण यापितेषु सर्वेषां साक्षात् पौलस्तिष्ठन् अकथयत्, हे महेच्छाः क्रीत्युपद्वीपात् पोतं न मोययितुम् अहं पूर्वं यद् अवदं तद्गुणं युष्माकम् उचितम् आसीत् तथा कृते युष्माकम् अेषा विपद् अेषोऽपययश्च नाघटिष्येताम् | 22 किन्तु साम्प्रतं युष्मान् विनीय ब्रवीम्यहं, यूयं न क्षुत्थयत युष्माकम् अेकस्यापि प्राणिनो हानिर्न भविष्यति, केवलस्य पोतस्य हानिर्न भविष्यति | 23 यतो यस्येश्वरस्य लोकोऽहं यत्राहं परियरामि तदीय अेको दूतो ह्यो रात्रौ ममान्तेके तिष्ठन् कथितवान्, 24 हे पौल मा भैषीः कैसरस्य सम्भुजे

त्वयोपस्थातव्यं; तवैतान् सङ्गिनो लोकान् एश्वरस्तुभ्यं दत्तवान् | 25 अतश्चेव हे मહેચ્છા યૂયં સ્થિરમનસો ભવત મહાં યા કથાકથિ સાવશ્યં ઘટિષ્યતે મમૈતાદૃશી વિશ્વાસ ઈશ્વરે વિદ્યતે, 26 કિન્તુ કસ્યચિદ્ ઉપદ્વીપસ્યોપરિ પતિતવ્યમ્ અસ્માભિઃ | 27 તતઃ પરમ્ આદ્રિયાસમુદ્રે પોતસ્તથૈવ દોલાયમાનઃ સન્ ઇતસ્તતો ગચ્છન્ યતુર્દશદિવસસ્ય રાત્રે દ્વિતીયાપ્હરસમયે કસ્યચિત્ સ્થલસ્ય સમીપમુપતિષ્ઠતીતિ પોતીયલોકા અન્વમન્યન્ત | 28 તતસ્તે જલં પરિમાય તત્ર વિંશતિ વ્યામા જલાનીતિ જ્ઞાતવન્તઃ | કિચ્ચિદ્ રં ગત્વા પુનરપિ જલં પરિમિતવન્તઃ | તત્ર પચ્છદશ વ્યામા જલાનિ દૃષ્ટ્વા 29 ચેત્ પાષાણે લગતીતિ ભયાત્ પોતસ્ય પશ્ચાદ્ભ્રાગતશ્ચાતુરો લજ્જરાન્ નિક્ષિપ્ય દિવાકરમ્ અપેક્ષ્ય સર્વે સ્થિતવન્તઃ | 30 કિન્તુ પોતીયલોકાઃ પોતાગ્રભાગે લજ્જરનિક્ષેપં છલં કૃત્વા જલઘૌ ક્ષુદ્રનાવમ્ અવરોહ્ય પલાયિતુમ્ અચેષ્ટન્ત | 31 તતઃ પૌલઃ સેનાપતયે સૈન્યગણાય ચ કથિતવાન્, એતે યદિ પોતમધ્યે ન તિષ્ઠન્તિ તર્હિ યુષ્માકં રક્ષાણં ન શક્યં | 32 તદા સેનાગણો રજ્જૂન્ છિત્વા નાવં જલે પતિતુમ્ અદદાત્ | 33 પ્રભાતસમયે પૌલઃ સર્વાન્ જનાન્ ભોજનાર્થં પ્રાર્થ્યં વ્યાહરત્, અથ ચતુર્દશદિનાનિ યાવદ્ યૂયમ્ અપેક્ષમાના અનાહારાઃ કાલમ્ અચાપયત કિમપિ નાભુંઘં | 34 અતો વિનયેડહં ભક્ષ્યં ભુજ્યતાં તતો યુષ્માકં મજ્જલં ભવિષ્યતિ, યુષ્માકં કસ્યચિજ્જનસ્ય શિરસઃ કેશૈકોપિ ન નંક્ષયતિ | 35 ઇતિ વ્યાહૃત્ય પૌલં પૂર્વં ગૃહીત્વેશ્વરં ધન્યં ભાષમાણસ્તં ભંક્ત્વા ભોક્તુમ્ આરબ્ધવાન્ | 36 અનન્તરં સર્વે ચ સુસ્થિરાઃ સન્તઃ ખાદ્યાનિ પર્યંગૂહન્ | 37 અસ્માકં પોતે ષટ્સપ્તત્યધિકશતદ્વયલોકા આસન્ | 38 સર્વેષુ લોકેષુ યથેષ્ટં ભુક્તવત્સુ પોતસ્થન્ ગોધૂમાન્ જલઘૌ નિક્ષિપ્ય તૈઃ પોતસ્ય ભારો લઘૂકૃતઃ | 39 દિને જાતેડપિ સ કો દેશ ઇતિ તદા ન પર્યચીયતઃ; કિન્તુ તત્ર સમતટમ્ એકં ખાતં દૃષ્ટ્વા યદિ શકનુમસ્તર્હિ વયં તસ્યાભ્યન્તરં પોતં ગમયામ ઇતિ મર્તિં કૃત્વા તે લજ્જરાન્ છિત્વા જલઘૌ ત્યક્તવન્તઃ | 40 તથા કાર્ણભન્ધનં મોચયિત્વા પ્રધાનં વાતવસનમ્ ઉત્તોલ્ય તીરસમીપં ગતવન્તઃ | 41 કિન્તુ દ્વયોઃ સમુદ્રયોઃ સજ્ગમસ્થાને સૈકતોપરિ પોતે નિક્ષિપ્તે ડગ્રભાગે બાધિતે પશ્ચાદ્ભાગે પ્રબલતરજ્ઞોડલગત્ તેન પોતો ભગ્નઃ | 42 તસ્માદ્ બન્દ્યશ્ચેદ્ બાહુભિસ્તરન્તઃ પલાયન્તે ઇત્યાશકૃયા સેનાગણસ્તાન્ હન્તુમ્ અમન્ત્રયતઃ; 43 કિન્તુ શતસેનાપતિઃ પૌલં રક્ષિતું પ્રયત્નં કૃત્વા તાન્ તસ્યેશયા નિવર્ત્ય ઇત્યાદિષ્ટવાન્, યે બાહુતરણં જાનન્તિ તેડગ્રે પ્રોલભ્યમ્ સમુદ્રે પતિત્વા બાહુભિસ્તીર્ત્વા કૂલં યાન્તુ | 44 અપરમ્ અવશિષ્ટા જનાઃ કાષ્ઠં પોતીયં દ્રવ્યં વા યેન યત્ પ્રાપ્યતે તદવલમ્બ્ય યાન્તુઃ; ઇત્યં સર્વે ભૂમિં પ્રાપ્ય પ્રાણૈ જીવિતાઃ |

28 ઇત્યં સર્વેષુ રક્ષાં પ્રાપ્તેષુ તત્રત્યોપદ્વીપસ્ય નામ મિલીતેતિ તે જ્ઞાતવન્તઃ | 2 અસભ્યલોકા યથેષ્ટમ્ અનુક્રમ્યાં કૃત્વા વર્તમાનવૃષ્ટેઃ શીતાચ્ય વર્હિં પ્રજજ્વાલ્યાસ્માકમ્ આતિથ્યમ્ અકુર્વન્ | 3 કિન્તુ પૌલ ઇન્ધનાનિ સંગૃહ્ય યદા તસ્મિન્ અગ્રૌ નિરક્ષિપત્, તદા વહ્નઃ પ્રતાપાત્ એકઃ કૃષ્ણસર્પો નિર્ગત્ય તસ્ય હસ્તે દ્રષ્ટવાન્ | 4 તેડસભ્યલોકાસ્તસ્ય હસ્તે સર્પમ્ અવલમ્બમાનં દૃષ્ટ્વા પરસ્પરમ્ ઉક્તવન્ત એષ જનોડવશ્યં નરહા ભવિષ્યતિ, યતો યદપિ જલધે રક્ષાં પ્રાપ્તવાન્ તથાપિ પ્રતિફલદાયક એનં જીવિતું ન દદાતિ | 5 કિન્તુ સ હસ્તં વિધુન્વન્ તં સર્પમ્ અગ્નિમધ્યે નિક્ષિપ્ય કામપિ પીડાં નાપ્તવાન્ | 6 તતો વિષજ્વાલયા એતસ્ય શરીરે સ્ફીતં ભવિષ્યતિ યદ્વા હઠાદયં પ્રાણાન્ ત્યજ્યતીતિ નિશ્ચિત્ય લોકા બહુક્ષાણાનિ યાવત્ તદ્ દ્રષ્ટું સ્થિતવન્તઃ કિન્તુ તસ્ય કસ્યાચ્ચિદ્ વિપદોડઘટનાત્ તે તદ્વિપરીતં વિજ્ઞાય ભાષિતવન્ત એષ કચ્ચિદ્ દેવો ભવેત્ | 7 પુબ્લિયનામા જન એકસ્તસ્યોપદ્વીપસ્યાધિપતિરાસીત્ તત્ર તસ્ય ભૂમ્યાદિ ચ સ્થિતં | સ જનોડસ્માન્ નિજગૃહં નીત્વા સૌજન્યં પ્રકાશ્ય દિનત્રયં યાવદ્ અસ્માકં આતિથ્યમ્ અકરોત્ | 8 તદા તસ્ય પુબ્લિયસ્ય પિતા જ્વરાતિસારેણ પીડયમાનઃ સન્ શય્યાયામ્ આસીત્; તતઃ પૌલસ્તસ્ય સમીપં ગત્વા પ્રાર્થનાં કૃત્વા તસ્ય ગાત્રે હસ્તં સમાર્પ્યં તં સ્વસ્થં કૃતવાન્ | 9 ઇત્યં ભૂતે તદ્વીપનિવાસિન ઇતરેપિ રોગિલોકા આગત્ય નિરામયા અભવન્ | 10 તસ્માત્તેડસ્માકમ્ અતીવ સત્કારં કૃતવન્તઃ, વિશેષતઃ પ્રસ્થાનસમયે પ્રયોજનીયાનિ નાનદ્રવ્યાણિ દત્તવન્તઃ | 11 ઇત્યં તત્ર ત્રિષુ માસેષુ ગતેષુ યસ્ય ચિહ્નં દિચસ્કૂરી તાદૃશ એકઃ સિકન્દરીયનગરસ્ય પોતઃ શીતકાલં યાપયન્ તસ્મિન્ ઉપદ્વીપે ડતિષ્ઠત્ તમેવ પોતં વયમ્ આરુહ્ય યાત્રામ્ અકુર્મ્ | 12 તતઃ પ્રથમતઃ સુરાકૂસનગરમ્ ઉપસ્થાય તત્ર ત્રીણિ દિનાનિ સ્થિતવન્તઃ | 13 તસ્માદ્ આવૃત્ય રીગિયનગરમ્ ઉપસ્થિતાઃ દિનૈકસ્માત્ પરં દક્ષિણવયૌ સાનુકૂલ્યે સતિ પરસ્મિન્ દિવસે પતિયલીનગરમ્ ઉપાતિષ્ઠામ | 14 તતોડસ્માસુ તત્રત્યં ભ્રાતૃગણં પ્રાપ્તેષુ તે સ્વૈઃ સાદ્ધમ્ અસ્માન્ સપ્ત દિનાનિ સ્થાપયિતુમ્ અચતન્ત, ઇત્યં વયં રોમાનગરમ્ પ્રત્યગચ્છામ | 15 તસ્માત્ તત્રત્યાઃ ભ્રાતરોડસ્માકમ્ આગમનવાર્તા શ્રુત્વા આપ્ચિયફરં ત્રિષ્ટવાર્ણાંચ યાવદ્ અગ્રેસરાઃ સન્તોસ્માન્ સાક્ષાત્ કર્તુમ્ આગમન્; તેષાં દર્શનાત્ પૌલ ઈશ્વરં ધન્યં વદન્ આશ્વાસમ્ આપ્તવાન્ | 16 અસ્માસુ રોમાનગરં ગતેષુ શતસેનાપતિઃ સર્વાન્ બન્દીન્ પ્રધાનસેનાપતેઃ સમીપે સમાર્પયત્ કિન્તુ પૌલાય સ્વરક્ષકપદાતિના સહ પૃથગ્ વસ્તુમ્ અનુમર્તિં દત્તવાન્ | 17 દિનત્રયાત્ પરં પૌલસ્તદેશસ્થાન્ પ્રધાનયિહૂદિન આહૂતવાન્ તતસ્તેષુ સમુપસ્થિતેષુ સ કથિતવાન્, હે ભ્રાતૃગણ નિજલોકાનાં પૂર્વેપુરુષાણાં વા રીતે વિપરીતં કિઞ્ચન કર્માહં નાકરવં તથાપિ યિરૂશાલમનિવાસિનો લોકા માં બન્દિં કૃત્વા રોમિલોકાનાં હસ્તેષુ સમર્પિતવન્તઃ | 18 રોમિલોકા વિચાર્ય્યં મમ પ્રાણહનનાર્હં કિમપિ કારણં ન પ્રાપ્ય માં મોચયિતુમ્ એચ્છન્; 19 કિન્તુ યિહૂદિલોકાનામ્ આપ્ત્યા

मया कैसरराजस्य समीपे विचारस्य प्रार्थना कर्त्तव्या जाता नोयेत् निजदेशीयलोकां प्रति भम कोप्यभियोगो नास्ति | 20 अतत्कारणाद् अहं
 युष्मान् द्रष्टुं संलपितुञ्चाडूयम् एसायेत्वशीयानां प्रत्याशाहेतोऽहम् अतेन शुङ्गभलेन बद्धोऽभवम् | 21 तदा ते तम् अवादिषुः, यिडूदीयदेशाद् वयं
 त्वामधि किमपि पत्रं न प्राप्ता ये आतरः समायातास्तेषां कोपि तव कामपि वार्त्ता नावदत् अभद्रमपि नाकथयथ्य | 22 तव भतं किमिति वयं त्वत्तः
 श्रोतुमिच्छामः | यद् एहं नवीनं मतमुत्थितं तत् सर्वत्र सर्वेषां निकटे निन्दितं जातम् एति वयं जानीमः | 23 तैस्तदर्थम् अकस्मिन् दिने निरूपिते
 तस्मिन् दिने बडव अेकत्र मिलित्वा पौलस्य वासगृहम् आगच्छन् तस्मात् पौल आ प्रातःकालात् सन्ध्याकालं यावन् मूसाव्यवस्थाग्रन्थाद्
 भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेभ्यश्च यीशोः कथाम् उत्थाप्य एश्वरस्य राज्ये प्रमाणां दत्वा तेषां प्रवृत्तिं जनयितुं येष्टितवान् | 24 केचित्तु तस्य कथां
 प्रत्यायन् केचित्तु न प्रत्यायन्; 25 अतत्कारणात् तेषां परस्परम् अनैक्यात् सर्व्यं यलितवन्तः; तथापि पौल अेतां कथामेकां कथितवान् पवित्र
 आत्मा यिशयियस्य भविष्यद्भक्तु र्वदनाद् अस्माकं पितृपुरुषेभ्य अेतां कथां भद्रं कथयामास, यथा, 26 "उपगत्य जनानेतान् त्वं भाषस्व
 वयस्त्विदं | कर्णेः श्रोत्र्यथ यूयं हि किन्तु यूयं न भोत्स्यथ | नेत्रैर्द्रक्ष्यथ यूयञ्च ज्ञातुं यूयं न शक्यथ | 27 ते मानुषा यथा नेत्रैः परिपश्यन्ति नैव
 हि | कर्णैः रथथा न शृण्वन्ति बुध्यन्ते न य मानसैः | व्यावर्त्तयत्सु चित्तानि काले कुत्रापि तेषु वै | भत्तस्ते मनुजाः स्वस्था यथा नैव भवन्ति य |
 तथा तेषां मनुष्याणां सन्ति स्थूला हि बुद्धयः | भगिरीभूतकर्णाश्च जाताश्च मुद्रिता दृशः | | 28 अत एश्वराद् यत् परित्राणां तस्य वार्त्ता
 त्मिन्देशीयानां समीपं प्रेषिता तथेव तां ग्रहीष्यन्तीति यूयं जानीत | 29 अेतादृश्यां कथायां कथितायां सत्यां यिडूदिनः परस्परं बहुविचारं
 कुर्वन्तो गतवन्तः | 30 एत्थं पौलः सम्पूर्णां वत्सरद्वयं यावद् भाटकीये वासगृहे वसन् ये लोकास्तस्य सन्निधिम् आगच्छन्ति तान् सर्वानेव
 परिगृह्णन्, 31 निर्विघ्नम् अतिशयनिःक्षोभम् एश्वरीयराजत्वस्य कथां प्रचारयन् प्रभौ यीशौ श्रीष्टे कथाः समुपादिशत् | एति | |

रोमिएः

1 ईश्वरो निजपुत्रमधि यं सुसंवादे भविष्यद्वादिभिर्धर्मग्रन्थे प्रतिश्रुतवान् तं सुसंवादे प्रयारयितुं पृथक्कृत आदूतः प्रेरितश्च प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य सेवका यः पौलः 2 स रोमानगरस्थान् ईश्वरप्रियान् आदूतांश्च पवित्रलोकां प्रति पत्रं लिखति | 3 अस्माकं स प्रभु र्यीशुः प्रीष्टः शारिरिकसम्बन्धेन दायुवो वंशोद्भवः 4 पवित्रस्यात्मनः सम्बन्धेन येश्वरस्य प्रभाववान् पुत्र इति श्मशानात् तस्योत्थानेन प्रतिपन्नः | 5 अपरं येषां मध्ये यीशुना प्रीष्टेन यूयमप्यादूतास्ते अन्यदेशीयलोकास्तस्य नाम्नि विश्वस्य निदेशग्राहिलो यथा भवन्ति 6 तदभिप्रायेण वयं तस्माद् अनुग्रहं प्रेरितत्वपदञ्च प्राप्ताः | 7 तातेनास्माकम् ईश्वरोऽपि प्रभुः यीशुप्रीष्टेन य युष्मत्स्यम् अनुग्रहः शान्तिश्च प्रदीयेतां | 8 प्रथमतः सर्वस्मिन् जगति युष्माकं विश्वासस्य प्रकाशितत्वाद् अहं युष्माकं सर्वेषां निमित्तं यीशुप्रीष्टस्य नाम गृह्णन् ईश्वरस्य धन्यवादे करोमि | 9 अपरम् ईश्वरस्य प्रसादाद् बहुकालात् परं साम्प्रतं युष्माकं समीपं यातुं कथमपि यत् सुयोगं प्राप्नोमि, अेतदर्थं निरन्तरं नामान्युच्चारयन् निजासु सर्वप्रार्थनासु सर्वदा निवेदयामि, 10 अेतस्मिन् यमहं तत्पुत्रीयसुसंवादेप्रयारणेन मनसा परियरामि स ईश्वरो मम साक्षी विधते | 11 यतो युष्माकं मम य विश्वासेन वयम् उभये यथा शान्तियुक्ता भवाम इति कारणाद् 12 युष्माकं स्वैर्यकराणां युष्मत्स्यं किञ्चित्परमार्थदानदानाय युष्मान् साक्षात् कर्तुं मदीया वाञ्छा | 13 हे भ्रातृगण भिन्नदेशीयलोकां मध्ये यद्दत्तं तद्गद् युष्माकं मध्येपि यथा इलं भुञ्जे तदभिप्रायेण मुहुर्मुहुर् युष्माकं समीपं गन्तुम् उद्यतोऽहं किन्तु यावद् अद्य तस्मिन् गमने मम विघ्नो जात इति यूयं यद् अज्ञातास्तिष्ठथ तदहम् उचितं न बुध्ये | 14 अहं सत्यासत्यानां विद्वद्विद्वताञ्च सर्वेषाम् ऋणी विधि | 15 अतः रोमानिवासिनां युष्माकं समीपेऽपि यथाशक्ति सुसंवादे प्रयारयितुम् अहम् उद्यतोऽस्मि | 16 यतः प्रीष्टस्य सुसंवादे मम लज्जास्पदं नहि स ईश्वरस्य शक्तिस्वरूपः सन् आ यिदूदीयेत्यो अन्यजातीयान् यावत् सर्वजातीयानां मध्ये यः कश्चिद् तत्र विश्वसिति तस्यैव त्राणं जनयति | 17 यतः प्रत्ययस्य समपरिमाणम् ईश्वरदत्तं पुण्यं तत्सुसंवादे प्रकाशते | तदधि धर्मपुस्तकेपि लिखितमिदं "पुण्यवान् जनो विश्वासेन जिविष्यति" | 18 अतः ये मानवाः पापकर्माणां सत्यातां रुन्धन्ति तेषां सर्वस्य दुरायराण्याधर्मस्य य विरुद्धं स्वर्गाद् ईश्वरस्य कोपः प्रकाशते | 19 यत ईश्वरमधि यद्यद् ज्ञेयं तद् ईश्वरः स्वयं तान् प्रति प्रकाशितवान् तस्मात् तेषाम् अगोचरं नहि | 20 इलतस्तस्यान्तःशक्तेश्वरत्वादीन्यदृश्यान्पि सृष्टिकालम् आरभ्य कर्मसु प्रकाशमानानि दृश्यन्ते तस्मात् तेषां द्योषप्रक्षालनस्य पन्था नास्ति | (aidios g126) 21 अपरम् ईश्वरं ज्ञात्वापि ते तम् ईश्वरज्ञानेन नाद्रियन्त कृतज्ञा वा न जाताः; तस्मात् तेषां सर्वे तर्का विद्वलीभूताः, अपरञ्च तेषां विवेकशून्यानि मनांसि तिमिरे भग्नानि | 22 ते स्वान् ज्ञानिनो ज्ञात्वा ज्ञानहीना अभवन् 23 अनश्वरस्येश्वरस्य गौरवं विहाय नश्वरमनुष्यपशुपक्षुरोगामिप्रभृतेराकृतित्विशिष्टप्रतिमास्तैराश्रिताः | 24 इत्थं त ईश्वरस्य सत्यातां विहाय मृषामतम् आश्रितवन्तः सख्येदानन्दं सृष्टिकर्तारं त्यक्त्वा सृष्टवस्तुनः पूजां सेवाञ्च कृतवन्तः; (aion g165) 25 इति हेतोरीश्वरस्तान् कुकियायां समर्थं निजनिजकुञ्चिताभिलाषाभ्यां स्वं स्वं शरीरं परस्परम् अपमानितं कर्तुम् अददात् | 26 ईश्वरोऽपि तेषु क्वबिलाषे समर्पितेषु तेषां योषितः स्वाभाविकायराणाम् अपहाय विपरीतकृत्ये प्रवर्तन्तः 27 तथा पुरुषा अपि स्वाभाविकयोषित्सङ्गमं विहाय परस्परं कामकृशानुना दग्धाः सन्तः पुमांसः पुंभिः साकं कुकृत्ये समासज्य निजनिजभ्रान्तेः समुचितं इलम् अलभन्त | 28 ते स्वेषां मनःस्वीश्वराय स्थानं दातुम् अनिच्छुकास्ततो हेतोरीश्वरस्तान् प्रति दृष्टमनस्कत्वम् अविलितिक्रियत्वञ्च दत्तवान् | 29 अतः ये ते सर्वे अन्यायो व्यभियारो दृष्टत्वं लोभो जिघांसा ईर्ष्या वधो विवाहश्चातुरी कुमतिरित्यादिभिर्दुष्कर्मभिः परिपूराः सन्तः 30 कर्णोज्ज्वा अपवादिन ईश्वरद्वेषका हिंसका अलङ्कारिण आत्मश्लाघिनः कुकर्मात्पादकाः पित्रोराज्ञालङ्घका 31 अवियारका नियमलङ्घिनः स्नेहरहिता अतिद्वेषिणो निर्दयाश्च जाताः | 32 ये जना अतादृशं कर्म कुर्वन्ति तत्रैव मृतियोग्या ईश्वरस्य वियारमीदृशं ज्ञात्वापि त अतादृशं कर्म स्वयं कुर्वन्ति केवलमिति नहि किन्तु तादृशकर्मकारिषु लोकेष्वपि प्रीयन्ते |

2 हे परदृष्टक मनुष्य यः कश्चन त्वं भवसि तवोत्तरदानाय पन्था नास्ति यतो यस्मात् कर्मणः परस्त्वया दूष्यते तस्मात् त्वमपि दूष्यसे, यतस्तं दूषयन्पि त्वं तद्गद् आचरसि | 2 किन्वेतादृगायारिभ्यो यं दृष्टम् ईश्वरो निश्चिनोति स यथार्थं इति वयं जानीमः | 3 अतः ये हे मानुष त्वं यादृगायारिणो दूषयसि स्वयं यदि तादृगायारसि तर्हि त्वम् ईश्वरदृष्टात् पलायितुं शक्यसीति किं बुध्यसे? 4 अपरं तव मनसः परिवर्तनं कर्तुम् ईश्वरस्यानुग्रहो भवति तन्न बुद्ध्यया त्वं किं तदीयानुग्रहक्षमायिरसदिष्यत्वनधिं तुच्छीकरोषि? 5 तथा स्वान्तःकराणस्य कठोरत्वात् भेदराहित्याद्येश्वरस्य न्याय्यवियारप्रकाशनस्य क्रोधस्य य दिनं यावत् किं स्वार्थं कोपं सञ्चिनोषि? 6 किन्तु स अकेकमनुजाय तत्कर्मनुसारेण प्रतिक्लं दस्यति; 7 वस्तुतस्तु ये जना धैर्यं धृत्वा सत्कर्म कुर्वन्तो मडिमा सत्कारोऽभरत्वञ्चैतानि भृगयन्ते तेभ्योऽनन्तायु

ईस्यति। (aiōnios g166) 8 अपरं ये जनाः सत्यधर्मम् अगृहीत्वा विपरीतधर्मम् गृह्णन्ति तादृशा विरोधिजनाः कोपं क्रोधञ्च भोक्ष्यन्ते। 9 आ यिडूदिनोऽन्यदेशिनः पर्यन्तं यावन्तः कुक्कर्मकारिणः प्राणिनः सन्ति ते सर्वे दुःखं यातनाञ्च गमिष्यन्ति; 10 किन्तु आ यिडूदिनो भिन्नदेशिपर्यन्ता यावन्तः सत्कर्मकारिणो लोकाः सन्ति तान् प्रति मडिमा सत्कारः शान्तिश्च भविष्यन्ति। 11 ईश्वरस्य विचारं पक्षपातो नास्ति। 12 अलब्धव्यवस्थाशास्त्रं यैः पापानि कृतानि व्यवस्थाशास्त्रालब्धत्वानुपप्लव्यतेषां विनाशो भविष्यति; किन्तु लब्धव्यवस्थाशास्त्रा ये पापान्यकुर्वन् व्यवस्थानुसारादेव तेषां विचारो भविष्यति। 13 व्यवस्थाश्रोतार ईश्वरस्य समीपे निष्पापा भविष्यन्तीति नडि किन्तु व्यवस्थाधारिणो अत्र संपुण्या भविष्यन्ति। 14 यतो ऽलब्धव्यवस्थाशास्त्रा भिन्नदेशीयलोका यदि स्वभावतो व्यवस्थानुपप्लव्यन् आचारान् कुर्वन्ति तर्ह्यलब्धशास्त्राः सन्तोऽपि ते स्वेषां व्यवस्थाशास्त्रमिव स्वयमेव भवन्ति। 15 तेषां मनसि साक्षिस्वपुं सति तेषां वितर्केषु च कदा तान् द्रोषिणः कदा वा निर्दोषान् कृतवत्सु ते स्वान्तर्लिपितस्य व्यवस्थाशास्त्रस्य प्रमाणं स्वयमेव ददति। 16 यस्मिन् दिने मया प्रकाशितस्य सुसंवाद्यस्यानुसाराद् ईश्वरो यीशुश्रीष्टेन मानुषाणाम् अन्तःकरणानां गूढाभिप्रायान् धृत्वा विचारयिष्यति तस्मिन् विचारदिने तत् प्रकाशयति। 17 पश्य त्वं स्वयं यिडूदीति विष्यातो व्यवस्थापरि विश्वासं करोषि, 18 ईश्वरमुद्दिश्य स्वं श्लाघसे, तथा व्यवस्थायां शिक्षितो भूत्वा तस्याभिमतं जानासि, सर्व्यासां कथानां सारं विविक्षे, 19 अपरं ज्ञानस्य सत्यतायाश्चाकरस्वपुं शास्त्रं मम समीपे विद्यत अतो ऽन्धलोकाणां मार्गदर्शयिता 20 तिमिरस्थितलोकाणां मध्ये दीप्तिस्वरूपोऽज्ञानलोकेभ्यो ज्ञानदाता शिशूनां शिक्षयिताऽभवेति मन्यसे। 21 परान् शिक्षयन् स्वयं स्वं किं न शिक्षयसि? वस्तुतश्चोर्थनिषेधव्यवस्थां प्रचारयन् त्वं किं स्वयमेव योरयसि? 22 तथा परदारगमनं प्रतिषेधन् स्वयं किं परदारान् गच्छसि? तथा त्वं स्वयं प्रतिमाद्वेषी सन् किं मन्दिरस्य द्रव्याणि हरसि? 23 यस्त्वं व्यवस्थां श्लाघसे स त्वं किं व्यवस्थाम् अवमत्य नेश्वरं सम्मन्यसे? 24 शास्त्रं यथा लिपित "भिन्नदेशिनां समीपे युष्माकं दोषाद् ईश्वरस्य नाम्नो निन्दा भवति। " 25 यदि व्यवस्थां पालयसि तर्हि तव त्यक्छेदकिया सङ्गा भवति; यति व्यवस्थां लङ्घसे तर्हि तव त्यक्छेदोऽत्यक्छेदो भविष्यति। 26 यतो व्यवस्थाशास्त्रादिष्टधर्मकर्मायासी पुमान् अत्यक्छेदी सन्नपि किं त्यक्छेदिनां मध्ये न गणयिष्यते? 27 किन्तु लब्धशास्त्रश्छिन्नत्वङ् य त्वं यदि व्यवस्थालङ्घनं करोषि तर्हि व्यवस्थापालकाः स्वाभाविकाश्छिन्नत्वयो लोकास्त्वां किं न दूषयिष्यन्ति? 28 तस्माद् यो ब्राह्मं यिडूदी स यिडूदी नडि तथाऽस्य यस्त्वक्छेदः स त्यक्छेदो नडि; 29 किन्तु यो जन आन्तरिको यिडूदी स अत्र यिडूदी अपरञ्च केवललिपितया व्यवस्थया न किन्तु मानसिको यस्त्वक्छेदो यस्य च प्रशंसा मनुष्येभ्यो न भूत्वा ईश्वराद् भवति स अत्र त्यक्छेदः।

3 अपरञ्च यिडूदिनः किं श्रेष्ठत्वं? तथा त्यक्छेदस्य वा किं इत्वं? 2 सर्वथा बाडूनि इलानि सन्ति, विशेषत ईश्वरस्य शास्त्रं तेभ्योऽदीयत। 3 केञ्चिद् अविश्वसने कृते तेषाम् अविश्वसनात् किम् ईश्वरस्य विश्वास्तयाया ङानिरुत्पत्स्यते? 4 केनापि प्रकारेण नडि। यद्यपि सर्वे मनुष्या भिध्यावादिनस्तथापीश्वरः सत्यवादी। शास्त्रे यथा लिपितमास्ते, अतस्त्वन्तु स्ववाक्येन निर्दोषो ऽपि भविष्यसि। विचारं यैव निष्पापो भविष्यसि न संशयः। 5 अस्माकम् अन्यायेन यदीश्वरस्य न्यायः प्रकाशते तर्हि किं वदिष्यामः? अहं मानुषाणां कथामिव कथां कथयामि, ईश्वरः समुचितं दार्डं एत्वा किम् अन्यायी भविष्यति? 6 एत्थं न भवतु, तथा सतीश्वरः कथं जगतो विचारयिता भविष्यति? 7 मम भिध्यावाक्यवदनाद् यदीश्वरस्य सत्यत्वेन तस्य मडिमा वदन्ते तर्हि कस्मादहं विचारोऽपराधित्वेन गण्यो भवामि? 8 मङ्गलार्थं पापमपि करणीयमिति वाक्यं त्वया कृतो नोच्यते? किन्तु यैरुच्यते ते नितान्तं दार्डस्य पात्राणि भवन्ति; तथापि तद्वाक्यम् अस्माभिरुच्यते एत्यस्माकं गलानि कुर्वन्तः कियन्तो लोका वदन्ति। 9 अन्यलोकेभ्यो वयं किं श्रेष्ठाः? कदायन नडि यतो यिडूदिनो ऽन्यदेशिनश्च सर्व्येव पापस्यायता एत्यस्य प्रमाणं वयं पूर्व्यम् अददाम। 10 लिपि रथ्यास्ते, नैकोपि धार्मिको जनः। 11 तथा ज्ञानीश्वरज्ञानी मानवः कोपि नास्ति ङि। 12 विमार्गगामिनः सर्व्ये सर्व्ये दुष्कर्मकारिणः। अको जनोपि नो तेषां साधुकर्म करोति य। 13 तथा तेषान्तु वै कण्ठा अनावृत्तमशानवत्। स्तुतिवाद् प्रकुर्वन्ति जिह्वाभिस्ते तु केवलं। तेषामोक्षस्य निम्ने तु विषं तिष्ठति सर्षपवत्। 14 मुष्ं तेषां ङि शापेन कपटेन च पूर्यते। 15 रक्तपाताय तेषां तु पदानि क्षिप्रगानि य। 16 पथि तेषां मनुष्याणां नाशः क्लेशश्च केवलः। 17 ते जना नडि जानन्ति पन्थानं सुभ्रद्ययिनं। 18 परमेशाद् भयं यत्तत् तस्यक्षुषोरगोचरं। 19 व्यवस्थायां यद्यदलिपित तद् व्यवस्थाधीनान् लोकान् उद्दिश्य लिपतीति वयं जानीमः। ततो मनुष्यमात्रो निरन्तरः सन् ईश्वरस्य साक्षाद् अपराधी भवति। 20 अतएव व्यवस्थानुपप्लव्यैः कर्मभिः कश्चिदपि प्राणीश्वरस्य साक्षात् संपुण्यीकृतो भवितुं न शक्यति यतो व्यवस्थया पापज्ञानमात्रं जायते। 21 किन्तु व्यवस्थायाः पृथग् ईश्वरोऽहं देयं यत् पुण्यं तद् व्यवस्थाया भविष्यद्वादिगणस्य च वयनैः प्रमाणीकृतं सद् एदानीं प्रकाशते। 22 यीशुश्रीष्टे विश्वासकराणाद् ईश्वरोऽहं एतं तत् पुण्यं सङ्गेषु प्रकाशितं सत् सर्व्यान् विश्वासिनः प्रति वर्तते। 23 तेषां कोपि

प्रभेदो नास्ति, यतः सर्व्वमेव पापिनं एश्वरीयतेजोहीनाश्च जाताः | 24 त एश्वरस्यानुग्रहाद् मूल्यं विना श्रीकृतेन परित्राणेन सपुण्यीकृता भवन्ति | 25 यस्मात् स्वशोषितेन विश्वासात् पापनाशको भवी भवितुं स अत्र पूर्व्वम् एश्वरेण निश्चितः, एतथम् एश्वरीयसङ्घुत्वात् पुराकृतपापानां माञ्जर्नकरणे स्वीयथाथार्थं तेन प्रकाश्यते, 26 वर्त्तमानकालीयमपि स्वयाथार्थं तेन प्रकाश्यते, अपरं यीशो विश्वासिनं सपुण्यीकृत्वन्पि स याथार्थिकस्तिष्ठति | 27 तर्हि कुत्रात्मश्लाघा? सा दूरीकृता; कया व्यवस्थया? किं क्रियारूपव्यवस्थया? एत्थं नहि किन्तु तत् केवलविश्वासरूपया व्यवस्थयैव भवति | 28 अतएव व्यवस्थानुरूपाः क्रिया विना केवलेन विश्वासेन मानवः सपुण्यीकृतो भवितुं शक्नोतीत्यस्य राद्धान्तं दर्शयामः | 29 स किं केवलयिदुद्दिनाम् एश्वरो भवति? भिन्नेदेशिनाम् एश्वरो न भवति? भिन्नेदेशिनामपि भवति; 30 यस्माद् अेक एश्वरो विश्वासात् त्वकछेदिनो विश्वासेनात्त्वकछेदिनश्च सपुण्यीकरिष्यति | 31 तर्हि विश्वासेन वयं किं व्यवस्थां लुम्भाम? एत्थं न भवतु वयं व्यवस्थां संस्थापयाम अेव |

4 अस्माकं पूर्व्वपुरुष एब्राहीम् कायिकक्रियया किं लब्धवान् अेतदधि किं वदिष्यामः? 2 स यदि निश्चक्रियाभ्यः सपुण्यो भवेत् तर्हि तस्यात्मश्लाघां कर्तुं पन्था भवेदिति सत्यं, किन्त्वीश्वरस्य समीपे नहि | 3 शास्त्रे किं लिभति? एब्राहीम् एश्वरे विश्वसनात् स विश्वासस्तस्मै पुण्यार्थं गणितो भवतु | 4 कर्म्मकारिणो यद् वेतनं तद् अनुग्रहस्य इलं नहि किन्तु तेनोपाश्रितं भन्तव्यम् | 5 किन्तु यः पापिनं सपुण्यीकरोति तस्मिन् विश्वासिनः कर्म्महीनस्य जनस्य यो विश्वासः स पुण्यार्थं गण्यो भवति | 6 अपरं यं क्रियाहीनम् एश्वरः सपुण्यीकरोति तस्य धन्यवाद् दायूद् वर्णयाभास, यथा, 7 स धन्योऽघानि मृष्टानि यस्यागांस्यावृतानि य | 8 स य धन्यः परेशेन पापं यस्य न गण्यते | 9 अेष धन्यवाद्स्त्वकछेदिनम् अत्वकछेदिनं वा कं प्रति भवति? एब्राहीमो विश्वासः पुण्यार्थं गणित एति वयं वदामः | 10 स विश्वासस्तस्य त्वकछेदित्वावस्थायां किम् अत्वकछेदित्वावस्थायां कस्मिन् समये पुण्यमिव गणितः? त्वकछेदित्वावस्थायां नहि किन्त्वत्वकछेदित्वावस्थायां | 11 अपरत्र स यत् सर्व्वेषाम् अत्वकछेदिनां विश्वासिनाम् आदिपुरुषो भवेत्, ते य पुण्यवत्त्वेन गण्येरन्; 12 ये य लोकाः केवलं छिन्नवयो न सन्तो ऽस्मत्पूर्व्वपुरुष एब्राहीम् अछिन्नत्वद् सन् येन विश्वासमार्गो गतवान् तेनैव तस्य पादयिह्नेन गच्छन्ति तेषां त्वकछेदिनाम्यादिपुरुषो भवेत् तदर्थम् अत्वकछेदिनो मानवस्य विश्वासात् पुण्यम् उत्पद्यत एति प्रमाणस्वरूपं त्वकछेदयिह्ने स प्राप्नोत् | 13 एब्राहीम् जगतोऽधिकारी भविष्यति यैषा प्रतिज्ञा तं तस्य वंशत्र प्रति पूर्व्वम् अक्रियत सा व्यवस्थामूलिका नहि किन्तु विश्वासजन्मपुण्यमूलिका | 14 यतो व्यवस्थावलम्बिनो यधधिकारिणो भवन्ति तर्हि विश्वासो विद्वलो जायते सा प्रतिज्ञापि लुप्तैव | 15 अधिकन्तु व्यवस्था कोपं जनयति यतो ऽविधमानायां व्यवस्थायाम् आज्ञालङ्घनं न सम्भवति | 16 अतएव सा प्रतिज्ञा यद् अनुग्रहस्य इलं भवेत् तदर्थं विश्वासमूलिका यतस्तथात्वे तद्दशसमुदायं प्रति अर्थतो ये व्यवस्थया तद्दशसम्भवाः केवलं तान् प्रति नहि किन्तु य एब्राहीमीयविश्वासेन तत्सम्भवास्तानपि प्रति सा प्रतिज्ञा स्थासुर्भवति | 17 यो निश्चवान् सञ्चवान् अविधमानानि वस्तूनि य विधमानानि करोति एब्राहीमो विश्वासभूमेस्तस्येश्वरस्य साक्षात् सोऽस्माकं सर्व्वेषाम् आदिपुरुष आस्ते, यथा लिभितं विद्यते, अं त्वां बहुजातीनाम् आदिपुरुषं कृत्वा नियुक्तवान् | 18 त्वदीयस्तादृशो वंशो जनिष्यते यदि वयं प्रतिश्रुतं तदनुसाराद् एब्राहीम् बहुदेशीयलोकानाम् आदिपुरुषो यद् भवति तदर्थं सोऽनपेक्षितव्यमप्यपेक्षमाणो विश्वासं कृतवान् | 19 अपरत्र क्षीणविश्वासो न भूत्वा शतवत्स्रवयस्कत्वात् स्वशरीरस्य जरां सारानाम्नः स्वभार्याया रजोनिवृत्तिञ्च तृणाय न भेने | 20 अपरम् अविश्वासाद् एश्वरस्य प्रतिज्ञावचने कमपि संशयं न यकार; 21 किन्त्वीश्वरेण यत् प्रतिश्रुतं तत् साधयितुं शक्यत एति निश्चितं विज्ञाय दृढविश्वासः सन् एश्वरस्य महिमानं प्रकाशयाञ्चकार | 22 एति डेतोस्तस्य स विश्वासस्तदीयपुण्यमिव गणयाञ्चक | 23 पुण्यमिवागणयत तत् केवलस्य तस्य निमित्तं लिभितं नहि, अस्माकं निमित्तमपि, 24 यतोऽस्माकं पापनाशार्थं समर्पितोऽस्माकं पुण्यप्राप्त्यर्थञ्चोत्थापितोऽभवत् योऽस्माकं प्रभु र्थीशुस्तस्योत्थापयितरीश्वरे 25 यदि वयं विश्वसामस्तर्ह्यस्माकमपि सत्रेव विश्वासः पुण्यमिव गणयिष्यते |

5 विश्वासेन सपुण्यीकृता वयम् एश्वरेण साद्दं प्रभुणास्माकं यीशुश्रीजेन भेलनं प्राप्ताः | 2 अपरं वयं यस्मिन् अनुग्रहाश्रये तिष्ठामस्तन्मध्ये विश्वासमार्गोण तेनैवानीता वयम् एश्वरीयविवभवाप्तिप्रत्याशया समानन्दाः | 3 तत् केवलं नहि किन्तु क्लेशभोगोऽप्यानन्दाभो यतः क्लेशाद् धैर्यं जायत एति वयं जानीमः; 4 धैर्य्यस्य परीक्षितत्वं जायते, परीक्षितत्वात् प्रत्याशा जायते, 5 प्रत्याशातो व्रीडितत्वं न जायते, यस्माद् अस्मत्स्यं दत्तेन पवित्रेणात्मनास्माकम् अन्तःकराणीश्वरस्य प्रेमवारिणो सिक्तानि | 6 अस्मासु निरुपायेषु सत्सु श्रीकृ उपयुक्ते समये

पापिनां निमित्तं स्वीयान् प्राणान् अत्यजत् | 7 ङितकारिणो जनस्य कृते कोपि प्राणान् त्यक्तुं साहसं कर्तुं शक्नोति, किन्तु धार्मिकस्य कृते प्रायेण कोपि प्राणान् न त्यजति | 8 किन्त्वस्मासु पापिषु सस्त्वपि निमित्तमस्माकं प्रीष्टः स्वप्राणान् त्यक्तवान्, तत एश्वरोस्मान् प्रति निजं परमप्रेमायां दर्शितवान् | 9 अतः तस्य रक्तपातेन सपुण्यीकृता वयं नितान्तं तेन कोपाद् उद्धारिष्यामहे | 10 इलतो वयं यदा रिपव आस्म तद्देश्वरस्य पुत्रस्य मरणेन तेन साद्द्वयधरस्माकं मेलनं जातं तर्हि मेलनप्राप्ताः सन्तोऽवश्यं तस्य ज्वनेन रक्षां लप्स्यामहे | 11 तत् केवलं नहि किन्तु येन मेलनम् अलभामहि तेनास्माकं प्रभुणा यीशुऋीष्टेन साम्प्रतम् एश्वरे समानन्दाभ्याम् | 12 तथा सति, अडेन मानुषेण पापं पापेन च मरणं जगतीं प्राविशत् अपरं सर्वेषां पापित्वात् सर्वे मानुषा मृते निर्घ्ना अभवत् | 13 यतो व्यवस्थादानसमयं यावत् जगति पापम् आसीत् किन्तु यत्र व्यवस्था न विद्यते तत्र पापस्यापि गणना न विद्यते | 14 तथायाद्यमा यादृशं पापं कृतं तादृशं पापं यैर्नाकारि आद्यमम् आरभ्य भूसां यावत् तेषामप्युपरि मृत्यू राजत्वम् अकरोत् स आद्यम् आद्याद्यमो निर्देशनमेवास्ते | 15 किन्तु पापकर्मणो यादृशो भावस्तादृग् दानकर्मणो भावो न भवति यत अेकस्य जनस्यापराधेन यदि अलूनां मरणम् अघटत तथापीश्वरानुग्रहस्तदनुग्रहमूलकं दानञ्चैकेन जनेनार्थाद् यीशुना प्रीष्टेन बहुषु बाहुल्यतिबाहुल्येन इलति | 16 अपरम् अेकस्य जनस्य पापकर्म यादृक् इलयुक्तं दानकर्म तादृक् न भवति यतो विचारकर्मैकं पापम् आरभ्य एएऽजनकं अलूव, किन्तु दानकर्म बहुपापान्यारभ्य पुण्यजनकं अलूव | 17 यत अेकस्य जनस्य पापकर्मतस्तेनैकेन यदि मरणस्य राजत्वं जातं तर्हि ये जना अनुग्रहस्य बाहुल्यं पुण्यदानञ्च प्राप्नुवन्ति त अेकेन जनेन, अर्थात् यीशुऋीष्टेन, ज्वने राजत्वम् अवश्यं करिष्यन्ति | 18 अेकोऽपराधो यद्दत्तं सर्वमानवानां एएऽगामी मार्गोऽभवत् तद्दद अेकं पुण्यदानं सर्वमानवानां ज्वनयुक्तपुण्यगामी मार्ग अेव | 19 अपरम् अेकस्य जनस्याज्ञालङ्घनाद् यथा अलवोऽपराधिनां जातास्तद्दद अेकस्याज्ञायरणान् अलवः सपुण्यीकृता भवन्ति | 20 अधिक्न्तु व्यवस्थागमनाद् अपराधस्य बाहुल्यं जातं किन्तु यत्र पापस्य बाहुल्यं तत्रैव तस्माद् अनुग्रहस्य बाहुल्यम् अभवत् | 21 तेन मृत्युना यद्दत्तं पापस्य राजत्वम् अभवत् तद्दद अस्माकं प्रभुयीशुऋीष्टेनानन्तज्वनदायिपुण्येनानुग्रहस्य राजत्वं भवति | (aiōnios g166)

6 प्रभूतः पुण्येण यद् अनुग्रहः प्रकाशते तदर्थं पापे तिष्ठाम इति वाक्यं किं वयं वदिष्यामः? तन्न भवतु | 2 पापं प्रति मृता वयं पुनस्तस्मिन् कथम् ज्विष्यामः? 3 वयं यावन्तो लोका यीशुऋीष्टे मज्जिता अभवाम तावन्त अेव तस्य मरणो मज्जिता इति किं यूयं न जानीथ? 4 ततो यथा पितुः पराक्रमेण श्मशानात् प्रीष्टे उत्यापितस्तथा वयमपि यत् नूतनज्विन एवायराभस्तदर्थं मज्जनेन तेन साद्द्वयमृत्युः श्मशाने संस्थापिताः | 5 अपरं वयं यदि तेन संयुक्ताः सन्तः स एव मरणोऽभागिनो जातास्तर्हि स एवोत्थानोऽभागिनोऽपि भविष्यामः | 6 वयं यत् पापस्य दासाः पुनर्न भवामस्तदर्थम् अस्माकं पापः पशरीरस्य विनाशार्थम् अस्माकं पुरातनपुरुषस्तेन साकं कुशोऽन्यतेति वयं जानीमः | 7 यो लतः स पापात् मुक्त अेव | 8 अतः तस्य यदि वयं प्रीष्टेन साद्द्वयम् अडन्यामहि तर्हि पुनरपि तेन सहिता ज्विष्याम इत्यत्रास्माकं विश्वासो विद्यते | 9 यतः श्मशानाद् उत्यापितः प्रीष्टो पुनर्न म्रियत इति वयं जानीमः | तस्मिन् कोप्यधिकारो मृत्योर्नास्ति | 10 अपरञ्च स यद् अम्रियत तेनैकेन पापम् उदिश्याम्रियत, यस्य ज्वति तेनेश्वरम् उदिश्य ज्वति; 11 तद्दद यूयमपि स्वान् पापम् उदिश्य मृतान् अस्माकं प्रभुणा यीशुऋीष्टेनेश्वरम् उदिश्य ज्वन्तो जानीत | 12 अपरञ्च कुस्तितामिवाधानं पूरयितुं युष्माकं मर्त्यदेहेषु पापम् आधिपत्यं न करोतु | 13 अपरं स्वं स्वम् अङ्गम् अधर्मस्यास्त्रं कृत्वा पापसेवायां न समर्पयत, किन्तु श्मशानाद् उत्यापितानि स्वान् एश्वरे समर्पयत स्वान्यज्ञानि य धर्मास्त्रस्वः पाणीश्वरम् उदिश्य समर्पयत | 14 युष्माकम् उपरि पापस्याधिपत्यं पुनर्न भविष्यति, यस्माद् यूयं व्यवस्थाया अनायत्ता अनुग्रहस्य यायत्ता अभवत | 15 किन्तु वयं व्यवस्थाया अनायत्ता अनुग्रहस्य यायत्ता अभवाम, इति कारणात् किं पापं करिष्यामः? तन्न भवतु | 16 यतो मृतिजनकं पापं पुण्यजनकं निदेशायराजञ्चैतयोर्द्वयो र्यस्मिन् आज्ञापालनार्थं भृत्यानि स्वान् समर्पयथ, तस्यैव भृत्या भवथ, अेतत् किं यूयं न जानीथ? 17 अपरञ्च पूर्वं यूयं पापस्य भृत्या आस्तेति सत्यं किन्तु यस्यां शिक्षाः पायां मूषायां निक्षिप्ता अभवत तस्या आकृतिं मनोभिर्लब्धवन्त इति कारणाद् एश्वरस्य धन्यवाडो भवतु | 18 एथं यूयं पापसेवातो मुक्ताः सन्तो धर्मस्य भृत्या जाताः | 19 युष्माकं शारीरिका दुर्बलताया डेतो र्मानववद् अलम् अेतद् ब्रवीमि; पुनः पुनरधर्मकारणार्थं यद्दत्तं पूर्वं पापामेध्ययो भृत्यत्वे निजाज्ञानि समर्पयत तद्दद एदानीं साधुकर्मकारणार्थं धर्मस्य भृत्यत्वे निजाज्ञानि समर्पयत | 20 यदा यूयं पापस्य भृत्या आस्त तदा धर्मस्य नायत्ता आस्त | 21 तर्हि यानि कर्माणि यूयम् एदानीं लज्जजनकानि बुध्यध्वे पूर्वं तै युष्माकं को लाभ आसीत्? तेषां कर्माणां इलं मरणमेव | 22 किन्तु साम्प्रतं यूयं पापसेवातो मुक्ताः सन्त एश्वरस्य भृत्याऽभवत तस्माद् युष्माकं पवित्रत्वः लभ्यम् अनन्तज्वनः पुण्यः इलम् आस्ते | (aiōnios g166) 23 यतः पापस्य वेतनं मरणं किन्त्वस्माकं प्रभुणा यीशुऋीष्टेनानन्तज्वनम् एश्वरदत्तं पारितोषिकम् आस्ते | (aiōnios g166)

7 हे भ्रातृगण व्यवस्थाविदः प्रति भ्रमेऽन्वितेन | विधिः केवलं यावज्जिवं मानवोपर्यधिपतित्वं करोतीति यूयं किं न जानीथ? 2 यावत्कालं पतिं श्रुवति तावत्कालम् ऋद्धा भ्रातृणां व्यवस्थया तस्मिन् भ्रद्धा तिष्ठति किन्तु यदि पतिं क्रियते तर्हि सा नारी पत्युर्व्यवस्थातो भुञ्जते | 3 अतःकारणात् पत्युर्श्रुवणकाले नारी यद्यन्वं पुरुषं विवदति तर्हि सा व्यभियारिणी भवति किन्तु यदि स पतिं क्रियते तर्हि सा तस्या व्यवस्थाया मुक्ता सती पुरुषान्तरेण व्यूढापि व्यभियारिणी न भवति | 4 हे मम भ्रातृगण, ईश्वरनिमित्तं यदस्माकं इत्थं जयते तदर्थं श्मशानाद् उत्थापितेन पुरुषेण सद् युष्माकं विवाहो यद् भवेत् तदर्थं श्रीष्टस्य शरीरेण यूयं व्यवस्थां प्रति मृतवन्तः | 5 यतोऽस्माकं शारीरिकायराणसमये मरणनिमित्तं इवम् उत्पाद्यितुं व्यवस्थया दूषितः पापाभिलाषोऽस्माकम् अङ्गेषु जिवन् आसीत् | 6 किन्तु तदा यस्या व्यवस्थाया वशे आस्महि सम्भ्रतं तां प्रति मृतत्वाद् वयं तस्या अधीनत्वात् मुक्ता एति हेतोरीश्वरोऽस्माभिः पुरातनविभितानुसारात् न सेवितव्यः किन्तु नवीनस्वभावेनैव सेवितव्यः 7 तर्हि वयं किं भ्रूमः? व्यवस्था किं पापजनिका भवति? नेत्थं भवतु | व्यवस्थाम् अविधमानायां पापं किम् एत्यदं नावेदं; किञ्च लोभं मां कार्षीरिति येद् व्यवस्थाग्रन्थे विभितं नाभविष्यत् तर्हि लोभः किम्भूतस्तददं नाज्ञास्यं | 8 किन्तु व्यवस्थाया पापं छिद्रं प्राप्यास्माकम् अन्तः सर्वविधं कुत्सिताभिलाषम् अजनयतु; यतो व्यवस्थायाम् अविधमानायां पापं मृतं | 9 अपरं पूर्वं व्यवस्थायाम् अविधमानायाम् अहम् अजुवं ततः परम् आज्ञायाम् उपस्थितायाम् पापम् अजुवत् तदाहम् अग्रिये | 10 एत्थं सति जिवननिमित्ता याज्ञा सा मम मृत्युजनिकाभवत् | 11 यतः पापं छिद्रं प्राप्य व्यवस्थितादेशेन मां वञ्चयित्वा तेन माम् अहन् | 12 अतएव व्यवस्था पवित्रा, आदेशश्च पवित्रो न्याय्यो हितकारी य भवति | 13 तर्हि यत् स्वयं हितकृत् तत् किं मम मृत्युजनकम् अभवत्? नेत्थं भवतु; किन्तु पापं यत् पातकमिव प्रकाशते तथा निदेशेन पापं यदतीव पातकमिव प्रकाशते तदर्थं हितोपायेन मम मरणम् अजनयत् | 14 व्यवस्थात्मबोधिकेति वयं जानीमः किन्त्वं शारीरतायारी पापस्य कीतकिङ्करो विधे | 15 यतो यत् कर्म करोमि तत् मम मनोऽभिमतं नहि; अपरं यन् मम मनोऽभिमतं तन्न करोमि किन्तु यद् ऋतीये तत् करोमि | 16 तथात्वे यन् ममानभिमतं तद् यदि करोमि तर्हि व्यवस्था सूतमेति स्वीकरोमि | 17 अतएव सम्भ्रति तत् कर्म मया क्रियत एति नहि किन्तु मम शरीरस्थेन पापेनैव क्रियते | 18 यतो मयि, अर्थतो मम शरीरे, किमप्युत्तमं न वसति, अतएव अहं जानामि; भमेच्छुकतायां तिष्ठन्त्यामध्यहम् उत्तमकर्मसाधने समर्थो न भवामि | 19 यतो यामुत्तमां क्रियां कर्तुमहं वाञ्छामि तां न करोमि किन्तु यत् कुत्सितं कर्म कर्तुम् अनिच्छुकोऽस्मि तदेव करोमि | 20 अतएव यद्यत् कर्म कर्तुं भमेच्छा न भवति तद् यदि करोमि तर्हि तत् मया न क्रियते, ममान्तर्वर्तिना पापेनैव क्रियते | 21 भद्रं कर्तुम् एच्छुक् मां यो ऽभद्रं कर्तुं प्रवर्त्तयति तादृशं स्वभावमेकं मयि पश्यामि | 22 अहम् आन्तरिकपुरुषेणोऽश्वरव्यवस्थायां सन्तुष्ट आसे; 23 किन्तु तद्विपरितं युध्यन्तं तदन्वयेकं स्वभावं मदीयाङ्गस्थितं प्रपश्यामि, स मदीयाङ्गस्थितपापस्वभाववस्यायत्तं मां कर्तुं येष्टते | 24 हा हा योऽहं दुर्भाग्यो मनुजस्तं माम् अतस्मान् मृताच्छरीरात् को निस्तारयिष्यति? 25 अस्माकं प्रभुणा यीशुश्रीष्टेन निस्तारयितारम् ईश्वरं धन्यं वदामि | अतएव शरीरेण पापव्यवस्थाया मनसा तु ईश्वरव्यवस्थायाः सेवनं करोमि |

8 ये जनाः श्रीष्टं यीशुम् आश्रित्य शारीरिकं नायरन्त आत्मिकमायरन्ति तेऽधुना एतदार्हा न भवन्ति | 2 जिवनदायकस्यात्मनो व्यवस्था श्रीष्टयीशुना पापमरणयोर्व्यवस्थातो मामभोययत् | 3 यस्माच्छारीरस्य दृढत्वत्वाद् व्यवस्थया यत् कर्मासाध्यम् ईश्वरो निजपुत्रं पापिशरीररूपं पापनाशकबलिद्वयप्रोष्य तस्य शरीरे पापस्य एतद् कुर्वन् तत्कर्म साधितवान् | 4 ततः शारीरिकं नायरित्वास्माभिरात्मिकम् आयरद्विव्यवस्थाग्रन्थे निर्दिष्टानि पुण्यकर्माणि सर्वानि साध्यन्ते | 5 ये शारीरिकायारिणस्ते शारीरिकान् विषयान् भावयन्ति ये आत्मिकायारिणस्ते आत्मनो विषयान् भावयन्ति | 6 शारीरिकभावस्य इत्थं मृत्युः किञ्चात्मिकभावस्य इत्थं जिवनं शान्तिश्च | 7 यतः शारीरिकभाव ईश्वरस्य विरुद्धः शत्रुताभाव एव स ईश्वरस्य व्यवस्थाया अधीनो न भवति भवितुञ्च न शक्नोति | 8 अतस्मात् शारीरिकायारिषु तोष्टुम् ईश्वरेण न शक्यं | 9 किन्वीश्वरस्यात्मा यदि युष्माकं मध्ये वसति तर्हि यूयं शारीरिकायारिणो न सन्त आत्मिकायारिणो भवथः | यस्मिन् तु श्रीष्टस्यात्मा न विद्यते स तत्सम्भवो नहि | 10 यदि श्रीष्टो युष्मान् अधितिष्ठति तर्हि पापम् उद्दिश्य शरीरं मृतं किन्तु पुण्यमुद्दिश्यात्मा जिवति | 11 मृतगणाद् यीशु र्येनोत्थापितस्तस्यात्मा यदि युष्मन्मध्ये वसति तर्हि मृतगणात् श्रीष्टस्य स उत्थापयिता युष्मन्मध्यवासिना स्वकीयात्मना युष्माकं मृतहेडानपि पुनः श्रुवयिष्यति | 12 हे भ्रातृगण शरीरस्य वयमधमार्णां न भवाभोऽतः शारीरिकायारोऽस्माभिर्न कर्तव्यः | 13 यदि यूयं शारीरिकायारिणो भवेत तर्हि युष्माभिर्भर्तव्यमेव किन्वात्मना यदि शरीरकर्माणि घातयेत तर्हि जिविष्यथ | 14 यतो यावन्तो लोका ईश्वरस्यात्मना कृष्यन्ते ते सर्वे ईश्वरस्य सन्ताना भवन्ति | 15 यूयं पुनरपि भयजनकं दास्यभावं न

प्राप्ताः किन्तु येन भावेनेश्वरं पितः पितरिति प्रोच्य सम्बोधयथ तादृशं दत्तकपुत्रत्वभावम् प्राप्नुत | 16 अपरञ्च वयम् ईश्वरस्य सन्ताना
 अतस्मिन् पवित्र आत्मा स्वयम् अस्माकम् आत्माभिः सार्द्धं प्रमाणां ददाति | 17 अतश्च वयं यदि सन्तानास्तर्ह्यधिकारिणः, अर्थाद् ईश्वरस्य
 स्वत्वाधिकारिणः श्रीष्टेन सहाधिकारिणश्च भवामः; अपरं तेन सार्द्धं यदि दुःखभागिनो भवामस्तर्हि तस्य विभवस्यापि भागिनो भविष्यामः |
 18 किन्त्वस्मासु यो भावीविभवः प्रकाशिष्यते तस्य समीपे वर्तमानकालीनं दुःखमहं तृषाय मन्ये | 19 यतः प्राणिनां ईश्वरस्य सन्तानानां
 विभवप्राप्तिम् आकाङ्क्षन् नितान्तम् अपेक्षते | 20 अपरञ्च प्राणिनां स्वैरम् अलीकताया वशीकृतो नाभवत् 21 किन्तु प्राणिनां तेषां
 नश्वरताधीनत्वात् मुक्तः सन् ईश्वरस्य सन्तानानां परममुक्तिं प्राप्स्यतीत्यभिप्रायेण वशीकर्त्रा वशीयके | 22 अपरञ्च प्रसूयमानावद् व्यथितः
 सन् एवमानीं यावत् कृत्स्नः प्राणिनां आर्त्तस्वरं करोतीति वयं ज्ञानीमः | 23 केवलः स एति नहि किन्तु प्रथमज्जलस्वप्नम् आत्मानं प्राप्ता
 वयमपि दत्तकपुत्रत्वपदप्राप्तिम् अर्थात् शरीरस्य मुक्तिं प्रतीक्षमाणास्तद्द्वे अन्तरार्त्तराव कुर्मः | 24 वयं प्रत्याशया त्राणम् अलभाभिः किन्तु
 प्रत्यक्षवस्तुनो या प्रत्याशा सा प्रत्याशा नहि, यतो मनुष्यो यत् समीक्षते तस्य प्रत्याशां कुतः करिष्यति? 25 यद् अप्रत्यक्षं तस्य प्रत्याशां यदि
 वयं कुर्वामि तर्हि धैर्यम् अवलम्ब्य प्रतीक्षामहे | 26 तत आत्मापि स्वयम् अस्माकं दुर्बलतायाः सहायत्वं करोति; यतः किं प्रार्थितव्यं तद्
 बोद्धुं वयं न शक्नुमः, किन्त्वस्मैर्त्तरावैरात्मा स्वयम् अस्मिन्निमित्तं निवेदयति | 27 अपरम् ईश्वराभिमततृपेण पवित्रलोकानां कृते निवेदयति
 य आत्मा तस्याभिप्रायोऽन्तर्ध्यामिना ज्ञायते | 28 अपरम् ईश्वरीयनिर्गुणानुसारेणोद्भूताः सन्तो ये तस्मिन् प्रीयन्ते सर्व्वार्णि मिलित्वा तेषां
 मङ्गलं साधयन्ति, अतएव वयं ज्ञानीमः | 29 यत् ईश्वरो बहुभ्रातृणां मध्ये स्वपुत्रं ज्येष्ठं कर्तुम् ईच्छन् यान् पूर्व्वं लक्ष्मीकृतवान् तान् तस्य
 प्रतिमूर्त्याः सादृश्यप्राप्त्यर्थं न्ययुक्त | 30 अपरञ्च तेन ये नियुक्तास्त आदूता अपि ये य तेनादूतास्ते सपुण्यीकृताः, ये य तेन सपुण्यीकृतास्ते
 विभवयुक्ताः | 31 एतत्र वयं किं ब्रूमः? ईश्वरो यधस्माकं सपक्षो भवति तर्हि को विपक्षोऽस्माकं? 32 आत्मपुत्रं न रक्षित्वा योऽस्माकं सर्व्वेषां
 कृते तं प्रदत्तवान् स किं तेन सहास्मभ्यम् अन्यानि सर्व्वार्णि न दास्यति? 33 ईश्वरस्याभिरुचितेषु केन दोष आरोपयिष्यते? य ईश्वरस्तान्
 पुण्यवत् एव गणयति किं तेन? 34 अपरं तेभ्यो दण्डदानाज्ञा वा केन करिष्यते? योऽस्मिन्निमित्तं प्राणान् त्यक्तवान् केवलं तन्न किन्तु
 मृतगणमध्याद् उत्थितवान्, अपि येऽश्वरस्य दक्षिणे पार्श्वे तिष्ठन् अध्यास्यस्माकं निमित्तं प्रार्थत अवेम्भूतो यः श्रीष्टः किं तेन? 35 अस्माभिः सह
 श्रीष्टस्य प्रेमविच्छेदं जनयितुं कः शक्नोति? क्लेशो व्यसनं वा ताडना वा दुर्भिक्षं वा वस्त्रहीनत्वं वा प्राणसंशयो वा भङ्गो वा किमेतानि
 शक्नुवन्ति? 36 किन्तु विभितम् आस्ते, यथा, वयं तव निमित्तं स्मो मृत्युवक्त्रेऽभिलं हिनं | भविष्यो यथा मेषो वयं गणयामहे तथा | 37 अपरं
 योऽस्मासु प्रीयते तेनेतासु विपत्सु वयं सम्यग् विज्यामहे | 38 यतोऽस्माकं प्रभुना यीशुश्रीष्टेनेश्वरस्य यत् प्रेम तस्माद् अस्माकं विच्छेदं
 जनयितुं मृत्युं शुभं वा दिव्यदूता वा बलवन्तो मुष्यदूता वा वर्तमानो वा भविष्यन् कालो वा उच्यते वा न यथपदं वापरं किमपि सृष्टवस्तु 39
 वैतेषां केनापि न शक्यमित्यस्मिन् दृढविश्वासो ममास्ते |

9 अहं काञ्चिद् कल्पितां कथां न कथयामि, श्रीष्टस्य साक्षात् सत्यमेव ब्रवीमि पवित्रस्यात्मनः साक्षान् मदीयं मन अतत् साक्ष्यं ददाति |
 2 ममान्तरतिशयदुःखं निरन्तरं भेदश्च 3 तस्माद् अहं स्वजातीयब्रातृणां निमित्तात् स्वयं श्रीष्टाच्छापाकान्तो भवितुम् ईच्छाम् | 4 यतस्त
 एसायेलस्य वंशा अपि य दत्तकपुत्रत्वं तेजो नियमो व्यवस्थादानं मन्दिरे भजनं प्रतिज्ञाः पितृपुरुषगणैतेषु सर्व्वेषु तेषाम् अधिकारोऽस्ति | 5
 तत् केवलं नहि किन्तु सर्व्वार्ण्यः सर्व्वदा सखिदानन्द ईश्वरो यः श्रीष्टः सोऽपि शारीरिकसम्भन्धेन तेषां वंशसम्भवः | (aān g165) 6 ईश्वरस्य
 वाक्यं विदुः ज्ञातम् एति नहि यत्कारणाद् एसायेलो वंशे ये ज्ञातास्ते सर्व्वे वस्तुत एसायेलीया न भवन्ति | 7 अपरम् एब्राहीमो वंशे ज्ञाता
 अपि सर्व्वे तस्यैव सन्ताना न भवन्ति किन्तु एरुहाको नाम्ना तव वंशो विख्यातो भविष्यति | 8 अर्थात् शारीरिकसंसर्गात् ज्ञाताः सन्ताना
 यावन्तस्तावन्त अवेऽश्वरस्य सन्ताना न भवन्ति किन्तु प्रतिश्रवाणाद् ये ज्ञान्यन्ते तवेऽश्वरवंशो गणयते | 9 यतस्तत्प्रतिश्रुते वाक्यमेतत्,
 अतादृशे समये उहं पुनरागमिष्यामि तत्पूर्वं सारायाः पुत्र अको जनिष्यते | 10 अपरमपि वदामि स्वमनोऽभिलाषत ईश्वरेण यन्निर्गमितं तत्
 कर्मतो नहि किन्त्वाह्वयितुं ज्ञातमेतद् यथा सिद्धयति 11 तदर्थं रिब्कानामिकया योषिता जनैकस्माद् अर्थाद् अस्माकम् एरुहाकः पूर्व्वपुरुषाद् गर्भे
 धृते तस्याः सन्तानयोः प्रसवात् पूर्व्वं किञ्च तयोः शुभाशुभकर्माणाः करणात् पूर्व्वं 12 तां प्रतीदं वाक्यम् उक्तं, ज्येष्ठः कनिष्ठं सेविष्यते, 13 यथा
 विभितम् आस्ते, तथाप्येषावि न प्रीत्वा याकूभि प्रीतवान् अहं | 14 तर्हि वयं किं ब्रूमः? ईश्वरः किम् अन्यायकारी? तथा न भवतु | 15 यतः स
 स्वयं मूसाम् अवदत्; अहं यस्मिन् अनुग्रहं यिकीर्षामि तमेवानुगृह्यामि, यञ्च दयितुम् ईच्छामि तमेव दये | 16 अतश्चेच्छता यतमानेन वा

मानवेन तन्न साध्यते दयाकारिणेश्वरोऽपि साध्यते। 17 किंरौषि शास्त्रे लिखति, अहं त्वद्द्वारा मत्पराक्रमं दर्शयितुं सर्वपृथिव्यां निजनाम प्रकाशयितुञ्च त्वां स्थापितवान्। 18 अतः स यम् अनुगृहीतुम् इच्छति तमेवानुगृह्णाति, यत्र निगृहीतुम् इच्छति तं निगृह्णाति। 19 यदि वदसि तर्हि स दोषं कुतो गृह्णाति? तदीयेच्छायाः प्रतिबन्धकत्वं कर्तुं कस्य सामर्थ्यं विधत्ते? 20 हे ईश्वरस्य प्रतिपक्ष मर्त्यं त्वं कः? अंतादृशं मां कुतः सृष्टवान्? इति कथां सृष्टवस्तु अष्ट्रे किं कथयिष्यति? 21 अकस्मान् मृत्योऽग्रे उत्कृष्टापकृष्टौ द्विविधौ कलशौ कर्तुं किं कुलालस्य सामर्थ्यं नास्ति? 22 ईश्वरः कोपं प्रकाशयितुं निजशक्तिं ज्ञापयितुञ्चेच्छन् यदि विनाशस्य योग्यानि क्रोधभाजनानि प्रति बहुकालं दीर्घसङ्घिष्यताम् आग्रयति; 23 अपरञ्च विभवप्राप्त्यर्थं पूर्वं नियुक्तान्यनुग्रहपत्राणि प्रति निजविभवस्य बाहुल्यं प्रकाशयितुं केवलयिद्धेनां नहि भिन्नेदेशिनामपि मध्याद् 24 अस्मानिव तान्याह्वयति तत्र तव किं? 25 दोशेयत्रथे यथा लिखितम् आस्ते, यो लोको मम नासीत् तं वदिष्यामि मदीयकं। या जति मॅड्रिया यासीत् तां वदिष्याम्यहं प्रियां। 26 यूयं मदीयलोका न यत्रेति वाक्यमौच्यत। अमरेशस्य सन्ताना इति ज्ञास्यन्ति तत्र ते। 27 अस्त्रायेलीयलोकेषु यिशाथियोऽपि वायमेतां प्रारयत्यत, अस्त्रायेलीयवंशानां या संख्या सा तु निश्चितं। समुद्रसिकतासंख्यासमाना यदि ज्ञायते। तथापि केवलं लोकैरत्यैस्त्राणं प्रजिष्यते। 28 यतो न्यायेन स्वं कर्म परेशः साधयिष्यति। देशे सञ्चैव संक्षेपान्निजं कर्म करिष्यति। 29 यिशाथियोऽपरमपि कथयामास, सैन्याध्यक्षपरेशेन येत् किञ्चिन्नोदशिष्यत। तदा वयं सिदोमेवाभविष्यामि विनिश्चितं। यद्वा वयम् अमोराया अगमिष्यामि तुल्यतां। 30 तर्हि वयं किं वक्ष्यामः? इतरदेशीया लोका अपि पुण्यार्थम् अयतमाना विश्वासेन पुण्यम् अलभन्त; 31 किन्त्विस्रायेल्लोका व्यवस्थापालनेन पुण्यार्थं यतमानस्तन् नालभन्त। 32 तस्य किं कारणं? ते विश्वासेन नहि किन्तु व्यवस्थायाः क्रियया येष्टिता तस्मिन् स्थलनजनेन पाषाणैः पादस्थलनं प्राप्ताः। 33 लिखितं यादृशम् आस्ते, पश्य पादस्थलवार्थं हि सीथोनि प्रस्तरन्तथा। बाधाकारञ्च पाषाणं परिस्थापितवानहम्। विश्वसिष्यति यस्तत्र स जनो न त्रपिष्यते।

10 हे भ्रातर अस्त्रायेलीयलोका यत् परित्राणं प्राप्नुवन्ति तदहं मनसाभिलषन् ईश्वरस्य समीपे प्रार्थये। 2 यत् ईश्वरे तेषां येष्टा विधत् इत्यत्राहं साक्ष्यस्मि; किन्तु तेषां सा येष्टा सज्ञाना नहि, 3 यतस्त ईश्वरदत्तं पुण्यम् अविज्ञाय स्वकृतपुण्यं स्थापयितुम् येष्टमाना ईश्वरदत्तस्य पुण्यस्य निधत्वं न स्वीकुर्वन्ति। 4 श्रीष्ट् अकैकविश्वासिजनाय पुण्यं दातुं व्यवस्थायाः इलस्वउपो भवति। 5 व्यवस्थापालनेन यत् पुण्यं तत् मूसा वार्ज्यामास, यथा, यो जनस्तां पालयिष्यति स तद्द्वारा ज्ञपिष्यति। 6 किन्तु प्रत्येन यत् पुण्यं तद् अंतादृशं वाक्यं वदति, 5: स्वर्गम् आरुह्य श्रीष्टम् अवरोडयिष्यति? 7 को वा प्रेतलोकम् अवरुह्य श्रीष्टं मृतगणमध्याद् आनेष्यतीति वाक् मनसि त्वया न गदितव्या। (Abyssos g12) 8 तर्हि किं ब्रवीति? तद् वाक्यं तव समीपस्थम् अर्थात् तव वदने मनसि यास्ते, तस्य वाक्यम् अस्माभिः प्रयार्थ्यमाणं विश्वासस्य वाक्यमेव। 9 वस्तुतः प्रभुं यीशुं यदि वदनेन स्वीकरोषि, तथेश्वरस्तं श्मशानाद् उदस्थापयद् इति यदन्तःकरणेन विश्वसिषि तर्हि परित्राणं लप्स्यसे। 10 यस्मात् पुण्यप्राप्त्यर्थम् अन्तःकरणेन विश्वसितव्यं परित्राणार्थञ्च वदनेन स्वीकर्तव्यं। 11 शास्त्रे यादृशं लिखति विश्वसिष्यति यस्तत्र स जनो न त्रपिष्यते। 12 इत्यत्र यिद्धेनि तदन्वलोके य कोपि विशेषो नास्ति यस्माद् यः सर्वेषाम् अद्वितीयः प्रभुः स निजयाचकन सर्वान् प्रति वदान्यो भवति। 13 यतः, यः कश्चित् परमेशस्य नाम्ना हि प्रार्थयिष्यते। स अत्रेव मनुजो नूनं परित्रातो भविष्यति। 14 यं ये जना न प्रत्यायन्ते ते तमुद्दिश्य कथं प्रार्थयिष्यन्ते? ये वा यस्याभ्यानं कदापि न श्रुतवन्तस्ते तं कथं प्रत्येप्यन्ति? अपरं यदि प्रचारयितारो न तिष्ठन्ति तदा कथं ते श्रोष्यन्ति? 15 यदि वा प्रेरिता न भवन्ति तदा कथं प्रचारयिष्यन्ति? यादृशं लिखितम् आस्ते, यथा, माङ्गलिकं सुसंवाहं ददत्यानीय ये नराः। प्रचारयन्ति शान्त्रेण सुसंवाहं जनास्तु ये। तेषां यरणपद्मानि डीदृक् शोभान्वितानि हि। 16 किन्तु ते सर्वे तं सुसंवाहं न गृहीतवन्तः। यिशाथियो यथा लिखितवान्। अस्मत्प्रचारिते वाक्ये विश्वासमकरोद्धि कः। 17 अतएव श्रवणाद् विश्वास अश्वरवाक्यप्रचारात् श्रवणञ्च भवति। 18 तर्हाहं ब्रवीमि तैः किं नात्रावि? अवश्यम् अत्रावि, यस्मात् तेषां शब्दो मर्डी व्याप्नोद् वाक्यञ्च निभिलं जगत्। 19 अपरमपि वदामि, अस्त्रायेलीयलोकाः किम् अंतां कथां न बुध्यन्ते? प्रथमतो मूसा इहं वाक्यं प्रोवाच, अहमुत्तापयिष्ये तान् अगायमानवैरपि। क्लेश्यामि जातिम् अंताञ्च प्रोन्तन्निन्जातिभिः। 20 अपरञ्च यिशाथियोऽतिशयाक्षोभेण कथयामास, यथा, अधि मां येस्तु नायेष्टि सम्प्राप्तस्तेर्जनैरहं। अधि मां ये न सम्पृष्टं विज्ञातस्तेर्जनैरहं। 21 किन्त्विस्रायेलीयलोका न अधि कथयाञ्चकार, यैराज्ञावह्निभिर्वाङ्किर्विरुद्धं वाक्यमुच्यते। तान् प्रत्येव दिनं कृत्स्नं हस्तौ विस्तारयाम्यहं। |

11 एश्वरोऽपि स्वीकीयलोका अपसारिता अहं किम् एदृशं वाक्यं ब्रवीमि? तन्न भवतु यतोऽहमपि विन्यामीनगोत्रीय एब्राहीमवंशीय
 एसायेलीयलोकोऽस्मि | 2 एश्वरोऽपि पूर्व्ये ये प्रदृष्टास्ते स्वकीयलोका अपसारिता एति नहि | अपरम् अेलियोपाभ्याने शास्त्रे यल्लिभितम्
 आस्ते तद् यूयं किं न जानीथ? 3 हे परमेश्वर लोकास्त्वदीयाः सर्व्या यज्ञवेदीरभञ्जन् तथा तव भविष्यद्वादिनः सर्व्यान् अघ्नन् केवल ओकोऽहम्
 अवशिष्ट आसे ते ममापि प्राणान् नाशयितुं येष्टनते, अतो कथाम् एसायेलीयलोकानां विरुद्धम् अेलिय एश्वराय निवेदयामास | 4 ततस्तं
 प्रतीश्वरस्योत्तरं किं जातं? बाल्नाभनो देवस्य साक्षात् यै र्जानूनि न पातितानि तादृशाः सप्त सडसाणि लोका अवशेषिता मया | 5 तदद्
 अतस्मिन् वर्तमानकालेऽपि अनुग्रहेणामिच्छित्तास्तेषाम् अवशिष्टाः कतिपया लोकाः सन्ति | 6 अतएव तद् यधनुग्रहेण भवति तर्हि
 क्रियया न भवति नो येद् अनुग्रहोऽननुग्रह एव, यदि वा क्रियया भवति तर्हानुग्रहेण न भवति नो येत् क्रिया क्रियैव न भवति | 7 तर्हि
 किं? एसायेलीयलोका यद् अमृगयन्त तन्न प्रापुः | किन्वमिच्छितलोकस्तत् प्रापुस्तदन्त्ये सर्व्य अन्धीभूताः | 8 यथा लिभितम् आस्ते,
 धोरनिद्रालुताभावं दृष्टिनीने य लोयने | कर्णौ श्रुतिविहीनौ य प्रददौ तेभ्य एश्वरः | | 9 अतेस्मिन् दायुदपि लिभितवान् यथा, अतो भुक्त्यासनं
 तेषाम् उन्नाथवद् भविष्यति | वा वंशयन्त्रवद् बाधा दएऽवद् वा भविष्यति | | 10 भविष्यन्ति तथान्धास्ते नेत्रैः पश्यन्ति नो यथा | वेपथुः
 कट्टेऽशस्य तेषां नित्यं भविष्यति | | 11 पतनार्थं ते स्फलितवन्त एति वायं किमहं वदामि? तन्न भवतु किन्तु तान् उधोगिनः कर्तुं तेषां
 पतनाद् एतरदेशीयलोकेः परित्राणं प्राप्तं | 12 तेषां पतनं यदि जगतो लोकानां लाभजनकम् अभवत् तेषां ह्रासोऽपि यदि विन्देऽशिनां
 लाभजनकोऽभवत् तर्हि तेषां वृद्धिः कति लाभजनिका भविष्यति? 13 अतो हे अन्यदेशिनो युष्मान् सम्बोध्य कथयामि निजानां ज्ञातिभन्धूनां
 मनःसूधीगं जनयन् तेषां मध्ये क्रियतां लोकानां यथा परित्राणं साधयामि 14 तन्निमित्तम् अन्यदेशिनां निकटे प्रेरितः सन् अहं स्वपदस्य मडिमानं
 प्रकाशयामि | 15 तेषां निग्रहेण यदीश्वरोऽपि सड जगतो जनानां मेलनं जातं तर्हि तेषाम् अनुगृहीतत्वं मृतदेहे यथा ज्वनलाभस्तद्वत् किं न
 भविष्यति? 16 अपरं प्रथमजातं इहं यदि पवित्रं भवति तर्हि सर्व्यमेव इहं पवित्रं भविष्यति; तथा मूलं यदि पवित्रं भवति तर्हि शाभा अपि
 तथैव भविष्यन्ति | 17 क्रियतीनां शाभानां छेदने कृते त्वं वन्यजितवृक्षस्य शाभा भूत्वा यदि तच्छाभानां स्थाने रोपिता सति जितवृक्षीयमूलस्य
 रसं (भुक्षे, 18 तर्हि तासां विन्शाभानां विरुद्धं मां गर्व्याः; यदि गर्व्यसि तर्हि त्वं मूलं यन्न धारयसि किन्तु मूलं त्वां धारयतीति संस्मर | 19
 अपरञ्च यदि वदसि मां रोपयितुं ताः शाभा विभन्ना अभवन्; 20 भद्रम् अप्रत्ययकारणत्वात् ते विभन्ना जातास्तथा विश्वासकारणत्वात्
 त्वं रोपितो जातस्तस्माद् अडङ्कारम् अकृत्वा ससाध्वसो भव | 21 यत एश्वरो यदि स्वाभाविकीः शाभा न रक्षति तर्हि सावधानो भव
 येत् त्वामपि न स्थापयति | 22 एत्यत्रेश्वरस्य यादृशी कृपा तादृशं भयानकत्वमपि त्यया दृश्यतां; ये पतितान्तान् प्रति तस्य भयानकत्वं
 दृश्यतां, त्वञ्च यदि तत्कृपाश्रितस्तित्थसि तर्हि त्वां प्रति कृपा द्रक्ष्यते; नो येत् त्वमपि तद्वत् छिन्नो भविष्यसि | 23 अपरञ्च ते यधप्रत्यये
 न तिष्ठन्ति तर्हि पुनरपि रोपयिष्यन्ते यस्मात् तान् पुनरपि रोपयितुम् एश्वरस्य शक्तिरास्ते | 24 वन्यजितवृक्षस्य शाभा सन् त्वं यदि
 ततश्छिन्नो रीतिव्यत्ययेनोत्तमजितवृक्षे रोपितोऽभवस्तर्हि तस्य वृक्षस्य स्वीया याः शाभास्ताः किं पुनः स्ववृक्षे संलगितुं न शक्नुवन्ति? 25
 हे ब्रातरो युष्माकम् आत्माभिमानो यन्न जायते तदर्थं ममेदृशी वाञ्छा भवति यूयं अतन्निगूढतत्त्वम् अजानन्तो यन्न तिष्ठथ; वस्तुतो
 यावत्कावं सम्पूर्णरूपेण विन्देऽशिनां संग्रहो न भविष्यति तावत्कालम् अंशत्वेन एसायेलीयलोकानाम् अन्धता स्थास्यति; 26 पश्चात् ते सर्व्यो
 परित्रास्यन्ते; अतोदृशं लिभितमप्यास्ते, आगमिष्यति सीयोनाद् ओको यस्त्राण्णद्यायकः | अधर्म्मं याकुभो वंशात् स तु हूरीकरिष्यति | 27 तथा
 हूरीकरिष्यामि तेषां पापान्यहं यदा | तदा तैरेव सार्द्धं मे नियमोऽयं भविष्यति | 28 सुसंवादात् ते युष्माकं विपक्षा अभवन् किन्वमिच्छितत्वात्
 ते पितृलोकानां कृते प्रियपात्राणि भवन्ति | 29 यत एश्वरस्य दानाद् आह्वानाञ्च पश्चात्तापो न भवति | 30 अतएव पूर्व्यम् एश्वरेऽविश्वासिनः
 सन्तोऽपि यूयं यद्वत् सम्प्रति तेषाम् अविश्वासकारणाद् एश्वरस्य कृपापात्राणि जातास्तदद् 31 एदानीं तेऽविश्वासिनः सन्ति किन्तु युष्माभि
 र्बन्धकृपाकारणात् तैरपि कृपा लप्स्यते | 32 एश्वरः सर्व्यान् प्रति कृपां प्रकाशयितुं सर्व्यान् अविश्वासित्वेन गाणयति | (e1e5b g1653) 33 अहो
 एश्वरस्य ज्ञानबुद्धिरूपयो धनयोः कीदृक् प्रायुर्थ्यं | तस्य राजशासनस्य तत्त्वं कीदृग् अप्राप्यं | तस्य मार्गाश्च कीदृग् अनुपलक्ष्याः | 34
 परमेश्वरस्य सङ्कल्पं को ज्ञातवान्? तस्य मन्त्री वा कोऽभवत्? 35 को वा तस्योपकारी भूत्वा तत्कृते तेन प्रत्युपकर्तव्यः? 36 यतो वस्तुमात्रमेव
 तस्मात् तेन तस्मै याभवत् तदीयो मडिमा सर्व्यदा प्रकाशितो भवतु | एति | (a10n g165)

12 हे ब्रातर एश्वरस्य कृपयाहं युष्मान् विनये यूयं स्वं स्वं शरीरं सज्जुवं पवित्रं ग्राह्यं बलिम् एश्वरमुद्दिश्य समुत्सृजत, अेषा सेवा युष्माकं
 योग्या | 2 अपरं यूयं सांसारिका एव मायरत, किन्तु स्वं स्वं स्वभावं परावर्त्य नूतनायाशिणो भवत, तत एश्वरस्य निदेशः कीदृग् उत्तमो

ग्रहणीयः सम्पूर्णाश्रिते युष्माभिरनुभावविश्रते | (aiṅ g165) 3 कश्चिदपि जन्तो योग्यत्वाद्दधिकं स्वं न मन्यतां किन्तु ईश्वरो यस्मै प्रत्ययस्य यत्परिमाणम् अददात् स तदनुसारतो योग्यरूपं स्वं मनुताम्, ईश्वराद् अनुग्रहं प्रापतः सन् युष्माकम् अकैकं जन्मं ध्यात्वाज्ञापयामि | 4 यतो यद्ददस्माकम् अकस्मिन् शरीरे बहुन्यङ्गानि सन्ति किन्तु सर्वेषामङ्गानां कार्यं समानं नहि; 5 तद्ददस्माकं बहुत्वेऽपि सर्वे वयं प्रीष्टे अकशरीराः परस्परम् अङ्गप्रत्यङ्गत्वेन भवामः | 6 अस्माद् ईश्वरानुग्रहेण विशेषं विशेषं दानम् अस्मासु प्राप्तेषु सत्सु कोपि यदि भविष्यद्वाक्यं वदति तर्हि प्रत्ययस्य परिमाणानुसारतः स तद् वदतु; 7 यद्वा यदि कश्चित् सेवनकारी भवति तर्हि स तत्सेवनं करोतु; अथवा यदि कश्चिद् अध्यापयिता भवति तर्हि सोऽध्यापयतु; 8 तथा य उपदेष्टा भवति स उपदिशतु यश्च दाता स सरलतया ददातु यस्त्वधिपतिः स यत्नेनाधिपतित्वं करोतु यश्च द्यालुः स हृष्टमनसा द्यताम् | 9 अपरञ्च युष्माकं प्रेम कापट्यवर्जितं भवतु यद् अभद्रं तद् ऋतीयध्वं यश्च भद्रं तस्मिन् अनुरज्यध्वम् | 10 अपरं भ्रातृत्वप्रेम्ना परस्परं प्रीयध्वं समाहराद् अकोऽपरजन्मं श्रेष्ठं जानीध्वम् | 11 तथा कार्यं निरालस्या मनसि य सोधोगाः सन्तः प्रभुं सेवध्वम् | 12 अपरं प्रत्याशायाम् आनन्दिता दुःखसमये य धैर्ययुक्ता भवतः; प्रार्थनायां सततं प्रवर्तध्वं | 13 पवित्राणां दीनतां दूरीकुरुध्वम् अतिथिसेवायाम् अनुरज्यध्वम् | 14 ये जना युष्मान् ताऽयन्ति तान् आशिषं वदत शापम् अदत्त्वा ददध्वमाशिषम् | 15 ये जना आनन्दन्ति तैः सार्द्धम् आनन्दत ये य रुदन्ति तैः सह रुदत | 16 अपरञ्च युष्माकं मनसां परस्परम् अकोभावो भवतु; अपरम् उच्यपदम् अनाकाङ्क्ष्य नीयलोकैः सहापि मार्दवम् आचरत; स्वान् ज्ञानिनो न मन्यध्वं | 17 परस्माद् अपकारं प्राप्यापि परं नापकुरुत | सर्वेषां दृष्टितो यत् कर्म्मोत्तमं तदेव कुरुत | 18 यदि भवितुं शक्यते तर्हि यथाशक्ति सर्वलोकैः सह निर्व्विरोधेन कालं यापयत | 19 हे प्रियबन्धवः, कस्मैचिद् अपकारस्य समुचितं दण्डं स्वयं न ददध्वं, किन्त्वीश्वरीयक्रोधाद्य स्थानं दत्त यतो विभितमास्ते परमेश्वरः कथयति, दानं इत्यस्य मत्कर्म सूचितं प्रदद्यात् | 20 धितिकाराणाद् रिपु र्थि क्षुधास्तस्ते तर्हि तं त्वं प्रभोजय | तथा यदि तृषार्तः स्यात् तर्हि तं परिपायय | तेन त्वं मस्तके तस्य ज्वलदग्निं निधास्यसि | 21 कुक्कियथा पराजिता न सन्त उत्तमक्कियथा कुक्कियां पराजयत |

13 युष्माकम् अकैकजन्मः शासनपदस्य निधनो भवतु यतो यानि शासनपदानि सन्ति तानि सर्व्वाणीश्वरेण स्थापितानि; ईश्वरं विना पदस्थापनं न भवति | 2 धितोः शासनपदस्य यत् प्रातिकूल्यं तद् ईश्वरीयनिरुपाणस्य प्रातिकूल्यमेव; अपरं ये प्रातिकूल्यम् आचरन्ति ते स्वेषां समुचितं दण्डं स्वयमेव घटयन्ते | 3 शास्ता सदाचारिणां भयप्रदो नहि दुराचारिणामेव भयप्रदो भवति; त्वं किं तस्मान् निर्भयो भवितुम् इच्छसि? तर्हि सत्कर्मचार्य, तस्माद् यशो लप्स्यसे, 4 यतस्तव सदाचरणाय स ईश्वरस्य भृत्योऽस्ति | किन्तु यदि कुकर्मचार्यसि तर्हि त्वं शङ्कस्य यतः स निरर्थकं भङ्गं न धारयति; कुकर्मचारिणं समुचितं दण्डयितुम् स ईश्वरस्य दण्डभृत्य एव | 5 अतएव केवलदण्डभयान्नाहि किन्तु सदसद्बोधादपि तस्य वश्येन भवितव्यं | 6 अतस्माद् युष्माकं राजकरदानमभ्युचितं यस्माद् ये करं गृह्णन्ति त ईश्वरस्य किङ्करा भूत्वा सततम् अतस्मिन् कर्म्मणि निविष्टास्तिष्ठन्ति | 7 अस्मात् करग्राहिणो करं दत्त, तथा शुल्कग्राहिणो शुल्कं दत्त, अपरं यस्माद् भेतव्यं तस्माद् भिभीत, यश्च समाहरणीयस्तं समाद्रियध्वम्; इत्थं यस्य यत् प्राप्यं तत् तस्मै दत्त | 8 युष्माकं परस्परं प्रेम विना ऽन्यत् किमपि देयम् ऋणं न भवतु, यतो यः परस्मिन् प्रेम करोति तेन व्यवस्था सिध्यति | 9 वस्तुतः परदारान् मा गच्छ, नरहत्यां मा कार्षी, यैर्य्यं मा कार्षी, मिथ्यासाक्ष्यं मा देहि, लोभं मा कार्षी, अताः सर्व्वा आज्ञा अताभ्यो भिन्ना या काचिद् आज्ञास्ति सापि स्वसमीपवासिनि स्ववत् प्रेम कुर्व्वित्यनेन वयनेन वेदिता | 10 यतः प्रेम समीपवासिनोऽशुभं न जनयति तस्मात् प्रेम्ना सर्व्वा व्यवस्था पाल्यते | 11 प्रत्यथीभवनकालेऽस्माकं परित्राणस्य सामीप्याद् एदानीं तस्य सामीप्यम् अव्यवहितं; अतः समयं विविच्यास्माभिः साम्प्रतम् अवश्यमेव निद्रातो जागर्तव्यं | 12 बहुतरा यामिनी गता प्रभातं सन्निधिं प्रापतं तस्मात् तामसीयाः क्रियाः परित्यज्यास्माभिर्वासरीया सज्जा परिधातव्या | 13 अतो हेतो वयं दिवा विहितं सदाचरणम् आचरिष्यामः | रङ्गसो भक्तत्वं लम्पटत्वं कामुकत्वं विवाह ईर्ष्या चैतानि परित्यक्ष्यामः | 14 यूयं प्रभुयीशुश्रीष्टरूपं परिच्छन्दं परिधृष्यं सुष्माभिलाषपूरणाय शारीरिकचरणं माचरत |

14 यो जनोऽदृढविश्वासस्तं युष्माकं सङ्गिनं कुरुत किन्तु सन्तेऽविचारार्थं नहि | 2 यतो निषिद्धं किमपि भाष्यद्रव्यं नास्ति, कस्यचिज्जनस्य प्रत्यय अतादृशो विधत्ते किन्त्वदृढविश्वासः कश्चिदपरो जनः केवलं शाकं भुङ्कतं | 3 तर्हि यो जनः साधारणं द्रव्यं भुङ्कते स विशेषद्रव्यभोक्तारं नावजानीयात् तथा विशेषद्रव्यभोक्तापि साधारणद्रव्यभोक्तारं दोषिणं न कुर्व्यात्, यस्माद् ईश्वरस्तम् अगृह्णात् | 4 हे परदासस्य दूषयितस्त्वं कः? निजप्रभोः समीपे तेन पदस्थेन पदस्थुनेन वा भवितव्यं स य पदस्थ एव भविष्यति यत ईश्वरस्तं पदस्थं कर्तुं

शकनोति। 5 अपरत्र कश्चिज्जन्तो दिनाद् दिनं विशेषं मन्यते कश्चित् सव्यांशि दिनानि समानानि मन्यते, अेकैको जनः स्वीयमनसि विविच्य निश्चिनोतु। 6 यो जनः किञ्चन दिनं विशेषं मन्यते स प्रभुभक्त्या तन् मन्यते, यश्च जनः किमपि दिनं विशेषं न मन्यते सोऽपि प्रभुभक्त्या तन् मन्यते; अपरत्र यः सव्यांशि भक्ष्यद्रव्याणि भुङ्कते स प्रभुभक्त्या तानि भुङ्कते यतः स एश्वरं धन्यं वक्ति, यश्च न भुङ्कते सोऽपि प्रभुभक्त्यैव न भुञ्जान् एश्वरं धन्यं ब्रूते। 7 अपरम् अस्माकं कश्चित् निजनिमित्तं प्राणान् धारयति निजनिमित्तं भ्रियते वा तन्; 8 किन्तु यदि वयं प्राणान् धारयामस्तर्हि प्रभुनिमित्तं धारयामः, यदि य प्राणान् त्यजामस्तर्ह्यपि प्रभुनिमित्तं त्यजामः, अतयेव जिवने मरणे वा वयं प्रभोरेवास्महे। 9 यतो जिवन्तो मृताश्चेत्युभयेषां लोकानां प्रभुत्वप्राप्त्यर्थं श्रीष्टो मृतं उत्थितः पुनर्जिवितश्च। 10 किन्तु त्वं निजं भ्रातरं कुतो दूषयसि? तथा त्वं निजं भ्रातरं कुतस्तुच्छं जानासि? श्रीष्टस्य विचारसिंहासनस्य सम्भुभे सर्वैरस्माभिरुपस्थातव्यं; 11 यादृशं लिपितम् आस्ते, परेशः शपथं कुर्वन् वाक्यमेतत् पुरावदत्। सर्वो जनः समीपे मे जानुपातं करिष्यति। जिह्वैका तथेशस्य निघ्नत्वं स्वीकरिष्यति। 12 अतयेव एश्वरसमीपेऽस्माकम् अेकैकजनेन निजा कथा कथयितव्या। 13 एत्थं सति वयम् अधारभ्य परस्परं न दूषयन्तः स्वभ्रातृर्विघ्नो व्याघातो वा यन्न जायते तादृशीमीडं कुम्भे। 14 किमपि वस्तु स्वभावतो नाशुयि भवतीत्येवं जाने तथा प्रभुना यीशुश्रीष्टेनापि निश्चितं जाने, किन्तु यो जनो यद् द्रव्यम् अपवित्रं जानीते तस्य कृते तद् अपवित्रम् आस्ते। 15 अतयेव तव भक्ष्यद्रव्येण तव भ्राता शोकाव्वितो भवति तर्हि त्वं भ्रातरं प्रति प्रेम्ना नायरसि। श्रीष्टो यस्य कृते स्वप्राणान् व्ययितवान् त्वं निजेन भक्ष्यद्रव्येण तं न नाशय। 16 अपरं युष्माकम् उत्तमं कर्म निन्दितं न भवतु। 17 भक्ष्यं पेयञ्चेश्वरराज्यस्य सारो नडि, किन्तु पुण्यं शान्तिश्च पवित्रेणात्मना जात आनन्दश्च। 18 अतैतं यो जनः श्रीष्टं सेवते, स अेवेश्वरस्य तुष्टिकरो मनुष्यैश्च सुभ्यातः। 19 अतयेव येनास्माकं सर्वेषां परस्परम् अेक्यं निष्ठा य जायते तदेवास्माभि र्यतितव्यं। 20 भक्ष्यार्थम् एश्वरस्य कर्माणो ढानि मा जनयत; सर्वं वस्तु पवित्रमिति सत्यं तथापि यो जनो यद् भुङ्क्त्वा विघ्नं लभते तदर्थं तद् भद्रं नडि। 21 तव मांसभक्षणसुरापानादिभिः क्रियाभि र्दिति तव भ्रातृः पादस्पर्शनं विघ्नो वा यात्रल्यं वा जायते तर्हि तद्भोजनपानयोस्त्यागो भद्रः। 22 यदि तव प्रत्ययस्तिष्ठति तर्ह्येश्वरस्य गोयरे स्वान्तरे तं गोपय; यो जनः स्वमतेन स्वं दौषिणं न करोति स अेव धन्यः। 23 किन्तु यः कश्चित् संशय्य भुङ्कतेऽर्थात् न प्रतीत्य भुङ्कते, स अेवावश्यं दण्डार्हो भविष्यति, यतो यत् प्रत्ययजं नडि तदेव पापमयं भवति।

15 भलवद्विरस्माभि र्दुर्बलानां दौर्बल्यं सोढव्यं न य स्वेषाम् एष्टायार आचरितव्यः। 2 अस्माकम् अेकैको जनः स्वसमीपवासिनो ङितार्थं निष्ठार्थञ्च तस्यैवेष्टायारम् आचरतु। 3 यतः श्रीष्टोऽपि निजेष्टायारं नाचरितवान्, यथा लिपितम् आस्ते, त्वन्निन्दकगणस्यैव निन्दाभि र्निन्दितोऽस्म्यहं। 4 अपरत्र वयं यत् सडिष्णुतासान्वनयो र्जनकेन शास्त्रेण प्रत्याशां लभेमहि तन्निमित्तं पूर्वकाले लिपितानि सर्ववयनान्यस्माकम् ङिपदेशार्थमेव लिलिभिरे। 5 सडिष्णुतासान्वनयोरकरो य एश्वरः स अेवं करोतु यत् प्रभु र्शीशुश्रीष्ट एव युष्माकम् अेकजनोऽन्यजनेन सार्द्धं मनस अेक्यम् आचरेत; 6 यूयञ्च सर्वं अेकयित्वा भूत्वा मुभैकेनेवास्मत्प्रभुयीशुश्रीष्टस्य पितुरीश्वरस्य गुणान् कीर्तयेत। 7 अपरम् एश्वरस्य मडिभ्नः प्रकाशार्थं श्रीष्टो यथा युष्मान् प्रत्यगृह्णात तथा युष्माकमप्येको जनोऽन्यजनं प्रतिगृह्णातु। 8 यथा लिपितम् आस्ते, अतोऽहं सम्भुभे तिष्ठन् भिन्नेशनिवासिनां। स्तुवंस्त्वां परिगास्यामि तव नाम्नि परेश्वर। 9 तस्य द्यालुत्वाय्य भिन्नजातीया यद् एश्वरस्य गुणान् कीर्तयेयुस्तदर्थं यीशुः श्रीष्टस्त्वकंठेनियमस्य निघ्नोऽभवद् एत्वं वदामि। यथा लिपितम् आस्ते, अतोऽहं सम्भुभे तिष्ठन् भिन्नेशनिवासिनां। स्तुवंस्त्वां परिगास्यामि तव नाम्नि परेश्वर। 10 अपरमपि लिपितम् आस्ते, हे अन्यजातो यूयं समं नन्दत तज्जनेः। 11 पुनश्च लिपितम् आस्ते, हे सर्वदृशिनी यूयं धन्यं ब्रूत परेश्वरं। हे तदीयनरा यूयं कुरुध्वं तत्रशंसनं। 12 अपर यीशायियोऽपि लिलेभ, यीशयस्य तु यत् मूलं तत् प्रकाशिष्यते तदा। सर्व्यजातीयनृणाञ्च शासकः समुदेष्यति। तत्रान्यदेशिलोकैश्च प्रत्याशा करिष्यते। 13 अतयेव यूयं पवित्रस्यात्मनः प्रभावाद् यत् सम्पूर्णां प्रत्याशां लप्स्यध्वे तदर्थं तत्रत्याशाजनक एश्वरः प्रत्येन युष्मान् शान्त्यानन्दाभ्यां सम्पूर्णान् करोतु। 14 हे भ्रातरो यूयं सद्भावयुक्ताः सर्व्यप्रकारेण ज्ञानेन य सम्पूर्णाः परस्परपदेशे य तत्परा एत्वं निश्चितं जानामि, 15 तथाप्यहं यत् प्रगल्भतरो भवन् युष्मान् प्रबोधयामि तस्यैकं कारणमिदं। 16 भिन्नजातीयाः पवित्रेणात्मना पावितनेवेधउपा भूत्वा यद् ग्राह्या भवेयुस्तन्निमित्तमहम् एश्वरस्य सुसंवादे प्रचारयितुं भिन्नजातीयानां मध्ये यीशुश्रीष्टस्य सेवकत्वं दानं एश्वरात् लब्धवानस्मि। 17 एश्वरं प्रति यीशुश्रीष्टेन मम श्लाघाकारणस्य कारणम् आस्ते। 18 भिन्नेशिन आज्ञाग्राहिणः कर्तुं श्रीष्टो वाक्येन क्रियया च, आश्चर्यलक्षणैश्चिक्क्रियाभिः पवित्रस्यात्मनः प्रभावेन य यानि कर्माणि मया साधितवान्, 19 केवलं तान्येव विनान्यस्य कस्यचित्

कर्म्मणो वर्णानां कर्तुं प्रगल्भो न भवामि। तस्मात् आ धिइशालम ष्टल्लूरिक्तं यावत् सर्वत्र श्रीष्टस्य सुसंवाहं प्राचार्यं। 20 अन्धेन निश्चितायां भित्तावहं यन्न निश्चिनोमि तन्निमित्तं यत्र यत्र स्थाने श्रीष्टस्य नाम कदापि केनापि न ज्ञापितं तत्र तत्र सुसंवाहं प्रचारयितुम् अहं यते। 21 यादृशं लिभितम् आस्ते, वै वर्तातां तस्य न प्राप्ता दर्शनं तेस्तु लास्यते। यैश्च नैव श्रुतं किञ्चित् बोद्धुं शक्यन्ति ते जनाः। 22 तस्माद् युष्मत्समीपगमनाद् अहं मुहुर्मुहुर् निवारितोऽभवम्। 23 किन्त्विदानीम् अत्र प्रदेशेषु मया न गतं स्थानं किमपि नावशिष्यते युष्मत्समीपं गन्तुं बहुवत्सरानारभ्य मामकीनाकाङ्क्षा य विधत्त एति हेतोः 24 स्थानियादेशगमनकालेऽहं युष्मन्मध्येन गच्छन् युष्मान् आलोकिष्ये, ततः परं युष्मत्सम्भाषणं तृप्तिं परिलभ्य तद्देशगमनार्थं युष्माभिर्विसर्जयिष्ये, एदृशी मदीया प्रत्याशा विधत्ते। 25 किन्तु साम्प्रतं पवित्रलोकानां सेवनाय धिइशालमनगरं व्रजामि। 26 यतो धिइशालमस्थपवित्रलोकानां मध्ये ये दरिद्रा अर्थविश्राणनेन तानुपकर्तुं माकिदैनियादेशीया आभ्यायादेशीयाश्च लोका औच्यन्। 27 अेषा तेषां सदृच्छा यतस्ते तेषाम् ऋणिनः सन्ति यतो हेतोः किन्न्जतीया येषां परमार्थस्यांशिनो ज्ञाता औडिकविषये तेषामुपकारस्तैः कर्तव्यः। 28 अतो मया तत् कर्म्म साधयित्वा तस्मिन् इले तेभ्यः समर्पितं युष्मन्मध्येन स्थानियादेशो गमिष्यते। 29 युष्मत्समीपे ममागमनसमये श्रीष्टस्य सुसंवाहस्य पूर्ववरेण सम्बलितः सन् अहम् आगमिष्यामि एति मया ज्ञायते। 30 हे ब्रातृगाए प्रभो र्थीशुश्रीष्टस्य नाम्ना पवित्रस्यात्मानः प्रेम्ना य विनयेऽहं 31 धिइहादेशस्थानाम् अविश्वासिलोकानां करेभ्यो यदहं रक्षां लभेय मदीयेतेन सेवनकर्म्मणा य यद् धिइशालमस्थाः पवित्रलोकस्तुष्येयुः, 32 तदर्थं यूयं मत्कृतं ईश्वराय प्रार्थयमाणा यतध्वं तेनाहम् ईश्वरेच्छया सानन्दं युष्मत्समीपं गत्वा युष्माभिः सलितः प्राणान् आप्यायितुं पारयिष्यामि। 33 शान्तिदायक ईश्वरो युष्माकं सर्वेषां सङ्गी भूयात्। एति।

16 किङ्कीयानगरीयधर्मसमाजस्य परियारिका या द्वैवीनामिकास्माकं धर्मभगिनी तस्याः कृतेऽहं युष्मान् निवेदयामि, 2 यूयं तां प्रभुमाश्रितां विज्ञाय तस्या आतिथ्यं पवित्रलोकार्हं कुरुध्वं, युष्मत्तस्तस्या य उपकारो भवितुं शक्नोति तं कुरुध्वं, यस्मात् तथा बहुनां मम उपकारः कृतः। 3 अपरञ्च श्रीष्टस्य यीशोः कर्म्मणि मम सहकारिणौ मम प्राणरक्षार्थञ्च स्वप्राणान् पाणीकृतवन्तौ यौ प्रिञ्जिल्लाकिङ्कीवी तौ मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं। 4 ताभ्याम् उपकाराप्तिः केवलं मया स्वीकर्तव्येति नहि किन्न्देशीयैः सर्वधर्मसमाजैरपि। 5 अपरञ्च तयो गृहे स्थितान् धर्मसमाजलोकान् मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं। तद्वत् आशियादेशे श्रीष्टस्य पक्षे प्रथमजटइल्लवृषो य एपेनितनामा मम प्रियबन्धुस्तमपि मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं। 6 अपरं बहुश्रमेणस्मान् असेवत या मरियम् तामपि नमस्कारं ज्ञापयध्वं। 7 अपरञ्च प्रेरितेषु भ्यातकीर्त्ती मद्ये श्रीष्टाश्रितौ मम स्वजातीयौ सहबन्दिनौ य यावन्द्रीकयूनियौ तौ मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं। 8 तथा प्रभौ मन्त्रियतमम् आम्पिलयमपि मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं। 9 अपरं श्रीष्टसेवायां मम सहकारिणाम् ऊर्ब्वाणं मम प्रियतमं स्ताभ्युञ्ज मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं। 10 अपरं श्रीष्टेन परीक्षितम् आपिल्लिं मम नमस्कारं वदत, आरिष्टबूलस्य परिजनांश्च मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं। 11 अपरं मम ज्ञातिं हेरोदियोनं मम नमस्कारं वदत, तथा नार्किसस्य परिवाराणां मध्ये ये प्रभुमाश्रितास्तान् मम नमस्कारं वदत। 12 अपरं प्रभोः सेवायां परिश्रमकारिण्यौ तुङ्गेनातुङ्गेषु मम नमस्कारं वदत, तथा प्रभोः सेवायाम् अत्यन्तं परिश्रमकारिणी या प्रिया पर्षिस्तां नमस्कारं ज्ञापयध्वं। 13 अपरं प्रभोरभिरुचितं रुङ्गे मम धर्ममाता या तस्य माता तामपि नमस्कारं वदत। 14 अपरम् असुकृतं इल्लिगोनं डर्म्म पात्रवं डर्म्मिम् अतेषां सङ्गिब्रातृगाएञ्च नमस्कारं ज्ञापयध्वं। 15 अपरं इल्लल्लगो यूलिया नीरियस्तस्य भगिन्यलुम्मा यैतान् अतैः साद्धं यावन्तः पवित्रलोका आसते तानपि नमस्कारं ज्ञापयध्वं। 16 यूयं परस्परं पवित्रयुग्मनेन नमस्करुध्वं। श्रीष्टस्य धर्मसमाजगाणो युष्मान् नमस्करुते। 17 हे ब्रातरो युष्मान् विनयेऽहं युष्माभि र्था शिक्षा लब्धा ताम् अतिक्रम्य ये विरुधेदन् विघ्नांश्च कुर्वन्ति तान् निश्चिनुत तेषां सङ्गं वर्जयत य। 18 यतस्तादृशा लोका अस्माकं प्रभो र्थीशुश्रीष्टस्य दासा एति नहि किन्तु स्वोदरस्यैव दासाः; अपरं प्रणयवयने र्मधुरवाक्यैश्च सरललोकानां मनांसि मोडयन्ति। 19 युष्माकम् आज्ञाश्रुतित्वं सर्वत्र सर्व्यं ज्ञातं ततोऽहं युष्मासु सानन्दोऽभवत् तथापि यूयं यत् सत्ज्ञानेन ज्ञानिनः कुज्ञाने यातत्परा भवेतेति ममाभिलाषः। 20 अधिकन्तु शान्तिदायक ईश्वरः शैतानम् अविलम्बं युष्माकं पदानाम् अधो र्दिध्यति। अस्माकं प्रभु र्थीशुश्रीष्टो युष्मासु प्रसाहं क्रियात्। एति। 21 मम सहकारी तीमथियो मम ज्ञातयो लूकियो यासोन् सोसिपात्रश्रमे युष्मान् नमस्करुन्वते। 22 अपरम् अतत्पत्रलेभकस्तर्त्तियनामाहमपि प्रभो र्नाम्ना युष्मान् नमस्करोमि। 23 तथा कृत्स्नधर्मसमाजस्य मम यातिथ्यकारी गायो युष्मान् नमस्करोति। अपरम् अतन्नगरस्य धनरक्षक एरास्तः क्कार्तनामकश्चैको ब्राता तावपि युष्मान् नमस्करुतः। 24 अस्माकं प्रभु र्थीशुश्रीष्टा युष्मासु सर्वेषु प्रसाहं क्रियात्। एति। 25 पूर्वकालिकयुगेषु प्रच्छन्ना या मन्त्राणाधुना प्रकाशिता भूत्वा भविष्यद्वाहिलिभितग्रन्थगाएस्य प्रमाणाद् विश्वासेन ग्रहणार्थं सदातनस्येश्वरस्याज्ञाया सर्वदृशीयलोकान् ज्ञाप्यते, (aiōnios g166) 26 तस्या मन्त्राणाया ज्ञानं लब्ध्वा मया यः सुसंवाहो र्थीशुश्रीष्टमधि

प्रयार्थते, तदनुसाराद् युष्मान् धर्मे सुस्थिरान् कर्तुं समर्थो योऽद्वितीयः (aiōnios g166) 27 सप्पय्जा ईश्वरस्तस्य धन्यवाद्यो यीशुःप्रीयेन सन्ततं
भूयात् | एति | (aiōn g165)

१ करिन्धिनः

1 यावन्तः पवित्रा लोकाः स्वेषाम् अस्माकञ्च वसतिस्थानेष्वस्माकं प्रभो र्यीशोः श्रीष्टस्य नाम्ना प्रार्थयन्ते तैः सङ्घाडूतानां श्रीष्टेन यीशुना पवित्रीकृतानां लोकानां य एश्वरीयधर्मसमाजः करिन्धिनगरे विद्यते 2 तं प्रतीश्वरस्येच्छयाडूतो यीशुश्रीष्टस्य प्रेरितः पौलः सोस्थिनिनामा भ्राता य त्रं लिभति | 3 अस्माकं पित्रेश्वरेण प्रभुना यीशुश्रीष्टेन य प्रसादः शान्तिश्च युष्मत्स्यं दीयतां | 4 एश्वरो यीशुश्रीष्टेन युष्मान् प्रति प्रसादं प्रकाशितवान्, तस्मादं युष्मन्निमित्तं सर्व्वदा मदीयेश्वरं धन्यं वदामि | 5 श्रीष्टसम्बन्धीयं साक्ष्यं युष्माकं मध्ये येन प्रकाशेण सप्रमाणम् अभवत् 6 तेन यूयं श्रीष्टात् सर्व्वविधवक्तृताज्ञानादीनि सर्व्वधनानि लब्धवन्तः | 7 ततोऽस्मत्प्रभो र्यीशुश्रीष्टस्य पुनरागमनं प्रतीक्षमाणानां युष्माकं कस्यापि वरस्याभावो न भवति | 8 अपरम् अस्माकं प्रभो र्यीशुश्रीष्टस्य दिवसे यूयं यन्निर्दोषा भवेत तदर्थं सञ्चैव यावदन्तं युष्मान् सुस्थिरान् करिष्यति | 9 य एश्वरः स्वपुत्रस्यास्मत्प्रभो र्यीशुश्रीष्टस्यांशिनः कर्तुं युष्मान् आडूतवान् स विश्वसनीयः | 10 हे भ्रातरः, अस्माकं प्रभुयीशुश्रीष्टस्य नाम्ना युष्मान् विनयेऽदं सर्व्वे युष्माभिरुक्ताणि वाक्यानि कथ्यन्तां युष्मन्मध्ये भिन्नसङ्घाता न भवन्तु मनोवियारयोरैक्येन युष्माकं सिद्धत्वं भवतु | 11 हे मम भ्रातरो युष्मन्मध्ये विवादा जाता एति वार्तामिदं क्लोव्याः परिश्रमं ज्ञापितः | 12 ममाभिप्रेतमिदं युष्माकं कश्चित् कश्चिद् वदति पौलस्य शिष्योऽडम् आपल्लोः शिष्योऽदं कैङ्कः शिष्योऽदं श्रीष्टस्य शिष्योऽडमिति य | 13 श्रीष्टस्य किं विभेदः कृतः? पौलः किं युष्मत्कृते कुशे उतः? पौलस्य नाम्ना वा यूयं किं मञ्जिजताः? 14 किष्पगायौ विना युष्माकं मध्येऽन्यः कोऽपि मया न मञ्जिजत एति हेतोरेडम् एश्वरं धन्यं वदामि | 15 अतेन मम नाम्ना मानवा मया मञ्जिजता एति वक्तुं केनापि न शक्यते | 16 अपरं स्तिङ्गनस्य परिश्रना मया मञ्जिजतास्तदन्यः कश्चिद् यन्मया मञ्जिजतस्तददं न वेदि | 17 श्रीष्टेनादं मञ्जिजनार्थं न प्रेरितः किन्तु सुसंवाडस्य प्रयारार्थमेव; सोऽपि वाक्पटुतया मया न प्रयारितव्यः, यतस्तथा प्रयारिते श्रीष्टस्य कुशे मृत्युः इललीनो भविष्यति | 18 यतो हेतो र्ये विनश्यन्ति ते तां कुशस्य वार्तां प्रलापमिव मन्यन्ते किञ्च परित्राणं लभमानेष्वस्मासु सा एश्वरीयशक्तिस्वयुषा | 19 तस्मादित्यं लिभितमास्ते, ज्ञानवतान्तु यत् ज्ञानं तन्मया नाशयिष्यते | विलोपयिष्यते तद्द्वं बुद्धिर्बद्धिमतां मया | | 20 ज्ञानी कुत्र? शास्त्री वा कुत्र? एडलोकस्य वियारतत्परो वा कुत्र? एडलोकस्य ज्ञानं किमीश्वरेण मोडीकृतं नडि? (aiōn g165) 21 एश्वरस्य ज्ञानाद् एडलोकस्य मानवाः स्वज्ञानेश्वरस्य तत्त्वबोधं न प्राप्तवन्तस्तस्माद् एश्वरः प्रयारयुषिणा प्रलापेन विश्वासिनः परित्रातुं रोचितवान् | 22 यिडूदीयलोका लक्षाणानि दिदृक्षन्ति भिन्नदेशीयलोकास्तु विधां मृगयन्ते, 23 वयञ्च कुशे उतं श्रीष्टं प्रयारयामः | तस्य प्रयारो यिडूदीये विद्वन् एव भिन्नदेशीयेश्च प्रलाप एव मन्यते, 24 किन्तु यिडूदीयानां भिन्नदेशीयानाञ्च मध्ये ये आडूतास्तेषु स श्रीष्ट एश्वरीयशक्तिरिवेश्वरीयज्ञानमिव य प्रकाशते | 25 यत एश्वरे यः प्रलाप आरोप्यते स मानवातिरिक्तं ज्ञानमेव यस्य दौर्बल्यम् एश्वर आरोप्यते तत् मानवातिरिक्तं बलमेव | 26 हे भ्रातरः, आडूतयुष्मद्गोषो यष्माभिरालोक्यतां तन्मध्ये सांसारिकज्ञानेन ज्ञानवन्तः पराक्रमिणो वा कुलीना वा बडवो न विधन्ते | 27 यत एश्वरो ज्ञानवत्स्त्रपयितुं भूर्भूलोकान् रोचितवान् बलानि य त्रपयितुम् एश्वरो दुर्बलान् रोचितवान् | 28 तथा वर्त्तमानलोकान् संस्थितिभ्रष्टान् कर्तुम् एश्वरो जगतोऽपकृष्टान् देयान् अवर्त्तमानांश्चाभिरोचितवान् | 29 तत एश्वरस्य साक्षात् केनाप्यात्मश्लाघा न कर्त्तव्या | 30 यूयञ्च तस्मात् श्रीष्टे यीशौ संस्थितिं प्राप्तवन्तः स एश्वराद् युष्माकं ज्ञानं पुण्यं पवित्रत्वं मुक्तिश्च जाता | 31 अतश्चैव यद्द्वं लिभितमास्ते तद्द्वं, यः कश्चित् श्लाघमानः स्यात् श्लाघतां प्रभुना स डि |

2 हे भ्रातरो युष्मत्समीपे ममागमनकालेऽदं वक्तृताया विधाया वा नेपुण्येनेश्वरस्य साक्ष्यं प्रयारितवान् तन्डि; 2 यतो यीशुश्रीष्टे तस्य कुशे उतत्वञ्च विना नान्यत् किमपि युष्मन्मध्ये ज्ञापयितुं विदितं बुद्धवान् | 3 अपरञ्चातीव दौर्बल्यभीतिक्मप्युक्तो युष्माभिः सार्द्धमासं | 4 अपरं युष्माकं विश्वासो यत् मानुषिकज्ञानस्य इलं न भवेत् किन्वीश्वरीयशक्तेः इलं भवेत्, 5 तदर्थं मम वक्तृता मदीयप्रयारश्च मानुषिकज्ञानस्य मधुरवाक्यसम्बलितौ नास्तां किन्वात्मनः शक्तेश्च प्रमाणयुक्तावास्तां | 6 वयं ज्ञानं भाषामहे तस्य सिद्धलोकैर्ज्ञानमिव मन्यते, तदिडलोकस्य ज्ञानं नडि, एडलोकस्य नश्वराणाम् अधिपतीनां वा ज्ञानं नडि; (aiōn g165) 7 किन्तु कालावस्थायाः पूर्व्वस्माद् यत् ज्ञानम् अस्माकं विभवार्थम् एश्वरेण निश्चित्य प्रच्छन्नं तन्निगूढम् एश्वरीयज्ञानं प्रभाषामहे | (aiōn g165) 8 एडलोकस्याधिपतीनां केनापि तत् ज्ञानं न लब्धं, लब्धे सति ते प्रभावाविशिष्टं प्रभुं कुशे नाडनिष्यन् | (aiōn g165) 9 तद्विलिभितमास्ते, नेत्रेण क्कापि नो दृष्टं कर्णेनापि य न श्रुतं | मनोमध्ये तु कस्यापि न प्रविष्टं क्दापि यत् | एश्वरे प्रीयमाणानां कृते तत् तेन सञ्चितं | 10 अपरमीश्वरः स्वात्मना तदस्माकं साक्षात् प्राकाशयत्; यत आत्मा सर्व्वमेवानुसन्धते तेन येश्वरस्य भर्म्मत्त्वमपि बुध्यते | 11 मनुजस्यान्तःस्थमात्मानं विना केन मनुजेन तस्य मनुजस्य तत्त्वं बुध्यते? तद्ददीश्वरस्यात्मानं विना

केनापीश्वरस्य तत्त्वं न बुध्यते। 12 वयञ्जोडलोडस्यात्मानं लब्धवन्तस्तन्नाडि किन्त्वीश्वरस्यैवात्मानं लब्धवन्तः, ततो डेतोरीश्वरेण स्वप्रसादाद् अस्मभ्यं यद् यद् दत्तं तत्सर्वम् अस्माभिर् ज्ञातुं शक्यते। 13 तय्यास्माभिर् मानुषिकज्ञानस्य वाक्यानि शिक्षित्वा कथ्यत एति नडि किन्त्वात्मतो वाक्यानि शिक्षित्वात्मिके वाङ्मयैरात्मिकं भावं प्रकाशयद्भिः कथ्यते। 14 प्राणी मनुष्य ईश्वरीयात्मनः शिक्षां न गृह्णाति यत आत्मिकवियारेण सा वियार्यति डेतोः स तां प्रलापमिव मन्यते बोद्धुञ्च न शक्नोति। 15 आत्मिको मानवः सर्व्वाणि वियारयति किन्तु स्वयं केनापि न वियार्यते। 16 यत ईश्वरस्य मनो ज्ञात्वा तमुपदेष्टुं कः शक्नोति? किन्तु श्रीष्टस्य मनोऽस्माभिर् लब्धं।

3 डे भ्रातरः, अडमात्मिकैरिव युष्माभिः सभं सभ्माषितुं नाशकनवं किन्तु शारीरिकाचारिभिः श्रीष्टधर्मे शिशुतुल्यैश्च जनैरिव युष्माभिः सड समभाषे। 2 युष्मान् कठिनलक्ष्यं न भोजयन् दुग्धम् अपाययं यतो यूयं लक्ष्यं ग्रडीतुं तडा नाशकनुत एडानीमपि न शकनुथ, यतो डेतोरधुनापि शारीरिकाचारिण आध्वे। 3 युष्मन्मध्ये मात्सर्व्यविवादभेडा भवन्ति ततः किं शारीरिकाचारिणो नाध्वे मानुषिकमार्गेण य न यरथ? 4 पौलस्याडमित्यापल्लोरडमिति वा यद्द्राक्यं युष्माकं कैश्चित् कैश्चित् कथ्यते तस्माद् यूयं शारीरिकाचारिणो न भवथ? 5 पौलः कः? आपल्लो वा कः? तौ परियारकमात्रौ तयोरेकैकस्मै य प्रभु र्यादृक् इलमडदात् तद्दत् तयोर्द्वारा यूयं विश्वासिनो जाताः। 6 अडं रोपितवान् आपल्लोश्च निषिडतवान् ईश्वरश्चावर्द्धयत्। 7 अतो रोपयितृसेकतारावसारौ वर्द्धयितेश्वर अेव सारः। 8 रोपयितृसेकतारौ य सभौ तयोरेकैकश्च स्वभ्रमयोग्यं स्ववेतनं लास्यते। 9 आवाभीश्वरेण सड कर्म्मकारिणौ, ईश्वरस्य यत् क्षेत्रम् ईश्वरस्य या निर्मितः सा यूयमेव। 10 ईश्वरस्य प्रसादात् मया यत् पडं लब्धं तस्मात् ज्ञानिना गृडकारिणेव मया भित्तिमूलं स्थापितं तदुपरि यान्येन निधीयते। किन्तु येन यन्निधीयते तत् तेन विविच्यतां। 11 यतो थीशुश्रीष्टरूपं यद् भित्तिमूलं स्थापितं तदन्यत् किमपि भित्तिमूलं स्थापयितुं केनापि न शक्यते। 12 अेतद्विभित्तिमूलस्योपरि यडि डेयित् स्वार्णरूप्यमणिङाष्ठतृणलान् निन्यन्ति, 13 तर्ह्येकैकस्य कर्म्म प्रकाशिष्यते यतः स डिवसस्तत् प्रकाशिष्यति। यतो डेतोस्तन डिवसेन वल्लिमयेनोडेतव्यं तत अेकैकस्य कर्म्म डीदृशभेतस्य परीक्षा बल्लिना भविष्यति। 14 यस्य निययनरूपं कर्म्म स्थासु भविष्यति स वेतनं लास्यते। 15 यस्य य कर्म्म धक्ष्यते तस्य क्षति भविष्यति किन्तु वल्ले निर्गतजन एव स स्वयं परित्राणं प्राप्स्यति। 16 यूयम् ईश्वरस्य मन्डिरं युष्मन्मध्ये ऐश्वरस्यात्मा निवसतीति किं न जानीथ? 17 ईश्वरस्य मन्डिरं येन विनाशयते सोऽपीश्वरेण विनाशयिष्यते यत ईश्वरस्य मन्डिरं पवित्रमेव यूयं तु तन्मन्डिरम् आध्वे। 18 कोपि स्वं न वञ्चयतां। युष्माकं कश्चन येडिडलोडस्य ज्ञानेन ज्ञानवानडमिति बुध्यते तर्हि स यत् ज्ञानी भवेत् तदर्थं मूढो भवतु। (aigōn g165) 19 यस्माडिडलोडस्य ज्ञानम् ईश्वरस्य साक्षात् मूढत्वमेव। अेतस्मिन् विभितमध्यास्ते, तीक्ष्णा या ज्ञानिनां बुद्धिस्तया तान् धरतीश्वरः। 20 पुनश्च। ज्ञानिनां कल्पना वेत्ति परमेशो निरर्थकाः। 21 अतअेव कोडपि मनुजैरात्मानं न श्लाघतां यतः सर्व्वाणि युष्माकमेव, 22 पौल वा आपल्लो वा कैङ्गा वा जगद् वा ज्वनं वा मरणं वा वर्त्तमानं वा भविष्यद्वा सर्व्वाण्येव युष्माकं, 23 यूयञ्च श्रीष्टस्य, श्रीष्टश्वेश्वरस्य।

4 लोका अस्मान् श्रीष्टस्य परियारकान् ईश्वरस्य निगूडवाक्यधनस्याध्यक्षांश्च मन्यन्तां। 2 किञ्च धनाध्यक्षेण विश्वसनीयेन भवितव्यभेतडेव लोके र्याच्यते। 3 अतो वियारयद्भिर् युष्माभिरन्यैः कैश्चिन् मनुजैर् वा मम परीक्षाणं मयातीव लघु मन्यते ऽडमप्यात्मानं न वियारयामि। 4 मया डिमप्यपराद्धमित्यडं न वेडि किन्त्वेतेन मम निरपराधत्वं न निश्चीयते प्रभुरेव मम वियारयितास्ति। 5 अत ऽपयुक्तसमयात् पूर्वम् अर्थतः प्रभोरगमनात् पूर्वं युष्माभिर् वियारो न कियतां। प्रभुरागत्य तिभिरेण प्रच्छन्नानि सर्व्वाणि डीपयिष्यति मनसां मन्त्राणाश्च प्रकाशिष्यति तस्मिन् समय ईश्वराद् अेकैकस्य प्रशंसा भविष्यति। 6 डे भ्रातरः सर्व्वाण्येतानि मयात्मानम् आपल्लवञ्जोडिश्य कथितानि तस्यैतत् काराणं युयं यथा शास्त्रीयविधिभित्कथ्य मानवम् अतीव नाडरिष्यध्व ईत्थञ्चैकेन वैपरीत्याद् अपरेण न श्लाधिष्यध्व अेतादृशीं शिक्षामावयोदृष्टान्तात् लास्यध्वे। 7 अपरात् कस्तवां विशेषयति? तुल्यं यन्न दत्त तादृशं किं धारयसि? अदत्तेनेव दत्तेन वस्तुना कुतः श्लाघसे? 8 एडानीमेव यूयं किं तृप्ता लब्धधना वा? अस्मास्वविधमानेषु यूयं किं राजत्वपडं प्राप्ताः? युष्माकं राजत्वं मयाभिलषितं यतस्तेन युष्माभिः सड वयमपि राज्यांशिना भविष्यामः। 9 प्रेरिता वयं शेषा डन्तव्याश्चोवेश्वरेण निडरशिताः। यतो वयं सर्व्वलोडानाम् अर्थतः स्वर्गीयदूतानां मानवानाञ्च डौतुकास्पदानि जाताः। 10 श्रीष्टस्य कृते वयं मूढाः किन्तु यूयं श्रीष्टेन ज्ञानिनः, वयं दुर्बला यूयञ्च सभलाः, यूयं सम्मानिता वयञ्चापमानिताः। 11 वयमधापि क्षुधात्तास्तृष्णात्ता वञ्जडीनास्ताडिता आभ्रमरडिताश्च सन्तः 12 कर्म्मणि स्वकरान् व्यापारयन्तश्च दुःभैः कालं यापयामः। गर्डितैरस्माभिराशीः कथ्यते दूरीकृतेः सद्यते निन्दितैः प्रसाधते। 13 वयमधापि जगतः सम्भार्जनयोग्या अवकरा एव सर्व्वे र्नच्यामडे। 14

युष्मान् त्रपयितुमडमेतानि विज्जाभीति नहि किन्तु प्रियात्मजानिव युष्मान् प्रबोधयामि | 15 यतः प्रीष्टधर्मं यद्यपि युष्माकं दशसदस्त्राणि विनेतारो भवन्ति तथापि बडयो जनका न भवन्ति यतोऽडमेव सुसंवादेन यीशुप्रीष्टे युष्मान् अजनयं | 16 अतो युष्मान् विनयेऽडं यूयं मद्गुणामिनो भवत | 17 एतयर्थं सर्वेषु धर्मसमाजेषु सर्वत्र प्रीष्टधर्मयोग्या ये विधयो मयोपदिश्यन्ते तान् यो युष्मान् स्मारयिष्यत्येवम्भूतं प्रभोः कृते प्रियं विश्वासिनञ्च मदीयतनयं तीमथियं युष्माकं समीपं प्रेषितवानडं | 18 अपरमडं युष्माकं समीपं न गमिष्यामीति बुद्ध्य युष्माकं कियन्तो लोका गर्वन्ति | 19 किन्तु यदि प्रभेरिच्छा भवति तर्हाडमविलम्बं युष्मत्समीपमुपस्थाया तेषां दर्पध्मातानां लोकानां वायं ज्ञास्यामीति नहि सामर्थ्यमेव ज्ञास्यामि | 20 यस्मादीश्वरस्य राजत्वं वाग् युक्तं नहि किन्तु सामर्थ्ययुक्तं | 21 युष्माकं का वाग्छा? युष्मत्समीपे मया किं दण्डपाणिना गन्तव्यमुत प्रेमनम्रतात्मयुक्तेन वा?

5 अपरं युष्माकं मध्ये व्यभियारो विधते स य व्यभियारस्तादृशो यद् देवपूजकानां मध्येऽपि तत्तुल्यो न विधते इलतो युष्माकमेको जनो विमातृगमनं कुरुत एति वार्ता सर्वत्र व्याप्ता | 2 तथाय यूयं दर्पध्माता आध्मे, तत् कर्म येन कृतं स यथा युष्मन्मध्याद् दूरीकियते तथा शोको युष्माभिर्न कियते किम् अतत? 3 अविधमाने मदीयशरीरे ममात्मा युष्मन्मध्ये विधते अतोऽडं विधमान एव तत्कर्मकाडरिणो वियारं निश्चितवान्, 4 अस्मत्प्रभो यीशुप्रीष्टस्य नाम्ना युष्माकं मदीयात्मनश्च मिलने जाते उस्मत्प्रभो यीशुप्रीष्टस्य शक्तेः साडाव्येन 5 स नरः शरीरनाशार्थमस्माभिः शयतानो डस्ते समर्पयितव्यस्ततोऽस्माकं प्रभो यीशो दिवसे तस्यात्मा रक्षां गन्तुं शक्यति | 6 युष्माकं दर्पो न भद्राय यूयं किमेतन्न ज्ञानीथ, यथा, विकारः कृत्स्नशक्तूनां स्वल्पाडिडेन जायते | 7 यूयं यत् नवीनशक्तुस्वरूपा भवेत तदर्थं पुरातनं किएवम् अवमाज्जत यतो युष्माभिः किएवशून्यैर्भवितव्यं | अपरम् अस्माकं निस्तारोत्सवीयमेषशावको यः प्रीष्टः सोऽस्मदर्थं बलीकृतो डभवत् | 8 अतः पुरातनकिएवनेार्थतो दुष्टताजिघांसाडुपेण किएवेन तन्नहि किन्तु सारल्यसत्यत्वडुपया किएवशून्यतयास्माभिरुत्सवः कर्तव्यः | 9 व्याभियारिणो संसर्गो युष्माभिर्विडतव्य एति मया पत्रे लिभितं | 10 किन्वैडिकलोकानां मध्ये ये व्यभियारिणो लोभिन उपद्राविएषो देवपूजका वा तेषां संसर्गः सर्वथा विडतव्य एति नहि, विडतव्ये सति युष्माभिर्जगतो निर्गन्तव्यमेव | 11 किन्तु भ्रातृत्वेन विभ्यातः कश्चिज्जनो यदि व्यभियारी लोभी देवपूजको निन्दको मधप उपद्रावी वा भवेत् तर्हि तादृशेन मानवेन सड भोजनपानेऽपि युष्माभिर्न कर्तव्ये एत्यधुना मया लिभितं | 12 समाजबडिःस्थितानां लोकानां विचारकरणे मम डोडधिकारः? किन्तु तदन्तर्गतानां विचारणं युष्माभिः किं न कर्तव्यं भवेत्? 13 बडिःस्थानां तु विचार एश्वरेण कारिष्यते | अतो युष्माभिः स पातकी स्वमध्याद् बडिच्छियतां |

6 युष्माकमेकस्य जनस्यापरेण सड विवादे जाते स पवित्रलोकैर् विचारमकारयन् किम् अघाभिर्कलोकैर् विचारयितुं प्रोत्साडते? 2 जगतोऽपि विचारणं पवित्रलोकैः कारिष्यत अतद् यूयं किं न ज्ञानीथ? अतो जग्द् यदि युष्माभिर् विचारयितव्यं तर्हि क्षुद्रतमविचारेषु यूयं किमसमर्थाः? 3 दूता अप्यस्माभिर् विचारयिष्यन्त एति किं न ज्ञानीथ? अत औडिकविषयाः किम् अस्माभिर्न विचारयितव्या भवेयुः? 4 औडिकविषयस्य विचारे युष्माभिः कर्तव्ये ये लोकाः समितौ क्षुद्रतमास्त अेव नियुज्यन्तां | 5 अडं युष्मान् त्रपयितुमिच्छन् वदामि यृष्मन्मध्ये किमेकोऽपि मनुष्यस्तादृग् बुद्धिमान्निहि यो भ्रातृविवाडविचारणे समर्थः स्यात्? 6 किञ्चैको भ्राता भ्रात्रान्येन किमविश्वासिनां विचारकाणां साक्षाद् विवदते? यष्मन्मध्ये विवाडा विधन्त अतएपि युष्माकं षोषः | 7 यूयं कुतोऽन्यायसडनं क्षतिसडनं वा श्रेयो न मन्यध्वे? 8 किन्तु यूयमपि भ्रातृनेव प्रत्यन्यायं क्षतिञ्च कुरुथ किमेतत्? 9 एश्वरस्य राज्येऽन्यायकारिणां लोकानामधिकारो नास्त्येतद् यूयं किं न ज्ञानीथ? मा वग्ध्यध्वं, ये व्यभियारिणो देवाश्चिनः पारदारिकाः स्त्रीवदायारिणः पुंमैथुनकारिणस्तस्करा 10 लोभिनो मधपा निन्दका उपद्राविएषो वा त एश्वरस्य राज्यभागिनो न भविष्यन्ति | 11 यूयञ्चैवविधा लोका आस्त किन्तु प्रभो यीशो नान्नास्मदीश्वरस्यात्मना य यूयं प्रक्षालिताः पाविताः सपुण्यीकृताश्च | 12 मदर्थं सर्वं द्रव्यम् अप्रतिषिद्धं किन्तु न सर्वं डितजनकं | मदर्थं सर्वमप्रतिषिद्धं तथाप्यडं कस्यापि द्रव्यस्य वशीकृतो न भविष्यामि | 13 उडराय भक्ष्याणि भक्ष्येत्यश्चोदरे, किन्तु भक्ष्योदरे एश्वरेण नाशयिष्येते; अपरं देडो न व्यभियाराय किन्तु प्रभवे प्रभुश्च देडाय | 14 यश्चेश्वरः प्रभुमुत्थापितवान् स स्वशक्त्यास्मान्पुत्थापयिष्यति | 15 युष्माकं यानि शरीराणि तानि प्रीष्टस्याज्ञानीति किं यूयं न ज्ञानीथ? अतः प्रीष्टस्य यान्यज्ञानि तानि मयापहृत्य वेशयाया अज्ञानि किं कारिष्यन्ते? तन्न भवतु | 16 यः कश्चिद् वेशयायाम् आसज्यते स तथा सडैकडेडो भवति किं यूयमेतन्न ज्ञानीथ? यतो लिभितमास्ते, यथा, तौ द्वौ जनावेकाङ्गौ भविष्यतः | 17 मानवा यान्यन्यानि कलुषाणि कुर्वन्ते तानि वपुर्न समाविशन्ति किन्तु व्यभियारिणा स्वविग्रडस्य विरुद्धं कडमषं कियते | 18 मानवा यान्यन्यानि कलुषाणि कुर्वन्ते तानि वपुर्न समाविशन्ति किन्तु व्यभियारिणा

स्वविभ्रष्टस्य विरुद्धं क्लृप्तं क्रियते। 19 युष्माकं यानि वपुंसि तानि युष्मदन्तःस्थितस्येश्वराल्लब्धस्य पवित्रस्यात्मनो मन्दिराणि यूयत्र स्वेषां स्वामिनो नाध्वे किमेतद् युष्माभिर्न ज्ञायते? 20 यूयं मूल्येन क्रीता अतो वपुर्मनोभ्याम् एश्वरो युष्माभिः पूज्यतां यत एश्वर अेव तयोः स्वामी।

7 अपरञ्च युष्माभिर्मां प्रति यत् पत्रमलेषि तस्योत्तरमेतत्, योषितोऽस्पर्शनं मनुजस्य वरं; 2 किन्तु व्यभियारभयाद् अकैकस्य पुंसः स्वकीयभार्या भवतु तद्दद् अकैकस्या योषितो ऽपि स्वकीयभर्ता भवतु। 3 भार्यायै भर्ता यध्द वितरणीयं तद् वित्तीर्यतां तद्दद् भर्तुऽपि भार्याया वितरणीयं वित्तीर्यतां। 4 भार्यायाः स्वदेहे स्वत्वं नास्ति भर्तुरेव, तद्दद् भर्तुरपि स्वदेहे स्वत्वं नास्ति भार्याया अेव। 5 उपोषणप्रार्थनयोः सेवनार्थम् अेकमन्त्राणानां युष्माकं कियत्कालं यावद् या पृथक्स्थितिर्भवति तदन्यो विच्छेदो युष्मन्मध्ये न भवतु, ततः परम् एन्द्रियाणाम् अधैर्यात् शयतान् यद् युष्मान् परीक्षां न नयेत् तदर्थं पुनरेकत्र मिलत। 6 अेतद् आदेशतो नहि किन्वनुज्ञात अेव मया कथ्यते, 7 यतो ममावस्थेव सर्वमानवानामवस्था भवत्विति मम वाग्छा किन्वीश्वराद् अेकैकैको वरोऽन्येन यान्यो वर एत्थमेकैकेन स्वकीयवरो लब्धः। 8 अपरम् अकृतविवाहान् विधवाश्च प्रति भर्तृत्वनिवेदनं भवेत् तेषामवस्थितिर्भद्रा; 9 किञ्च यदि तैरिन्द्रियाणि नियन्तुं न शक्यन्ते तर्हि विवाहः क्रियतां यतः कामदण्डान् व्यूढत्वं भद्रं। 10 ये च कृतविवाहास्ते मया नहि प्रभुनैवैतद् आज्ञाप्यन्ते। 11 भार्या भर्तृतः पृथक् न भवतु। यदि वा पृथग्भूता स्यात् तर्हि निर्विवाहा तिष्ठतु स्वीयपतिना वा सन्दधातु भर्तापि भार्यां न त्यजतु। 12 एतान् जनान् प्रति प्रभुर्न ब्रवीति किन्त्वं ब्रवीमि; कस्यचिद् ब्रातुर्योषिद् अविश्वसिनी सत्यपि यदि तेन सहवासे तुष्यति तर्हि सा तेन न त्यज्यतां। 13 तद्दत्तं कस्याश्चिद् योषितः पतिरविश्वसिनी सन्नपि यदि तथा सहवासे तुष्यति तर्हि स तथा न त्यज्यतां। 14 यतोऽविश्वसिनी भर्ता भार्याया पवित्रीभूता; तद्ददविश्वसिनी भार्या भर्ता पवित्रीभूता; नोयेद् युष्माकमपत्यान्शुश्रीन्त्यभविष्यन् किन्त्वधुना तानि पवित्राणि सन्ति। 15 अविश्वसिनी जनो यदि वा पृथग् भवति तर्हि पृथग् भवतु; अेतेन ब्राता भगिनी वा न निबध्यते तथापि वयमीश्वरेण शान्तये समाहूताः। 16 हे नारि तव भर्तुः परित्राणं त्यतो भविष्यति न वेति त्वया किं ज्ञायते? हे नर तव जायायाः परित्राणं त्यते भविष्यति न वेति त्वया किं ज्ञायते? 17 अेकैको जनः परमेश्वराल्लब्धं यद् भजते यस्याञ्जावस्थायाम् एश्वरेणाह्वायि तदनुसारेणैवायत्तु तदहं सर्वसमाजस्थान् आदिशामि। 18 छिन्नत्वग् भूत्वा य आहूतः स प्रकृष्टत्वक् न भवतु, तद्दद् अछिन्नत्वग् भूत्वा य आहूतः स छिन्नत्वक् न भवतु। 19 त्वक्छेदः सारो नहि तद्ददत्वक्छेदोऽपि सारो नहि किन्वीश्वरस्याज्ञानां पालनमेव। 20 यो जनो यस्यामवस्थायामह्वायि स तस्यामेवावतिष्ठतां। 21 दासः सन् त्वं किमाहूतोऽसि? तन्मा चिन्तय, तथाय यदि स्वतन्त्रो भवितुं शक्युयास्तर्हि तदेव वृणु। 22 यतः प्रभुनाहूतो यो दासः स प्रभो भोषितजनः। तद्दद् तेनाहूतः स्वतन्त्रो जनोऽपि श्रीष्टस्य दास अेव। 23 यूयं मूल्येन क्रीता अतो हेतोर्मानवानां दासा मा भवत। 24 हे ब्रातरो यस्यामवस्थायाम् यस्याह्वानमभवत् तथा स एश्वरस्य साक्षात् तिष्ठतु। 25 अपरम् अकृतविवाहान् जनान् प्रति प्रभोः कोऽप्यादेशो मया न लब्धः किन्तु प्रभोरनुकम्पया विश्वास्यो भूतोऽहं यद् भद्रं मन्ये तद् वदामि। 26 वर्तमानात् क्लेशसमयात् मनुष्यस्यानूढत्वं भद्रमिति मया बुध्यते। 27 त्वं किं योषिति निबद्धोऽसि तर्हि भोयनं प्राप्नुं मा यतस्व। किं वा योषितो मुक्तोऽसि? तर्हि जायां मा गवेषय। 28 विवाहं कुर्वता त्वया किमपि नापाराध्यते तद्दद् व्यूढमानया युवत्यापि किमपि नापाराध्यते तथाय तादृशी द्वौ जनौ शारीरिकं क्लेशं लप्स्येते किन्तु युष्मान् प्रति मम करुणा विधते। 29 हे ब्रातरोऽहमिदं ब्रवीमि, एतः परं समयोऽतीव संक्षिप्तः, 30 अतः कृतदारैरकृतदारैरिव रुदद्भिश्चारुदद्भिरिव सानन्दैश्च निरानन्दैरिव केतुभिश्चाभागिभिरिवाचरितव्यं 31 ये य संसारे यरन्ति ते नातिचरितव्यं यत एहलोकस्य कौतुको वियलति। 32 किन्तु यूयं यन्निश्चिन्ता भवेतेति मम वाग्छा। अकृतविवाहो जनो यथा प्रभुं परितोषयेत् तथा प्रभुं चिन्तयति, 33 किन्तु कृतविवाहो जनो यथा भार्यां परितोषयेत् तथा संसारं चिन्तयति। 34 तद्दद् विदयोषितो ऽनूढा विशिष्यते। यानूढा सा यथा कायमनसोः पवित्रा भवेत् तथा प्रभुं चिन्तयति या योढा सा यथा भर्तारं परितोषयेत् तथा संसारं चिन्तयति। 35 अहं यद् युष्मान् मृगबन्धिन्या परिक्षिपेयं तदर्थं नहि किन्तु यूयं यदनिन्दिता भूत्वा प्रभोः सेवेनोपाधम् आसकता भवेत् तदर्थमेतानि सर्वाणि युष्माकं हिताय मया कथ्यन्ते। 36 कस्यचित् कन्यायां यौवनप्राप्तायां यदि स तस्या अनुढत्वं निन्दनीयं विवाहश्च साधयितव्य एति मन्यते तर्हि यथाभिलाषं करोतु, अेतेन किमपि नापारात्यति विवाहः क्रियतां। 37 किन्तु द्युभेनाक्लिष्टः कश्चित् पिता यदि स्थिरमनोगतः स्वमनोऽभिलाषसाधने समर्थश्च स्यात् मम कन्या मया रक्षितव्येति मनसि निश्चिनीति य तर्हि स भद्रं कर्म करोति। 38 अतो यो विवाहं करोति स भद्रं कर्म करोति यश्च विवाहं न करोति स भद्रतरं कर्म करोति। 39 यावत्कालं पतिं श्रुवति तावद् भार्या व्यवस्थया निबद्धा तिष्ठति किन्तु

मया क्रियते यतोऽदं तस्य इलानां सडभागी भवितुमिच्छामि | 24 पाण्यलाभार्थं ये धावन्ति धावतां तेषां सर्वेषां डेवल अडः पाण्यं लभते युष्माभिः किमेतन्न ज्ञायते? अतो यूयं यथा पाण्यं लास्यध्वे तथैव धावत | 25 मल्ला अपि सर्वभोगे परिमितभोगिनो भवन्ति ते तु म्लानां स्रंजं लिप्सन्ते किन्तु वयम् अम्लानां लिप्सामहे | 26 तस्माद् अडमपि धावामि किन्तु लक्ष्यमनुद्दिश्य धावामि तन्नाडि | अडं मल्लएव युध्यामि य किन्तु छायामाघातयन्निव युध्यामि तन्नाडि | 27 एतारान् प्रति सुसंवाडं घोषयित्वाडं यत् स्वयमग्राह्यो न भवामि तदर्थं डेडम् आडन्मि वशीकुर्व्यं य |

10 डे ब्रातरः, अस्मत्पितृपुरुषानधि यूयं यडज्ञाता न तिष्ठतेति मम वाञ्छा, ते सर्व्ये मेघाघःस्थिता बभूवुः सर्व्ये समुद्रमध्येन वप्रजुः, 2 सर्व्ये मूसामुद्दिश्य मेघसमुद्रयो र्भञ्जिता बभूवुः 3 सर्व्ये अडम् आत्मिकं लक्ष्यं बुभुजिर अडम् आत्मिकं पेयं पपुषु 4 यतस्तेऽनुयत आत्मिकाड् अयलात् लब्धं तोयं पपुः सोऽयलः श्रीष्टयेव | 5 तथा सत्यपि तेषां मध्येऽधिकेषु लोकेष्वीश्वरो न सन्तुतोषेति डेतोस्ते प्रन्तरे निपातिताः | 6 अतस्मिन् ते ऽस्माकं निडर्शनस्वडूपा बभूवुः; अतस्ते यथा कुत्सिताभिलाषिणो बभूवुरस्माभिस्तथा कुत्सिताभिलाषिभि र्न भवितव्यं | 7 लिपितमास्ते, लोका भोक्तुं पातुओपविशुस्ततः क्रीडितुमुत्थिता एतयनेन प्रकारेण तेषां कैश्चिड् यद्वद् डेवपूजा कृता युष्माभिस्तद्वत् न क्रियतां | 8 अपरं तेषां कैश्चिड् यद्वद् व्यभियारः कृतस्तेन यैकस्मिन् दिने त्रयोविंशतिसडसाण्डि लोका निपातितास्तद्वद् अस्माभि र्व्यभियारो न कर्तव्यः | 9 तेषां डेयिड् यद्वत् श्रीष्टं परीक्षितवन्तस्तरस्माड् भुजङ्गे र्नाश्रा तद्वद् अस्माभिः श्रीष्टो न परीक्षितव्यः | 10 तेषां डेयिड् यथा वाक्कलडं कृतवन्तस्तकारेणात् डन्ना विनाशिताश्च युष्माभिस्तद्वद् वाक्कलडो न क्रियतां | 11 तान् प्रति यान्येतानि जघटिरे तान्यस्माकं निडर्शनानि जगतः शेषयुगे वर्तमानानाम् अस्माकं शिक्षार्थं लिपितानि य बभूवुः | (a10n g165) 12 अतयेव यः कश्चिड् सुस्थिरं मन्यः स यन्न पतेत् तत्र सावधानो भवतु | 13 मानुषिकपरीक्षातिरिक्ता कापि परीक्षा युष्मान् नाकामत्, एश्वरश्च विश्वास्यः सोऽतिशक्त्यां परीक्षयां पतनात् युष्मान् रक्षिष्यति, परीक्षा य यद् युष्माभिः सोढुं शक्यते तदर्थं तथा सड निस्तारस्य पन्थानं निरूपयिष्यति | 14 डे प्रियब्रातरः, डेवपूजातो डूरम् अपसरत | 15 अडं युष्मान् विज्ञान् मत्वा प्रभाषे मया यत् कथ्यते तद् युष्माभि र्विविच्यतां | 16 यद् धन्यवाडपात्रम् अस्माभि र्धन्यं गधते तत् किं श्रीष्टस्य शोडितस्य सडभागित्वं नडि? यश्च पूपोऽस्माभि र्भञ्ज्यते स किं श्रीष्टस्य वपुषः सडभागित्वं नडि? 17 वयं बडवः सन्तोऽप्येकपूपस्वडूपा अडवपुःस्वडूपाश्च भवामः, यतो वयं सर्व्ये अडपूपस्य सडभागिनः | 18 यूयं शारीरिकम् एसायेलीयवंशं निरीक्षध्वं | ये बलीनां मांसानि भुञ्जते ते किं यजवेधाः सडभागिनो न भवन्ति? 19 एत्यनेन मया किं कथ्यते? डेवता वास्तविकी डेवतायै बलिडानं वा वास्तविकं किं भवेत्? 20 तन्नाडि किन्तु भिन्नाज्जातिभि र्ये बलयो डीयन्ते त एश्वराय तन्नाडि भूतेभ्ययेव डीयन्ते तस्माड् यूयं यद् भूतानां सडभागिनो भवथेत्यडं नाभिलषामि | 21 प्रभोः कंसेन भूतानामपि कंसेन पानं युष्माभिरसाध्यं; यूयं प्रभो भौञ्जस्य भूतानामपि भौञ्जस्य सडभागिनो भवितुं न शडनुथ | 22 वयं किं प्रभुं स्पृद्धिष्यामडे? वयं किं तस्माड् बलवन्तः? 23 मां प्रति सर्व्ये कर्माप्रतिषिद्धं किन्तु न सर्व्ये डितजनकं सर्व्यम् अप्रतिषिद्धं किन्तु न सर्व्यं निष्ठाजनकं | 24 आत्मडितः केनापि न येषितव्यः किन्तु सर्व्येः परडितश्चेष्टितव्यः | 25 आपाणे यत् कथ्यं तद् युष्माभिः संवेडस्यार्थं किमपि न पृष्ट्वा भुज्यतां 26 यतः पृथिवी तन्मध्यस्थश्च सर्व्ये परभेश्वरस्य | 27 अपरम् अविश्वासिलोकानां केनयित् निमन्त्रिता यूयं यडि तत्र जगिमिषथ तर्हि तेन यद् यद् उपस्थाप्यते तद् युष्माभिः संवेडस्यार्थं किमपि न पृष्ट्वा भुज्यतां | 28 किन्तु तत्र यडि कश्चिड् युष्मान् वडेत् लक्ष्यमेतद् डेवतायाः प्रसाड एति तर्हि तस्य ज्ञापयितुरनुरोधात् संवेडस्यार्थश्च तद् युष्माभि र्न भोक्तव्यं | पृथिवी तन्मध्यस्थश्च सर्व्ये परभेश्वरस्य, 29 सत्यमेतत्, किन्तु मया यः संवेडो निर्दिश्यते स तव नडि परस्यैव | 30 अनुग्रडपात्रेण मया धन्यवाडं कृत्वा यद् भुज्यते तकारेणाड् अडं कुतो निन्डिधे? 31 तस्माड् भोजनं पानम् अन्यद्वा कर्म्म डुर्व्यङ्गि युष्माभिः सर्व्यमेवेश्वरस्य मडिभः प्रडाशार्थं क्रियतां | 32 यिडूडीयानां भिन्नाज्जातीयानाम् एश्वरस्य समाजस्य वा विघ्नजनकै युष्माभि र्न भवितव्यं | 33 अडमप्यात्मडितम् अयेष्टमानो बडूनां परित्राणार्थं तेषां डितं येष्टमानः सर्व्यविषये सर्व्येषां तुष्टिकरो भवामीत्यनेनाडं यद्वत् श्रीष्टस्यानुगामी तद्वद् यूयं ममानुगामिनो भवत |

11 डे ब्रातरः, यूयं सर्व्यस्मिन् कार्ये मां स्मरथ मया य याडगुपडिष्टास्ताडगायरथैतकारेणात् मया प्रशंसनीया आध्वे | 2 तथापि ममैषा वाञ्छा यद् यूयमिडम् अवगता भवथ, 3 अडैकस्य पुरुषस्योत्तमाङ्गस्वडूपाः श्रीष्टः, योषितश्चोत्तमाङ्गस्वडूपाः पुमान्, श्रीष्टस्य योत्तमाङ्गस्वडूपा एश्वरः | 4 अपरम् आरखाडितोत्तमाङ्गेन येन पुंसा प्रार्थना क्रियत एश्वरीयवाणी कथ्यते वा तेन स्वीयोत्तमाङ्गम् अवज्ञायते | 5 अनारखाडितोत्तमाङ्गया यथा योषिता य प्रार्थना क्रियत एश्वरीयवाणी कथ्यते वा तथापि स्वीयोत्तमाङ्गम् अवज्ञायते यतः सा मुडिडतशिरःसदृशा | 6 अनारखाडितमस्तका या योषित् तस्याः शिरः मुएडनीयमेव किन्तु योषितः डेशय्येडनं शिरोमुएडनं वा यडि लज्जाजनकं भवेत् तर्हि तथा स्वशिर

बुध्यन्ते तान्येव सप्रयोजनानि सन्ति | 23 यानि य शरीरमध्येऽवमन्यानि बुध्यते तान्यस्माभिरधिकं शोभ्यन्ते | यानि य कुदृश्यानि तानि सुदृश्यतराणि क्रियन्ते 24 किन्तु यानि स्वयं सुदृश्यानि तेषां शोभनम् निष्प्रयोजनं | 25 शरीरमध्ये यद् भेदो न भवेत् किन्तु सर्वोप्यङ्गानि यद् अक्यत्वात्वेन सर्वेषां हितं चिन्तयन्ति तदर्थम् एश्वरेण प्रदानम् आदराणीयं कृत्वा शरीरं विरचितं | 26 तस्माद् अकस्याङ्गस्य पीडयां जातायां सर्वोप्यङ्गानि तेन सह पीडयन्ते, अकस्य समादरे जाते य सर्वोप्यङ्गि तेन सह संहृष्यन्ति | 27 यूयञ्च श्रीष्टस्य शरीरं, युष्माकम् अकैकश्च तस्यैकैकम् अङ्गं | 28 केचित् केचित् समितावीश्वरेण प्रथमतः प्रेरिता द्वितीयत एश्वरीयादेशवक्तारस्तृतीयत उपदेष्टारो नियुक्ताः, ततः परं केभ्योऽपि चित्रकार्यसाधनसामर्थ्यम् अनामयकराशक्तिरूपकृतौ लोकशासने वा नैपुण्यं नानाभाषाभाषणसामर्थ्यं वा तेन व्यतारि | 29 सर्वे किं प्रेरिताः? सर्वे किम् एश्वरीयादेशवक्तारः? सर्वे किम् उपदेष्टारः? सर्वे किं चित्रकार्यसाधकाः? 30 सर्वे किम् अनामयकराशक्तियुक्ताः? सर्वे किं परभाषावादिनः? सर्वे वा किं परभाषार्थप्रकाशकाः? 31 यूयं श्रेष्ठायान् लब्धुं यतध्वं | अनेन यूयं मया सर्वोत्तममार्गं दर्शयितव्याः |

13 मर्त्यस्वर्गोपायां भाषा भाषमाणोऽदं यदि प्रेमहीनो भवेयं तर्हि वादकतालवस्वपुषो निनादकारिभेरीस्वपुषश्च भवामि | 2 अपरञ्च यधङ्म् एश्वरीयादेशाढ्यः स्यां सर्वोप्यङ्गि गुप्तवाक्यानि सर्वविधाञ्च जानीयां पूर्णविश्वासः सन् शैलान् स्थानान्तरिकर्तुं शक्नुयाञ्च किन्तु यदि प्रेमहीनो भवेयं तर्हि गार्हाणनीय अेव भवामि | 3 अपरं यधङ्म् अन्नदानेन सर्वस्वं त्यजेयं दाडनाय स्वशरीरं समर्पयेयञ्च किन्तु यदि प्रेमहीनो भवेयं तर्हि तत्सर्वं मर्ध्यं निष्कलं भवति | 4 प्रेम चिरसहिष्णु हितैषि य, प्रेम निर्द्वेषम् अशठं निर्गर्वञ्च | 5 अपरं तत् कुस्मितं नायरति, आत्मयेष्टं न कुरुते सहसा न कुध्यति परानिष्टं न चिन्तयति, 6 अधर्मे न तुष्यति सत्य अेव सन्तुष्यति | 7 तत् सर्वं तितिक्षते सर्वत्र विश्वसिति सर्वत्र भद्रं प्रतीक्षते सर्वं सहते य | 8 प्रेम्नो लोपः कदापि न भविष्यति, एश्वरीयादेशकथनं लोपस्यते परभाषाभाषणं निवर्त्तियते ज्ञानमपि लोपं यास्यति | 9 यतोऽस्माकं ज्ञानं षाड्मात्रम् एश्वरीयादेशकथनमपि षाड्मात्रं | 10 किन्त्वस्मासु सिद्धतां गतेषु तानि षाड्मात्राणि लोपं यास्यन्ते | 11 बाल्यकालेऽदं बाल एवाभाषे बाल एवाचिन्तयञ्च किन्तु यौवने जाते तत्सर्वं बाल्यायरणं परित्यक्तवान् | 12 एदानीम् अब्रमध्वेनास्पष्टं दर्शनम् अस्माभिर् लभ्यते किन्तु तदा साक्षात् दर्शनं लभ्यते | अधुना मम ज्ञानम् अल्पिष्ठं किन्तु तदादं यथावगम्यस्तथैवावगतो भविष्यामि | 13 एदानीं प्रत्ययः प्रत्याशा प्रेम य त्रीयेतानि तिष्ठन्ति तेषां मध्ये य प्रेम श्रेष्ठं |

14 यूयं प्रेमायरणो प्रयतध्वम् आत्मिकान् दायानपि विशेषत एश्वरीयादेशकथनसामर्थ्यं प्राप्नुं येष्टध्वं | 2 यो जनः परभाषां भाषते स मानुषान् न सम्भाषते किन्त्वीश्वरमेव यतः केनापि किमपि न बुध्यते स यात्मना निगूढवाक्यानि कथयति; 3 किन्तु यो जन एश्वरीयादेशं कथयति स परेषां निष्ठाये हितोपदेशाय सान्त्वनायै य भाषते | 4 परभाषावाधात्मन अेव निष्ठां जनयति किन्त्वीश्वरीयादेशवादी समिते निष्ठां जनयति | 5 युष्माकं सर्वेषां परभाषाभाषणम् एच्छाम्यदं किन्त्वीश्वरीयादेशकथनम् अधिकमपीच्छामि | यतः समिते निष्ठायै येन स्ववाक्यानाम् अर्थो न कियते तस्मात् परभाषावादिन एश्वरीयादेशवादी श्रेयान् | 6 हे ब्रातरः, एदानीं मया यदि युष्मत्समीपं गम्यते तर्हि श्वरीयदर्शनस्य ज्ञानस्य वेश्वरीयादेशस्य वा शिक्षाया वा वाक्यानि न भाषित्वा परभाषां भाषमाणेन मया यूयं किमुपकारिष्यध्वे? 7 अपरं वंशीवल्लक्यादिषु निष्ठाणिषु वाधयन्त्रेषु वादिनेषु यदि क्कणान् न विशिष्यन्ते तर्हि किं वाधं किं वा गानं भवति तत् केन बोद्धुं शक्यते? 8 अपरं रणतूर्या निस्वणो यधव्यक्तो भवेत् तर्हि युद्धाय कः सजिज्यते? 9 तद्धत् जिह्वाभि र्यदि सुगम्या वाक् युष्माभिर् न गधेत तर्हि यद् गधते तत् केन भोत्स्यते? वस्तुतो यूयं दिगालापिन एव भविष्यथ | 10 जगति कतिप्रकारा उक्तयो विधन्ते? तासामेकापि निरर्थिका नहि; 11 किन्तूक्तेरर्थो यदि मया न बुध्यते तर्हि वक्त्रा भवेद्य एव मंस्ये वक्तापि मया भवेद्य एव मंस्यते | 12 तस्माद् आत्मिकदायलिप्सवो यूयं समिते निष्ठार्थं प्राप्तबहुवरु भवितुं यतध्वं, 13 अतअेव परभाषावादी यद् अर्थकरोऽपि भवेत् तत् प्रार्थयतां | 14 यधदं परभाषया प्रर्थनां कुर्यां तर्हि मदीय आत्मा प्रार्थयते, किन्तु मम बुद्धिर् निष्कला तिष्ठति | 15 एत्यनेन किं करणीयं? अडम् आत्मना प्रार्थयिष्ये बुद्ध्यापि प्रार्थयिष्ये; अपरं आत्मना गास्यामि बुद्ध्यापि गास्यामि | 16 त्वं यदात्मना धन्यवादं करोषि तदा यद् वदसि तद् यदि शिष्येनेवोपस्थितेन जनेन न बुद्ध्यते तर्हि तव धन्यवादस्यान्ते तथास्त्विति तेन वक्तं कथं शक्यते? 17 त्वं सम्यग् एश्वरं धन्यं वदसीति सत्यं तथापि तत्र परस्य निष्ठा न भवति | 18 युष्माकं सर्वेभ्योऽदं परभाषाभाषणो समर्थोऽस्मीति कारणाद् एश्वरं धन्यं वदामि; 19 तथापि समितौ परोपदेशार्थं मया कथितानि पञ्च वाक्यानि वरं न य लक्षं परभाषीयानि वाक्यानि | 20 हे ब्रातरः, यूयं बुद्ध्या बालकाएव मा भूत परन्तु दृष्टतया शिशवएव भूत्वा बुद्ध्या सिद्धा भवत | 21 शास्त्र एदं लिपितमास्ते, यथा, एत्यवोयत् परेशोऽडम् आभाषिष्ये एमान् जनान् | भाषानिः

परकीयाभिर्वकत्रैश्च परदेशिभिः | तथा मया कृतेऽपीमे न ग्रहीष्यन्ति मद्भयः | | 22 अतः अत्र तत् परभाषाभाषणं अविश्वासिनः प्रति सिद्धं भवति न य विश्वासिनः प्रति; किन्तु विश्वरीयादेशकथनं नाविश्वासिनः प्रति तद् विश्वासिनः प्रत्येव | 23 समितिभुक्तेषु सर्वेषु अकस्मिन् स्थाने मिलित्वा परभाषां भाषमाणेषु यदि ज्ञानाकाङ्क्षिणोऽविश्वासिनो वा तत्रागच्छेयुस्तर्हि युष्मान् उन्मत्तान् किं न वद्विष्यन्ति? 24 किन्तु सर्वेष्वीश्वरीयादेशं प्रकाशयन्तु यद्यविश्वासी ज्ञानाकाङ्क्षी वा कश्चित् तत्रागच्छति तर्हि सर्वैरेव तस्य पापज्ञानं परीक्षा य ज्ञायते, 25 ततस्तस्यान्तःकरणस्य गुणकल्पनासु व्यक्तीभूतासु सोऽधोमुखः पतन् ईश्वरभाराद्य युष्मन्मध्य ईश्वरो विधत्ते एति सत्यं कथामेतां कथयिष्यति | 26 हे आतरः, सम्मिलितानां युष्माकम् अकेन गीतम् अन्येनोपदेशोऽन्येन परभाषान्येन ऐश्वरिकदर्शनम् अन्येनार्थबोधकं वाक्यं लभ्यते किमेतत्? सर्वमेव परनिष्ठार्थं युष्माभिः कियतां | 27 यदि कश्चिद् भाषान्तरं विवक्षति तर्ह्यकस्मिन् दिने द्विजनेन त्रिजनेन वा परभाषा कथ्यतां तदधिगैर्न कथ्यतां तैरपि पर्यायानुसारात् कथ्यतां, अकेन य तदर्थो बोध्यतां | 28 किन्त्वर्थाभिधायकः कोऽपि यदि न विधत्ते तर्हि स समितौ वायंयमः स्थित्वेश्वरायात्मने य कथां कथयतु | 29 अपरं द्वौ तयो वेश्वरीयादेशवक्तारः स्वं स्वभादेशं कथयन्तु तदन्ये य तं विचारयन्तु | 30 किन्तु तत्रापरेण केनचित् जनेनेश्वरीयादेशे लब्धे प्रथमेन कथनात् निवर्त्तितव्यं | 31 सर्वे यत् शिक्षां सान्त्वनाञ्च लभन्ते तदर्थं यूयं सर्वे पर्यायेश्वरीयादेशं कथयितुं शक्नुथ | 32 ईश्वरीयादेशवक्तृणां मनांसि तेषाम् अधीनानि भवन्ति | 33 यत् ईश्वरः कुशासनजनको नहि सुशासनजनक अवेति पवित्रलोकाणां सर्वसमितेषु प्रकाशते | 34 अपरञ्च युष्माकं वनिताः समितिषु तूष्णीम्भूतास्तिष्ठन्तु यतः शास्त्रलिपितेन विधिना ताः कथाप्रचारणान् निवारितास्ताभिर्निद्राभिर्भवितव्यं | 35 अतस्ता यदि किमपि जिज्ञासन्ते तर्हि गेहेषु पतीन् पृच्छन्तु यतः समितिमध्ये योषितां कथाकथनं निन्दनीयं | 36 ऐश्वरं वयः किं युष्मत्तो निरगमत? केवलं युष्मान् वा तत् किम् उपागतं? 37 यः कश्चिद् आत्मानम् ईश्वरीयादेशवक्तारम् आत्मनाविष्टं वा मन्यते स युष्मान् प्रति मया यद् यत् लिप्यते तत्राभुनाज्ञापितम् ईत्युररी करोतु | 38 किन्तु यः कश्चित् अज्ञो भवति सोऽज्ञ एव तिष्ठतु | 39 अतः अत्र हे आतरः, यूयम् ईश्वरीयादेशकथनसामर्थ्यं लब्धुं यतध्वं परभाषाभाषणमपि युष्माभिर्न निवार्यतां | 40 सर्वकर्मणि य विध्यनुसारतः सुपरिपाट्या कियन्तां |

15 हे आतरः, यः सुसंवादे मया युष्मत्समीपे निवेदितो यूयञ्च यं गृहीतवन्त आश्रितवन्तश्च तं पुन युष्मान् विज्ञापयामि | 2 युष्माकं विश्वासो यदि वितथो न भवेत् तर्हि सुसंवाद्युक्तानि मम वाक्यानि स्मरतां युष्माकं तेन सुसंवादेन परित्राणं ज्ञायते | 3 यतोऽहं यद् यत् ज्ञापितस्तदनुसारात् युष्मासु मुष्यां यां शिक्षां समार्षयं सेयं, शास्त्रानुसारात् श्रीष्टोऽस्माकं पापमोयनार्थं प्राणान् त्यक्तवान्, 4 श्मशाने स्थापितश्च तृतीयदिने शास्त्रानुसारात् पुनरुत्थापितः | 5 स यात्रे केके ततः परं द्वादशशिष्येभ्यो दर्शनं दत्तवान् | 6 ततः परं पञ्चशताधिकसंघकेभ्यो भ्रातृभ्यो युगपद् दर्शनं दत्तवान् तेषां केचित् मडानिद्रां गता बहुतराश्चाधापि वर्तन्ते | 7 तदनन्तरं यादूबाय तत्पश्चात् सर्वेभ्यः प्रेरितेभ्यो दर्शनं दत्तवान् | 8 सर्वशेषेऽकालजाततुल्यो योऽहं, सोऽहमपि तस्य दर्शनं प्राप्तवान् | 9 ईश्वरस्य समितिं प्रति दौरात्म्यायरणाद् अहं प्रेरितनाम धर्तुम् अयोग्यस्तस्मात् प्रेरितानां मध्ये क्षुद्रतमश्चास्मि | 10 यादृशोऽस्मि तादृश ईश्वरस्यानुग्रहेणैवास्मि; अपरं मां प्रति तस्यानुग्रहो निष्कलो नाभवत्, अन्येभ्यः सर्वेभ्यो मयाधिकः श्रमः कृतः, किन्तु स मया कृतस्तन्निधि मत्सङ्कारिणेश्वरस्यानुग्रहेणैव | 11 अतः अत्र मया भवेत् तैर्वा भवेत् अस्माभिस्तादृशी वार्ता घोष्यते सैव य युष्माभिर्विश्वासेन गृहीता | 12 मृत्युदशातः श्रीष्ट उन्त्यापित एति वार्ता यदि तमधि घोष्यते तर्हि मृतलोकाणाम् उत्थिति नास्तीति वाग् युष्माकं मध्ये केचित् कुतः कथ्यते? 13 मृतानाम् उत्थिति यदि न भवेत् तर्हि श्रीष्टोऽपि नोन्त्यापितः 14 श्रीष्टश्च यधनुन्त्यापितः स्यात् तर्ह्यस्माकं घोषणं वितथं युष्माकं विश्वासोऽपि वितथः | 15 वयञ्चेश्वरस्य मृषासाक्षिणो भवामः, यतः श्रीष्ट स्तेनोन्त्यापितः एति साक्ष्यम् अस्माभिरीश्वरमधि दत्तं किन्तु मृतानामुत्थिति यदि न भवेत् तर्हि स तेन नोन्त्यापितः | 16 यतो मृतानामुत्थिति र्यति न भवेत् तर्हि श्रीष्टोऽयुन्त्यापितत्वं न गतः | 17 श्रीष्टस्य यधनुन्त्यापितः स्यात् तर्हि युष्माकं विश्वासो वितथः, यूयम् अधापि स्वपापेषु मग्नास्तिष्ठथ | 18 अपरं श्रीष्टाश्रिता ये मानवा मडानिद्रां गतास्तेऽपि नाशं गताः | 19 श्रीष्टो यदि केवलमिडलोकेऽस्माकं प्रत्याशाभूमिः स्यात् तर्हि सर्वमर्त्येभ्यो वयमेव दुर्भाग्याः | 20 एदानीं श्रीष्टो मृत्युदशात उत्थापितो मडानिद्रागतानां मध्ये प्रथमइलस्वर्गो जातश्च | 21 यतो यद्दत् मानुषद्वारा मृत्युः प्रादुर्भूतस्तद्दत् मानुषद्वारा मृतानां पुनरुत्थितिरपि प्रदुर्भूता | 22 आदमा यथा सर्वे मरणाधीना जातास्तथा श्रीष्टेन सर्वे ज्वयिष्यन्ते | 23 किन्त्येकेकेन जनेन निजे निजे पर्याय उत्थापितव्यं प्रथमतः प्रथमजातइलस्वर्गपेन श्रीष्टेन, द्वितीयतस्तस्यागमनसमये श्रीष्टस्य लोकैः | 24 ततः परम् अन्तो भविष्यति तदानीं स सर्वे शासनम् अधिपतित्वं पराकमञ्च दुष्पुत्रा स्वपितरीश्वरे राजत्वं समर्पयिष्यति | 25 यतः श्रीष्टस्य रिपवः सर्वे यावत् तेन स्वपादयोरधो न निपातयिष्यन्ते तावत् तनैव

राजत्वं कर्त्तव्यं | 26 तेन विजितव्यो यः शेषरिपुः स मृत्युरेव | 27 लिपितमास्ते सर्व्वाणि तस्य पादयोर्वशीकृतानि | किन्तु सर्व्वाण्येव तस्य वशीकृतानीत्युक्ते सति सर्व्वाणि येन तस्य वशीकृतानि स स्वयं तस्य वशीभूतो न जात एति व्यक्तं | 28 सर्वेषु तस्य वशीभूतेषु सर्व्वाणि येन पुत्रस्य वशीकृतानि स्वयं पुत्रोऽपि तस्य वशीभूतो भविष्यति तत एश्वरः सर्वेषु सर्व्वं अेव भविष्यति | 29 अपरं परेतलोकानां विनिमयेन ये मञ्जुच्यन्ते तैः किं लप्स्यते? येषां परेतलोकानाम् उत्थितिः केनापि प्रकारेण न भविष्यति तेषां विनिमयेन कुतो मञ्जुच्यन्ते तैरङ्गीक्रियते? 30 वयमपि कुतः प्रतिदण्डं प्राणामीतिम् अङ्गीकुम्भे? 31 अस्मत्प्रभुना यीशुप्रीष्टेन युष्मत्तो मम या श्लाघास्ते तस्याः शपथं कृत्वा कथयामि हिने दिनेऽहं मृत्युं गच्छामि | 32 इक्षिणगरे वन्यपशुभिः सार्द्धं यद्वि लौकिकभावात् मया युद्धं कृतं तर्हि तेन मम को लाभः? मृतानाम् उत्थिति र्थं हि न भवेत् तर्हि, कुम्भो भोजनपानेऽहं श्वस्तु मृत्यु भविष्यति | 33 एत्यनेन धर्मात् मा अंशध्वं | कुसंसर्गोऽलोकानां सदायारो विनश्यति | 34 यूयं यथोचितं सचैतन्त्यास्तिष्ठत, पापं मा कुरुध्वं, यतो युष्माकं मध्य एश्वरीयज्ञानहीनाः केऽपि विधन्ते युष्माकं त्रपाथै मयेदं गधते | 35 अपरं मृतलोकः कथम् उल्थास्यन्ति? कीदृशं वा शरीरं लब्ध्वा पुनरेष्यन्तीति वाक्यं कश्चित् प्रकथयति | 36 हे अज्ञ त्वया यद् बीजम् उच्यते तद् यदि न ध्रियेत तर्हि न ज्वयिष्यते | 37 यथा मूर्त्या निर्गन्तव्यं सा त्वया नोप्यते किन्तु शुष्कं बीजमेव; तस्य गोधूमादीनां किमपि बीजं भवितुं शक्नोति | 38 एश्वरेणैव यथाभिलाषं तस्मै मूर्तिं र्हीयते, अङ्कैस्मै बीजाय स्वा स्वा मूर्तिरेव दीयते | 39 सर्व्वाणि पललानि नैकविधानि सन्ति, मनुष्यापशुपक्षिमत्स्यादीनां भिन्नरूपाणि पललानि सन्ति | 40 अपरं स्वर्गीया मूर्त्यः पार्थिवा मूर्त्यश्च विधन्ते किन्तु स्वर्गीयानाम् अेकं रूपं तेजः पार्थिवानाम् तदन्यं रूपं तेजोऽस्ति | 41 सूर्यस्य तेज अेकविधं चन्द्रस्य तेजस्तदन्यविधं ताराणाञ्च तेजोऽन्यविधं, ताराणां मध्येऽपि तेजसस्तारतम्यं विधते | 42 तत्र लिपितमास्ते यथा, 'आदिपुरुष आदम् ज्वत्प्राणी भूत्व, ' किन्त्वन्तिम आदम् (प्रीष्टो) ज्वनदायक आत्मा भूत्व | 43 यद् उच्यते तत् तुष्यं यथ्योत्थास्यति तद् गौरवान्वितं; यद् उच्यते तन्निर्बलं यथ्योत्थास्यति तत् शक्तियुक्तं | 44 यत् शरीरम् उच्यते तत् प्राणानां सद्य, यस्य शरीरम् उल्थास्यति तद् आत्मनः सद्य | प्राणसद्यस्वरूपं शरीरं विधते, आत्मसद्यस्वरूपमपि शरीरं विधते | 45 तत्र लिपितमास्ते यथा, आदिपुरुष आदम् ज्वत्प्राणी भूत्व, किन्त्वन्तिम आदम् (प्रीष्टो) ज्वनदायक आत्मा भूत्व | 46 आत्मसद्य न प्रथमं किन्तु प्राणसद्यैव तत्पश्चाद् आत्मसद्य | 47 आद्यः पुरुषे मृदे उत्पन्नत्वात् मृगमयो द्वितीयश्च पुरुषः स्वर्गाद् आगतः प्रभुः | 48 मृगमयो यादृश आसीत् मृगमयाः सर्व्वे तादृशा भवन्ति स्वर्गीयश्च यादृशोऽस्ति स्वर्गीयाः सर्व्वे तादृशा भवन्ति | 49 मृगमयस्य रूपं यद् अस्माभिर् धारितं तद् तत् स्वर्गीयस्य रूपमपि धारयिष्यते | 50 हे भ्रातरः, युष्मान् प्रति व्याडराभि, एश्वरस्य राज्ये रक्तमांसयोरधिकारो भवितुं न शक्नोति, अक्षयत्वे य क्षयस्याधिकारो न भविष्यति | 51 पश्यतां युष्मत्वं निगूढां कथां निवेदयामि | 52 सर्व्वेऽस्माभिर् भंडानिद्रा न गमिष्यते किन्त्वन्तिमदिने तूर्यां वादितायाम् अेकस्मिन् विपले निमिषैकमध्ये सर्व्वे रूपान्तरं गमिष्यते, यतस्तुरी वादिष्यते, मृतलोकेश्चाक्षयीभूता उल्थास्यन्ति वयञ्च रूपान्तरं गमिष्यामः | 53 यतः क्षयणीयेनेतेन शरीरेणाक्षयत्वं परिहितं, मरणधीनेनेतेन देहेन यामरत्वं परिहितं | 54 अेतस्मिन् क्षयणीये शरीरे ऽक्षयत्वं गते, अेतस्मन् मरणधीने देहे यामरत्वं गते शास्त्रे लिपितं वचनमिदं सेत्स्यति, यथा, जयेन अस्यते मृत्युः | 55 मृत्यो ते कएटकं कुत्र परलोकं जयः कः ते | (Madhes 986) 56 मृत्योः कएटकं पापमेव पापस्य य बलं व्यवस्था | 57 एश्वरश्च धन्यो भवतु यतः सोऽस्माकं प्रभुना यीशुप्रीष्टेनास्मान् जययुक्तान् विधापयति | 58 अतो हे मम प्रियभ्रातरः; यूयं सुस्थिरा निश्चलाश्च भवत प्रभोः सेवायां युष्माकं परिश्रमो निष्कूलो न भविष्यतीति ज्ञात्वा प्रभोः कार्य्ये सदा तत्परा भवत |

16 पवित्रलोकानां कृते योऽर्थसंग्रहस्तमधि गालातीयदेशस्य समाजा मया यद् आदिष्टास्तद् युष्माभिरपि क्रियतां | 2 ममागमनकाले यद् अर्थसंग्रहो न भवेत् तन्निमित्तं युष्माकमेकैकेन स्वसम्पदानुसारात् सञ्चयं कृत्वा सप्ताहस्य प्रथमदिवसे स्वसमीपे किञ्चित् निक्षिप्यतां | 3 ततो ममागमनसमये यूयं यानेव विश्वास्या एति वेदिष्यथ तेभ्योऽहं पत्राणि दत्त्वा युष्माकं तद्दानस्य विश्वालयं नयनार्थं तान् प्रेषयिष्यामि | 4 किन्तु यदि तत्र ममापि गमनम् उचितं भवेत् तर्हि ते मया सह यास्यन्ति | 5 साम्प्रतं माकिदनियादेशमहं पर्य्यटामि तं पर्य्यट्य युष्मत्समीपम् आगमिष्यामि | 6 अनन्तरं किं जानामि युष्मत्सन्निधिम् अवस्थास्ये शीतकालमपि यापयिष्यामि य पश्चात् मम यत् स्थानं गन्तव्यं तत्रैव युष्माभिरहं प्रेरयितव्यः | 7 यतोऽहं यात्राकाले क्षणमात्रं युष्मान् द्रष्टुं नेच्छामि किन्तु प्रभु र्थधनुजानीयात् तर्हि किञ्चिद् दीर्घकालं युष्मत्समीपे प्रवस्तुम् इच्छामि | 8 तथापि निस्तारोत्सवात् परं पञ्चाशत्तमदिनं यावद् इक्षिपयुष्यां स्थास्यामि | 9 यस्माद् अत्र कार्य्यसाधनार्थं ममान्तिके बृहद् द्वारं मुक्तं बहवो विपक्षा अपि विधन्ते | 10 तिमथि र्थं युष्माकं समीपम् आगच्छेत् तर्हि येन निर्भयं युष्मन्मध्ये वर्त्तत तत्र युष्माभिर् भनो निधीयतां यस्माद् अहं यादृक् सोऽपि तादृक् प्रभोः कर्मणे यतते | 11 कोऽपि तं प्रत्यनाहरे न करोतु किन्तु स ममान्तिकं यद् आगन्तुं शक्नुयात्

तदर्थं युष्माभिः सकुशलं प्रेष्यतां | भ्रातृभिः सार्द्धमहं तं प्रतीक्षे | 12 आपल्लुं भ्रातरमध्यहं निवेदयामि भ्रातृभिः साकं सोऽपि यद् युष्माकं समीपं
 व्रजेत् तदर्थं मया स पुनः पुनर्यायितः किन्त्विदानीं गमनं सर्व्वथा तस्मै नारोयत, एतः परं सुसमयं प्राप्य स गमिष्यति | 13 यूयं जगृत विश्वासे
 सुस्थिरा भवत पौरुषं प्रकाशयत बलवन्तो भवत | 14 युष्माभिः सर्व्वार्णि कर्म्मार्णि प्रेम्ना निष्पाधन्तां | 15 हे भ्रातरः, अहं युष्मान् एदम्
 अभियाये स्तिज्ञानस्य परिजना आप्यायादेशस्य प्रथमजातङ्गलस्वप्नाः, पवित्रलोकानां परिचर्यायै य त आत्मनो न्यवेदयन् एति युष्माभि
 र्जायते | 16 अतो यूयमपि तादृशलोकानाम् अस्मत्सहायानां श्रमकारिणाञ्च सर्व्वेषां वश्या भवत | 17 स्तिज्ञानः इत्तूनात् आप्यायिकश्च यद्
 अत्रागमन् तेनाहम् आनन्दामि यतो युष्माभिर्यत् न्यूनितं तत् तैः सम्भूरितं | 18 तै र्युष्माकं मम य मनांस्याप्यायितानि | तस्मात् तादृशा लोका
 युष्माभिः सम्मन्तव्याः | 19 युष्मत्स्यम् आशियादेशस्थसमाजानां नमस्कृतिम् आङ्किलप्रिस्किङ्गल्लयोस्तन्माऽपस्थसमितेश्च बहुनमस्कृतिं
 प्रजानीत | 20 सर्व्वे भ्रातरो युष्मान् नमस्कृव्यन्ते | यूयं पवित्रयुग्मनेन मिथो नमत | 21 पौलोऽहं स्वकरलिप्पितं नमस्कृतिं युष्मान् वेदये | 22
 यद्दि कश्चिद् यीशुश्रीष्टे न प्रीयते तर्हि स शापत्रस्तो भवेत् प्रभुरायाति | 23 अस्माकं प्रभो र्यीशुश्रीष्टस्यानुग्रहो युष्मान् प्रति भूयात् | 24 श्रीष्टं
 यीशुम् आश्रितान् युष्मान् प्रति मम प्रेम तिष्ठतु | एति | |

२ करिन्धिनः

1 एश्वरस्येच्छया यीशुप्रीष्टस्य प्रेरितः पौलस्तिमथिब्रांता य द्वावेतौ करिन्धनगरस्थाये एश्वरीयसमितय आभायादेशस्थेभ्यः सर्वेभ्यः पवित्रलोकैभ्यश्च पत्रं लिखतः | 2 अस्माकं तातस्येश्वरस्य प्रभोर्यीशुप्रीष्टस्य यानुग्रहः शान्तिश्च युष्मासु वर्ततां | 3 कृपालुः पिता सर्वसान्त्वनाकारिश्वरश्च योऽस्मात्प्रभोर्यीशुप्रीष्टस्य तात एश्वरः स धन्यो भवतु | 4 यतो वयम् एश्वरात् सान्त्वनां प्राप्य तथा सान्त्वनया यत् सर्वविधक्लिष्टान् लोकान् सान्त्वयितुं शक्नुयाम तदर्थं सोऽस्माकं सर्वकलेशसमयेऽस्मान् सान्त्वयति | 5 यतः प्रीष्टस्य क्लेशा यद्दृढ् बाहुल्येनास्मासु वर्तन्ते तद्दृढ् वयं प्रीष्टेन बहुसान्त्वनाढ्या अपि भवामः | 6 वयं यद्वि क्लिष्टयामहे तर्हि युष्माकं सान्त्वनापरित्राणयोः कृते क्लिष्टयामहे यतोऽस्माभि र्यादृशानि दुःभानि सन्तु युष्माकं तादृशदुःभानां सङ्घनेन तौ साधयिष्येते एत्यस्मिन् युष्मानधि मम दृढा प्रत्याशा भवति | 7 यद्वि वा वयं सान्त्वनां लभामहे तर्हि युष्माकं सान्त्वनापरित्राणयोः कृते तामपि लभामहे | यतो यूयं यादृग् दुःभानां भागिनोऽभवत तादृक् सान्त्वनाया अपि भागिनो भविष्येति वयं जानीमः | 8 हे ब्रातरः, आशियादेशे यः क्लेशोऽस्मान् आक्राम्यत् तं यूयं यद् अनवगतस्तिष्ठत तन्मया भद्रं न मन्यते | तेनातिशक्तिक्लेशेन वयमतीव पीडितास्तस्मात् श्रवणरक्षणो निरुपाया जाताश्च, 9 अतो वयं स्वेषु न विश्वस्य मृतलोकानाम् उत्थापयितरीश्वरे यद् विश्वासं कुर्मस्तदर्थम् अस्माभिः प्राणदण्डो भोक्तव्य एति स्वमनसि निश्चितं | 10 अतादृशभयङ्करात् मृत्यो र्योऽस्मान् अत्रायतेदानीमपि त्रायते स एतः परमध्यस्मान् त्रास्यते ऽस्माकम् अतादृशी प्रत्याशा विधत्ते | 11 अतदर्थमस्मत्कृते प्रार्थनया वयं युष्माभिरुपकर्तव्यास्तथा कृते बहुभि र्यायितो योऽनुग्रहोऽस्मासु वर्तिष्यते तत्कृते बहुभिरेश्वरस्य धन्यवाद्योऽपि कारिष्यते | 12 अपरञ्च संसारमध्ये विशेषतो युष्मन्मध्ये वयं सांसारिक्या धिया नहि किन्वीश्वरस्यानुग्रहेणकुटिलताम् एश्वरीयसारल्यत्रारितवन्तोऽत्रास्माकं मनो यत् प्रमाणं ददाति तेन वयं श्लाघामहे | 13 युष्माभि र्यद् यत् पठ्यते गृह्यते य तदन्यत् किमपि युष्मन्मयम् अस्माभि र् न लिष्यते तथ्यान्तं यावद् युष्माभि र्ग्रीहीष्यत एत्यस्माकम् आशा | 14 यूयमितः पूर्वमध्यस्मान् अंशतो गृहीतवन्तः, यतः प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य दिने यद्दृढ् युष्मास्वस्माकं श्लाघा तद्दृढ् अस्मासु युष्माकमपि श्लाघा भविष्यति | 15 अपरं यूयं यद् द्वितीयं वरं लभध्ये तदर्थमितः पूर्वं तथा प्रत्याशया युष्मत्समीपं गमिष्यामि | 16 युष्मद्देशेन माकिदनियादेशं प्रजित्वा पुनस्तस्मात् माकिदनियादेशात् युष्मत्समीपम् अत्य युष्माभि र्यिहुदादेशं प्रेषयिष्ये येति मम वाञ्छासीत् | 17 अतादृशी मन्त्राणा मया किं याञ्चल्येन कृता? यद् यद् अहं मन्त्रये तत् किं विषयिलोकदण्ड मन्त्रयाण आदौ स्वीकृत्य पश्चाद् अस्वीकृत्य? 18 युष्मान् प्रति मया कथितानि वाक्यान्त्ये स्वीकृतानि शेषेऽस्वीकृतानि नाभवन् अतेनेश्वरस्य विश्वस्तता प्रकाशते | 19 मया सिल्वानेन तिमथिना येश्वरस्य पुत्रो यो यीशुप्रीष्टो युष्मन्मध्ये घोषितः स तेन स्वीकृतः पुनरस्वीकृतश्च तन्नहि किन्तु स तस्य स्वीकारस्वपुत्रयेव | 20 एश्वरस्य मडिमा यद् अस्माभिः प्रकाशते तदर्थम् एश्वरेण यद् यत् प्रतिज्ञातं तत्सर्वं प्रीष्टेन स्वीकृतं सत्यीभूतञ्च | 21 युष्मान् अस्मांश्चाभिषिच्य यः प्रीष्टे स्थासन् कुरोति स एश्वर अवे | 22 स यास्मान् मुद्राङ्कितान् अकार्षीत् सत्याङ्कारस्य पणपुत्रम् आत्मानं अस्माकम् अन्तःकरणेषु निरक्षिपय्य | 23 अपरं युष्मासु करुणां कुर्वन् अहम् अतावत्कालं यावत् करिन्धनगरं न गतवान् एति सत्यमेतस्मिन् एश्वरं साक्षिणं कृत्वा मया स्वप्राणानां शपथः कियते | 24 वयं युष्माकं विश्वासस्य नियन्तारो न भवामः किन्तु युष्माकम् आनन्दस्य सहाया भवामः, यस्माद् विश्वासे युष्माकं स्थिति र्भवति |

2 अपरञ्चादं पुनः शोकाय युष्मत्सन्निधिं न गमिष्यामीति मनसि निरयैषं | 2 यस्माद् अहं यद्वि युष्मान् शोकयुक्तान् करोमि तर्हि मया यः शोकयुक्तीकृतस्तं विना केनापरेणानं ऽर्षयिष्ये? 3 मम यो ऽर्षः स युष्माकं सर्वेषां ऽर्ष अवेति निश्चितं मयाभोधि; अतएव येरहं ऽर्षयितव्यस्ते मद्दुपस्थितिसमये यन्मम शोको न जायते तदर्थमेव युष्मन्मयम् अतादृशं पत्रं मया लिखितं | 4 वस्तुतस्तु बहुकलेशस्य मनःपीडायाश्च समयेऽहं बहुश्रुपातेन पत्रमेकं लिखितवान् युष्माकं शोकार्थं तन्नहि किन्तु युष्मासु मदीयप्रेमबाहुल्यस्य ज्ञापनार्थं | 5 येनाहं शोकयुक्तीकृतस्तेन केवलमहं शोकयुक्तीकृतस्तन्नहि किन्वंशतो यूयं सर्वेऽपि यतोऽहमत्र कस्मिंश्चिद्द एषभारोपयितुं नेच्छामि | 6 बहुनां यत् तज्जन्ते तेन जनेनालम्बि तत् तदर्थं प्रयुरं | 7 अतः स दुःभसागरे यन् निमज्जति तदर्थं युष्माभिः स क्षन्तव्यः सान्त्वयितव्यश्च | 8 एति हेतोः प्रर्थयेऽहं युष्माभिस्तस्मिन् दया कियतां | 9 यूयं सर्वकर्मणि ममादेशं गृह्णीथ न वेति परीक्षितुम् अहं युष्मान् प्रति लिखितवान् | 10 यस्य यो दोषो युष्माभिः क्षम्यते तस्य स दोषो मयापि क्षम्यते यश्च दोषो मया क्षम्यते स युष्माकं कृते प्रीष्टस्य साक्षात् क्षम्यते | 11 शयतानः कल्पनास्माभिरज्ञाता नहि, अतो वयं यत् तेन न वञ्चयामहे तदर्थम् अस्माभिः सावधानै र्भवितव्यं | 12 अपरञ्च प्रीष्टस्य सुसंवाद्येषणार्थं

मयि त्रोयानगरमागते प्रभोः कर्म्मार्णे य मर्दर्थं द्वारे मुक्ते 13 सत्यपि स्वप्नातुस्तीतस्याविधमानत्वात् मदीयात्मनः कापि शान्तिर्न भव्यु, तस्माद् अहं तान् विसर्ज्जनं याचित्वा माकिदनियादेशं गन्तुं प्रस्थानम् अकरवम् | 14 य ईश्वरः सर्वदा श्रीष्टेनास्मान् जयिनः करोति सर्वत्र यास्माभिस्तदीयज्ञानस्य गन्धं प्रकाशयति स धन्यः | 15 यस्माद् ये त्राणं लप्स्यन्ते ये य विनाशं गमिष्यन्ति तान् प्रति वयम् ईश्वरेण श्रीष्टस्य सौगन्ध्यं भवामः | 16 वयम् अकेषां मृत्यवे मृत्युगन्धा अपरेषाञ्च ज्वनया ज्वनगन्धा भवामः, किन्वेतादृशकर्मसाधने कः समर्थोऽस्ति? 17 अन्ये बडवो लोका यद्दृ ईश्वरस्य वाक्यं मृषाशिक्षया मिश्रयन्ति वयं तद्गत् तन्न मिश्रयन्तः सरलभावेनेश्वरस्य साक्षाद् ईश्वरस्यादेशात् श्रीष्टेन कथां भाषामहे |

3 वयं किम् आत्मप्रशंसनं पुनरारम्भामहे? युष्मान् प्रति युष्मन्तो वा परेषां केषाञ्चिद् एवास्माकमपि किं प्रशंसापत्रेषु प्रयोजनम् आस्ते? 2 यूयमेवास्माकं प्रशंसापत्रं तस्यास्माकम् अन्तःकरणेषु लिपितं सर्वमानवैश्च ज्ञेयं पठनीयञ्च | 3 यतो ऽस्माभिः सेवितं श्रीष्टस्य पत्रं यूयपेव, तस्य न मस्या किन्त्वमरस्येश्वरस्यात्मना लिपितं पाषाणपत्रेषु तन्नाहि किन्तु कव्यमयेषु हृद्यत्रेषु लिपितमिति सुस्पष्टं | 4 श्रीष्टेनेश्वरं प्रत्यस्माकम् ईदृशो दृढविश्वासो विधत्ते; 5 वयं निजगुणेन किमपि कल्पयितुं समर्था इति नहि किन्त्वीश्वरारम्भाकं सामर्थ्यं जायते | 6 तेन वयं नूतननियमस्यार्थतो ऽक्षरसंस्थानस्य तन्नाहि किन्वात्मन एव सेवनसामर्थ्यं प्राप्ताः | अक्षरसंस्थानं मृत्युजन्कं किन्वात्मा ज्वननदायकः | 7 अक्षरैर्विलिपितपाषाणरूपिणी या मृत्योः सेवा सा यदीदृक् तेजस्विनी जाता यत्तस्याधिरस्थायिनस्तेजसः कारणात् मूससो मुभम् ईश्वरेलीयलोकैः संद्रष्टुं नाशक्यत, 8 तर्ह्यात्मनः सेवा किं ततोऽपि बहुतेजस्विनी न भवेत्? 9 एतदजनिता सेवा यदि तेजोयुक्ता भवेत् तर्हि पुण्यजनिता सेवा ततोऽधिकं बहुतेजोयुक्ता भविष्यति | 10 उभयोस्तुलनायां कृतायाम् अकस्यास्तेजो द्वितीयायाः प्रभरतरेण तेजसा हीनतेजो भवति | 11 यस्माद् यत् लोपनीयं तद् यदि तेजोयुक्तं भवेत् तर्हि यत् चिरस्थायि तद् बहुतरतेजोयुक्तमेव भविष्यति | 12 ईदृशीं प्रत्याशां लब्ध्वा वयं महतीं प्रगल्भतां प्रकाशयामः | 13 ईश्वरेलीयलोका यत् तस्य लोपनीयस्य तेजसः शेषं न विलोकयेयुस्तदर्थं मूसा यादृग् आवरणेन स्वमुभम् आच्छाद्यत वयं तादृक् न कुर्मः | 14 तेषां मनांसि कठिनीभूतानि यतस्तेषां पठनसमये स पुरातनो नियमस्तेनावरणेनाधापि प्रच्छन्नस्तिष्ठति | 15 तस्य न दूरीभवति यतः श्रीष्टेनैव तत् लुप्यते | मूससः शास्त्रस्य पाठसमयेऽधापि तेषां मनांसि तेनावरणेन प्रच्छाद्यन्ते | 16 किन्तु प्रभुं प्रति मनसि परावृत्ते तद् आवरणं दूरीकारिष्यते | 17 यः प्रभुः स एव स आत्मा यत्र य प्रभोरात्मा तत्रैव मुक्तिः | 18 वयञ्च सर्वेऽनाच्छादितेनास्येन प्रभोस्तेजसः प्रतिबिम्बं गृह्णन् आत्मस्वरूपेण प्रभुना रूपान्तरीकृता वर्द्धमानतेजोयुक्तां तामेव प्रतिमूर्तिं प्राप्नुमः |

4 अपरञ्च वयं करुणाभाजो भूत्वा यद् अेतत् परियारकपदम् अलभामहे नात्र क्लाम्यामः, 2 किन्तु त्रपायुक्तानि प्रच्छन्नकर्म्मार्णि विहाय कुटिलतायारणमकुर्वन्त ईश्वरीयवाक्यं मिथ्यावाक्यैरमिश्रयन्तः सत्यधर्मस्य प्रकाशनेनेश्वरस्य साक्षात् सर्वमानवानां संवेदगोचरे स्वान् प्रशंसनीयान् दर्शयामः | 3 अस्माभिर्घोषितः सुसंवादो यदि प्रच्छन्नः; स्यात् तर्हि ये विनक्ष्यन्ति तेषामेव दृष्टितः स प्रच्छन्नः; 4 यत् ईश्वरस्य प्रतिमूर्तिर्यः श्रीष्टस्तस्य तेजसः सुसंवादस्य प्रभा यत् तान् न दीपयेत् तदर्थम् एव लोकास्य देवोऽविश्वासिनां ज्ञाननयनम् अन्धीकृतवान् अेतस्योदाहरणं ते भवन्ति | (a10n g165) 5 वयं स्वान् घोषयाम इति नहि किन्तु श्रीष्टं यीशुं प्रभुमेवास्मांश्च यीशोः कृते युष्माकं परियारकान् घोषयामः | 6 य ईश्वरो मध्येतिमिरं प्रभां दीपनायादिशत् स यीशुश्रीष्टस्यास्य ईश्वरीयतेजसो ज्ञानप्रभाया उदयार्थम् अस्माकम् अन्तःकरणेषु दीपितवान् | 7 अपरं तद् धनम् अस्माभिर्मृगमयेषु भाजनेषु धार्यते यतः साद्गता शक्तिर्नास्माकं किन्त्वीश्वरस्यैवेति ज्ञातव्यं | 8 वयं पदे पदे पीडयामहे किन्तु नावसीदामः, वयं व्याकुलाः सन्तोऽपि निरुपाया न भवामः; 9 वयं प्रद्राव्यमाना अपि न क्लाम्यामः, निपातिता अपि न विनश्यामः | 10 अस्माकं शरीरे श्रीष्टस्य ज्वनं यत् प्रकाशेत तदर्थं तस्मिन् शरीरे यीशो भरणमपि धारयामः | 11 यीशो ज्वनं यद् अस्माकं मर्त्यदेहे प्रकाशेत तदर्थं ज्वन्तो वयं यीशोः कृते नित्यं मृत्यूं समर्थाभवे | 12 इत्थं वयं मृत्याकान्ता यूयञ्च ज्वनाकान्ताः | 13 विश्वासकारणादेव समभाषि मया वयः | इति यथा शास्त्रे लिपितं तथैवास्माभिरपि विश्वासजनकम् आत्मानं प्राप्य विश्वासः क्रियते तस्माच्च वयांसि भाष्यन्ते | 14 प्रभुं यीशुं यैनोत्थापितः स यीशुनास्मान्पुत्यापयिष्यति युष्माभिः साद्द्वैतस्वसमीपे उपस्थापयिष्यति य, वयम् अेतत् जानीमः | 15 अतएव युष्माकं हिताय सर्वमेव भवति तस्माद् बहुनां प्रयुरानुग्रहप्राप्तेर्बहुलानां धन्यवादेनेश्वरस्य महिमा सम्यक् प्रकाशिष्यते | 16 ततो हेतोर्वयं न क्लाम्यामः किन्तु बाह्यपुरुषो यधपि क्षीयते तथाप्यान्तरिकः पुरुषो हिने हिने नूतनायते | 17 क्षाणमात्रस्थायि

यदेतत् लधिष्ठं द्रुःभं तद् अतिबाहुल्येनास्माकम् अनन्तकालस्थायि गरिष्ठसुभं साधयति, (aiōnios g166) 18 यतो वयं प्रत्यक्षान् विषयान् अनुद्दिश्याप्रत्यक्षान् उद्दिशामः | यतो हेतोः प्रत्यक्षविषयाः क्षणमात्रस्थायिनः किन्त्वप्रत्यक्षा अनन्तकालस्थायिनः | (aiōnios g166)

5 अपरम् अस्माकम् अतस्मिन् पार्थिवे द्रुष्यते वेश्मनि ज्ञोर्णे सतीश्वरेण निर्मितम् अकरकृतम् अस्माकम् अनन्तकालस्थायि वेश्मैकं स्वर्गे विधत् एति वयं ज्ञानीमः | (aiōnios g166) 2 यतो हेतोरेतस्मिन् वेश्मनि तिष्ठन्तो वयं तं स्वर्गीयं वासं परिधातुम् आकाङ्क्षयामाणा निःश्वसामः | 3 तथापीदानीमपि वयं तेन न नग्नाः किन्तु परिहितवसना मन्त्यामहे | 4 अतस्मिन् द्रुष्ये तिष्ठन्तो वयं क्लिश्यमाना निःश्वसामः, यतो वयं वासं त्यक्तुम् इच्छामस्तन्नाहि किन्तु तं द्वितीयं वासं परिधातुम् इच्छामः, यतस्तथा कृते ज्ञवनेन मर्त्यं त्रसिष्यते | 5 अतएव वयं येन सृष्टः स इश्वर अवे स यास्मभ्यं सत्यद्वारस्य पाण्डुरूपम् आत्मानं दत्तवान् | 6 अतएव वयं सर्व्वदोस्तुका भवामः किञ्च शरीरे यावद् अस्माभिर्न्युष्यते तावत् प्रभुतो दूरे प्रोष्यत एति ज्ञानीमः, 7 यतो वयं दृष्टिभार्गे न यरामः किन्तु विश्वासमार्गे | 8 अपरञ्च शरीराद् दूरे प्रवस्तुं प्रभोः सन्निधौ निवस्तुञ्चाकाङ्क्षयामाणा उत्सुका भवामः | 9 तस्मादेव कारणाद् वयं तस्य सन्निधौ निवसन्तस्तस्माद् दूरे प्रवसन्तो वा तस्मै रोयितुं यतामहे | 10 यस्मात् शरीरावस्थायाम् अकेकेन कृतानां कर्माणां शुभाशुभफलप्राप्तये सर्व्वस्माभिः श्रीष्टस्य विचारसनसम्भुष उपस्थातव्यं | 11 अतएव प्रभो र्भयानकत्वं विज्ञाय वयं मनुजान् अनुनयामः किञ्चेश्वरस्य गोचरे सप्रकाशा भवामः, युष्माकं संवेदगोचरेऽपि सप्रकाशा भवाम एत्याशंसामहे | 12 अनेन वयं युष्माकं सन्निधौ पुनः स्वान् प्रशंसाम एति नहि किन्तु ये मनो विना मुषैः श्लाघन्ते तेभ्यः प्रत्युत्तरदानाय यूनं यथास्माभिः श्लाघितुं शक्नुथ तादृशम् उपायं युष्मभ्यं वितरामः | 13 यदि वयं उतज्ञाना भवामस्तर्हि तद् इश्वरार्थं यदि य सज्ञाना भवामस्तर्हि तद् युष्मदर्थं | 14 वयं श्रीष्टस्य प्रेम्ना समाकृष्यामहे यतः सर्व्वेषां विनिमयेन यथेको जनोऽग्रियत तर्हि ते सर्व्वे मृता एत्यास्माभिर्बुध्यते | 15 अपरञ्च ये ज्ञवन्ति ते यत् स्वार्थं न ज्ञवन्ति किन्तु तेषां कृते यो जनो मृतः पुनरुत्थापितश्च तमुद्दिश्य यत् ज्ञवन्ति तदर्थमेव स सर्व्वेषां कृते मृतवान् | 16 अतो हेतोरितः परं कोऽप्यस्माभिर्जातितो न प्रतिज्ञातव्यः | यद्यपि पूर्व्वं श्रीष्टो जातितोऽस्माभिः प्रतिज्ञातस्तथापीदानीं जातितः पुनर्न प्रतिज्ञायते | 17 केनचित् श्रीष्ट आश्रिते नूतना सृष्टिर्भवति पुरातनानि लुप्यन्ते पश्य निष्कलानि नवीनानि भवन्ति | 18 सर्व्वत्रैतद् इश्वरस्य कर्म यतो यीशुश्रीष्टेन स अवेवास्मान् स्वेन साद्द्वं संहितवान् सन्धानसम्बन्धीयां परियर्थ्याम् अस्मासु समर्पितवांश्च | 19 यतः इश्वरः श्रीष्टम् अधिष्ठाय जगतो जनानाम् आगांसि तेषाम् ऋणमिव न गाणयन् स्वेन साद्द्वं तान् संहितवान् सन्धिवार्ताम् अस्मासु समर्पितवांश्च | 20 अतो वयं श्रीष्टस्य विनिमयेन दौत्यं कर्म सम्पादयामहे, इश्वरश्चास्माभिर्युष्मान् यायाय्यते ततः श्रीष्टस्य विनिमयेन वयं युष्मान् प्रार्थयामहे यूयमीश्वरेण सन्धत् | 21 यतो वयं तेन यद् इश्वरीयपुण्यं भवामस्तदर्थं पापेन सह यस्य ज्ञातेयं नासीत् स अवे तेनास्माकं विनिमयेन पापः कृतः |

6 तस्य सहाया वयं युष्मान् प्रार्थयामहे, इश्वरस्यानुग्रहो युष्माभिर्वृथा न गृह्यतां | 2 तेनोक्तमेतत्, संश्रोष्यामि शुभे काले त्वदीयां प्रार्थनाम् अहं | उपकारं करिष्यामि परित्राणदिने तव | पश्यतायं शुभकालः पश्यतेदं त्राणदिनं | 3 अस्माकं परियर्थ्यां यन्निष्कलङ्गा भवेत् तदर्थं वयं कुत्रापि विघ्नं न जनयामः, 4 किन्तु प्रयुरसद्विष्णुता क्लेशो दैन्यं विपत् ताऽना काराबन्धनं निवासहीनत्वं परिश्रमो जागरणम् उपवसनं 5 निर्मलत्वं ज्ञानं मद्गुशीलता हितैषिता 6 पवित्र आत्मा निष्कपटं प्रेम सत्यालाप इश्वरीयशक्ति 7 ईक्षिण्वामाभ्यां कराभ्यां धर्मास्त्रधारणं 8 मानापमानयोरभ्यातिसुभ्यात्यो भागित्वम् अतैः सर्व्वेरीश्वरस्य प्रशंस्यान् परियारकान् स्वान् प्रकाशयामः | 9 भ्रमकसमा वयं सत्यादिनो भवामः, अपरिचितसमा वयं सुपरिचिता भवामः, मृतकल्पा वयं ज्ञवामः, दण्डयमाना वयं न हन्त्यामहे, 10 शोकयुक्ताश्च वयं सदान्दामः, दरिद्रा वयं बहुन् धनिनः कुर्मः, अकिञ्चनाश्च वयं सर्व्वं धारयामः | 11 हे करिन्धिनः, युष्माकं प्रति ममास्यं मुक्तं ममान्तःकरणाञ्च विकसितं | 12 यूनं ममान्तरे न सङ्कोचिताः किञ्च यूयमेव सङ्कोचितचित्ताः | 13 किन्तु मह्यं न्याय्यङ्गलदानार्थं युष्माभिरपि विकसितैर्भवितव्यम् इत्यहं निजबालकानिव युष्मान् वदामि | 14 अपरम् अप्रत्ययिभिः साद्द्वं यूयम् अेकयुगे बद्धा मा भूत, यस्माद् धर्माधर्मयोः कः सम्बन्धोऽस्ति? तिमिरेण साद्द्वं प्रभाया वा का तुलनास्ति? 15 बिलीयालदेवेन साकं श्रीष्टस्य वा का सन्धिः? अविश्वासिना साद्द्वं वा विश्वासिलोकर्यांशः कः? 16 इश्वरस्य मन्दिरेण सह वा देवप्रतिमानां का तुलना? अमरस्येश्वरस्य मन्दिरे यूयमेव | इश्वरेण तद्दुक्तं यथा, तेषां मध्येऽहं स्वावासं निधास्यामि तेषां मध्ये यथायातं कुर्वन् तेषाम् इश्वरो भविष्यामि ते य मल्लोका भविष्यन्ति | 17 अतो हेतोः परमेश्वरः कथयति यूनं तेषां

मध्याद् बहिर्भूय पृथग् भवत, किमप्यभेद्यं न स्पृशत; तेनाहं युष्मान् ग्रहीष्यामि, 18 युष्माकं पिता भविष्यामि य, यूयञ्च मम कन्यापुत्रा भविष्यथेति सर्वशक्तिमता परमेश्वरेशोक्तं।

7 अतश्चेव हे प्रियतमा; अेतादृशीः प्रतिज्ञाः प्राप्तेरस्माभिः शरीरात्मनोः सर्वमालिन्यम् अपमृज्येश्वरस्य भक्त्या पवित्रायारः साध्यतां।
 2 यूयम् अस्मान् गृह्णीत। अस्माभिः कस्याप्यन्यायो न कृतः कोऽपि न वञ्चितः। 3 युष्मान् द्रोषिणः कर्मभेदं वाक्यमेतद् वदामीति नहि युष्माभिः सः ज्वनया मराणाय वा वयं युष्मान् स्वान्तःकरणीं धारयामि इति पूर्वं मयोक्तं। 4 युष्मान् प्रति मम महेत्साहो जायते युष्मान् अर्ध्याहं बहु श्लाघे य तेन सर्वकलेशसमयेऽहं सान्त्वयामि पूर्यां हर्षेण प्रकुलितश्च भवामि। 5 अस्मासु माकिदनिधादेशम् आगतोऽस्माकं शरीरस्य कायिदपि शान्तिं नाभवत् किन्तु सर्वतो बहिर्विरोधेनान्तश्च भीत्या वयम् अपीड्यामहि। 6 किन्तु नम्राणां सान्त्वयिता य ईश्वरः स तीतरयागमनेनास्मान् असान्त्वयत्। 7 केवलं तस्यागमनेन तन्नाहि किन्तु युष्मत्तो जातया तस्य सान्त्वयितापि, यतोऽस्मासु युष्माकं हर्षविलापासकतत्वेऽप्यस्माकं समीपे वर्णितेषु मम मडानन्दो जातः। 8 अहं पत्रेण युष्मान् शोकयुक्तान् कृतवान् इत्यस्माद् अन्वतप्ये किन्त्वधुना नानुताप्ये। तेन पत्रेण यूयं क्षाणमात्रं शोकयुक्तीभूता इति मया दृश्यते। 9 इत्यस्मिन् युष्माकं शोकेनाहं हृष्यामि तन्नाहि किन्तु मनःपरिवर्तनाय युष्माकं शोकोऽभवद् इत्यनेन हृष्यामि यतोऽस्मत्तो युष्माकं कापि हानि र्यन्न भवेत् तदर्थं युष्माकम् ईश्वरीयः शोको जातः। 10 स ईश्वरीयः शोकः परित्राणञ्जनं निरनुतापं मनःपरिवर्तनं साधयति किन्तु सांसारिकः शोको मृत्युं साधयति। 11 पश्यत तेनेश्वरीयेण शोकेन युष्माकं किं न साधितं? यत्नो दोषप्रक्षालनम् अस्तुष्टत्वं हर्षम् आसकतत्वं इवदानञ्चैतानि सर्वाणि। तस्मिन् कर्मणि यूयं निर्मला इति प्रमाणां सर्वेषां प्रकारेण युष्माभिर्दत्तं। 12 येनापराद्धं तस्य कृते किंवा यस्यापराद्धं तस्य कृते मया पत्रम् अलेभि तन्नाहि किन्तु युष्मान्ध्यस्माकं यत्नो यद् ईश्वरस्य साक्षाद् युष्मत्समीपे प्रकाशेत् तदर्थमेव। 13 उक्तकारणाद् वयं सान्त्वयानां प्राप्ताः; ताञ्च सान्त्वयानां विनावरो मडाह्लादस्तीतरयाह्लादास्माभिर्लब्धः, यतस्तस्यात्मा सर्वं युष्माभिस्तृप्तः। 14 पूर्वं तस्य समीपेऽहं युष्माभिर्ददं अश्लाघे तेन नालज्जे किन्तु वयं यद्दं युष्मान् प्रति सत्यभावेन सकलम् अभाषामि तद्वत् तीतरस्य समीपेऽस्माकं श्लाघनमपि सत्यं जातं। 15 यूयं कीदृक् तस्याज्ञा अपालयत भयकम्पाभ्यां तं गृहीतवन्तश्चेत्तस्य स्मरणेण युष्मासु तस्य स्नेहो ब्राह्मणेन वर्तते। 16 युष्मास्वाहं सर्वमाशंसे, इत्यस्मिन् ममाह्लादो जायते।

8 हे भ्रातरः, माकिदनिधादेशस्थासु समितेषु प्रकाशितो य ईश्वरस्यानुग्रहस्तमहं युष्मान् ज्ञापयामि। 2 वस्तुतो बहुकलेशपरीक्षासमये तेषां मडानन्दोऽतीवदीनता य वदान्यतायाः प्रयुरङ्गलम् अङ्गलयतां। 3 ते स्वेच्छया यथाशक्ति किञ्चातिशक्ति दान उधुक्ता अभवन् इति मया प्रमाणीकियते। 4 वयञ्च यत् पवित्रलोकेऽप्यस्तेषां दानम् उपकारार्थम् अंशनञ्च गृह्णामस्तद् बहुधुनयेनास्मान् प्रार्थितवन्तः। 5 वयं यादृक् प्रच्यैक्षामहि तादृग् अकृत्वा तेऽग्रे प्रभवे ततः परम् ईश्वरस्येच्छयास्मभ्यमपि स्वान् न्यवेदयन्। 6 अतो हेतोस्त्वं यथारब्धवान् तथैव करिन्धिनां मध्येऽपि तद् दानग्रहणं साधयेति युष्मान् अधि वयं तीतं प्रार्थयामहि। 7 अतो विश्वासो वाक्पटुता ज्ञानं सर्वात्साहो ऽस्मासु प्रेम यैते गुणै र्यूयं यथापरान् अतिशेध्वे तथैवैतेन गुणैनाप्यतिशेध्वं। 8 अेतद् अहम् आज्ञया कथयामीति नहि किन्त्वन्येषाम् उत्साहकारणाद् युष्माकमपि प्रेम्नः सारल्यं परीक्षितुमिच्छता मयैतत् कथ्यते। 9 यूयञ्चास्मत्प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्यानुग्रहं जानीथ यतस्तस्य निर्धनत्वेन यूयं यद् धनिनो भवथ तदर्थं स धनी सन्नपि युष्मत्कृते निर्धनोऽभवत्। 10 अेतस्मिन् अहं युष्मान् स्ववियारं ज्ञापयामि। गतं संवत्सरम् आरभ्य यूयं केवलं कर्म कर्तं तन्नाहि किन्त्वियच्छुक्तां प्रकाशयितुमप्युपाकाभ्यध्वं ततो हेतो र्युष्मत्कृते मम मन्त्राणां भद्रा। 11 अतो ऽधुना तत्कर्मसाधनं युष्माभिः कियतां तेन यद्दं इच्छुकतायाम् उत्साहस्तद्दं अकेकस्य सम्पदनुसारेण कर्मसाधनम् अपि जनिष्यते। 12 यस्मिन् इच्छुकता विधेते तेन यन्न धार्यते तस्मात् सोऽनुगृह्यत इति नहि किन्तु यद् धार्यते तस्मादेव। 13 यत इतरेषां विरामेण युष्माकञ्च क्लेशेन भवितव्यं तन्नाहि किन्तु समतयैव। 14 वर्तमानसमये युष्माकं धनाधिक्येन तेषां धनयूनता पूरयितव्या तस्मात् तेषामप्याधिक्येन युष्माकं न्यूनता पूरयिष्यते तेन समता जनिष्यते। 15 तदेव शास्त्रेऽपि लिखितम् आस्ते यथा, येनाधिकं संगृहीतं तस्याधिकं नाभवत् येन याल्यं संगृहीतं तस्याल्यं नाभवत्। 16 युष्माकं हिताय तीतरस्य मनसि य ईश्वर इमम् उधोगं जनिवतान् स धन्यो भवतु। 17 तीतोऽस्माकं प्रार्थनां गृहीतवान् किञ्च स्वयम् उधुक्तः सन् स्वेच्छया युष्मत्समीपं गतवान्। 18 तेन सः योऽपर अेकी भ्रातास्माभिः प्रेषितः सुसंवादात् तस्य सुष्यात्या सर्वाः समितयो व्याप्ताः। 19 प्रभो गौरवाय युष्माकम् इच्छुकतायै य स समितिः तिरेतस्यै दानसेवायै अस्माकं सङ्गित्वे न्ययोष्यत। 20 यतो या मडोपायनसेवास्माभिर्विधीयते तामधि वयं यत् केनापि न निन्दामहे तदर्थं यतामहे। 21 यतः केवलं प्रभोः साक्षात् तन्नाहि किन्तु मानवानामपि साक्षात् सदायारं कर्तुम्

आलोचामहे। 22 ताभ्यां सहापर ओको यो भ्रातास्माभिः प्रेषितः सोऽस्माभिर्बहुविषयेषु बहवारां परीक्षित उधोगीव प्रकाशितश्च किन्त्वधुना युष्मासु दृढविश्वासात् तस्योत्साहो बहु ववृधे। 23 यदि कश्चित् तीतस्य तत्त्वं जिज्ञासते तर्हि स मम सहभागी युष्मन्मध्ये सहकारी य, अपरयो भ्रात्रोस्तत्त्वं वा यदि जिज्ञासते तर्हि तौ समितीनां दूतौ श्रीष्टस्य प्रतिभिम्बौ येति तेन ज्ञायतां। 24 अतो हेतोः समितीनां समक्षं युष्मत्प्रभोऽस्माकं श्लाघायाश्च प्रामाण्यं तान् प्रति युष्माभिः प्रकाशयितव्यं।

9 पवित्रलोकानाम् उपकारार्थकसेवामधि युष्मान् प्रति मम लिभनं निश्चयोजनं। 2 यत आभायादेशस्था लोका गतवर्षम् आरभ्य तत्कार्यं उधेताः सन्तीति वाक्येनाहं माकिदनीयलोकानां समीपे युष्माकं याम् छिद्युक्तमधि श्लाघे ताम् अवगतोऽस्मि युष्माकं तस्माद् उत्साहाख्यापरेषां बहूनाम् उधोगो जातः। 3 किञ्चैतस्मिन् युष्मान् अध्वस्माकं श्लाघा यद् अतथ्या न भवेत् यूयञ्च मम वाक्यानुसाराद् यद् उधेतास्तिष्ठेत् तदर्थमेव ते भ्रातरो मया प्रेषिताः। 4 यस्मात् मया साद्धं कैश्चित् माकिदनीयभ्रातृभिरागत्य यूयमनुधता एति यदि दृश्यते तर्हि तस्माद् दृढविश्वासाद् युष्माकं लज्जा जनिष्यत् इत्यस्माभिर्न वक्तव्यं किन्त्वस्माकमेव लज्जा जनिष्यते। 5 अतः प्राक् प्रतिज्ञातं युष्माकं दानं यत् सञ्चितं भवेत् तस्य यद् ग्राहकतायाः इलम् अमूत्वा दानशीलताया अेव इलं भवेत् तदर्थं ममात्रे गमनाय तत्सञ्चयनाय य तान् भ्रातृन् आदेष्टुमहं प्रयोजनम् अमन्ये। 6 अपरमपि व्याहरामि केनचित् क्षुद्रभावेन बीजेषूपतेषु स्वल्पानि शस्यानि कर्त्तियन्ते, किञ्च केनचिद् बहुदमेन बीजेषूपतेषु बहूनि शस्यानि कर्त्तियन्ते। 7 अेकैकेन स्वमनसि यथा निश्चीयते तथैव दीयतां केनापि कातरेण भीतेन वा न दीयतां यत ईश्वरो ह्यमानसे दातरि प्रीयते। 8 अपरम् ईश्वरो युष्मान् प्रति सर्वविधं बहुप्रदं प्रसादं प्रकाशयितुम् अर्हति तेन यूयं सर्वविषये यथेष्टं प्राप्य सर्वेण सत्कर्मणा बहुङ्गुलवन्तो भविष्यथे। 9 अेतस्मिन् लिभितभास्ते, यथा, व्ययते स जगो रायं दुर्गतेभ्यो ददाति य। नित्यस्थायी य तद्गर्भः (aiton g165) 10 बीजं भेजनीयम् अन्नञ्च वञ्चे येन विश्राण्यते स युष्मत्स्यम् अपि बीजं विश्राण्य बहुलीकरिष्यति युष्माकं धर्मइलानि वद्धियिष्यति य। 11 तेन सर्वविषये सधनीभूते युष्माभिः सर्वविषये दानशीलतायां प्रकाशितायाम् अस्माभिरेश्वरस्य धन्यवादः साधयिष्यते। 12 अेतयोपकारसेवया पवित्रलोकानाम् अर्थाभावस्य प्रतीकारो जायत एति केवलं नहि किन्वीश्वरस्य धन्यवादेऽपि बाहुल्येनोत्पाधेते। 13 यत अेतस्माद् उपकारकरणाद् युष्माकं परीक्षितत्वं बुद्ध्या बहुभिः श्रीष्टसुसंवादाङ्गीकरणे युष्माकम् आज्ञाग्राहित्वात् तद्भागित्वे य तान् अपरांश्च प्रति युष्माकं दातृत्वाद् ईश्वरस्य धन्यवादः कारिष्यते, 14 युष्मदर्थं प्रार्थनां कृत्वा य युष्मास्वीश्वरस्य गरिष्ठानुग्राहाद् युष्मासु तैः प्रेम कारिष्यते। 15 अपरम् ईश्वरस्यानिर्व्ययनीयदानात् स धन्यो भूयात्।

10 युष्मत्प्रत्यक्षे नमः किन्तु परोक्षे प्रगल्भः पौलोडसं श्रीष्टस्य क्षान्त्या विनीत्या य युष्मान् प्रार्थये। 2 मम प्रार्थनीयमिदं वयं यैः शारीरिकाचारिणो मन्यामहे तान् प्रति यां प्रगल्भतां प्रकाशयितुं निश्चिनोमि सा प्रगल्भता समागतेन मयाचरितव्या न भवतु। 3 यतः शरीरे यरन्तोऽपि वयं शारीरिकं युद्धं न कुर्मः। 4 अस्माकं युद्धास्त्राणि य न शारीरिकानि किन्वीश्वरेण दुर्गभञ्जनाय प्रबलानि भवन्ति, 5 तैश्च वयं वितर्कान् ईश्वरीयतत्त्वज्ञानस्य प्रतिबन्धिकां सर्व्यां यितसम्भुन्तित्र निपातयामः सर्वसङ्कल्पञ्च बन्दिनं कृत्वा श्रीष्ट्याज्ञाग्राहिलं कुर्मः, 6 युष्माकम् आज्ञाग्राहित्वे सिद्धे सति सर्वस्याज्ञालङ्घनस्य प्रतीकारं कर्तुम् उधेता आस्महे य। 7 यद् दृष्टिगोचरं तद् युष्माभिर्दृश्यतां। अहं श्रीष्टस्य लोक एति स्वमनसि येन विज्ञायते स यथा श्रीष्टस्य भवति वयम् अपि तथा श्रीष्टस्य भवाम एति पुनर्विविच्य तेन बुध्यतां। 8 युष्माकं निपाताय तन्नहि किन्तु निष्ठायै प्रभुना दत्तं यदस्माकं सामर्थ्यं तेन यधपि किञ्चिद् अधिकं श्लाघे तथापि तस्मान् त्रपिष्ये। 9 अहं पत्रै युष्मान् त्रासयामि युष्माभिरेतन्न मन्यतां। 10 तस्य पत्राणि गुरुतराणि प्रबलानि य भवन्ति किन्तु तस्य शारीरसाक्षात्कारो दुर्बल आलापश्च तुच्छनीय एति कैश्चिद् उच्यते। 11 किन्तु परोक्षे पत्रैर्भाषमाणानां वयं यादृशाः प्रकाशामहे प्रत्यक्षे कर्म कुर्वन्तोऽपि तादृशा अेव प्रकाशिष्यामहे तत् तादृशेन वायालेन ज्ञायतां। 12 स्वप्रशंसकानां केषाञ्चिन्मध्ये स्वान् गाणयितुं तैः स्वान् उपमातुं वा वयं प्रगल्भता न भवामः, यतस्ते स्वपरिमाणेन स्वान् परिमिभते स्वैश्च स्वान् उपमिभते तस्मात् निर्बोधा भवन्ति य। 13 वयम् अपरिमितेन न श्लाघिष्यामहे किन्वीश्वरेण स्वरज्जवा युष्मदेशामि यत् परिमाणम् अस्मदर्थं निरूपितं तेनैव श्लाघिष्यामहे। 14 युष्माकं देशोऽस्माभिरगन्तव्यस्तस्माद् वयं स्वसीमाम् उल्लङ्घामहे तन्नहि यतः श्रीष्टस्य सुसंवादेनापरेषां प्राग् वयमेव युष्मान् प्रापवन्तः। 15 वयं स्वसीमाम् उल्लङ्घ्य परक्षेत्रेण श्लाघामहे तन्नहि, किञ्च युष्माकं विश्वासे वृद्धिं गते युष्मदेशोऽस्माकं सीमा युष्माभिर्दीर्घं विस्तारयिष्यते, 16 तेन वयं युष्माकं पश्चिमदिक्स्थेषु स्थानेषु सुसंवाद्

घोषयिष्यामः, एतं परसीमायां परेण यत् परिष्कृतं तेन न श्लाघिष्यामहे | 17 यः कश्चित् श्लाघमानः स्यात् श्लाघतां प्रभुना स हि | 18 स्वेन यः प्रशंस्यते स परीक्षितो नहि किन्तु प्रभुना यः प्रशंस्यते स अत्र परीक्षितः |

11 यूयं ममाज्ञानतां क्षाणं यावत् सोढुम् अर्द्धथ, अतः सा युष्माभिः सहातां | 2 एश्वरो ममासक्तत्वाद् अहं युष्मानधि तपे यस्मात् सतीं कन्यामिव युष्मान् अकस्मिन् वरेऽर्थतः श्रीष्टे समर्पयितुम् अहं वागदानम् अकार्षं | 3 किन्तु सर्पोऽपि स्वभलतया यद्गद् एवा वञ्चयाञ्चके तद्गत् श्रीष्टं प्रति सतीत्वाद् युष्माकं अंशः सम्भविष्यतीति विभेमि | 4 अस्माभिरनाभ्यापितोऽपरः कश्चिद् यीशु र्थिदि केनचिद् आगन्तुकुनाभ्याप्यते युष्माभिः प्रागल्भ्य आत्मा वा यदि लभ्यते प्रागगृहीतः सुसंवाद्यो वा यदि गृह्यते तर्हि मन्ये यूयं सम्यक् सङ्घिष्यध्वे | 5 किन्तु मुष्येभ्यः प्रेरितेभ्योऽहं केनचित् प्रकारेण न्यूनो नास्मीति बुध्ये | 6 मम वाक्पटुताया न्यूनत्वे सत्यपि ज्ञानस्य न्यूनत्वं नास्ति किन्तु सर्वविषये वयं युष्मद्गोचरे प्रकाशामहे | 7 युष्माकम् उन्मत्तै मया नम्रतां स्वीकृत्येश्वरस्य सुसंवाद्यो विना वेतनं युष्माकं मध्ये यद् अघोष्यत तेन मया किं पापम् अकारि? 8 युष्माकं सेवनायाऽहम् अन्यसमितित्यो भूति गृह्णन् धनमपहृतवान्, 9 यदा य युष्मन्मध्येऽवदत्तं तदा ममार्थाभावे जाते युष्माकं कोऽपि मया न पीडितः; यतो मम सोऽर्थाभावे माकिदनिचादेशाद् आगतै भ्रातृभि न्यवार्यत, एतथमहं क्कापि विषये यथा युष्मासु भारो न भवामि तथा मयात्मरक्षा कृता कर्त्तव्या य | 10 श्रीष्टस्य सत्यता यदि मयि तिष्ठति तर्हि ममैषा श्लाघा निभिलाभायादेशे केनापि न रोत्यते | 11 अतस्य कारणं किं? युष्मासु मम प्रेम नास्त्येतत् किं तत्कारणं? तद् एश्वरो वेत्ति | 12 ये छिद्रमन्विष्यन्ति ते यत् किमपि छिद्रं न लभन्ते तदर्थमेव तत् कर्म मया क्रियते कारिष्यते य तस्मात् ते येन श्लाघन्ते तेनास्माकं समाना भविष्यन्ति | 13 तादृशा भाक्तप्रेरिताः प्रवञ्चकाः कारवो भूत्वा श्रीष्टस्य प्रेरितानां वेशं धारयन्ति | 14 तथ्याश्चर्यं नहि; यतः स्वयं शयतानपि तेऽस्त्वित्तस्य वेशं धारयति, 15 ततस्तस्य परियारका अपि धर्मपरियारकाणां वेशं धारयन्तीत्यद्भुतं नहि; किन्तु तेषां कर्माणि यादृशानि इलान्यपि तादृशानि भविष्यन्ति | 16 अहं पुन र्दामि कोऽपि मां निर्वर्द्धं न मन्यतां किञ्च यद्यपि निर्वर्द्धो भवेयं तथापि यूयं निर्वर्द्धमिव मामनुगृह्य क्षाणं यावत् ममात्मश्लाघाम् अनुजानीत | 17 अतस्याः श्लाघाया निमित्तं मया यत् कथितव्यं तत् प्रभुनादिष्टेनेव कथ्यते तन्नाहि किन्तु निर्वर्द्धेनेव | 18 अपरे भवतः शारीरकश्लाघां कुर्वते तस्माद् अहमपि श्लाघिष्ये | 19 बुद्धिमन्तो यूयं सुप्तेन निर्वर्द्धानाम् आचारं सङ्घे | 20 कोऽपि यदि युष्मान् दासान् करोति यदि वा युष्माकं सर्वस्वं ग्रसति यदि वा युष्मान् हरति यदि वात्माभिमानी भवति यदि वा युष्माकं कपोलम् आहन्ति तर्हि तदपि यूयं सङ्घे | 21 दौर्बल्याद् युष्माभिरवमानिता एव वयं भाषामहे, किन्त्वपरस्य कस्यचिद् येन प्रगल्भता जायते तेन ममापि प्रगल्भता जायत एति निर्वर्द्धेनेव मया वक्तव्यं | 22 ते किम् एब्रिलोकाः? अहमपीब्री | ते किम् एसायेलीयाः? अहमपीसायेलीयः | ते किम् एब्राहीमो वंशाः? अहमपीब्राहीमो वंशः | 23 ते किं श्रीष्टस्य परियारकाः? अहं तेभ्योऽपि तस्य भङ्गपरियारकः; किन्तु निर्वर्द्धो एव भाषे, तेभ्योऽप्यहं बहुपरिश्रमे बहुप्रहारे बहुवारं कारायां बहुवारं प्राणानाशसंशये य पतितवान् | 24 यिहुदीयैरहं पञ्चकृत्येन गिनयत्वारिंशत्प्रहारेऽहं तस्मिन्नेवैत्राघातम् अकङ्कतः प्रस्तराघातञ्च प्रप्तवान् | 25 वारत्रयं पोतभञ्जनेन क्लिष्टोऽहम् अगाधसलिले दिनमेकं रात्रिमेकाञ्च यापितवान् | 26 बहुवारं यात्रामि नदीनां सङ्घट्टै र्दस्युनां सङ्घट्टैः स्वजातीयानां सङ्घट्टै र्निज्जातीयानां सङ्घट्टै र्गणस्य सङ्घट्टै र्भूतभूमैः सङ्घट्टै सागरस्य सङ्घट्टै र्भाक्तभ्रातृणां सङ्घट्टैश्च 27 परिश्रमकलेशाभ्यां वारं वारं जागरणेन क्षुधातृष्णाभ्यां बहुवारं निराहारेण शीतनग्नताभ्याञ्चालं कालं यापितवान् | 28 तादृशं नैमित्तिकं दुःखं विनाहं प्रतिदिनम् आकुलो भवामि सर्वासां समितीनां चिन्ता य मयि वर्तते | 29 येनाहं न दुर्बलत्वमिव तादृशं दौर्बल्यं कः पाप्नोति? 30 यदि मया श्लाघितव्यं तर्हि स्वदुर्बलतामधि श्लाघिष्ये | 31 मया मृषावाक्यं न कथ्यत एति नित्यं प्रशंसनीयोऽस्माकं प्रभो यीशुश्रीष्टस्य तात एश्वरो जानाति | (āton g165) 32 एम्पेकनगरैऽरिताराजस्य कार्याध्यक्षो मां धर्तुम् एच्छन् यदा सैन्यैस्तद् एम्पेकनगरम् अरक्षयत् 33 तदाहं लोकैः पिटकमध्ये प्राचीरगवाक्षेणावरोहितस्तस्य करात् त्राणं प्राप |

12 आत्मश्लाघा ममानुपयुक्ता किन्त्वहं प्रभो दर्शनादेशानाम् आप्यानं कथयितुं प्रवर्त्ते | 2 एतश्चातुर्दशवत्सरेभ्यः पूर्वं मया परिचितो अहो जनस्तृतीयं स्वर्गमनीयत, स सशरीरेण निःशरीरेण वा तत् स्थानमनीयत तदहं न जानामि किन्त्वीश्वरो जानाति | 3 स मानवः स्वर्ग नीतः सन् अकथ्यानि मर्त्यवागतीतानि य वाक्यानि श्रुतवान् | 4 किन्तु तदानीं स सशरीरो निःशरीरो वासीत् तन्मया न ज्ञायते तद् एश्वरेणैव ज्ञायते | 5 तमध्यहं श्लाघिष्ये मामधि नाच्येन केनचिद् विषयेण श्लाघिष्ये केवलं स्वदौर्बल्येन श्लाघिष्ये | 6 यद्यहम् आत्मश्लाघां कर्तुम् एच्छेयं तथापि निर्वर्द्धो एव न भविष्यामि यतः सत्यमेव कथयिष्यामि, किन्तु लोका मां यादृशं पश्यन्ति मम वाक्यं श्रुत्वा वा यादृशं मां मन्यते

तस्मात् श्रेष्ठं मां यन्न गणयन्ति तदर्थमदं ततो विरंस्यामि | 7 अपरम् उत्कृष्टदर्शनप्राप्तितो यदहम् आत्माभिमानो न भवामि तदर्थं शरीरवेधकम्
 अकं शूलं मह्यम् अदायि तत् मदीयात्माभिमाननिवारणार्थं मम ताडयिता शयतानो दूतः | 8 मत्तस्तस्य प्रस्थानं याचितुमदं त्रिस्तमधि
 प्रभुमुद्दिश्य प्रार्थनां कृतवान् | 9 ततः स मामुक्तवान् ममानुग्रहस्तव सर्वसाधकः, यतो दौर्बल्यत्वात् मम शक्तिः पूर्णतां गच्छतीति | अतः
 श्रीष्टस्य शक्तिं रन्नाम् आश्रयति तदर्थं स्वदौर्बल्येन मम श्लाघनं सुभदं | 10 तस्मात् श्रीष्टेतो दौर्बल्यनिन्दारिद्रताविपक्षताकष्टादिषु
 सन्तुष्ट्याभ्युदयं | यदादं दुर्बलोऽस्मि तदैव सबलो भवामि | 11 अतेनात्मश्लाघनेनादं निर्बोधं एवात्मवं किन्तु यूयं तस्य कारणां यतो
 मम प्रशंसा युष्माभिरेव कर्त्तव्यासीत् | यद्यप्यम् अगाएयो भवेयं तथापि मुष्यतमेभ्यः प्रेरितेभ्यः केनापि प्रकारेण नादं न्यूनोऽस्मि | 12
 सर्वथा द्रुतक्रियाशक्तिवक्षार्थः प्रेरितस्य विद्वानि युष्माकं मध्ये सदैर्य्यं मया प्रकाशितानि | 13 मम पालनार्थं यूयं मया भाराकान्ता नाभवतैतद्
 अकं न्यूनत्वं विनापराभ्यः समित्त्वो युष्माकं किं न्यूनत्वं जातं? अनेन मम दोषं क्षमध्वं | 14 पश्यत तृतीयवारं युष्मत्समीपं गन्तुमुद्यतोऽस्मि
 तत्राप्यदं युष्मान् भाराकान्तान् न करिष्यामि | युष्माकं सम्पत्तिमदं न मृगये किन्तु युष्मानेव, यतः पित्रोः कृते सन्तानानां धनसञ्चयोऽनुपयुक्तः
 किन्तु सन्तानानां कृते पित्रो धनसञ्चय उपयुक्तः | 15 अपरञ्च युष्मासु बहु प्रीयमाणोऽप्यदं यद्दि युष्मत्तोऽलं प्रम लभे तथापि युष्माकं
 प्राणरक्षार्थं सानन्दं बहु व्ययं सर्वव्ययञ्च करिष्यामि | 16 यूयं मया किञ्चिदपि न भाराकान्ता एति सत्यं, किन्त्वं धूर्तः सन् एलेन युष्मान्
 वञ्चितवान् अतत् किं केनयिद् वक्तव्यं? 17 युष्मत्समीपं मया ये लोकाः प्रदितास्तेषामेकेन किं मम कोऽप्यर्थलाभो जातः? 18 अदं तीतं विनीय
 तेन सार्द्धं ब्रातरमेकं प्रेषितवान् युष्मत्तस्तीतेन किम् अर्थो लब्धः? अकस्मिन् भाव अकस्य पदयिहेषु यावां किं न यरितवन्ती? 19 युष्माकं समीपे
 वयं पुन दौषक्षालनकथां कथयाम एति किं बुध्यध्वे? हे प्रियतमाः, युष्माकं निष्ठार्थं वयमीश्वरस्य समक्षं प्रीष्टेन सर्वार्थेयैतानि कथयामः | 20 अदं
 यदागमिष्यामि, तदा युष्मान् यादृशान् द्रष्टुं नेच्छामि तादृशान् द्रक्ष्यामि, यूयमपि मां यादृशं द्रष्टुं नेच्छथ तादृशं द्रक्ष्यथ, युष्मन्मध्ये विवाह एष्यार्थं
 क्रोधो विपक्षता परापवाहः कर्णोत्पनं दर्पः कलहश्चैते भविष्यन्ति; 21 तेनादं युष्मत्समीपं पुनरागत्य मदीयेश्वरेण नमयिष्ये, पूर्वं कृतपापान्
 लोकांस्वीयाशुचितावेश्यागमनलम्पटतायराण्ण् अन्नुतापम् अकृतवन्तो दृष्ट्वा य तानधि मम शोको जनिष्यत एति बिभेमि |

13 अतत्तृतीयवारम् अदं युष्मत्समीपं गच्छामि तेन सर्वार्थं कथा द्वयोस्त्रयाणां वा साक्षिणां मुष्नेन निश्चेयते | 2 पूर्वं ये
 कृतपापास्तेभ्योऽन्येभ्यश्च सर्वेभ्यो मया पूर्वं कथितं, पुनरपि विधमानेनेवेदानीम् अविधमानेन मया कथ्यते, यदा पुनरागमिष्यामि तदादं
 न क्षमिष्ये | 3 प्रीष्टो मया कथां कथयत्येतस्य प्रमाणं यूयं मृगयध्वे, स तु युष्मान् प्रति दुर्बलो नहि किन्तु सबल अवेव | 4 यद्यपि स दुर्बलतया
 कुश आरोच्यत तथापीश्वरीयशक्तया ज्वति; वयमपि तस्मिन् दुर्बला भवामः, तथापि युष्मान् प्रति प्रकाशितयेश्वरीयशक्त्या तेन सह
 ज्विष्यामः | 5 अतो यूयं विश्वासयुक्ता आध्वे न वेति ज्ञातुमात्मपरीक्षां कुरुध्वं स्वानेवानुसन्धत | यीशुः प्रीष्टो युष्मन्मध्ये विधते स्वानधि
 तत् किं न प्रतिजानीथ? तस्मिन् अविधमाने यूयं निष्प्रमाणा भवथ | 6 किन्तु वयं निष्प्रमाणा न भवाम एति युष्माभिर्भोक्त्यते तत्र मम
 प्रत्याशा जायते | 7 यूयं किमपि कुत्सितं कर्म यन्न कुरुथ तदहम् ईश्वरमुद्दिश्य प्रार्थये | वयं यत् प्रामाणिका एव प्रकाशामदे तदर्थं तत् प्रार्थयामद
 एति नहि, किन्तु यूयं यत् सदाचारं कुरुथ वयञ्च निष्प्रमाणा एव भवामस्तदर्थं | 8 यतः सत्यताया विपक्षतां कर्तुं वयं न समर्थाः किन्तु सत्यतायाः
 साहाय्यं कर्तुमेव | 9 वयं यदा दुर्बला भवामस्तदा युष्मान् सबलान् दृष्ट्वान्दामो युष्माकं सिद्धत्वं प्रार्थयामदे य | 10 अतो हेतोः प्रभु युष्माकं
 विनाशाय नहि किन्तु निष्ठायै यत् सामर्थ्यम् अस्मभ्यं दत्तवान् तेन यद् उपस्थितिकाले काठिन्यं मयाचरितव्यं न भवेत् तदर्थम् अनुपस्थितेन मया
 सर्वार्थेयैतानि लिष्यन्ते | 11 हे ब्रातरः, शेषे वेदामि यूयम् आनन्दत सिद्धा भवत परस्परं प्रबोधयत, अकमनसो भवत प्राण्यभावम् आचरत |
 प्रेमशान्त्योराकर ईश्वरो युष्माकं सहायो भूयात् | 12 यूयं पवित्रयुष्मनेन परस्परं नमस्करुध्वं | 13 पवित्रलोकाः सर्वे युष्मान् नमन्ति | 14 प्रभो
 यीशुः प्रीष्टस्यानुग्रह ईश्वरस्य प्रेम पवित्रस्यात्मनो भागित्वञ्च सर्वान् युष्मान् प्रति भूयात् | तथास्तु |

गालातिनः

1 मनुष्येभ्यो नहि मनुष्यैरपि नहि किन्तु यीशुऋषीष्टेन मृतगणामध्यात् तस्योत्थापयित्रा पित्रेश्वरेण य प्रेरितो योऽहं पौलः सोऽहं 2 मत्सङ्घवर्तिनो भ्रातरश्च वयं गालातीयदेशस्थाः समितीः प्रति पत्रं लिभामः | 3 पित्रेश्वरेणारम्भात् प्रभुना यीशुना ऋषीष्टेन य युष्मभ्यम् अनुग्रहः शान्तिश्च दीयतां | 4 अस्माकं तातेश्वरेश्चैच्छानुसारेण वर्तमानात् कुत्सितसंसारार्हं अस्मान् निस्तारयितुं यो (aiōn g165) 5 यीशुरस्माकं पापहेतोरात्मोत्सर्गं कृतवान् स सर्व्वदा धन्यो भूयात् | तथास्तु | (aiōn g165) 6 ऋषीष्टस्यानुग्रहेण यो युष्मान् आहूतवान् तस्मान्निवृत्य यूयम् अतितूर्णम् अन्यं सुसंवाहम् अन्ववर्तत तत्राहं विस्मयं मन्ये | 7 सोऽन्यसुसंवाहः सुसंवाहो नहि किन्तु केचित् मानवा युष्मान् यञ्जलीकुर्वन्ति ऋषीष्टीयसुसंवाहस्य विपर्य्ययं कर्तुं येष्टन्ते य | 8 युष्माकं सन्निधौ यः सुसंवाहोऽस्माभिर्घोषितस्तस्माद् अन्यः सुसंवाहोऽस्माकं स्वर्गीयदूतानां वा मध्ये केनचिद् यदि घोष्यते तर्हि स शप्तो भवतु | 9 पूर्व्वं यद्दद अकथयाम, एदानीमहं पुनस्तद्धत् कथयामि यूयं यं सुसंवाहं गृहीतवन्तस्तस्माद् अन्यो येन केनचिद् युष्मत्सन्निधौ घोष्यते स शप्तो भवतु | 10 साम्प्रतं कमहम् अनुनयामि? एश्वरं किंवा मानवान्? अहं किं मानुषेभ्यो रोयितुं यते? यधहम् एदानीमपि मानुषेभ्यो रुरुचिषेय तर्हि ऋषीष्टस्य परियारको न भवामि | 11 हे भ्रातरः, मया यः सुसंवाहो घोषितः स मानुषान् लब्धस्तदहं युष्मान् ज्ञापयामि | 12 अहं कस्माच्चित् मनुष्यात् तं न गृहीतवान् न वा शिक्षितवान् केवलं यीशोः ऋषीष्टस्य प्रकाशनादेव | 13 पुरा यिडूदिमतायारी यदाहम् आसं तदा यादृशम् आचरणम् अकरवम् एश्वरस्य समितिं प्रत्यतीवोपद्रवं कुर्वन् यादृक् तां व्यनाशयं तदवश्यं श्रुतं युष्माभिः | 14 अपरञ्च पूर्व्वपुरुषपरम्परागतेषु वाक्येष्वन्यापेक्षातीवासक्तः सन् अहं यिडूदिधर्मते मम समवयस्कान् भूदन् स्वजातीयान् अत्यशयि | 15 किञ्च य एश्वरो मातृगर्भस्थं मां पृथक् कृत्वा स्वीयानुग्रहेण आहूतवान् | 16 स यदा मयि स्वपुत्रं प्रकाशितुं भिन्नदेशीयानां समीपे भया तं घोषयितुञ्चाभ्यलपत् तदाहं क्वयशोषिताभ्यां सह न मन्त्रयित्वा | 17 पूर्व्वनियुक्तानां प्रेरितानां समीपं यिडूशालमं न गत्वारवदेशं गतवान् पश्चात् तत्स्थानाद् एम्भेकनगरं परावृत्त्यागतवान् | 18 ततः परं वर्षत्रये व्यतीतेऽहं पितरं सम्भाषितुं यिडूशालमं गत्वा पञ्चदशदिनानि तेन साद्धम् अतिष्ठे | 19 किन्तु तं प्रभो भ्रातरं यादृबञ्च विना प्रेरितानां नान्यं कमध्यपश्यं | 20 यान्येतानि वाक्यानि मया लिभ्यन्ते तान्यनृतानि न सन्ति तद् एश्वरो जानाति | 21 ततः परम् अहं सुरियां किलिकियाञ्च देशौ गतवान् | 22 तदानीं यिडूदादेशस्थानां ऋषीष्टस्य समितीनां लोकाः साक्षात् मम परिययमप्राप्य केवलं जनश्रुतिमिमां लब्धवन्तः, 23 यो जनः पूर्व्वम् अस्मान् प्रत्युपद्रवमकरोत् स तदा यं धर्ममनाशयत् तमेवेदानीं प्रचारयतीति | 24 तस्मात् ते मामधीश्वरं धन्यमवदन् |

2 अनन्तरं यतुर्दशसु वत्सरेषु गतेष्वहं बार्णोब्बा सह यिडूशालमनगरं पुनरगच्छं, तदानीं तीतमपि स्वसङ्गिनम् अकरवम् | 2 तत्कालेऽहम् एश्वरदर्शनाद् यात्राम् अकरवं मया यः परिश्रमोऽकारि कारिष्यते वा स यन्निष्कूलो न भवेत् तदर्थं भिन्नजातीयानां मध्ये मया घोष्यमाणः सुसंवाहस्तत्रत्येभ्यो लोकेभ्यो विशेषतो मान्येभ्यो नरेभ्यो मया न्यवेधत | 3 ततो मम सङ्घरस्तीतो यधपि यूनानीय आसीत् तथापि तस्य त्वच्छेदोऽप्यावश्यको न भवतु | 4 यतश्छलेनागता अस्मान् दासान् कर्तुम् एच्छवः कतिपया भाकतभ्रातरः ऋषीष्टेन यीशुनास्मभ्यं दत्तं स्वातन्त्र्यम् अनुसन्धातुं यारा एव समाजं प्राविशन् | 5 अतः प्रकृतं सुसंवाहं युष्माकम् अधिकारो यत् तिष्ठेत् तदर्थं वयं दण्डैकमपि यावद् आज्ञाग्रहणेन तेषां वश्या नाभवाम | 6 परन्तु ये लोका मान्यास्ते ये केचिद् भवेयुस्तानहं न गणयामि यत एश्वरः कस्यापि मानवस्य पक्षपातं न करोति, ये य मान्यास्ते मां किमपि नवीनं नाज्ञापयन् | 7 किन्तु छिन्तव्यां मध्ये सुसंवाहप्रचारणस्य भारः पितरि यथा समर्पितस्तथैवाच्छिन्नत्वयां मध्ये सुसंवाहप्रचारणस्य भारो मयि समर्पित एति तैर्बुधे | 8 यतश्छिन्तव्यां मध्ये प्रेरितत्वकर्मणो यस्य या शक्तिः पितरमाश्रितवती तस्यैव सा शक्तिर् भिन्नजातीयानां मध्ये तस्मै कर्मणो मामप्याश्रितवती | 9 अतो मह्यं दत्तम् अनुग्रहं प्रतिज्ञाय स्तम्भा एव गणित्वा ये यादृक् कङ्का योऽहं यैते सङ्घायतासूयकं दक्षिणोऽहस्तग्रहं विधाय मां बार्णोब्बाञ्च जगदुः, युवां भिन्नजातीयानां सन्निधिं गच्छतं वयं छिन्तव्या सन्निधिं गच्छामः, 10 केवलं दरिद्रा युवाभ्यां स्मरणीया एति | अतस्तदेव कर्तुम् अहं यते स्म | 11 अपरम् आन्तिथियानगरं पितर आगतोऽहं तस्य द्रोषित्वात् समक्षं तम् अभर्त्सयं | 12 यतः स पूर्व्वम् अन्यजातीयैः साद्धम् आहारमकरोत् ततः परं यादृबः समीपात् कतिपयजनेष्वगतेषु स छिन्तव्यङ्गनुष्येभ्यो भयेन निवृत्य पृथग् अभवत् | 13 ततोऽपरं सर्व्वं यिडूदिनोऽपि तेन साद्धं कपटायारम् अकुर्वन् बार्णोब्बा अपि तेषां कापट्येन विपथगाम्यभवत् | 14 ततस्ते प्रकृतसुसंवाहोऽपि सरलपथे न यरन्तीति दृष्ट्वाहं सर्व्वेषां साक्षात् पितरम् उक्तवान् त्वं यिडूदि सन् यदि यिडूदिमतं विहाय भिन्नजातीय एवाचरसि तर्हि यिडूदिमताचरणाय भिन्नजातीयान् कुतः प्रवर्त्तयसि? 15 आवां जन्मना यिडूदिनौ भवावो

भिन्नजातीयो पापिनौ न भवावः 16 किन्तु व्यवस्थापालनेन मनुष्यः सपुण्यो न भवति केवलं यीशौ श्रीष्टे यो विश्वासस्तेनैव सपुण्यो भवतीति
 बुद्ध्वावामपि व्यवस्थापालनं विना केवलं श्रीष्टे विश्वासेन पुण्यप्राप्तये श्रीष्टे यीशौ व्यवस्थिव यतो व्यवस्थापालनेन कोऽपि मानवः पुण्यं
 प्राप्तुं न शक्नोति। 17 परन्तु यीशुना पुण्यप्राप्तये यतमानावध्यावां यदि पापिनो भवावस्तर्हि किं वक्तव्यं? श्रीष्टः पापस्य परिहारक इति? तन्न
 भवतु। 18 मया यद् भग्नं तद् यदि मया पुनर्निर्मायते तर्हि भयैवात्मदोषः प्रकाश्यते। 19 अहं यद् ईश्वराय ज्ञुवामि तदर्थं व्यवस्थया
 व्यवस्थायै अभिये। 20 श्रीष्टेन साद्धं कुशो इतोऽस्मि तथापि ज्ञुवामि किन्त्वं ज्ञुवामीति नहि श्रीष्टे अत्र मदन्तं ज्ञुवति। साम्प्रतं सशरीरेण
 मया यज्जुवितं धार्यते तत् मम दयाकारिणि मदर्थं स्वीयप्राणत्यागिनि येश्वरपुत्रे विश्वसता मया धार्यते। 21 अहमीश्वरस्यानुग्रहं
 नावजानामि यस्माद् व्यवस्थया यदि पुण्यं भवति तर्हि श्रीष्टो निरर्थकमभियत।

3 हे निष्कंधा गावातिवोकाः, युष्माकं मध्ये कुशो इत एव यीशुः श्रीष्टो युष्माकं समक्षं प्रकाशित आसीत् अतो यूयं यथा सत्यं वाक्यं न गृह्णीथ
 तथा केनामुह्यत? 2 अहं युष्मत्तः कथामेकां जिज्ञासे यूयम् आत्मानं केनालभध्वं? व्यवस्थापालनेन किं वा विश्वासवाक्यस्य श्रवणेन? 3 यूयं
 किम् एदृग् अमोधा यद् आत्मना कर्म्मरिच्य शरीरेण तत् साधयितुं यतध्वे? 4 तर्हि युष्माकं गुरुतरो दुःखभोगः किं निष्कलो भविष्यति?
 कुड्वल्युक्तो वा किं भविष्यति? 5 यो युष्मत्स्यम् आत्मानं दत्तवान् युष्मन्मध्ये आश्रय्याणि कर्म्मणि य साधितवान् स किं व्यवस्थापालनेन
 विश्वासवाक्यस्य श्रवणेन वा तत् कृतवान्? 6 लिपितमास्ते, एब्राहीम ईश्वरे विश्वसितुं स य विश्वासस्तरस्मै पुण्यार्थं गणितो भवतु, 7
 अतो ये विश्वासाश्रितास्त अवेब्राहीमः सन्ताना इति युष्मामि ज्ञायतां। 8 ईश्वरो भिन्नजातीयान् विश्वासेन सपुण्यीकरिष्यतीति पूर्व्यं
 ज्ञात्वा शास्त्रदाता पूर्व्यम् एब्राहीमं सुसंवादे श्रावयन् जगाद, त्वतो भिन्नजातीयाः सर्व्य आशिषं प्राप्स्यन्तीति। 9 अतो ये विश्वासाश्रितास्ते
 विश्वासिनेब्राहीमा साद्धं आशिषं लभन्ते। 10 यावन्तो लोका व्यवस्थायाः कर्म्मण्याश्रयन्ति ते सर्व्यं शापाधीना भवन्ति यतो लिपितमास्ते,
 यथा, "यः कश्चिद् अतस्य व्यवस्थाग्रन्थस्य सर्व्यवाक्यानि निश्चिद्रं न पालयति स शापत इति। " 11 ईश्वरस्य साक्षात् कोऽपि व्यवस्थया
 सपुण्यो न भवति तद् व्यक्तं यतः "पुण्यवान् मानवो विश्वासेन ज्ञुविष्यतीति" शास्त्रीयं वयः। 12 व्यवस्था तु विश्वाससम्बन्धिनी न
 भवति किन्त्वेतानि यः पालयिष्यति स अत्र तै ज्ञुविष्यतीति नियमसम्बन्धिनी। 13 श्रीष्टोऽस्मान् परिकीय व्यवस्थायाः शापात् मोचितवान्
 यतोऽस्माकं विनिमयेन स स्वयं शापास्येदमभवत् तदधि लिपितमास्ते, यथा, "यः कश्चित् तरावुल्लभ्यते सोऽभिशापत इति। " 14 तस्माद्
 श्रीष्टेन यीशुनेब्राहीम आशीर्भिन्नजातीयलोकेषु वर्तते तेन वयं प्रतिज्ञातम् आत्मानं विश्वासेन लब्धुं शक्नुमः। 15 हे भ्रातृगण मानुषाणां
 रीत्यनुसारेणाहं कथयामि केनचित् मानवेन यो नियमो निरयाधि तस्य विकृति वृद्धिर्वा केनापि न क्रियते। 16 परन्त्विब्राहीमे तस्य सन्तानाय
 य प्रतिज्ञाः प्रति शुश्रुविरे तत्र सन्तानशब्दं बहुवचनान्तम् अभूत्वा तव सन्तानायेत्येकवचनान्तं भवतु स य सन्तानः श्रीष्टे अत्र। 17
 अतः अत्रेवाहं वदामि, ईश्वरेण यो नियमः पुरा श्रीष्टमधि निरयाधि ततः परं त्रिंशदधिक्यतुःशतवत्सरेषु गतेषु स्थापिता व्यवस्था तं नियमं
 निरर्थकीकृत्य तदीयप्रतिज्ञा लोभुं न शक्नोति। 18 यस्मात् सम्पदधिकारो यदि व्यवस्थया भवति तर्हि प्रतिज्ञया न भवति किन्त्वीश्वरः प्रतिज्ञया
 तदधिकारित्वम् एब्राहीमेऽददात्। 19 तर्हि व्यवस्था किम्भूता? प्रतिज्ञा यस्मै प्रतिश्रुता तस्य सन्तानस्यागमनं यावद् व्यभिचारनिवारणार्थं
 व्यवस्थापि दत्ता, सा य दूतैराज्ञापिता मध्यस्थस्य करे समर्पिता य। 20 नैकस्य मध्यस्थो विधते किन्त्वीश्वर अत्र अत्र। 21 तर्हि व्यवस्था किम्
 ईश्वरस्य प्रतिज्ञानां विरुद्धा? तन्न भवतु। यस्माद् यदि सा व्यवस्था ज्ञुवनेदनेसमर्थाभविष्यत् तर्हि व्यवस्थयैव पुण्यलाभोऽभविष्यत्। 22
 किन्तु यीशुश्रीष्टे यो विश्वासस्तरसम्बन्धियाः प्रतिज्ञायाः इलं यद् विश्वासिलोकेभ्यो दीयते तदर्थं शास्त्रदाता सर्व्यन् पापाधीनान् गणयति। 23
 अतः अत्र विश्वासस्यानागतसमये वयं व्यवस्थाधीनाः सन्तो विश्वासस्योदयं यावद् रुद्धा एवारक्ष्यामहे। 24 एतयं वयं यद् विश्वासेन
 सपुण्यीभवामस्तदर्थं श्रीष्टस्य समीपम् अस्मान् नेतुं व्यवस्थाग्रथोऽस्माकं विनेता भवतु। 25 किन्त्वधुनागते विश्वासे वयं तस्य विनेतुरनधीना
 अभवाम। 26 श्रीष्टे यीशौ विश्वसनात् सर्व्यं यूयम् ईश्वरस्य सन्ताना जाताः। 27 यूयं यावन्तो लोकाः श्रीष्टे मञ्जिता अभवत सर्व्यं श्रीष्टं
 परिहितवन्तः। 28 अतो युष्मन्मध्ये धिडूटियूनानिनो ईसस्वतन्त्रयो यौषापुरुषयोश्च कोऽपि विशेषो नास्ति; सर्व्यं यूयं श्रीष्टे यीशावेक अत्र। 29
 किञ्च यूयं यदि श्रीष्टस्य भवथ तर्हि सुतराम् एब्राहीमः सन्तानाः प्रतिज्ञया सम्पदधिकारिणश्चाध्वे।

4 अहं वदामि सम्पदधिकारी यावद् बालस्तिष्ठति तावत् सर्व्यस्वस्याधिपतिः सन्नपि स दासात् केनापि विषयेण न विशिष्यते 2 किन्तु
 पित्रा निरूपितं समयं यावत् पालकानां धनाध्यक्षाणाञ्च निधस्तिष्ठति। 3 तद्दृष्टव्यमपि बाव्यकाले दासा एव संसारस्याक्षरमालाया अधीना

आस्महे। 4 अनन्तरं समये सम्पूर्णां गतवति व्यवस्थाधीनानां भोजनार्थम् 5 अस्माकं पुत्रत्वप्राप्त्यर्थं श्वरः स्त्रियां जातं व्यवस्थाया
अधीनीभूतञ्च स्वपुत्रं प्रेषितवान्। 6 यूयं सन्ताना अभवत तत्कारणाद् एश्वरः स्वपुत्रस्यात्मानां युष्माकम् अन्तःकरणानि प्रदितवान् स यात्मा
पितः पितरित्याह्वानं कारयति। 7 अत एदानीं यूयं न दासाः किन्तुः सन्ताना अेव तस्मात् सन्तानत्वाय्य श्रीष्टेनेश्वरीयसम्पदधिकारिणोऽप्याध्वे।
8 अपरञ्च पूर्वं यूयम् एश्वरं न ज्ञात्वा ये स्वभावातोऽनीश्वरास्तेषां दासत्वेऽतिष्ठत। 9 एदानीम् एश्वरं ज्ञात्वा यदि वेश्वरेण ज्ञाता यूयं
कथं पुनस्तानि विद्म्वानि तुच्छानि याक्षराणि प्रति परावर्तितुं शक्नुथ? यूयं किं पुनस्तेषां दासा भवितुमिच्छथ? 10 यूयं दिवसान् मासान्
तिथीन् संवत्सरांश्च सम्भन्यध्वे। 11 युष्मदर्थं मया यः परिश्रमोऽकारि स विद्म्वो जात एति युष्मानध्यदं भिभेमि। 12 हे भ्रातरः, अदं
यादृशोऽस्मि यूयमपि तादृशा भवतेति प्रार्थये यतोऽहमपि युष्मत्तुल्योऽहमं युष्माभिर्भमं किमपि नापराद्धं। 13 पूर्वमदं कलेवरस्य दौर्बल्येन
युष्मान् सुसंवाहम् अज्ञापयमिति यूयं जानीथ। 14 तदानीं मम परीक्षकं शारीरकलेशं दृष्ट्वा यूयं माम् अवज्ञाय ऋतीयितवन्तस्तन्नाडि
किन्वीश्वरस्य दूतमिव साक्षात् श्रीष्ट यीशुमिव वा मां गृहीतवन्तः। 15 अतस्तदानीं युष्माकं या धन्यताभवत् सा क्व गता? तदानीं यूयं यदि
स्वेषां नयनान्युपाटय मह्यं दातुम् अशक्यत तर्हि तदय्यकरिष्यतेति प्रमाणम् अदं ददामि। 16 साम्प्रतमदं सत्यवादित्वात् किं युष्माकं रिपु
र्जातोऽस्मि? 17 ते युष्मत्कृते स्पृहन्ते किन्तु सा स्पृहा कुत्सिता यतो यूयं तानधि यत् स्पृह्यं तदर्थं ते युष्मान् पृथक् कर्तुम् एच्छन्ति। 18 केवलं
युष्मत्समीपे ममोपस्थितिसमये तन्नाडि, किन्तु सर्वदेव भद्रमधि स्पृहन्तं भद्रं। 19 हे मम बालकाः, युष्मदन्तं यावत् श्रीष्टो मूर्तिमान् न भवति
तावद् युष्मत्कारणात् पुनः प्रसववेदनेन मम वेदना जायते। 20 अदमिदानीं युष्माकं सन्निधिं गत्वा स्वरान्तरेण युष्मान् सम्भाषितुं कामये यतो
युष्मानधि व्याकुलोऽस्मि। 21 हे व्यवस्थाधीनताकाङ्क्षिणः यूयं किं व्यवस्थाया वयनं न गृह्णीथ? 22 तन्मां वदत। लिभितमास्ते, एब्राहीमो द्वौ
पुत्रावासाते तयोरेको दास्यां द्वितीयश्च पत्न्यां जातः। 23 तयो यौ दास्यां जातः स शारीरिकनियमेन जज्ञे यश्च पत्न्यां जातः स प्रतिज्ञया जज्ञे।
24 एदमप्यानं दृष्टन्स्ववृत्तं। ते द्वे योषितावीश्वरीयसन्धी तयोरेका सीनयपर्वताद् उत्पन्ना दासजनयित्री य सा तु ङाजिरा। 25 यस्माद्
ङाजिराशब्देनारवदेशस्थसीनयपर्वतो बोध्यते, सा य वर्तमानाया यिज्ञाशालाम्बुध्याः सदृशी। यतः स्वभावैः सखिता सा दासत्व आस्ते। 26
किन्तु स्वर्गीया यिज्ञाशालाम्पुरी पत्नी सर्वेषाम् अस्माकं माता यास्ते। 27 यादृशं लिभितम् आस्ते, "वन्द्ये सन्तानहीने त्वं स्वयं जयजयं कुरु।
अप्रसूते त्वयोल्लासो जयाशब्दश्च गीयतां। यत अेव सनाथाया योषितः सन्तते गीणात्। अनाथा या भवेन्नारी तदपत्यानि भूरिशः।" 28 हे
भ्रातृगण, एभडाद् एव वयं प्रतिज्ञया जाताः सन्तानाः। 29 किन्तु तदानीं शारीरिकनियमेन जातः पुत्रो यद्दद् आत्मिकनियमेन जातं पुत्रम् उपाद्रवत्
तथाधुनापि। 30 किन्तु शास्त्रे किं लिभितं? "त्वम् एमां दासीं तस्याः पुत्रञ्चापसारय यत अेष दासीपुत्रः पत्नीपुत्रेण समं नोत्तराधिकारी
भविष्यतीति।" 31 अतअेव हे भ्रातरः, वयं दास्याः सन्ताना न भूत्वा पाल्याः सन्ताना भवामः।

5 श्रीष्टोऽस्मभ्यं यत् स्वातन्त्र्यं दत्तवान् यूयं तत्र स्थिरास्तिष्ठत दासत्वयुगेन पुनर्न निबध्यध्वं। 2 पश्यतादं पौलो युष्मान् वदामि यदि
छिन्नत्वयो भवथ तर्हि श्रीष्टेन किमपि नोपकारिष्यध्वे। 3 अपरं यः कश्चित् छिन्नत्वग् भवति स कृत्स्नव्यवस्थायाः पालनम् एश्वराय
धारयतीति प्रमाणं ददामि। 4 युष्माकं यावन्तो लोका व्यवस्थया सपुण्यीभवितुं येष्टन्ते ते सर्वे श्रीष्टाद् भ्रष्टा अनुग्रहात् पतितश्च। 5 यतो
वयम् आत्मना विश्वासात् पुण्यलाभाशासिद्धं प्रतीक्षामहे। 6 श्रीष्टे यीशौ त्वच्छेदात्कछेदयोः किमपि गुणं नास्ति किन्तु प्रेम्ना सद्गो विश्वास
अेव गुणयुक्तः। 7 पूर्वं यूयं सुन्दरम् अधावत किन्त्वदानीं केन बाधां प्राप्य सत्यातां न गृह्णीथ? 8 युष्माकं सा मति र्भुष्मदाह्वानकारिण
एश्वरान् जाता। 9 विकारः कृत्स्नशक्तूनां स्वल्पकिंएवेन जसयते। 10 युष्माकं मति र्दिकारं न गमिष्यतीत्यदं युष्मानधि प्रभुनाशंसः किन्तु यो
युष्मान् विचारयति स यः कश्चिद् भवेत् समुचितं दण्डं प्राप्स्यति। 11 परन्तु हे भ्रातरः, यद्यहम् एदानीम् अपि त्वच्छेदं प्रचारयेयं तर्हि कुत
उपद्रवं भुञ्जिय? तत्कृते कुशं निर्वर्धाम् अभविष्यत्। 12 ये जना युष्माकं याञ्जल्यं जनयन्ति तेषां छेदनमेव मयाभिलष्यते। 13 हे भ्रातरः, यूयं
स्वातन्त्र्यार्थम् आहूता आध्वे किन्तु तत्स्वातन्त्र्यद्वारेण शारीरिकभावो युष्मान् न प्रविशतु। यूयं प्रेम्ना परस्परं परियथ्यां कुरुध्वं। 14 यस्मात्
त्वं समीपवासिनि स्ववत् प्रेमं कुर्यां एत्येकाज्ञा कृत्स्नाया व्यवस्थायाः सारसंग्रहः। 15 किन्तु यूयं यदि परस्परं दंष्टयध्वे दशाशयध्वे य तर्हि
युष्माकम् अकोऽन्येन यन्न ग्रस्यते तत्र युष्माभिः सावधानैर्भवितव्यं। 16 अदं ब्रवीमि यूयम् आत्मिकायारं कुरुत शारीरिकामिलाषं मा
पूरयत। 17 यतः शारीरिकामिलाष आत्मनो विपरीतः, आत्मिकामिलाषश्च शरीरस्य विपरीतः, अनयोरुभयोः परस्परं विरोधो विधते
तेन युष्माभि र्यद् अभिलष्यते तन्न कर्तव्यं। 18 यूयं यधात्मना विनीयध्वे तर्हि व्यवस्थाया अधीना न भवथ। 19 अपरं परदारगमनं
वेश्यागमनम् अशुचिता कामुकता प्रतिमापूजनम् 20 इन्द्रजालं शत्रुत्वं विवाहोऽन्तर्ज्वलनं क्रोधः कलहोऽनैक्यं 21 पार्थक्यम् एर्ष्यां वधो

भक्तत्वं लम्पटत्वमित्यादीनि स्पष्टत्वेन शारीरिकभावस्य कर्माणि सन्ति। पूर्वं यद्वत् मया कथितं तद्वत् पुनरपि कथ्यते ये जना अतादृशानि कर्माण्यायन्ति तैरीश्वरस्य राज्येऽधिकारः कदाय न लप्स्यते। 22 किञ्च प्रेमानन्दः शान्तिश्चिरसङ्घिष्यता हितैषिता लभ्यते विश्वास्यता तितिक्षा 23 परिमितभोजित्वमित्यादीन्यात्मनः इलानि सन्ति तेषां विरुद्धा कापि व्यवस्था नहि। 24 ये तु भ्रूष्यस्य लोकारस्ते रिपुभिरभिलाषैश्च सङ्घितं शारीरिकभावं कुशे निहतवन्तः। 25 यदि वयम् आत्मना श्रुवामस्तर्ह्यात्मिकायारोऽस्माभिः कर्त्तव्यः, 26 दर्पः परस्परं निर्भर्त्सनां द्वेषश्चास्माभिर्न कर्त्तव्यानि।

6 हे भ्रातरः, युष्माकं कश्चिद् यदि कस्मिंश्चित् पापे पतति तर्ह्यात्मिकभावयुक्तै युष्माभिस्तिक्ष्णाभावं विधाय स पुनरुत्थाप्यतां यूयमपि यथा तादृकपरीक्षायां न पतथ तथा सावधाना भवत। 2 युष्माकम् अङ्कैको जनः परस्य भारं वल्वनेन प्रकरोशु भ्रूष्यस्य विधिं पालयत। 3 यदि कश्चन क्षुद्रः सन् स्वं मडान्तं मन्यते तर्हि तस्यात्मवञ्चना जायते। 4 अत अङ्कैकेन जनेन स्वकीयकर्माणाः परीक्षा क्रियतां तेन परं नालोक्य केवलम् आत्मालोडनात् तस्य श्लघा सम्भविष्यति। 5 यत अङ्कैको जनः स्वकीयं भारं वक्ष्यति। 6 यो जनो धर्मोपदेशं लभते स उपदेष्टारं स्वीयस्वर्गसम्पत्तेर्भागिनं करोतु। 7 युष्माकं भ्रान्तिर्न भवतु, ईश्वरो नोपहसितव्यः, येन यद् भीजम् उच्यते तेन तज्जातं शस्यं कर्त्तव्यते। 8 स्वशरीरार्थं येन भीजम् उच्यते तेन शरीराद् विनाशरूपं शस्यं लप्स्यते किन्वात्मनः कृते येन भीजम् उच्यते तेनात्मतोऽनन्तश्रुवितरूपं शस्यं लप्स्यते। (aīgnios 9166) 9 सत्कर्मकराणोऽस्माभिरभ्रान्तैर्भवितव्यं यतोऽकलान्तौस्तिष्ठद्भिरस्माभिरुपयुक्तसमये तत् इलानि लप्स्यन्ते। 10 अतो यावत् समयस्तिष्ठति तावत् सर्वान् प्रति विशेषतो विश्वासवेश्मवासिनः प्रत्यस्माभिर्हितायारः कर्त्तव्यः। 11 हे भ्रातरः, अहं स्वहस्तेन युष्मान् प्रति कियद्भूत् पत्रं लिपितवान् तद् युष्माभिर्दृश्यतां। 12 ये शारीरिकविषये सुदृश्या भवितुमिच्छन्ति ते यत् भ्रूष्यस्य कुशस्य कारणाद्गुपद्रवस्य भागिनो न भवन्ति केवलं तदर्थं त्यक्छेदे युष्मान् प्रवर्त्तयन्ति। 13 ते त्यक्छेदत्राङ्घ्रिणोऽपि व्यवस्थां न पालयन्ति किन्तु युष्मच्छरीरात् श्लाघालाभार्थं युष्माकं त्यक्छेदम् ईच्छन्ति। 14 किन्तु येनाहं संसाराय हतः संसारोऽपि मह्यं हतस्तदस्मत्प्रभो र्यीशुभ्रूष्यस्य कुशं विनान्यत्र कुत्रापि मम श्लाघनं कदापि न भवतु। 15 भ्रूष्ये यीशौ त्यक्छेदात्यक्छेदयोः किमपि गुणं नास्ति किन्तु नवीना सृष्टिरेव गुणयुक्ता। 16 अपरं यावन्तो लोका अतस्मिन् मार्गे यरन्ति तेषाम् ईश्वरीयस्य कृत्स्नस्येस्त्रायेलश्च शान्तिर्दयालाभश्च भूयात्। 17 हतः परं कोऽपि मां न क्लिश्नातु यस्माद् अहं स्वगात्रे प्रभो र्यीशुभ्रूष्यस्य चिह्नानि धारये। 18 हे भ्रातरः अस्माकं प्रभो र्यीशुभ्रूष्यस्य प्रसादो युष्माकम् आत्मनि स्थेयात्। तथास्तु।

ॐङ्किलः

1 ॐश्वरस्येच्छया यीशुप्रीष्टस्य प्रेरितः पौल ॐङ्किलनगरस्थान् पवित्रान् प्रीष्टयीशौ विश्वासिनो लोकान् प्रति पत्रं लिखति | 2 अस्माकं तातस्येश्वरस्य प्रभो यीशुप्रीष्टस्य यानुग्रहः शान्तिश्च युष्मासु वर्ततां | 3 अस्माकं प्रभो यीशोः प्रीष्टस्य तात ॐश्वरो धन्यो भवतु; यतः स प्रीष्टेनास्मभ्यं सर्वम् आध्यात्मिकं स्वर्गायवरं दत्तवान् | 4 वयं यत् तस्य समक्षं प्रेम्ना पवित्रा निष्कलङ्गाश्च भवामस्तदर्थं स जगतः सृष्टे पूर्वं तेनास्मान् अभिरोचितवान्, निजाम्बिलषितानुरोधाय 5 यीशुना प्रीष्टेन स्वस्य निमित्तं पुत्रवपदेऽस्मान् स्वकीयानुग्रहस्य महत्त्वस्य प्रशंसार्थं पूर्वं नियुक्तवान् | 6 तस्माद् अनुग्रहात् स येन प्रियतमेन पुत्रेणास्मान् अनुगृहीतवान्, 7 वयं तस्य शोषितेन मुक्तिम् अर्थातः पापक्षमं लब्धवन्तः | 8 तस्य य ॐदृशोऽनुग्रहनिधिस्तस्मात् सोऽस्मभ्यं सर्वविधं ज्ञानं बुद्धिञ्च बाहुल्यरूपेण वितरितवान् | 9 स्वर्गपृथिव्यो र्यधद् विधत्ते तत्सर्वं स प्रीष्टे संग्रहीष्यतीति तितैषिणा 10 तेन कृतो यो मनोरथः सम्पूर्णातां गतवत्सु समयेषु साधयितव्यस्तमधि स स्वकीयाम्बिलाषस्य निगूढं भावम् अस्मान् ज्ञापितवान् | 11 पूर्वं प्रीष्टे विश्वासिनो ये वयम् अस्मत्तो यत् तस्य महिम्नः प्रशंसा जायते, 12 तदर्थं यः स्वकीयेच्छायाः मन्त्रज्ञातः सर्वाणि साधयति तस्य मनोरथाद् वयं प्रीष्टेन पूर्वं निरूपिताः सन्तोऽधिकारिणो जाताः | 13 यूयमपि सत्यं वाक्यम् अर्थातः युष्मत्पत्रिणास्य सुसंवादे निशम्य तस्मिन्नेव प्रीष्टे विश्वसितवन्तः प्रतिज्ञातेन पवित्रेणात्मना मुद्रयेवाङ्गिताश्च | 14 यतस्तस्य महिम्नः प्रकाशाय तेन कीतानां लोकानां मुक्ति र्यावन् भविष्यति तावत् स आत्मास्माकम् अधिकारित्वस्य सत्यङ्कारस्य पारस्वरूपो भवति | 15 प्रभो यीशो युष्माकं विश्वासः सर्वेषु पवित्रलोकेषु प्रेम यास्त एति वार्तां श्रुत्वाऽहमपि 16 युष्मानधि निरन्तरम् ॐश्वरं धन्यं वदन् प्रार्थनासमये य युष्मान् स्मरन् वरमिमं यायामि | 17 अस्माकं प्रभो यीशुप्रीष्टस्य तातो यः प्रभावाकर ॐश्वरः स स्वकीयतत्त्वज्ञानाय युष्मभ्यं ज्ञानजनकम् प्रकाशितवाक्यबोधकत्रात्मानं देयात् | 18 युष्माकं ज्ञानयक्ष्मिषि य दीप्तियुक्तानि कृत्वा तस्याह्वानं कीदृश्या प्रत्याशया सम्बलितं पवित्रलोकानां मध्ये तेन दत्तोऽधिकारः कीदृशः प्रभावनिधि विश्वासिषु यास्मासु प्रकाशमानस्य 19 तदीयमहापराक्रमस्य महत्वं कीदृग् अनुपमं तत् सर्वं युष्मान् ज्ञापयतु | 20 यतः स यस्याः शक्तिः प्रभवतां प्रीष्टे प्रकाशयन् मृतगणमध्यात् तम् उत्थापितवान्, 21 अधिपतित्वपदं शासनपदं पराक्रमो राजत्वञ्चेतिनामानि यावन्ति पदानीऽ लोके परलोके य विधन्ते तेषां सर्वेषाम् ॐर्द्ध्वे स्वर्गे निजदक्षिणपार्श्वे तम् उपवेशितवान्, (aiōn g165) 22 सर्वाणि तस्य यराण्योरधो निहितवान् या समितिस्तस्य शरीरं सर्वत्र सर्वेषां पूरयितुः पूरकञ्च भवति तं तस्या मूर्द्धानं कृत्वा 23 सर्वेषाम् उपर्युपरि नियुक्तवांश्च सैव शक्तिरस्मास्वपि तेन प्रकाशयते |

2 पुरा यूयम् अपराधीः पापैश्च मृताः सन्तस्तान्यायन्त ॐल्लोकस्य संसारानुसारेणाकाशराज्यस्याधिपतिम् (aiōn g165) 2 अर्थातः साम्प्रतम् आज्ञालङ्घितेषु कर्मकारिणाम् आत्मानम् अन्वव्रजत | 3 तेषां मध्ये सर्वे वयमपि पूर्वं शरीरस्य मनस्कामनायाञ्चेलां साधयन्तः स्वशरीरस्याम्बिलाषान् आयराम सर्वेऽन्य एव य स्वभावतः क्रोधमजान्यभवाम | 4 किन्तु करुणामिधिरेश्वरो येन महत्प्रेम्नास्मान् दधितवान् 5 तस्य स्वप्रेम्नो बाहुल्याद् अपराधी भूतान्धस्मान् प्रीष्टेन सह ज्वितवान् यतोऽनुग्रहाद् यूयं परित्राणं प्राप्ताः | 6 स य प्रीष्टेन यीशुनास्मान् तेन सार्द्धम् उत्थापितवान् स्वर्गं उपवेशितवांश्च | 7 ॐत्थं स प्रीष्टेन यीशुनास्मान् प्रति स्वहितैषितया भावियुगेषु स्वकीयानुग्रहस्यानुपमं निर्धि प्रकाशयितुम् ॐच्छति | (aiōn g165) 8 यूयम् अनुग्रहाद् विश्वासेन परित्राणं प्राप्ताः, तस्य युष्मन्मूलकं नहि किन्वीश्वरस्यैव दानं, 9 तत् कर्माणां इलम् अपि नहि, अतः केनापि न श्लाघितव्यं | 10 यतो वयं तस्य कार्थं प्राग् ॐश्वरेण निरूपिताभिः सन्धियाभिः कालयापनाय प्रीष्टे यीशौ तेन मृष्टाश्च | 11 पुरा जन्मना भिन्नजातीया इस्तकृतं त्यक्छेदं प्राप्ते लोकेऽस्थिन्नत्वय एतिनाम्ना ष्याता ये यूयं ते युष्माभिरिदं स्मर्तव्यं 12 यत् तस्मिन् समये यूयं प्रीष्टाद् भिन्ना ॐन्नायेललोकानां सहवासार्हा दूरस्थाः प्रतिज्ञासम्बलितनियमानां बधिः स्थिताः सन्तो निराशा निरीश्वराश्च जगत्याध्वम् ॐति | 13 किन्त्वधुना प्रीष्टे यीशावाग्रयं प्राप्य पुरा दूरवर्तिनो यूयं प्रीष्टस्य शोषितेन निकटवर्तिनोऽभवत | 14 यतः स अेवास्माकं सन्धिः स द्वयम् अकीकृतवान् शत्रुताऽपिशी मध्यवर्तिनी प्रभेदकमितिं भग्नवान् एऽऽज्ञायुक्तं विधिशास्त्रं स्वशरीरेण लुप्तवांश्च | 15 यतः स सन्धिं विधाय तौ द्वौ स्वस्मिन् अेकं नुतनं मानवं कर्तुं 16 स्वकीयकुशे शत्रुतां निलय्य तेनैवैकस्मिन् शरीरे तयो द्वयोरीश्वरेण सन्धिं कारयितुं निश्चयतवान् | 17 स यागत्य दूरवर्तिनो युष्मान् निकटवर्तिनोऽस्मांश्च सन्धे मङ्गलवार्तां ज्ञापितवान् | 18 यतस्तस्माद् ॐभयपक्षीया वयम् अेकेनात्मना पितुः समीपं गमनाय सामर्थ्यं प्राप्तवन्तः | 19 अत एदानीं यूयम् असम्पर्कया विदेशिनश्च न तिष्ठन्तः पवित्रलोकेः सहवासिन ॐश्वरस्य वेश्मवासिनश्चाध्वे | 20 अपरं प्रेरिता भविष्यद्वादिनश्च यत्र भित्तिमूलस्वरूपास्तत्र यूयं तस्मिन् मूले नियीध्वे तत्र य स्वयं यीशुः

श्रीष्टः प्रधानः कोऽस्थप्रस्तरः | 21 तेन कृत्स्ना निम्नितिः संग्रथ्यमाना प्रभोः पवित्रं मन्दिरं भवितुं वद्धते | 22 यूयमपि तत्र संग्रथ्यमाना आत्मनेश्वरस्य वासस्थानं भवथ |

3 अतो हेतो भिन्नजातीयानां युष्माकं निमित्तं यीशुश्रीष्टस्य बन्दी यः सोऽडं पौलो ब्रवीमि | 2 युष्मदर्थम् एश्वरेण मह्यं दत्तस्य वरस्य नियमः कीदृशस्तद् युष्माभिरश्रावीति मन्ये | 3 अर्थतः पूर्वं मया संक्षेपेण यथा लिखितं तथां प्रकाशितवाक्येनेश्वरस्य निगूढं भावं ज्ञापितोऽभवत् | 4 अतो युष्माभिरस्तत् पठित्वा श्रीष्टमधि तस्मिन्निगूढे भावे मम ज्ञानं कीदृशं तद् भोत्स्यते | 5 पूर्वयुगेषु मानवसन्तानास्तं ज्ञापिता नासन् किन्त्वधुना स भावस्तस्य पवित्रान् प्रेरितान् भविष्यद्वादिनश्च प्रत्यात्मना प्रकाशितोऽभवत्; 6 अर्थत एश्वरस्य शक्तैः प्रकाशात् तस्यानुग्रहेण यो वरो मह्यम् अद्यापि तेनाडं यस्य सुसंवाद्यस्य परिचारकोऽभवत्, 7 तद्वारा श्रीष्टेन भिन्नजातीया अन्यैः सार्द्धम् अेकाधिकारा अेकशरीरा अेकस्याः प्रतिज्ञाया अंशिनश्च भविष्यन्तीति | 8 सर्वेषां पवित्रलोकाणां क्षुद्रतमाय मह्यं वरोऽयम् अद्यापि यद् भिन्नजातीयानां मध्ये बोधागयस्य गुणनिधेः श्रीष्टस्य मङ्गलवार्ता प्रचारयामि, 9 कालावस्थातः पूर्वस्माद्य यो निगूढभावा एश्वरे गुप्त आसीत् तदीयनियमं सर्वान् ज्ञापयामि | (aiōn g165) 10 यत एश्वरस्य नानाज्ञं ज्ञानं यत् साम्प्रतं समित्या स्वर्गे प्राधान्यपराक्रमयुक्तानां दूतानां निकटे प्रकाशयते तदर्थं स यीशुना श्रीष्टेन सर्वार्थिणि सृष्टवान् | 11 यतो वयं यस्मिन् विश्वस्य दृढभक्त्या निर्भयताम् एश्वरस्य समागमे सामर्थ्यञ्च 12 प्राप्तवन्तस्तस्माकं प्रभुं यीशुं श्रीष्टमधि स कालावस्थायाः पूर्वं तं मनोरथं कृतवान् | (aiōn g165) 13 अतोऽडं युष्मन्निमित्तं दुःखभोगेन क्लान्तिं यन् गच्छामीति प्रार्थये यतस्तदेव युष्माकं गौरवं | 14 अतो हेतोः स्वर्गपृथिव्योः स्थितः कृत्स्नो वंशो यस्य नाम्ना विख्यातस्तम् 15 अस्मत्प्रभो यीशुश्रीष्टस्य पितरमुद्दिश्याडं जानुनी पातयित्वा तस्य प्रभावनिधितो वरमिमं प्रार्थये | 16 तस्यात्मना युष्माकम् आन्तरिकपुरुषस्य शक्तं वृद्धिः क्रियतां | 17 श्रीष्टस्तु विश्वासेन युष्माकं हृदयेषु निवसतु | प्रेमणि युष्माकं बद्धमूलत्वं सुस्थिरत्वञ्च भवतु | 18 एत्थं प्रस्थताया दीर्घताया गभीरताया उच्यतायाश्च बोधाय सर्वैः पवित्रलोकैः प्राच्यं सामर्थ्यं युष्माभिर्लभ्यतां, 19 ज्ञानातिरिक्तं श्रीष्टस्य प्रेम ज्ञायताम् एश्वरस्य सम्पूर्णवृद्धिपर्यन्तं युष्माकं वृद्धिर्भवतु य | 20 अस्माकम् अन्तरे या शक्तिः प्रकाशते तथा सर्वार्थिणिरिक्तं कर्म कुर्वन् अस्माकं प्रार्थनां कल्पनात्प्रतिक्रियतुं यः शक्नोति 21 श्रीष्टयीशुना समिते मध्ये सर्वेषु युगेषु तस्य धन्यवादे भवतु | एति | (aiōn g165)

4 अतो बन्दिरडं प्रभो नाम्ना युष्मान् विनये यूयं येनाह्वानेनाडूतास्तदुपयुक्तरूपेण 2 सर्वथा नम्रतां मूढतां तितिक्षां परस्परं प्रभ्ना सडिष्युताञ्चारत | 3 प्राणयबन्धनेन यात्मन अेक्यं रक्षितुं यतध्वं | 4 यूयम् अेकशरीरा अेकात्मनश्च तद्द आह्वानेन यूयम् अेकप्रत्याशाप्राप्तये समाडूताः | 5 युष्माकम् अेकः प्रभुरेको विश्वास अेकं मञ्जन्, सर्वेषां तातः 6 सर्वार्थपरिस्थः सर्वव्यापी सर्वेषां युष्माकं मध्यवर्ती यैक एश्वर आस्ते | 7 किन्तु श्रीष्टस्य दानपरिमाणानुसाराद् अस्माकम् अेकैकस्मै विशेषो वरोऽद्यापि | 8 यथा लिखितम् आस्ते, "उर्ध्वम् आरुह्य जेतृन् स विजित्य बन्दिनोऽकरोत् | ततः स मनुजैर्भ्योऽपि स्वीयान् व्यश्राणयद् वरान् | " 9 उर्ध्वम् आरुह्योतिवाक्यस्यायमर्थः स पूर्वं पृथिवीज्ञं सर्वार्थःस्थितं स्थानम् अवतीर्णवान्; 10 यश्रावतीर्णवान् स अेव स्वर्गाणाम् उपर्युपर्याडूढवान् यतः सर्वार्थिणि तेन पूरयितव्यानि | 11 स अेव य कांश्चन प्रेरितान् अपरान् भविष्यद्वादिनोऽपरान् सुसंवाद्यप्रचारकान् अपरान् पालकान् उपेक्षकांश्च नियुक्तवान् | 12 यावद् वयं सर्वे विश्वासस्येश्वरपुत्रविषयकस्य तत्त्वज्ञानस्य यैक्यं सम्पूर्णं पुरुषार्थञ्चार्थतः श्रीष्टस्य सम्पूर्णपरिमाणस्य समं परिमाणं न प्राप्नुमस्तावत् 13 स परिचर्याकर्मसाधनाय श्रीष्टस्य शरीरस्य निष्ठायै य पवित्रलोकाणां सिद्धतायास्तादृशम् उपायं निश्चितवान् | 14 अतअेव मानुषाणां यातुरीतो भ्रमकधूर्ततायाश्छलाय ज्ञातेन सर्वोण शिखावायुना वयं यद् बालका एव द्रोलायमाना न भ्राम्याम एत्यस्माभिर् रीतितव्यं, 15 प्रभ्ना सत्यताम् आचरद्भिः सर्वविषये श्रीष्टम् उद्दिश्य वृद्धित्वञ्च, यतः स मूर्द्धा, 16 तस्मात्सैकैकस्याडस्य स्वस्वपरिमाणानुसारेण साहाय्यकरणाद् उपकारकैः सर्वैः सन्धिभिः कृत्स्नस्य शरीरस्य संयोगे सम्मिलने य ज्ञाते प्रभ्ना निष्ठां लभमानं कृत्स्नं शरीरं वृद्धिं प्राप्नोति | 17 युष्मान् अडं प्रभुनेडं ब्रवीम्यादिशामि य, अन्ये भिन्नजातीया एव यूयं पून मयिरत | 18 यतस्ते स्वमनोमायाम् आचरन्त्यान्तरिकाज्ञानात् मानसिककाठिन्याय तिमिरावृतबुद्धय एश्वरीयज्ज्वनस्य बगीर्भूताश्च भवन्ति, 19 स्वान् यैतन्शून्यान् कृत्वा य लोभेन सर्वविधाशौचाचरणाय लम्पटतायां स्वान् समर्पितवन्तः | 20 किन्तु यूयं श्रीष्टे न तादृशं परिचितवन्तः, 21 यतो यूयं तं श्रुतवन्तो या सत्या शिक्षा यीशुतो लभ्या तदनुसारात् तदीयोपदेशं प्राप्तवन्तश्चेति मन्ये | 22 तस्मात् पूर्वकालिकाचरकारी यः पुरातनपुरुषो मायाभिलाषैर् नश्यति तं त्यक्त्वा युष्माभिर् मानसिकभावो नूतनीकर्तव्यः, 23 यो नवपुरुष एश्वरानुग्रहेण पुण्येन सत्यतासहितेन 24 धार्मिकत्वेन य सृष्टः स

अव परिधातव्यश्च | 25 अतो यूयं सर्व्वे मिथ्याकथनं परित्यज्य समीपवासिभिः सह सत्यालापं कुरुत यतो वयं परस्परम् अङ्गप्रत्यङ्गा भवामः | 26 अपरं क्रोधे जाते पापं मा कुरुध्वम्, अशान्ते युष्माकं रोषेसूय्योऽस्तं न गच्छतु | 27 अपरं शयताने स्थानं मा दत्त | 28 योरः पुनश्चैर्य्यं न करोतु किन्तु दीनाय दाने सामर्थ्यं यज्ज्जायते तदर्थं स्वकराभ्यां सद्गुत्वा परिश्रमं करोतु | 29 अपरं युष्माकं वदनेभ्यः कोऽपि कदालापो न निर्गच्छतु, किन्तु येन श्रोतुरुपकारो जायते तादृशः प्रयोजनीयनिष्ठायै इलदायक आलापो युष्माकं भवतु | 30 अपरञ्च यूयं मुक्तिदिनपर्यन्तम् एश्वरस्य येन पवित्रेणात्मना मुद्रयाङ्गिता अभवत तं शोकान्वितं मा कुरुत | 31 अपरं कटुवाक्यं रोषः कोषः कलहो निन्दः सर्व्वविधद्वेषश्चैतानि युष्माकं मध्याद् दूरीभवन्तु | 32 यूयं परस्परं हितैषिणः कोमलान्तःकरणाश्च भवत | अपरम् एश्वरः श्रीष्टेन यद्दद युष्माकं दोषान् क्षमितवान् तद्दद यूयमपि परस्परं क्षमध्वं |

5 अतो यूयं प्रियबालका एवेश्वरस्यानुकारिणो भवत, 2 श्रीष्ट एव प्रेमाचारं कुरुत य, यतः सोऽस्मासु प्रेम कृतवान् अस्माकं विनिमयेन यात्मनिवेदनं कृत्वा ग्राह्यसुगन्धार्थकम् उपहारं बलिञ्चेश्वराय दत्तवान् | 3 किन्तु वेश्यागमनं सर्व्वविधाशौचक्रिया लोभश्चैतेषाम् उच्यारणमपि युष्माकं मध्ये न भवतु, अतदेव पवित्रलोकानाम् उचितं | 4 अपरं कुत्सितालापः प्रलापः श्लेषोक्तिश्च न भवतु यत अेतान्यनुयितानि किन्तु वीश्वरस्य धन्यवाद्यो भवतु | 5 वेश्यागाम्यशौचाचारौ देवपूजक एव गण्यो लोभी चैतेषां कोषि श्रीष्टस्य राज्येऽर्थत एश्वरस्य राज्ये कमध्यधिकारं न प्राप्स्यतीति युष्माभिः सम्यक् ज्ञायतां | 6 अनर्थकवाक्येन कोऽपि युष्मान् न वञ्चयतु यतस्तादृगाचारदहेतोरनाज्ञाग्राह्येषु लोकेष्वीश्वरस्य कोपो वर्तते | 7 तस्माद् यूयं तैः सहभागिनो न भवत | 8 पूर्व्वं यूयम् अन्धकारस्वरूपा आध्वं किन्विदानीं प्रभुना दीप्तिस्वरूपा भवथ तस्माद् दीपतेः सन्ताना एव समाचरत | 9 दीपते र्यत् इलं तत् सर्व्वविधहितैषितायां धर्मं सत्यालापे य प्रकाशते | 10 प्रभवे यद् रोयते तत् परीक्षध्वं | 11 यूयं तिमिरस्य विङ्गलकर्मणाम् अंशिनो न भूत्वा तेषां दोषित्वं प्रकाशयत | 12 यतस्ते लोका रलमि यद् यद् आचरन्ति तदुच्यारणम् अपि लज्जज्जनकं | 13 यतो दीपत्या यद् यत् प्रकाशयते तत् तथा यकास्यते यथ्य यकास्ति तद् दीप्तिस्वरूपं भवति | 14 अतत्कारणाद् उक्तम् आस्ते, "हे निद्रित प्रभुध्यस्व मृतोभ्यश्चोत्थितं कुरु | तत्कृतं सूय्यवत् श्रीष्टः स्वयं त्वां धोतयिष्यति | " 15 अतः सावधाना भवत, अज्ञाना एव माचरत किन्तु ज्ञानिन एव सतर्कम् आचरत | 16 समयं बहुभूयं गणयध्वं यतः काला अबद्राः | 17 तस्माद् यूयम् अज्ञाना न भवत किन्तु प्रभोरभिमतं किं तदवगता भवत | 18 सर्व्वनाशजनकं सुरापानेन मत्ता मा भवत किन्वात्मना पूर्यध्वं | 19 अपरं गीते गानैः पारमार्थिककीर्तनैश्च परस्परम् आलपन्तो मनसा सार्द्धं प्रभुम् उद्दिश्य गायत वाद्ययत य | 20 सर्व्वदा सर्व्वविषयेऽस्मत्प्रभो वीशोः श्रीष्टस्य नाम्ना तातम् एश्वरं धन्यं वदत | 21 यूयम् एश्वराद् भूताः सन्त अन्येऽपरेषां वशीभूता भवत | 22 हे योषितः, यूयं यथा प्रभोस्तथा स्वस्वस्वामिनो वशङ्गता भवत | 23 यतः श्रीष्टो यद्दत्त समिते भूर्द्धां शरीरस्य त्राता य भवति तद्दत्त स्वामी योषितो भूर्द्धां | 24 अतः समिति र्दत्त श्रीष्टस्य वशीभूता तद्दद योषिद्विरपि स्वस्वस्वामिनो वशता स्वीकर्तव्या | 25 अपरञ्च हे पुरुषाः, यूयं श्रीष्ट एव स्वस्वयोषित्सु प्रीयध्वं | 26 स श्रीष्टोऽपि समितौ प्रीतवान् तस्याः कृते य स्वप्राणान् त्यक्तवान् यतः स वाक्ये जलमज्जनेन तां परिष्कृत्य पावयितुम् 27 अपरं तिलकवल्यादिविहीनां पवित्रां निष्कलङ्गाञ्च तां समितिं तेजस्विनीं कृत्वा स्वदस्ते समर्पयितुं ग्राभिलषितवान् | 28 तस्मात् स्वतनुवत् स्वयोषिति प्रेमकराणं पुरुषस्योचितं, येन स्वयोषिति प्रेम क्रियते तेनात्मप्रेम क्रियते | 29 कोऽपि कदापि न स्वकीयां तनुम् ऋतीयितवान् किन्तु सर्व्वं तां विभ्रति पुष्पान्ति य | श्रीष्टोऽपि समितिं प्रति तदेव करोति, 30 यतो वयं तस्य शरीरस्याङ्गानि मांसारथीनि य भवामः | 31 अतदर्थं मानवः स्वमातापितरो परित्यज्य स्वभार्यायाम् आसक्षयति तौ द्वौ जनवादेकौ भविष्यतः | 32 अतन्निगूढवाक्यं गुरुतरं मया य श्रीष्टसमिती अधि तद् उच्यते | 33 अतअव युष्माकम् अकैको जन आत्मवत् स्वयोषिति प्रीयतां भार्यापि स्वामिनं समाहर्तुं यततां |

6 हे बालकाः, यूयं प्रभुम् उद्दिश्य पित्रोराज्ञाग्राह्यिणो भवत यतस्तत् न्याय्यं | 2 त्वं निजपितरं मातरञ्च सम्भन्यस्वेति यो विधिः स प्रतिज्ञायुक्तः प्रथमो विधिः 3 इलतस्तस्मात् तव कल्याणं देशे य दीर्घकालम् आयु भविष्यतीति | 4 अपरं हे पितरः, यूयं स्वबालकान् मा रोषयत किन्तु प्रभो विनीत्यादेशाभ्यां तान् विनयत | 5 हे दासाः, यूयं श्रीष्टम् उद्दिश्य सभयाः कम्पान्विताश्च भूत्वा सरदान्तःकरणैरैहिकप्रभूनाम् आज्ञाग्राह्यिणो भवत | 6 दृष्टिगोचरीयपरिचर्य्यया मानुषेभ्यो रोयितुं मा यतध्वं किन्तु श्रीष्टस्य दासा एव निविष्टमनोभिरीश्वरस्येच्छां साधयत | 7 मानवान् अनुद्दिश्य प्रभुमेवोद्दिश्य सद्भावेन दास्यकर्म कुरुध्वं | 8 दासमुक्तयो र्येन यत् सत्कर्म क्रियते तेन तस्य इलं प्रभुतो लप्स्यत इति जानीत य | 9 अपरं हे प्रभवः, युष्माभिर्भर्त्सनं विहाय तान् प्रति न्याय्याचरणं क्रियतां यश्च कस्यापि पक्षपातं न करोति

યુષ્માકમપિ તાદૃશ એકઃ પ્રભુઃ સ્વર્ગે વિધત ઇતિ જ્ઞાયતાં | 10 અધિકન્તુ હે ભ્રાતરઃ, યૂયં પ્રભુના તસ્ય વિક્રમયુક્તશક્ત્યા ચ બલવન્તો ભવત |
 11 યૂયં ચત્ શયતાનશ્છલાનિ નિવારયિતું શક્નુથ તદર્થમ્ ઈશ્વરીયસુસજ્જાં પરિઘદ્ધવં | 12 યતઃ કેવલં રક્તમાંસાભ્યામ્ ઇતિ નહિ કિન્તુ
 કર્તૃત્વપરાક્રમયુક્તૈસ્તિમિરરાજ્યસ્યેહલોકસ્યાધિપતિભિઃ સ્વર્ગોદ્ભવૈ દુષ્ટાત્મભિરેવ સાદ્ધમ્ અસ્માભિ ર્યુદ્ધં ક્રિયતે | (aiṅg 9165) 13 અતો હેતો યૂયં
 યથા સંકુલે દિનેડવસ્થાતું સર્વાણિ પરાજિત્ય દૃઢાઃ સ્થાતુઞ્ચ શક્ષ્યથ તામ્ ઈશ્વરીયસુસજ્જાં ગૃહ્ણીત | 14 વસ્તુતસ્તુ સત્યત્વેન શૂડ્બલેન કટિ
 બદ્ધ્વા પુણ્યેન વર્મ્મણા વક્ષ આચ્છાધ 15 શાન્તેઃ સુવાર્ત્તયા જાતમ્ ઉત્સાહં પાદુકાયુગલં પદે સમર્પ્ય તિષ્ઠત | 16 યેન ચ દુષ્ટાત્મનોડગ્નિબાણાન્
 સર્વાન્ નિર્વ્વાપયિતું શક્ષ્યથ તાદૃશં સર્વ્વાચ્છાદકં ફલકં વિશ્વાસં ધારયત | 17 શિરસ્ત્રં પરિત્રાણમ્ આત્મનઃ ખડ્ગઞ્ચેશ્વરસ્ય વાક્યં ધારયત | 18
 સર્વ્વસમયે સર્વ્વયાચનેન સર્વ્વપ્રાર્થનેન ચાત્મના પ્રાર્થનાં કુરુધ્વં તદર્થં દૃઢાકાડ્ઢક્ષયા જાગ્રતઃ સર્વ્વેષાં પવિત્રલોકાનાં કૃતે સદા પ્રાર્થનાં કુરુધ્વં | 19
 અહઞ્ચ યસ્ય સુસંવાદસ્ય શૂડ્બલબદ્ધઃ પ્રચારકદૂતોડસ્મિ તમ્ ઉપયુક્તેનોત્સાહેન પ્રચારયિતું યથા શક્નુયાં 20 તથા નિર્ભયેન સ્વરેણોત્સાહેન ચ
 સુસંવાદસ્ય નિગૂઢવાક્યપ્રચારાય વક્તૃતા યત્ મહાં દીયતે તદર્થં મમાપિ કૃતે પ્રાર્થનાં કુરુધ્વં | 21 અપરં મમ યાવસ્થાસ્તિ યચ્ચ મયા ક્રિયતે તત્
 સર્વ્વં યદ્ યુષ્માભિ જ્ઞાયિતે તદર્થં પ્રભુના પ્રિયભ્રાતા વિશ્વાસ્યઃ પરિચારકશ્ચ તુષ્ટિકો યુષ્માન્ તત્ જ્ઞાપયિષ્યતિ | 22 યૂયં યદ્ અસ્માકમ્ અવસ્થાં
 જાનીથ યુષ્માકં મનાંસિ ચ યત્ સાન્ત્વનાં લભન્તે તદર્થમેવાહં યુષ્માકં સન્નિધિં તં પ્રેષિતવાન | 23 અપરમ્ ઈશ્વરઃ પ્રભુ ર્યીશુપ્રીષ્ટશ્ચ સર્વ્વેભ્યો
 ભ્રાતૃભ્યઃ શાન્તિં વિશ્વાસસહિતં પ્રેમ ચ દેયાત્ | 24 ચે કેચિત્ પ્રભૌ ચીશુપ્રીષ્ટેડક્ષયં પ્રેમ કુર્વન્તિ તાન્ પ્રતિ પ્રસાદો ભૂયાત્ | તથાસ્તુ |

इलिपिनः

1 पौलतीमधिनामानौ यीशुप्रीष्टस्य दासौ इलिपिनगरस्थान् श्रीष्टयीशोः सर्वान् पवित्रलोकान् समितेरध्यक्षान् परियारकांश्च प्रति पत्रं लिखतः | 2 अस्माकं तात एश्वरः प्रभु यीशुप्रीष्टश्च युष्मभ्यं प्रसादस्य शान्तेश्च भोगं देयास्तां | 3 अदं निरन्तरं निजसर्वप्रार्थनासु युष्माकं सर्वेषां कृते सानन्दं प्रार्थनां कुर्वन् | 4 यति वारान् युष्माकं स्मरामि तति वारान् आ प्रथमाद् अद्य यावद् 5 युष्माकं सुसंवाटभागित्वकारणाद् एश्वरं घन्यं वदामि | 6 युष्मन्मध्ये येनोत्तमं कर्म कर्तुम् आरम्भिते नैव यीशुप्रीष्टस्य दिनं यावत् तत् साधयिष्यत एत्यस्मिन् दृढविश्वासो ममास्ते | 7 युष्मान् सर्वान् अघि मम तादृशो भावो यथार्थो यतोऽदं कारावस्थायां प्रत्युत्तरकरणे सुसंवाटस्य प्रामाण्यकरणे य युष्मान् सर्वान् मया साद्धर्मं अकानुग्रहस्य भागिनो मत्वा स्वहृदये धारयामि | 8 अपरम् अदं श्रीष्टयीशोः स्नेहवत् स्नेहेन युष्मान् कीदृशं काङ्क्षामि तदधीश्वरो मम साक्षी विधते | 9 मया यत् प्रार्थयते तद् एदं युष्माकं प्रेम नित्यं वृद्धिं गत्वा 10 ज्ञानस्य विशिष्टानां परीक्षिकायाश्च सर्वविधबुद्धेर्बाहुल्यं इलतु, 11 श्रीष्टस्य दिनं यावद् युष्माकं सारल्यं निर्विघ्नत्वञ्च भवतु, एश्वरस्य गौरवाय प्रशंसायै य यीशुना श्रीष्टेन पुण्यइलानां पूर्णता युष्मभ्यं दीयताम् एति | 12 हे भ्रातरः, मां प्रति यद् यद् घटितं तेन सुसंवाटप्रयारस्य बाधा नहि किन्तु वृद्धिरेव जाता तद् युष्मान् ज्ञापयितुं कामयेऽदं | 13 अपरम् अदं श्रीष्टस्य कृते बद्धोऽस्मीति राजपुत्र्याम् अन्यस्थानेषु य सर्वेषां निकटे सुस्पष्टम् अभवत्, 14 प्रभुसम्बन्धीया अनेके भ्रातरश्च मम बन्धनाद् आश्वासं प्राप्य वद्धमानोत्साहेन निःक्षोभं कथां प्रयारयन्ति | 15 केचिद् द्वेषाद् विरोधाख्यापारे केचिन्म सद्भावात् श्रीष्टं घोषयन्ति; 16 ये विरोधात् श्रीष्टं घोषयन्ति ते पवित्रभावात् तन्न कुर्वन्तो मम बन्धनानि बहुतरकलोशदायीनि कर्तुम् एच्छन्ति | 17 ये य प्रेम्ना घोषयन्ति ते सुसंवाटस्य प्रामाण्यकरणेऽदं नियुक्तोऽस्मीति ज्ञात्वा तत् कुर्वन्ति | 18 किं बहुना? कापट्यात् सरलभावाद् वा भवेत्, येन केनचित् प्रकारेण श्रीष्टस्य घोषणा भवतीत्यस्मिन् अहम् आनन्दाम्यानन्दिष्यामि य | 19 युष्माकं प्रार्थनया यीशुप्रीष्टस्यात्मनश्चोपकारेण तत् मन्निस्तारजनकं भविष्यतीति जानामि | 20 तत्र य ममाकाङ्क्षा प्रत्याशा य सिद्धिं गमिष्यति इलतोऽदं केनापि प्रकारेण न लज्जिष्ये किन्तु गते सर्वस्मिन् काले यद्दत् तद्दद् एदानीमपि सम्पूर्णात्साहद्वारा मम शरीरेण श्रीष्टस्य महिमा ज्वने मरणे वा प्रकाशिष्यते | 21 यतो मम ज्वनं श्रीष्टाय मरणञ्च लाभाय | 22 किन्तु यदि शरीरे मया ज्वतित्वं तर्हि तत् कर्मइलं इलिष्यति तस्मात् किं वरितव्यं तन्मया न ज्ञायते | 23 द्वाभ्याम् अदं सम्पीड्ये, देवसात्यजनाय श्रीष्टेन सहवासाय य ममाभिलाषो भवति यतस्तत् सर्वोत्तमं | 24 किन्तु देहे ममावस्थित्या युष्माकम् अधिकप्रयोजनं | 25 अहम् अवस्थास्ये युष्माभिः सर्वैः साद्धर्मं अवस्थितिं करिष्ये य तथा य विश्वासे युष्माकं वृद्ध्यानन्दौ जनिष्येते तददं निश्चितं जानामि | 26 तेन य मत्तोऽर्थतो युष्मत्समीपे मम पुनरुपस्थितत्वात् यूयं श्रीष्टेन यीशुना बहुतरम् आह्लादं लप्स्यध्वे | 27 यूयं सावधाना भूत्वा श्रीष्टस्य सुसंवाटस्योपयुक्तम् आचारं कुरुध्वं यतोऽदं युष्मान् उपागत्य साक्षात् कुर्वन् किं वा दूरे तिष्ठन् युष्माकं यां वार्तां श्रोतुम् एच्छामि सेयं यूयम् अकामानस्तिष्ठथ, अकमनसा सुसंवाटसम्बन्धीयविश्वासस्य पक्षे यतध्वे, विपक्षेश्च केनापि प्रकारेण न व्याकुलीक्रियध्व एति | 28 तत् तेषां विनाशस्य लक्षणं युष्माकञ्चेश्वरदत्तं परित्राणस्य लक्षणं भविष्यति | 29 यतो येन युष्माभिः श्रीष्टे केवलविश्वासः क्रियते तन्निहि किन्तु तस्य कृते क्लेशोऽपि सहते तादृशो वरः श्रीष्टस्यानुरोधाद् युष्माभिः प्रापि, 30 तस्मात् मम यादृशं युद्धं युष्माभिरदर्शि साम्प्रतं श्रूयते य तादृशं युद्धं युष्माकम् अपि भवति |

2 श्रीष्टाद् यदि किमपि सान्त्वनं कश्चित् प्रेमजातो षर्षः किञ्चिद् आत्मनः समभागित्वं काश्चिद् अनुकम्पा कृपा वा जायते तर्हि यूयं ममाह्लादं पूरयन्त 2 अकभावा अकप्रेमाण् अकमनसा अक्येष्टाश्च भवत | 3 विरोधाद् एपाद् वा किमपि मा कुरुत किन्तु नम्रतया स्वेभ्योऽपरान् विशिष्टान् मन्यध्वं | 4 केवलम् आत्महिताय न येष्टमानाः परहितयापि येष्टध्वं | 5 श्रीष्टस्य यीशो र्यादृशः स्वभावो युष्माकम् अपि तादृशो भवतु | 6 स एश्वररूपी सन् स्वकीयाम् एश्वरतुल्यतां श्लाघास्पदं नामन्यत, 7 किन्तु स्वं शून्यं कृत्वा दासरूपी भवतु नराकृतिं लेभे य | 8 एत्थं नरमूर्तिम् आश्रित्य नम्रतां स्वीकृत्य मृत्योरर्थतः कुशीयमृत्योरेव भोगायाज्ञाग्राही भवतु | 9 तत्कारणाद् एश्वरोऽपि तं सर्वोन्नतं यकार यस्य नाम सर्वेषां नाम्नां श्रेष्ठे तदेव तस्मै ददौ, 10 ततस्तस्मै यीशुनाम्ने स्वर्गमर्त्यपातालस्थितेः सर्वे जनुपातः कर्तव्यः, 11 तातस्वेश्वरस्य महिम्ने य यीशुप्रीष्टः प्रभुरिति जिह्वाभिः स्वीकर्त्तव्यं | 12 अतो हे प्रियतमाः, युष्माभि र्यद्दत् सर्वदा क्रियते तद्दत् केवले ममोपस्थितिकाले तन्निहि किन्त्विदानीम् अनुपस्थितेऽपि मयि बहुतरन्येनाज्ञां गृहीत्वा भयकम्पाभ्यां स्वस्वपरित्राणं साध्यतां | 13 यत एश्वर अवे स्वकीयानुरोधाद् युष्मन्मध्ये मनस्कामनां कर्मसिद्धिञ्च विदधाति | 14 यूयं कलहविवादर्विजतम् आचारं कुर्वन्तोऽनिन्दनीया अकुटिला 15

एश्वरस्य निष्कलङ्गाश्च सन्तानाथव वक्रभावानां कुटिलाचारिणाञ्च लोकानां मध्ये तिष्ठत, 16 यतस्तेषां मध्ये यूयं श्रवणवचक्यं धारयन्तो जगतो
 दीपका एव दीप्यध्वे | युष्माभिस्तथा कृते मम यत्नः परिश्रमो वा न निष्कलो जात एत्यदं प्रीष्टस्य दिने श्लाघां कर्तुं शक्यामि | 17 युष्माकं
 विश्वासार्थकाय बलिदानाय सेवनाय य यधय्यदं निवेदितव्यो भवेयं तथापि तेनानन्दमि सर्वेषां युष्माकम् आनन्दस्यांशी भवामि य | 18 तद्दद
 यूयमप्यानन्दत मदीयानन्दस्यांशिनी भवत य | 19 युष्माकम् अवस्थाम् अवगत्याडमपि यत् सान्त्वनां प्राप्नुयां तदर्थं तीमथियं त्वरया
 युष्मात्समीपं प्रेषयिष्यामीति प्रभौ प्रत्याशां कुर्वे | 20 यः सत्यरूपेण युष्माकं हितं यिन्तयति तादृश अेकभावस्तस्मादन्यः कोऽपि मम सन्निधौ
 नास्ति | 21 यतोऽपरे सर्वे यीशोः प्रीष्टस्य विषयान् न यिन्तयन्त आत्मविषयान् यिन्तयन्ति | 22 किन्तु तस्य परीक्षितत्वं युष्माभि ज्ञायते यतः
 पुत्रो यादृक् पितुः सडकारी भवति तथैव सुसंवादस्य परियथ्यायां स मम सडकारी जातः | 23 अतएव मम भाविदशां ज्ञात्वा तत्क्षणात् तमेव
 प्रेषयितुं प्रत्याशां कुर्वे 24 स्वयम् अडमपि तूर्णं युष्मात्समीपं गमिष्यामीत्याशां प्रभुना कुर्वे | 25 अपरं य एंपाङ्कदीतो मम भ्राता कर्मयुद्धाभ्यां
 मम सहायश्च युष्माकं दूतो मदीयोपकाराय प्रतिनिधिश्चास्ति युष्मात्समीपे तस्य प्रेषणम् आवश्यकम् अभन्ये | 26 यतः स युष्मान् सर्वान्
 अकाङ्क्षत युष्माभिस्तस्य रोगस्य वार्ताश्राविति बुद्ध्या पर्यशोयय्य | 27 स पीडया मृतकल्पोऽभवदिति सत्यं किन्त्वीश्वरस्तं दधितवान् मम
 य दुःभात् परं पुनर्दुःखं यन्न भवेत् तदर्थं केवलं तं न दधित्वा मामपि दधितवान् | 28 अतएव यूयं तं विलोक्य यत् पुनरानन्दे त ममापि दुःखस्य
 हासो यद् भवेत् तदर्थम् अडं त्वरया तम् अप्रेषयं | 29 अतो यूयं प्रभोः कृते सम्पूर्णानन्देन तं गृहीत तादृशान् लोकेश्वाटराणीयान् मन्यध्वं | 30
 यतो मम सेवने युष्माकं त्रुष्टिं पूरयितुं स प्राणान् पार्णीकृत्य प्रीष्टस्य कार्यार्थं मृतप्रायेऽभवत् |

3 हे भ्रातरः, शेषे वदामि यूयं प्रभावानन्दत | पुनः पुनरेकस्य वयो लोभनं मम क्लेशदं नहि युष्मदर्थञ्च भ्रमनाशकं भवति | 2 यूयं कुक्कुरेभ्यः
 सावधाना भवत दुष्कर्मकारिभ्यः सावधाना भवत छिन्नमूलेभ्यो लोकेभ्यश्च सावधाना भवत | 3 वयमेव छिन्तव्यो लोका यतो वयम्
 आत्मनेश्वरं सेवामहे प्रीष्टेन यीशुना श्लाघामहे शरीरेण य प्रगल्भतां न कुर्वामहे | 4 किन्तु शरीरे मम प्रगल्भतायाः कारणं विधत्ते, कश्चिद्
 यद्दि शरीरेण प्रगल्भतां यिकीर्षति तर्हि तस्माद् अपि मम प्रगल्भताया गुरुतरं कारणं विधत्ते | 5 यतोऽडम् अष्टमदिवसे त्वच्छेदप्राप्त
 एसायेल्वंशीयो भिन्यामीनगोष्ठीय एभ्रिकुलजात एभ्रियो व्यवस्थायरणे द्विःश्री 6 धर्मोत्साडकारणात् समितेरुपद्रवकारी व्यवस्थातो लभ्ये
 पुण्ये यानिन्दनीयः | 7 किन्तु मम यधत् लभ्यम् आसीत् तत् सर्वम् अडं प्रीष्टस्यानुरोधात् क्षतिम् अभन्ये | 8 किञ्चाधुनाय्यदं मत्प्रभोः प्रीष्टस्य
 यीशो ज्ञानस्योत्कृष्टतां बुद्ध्या तत् सर्वं क्षतिं मन्ये | 9 यतो डेतोरदं यत् प्रीष्टं लभेय व्यवस्थातो जातं स्वकीयपुण्यञ्च न धारयन् किन्तु प्रीष्टे
 विश्वसनात् लभ्यं यत् पुण्यम् एश्वरेण विश्वासं दृष्ट्वा दीयते तदेव धारयन् यत् प्रीष्टे विधेय तदर्थं तस्यानुरोधात् सर्वेषां क्षतिं स्वीकृत्य तानि
 सर्वानुयवकरानिव मन्ये | 10 यतो डेतोरदं प्रीष्टं तस्य पुनरुत्थिते गुणं तस्य दुःखानां भागित्वञ्च ज्ञात्वा तस्य मृत्योराकृतिञ्च गृहीत्वा 11 येन
 केनचित् प्रकारेण मृतानां पुनरुत्थितिं प्राप्तुं यते | 12 मया तत् सर्वम् अधुना प्रापि सिद्धता वा लभिमि तन्नहि किन्तु यदर्थम् अडं प्रीष्टेन
 धारितस्तद् धारयितुं धावामि | 13 हे भ्रातरः, मया तद् धारितम् इति न मन्यते किन्त्वेतदैकमात्रं वदामि यानि पश्चात् स्थितानि तानि विस्मृत्याडम्
 अत्रस्थितान्युद्दिश्य 14 पूर्णयत्नेन लक्ष्यं प्रति धावन् प्रीष्टयीशुनोर्दध्यात् माम् आह्वयत एश्वरात् जेतृपाणं प्राप्तुं येष्टे | 15 अस्माकं मध्ये ये
 सिद्धारतैः सर्वैस्तदेव भाव्यतां, यद्दि य कञ्चन विषयम् अधि युष्माकम् अपरो भावो भवति तर्ह्येश्वरस्तमपि युष्माकं प्रति प्रकाशयिष्यति | 16
 किन्तु वयं यधद् अवगता आरम्भस्तत्रास्माभिरेको विधिरायरितव्य अेकभावैर् भवितव्यञ्च | 17 हे भ्रातरः, यूयं ममानुगामिनो भवत वयञ्च
 यादृगायरणस्य निदर्शनस्वरूपा भवामस्तादृगाचारिणो लोकान् आलोकयध्वं | 18 यतोऽनेके विषये यरन्ति ते य प्रीष्टस्य कुशस्य शत्रव इति पुरा
 मया पुनः पुनः कथितम् अधुनापि रुदता मया कथ्यते | 19 तेषां शेषदशा सर्वनाश उडरश्चेश्वरो लज्जया य श्लाघा पृथिव्याञ्च लज्जं मनः | 20
 किन्त्वस्माकं जनपदः सर्वो विधत्ते तस्माद्यागमिष्यन्तं त्रातारं प्रभुं यीशुप्रीष्टं वयं प्रतीक्षामहे | 21 स य यथा शक्त्या सर्वानुयव स्वस्य
 वशीकर्तुं पारयति तयस्माकम् अधमं शरीरं रूपान्तरीकृत्य स्वकीयतेजोभयशरीरस्य समाकारं करिष्यति |

4 हे मदीयानन्दमुकुटस्वरूपाः प्रियतमा अभीष्टतमा भ्रातरः, हे मम स्नेहपात्राः, यूयम् इत्थं पभौ स्थिरास्तिष्ठत | 2 हे एवदिये हे सुन्तुभि
 युवां प्रभौ अेकभावे भवतम् अेतद् अडं प्रार्थये | 3 हे मम सत्य सडकारिन् त्वामपि विनीय वदामि अेतयोरुपकारस्त्वया क्रियतां यतस्ते
 क्लीभिनादिभिः सडकारिभिः सार्द्धं सुसंवादप्रयारणाय मम साहाय्यार्थं परिश्रमम् अकुर्वतां तेषां सर्वेषां नामानि य श्रवणपुस्तके लिभितानि
 विधन्ते | 4 यूयं प्रभौ सर्वैदानन्दत | पुन र्ददामि यूयम् आनन्दत | 5 युष्माकं विनीतत्वं सर्वमानवै ज्ञायतां, प्रभुः सन्निधौ विधत्ते | 6 यूयं

किमपि न चिन्तयत किन्तु धन्यवाद्युक्ताभ्यां प्रार्थनायाञ्चाभ्यां सर्वविषये स्वप्रार्थनीयम् ईश्वराय निवेदयत | 7 तथा कृत ईश्वरीया या शान्तिः
 सर्वा बुद्धिम् अतिशेते सा युष्माकं चिन्तानि मनांसि य श्रीष्टे यीशौ रक्षिष्यति | 8 हे भ्रातरः, शेषे वदामि यद्यत् सत्यम् आदरणीयं न्याय्यं साधु
 प्रियं सुभ्यात् अन्येषु येन केनचित् प्रकारेण वा गुणयुक्तं प्रशंसनीयं वा भवति तत्रैव मनांसि निधध्वं | 9 यूयं मां दृष्ट्वा श्रुत्वा य यद्यत्
 शिक्षितवन्तो गृहीतवन्तश्च तदेवाचरत तस्मात् शान्तिदायक ईश्वरो युष्माभिः सार्द्धं स्थास्यति | 10 भमोपकाराय युष्माकं या चिन्ता पूर्वम्
 आसीत् किन्तु कर्मद्वारं न प्राप्नोत् एदानीं सा पुनरङ्गत् एत्यस्मिन् प्रभौ मम परमाह्लादोऽजायत | 11 अहं यद् दैन्यकारणाद् एहं वदामि तन्नाडि
 यतो मम या काचिद् अवस्था भवेत् तस्यां सन्तोष्टुम् अशिक्षयं | 12 दरिद्रतां भोक्तुं शक्नोमि धनाढ्यताम् अपि भोक्तुं शक्नोमि सर्वथा
 सर्वविषयेषु विनीतोऽहं प्रचुरतां क्षुधाञ्च धनं दैन्यञ्चावगतोऽस्मि | 13 मम शक्तिदायकेन श्रीष्टेन सर्वमेव मया शक्यं भवति | 14 किन्तु
 युष्माभिर्दैन्यनिवारणाय माम् उपकृत्य सत्कर्माकारि | 15 हे द्विलिपीयलोकाः, सुसंवादस्योदयकाले यदाहं मार्किटनियादेशात् प्रतिष्ठे तदा
 केवलान् युष्मान् विनापरया कयापि समित्या सह दानादानयो र्भम कोऽपि सम्बन्धो नासीद् एति यूयमपि ज्ञानीथ | 16 यतो युष्माभिर्भम
 प्रयोजनाय शिष्यलनीडीनगरमपि मां प्रति पुनः पुनर्दानं प्रेषितं | 17 अहं यद् दानं भृगये तन्नाडि किन्तु युष्माकं लाभवद्दकं इलं भृगये | 18 किन्तु
 मम कस्याप्यभावो नास्ति सर्वं प्रचुरम् आस्ते यत ईश्वरस्य ग्राह्यं तुष्टिजनकं सुगन्धिनैवेधस्वरूपं युष्माकं दानं एपाङ्कृदिताद् गृहीत्वाहं
 परितृप्तोऽस्मि | 19 भमेश्वरोऽपि श्रीष्टेन यीशुना स्वकीयविवलवनिधितः प्रयोजनाय सर्वविषयं पूर्णरूपं युष्मभ्यं देयात् | 20 अस्माकं
 पितुरीश्वरस्य धन्यवाद्योऽनन्तकालं यावद् भवतु | आमेन् | (āṅg 9165) 21 यूयं यीशुप्रीष्टस्यैकैकं पवित्रजनं नमस्कुर्वत | मम सङ्गिभ्रातरो युष्मान्
 नमस्कुर्वते | 22 सर्वे पवित्रलोका विशेषतः कैसरस्य परिजना युष्मान् नमस्कुर्वते | 23 अस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य प्रसादः सर्वान् युष्मान् प्रति
 भूयात् | आमेन् |

कलसिनः

1 एश्वरस्येच्छया यीशुश्रीष्टस्य प्रेरितः पौलस्तीमथियो भ्राता य कलसीनगरस्थान् पवित्रान् विश्वस्तान् श्रीष्टाश्रितभ्रातृन् प्रति पत्रं लिखतः |
2 अस्माकं तात एश्वरः प्रभु र्थीशुश्रीष्टश्च युष्मान् प्रति प्रसादं शान्तिञ्च क्खियास्तां | 3 श्रीष्टे यीशौ युष्माकं विश्वासस्य सर्वान् पवित्रलोकान् प्रति प्रेमेश्च वार्त्तां श्रुत्वा 4 वयं सदा युष्मदर्थं प्रार्थनां कुर्वन्तः स्वर्गं निहितया युष्माकं भाविसम्पदः कारणात् स्वकीयप्रभो र्थीशुश्रीष्टस्य तातम् एश्वरं धन्यं वदामः | 5 यूयं तस्या भाविसम्पदो वार्त्तां यथा सुसंवाद्दृष्टिगया सत्यवाण्या ज्ञापिताः 6 सा यद्दत्तं कृतं जगद् अभिगच्छति तद्दद् युष्मान् अप्यभ्यगमत्, यूयञ्च यद् दिनम् आरभ्येश्वरस्थानुग्रहस्य वार्त्तां श्रुत्वा सत्यरूपेण ज्ञातवन्तस्तदारभ्य युष्माकं मध्येऽपि इलति वद्धते य | 7 अस्माकं प्रियः सडदासो युष्माकं कृते य श्रीष्टस्य विश्वस्तपरिचारको य एपङ्कास्तद् वाक्यं 8 युष्मान् आदिष्टवान् स अवेवास्मान् आत्मना जनिंतं युष्माकं प्रेम ज्ञापितवान् | 9 वयं यद् दिनम् आरभ्य तां वार्त्तां श्रुतवन्तस्तदारभ्य निरन्तरं युष्माकं कृते प्रार्थनां कुर्मः इलतो यूयं यत् पूर्णाल्याम् आन्मिकज्ञानवुद्धिभ्याम् एश्वरस्याभितमं सम्पूर्णरूपेणावगच्छेत, 10 प्रभो योंग्यं सर्वथा सन्तोषजनकआचारं कुर्व्याताथत एश्वरज्ञाने वद्धमानाः सर्वसत्कर्मरूपं इलं इलेत, 11 यथा येश्वरस्य मडिमयुक्तया शक्या सानन्देन पूर्णां सडिष्टगुतां तितिक्षाञ्चायरितुं शक्यथ तादृशेन पूर्णबलेन यद् बलवन्तो भवेत, 12 यश्च पिता तेजोवासिनां पवित्रलोकानाम् अधिकारस्यांशित्वायास्मान् योग्यान् कृतवान् तं यद् धन्यं वदेत वरम् अनें यायामडे | 13 यतः सोऽस्मान् तिमिरस्य कर्तृत्वाद् उद्धृत्य स्वकीयस्य प्रियपुत्रस्य राज्ञ्ये स्थापितवान् | 14 तस्मात् पुत्राद् वयं परित्राणम् अर्थतः पापभोयनं प्राप्तवन्तः | 15 स यादृश्यस्येश्वरस्य प्रतिभूर्तिः कृत्स्नायाः सृष्टेरादिकर्ता य | 16 यतः सर्वमेव तेन ससृष्टे सिंहासनराजत्वपराकृमादीनि स्वर्गमर्त्यस्थितानि दृश्यादृश्यानि वस्तूनि सर्वाणि तेनैव तस्मै य ससृष्टिरे | 17 स सर्वेषाम् आदिः सर्वेषां स्थितिकारकश्च | 18 स अवे समितिर्ज्ञायास्तनो मूर्द्धा किञ्च सर्वविषये स यद् अग्रियो भवेत् तदर्थं स अवे मृतानां मध्यात् प्रथमत उत्थितोऽग्रश्च | 19 यत एश्वरस्य कृत्स्नं पूर्णत्वं तमेवावासायितुं 20 कुशे पातितेन तस्य रक्तेन सन्धिं विधाय तेनैव स्वर्गमर्त्यस्थितानि सर्वाणि स्वेन सड सन्धापयितुञ्चेश्वरेणाभिलेषे | 21 पूर्वं दूरस्था दुष्क्रियारतमनस्कत्वात् तस्य रिपवश्चास्त ये यूयं तान् युष्मान् अपि स एदानीं तस्य मांसलशरीरे मरणेन स्वेन सड सन्धापितवान् | 22 यतः स स्वसम्भुपे पवित्रान् निष्कलङ्गान् अनिन्दनीयांश्च युष्मान् स्थापयितुम् एच्छति | 23 किन्त्वेतदर्थं युष्माभिर् बद्धमूलैः सुस्थिरैश्च भवितव्यम्, आकाशमाण्डलस्याधःस्थितानां सर्वलोकानां मध्ये य घुष्यमाणो यः सुसंवादो युष्माभिरश्रावि तज्जतायां प्रत्याशायां युष्माभिरयले भवितव्यं | 24 तस्य सुसंवादस्यैकः परियारको योऽडं पौलः सोऽडम् एदानीम् आनन्देन युष्मदर्थं दुःभानि सडे श्रीष्टस्य क्लेशभोगस्य योशोऽपूर्णस्तमेव तस्य तनोः समितेः कृते स्वशरीरे पूर्यामि य | 25 यत एश्वरस्य मन्त्रणया युष्मदर्थम् एश्वरीयवाक्यस्य प्रचारस्य भारो मयि समपितस्तस्माद् अडं तस्याः समितेः परियारकोऽभवत् | 26 तत् निगूढं वाक्यं पूर्वंयुगेषु पूर्वंपुरुषेभ्यः प्रच्छन्नम् आसीत् किन्त्विदानीं तस्य पवित्रलोकानां सन्निधौ तेन प्राकाश्यत | (aiōn g165) 27 यतो भिन्नजातीयानां मध्ये तत् निगूढवाक्यं डीदृगौरवनिधिसम्भलितं तत् पवित्रलोकान् ज्ञापयितुम् एश्वरोऽत्यलषत् | युष्मन्मध्यवर्ती श्रीष्टे अवे स निधि र्गवशात्सुभिश्र | 28 तस्माद् वयं तमेव घोषयन्तो यद् अडेकं मानवं सिद्धीभूतं श्रीष्टे स्थापयेम तदर्थमेडेकं मानवं प्रबोधयामः पूर्णज्ञानेन यैडेकं मानवं उपदिशामः | 29 अेतदर्थं तस्य या शक्तिः प्रबलरूपेण मम मध्ये प्रकाशते तथाडं यतमानः श्राभ्यामि |

2 युष्माकं लायदिकेयास्थभ्रातृणाञ्च कृते यावन्तो भ्रातरश्च मम शारीरिकमुभं न दृष्टवन्तस्तेषां कृते मम क्रियान् यत्नो भवति तद् युष्मान् ज्ञापयितुम् एच्छामि | 2 इलतः पूर्णबुद्धिरूपधनभोगाय प्रेम्ना संयुक्तानां तेषां मनोसि यत् पितुरीश्वरस्य श्रीष्टस्य य निगूढवाक्यस्य ज्ञानार्थं सान्त्वनां प्राप्नुयुरित्यर्थमडं यते | 3 यतो विधाज्ञानयोः सर्वे निधयः श्रीष्टे गुप्ताः सन्ति | 4 कोऽपि युष्मान् विनयवाक्येन यन्न वञ्चयेत् तदर्थम् अेतानि मया कथ्यन्ते | 5 युष्मत्सन्निधौ मम शरीरेऽवर्तमानेऽपि ममात्मा वर्त्तते तेन युष्माकं सुरीर्तिं श्रीष्टविश्वासे स्थिरत्वञ्च दृष्ट्वाडम् आनन्दामि | 6 अतो यूयं प्रभुं यीशुश्रीष्टं यादृग् गृहीतवन्तस्तादृक् तम् अनुयत | 7 तस्मिन् बद्धमूलाः स्थापिताश्च भवत या य शिक्षा युष्माभिर् लब्धा तदनुसाराद् विश्वासे सुस्थिराः सन्तस्तेनैव नित्यं धन्यवाडं कुरुत | 8 सावधाना भवत मानुषिकशिक्षात एडलोकस्य वार्णमालातश्चोत्पन्ना श्रीष्टस्य विपक्षा या दर्शनविधा मिथ्याप्रतारणा य तथा कोऽपि युष्माकं क्षतिं न जनयतु | 9 यत एश्वरस्य कृत्स्ना पूर्णता भूर्तिमती श्रीष्टे वसति | 10 यूयञ्च तेन पूर्णां भवथ यतः स सर्वेषां राजत्वकर्तृत्वपदानां मूर्द्धास्ति, 11 तेन य यूयम् अडस्तकृतत्वकछेनेनार्थतो येन शारीरपापानां विग्रसत्यज्यते तेन श्रीष्टस्य त्वकछेने छिन्नत्वयो ज्ञाता 12 मज्जने य तेन साद्धं श्मशानं प्राप्ताः पुन भृतानां मध्यात्

तस्योत्थापयितुरीश्वरस्य शक्ततेः इलं यो विश्वासस्तद्वारा तस्मिन्नेव मञ्जने तेन सार्द्धम् उत्थापिता अभवत् । 13 स य युष्मान् अपराधीः शारीरिकात्कछेदेन य मृतान् दृष्ट्वा तेन सार्द्धं ज्वितवान् युष्माकं सर्वान् अपराधान् क्षमितवान्, 14 यय्य दएडाज्ञारुपं ऋणपत्रम् अस्माकं विरुद्धम् आसीत् तत् प्रमाञ्जितवान् शलाकाभिः कुशे बद्ध्वा दूरीकृतवांश्च । 15 किञ्च तेन राजत्वकर्तृत्वपदानि निस्तेजोसि कृत्वा पराजितान् रिपूनिव प्रगल्भतया सर्वेषां दृष्टिगोचरे हेपितवान् । 16 अतो हेतोः भाधाभाधे पेयापेये उत्सवः प्रतिपद् विश्रामवारश्रौतेषु सर्वेषु युष्माकं न्यायाधिपतिरुपं कमपि मा गृह्णीत । 17 यत अेतानि छायास्वरुपाणि किन्तु सत्या मूर्तिः श्रीष्टः । 18 अपरञ्च नम्रता स्वर्गदूतानां सेवा यैतादृशम् षष्टकर्मयस् यः कश्चित् परोक्षविषयान् प्रविशति स्वकीयशारीरिकभावेन य मुधा गर्वितः सन् 19 सन्धिभिः शिराभिश्चोपकृतं संयुक्तञ्च कृत्यं शरीरं यस्मात् मूर्द्धं षश्वरीयवृद्धिं प्राप्नोति तं मूर्द्धनं न धारयति तेन मानवेन युष्मन्तः इलापडरणं नानुजानीत । 20 यदि यूयं श्रीष्टेन सार्द्धं संसारस्य वर्णमालायै मृता अभवत् तर्हि यै द्रव्यै र्भोगेन क्षयं गन्तव्यं 21 तानि मा स्पृश मा भुक्ष्व मा गृडाणोति मानवैरादिष्टान् शिक्षितांश्च विधीन् 22 आयरन्तो यूयं कुतः संसारे ज्वन्त एव भवथ? 23 ते विधयः स्वेच्छाभक्त्या नम्रतया शरीरकलेशनेन य ज्ञानविधिवत् प्रकाशन्ते तथापि तेऽगण्याः शारीरिकभाववर्द्धकाश्च सन्ति ।

3 यदि यूयं श्रीष्टेन सार्द्धम् उत्थापिता अभवत् तर्हि यस्मिन् स्थाने श्रीष्ट षश्वरस्य दक्षिणपार्श्वे उपविष्ट आस्ते तस्योर्ध्वस्थानस्य विषयान् येष्टध्वं । 2 पार्थिवविषयेषु न यतमाना उर्ध्वस्थविषयेषु यतध्वं । 3 यतो यूयं मृतवन्तो युष्माकं ज्वितञ्च श्रीष्टेन सार्द्धम् षश्वरे गुप्तम् अस्ति । 4 अस्माकं ज्वनस्वरुपः श्रीष्टो यदा प्रकाशिष्यते तदा तेन सार्द्धं यूयमपि विभवेन प्रकाशिष्यध्वे । 5 अतो वेश्यागमनम् अशुचिक्रिया रागः कुस्तितामिलाषो देवपूजातुल्यो लोभश्चैतानि पार्थिवपुरुषस्याज्ञानि युष्माभिर्निन्दन्त्यां । 6 यत अेतेभ्यः कर्मभ्य आज्ञावाङ्मनो लोकान् प्रतीश्वरस्य क्रोधो वर्तते । 7 पूर्व्यं यदा यूयं तान्युपाज्वत तदा यूयमपि तान्येवायस्तः 8 किन्त्विदानीं क्रोधो रोषो जिहिसिषा दुर्मुभता वदननिर्गतकदलपश्चैतानि सर्वाणि दूरीकुरुध्वं । 9 यूयं परस्परं मृषाकथां न वदत यतो यूयं स्वकर्मसहितं पुरातनपुरुषं त्यक्तवन्तः 10 स्वसङ्घः प्रतिमूर्त्यां तत्त्वज्ञानाय नूतनीकृतं नवीनपुरुषं परिहितवन्तश्च । 11 तेन य यिद्धुदिभिन्नजातीययोश्छिन्नत्वगच्छिन्नत्वयो र्भ्यंश्चस्कुधीयय्यो र्हासमुक्तयोश्च कोऽपि विशेषो नास्ति किन्तु सर्वेषु सर्व्यः श्रीष्ट अेवास्ते । 12 अतअेव यूयम् षश्वरस्य मनोमिलिषिताः पवित्राः प्रियाश्च लोका एव स्नेहयुक्ताम् अनुकम्पां हितैषितां नम्रतां तितिक्षां सङ्घिषुताञ्च परिधदध्वं । 13 यूयम् अङ्कैकस्यायराणं सडध्वं येन य यस्य किमप्यराध्यते तस्य तं दोषं स क्षमतां, श्रीष्टो युष्माकं दोषान् यदद्द क्षमितवान् यूयमपि तद्वत् कुरुध्वं । 14 विशेषतः सिद्धिजन्केन प्रेमबन्धनेन बद्धा भवत । 15 यस्याः प्रापत्ये यूयम् अेकस्मिन् शरीरे समाडूता अभवत् सेश्वरीया शान्ति युष्माकं मनांस्यधितिष्ठतु यूयञ्च कृतज्ञा भवत । 16 श्रीष्टस्य वाक्यं सर्व्यविधज्ञानाय सम्पूर्णरूपेण युष्मन्तरे निवमत्तु, यूयञ्च गीते गर्निः पारमार्थिकसङ्कीर्तनैश्च परस्परम् आदिशत प्रबोधयत य, अनुगृहीतत्वात् प्रभुम् उदिश्य स्वमनोमिर्गायत य । 17 वाया कर्माणा वा यद् यत् कुरुत तत् सर्व्यं प्रभो र्थीशो नार्भ्या कुरुत तेन पितरम् षश्वरं धन्यं वदत य । 18 हे योषितः, यूयं स्वाभिनां वश्या भवत यतस्तदेव प्रभवे रोयते । 19 हे स्वाभिनः, यूयं भार्यासु प्रीयध्वं ताः प्रति परुषालापं मा कुरुध्वं । 20 हे बालाः, यूयं सर्व्यविषये पित्रोराज्ञाग्राहिलो भवत यतस्तदेव प्रभोः सन्तोषजनकं । 21 हे पितरः, युष्माकं सन्ताना यत् कातरा न भवेयुस्तदर्थं तान् प्रति मा रोषयत । 22 हे दासाः, यूयं सर्व्यविषय अैडिकप्रभूनाम् आज्ञाग्राहिलो भवत दृष्टिगोचरीयसेवया मानवेभ्यो रोयितुं मा यतध्वं किन्तु सरलान्तःकराणैः प्रभो र्भात्या कार्यं कुरुध्वं । 23 यय्य कुरुध्वे तत् मानुषमनुदिश्य प्रभुम् उदिश्य प्रकुल्लमनसा कुरुध्वं, 24 यतो वयं प्रभुतः स्वर्गाधिकाररुपं इलं लप्स्यामड एति यूयं जानीथ यस्माद् यूयं प्रभोः श्रीष्टस्य दासा भवथ । 25 किन्तु यः कश्चिद् अनुयितं कर्म करोति स तस्यानुयितकर्माणः इलं लप्स्यते तत्र कोऽपि पक्षपातो न भविष्यति ।

4 अपरञ्च हे अधिपतयः, यूयं दासान् प्रति न्याय्यं यथार्थञ्चायराणं कुरुध्वं युष्माकम्येकोऽधिपतिः स्वर्गे विधत छति जानीत । 2 यूयं प्रार्थनायां नित्यं प्रवर्तध्वं धन्यवाडं कुर्वन्तस्तत्र प्रभुद्वास्तिष्ठत य । 3 प्रार्थनाकाले ममापि कृते प्रार्थनां कुरुध्वं, 4 इलतः श्रीष्टस्य यन्निगूढवाक्यकारणाद् अडं बद्धोऽभवत् तत्रकाशायेश्वरो यत् मर्धेयं वाग्दारे कुर्यात्, अडञ्च यथोयितं तत् प्रकाशयितुं शक्नुयाम् अेतत् प्रार्थयध्वं । 5 यूयं समयं बडुमूढ्यं ज्ञात्वा बडिःस्थान् लोकान् प्रति ज्ञानायारं कुरुध्वं । 6 युष्माकम् आलापः सर्व्यदानुग्रहसूयको लवणेन सुस्वादुश्च भवतु यस्मै यदुत्तरं दातव्यं तद् युष्माभिरवगम्यतां । 7 मम या दशाकिते तां तुम्भिकनामा प्रभो प्रियो मम ब्राता विश्वसनीयः परियारकः सडदासश्च युष्मान् ज्ञापयिष्यति । 8 स यद् युष्माकं दशां जानीयात् युष्माकं मनांसि सान्त्वयेय्य तदर्थमेवाडं 9 तम् ओनीषिमनामानञ्च युष्मद्देशीयं विश्वस्तं प्रियञ्च

आतरं प्रेषितवान् तौ युष्मान् अत्रत्यां सर्व्ववार्त्तां ज्ञापयिष्यतः | 10 आरिष्टार्भनामा मम सडबन्दी बार्णव्या भागिनेयो मार्को युष्टनाम्ना
 विष्यातो यीशुश्चैते छिन्नत्वयो आतरो युष्मान् नमस्कारं ज्ञापयन्ति, तेषां मध्ये मार्कमधि यूयं पूर्व्वम् आज्ञापिताः स यदि युष्मत्समीपम्
 उपतिष्ठेत् तर्हि युष्माभिर्गृह्यतां | 11 केवलमेत एश्वरराज्ये मम सान्त्वनाजनकाः सडकारिणोऽभवन् | 12 श्रीष्टस्य दासो यो युष्मद्देशीय एषद्वः
 स युष्मान् नमस्कारं ज्ञापयति यूयञ्जेश्वरस्य सर्व्वस्मिन् मनोऽभिलाषे यत् सिद्धः पूर्णाश्च भवेत तदर्थं स नित्यं प्रार्थनया युष्माकं कृते यतते | 13
 युष्माकं लायटिकेयास्थितानां डिथरापलिस्थितानाञ्च आतृणां डिताय सोऽतीव येष्टत एत्यस्मिन् अहं तस्य साक्षी भवामि | 14 लूकनामा
 प्रियश्चिकित्सको दीमाश्च युष्मत्स्यं नमस्कुर्व्वीते | 15 यूयं लायटिकेयास्थान् आतृन् नुम्हं तद्गृहस्थितां समितिञ्च मम नमस्कारं ज्ञापयत | 16 अपरं
 युष्मत्सन्निधौ पत्रस्यास्य पाठे कृते लायटिकेयास्थसमितावपि तस्य पाठो यथा भवेत् लायटिकेयाञ्च यत् पत्रं मया प्रदितं तद् यथा युष्माभिरपि
 पठयेत तथा येष्टध्वं | 17 अपरम् आर्षिष्यं वदत प्रभो र्यत् परियर्थापदं त्ययाप्रापि तत्साधनाय सावधानो भव | 18 अहं पौलः स्वडस्ताक्षरेण
 युष्मान् नमस्कारं ज्ञापयामि यूयं मम बन्धनं स्मरत | युष्मान् प्रत्यनुग्रहो भूयात् | आमेन |

१ थिषलनीकिनः

1 पौलः सिल्वानस्तीमथियश्च पितुरीश्वरस्य प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य याग्रयं प्राप्ता थिषलनीकीयसमितिं प्रति पत्रं लिखन्ति | अस्माकं तात एश्वरः प्रभु र्थीशुप्रीष्टश्च युष्मान् प्रत्यनुग्रहं शान्तिञ्च क्रियास्तां | 2 वयं सर्वेषां युष्माकं कृते एश्वरं धन्यं वदामः प्रार्थनासमये युष्माकं नामोच्चारयामः, 3 अस्माकं तातस्येश्वरस्य साक्षात् प्रभौ थीशुप्रीष्टे युष्माकं विश्वासेन यत् कार्यं प्रेम्ना यः परिश्रमः प्रत्याशया य या तितिक्षा जायते 4 तत् सर्वं निरन्तरं स्मरामश्च | हे पियब्रातरः, यूयम् एश्वरेणाभिरुचिता लोका एति वयं जानीमः | 5 यतोऽस्माकं सुसंवादेः केवलशब्देन युष्मान् न प्रविश्य शक्त्या पवित्रेणात्मना मडोत्साहेन य युष्मान् प्राविशत् | वयन्तु युष्माकं कृते युष्मन्मध्ये कीदृशा अलवाम तद् युष्माभिर्जायते | 6 यूयमपि बहुकुलेशभोगेन पवित्रेणात्मना दत्तेनानन्देन य वाक्यं गृहीत्वास्माकं प्रभोश्रानुगामिनोऽभवत् | 7 तेन माकिदनियाभायादेशो यावन्तो विश्वासिनो लोकाः सन्ति यूयं तेषां सर्वेषां निदर्शनवस्त्रुषा जाताः | 8 यतो युष्मत्तः प्रतिनादितया प्रभो वीएया माकिदनियाभायादेशो व्याप्तौ केवलमेतन्नहि किन्त्वीश्वरे युष्माकं यो विश्वासस्तस्य वार्ता सर्वत्राश्रावि, तस्मात् तत्र वाक्यकथनम् अस्माकं निश्चयोऽनं | 9 यतो युष्मन्मध्ये वयं कीदृशं प्रवेशं प्राप्ता यूयञ्च कथं प्रतिमा विहायेश्वरं प्रत्यावर्तध्वम् अमरं सत्यमीश्वरं सेवितुं 10 मृतगणमध्याय्य तेनोत्पापितस्य पुत्रस्यार्थत आगामिकोधाद् अस्माकं निस्तारयितु र्थीशोः स्वर्गाद् आगमनं प्रतीक्षितुम् आरभध्वम् अतत् सर्वं ते लोकाः स्वयम् अस्मान् ज्ञापयन्ति |

2 हे ब्रातरः, युष्मन्मध्ये ऽस्माकं प्रवेशो निष्कलो न जात एति यूयं स्वयं जानीथ | 2 अपरं युष्माभि र्यथाश्रावि तथा पूर्वं द्विलिपीनगरे क्लिष्टा निन्दिताश्च सन्तोऽपि वयम् एश्वराद् उत्साहं लब्ध्वा बहुयत्नेन युष्मान् एश्वरस्य सुसंवादेम् अबोधयाम | 3 यतोऽस्माकम् आदेशो ब्रान्तेरशुषिभावाद् वोत्पन्नः प्रवञ्चनायुक्तो वा न भवति | 4 किन्त्वीश्वरेणास्मान् परीक्ष्य विश्वसनीयान् भन्वा य यद्दत्तं सुसंवादेऽस्मासु समार्थत तद्दद् वयं मानवेभ्यो न रुरोथिषमाणः किन्त्वस्मदन्तःकराणां परीक्षकायेश्वराय रुरोथिषमाणः भाषामहे | 5 वयं कदापि स्तुतिवादिनो नाभवामेति यूयं जानीथ कदापि छलवस्त्रेण लोभं नाख्याद्यामेत्यस्मिन् एश्वरः साक्षी विधते | 6 वयं श्रीष्टस्य प्रेरिता एव गौरवान्विता भवितुम् अशक्याम किन्तु युष्मत्तः परस्माद् वा कस्मादपि मानवाद् गौरवं न लिप्समाना युष्मन्मध्ये मद्गुभावा भूत्वावर्तमहि | 7 यथा काथिन्माता स्वकीयशिश्नून् पालयति तथा वयमपि युष्मान् काऽक्षमाणः 8 युष्मत्वं केवलम् एश्वरस्य सुसंवादे तन्नहि किन्तु स्वकीयप्राणान् अपि दातुं मनोभिरव्यलषाम, यतो यूयम् अस्माकं स्नेहपत्रायभवत् | 9 हे ब्रातरः, अस्माकं श्रमः क्लेशश्च युष्माभिः स्मर्यते युष्माकं कोऽपि यद् भारग्रस्तो न भवेत् तदर्थं वयं टिवानिशं परिश्राम्यन्तो युष्मन्मध्ये एश्वरस्य सुसंवादेमघोषयाम | 10 अपरञ्च विश्वासिनो युष्मान् प्रति वयं कीदृक् पवित्रत्वयथार्थत्वनिर्दोषत्वायाशिणोऽभवामेत्यस्मिन् एश्वरो यूयञ्च साक्षिण आध्वे | 11 अपरञ्च यद्दत्तं पिता स्वबालकान् तद्दद् वयं युष्माकम् अकेकं जन्म उपदिष्टवन्तः सान्निवतवन्तश्च, 12 य एश्वरः स्वीयराज्याय विभवाय य युष्मान् आहूतवान् तद्गुपयुक्तारणाय युष्मान् प्रवर्तितवन्तश्चेति यूयं जानीथ | 13 यस्मिन् समये यूयम् अस्माकं मुषाद् एश्वरेण प्रतिश्रुतं वाक्यम् अलभध्वं तस्मिन् समये तत् मानुषाणां वाक्यं न भव्तेश्वरस्य वाक्यं भन्वा गृहीतवन्त एति कारणाद् वयं निरन्तरम् एश्वरं धन्यं वदामः, यतस्तद् एश्वरस्य वाक्यम् एति सत्यं विश्वासिनां युष्माकं मध्ये तस्य गुणः प्रकाशते य | 14 हे ब्रातरः, श्रीष्टाश्रितवत्य एश्वरस्य याः समित्यो यिडूदादेशे सन्ति यूयं तासाम् अनुकारिणोऽभवत्, तद्गुक्ता लोकाश्च यद्दद् यिडूदिलोकेत्यस्तद्दद् यूयमपि स्वजातीयलोकेभ्यो दुःभम् अलभध्वं | 15 ते यिडूदीयाः प्रभुं थीशुं भविष्यद्वादिनश्च उतवन्तो ऽस्मान् दूरीकृतवन्तश्च, त एश्वराय न रोयन्ते सर्वेषां मानवानां विपक्षा भवन्ति यः 16 अपरं भिन्नजातीयलोकाणां परित्राणार्थं तेषां मध्ये सुसंवादेमघोषाणाद् अस्मान् प्रतिषेधन्ति येत्यं स्वीयपापानां परिमाणम् उत्तरोत्तरं पूरयन्ति, किन्तु तेषाम् अन्तकारी क्रोधस्तान् उपक्रमते | 17 हे ब्रातरः मनसा नहि किन्तु वदनेन कियत्कालं युष्मत्तो ऽस्माकं विच्छेदे जाते वयं युष्माकं मुषानि द्रष्टुम् अत्याकाऽक्षया बहु युतितवन्तः | 18 द्विरेककृत्यो वा युष्मत्समीपगमनायास्माकं विशेषतः पौलस्य ममालिभाषोऽभवत् किन्तु शयतानो ऽस्मान् निवारितवान् | 19 यतोऽस्माकं का प्रत्याशा को वानन्दः किं वा श्लाघ्यकिरीटं? अस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्यागमनकाले तत्सम्भ्रमस्था यूयं किं तन्न भविष्यथ? 20 यूयम् अवास्माकं गौरवानन्दस्वरूपा भवथ |

3 अतोऽहं यदा सन्देहं पुनः सोढुं नाशक्तुं तदानीम् आधीनीनगर अेकाडी स्थातुं निश्चित्य 2 स्वब्रातरं श्रीष्टस्य सुसंवादे सडकारिणोऽश्वरस्य परियारकं तीमथियं युष्मत्समीपम् अप्रेषयं | 3 वर्तमानैः क्लेशैः कस्यापि यात्रल्यं यथा न जायते तथा ते त्वया स्थिरीक्रियन्तां

स्वकीयधर्ममधि समाश्वास्यन्ताञ्चेति तम् आदिशं। 4 वयमेतादृशे क्लेशे नियुक्ता आस्मलु एति यूयं स्वयं जानीथ, यतोऽस्माकं दुर्गतिर्भविष्यतीति वयं युष्माकं समीपे स्थितिकावेऽपि युष्मान् अबोधयाम, तादृशमेव यावत्वत् तदपि जानीथ। 5 तस्मात् परीक्षकेषु युष्मासु परीक्षितेष्वस्माकं परिश्रमो विद्वल्लो भविष्यतीति भयं सोढुं यदाहं नाशङ्कनुवं तदा युष्माकं विश्वासस्य तत्त्वावधारणाय तम् अप्रेषयं। 6 किन्त्वधुना तीमथियो युष्मत्समीपाद् अस्मत्सन्निधिम् आगत्य युष्माकं विश्वासप्रेमार्शी अध्वरस्मान् सुवार्तां ज्ञापितवान् वयञ्च यथा युष्मान् स्मरामस्तथा यूयमप्यस्मान् सर्वदा प्रणयेन स्मरथ द्रष्टुम् आकाङ्क्षध्वे येति कथितवान्। 7 हे भ्रातरः, वार्ताभिर्मां प्राप्य युष्मानधि विशेषतो युष्माकं क्लेशदुःखान्यधि युष्माकं विश्वासाद् अस्माकं सान्त्वनाजयत; 8 यतो यूयं यदि प्रभाववतिष्ठथ तर्ह्यनेन वयम् अधुना ज्ञवामः। 9 वयञ्चास्मदीयेश्वरस्य साक्षाद् युष्मत्तो जातेन येनानन्देन प्रकुल्ला भवामस्तस्य कृत्स्नस्थानन्दस्य योग्यरूपेणेश्वरं धन्यं वहितुं कथं शक्यामः? 10 वयं येन युष्माकं वदन्नि द्रष्टुं युष्माकं विश्वासे यद् असिद्धं विधते तत् सिद्धीकर्तुञ्च शक्यामस्तादृशं वरं द्दिवादिशं प्रार्थयामहे। 11 अस्माकं तातेनेश्वरेण प्रभुना यीशुश्रीष्टेन य युष्मत्समीपगमनायास्माकं पन्था सुगमः क्रियतां। 12 परस्परं सर्वान्श्रु प्रति युष्माकं प्रेम युष्मान् प्रति यास्माकं प्रेम प्रभुना वर्द्धयतां बहुदुःखं क्रियताञ्च। 13 अपरमस्माकं प्रभु यीशुश्रीष्टः स्वकीयैः सर्वैः पवित्रलोकैः सार्द्धं यदागमिष्यति तदा यूयं यथास्माकं तातस्वेश्वरस्य सम्भुषे पवित्रतया निर्दोषा भविष्यथ तथा युष्माकं मनांसि स्थिरीक्रियन्तां।

4 हे भ्रातरः, युष्माभिः कीदृग् आरयितव्यं एश्वराय रोचितव्यञ्च तदध्यस्मत्तो या शिक्षा लब्धा तदनुसारात् पुनरतिशयं यत्नः क्रियतामिति वयं प्रभुयीशुना युष्मान् विनीयादिशामः। 2 यतो वयं प्रभुयीशुना कीदृशीराज्ञा युष्मासु समर्पितवन्तस्तद् यूयं जानीथ। 3 एश्वरस्यायम् अभिलाषो यद् युष्माकं पवित्रता भवेत्, यूयं व्यभियारद् दूरे तिष्ठत। 4 युष्माकम् अकैको जनः स्वकीयं प्राणार्थां पवित्रं मान्यञ्च रक्षतु, 5 ये यत्निन्जानीया लोका एश्वरं न जानन्ति त एव तत् कामाभिलाषस्याधीनं न करोतु। 6 अतस्मिन् विषये कोऽप्यत्यायारी भूत्वा स्वभ्रातरं न वञ्चयतु यतोऽस्माभिः पूर्वं यथोक्तं प्रमाणिकृतञ्च तथैव प्रभुरेतादृशानां कर्मणां समुचितं इलं दास्यति। 7 यस्माद् एश्वरोऽस्मान् अशुचितायै नाडूतवान् किन्तु पवित्रतायैवाडूतवान्। 8 अतो हेतो र्यः कश्चिद् वाक्यमेतन् गृह्णाति स मनुष्यम् अवजानीतीति नहि येन स्वकीयात्मा युष्मन्तरे समर्पितस्तम् एश्वरम् अवावजानीति। 9 भ्रातृषु प्रेमकरणमधि युष्मान् प्रति मम लिपनं निष्प्रयोजनं यतो यूयं परस्परं प्रेमकरणावेश्वरशिक्षिता लोका आध्वे। 10 कृत्स्ने माकिदनिचादेशे य यावन्तो भ्रातरः सन्ति तान् सर्वान् प्रति युष्माभिस्तत् प्रेम प्रकाशयते तथापि हे भ्रातरः, वयं युष्मान् विनयामहे यूयं पुनर् बहुदुःखं प्रेम प्रकाशयत। 11 अपरं ये बहिःस्थितास्तेषां दृष्टिगोचरे युष्माकम् आरयणं यत् मनोरम्यं भवेत् कस्यापि वस्तुनश्चाभावो युष्माकं यन् भवेत्, 12 अतदर्थं यूयम् अस्मत्तो यादृशम् आदेशं प्राप्तवन्तस्तादृशं निर्विरोधाचारं कर्तुं स्वस्वकर्मणि मनांमि निधातुं निजकरैश्च कार्यं साधयितुं यतध्वं। 13 हे भ्रातरः निराशा अन्ये लोका एव यूयं यन् शोयेध्वं तदर्थं मडानिद्रागतान् लोकानधि युष्माकम् अज्ञानता मया नाभिलष्यते। 14 यीशु भूतवान् पुनरुचितवाञ्छेति यदि वयं विश्वासमस्तर्हि यीशुम् आश्रितान् मडानिद्राप्राप्तान् लोकानपीश्वरोऽवश्यं तेन सार्द्धम् आनेष्यति। 15 यतोऽहं प्रभो वाक्येन युष्मान् एहं ज्ञापयामि; अस्माकं मध्ये ये जनाः प्रभोरगमनं यावत् ज्वन्तोऽवशेष्यन्ते ते मडानिद्रितानाम् अग्रगामिनो न भविष्यन्ति; 16 यतः प्रभुः सिंहादनेन प्रधानस्वर्गदूतस्योच्यैः शब्देनेश्वरीयतूरीयाधेन य स्वयं स्वर्गाद् अवरोक्षयति तेन श्रीश्राश्रिता भूतलोकाः प्रथमम् उत्थास्यान्ति। 17 अपरम् अस्माकं मध्ये ये ज्वन्तोऽवशेष्यन्ते त आकाशे प्रभोः साक्षात्करणार्थं तैः सार्द्धं भेधवाङ्मनेन हरिष्यन्ते; एतञ्च वयं सर्व्वदा प्रभुना सार्द्धं स्थास्यामः। 18 अतो यूयम् अेताभिः कथाभिः परस्परं सान्त्वयत।

5 हे भ्रातरः, कालान् समयान्वाधि युष्मान् प्रति मम लिपनं निष्प्रयोजनं, 2 यतो रात्रौ यादृक् तस्करस्तादृक् प्रभो र्दिनम् उपस्थास्यतीति यूयं स्वयमेव सम्यग् जानीथ। 3 शान्तिर्निर्वन्धत्वञ्च विधत एति यदा मानवा वदिष्यन्ति तदा प्रसववेदना यद्गद् गडिर्भनीम् उपतिष्ठति तद्गद् अकस्माद् विनाशस्तान् उपस्थास्यति तैरुद्धारो न दास्यते। 4 किन्तु हे भ्रातरः, यूयम् अन्धकारेणावृता न भवथ तस्मात् तदिनं तस्कर एव युष्मान् न प्राप्स्यति। 5 सर्व्वे यूयं हीप्तेः सन्ताना द्दिवायाश्च सन्ताना भवथ वयं निशावंशास्तिमिरवंशा वा न भवामः। 6 अतो ऽपरे यथा निद्रागताः सन्ति तद्गद् अस्माभिर् न भवितव्यं किन्तु जागरितव्यं सयेतनैश्च भवितव्यं। 7 ये निद्रान्ति ते निशायामेव निद्रान्ति ते य मत्ता भवन्ति ते रञ्ज्यामेव मत्ता भवन्ति। 8 किन्तु वयं द्दिवसस्य वंशा भवामः; अतो ऽस्माभिर्वक्षसि प्रत्ययप्रेमज्ञं क्वयं शिरसि य परित्राणाशाज्ञं शिरस्त्रं परिधाय सयेतनैर् भवितव्यं। 9 यत एश्वरोऽस्मान् क्रोधे न नियुज्यास्माकं प्रभुना यीशुश्रीष्टेन परित्राणस्याधिकारे नियुक्तवान्,

10 જાગ્રતો નિદ્રાગતા વા વયં ચત્ તેન પ્રભુના સહ જીવામસ્તદર્થં સોડસ્માકં કૃતે પ્રાણાન્ ત્યક્તવાન્ | 11 અતએવ યૂયં યદ્વત્ કુરુથ તદ્વત્ પરસ્પરં સાન્તવયત સુસ્થિરીકુરુધ્વઞ્ચ | 12 હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માકં મધ્યે યે જનાઃ પરિશ્રમં કુર્વન્તિ પ્રભો નામ્ના યુષ્માન્ અધિતિષ્ઠન્ત્યુપદિશન્તિ ચ તાન્ યૂયં સમ્મન્યધ્વં | 13 સ્વકર્મ્મહિતુના ચ પ્રેમ્ના તાન્ અતીવાદૃયધ્વમિતિ મમ પ્રાર્થના, યૂયં પરસ્પરં નિર્વિરોધા ભવત | 14 હે ભ્રાતરઃ, યુષ્માન્ વિનયામહે યૂયમ્ અવિહિતાચારિણો લોકાન્ ભર્ત્સયધ્વં, ક્ષુદ્રમનસઃ સાન્તવયત, દુર્બ્બલાન્ ઉપકુરુત, સર્વાન્ પ્રતિ સહિષ્ણવો ભવત ચ | 15 અપરં કમપિ પ્રત્યનિષ્ઠસ્ય ફલમ્ અનિષ્ઠં કેનાપિ યન્ન ક્રિયેત તદર્થં સાવધાના ભવત, કિન્તુ પરસ્પરં સર્વાન્ માનવાંશ્ર પ્રતિ નિત્યં હિતાચારિણો ભવત | 16 સર્વદાનન્દત | 17 નિરન્તરં પ્રાર્થનાં કુરુધ્વં | 18 સર્વવિષયે કૃતજ્ઞતાં સ્વીકુરુધ્વં યત એતદેવ ખ્રીષ્ટયીશુના યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રકાશિતમ્ ઈશ્વરાભિમતં | 19 પવિત્રમ્ આત્માનં ન નિર્વાપયત | 20 ઈશ્વરીયાદેશં નાવજાનીત | 21 સર્વાણિ પરીક્ષ્ય યદ્ ભદ્રં તદેવ ધારયત | 22 યત્ કિમપિ પાપરૂપં ભવતિ તસ્માદ્ દૂરં તિષ્ઠત | 23 શાન્તિદાયક ઈશ્વરઃ સ્વયં યુષ્માન્ સમ્પૂર્ણત્વેન પવિત્રાન્ કરોતુ, અપરમ્ અસ્મત્રભો ર્થીશુખ્રીષ્ટસ્યાગમનં યાવદ્ યુષ્માકમ્ આત્માનઃ પ્રાણાઃ શરીરાણિ ચ નિખિલાનિ નિર્દોષત્વેન રક્ષ્યન્તાં | 24 યો યુષ્માન્ આહ્યતિ સ વિશ્વસનીયોડતઃ સ તત્ સાધયિષ્યતિ | 25 હે ભ્રાતરઃ, અસ્માકં કૃતે પ્રાર્થનાં કુરુધ્વં | 26 પવિત્રચુમ્બનેન સર્વાન્ ભ્રાતૃન્ પ્રતિ સત્કુરુધ્વં | 27 પત્રમિદં સર્વેષાં પવિત્રાણાં ભ્રાતૃણાં શ્રુતિગોચરે યુષ્માભિઃ પઠયતામિતિ પ્રભો નામ્ના યુષ્માન્ શપયામિ | 28 અસ્માકં પ્રભો ર્થીશુખ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રતે યુષ્માસુ ભૂયાત્ | આમેન્ |

२ थिषलनीकिनः

1 पौलः सिल्वानस्तीमथियश्चेतिनामानो वयम् अस्मदीयतातम् एश्वरं प्रभुं यीशुप्रीष्टञ्चाश्रितां थिषलनीकिनां समितिं प्रति पत्रं लिप्तामः ।
2 अस्माकं तात एश्वरः प्रभु यीशुप्रीष्टश्च युष्मास्वनुग्रहं शान्तिञ्च क्रियास्तां । 3 हे भ्रातरः, युष्माकं कृते सर्वदा यथायोग्यम् एश्वरस्य धन्यवाद्यो ऽस्माभिः कर्तव्यः, यतो हेतो युष्माकं विश्वास उत्तरोत्तरं वर्द्धते परस्परम् अङ्कैकस्य प्रेम यं बहुकुलं भवति । 4 तस्माद् युष्माभि र्वावन्त उपद्रवकलेशाः सहान्ते तेषु यद् धैर्यं यश्च विश्वासः प्रकाश्यते तत्कारणार्णवम् एश्वरीयसमितेषु युष्माभिः श्लाघामहे । 5 तस्यैश्वरस्य न्यायविचारस्य प्रमाणं भवति यतो यूयं यस्य कृते दुःखं सद्यध्वं तस्यैश्वरीयराज्यस्य योग्या भवथ । 6 यतः स्वकीयस्वर्गदूतानां भवैः सङ्घितस्य प्रभो यीशोः स्वर्गाद् आगमनकाले युष्माकं क्लेशकैः क्लेशेन इलदानं साद्धर्मस्माभिश्च 7 क्लेशयमानेभ्यो युष्मभ्यं शान्तिदानम् एश्वरेण न्याय्यं भोक्तव्यं; 8 तदानीम् एश्वरानभिज्ञेभ्यो ऽस्मत्प्रभो यीशुप्रीष्टस्य सुसंवाद्याग्राहकैः लोकेभ्यो जाज्वल्यमानेन वह्निना समुचितं इलं यीशुना दास्यते; 9 ते यं प्रभो र्वदनात् पराक्रमयुक्तविलवाय्य सदातनविनाशशुभं दण्डं लप्स्यन्ते, (aiōnios g166) 10 किन्तु तस्मिन् दिने स्वकीयपवित्रलोकेषु विराजितुं युष्मान् अपराश्रमं सर्वान् विश्वासिलोकान् विस्मापयितुञ्च स आगमिष्यति यतो ऽस्माकं प्रमाणो युष्माभि र्विश्वासोऽकारि । 11 अतोऽस्माकम् एश्वरो युष्मान् तस्याह्वानस्य योग्यान् करोतु सौजन्यस्य शुभकुलं विश्वासस्य गुणञ्च पराक्रमेण साधयत्विति प्रार्थनास्माभिः सर्वदा युष्मन्निमित्तं क्रियते, 12 यतस्तथा सत्यस्माकम् एश्वरस्य प्रभो यीशुप्रीष्टस्य यानुग्रहाद् अस्मत्प्रभो यीशुप्रीष्टस्य नाम्नो गौरवं युष्मासु युष्माकमपि गौरवं तस्मिन् प्रकाशिष्यते ।

2 हे भ्रातरः, अस्माकं प्रभो यीशुप्रीष्टस्यागमनं तस्य समीपे ऽस्माकं संस्थितिञ्चापि वयं युष्मान् एतं प्रार्थयामहे, 2 प्रभेस्तद् दिनं प्रायेणोपस्थितम् एति यद्दि कश्चिद् आत्मना वाया वा पत्रेण वास्माकम् आदेशं कल्पयन् युष्मान् गदति तर्हि यूयं तेन यञ्जलमनस उद्विग्नान् न भवत । 3 केनापि प्रकारेण कोऽपि युष्मान् न वञ्चयतु यतस्तस्माद् दिनात् पूर्वं धर्मलोपेनोपस्थातव्यं, 4 यश्च जनो विपक्षतां कुर्वन् सर्वस्माद् देवात् पूजनीयवस्तुश्रोत्रोन्स्यते स्वम् एश्वरमिव दर्शयन् एश्वरवद् एश्वरस्य मन्दिरं उपवेक्ष्यति यं तेन विनाशापत्रेण पापपुरुषेणोदितव्यं । 5 यदायं युष्माकं सन्निधावासं तदानीम् अतद् अकथयमिति यूयं किं न स्मरथ? 6 साम्प्रतं स येन निवार्यते तद् यूयं जानीथ, किन्तु स्वसमये तेनोदितव्यं । 7 विधर्मस्य निगूढो गुण एदानीमपि इलति किन्तु यस्तं निवारयति सोऽद्यापि दूरीकृतो नाभवत् । 8 तस्मिन् दूरीकृते स विधमभ्युद्विष्यति किन्तु प्रभु यीशुः स्वमुभयवनेन तं विध्वंसयिष्यति निजोपस्थितेस्तेजसा विनाशयिष्यति यं । 9 शयतानस्य शक्तिप्रकाशनाद् विनाशयमानानां मध्ये सर्वविधाः पराक्रमा भ्रमिका आश्चर्यक्रिया लक्षणाभ्यधर्मजाता सर्वविधप्रतारणा य तस्योपस्थितेः इलं भविष्यति; 10 यतो हेतोस्ते परित्राणप्राप्तये सत्यधर्मस्यानुसारां न गृहीतवन्तस्तस्मात् कारणाद् 11 एश्वरेण तान् प्रति भ्रान्तिकरमायायां प्रेषितायां ते भृषावाक्ये विश्वसिष्यन्ति । 12 यतो यावन्तो मानवाः सत्यधर्मे न विश्वस्याधर्मोऽपि तुष्यन्ति तेः सर्वे ईदृशभाजने र्ववितव्यं । 13 हे प्रभोः प्रिया भ्रातरः, युष्माकं कृते एश्वरस्य धन्यवाद्योऽस्माभिः सर्वदा कर्तव्यो यत एश्वर आ प्रथमाद् आत्मनः पावनेन सत्यधर्मे विश्वासेन यं परित्राणार्थं युष्मान् वरीतवान् 14 तदर्थञ्चास्माभि र्घोषितेन सुसंवादेन युष्मान् आहूयास्माकं प्रभो यीशुप्रीष्टस्य तेजसोऽधिकारिणः करिष्यति । 15 अतो हे भ्रातरः यूयम् अस्माकं वाक्यैः पत्रैश्च यां शिक्षां लब्धवन्तस्तां कृत्वा शिक्षां धारयन्तः सुस्थिरा भवत । 16 अस्माकं प्रभु यीशुप्रीष्टस्तात एश्वरश्चार्थतो यो युष्मासु प्रेम कृतवान् नित्याञ्च सान्त्वनाम् अनुग्रहेणोत्तमप्रत्याशाञ्च युष्मभ्यं दत्तवान् (aiōnios g166) 17 स स्वयं युष्माकम् अन्तःकरणानि सान्त्वयतु सर्वस्मिन् सद्वाक्ये सत्कर्मणि यं सुस्थिरीकरोतु यं ।

3 हे भ्रातरः, शेषे वदामि, यूयम् अस्मभ्यमिदं प्रार्थयध्वं यत् प्रभो वाक्यं युष्माकं मध्ये यथा तथैवान्यत्रापि प्रयरेत् मान्यञ्च भवेत्; 2 यस्य वयम् अविवेकैः दुष्टेभ्यश्च लोकेभ्यो रक्षां प्राप्नुयाम यतः सर्वेषां विश्वासो न भवति । 3 किन्तु प्रभु र्विश्वास्यः स अेव युष्मान् स्थिरीकरिष्यति दुष्टस्य कराद् उद्धरिष्यति यं । 4 यूयम् अस्माभि र्यद् आदिश्यध्वे तत् कुरुय करिष्यथ येति विश्वासो युष्मानधि प्रभुनास्माकं जायते । 5 एश्वरस्य प्रेम्नि प्रीष्टस्य सङ्घिषुतायाञ्च प्रभुः स्वयं युष्माकम् अन्तःकरणानि विनयतु । 6 हे भ्रातरः, अस्मत्प्रभो यीशुप्रीष्टस्य नाम्ना वयं युष्मान् एतम् आदिशामः, अस्मत्तो युष्माभि र्यां शिक्षलम्भि तां विहाय कश्चिद् भ्राता यधविडितायारं करोति तर्हि यूयं तस्मात् पृथग् भवत । 7 यतो वयं युष्माभिः कथम् अनुकर्तव्यास्तद् यूयं स्वयं जानीथ । युष्माकं मध्ये वयम् अविडितायारिणो नाभवाम, 8

विनामूल्यं कस्याप्यन्नं नाभुञ्जमहि किन्तु कोऽपि यद् अस्माभिर्भारग्रस्तो न भवेत् तदर्थं श्रमेण क्लेशेन य एव निशं कार्यम् अकुर्म | 9
 अत्रास्माकम् अधिकारो नास्तीत्यं नहि किन्त्वस्माकम् अनुकरणाय युष्मान् दृष्टान्तं दर्शयितुम् एच्छन्तस्तद् अकुर्म | 10 यतो येन कार्यं न क्रियते
 तेनाहारोऽपि न क्रियतामिति वयं युष्मत्समीपे उपस्थितिकालेऽपि युष्मान् आदिशाम | 11 युष्मन्मध्ये ऽविहिताचारिणः केऽपि जना विधन्ते ते य
 कार्यम् अकुर्वन्त आलस्यम् आचरन्तीत्यस्माभिः श्रूयते | 12 तादृशान् लोकान् अस्मत्प्रभो र्थीशुश्रीष्टस्य नाम्ना वयम् एवम् आदिशाम
 आज्ञापयामश्च, ते शान्तभावेन कार्यं कुर्वन्तः स्वकीयमन्नं भुञ्जतां | 13 अपरं हे भ्रातरः, यूयं सदाचरणे न क्लाम्यत | 14 यदि य कश्चिदेतत्पत्रे
 लिपिताम् अस्माकम् आज्ञां न गृह्णाति तर्हि यूयं तं मानुषं लक्षयत तस्य संसर्गं त्यजत य तेन स त्रिपिष्यते | 15 किन्तु तं न शत्रुं मन्यमाना
 भ्रातरमिव येतयत | 16 शान्तिदाता प्रभुः सर्वत्र सर्वथा युष्मत्स्यं शान्तिं दद्यात् | प्रभु र्युष्माकं सर्वेषां सङ्गी भूयात् | 17 नमस्कार अेष पौलस्य
 मम करेण लिपितोऽभूत् सर्वस्मिन् पत्रे अतन्मम विद्मन् अतादृशैरक्षरै र्भया लिप्यते | 18 अस्माकं प्रभो र्थीशुश्रीष्टस्यानुग्रहः सर्वेषु युष्मासु
 भूयात् | आमेन् |

१ तीमथियः

1 अस्माकं त्राणकतुर्तीश्वरस्यास्माकं प्रत्याशाभूमेः प्रभो यीशुश्रीष्टस्य याज्ञानुसारतो यीशुश्रीष्टस्य प्रेरितः पौलः स्वकीयं सत्यं धर्मपुत्रं तीमथियं प्रति पत्रं लिखति। 2 अस्माकं तात एश्वरोऽस्माकं प्रभु यीशुश्रीष्टश्च त्वयि अनुग्रहं दद्यां शान्तिञ्च कुर्व्यास्तां। 3 माकिदनियादेशे मम गमनकाले त्वम् एडिफिनगरे तिष्ठन् एतदशिक्षा न गृहीतव्या, अनन्तेषूपपाप्यानेषु वंशावलिषु य युष्माभिर्मनो न निवेशितव्यम् 4 एति कांश्चित् लोकान् यद् उपदिशेतेतत् मयादिष्टोऽभवः, यतः सर्वैरेतैर्विश्वासयुक्तेश्वरीयनिष्ठा न जायते किन्तु विवाद्ये जायते। 5 उपदेशस्य त्वम्भिप्रेतं क्वलं निर्भलान्तःकरणेन सत्संवेदेन निष्कपटविश्वासेन य युक्तं प्रेम। 6 केचित् जनाश्च सर्व्याण्येतानि विहाय निरर्थककथानाम् अनुगमनेन विपथगामिनोऽभवन्, 7 यद् भाषन्ते यस्य निश्चिन्वन्ति तन्न बुध्यमाना व्यवस्थोपदेशो भवितुम् इच्छन्ति। 8 सा व्यवस्था यदि योग्यरूपेण गृह्यते तर्ह्युत्तमा भवतीति वयं जानीमः। 9 अपरं सा व्यवस्था धार्मिकस्य विरुद्धा न भवति किन्त्वधार्मिकोऽवाध्यो दृष्टः पापिष्ठोऽपवित्रोऽशुचिः पितृहन्ता मातृहन्ता नरहन्ता 10 वेश्यागामी पुंमैथुनी मनुष्यविकेता मिथ्यावादी मिथ्याशपथकारी य सर्वेषामेतेषां विरुद्ध, 11 तथा सन्धियेनान्देश्वरस्य यो विभवयुक्तः सुसंवादी मयि समर्पितस्तदनुयायिद्वितीयेपदेशस्य विपरीतं यत् किञ्चिद् भवति तद्विरुद्धा सा व्यवस्थेति तद्ग्राह्येण ज्ञातव्यं। 12 मह्यं शक्तिदाता योऽस्माकं प्रभुः श्रीष्टयीशुस्तमदं धन्यं वदामि। 13 यतः पुरा निन्दक उपद्रवी हिंसकश्च भूत्वाप्यहं तेन विश्वास्योऽमन्ये परियारकत्वे न्ययुज्ये य। तद् अविश्वासायराजम् अज्ञानेन मया कृतमिति हेतोरेव तेनानुकम्पितोऽभवम्। 14 अपरं श्रीष्टे यीशौ विश्वासप्रेमत्यां सखितोऽस्मत्प्रभोरनुग्रहोऽतीव प्रयुरोऽभवत्। 15 पापिनः परित्रातुं श्रीष्टो यीशु जगति समवतीर्णोऽभवत्, अेषा कथा विश्वासनीया सर्व्ये ग्राह्येणिया य। 16 तेषां पापिनां मध्येऽहं प्रथम आसं किन्तु ये मानवान् अनन्तज्वनप्राप्त्यर्थं तस्मिन् विश्वसिष्यन्ति तेषां दृष्टान्ते मयि प्रथमे यीशुना श्रीष्टेन स्वकीया कृत्स्ना यिरसखिष्युता यत् प्रकाशयते तदर्थमेवाहम् अनुकम्पां प्राप्तवान्। (aiōnios g166) 17 अनादिरेक्षयोऽदृश्यो राजा योऽद्वितीयः सर्व्यज्ञ एश्वरस्तस्य गौरवं महिमा यानन्तकालं यावद् भूयात्। आमेन्। (aiōn g165) 18 हे पुत्र तीमथिय त्वयि यानि भविष्यद्वाक्यानि पुरा कथितानि तदनुसाराद् अहम् अनेमादेशं त्वयि समर्पयामि, तस्याभिप्रायोऽयं यत् तैर्वाक्यैरुत्तमयुद्धं करोषि 19 विश्वासं सत्संवेदञ्च धारयसि य। अनयोः परित्यागात् केषाञ्चिद् विश्वासतरी भग्नाभवत्। 20 तुमिनायसिकन्दरौ तेषां यौ द्वौ जनौ, तौ यद् धर्मनिन्दां पुनर्न कर्तुं शिक्षते तदर्थं मया शयतानस्य करे समर्पितौ।

2 मम प्रथम आदेशोऽयं, प्रार्थनाविनयनिवेदनधन्यवादाः कर्तव्याः, 2 सर्व्येषां मानवानां कृते विशेषतो वयं यत् शान्तत्वेन निर्व्विरोधत्वेन श्रेष्ठरभक्तिं विनीतत्वञ्चायन्तः कालं यापयामस्तदर्थं नृपतीनाम् उच्यपटस्थानाञ्च कृते ते कर्तव्याः। 3 यतोऽस्माकं तारकस्येश्वरस्य साक्षात् तदेवोत्तमं ग्राह्यञ्च भवति, 4 स सर्व्येषां मानवानां परित्राणं सत्यज्ञानप्राप्तिञ्चेच्छति। 5 यत अकोऽद्वितीयो एश्वरो विधते किञ्चेश्वरे मानवेषु यैकोऽद्वितीयो मध्यस्थः 6 स नरावतारः श्रीष्टो यीशु विधते यः सर्व्येषां मुक्ते मूल्यम् आत्मदानं कृतवान्। अतेन येन प्रमाणोपयुक्ते समये प्रकाशितव्यं, 7 तद्दोषयिता दूतो विश्वासे सत्यधर्मे य त्मिन्जतीयानाम् उपदेशकश्चाहं न्ययुज्ये, अतएवं श्रीष्टस्य नाम्ना यथातथ्यं वदामि नानृतं कथयामि। 8 अतो ममाभिमतमिदं पुरुषैः क्रोधसन्देशो विना पवित्रकरान् उत्तोल्य सर्व्यस्मिन् स्थाने प्रार्थना क्रियतां। 9 तद्वत् नाय्योऽपि सलज्जाः संयतमनसश्च सत्यो योग्यमाख्यादानं परिदधतु किञ्च केशसंस्कारैः कण्ठमुक्ताभिर्मंडार्घ्यपरिच्छदैश्चात्मभूषणं न कुर्वत्यः 10 स्वीकृतेश्वरभक्त्यानां योषितां योग्यैः सत्यधर्माभिः स्वभूषणं कुर्वतां। 11 नारी सम्पूर्णविनीतत्वेन निर्व्विरोधं शिक्षतां। 12 नाय्याः शिक्षादानं पुरुषायाज्ञादानं वाहं नानुजानामि तथा निर्व्विरोधत्वम् आयरितव्यं। 13 यतः प्रथमम् आदमस्ततः परं उवाचाः सृष्टिर्भवत्। 14 किञ्चाहम् भ्रान्तियुक्तो नाभवत् योषिदेव भ्रान्तियुक्ता भूत्वात्यायारिणी भूभवत्। 15 तथापि नारीगणो यदि विश्वासे प्रेम्नि पवित्रतायां संयतमनसि य तिष्ठति तर्ह्यपत्यप्रसववर्त्मना परित्राणं प्राप्स्यति।

3 यदि किञ्चिद् अध्यक्षपदम् आकाङ्क्षते तर्हि स उत्तमं कर्म लिप्सत एति सत्यं। 2 अतोऽध्यक्षेणानिन्दितेनैकस्या योषितो भर्त्रा परिमितभोगेन संयतमनसा सत्येनातिथिसेवकेन शिक्षायां निपुणेन 3 न मधयेन न प्रहारकेण किन्तु मृदुभावेन निर्व्विवादेन निर्लोभेन 4 स्वपरिवाराणाम् उत्तमशासकेन पूर्णविनीतत्वाद् वश्यानां सन्तानानां नियन्त्रा य भवितव्यं। 5 यत आत्मपरिवारान् शासितुं यो न शक्नोति तेनेश्वरस्य समितेस्तत्त्वावधारणं कथं कारिष्यते? 6 अपरं स गर्वितो भूत्वा यत् शयतानं एव दण्डयोग्यो न भवेत् तदर्थं तेन नवशिष्येण न भवितव्यं। 7

यच्च निन्दायां शयतानस्य जाले य न पतेत् तदर्थं तेन बहिःस्थलोकानामपि मध्ये सुभ्यातियुक्तेन भवितव्यं | 8 तद्वत् परिचारकैरपि विनीतै द्विविधवाक्यरहितैर्बहुमधुपाने ऽनासक्तैर्निर्लोभैश्च भवितव्यं, 9 निर्मलसंवेदेन य विश्वासस्य निगूढवाक्यं धातिव्यञ्ज | 10 अत्रे तेषां परीक्षा क्रियतां ततः परम् अनिन्दिता भूत्वा ते परियर्था कुर्वन्तु | 11 अपरं योषिद्विरपि विनीताभिरनपवादिकाभिः सतर्कभिः सर्वत्र विश्वास्याभिश्च भवितव्यं | 12 परियारका अडेकयोषितो भर्तारो भवेयुः, निजसन्तानानां परिजनानाञ्च सुशासनं कुर्युश्च | 13 यतः सा परियर्था यैर्बद्धरूपेण साध्यते ते श्रेष्ठपदं प्राप्नुवन्ति श्रीष्टे यीशौ विश्वासेन महोत्सुका भवन्ति य | 14 त्वां प्रत्येतत्प्रलेपनसमये शीघ्रं त्वत्समीपगमनस्य प्रत्याशा मम विधते | 15 यदि वा विलम्बेय तर्ह्येश्वरस्य गृहे ऽर्थतः सत्यधर्मस्य स्तम्भमितिमूलस्वरूपायाम् अमरेश्वरस्य समितौ त्वया कीदृश आचारः कर्तव्यस्तत् ज्ञातुं शक्यते | 16 अपरं यस्य महत्त्वं सर्वस्वीकृतम् एश्वरभक्तैस्तत् निगूढवाक्यमिदम् एश्वरो मानवेहे प्रकाशित आत्मना सपुण्यीकृतो दूतैः सन्दृष्टः सर्वजातीयानां निकटे घोषितो जगतो विश्वासपात्रीभूतस्तेजःप्राप्तये स्वर्गं नीतश्चेति |

4 पवित्र आत्मा स्पष्टम् एदं वाक्यं वदति यत्रमकाले कतिपयलोका वह्निनाङ्कितत्वात् 2 कठोरमनसां कापट्याद् अनृतवादिनां विवाहनिषेधकानां भक्ष्यविशेषनिषेधकानाञ्च 3 भूतस्वरूपाणां शिक्षायां भ्रमकात्मनां वाक्येषु य मनांसि निवेश्य धर्माद् भ्रंशिष्यन्ते | तानि तु भक्ष्याणि विश्वासिनां स्वीकृतसत्यधर्माणाञ्च धन्यवादसहिताय भोगायेश्वरेण ससृजिरे | 4 यत एश्वरेण यधत् सृष्टं तत् सर्वम् उत्तमं यदि य धन्यवादेन भुज्यते तर्हि तस्य किमपि नात्राहं भवति, 5 यत एश्वरस्य वाक्येन प्रार्थनया य तत् पवित्रीभवति | 6 अेतानि वाक्यानि यदि त्वं भ्रातृन् ज्ञापयेस्तर्हि यीशुश्रीष्टस्योत्तमः परियारको भविष्यसि यो विश्वासो हितोपदेशश्च त्वया गृहीतस्तदीयवाक्यैराप्याधिष्यसे य | 7 यान्युपाभ्यानानि दुर्भावानि वृद्धयोषितामेव योग्यानि य तानि त्वया विसृज्यन्ताम् एश्वरभक्तये यत्नः क्रियताञ्च | 8 यतः शारीरिको यत्नः स्वल्पकृदो भवति किन्त्वीश्वरभक्तिरैहिकपारत्रिकजुवनयोः प्रतिज्ञायुक्ता सती सर्वत्र कृदा भवति | 9 वाक्यमेतद् विश्वसनीयं सर्वैर्ऋण्यैश्च वयञ्च तदर्थमेव भ्रात्र्यामो निन्दां भुङ्क्ते य | 10 यतो हेतोः सर्वमानवानां विशेषतो विश्वासिनां त्राता योऽमर एश्वरस्तस्मिन् वयं विश्वसामः | 11 त्वम् अेतानि वाक्यानि प्रचार्य समुपदिश य | 12 अल्पवयश्कृत्वात् केनाप्यवज्ञेयो न भव किन्त्वालापेनायराणेन प्रेम्ना सदात्मत्वेन विश्वासेन शुचित्वेन य विश्वासिनाम् आदर्शो भव | 13 यावन्नाडम् आगमिष्यामि तावत् त्व पाठे येतयने उपदेशे य मनो निधत्स्य | 14 प्राचीनगण्डस्तापणसहितेन भविष्यद्वाक्येन यद्दानं तुभ्यं विश्राणितं तवान्तःस्थे तस्मिन् दाने शिथिलमना मा भव | 15 अेषु मनो निवेश्य, अेषु वर्तस्व, एत्थञ्च सर्वविषये तव गुणवृद्धिः प्रकाशतां | 16 स्वस्मिन् उपदेशे य सावधानो भूत्वावतिष्ठस्व तत् कृत्वा त्वयात्मपरित्राणं श्रोतृणाञ्च परित्राणं साधयिष्यते |

5 त्वं प्राचीनं न भर्त्सय किन्तु तं पितरमिव यून्श्च भ्रातृनिव 2 वृद्धाः स्त्रियश्च मातृनिव युवतीश्च पूर्णशुचित्वेन भगिनीरिव विनयस्व | 3 अपरं सत्यविधवाः सम्भन्धस्व | 4 कस्याश्चिद् विधवाया यदि पुत्राः पौत्रा वा विधन्ते तर्हि ते प्रथमतः स्वीयपरिजनान् सेवितुं पित्रोः प्रत्युपकर्तुञ्च शिक्षन्तां यतस्तदेवेश्वरस्य साक्षाद् उत्तमं त्राह्यञ्च कर्म | 5 अपरं या नारी सत्यविधवा नाथहीना यास्ति सा एश्वरस्याश्रये तिष्ठन्ती दिवानिशं निवेदनप्रार्थनाभ्यां कालं यापयति | 6 किन्तु या विधवा सुभ्रभोगासक्तता सा ज्वलत्यपि मृता भवति | 7 अतएव ता यद् अनिन्दिता भवेयूस्तदर्थम् अेतानि त्वया निदिश्यन्तां | 8 यदि कश्चित् स्वजातीयान् लोकान् विशेषतः स्वीयपरिजनान् न पालयति तर्हि स विश्वासाद् अष्टो ऽध्यधमश्च भवति | 9 विधवावर्गे यस्या गाराणा भवति तथा षष्ठिवत्सरेभ्यो न्यूनवयस्कया न भवितव्यं; अपरं पूर्वम् अेकस्वामिका भूत्वा 10 सा यत् शिशुपोषणेनातिथिसेवनेन पवित्रलोकानां यरणप्रक्षालनेन क्लिष्टानाम् उपकारेण सर्वविधसत्कर्मधारणेन य सत्कर्मकराणात् सुभ्यातिप्राप्ता भवेत् तदध्यावश्यकं | 11 किन्तु युवती विधवा न गृह्णाण यतः श्रीष्टस्य वैपरीत्येन तासां एषे जाते ता विवाहम् एच्छन्ति | 12 तस्माच्च पूर्वधर्मं परित्यज्य एण्डीया भवन्ति | 13 अनन्तरं ता गृह्णाद् गृहं पर्यटन्त्य आलस्यं शिक्षन्ते केवलमालस्यं नहि किन्त्वनर्थकालापं पराधिकारयर्थाञ्चापि शिक्षमाणा अनुयितानि वाक्यानि भाषन्ते | 14 अतो ममेच्छेयं युवत्यो विधवा विवाहं कुर्वताम् अपत्यवत्यो भवन्तु गृहकर्म कुर्वताञ्चेत्वं विपक्षाय किमपि निन्दाद्वारं न ददतु | 15 यत एतः पूर्वम् अपि काश्चित् शयतानस्य पश्चाद्गमिन्यो जाताः | 16 अपरं विश्वासिन्या विश्वासिनो वा कस्यापि परिवाराणां मध्ये यदि विधवा विधन्ते तर्हि स ताः प्रतिपालयतु तस्मात् समितौ भारे ऽनारोपिते सत्यविधवानां प्रतिपालनं कर्तुं तथा शक्यते | 17 ये प्राञ्चः समितिं सम्यग् अधितिष्ठन्ति विशेषत एश्वरवाक्येनोपदेशेन य ये यत्नं विदधते ते द्विगुणस्यादरस्य योग्या मान्यन्तां | 18 यस्मात् शास्त्रे लिखितमिदमास्ते, त्वं शस्यमर्दकवृष्यास्यं मा भधानेति, अपरमपि

कार्यकृद् वेतनस्य योग्यो भवतीति। 19 द्वौ त्रीन् वा साक्षिणो विना कस्याचित् प्राचीनस्य विरुद्धम् अभियोगस्त्वया न गृह्यतां। 20 अपरं ये पापमायरन्ति तान् सर्वेषां समक्षं भर्त्सयस्व तेनापरेषामपि भ्र्तीति र्जनिष्यते। 21 अडम् ईश्वरस्य प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य मनोनीतदिव्यदूतानाञ्च गोर्यरे त्वाम् ईदम् आज्ञापयामि त्वं कस्याप्यनुरोधेन किमपि न कुर्वन् विनापक्षपातम् ऐतान् विधीन् पालय। 22 कस्यापि भूर्द्धिं हस्तापार्श्वं त्वरया माकार्षीः। परपापानाञ्चांशी मा भव। स्वं शुचिं रक्ष। 23 अपरं तवोदरपीडायाः पुनः पुनः दुर्बलतायाश्च निमित्तं देवलं तोयं न पिवन् किञ्चिन् मधं पिव। 24 केषाञ्चित् मानवानां पापानि विचारात् पूर्वं केषाञ्चित् पश्चात् प्रकाशन्ते। 25 तथैव सत्कर्मोपैयपि प्रकाशन्ते तदन्यथा सति प्रच्छन्मानि स्थातुं न शक्नुवन्ति।

6 यावन्तो लोका युगधारिणो दासाः सन्ति ते स्वस्वस्वामिनं पूर्णसमादरयोग्यं मन्यन्तां नो येद् ईश्वरस्य नाम्न उपदेशस्य य निन्दा सम्भविष्यति। 2 येषाञ्च स्वामिनो विश्वासिनः भवन्ति तैस्ते भ्रातृत्वात् नावज्ञेयाः किन्तु ते कर्मद्वलभोगिनो विश्वासिनः प्रियाश्च भवन्तीति डेतोः सेवनीया अेव, त्वम् ऐतानि शिक्षय समुपदिश य। 3 यः कश्चिद् ईतरशिक्षां करोति, अस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य डितवाक्यानीश्वरभक्तये योग्यां शिक्षाञ्च न स्वीकरोति। 4 स इपंध्यातः सर्वथा ज्ञानडीनञ्च विवाडे वाङ्मुद्देशे रोगयुक्तश्च भवति। 5 तादृशाद् भावाद् ईर्ष्याविरोधापवाद्दुष्टासूया ब्रष्टमनसां सत्यज्ञानडीनानाम् ईश्वरभक्तिं लाभोपायम् ईव मन्यमानानां लोकाणां विवादाश्च जायन्ते तादृशेभ्यो लोकेभ्यस्त्वं पृथङ् तिष्ठ। 6 संयतेच्छया युक्ता येस्वरभक्तिः सा मडावाभोपायो भवतीति सत्यं। 7 ऐतज्जगत्प्रवेशनकालेऽस्माभिः किमपि नानाधि तत्तयज्जगत्कालेऽपि किमपि नेतुं न शक्यत इति निश्चितं। 8 अतएव भाधान्यायछादनानि य प्राच्यास्माभिः सन्तुष्टै र्भवितव्यं। 9 ये तु धनिनो भवितुं येष्टन्ते ते परीक्षायाम् उन्माथे पतन्ति ये याभिलाषा मानवान् विनाशे नरके य मज्जयन्ति तादृशेज्ञानाडिताभिलाषेष्वपि पतन्ति। 10 यतोऽर्थस्पृहा सर्वेषां दुरितानां मूलं भवति तामवलम्ब्य केचिद् विश्वासाद् अङ्गशन्त नानाकलेशैश्च स्वान् अविध्यन्। 11 डे ईश्वरस्य लोक त्वम् ऐतेभ्यः पलाय्य धर्म ईश्वरभक्तिं विश्वासः प्रेम सडिषगुता क्षान्तिश्चैतान्यायर। 12 विश्वाससङ्गम् उत्तमयुद्धं कुरु, अनन्तज्जवनम् आलम्बस्व यतस्तदर्थं त्वम् आडूतो ऽभवः, अडुसाक्षिणां समक्षञ्चोत्तमां प्रतिज्ञां स्वीकृतवान्। (aiōnios g166) 13 अपरं सर्वेषां ज्जवयितुरीश्वरस्य साक्षाद् यश्च प्रीष्टो यीशुः पन्तीयपीलातस्य समक्षम् उत्तमां प्रतिज्ञां स्वीकृतवान् तस्य साक्षाद् अडं त्वाम् ईदम् आज्ञापयामि। 14 ईश्वरेण स्वसमये प्रकाशितव्यम् अस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्यागमनं यावत् त्वया निष्कलङ्कत्वेन निर्दोषत्वेन य विधी रक्षयतां। 15 स ईश्वरः सञ्चिदानन्डः, अद्वितीयसम्राट्, राजां राजा, प्रभूनां प्रभुः, 16 अमरताया अद्वितीय आकरः, अगम्यतेजोनिवासी, मन्त्यानां केनापि न दृष्टः केनापि न दृश्यश्च। तस्य गौरवपराङ्मौ सदातनौ भूयारतां। आमेन्। (aiōnios g166) 17 ईडलोकडे ये धनिनस्ते चित्तसमुन्नतिं यपले धने विश्वासञ्च न कुर्वतां किन्तु भोगार्थम् अस्मभ्यं प्रयुरत्वेन सर्व्वाता (aiōn g165) 18 योऽमर ईश्वरस्तस्मिन् विश्वसन्तु सदायारं कुर्वन्तु सत्कर्मधनेन धनिनो सुकला दातारश्च भवन्तु, 19 यथा य सत्यं ज्जवनं पाभ्नुयुस्तथा पारत्रिकाम् उत्तमसम्पडं सञ्चिन्वन्तेति त्वयाडिश्यन्तां। 20 डे तीमथिय, त्वम् उपनिधिं गोपय कल्पनिकविधाया अपवित्रं प्रलापं विरोधोक्तिञ्च त्यज य, 21 यतः कतिपया लोकास्तां विधामवलम्ब्य विश्वासाद् ब्रष्टा अभवन। प्रसादस्तव सलाथो भूयात्। आमेन्।

२ तीमथियः

1 श्रीष्टेन यीशुना या ज्वनस्य प्रतिज्ञा तामधीश्वरस्येच्छया यीशोः श्रीष्टस्यैकः प्रेरितः पौलोऽहं स्वकीयं प्रियं धर्मपुत्रं तीमथियं प्रति पत्रं लिभामि। 2 तात एश्वरोऽस्माकं प्रभु र्थीशुश्रीष्टश्च त्वयि प्रसादं एयां शान्तिञ्च क्रियास्तां। 3 अहम् आ पूर्वपुरुषात् यम् एश्वरं पवित्रमनसा सेवे तं धन्यं वदनं कथयामि, अहम् अहोरात्रं प्रार्थनासमये त्वां निरन्तरं स्मरामि। 4 यश्च विश्वासः प्रथमे लोयीनामिकायां तव मातामह्याम् उनीकीनामिकायां मातरि यातिष्ठत् तवान्तरेऽपि तिष्ठतीति मन्ये 5 तव तं निष्कपटं विश्वासं मनसि कुर्वन् तवाश्रुपातं स्मरन् यथानन्देन प्रकृत्वो भवेयं तदर्थं तव दर्शनम् आकाङ्क्षे। 6 अतो हेतो र्भम इस्तार्पणेन लब्धो य एश्वरस्य वरस्त्वयि विधते तम् उज्ज्वालयितुं त्वां स्मारयामि। 7 यत एश्वरोऽस्मत्स्यं भयजनकम् आत्मानम् अदत्त्वा शक्तिप्रेमसतर्कतानाम् आकरम् आत्मानं दत्तवान्। 8 अतवेवास्माकं प्रभुमधि तस्य वन्देदासं मामधि य प्रमाणां दातुं न त्रपस्व किन्त्वीश्वरीयशक्त्या सुसंवाहस्य कृते द्युःखस्य सहभागी भव। 9 सोऽस्मान् परित्राणपात्राणि कृतवान् पवित्रेणाहानेनाहूतवांश्च; अस्मत्कर्महेतुनेति नहि स्वीयनिर्वाणस्य प्रसाहस्य य कृते तत् कृतवान्। स प्रसाहः सृष्टेः पूर्वकाले श्रीष्टेन यीशुनास्मभ्यम् अदायि, (aiōnios g166) 10 किन्त्वधुनास्माकं परित्रातु र्थीशोः श्रीष्टस्यागमनेन प्राकाशत। श्रीष्टो मृत्युं पराजितवान् सुसंवादेन य ज्वनम् अमरताञ्च प्रकाशितवान्। 11 तस्य घोषयिता दूतश्चान्यजतीयानां शिक्षकश्चाहं नियुक्तोऽस्मि। 12 तस्मात् कारणात् ममायं क्लेशो भवति तेन मम लज्जा न जायते यतोऽहं यस्मिन् विश्वसितवान् तमवगतोऽस्मि मडादिनं यावत् ममोपनिधे गोपनस्य शक्तिस्तस्य विधत एति निश्चितं जानामि। 13 छितदायकानां वाक्यानाम् आदर्शरूपेण मत्तः श्रुताः श्रीष्टे यीशौ विश्वासप्रेमोः कथा धारय। 14 अपरम् अस्मदन्तर्वासिना पवित्रेणात्मना तामुत्तमाम् उपनिधिं गोपय। 15 आशियादेशीयाः सर्वे मां त्यक्तवन्त एति त्वं जानासि तेषां मध्ये कृगिल्लो डम्मगिनिश्च विधते। 16 प्रभुरनीषिडरस्य परिवारान् प्रति कृपां विदधातु यतः स पुनः पुन र्मां आप्नायितवान् 17 मम शूङ्गभलेन न त्रपित्वा रोमानगरे उपस्थितिसमये यत्नेन मां मृगयित्वा ममोद्देशं प्राप्तवान्। 18 अतो विचारदिने स यथा प्रभोः कृपाभाजनं भवेत् तादृशं वरं प्रभुस्तस्मै देयात्। एडिधनगरेऽपि स कति प्रकारै र्मां उपकृतवान् तत् त्वं सम्यग् वेत्सि।

2 हे मम पुत्र, श्रीष्टयीशुतो योऽनुग्रहस्तस्य भवेन त्वं भलवान् भव। 2 अपरं बहुभिः साक्षिभिः प्रमाणीकृतां यां शिक्षां श्रुतवानसि तां विश्वास्येषु परस्मै शिक्षादाने निपुणेषु य लोकेषु समर्पय। 3 त्वं यीशुश्रीष्टस्योत्तमो योद्धेव क्लेशं सहस्व। 4 यो युद्धं करोति स सांसारिके व्यापारे मग्नो न भवति किन्तु स्वनिधोयजित्ते रोयितुं येष्टे। 5 अपरं यो मल्लै र्युध्यति स यदि नियमानुसारेण न युध्यति तर्हि किरीटे न लप्स्यते। 6 अपरं यः कृषीवलः कर्म करोति तेन प्रथमेन इलभागिना भवितव्यं। 7 मया यदुच्यते तत् त्वया बुध्यातं यतः प्रभुस्तुभ्यं सर्वत्र बुद्धिं दास्यति। 8 मम सुसंवाहस्य वयनानुसाराद् दायुद्धंशीयं मृतगणमध्याद् उत्थापितञ्च यीशुं श्रीष्टं स्मर। 9 तत्सुसंवाहकारणाद् अहं दुष्कर्मैव अन्धनदशापर्यन्तं क्लेशं भुञ्जे किन्त्वीश्वरस्य वाक्यम् अबद्धं तिष्ठति। 10 श्रीष्टेन यीशुना यद् अनन्तगौरवसहितं परित्राणं जायते तदभिरुचिर्ते लोकेऽपि यत् लब्धे तदर्थमहं तेषां निमित्तं सर्व्वाण्येतानि सह। (aiōnios g166) 11 अपरम् अेषा भारती सत्या यदि वयं तेन साद्दं मित्रामहे तर्हि तेन साद्दं ज्विव्यामः, यदि य क्लेशं सहामहे तर्हि तेन साद्दं राजत्वमपि करिष्यामहे। 12 यदि वयं तम् अनङ्गीकुर्मस्तर्हि सोऽस्मान्प्यनङ्गीकरिष्यति। 13 यदि वयं न विश्वासामस्तर्हि स विश्वास्यस्तिष्ठति यतः स्वम् अपह्नुतुं न शक्नोति। 14 त्वमेतानि स्मारयन् ते यथा निष्कलं श्रोतृणां अंशजनकं वाग्युद्धं न दुर्त्यस्तथा प्रभोः समक्षं दृढं विनीयाद्विश। 15 अपरं त्वम् एश्वरस्य साक्षात् स्वं परीक्षितम् अनिन्दनीयकर्मकारिणञ्च सत्यमतस्य वाक्यानां सद्भिर्भजेन निपुणञ्च दर्शयितुं यतस्व। 16 किन्त्वपवित्रा अनर्थककथा ह्रीकुुरु यतस्तदालम्बिन उतरोत्तरम् अधर्मं वर्द्धयन्ते, 17 तेषाञ्च वाक्यं गलितक्षतवत् क्षयवर्द्धको भविष्यति तेषां मध्ये डुमिनायः द्वितीतश्चेतिनामानौ द्वौ जनौ सत्यमताद् अष्टौ जातौ, 18 मृतानां पुनरुत्थिति र्व्यतीतेति वदन्तौ केषाञ्चिद् विश्वासम् उत्पाटयतश्च। 19 तथापीश्वरस्य भित्तिमूलम् अयलं तिष्ठति तस्मिन्नेयं विपि मुद्राङ्कितं विधते। यथा, जानाति परमेशस्तु स्वकीयान् सर्वमानवान्। अपगच्छेद् अधर्माख्य यः कश्चित् श्रीष्टानमकृत्। 20 किन्तु अबृन्दिकेतने केवल सुवार्णमयानि रौप्यमयाणि य भाजनानि विधन्त एति तर्हि काष्ठमयानि मृण्मयान्यपि विधन्ते तेषाञ्च कियन्ति सम्मानाय कियन्तपमानाय य भवन्ति। 21 अतो यदि कश्चिद् अतादृशोऽयः स्वं परिष्करोति तर्हि स पावितं प्रभोः कार्ययोग्यं सर्वसत्कार्यायैषोपयुक्तं सम्मानार्थकञ्च भाजनं भविष्यति। 22 यौवनावस्थाया अभिवाषास्त्वया परिवृत्त्यन्तं धर्मो विश्वासः प्रेम ये य शुचिमनोभिः प्रभुम् उद्दिश्य प्रार्थनां कुर्वते तैः साद्दं म् अक्यभावावश्चैतेषु त्वया यत्नो विधीयतां। 23 अपरं त्वम् अनर्थकान् अज्ञानांश्च प्रशान्

वाग्बुद्धोत्पादकान् ज्ञात्वा दूरीकुरु | 24 यतः प्रभो दसिंन युद्धम् अकर्तव्यं किन्तु सर्वान् प्रति शान्तेन शिक्षादानेच्छुकेन सङ्घिषुणा य भवितव्यं, विपक्षाश्च तेन नम्रत्वेन येतितव्याः | 25 तथा कृते यदीश्वरः सत्यमतस्य ज्ञानार्थं तेभ्यो मनःपरिवर्तनरूपं वरं दधात्, 26 तर्हि ते येन शयतानेन निजाम्बिलाषसाधनाय धृतास्तस्य जालात् येतनां प्राच्योद्धारं लब्धुं शक्यन्ति |

3 यरमदिनेषु क्लेशजनकाः समया उपस्थास्यन्तीति जानीहि | 2 यतस्तात्कालिका लोका आत्मप्रेमिणोऽर्थप्रेमिणो आत्मश्लाघिनोऽभिमानिनो निन्दकाः पित्रोरनाज्ञात्राङ्घ्रिणः कृतघ्ना अपवित्राः 3 प्रीतिवर्जिता असन्धेया मृषापवादिनोऽङ्घ्रितेन्द्रियाः प्रयासाद्भद्रद्वेषिणो 4 विश्वासघातका दुरासादसिनो धर्मघाता इश्वराप्रेमिणः किन्तु सुभ्रप्रेमिणो 5 भक्तवेशाः किन्त्वस्वीकृतभक्तिगुणा भविष्यन्ति; अंतादृशानां लोकानां संगमं परित्यज | 6 यतो ये जनाः प्रच्छन्तं गेहान् प्रविशन्ति पापैर्भारग्रस्ता नानाविधाम्बिलाषैश्चावलिता याः कामिन्यो 7 नित्यं शिक्षन्ते किन्तु सत्यमतस्य तत्त्वज्ञानं प्राप्तुं कदायित् न शक्नुवन्ति ता दासीवद् वशीकुर्वते य ते तादृशा लोकाः | 8 यानि याम्ब्रिथ यथा मूसमं प्रति विपक्षत्वम् अकुरुतां तथैव ब्रह्ममनसो विश्वासविषये उग्राह्याश्चैते लोका अपि सत्यमतं प्रति विपक्षतां कुर्वन्ति | 9 किन्तु ते भङ्गुरम् अग्रसरा न भविष्यन्ति यतस्तयो मूढता यद्गत् तद्गद् अंतेषामपि मूढता सर्वदृश्या भविष्यति | 10 भ्रमोपदेशः शिष्टताभिप्रायो विश्वासो धर्म्यं प्रेम सङ्घिषुतोपद्रवः क्लेशा 11 आन्तिथिपियायाम् एकनिधे लूस्त्रायात्रा मां प्रति यधद् अघटत यथांशोपद्रवान् अडम् असडे सर्वमेतत् त्वम् अवगतोऽसि किन्तु तत्सर्वतः प्रभु र्माम् उद्धृतवान् | 12 परन्तु यावन्तो लोकाः श्रीष्टेन यीशुनेश्वरभक्तिम् आचारितुम् इच्छन्ति तेषां सर्वेषाम् उपद्रवो भविष्यति | 13 अपरं पापिष्ठाः भलाश्च लोका ब्राम्यन्तो भ्रमयन्तश्चोत्तरोत्तरं दृष्टत्वेन वर्द्धिष्यन्ते | 14 किन्तु त्वं यद् यद् अशिक्षथाः, यस्य त्वयि समर्पितम् अभूत् तस्मिन् अवतिष्ठ, यतः कस्मात् शिक्षां प्राप्तोऽसि तद् वेत्सि; 15 यानि य धर्मशास्त्राणि श्रीष्टे यीशौ विश्वासेन परित्राणप्राप्तये त्वां ज्ञानिनं कर्तुं शक्नुवन्ति तानि त्वं शैशवकालाद् अवगतोऽसि | 16 तत् सर्वं शास्त्रम् इश्वरस्यात्मना एतं शिक्षायै दोषभोधाय शोधनाय धर्मविनायय य इलयुक्तं भवति 17 तेन येश्वरस्य लोको निपुणः सर्वस्मै सत्कर्मार्णे सुसज्जश्च भवति |

4 इश्वरस्य गोचरं यश्च यीशुः श्रीष्टः स्वीयागमनकाले स्वराजत्वेन ज्वलतां मृतानां लोकाणां विचारं करिष्यति तस्य गोचरे उडं त्वाम् इदं दृढम् आज्ञापयामि | 2 त्वं वाक्यं घोषय कालेऽकाले योत्सुको भव पूर्णया सङ्घिषुगुत्या शिक्षया य लोकां प्रबोधय भर्त्सय विनयस्व य | 3 यत अंतादृशः समय आयाति यस्मिन् लोका यथार्थम् उपदेशम् असह्यमानाः कर्णकण्डूयनविशिष्टा भूत्वा निजाम्बिलाषात् शिक्षकान् संग्रहीष्यन्ति 4 सत्यमतास्य श्रोत्राणि निवर्त्य विपथगामिनो भूत्वोपाध्यानेषु प्रवर्तिष्यन्ते; 5 किन्तु त्वं सर्वविषये प्रबुद्धो भव दुःखभोगं स्वीकुरु सुसंवाद्यप्रयत्नकरस्य कर्म साधय निजपरिचर्यां पूर्णत्वेन कुरु य | 6 मम प्राणानाम् उत्सर्गो भवति मम प्रस्थानकालश्चोपातिष्ठत् | 7 अडम् उत्तमयुद्धं कृतवान् गन्तव्यमार्गस्यान्तं यावद् धावितवान् विश्वासत्र रक्षितवान् | 8 शेषं पुण्यमुकुटं मर्त्यं रक्षितं विधत्ते तस्य तस्मिन् महादिने यथार्थविचारकेण प्रभुना मह्यं दायिष्यते केवलं मह्यम् एति नहि किन्तु यावन्तो लोकास्तस्यागमनम् आकाङ्क्षन्ते तेभ्यः सर्वेभ्योऽपि दायिष्यते | 9 त्वं त्वरया भ्रम्यमीपम् आगन्तुं यतस्व, 10 यतो दीमा औडिकसंसारम् इडमानो मां परित्यज्य थिषलनीकीं गतवान् तथा क्रीष्किर्गालातियां गतवान् तीतश्च दाल्मातियां गतवान् | (aiōn g165) 11 केवलो लूको मया सार्द्धं विधत्ते | त्वं माई सङ्गिनं कृत्वागच्छ यतः स परिचर्यायां भ्रमोपकारी भविष्यति, 12 तुभिकत्राडम् इङ्घिनगरं प्रेषितवान् | 13 यद् आच्छादनवस्त्रं त्रोयानगरे कार्पस्य सन्निधौ मया निक्षिप्तं त्वमागमनसमये तत् पुस्तकानि य विशेषतश्चर्मग्रन्थान् आनय | 14 कांस्यकारः सिक्न्दरो मम बह्वनिष्ठं कृतवान् प्रभुस्तस्य कर्मणां समुचितद्वलं ददातु | 15 त्वमपि तस्मात् सावधानास्तिष्ठ यतः सोऽस्माकं वाक्यानाम् अतीव विपक्षो जातः | 16 मम प्रथमप्रत्युत्तरसमये कोऽपि मम सहायो नाभवत् सर्वे मां पर्य्यत्यजन् तान् प्रति तस्य दोषस्य गणना न भूयात्; 17 किन्तु प्रभु र्मम सहायोऽभवत् यथा य मया घोषणा साध्येत भिन्नजातीयाश्च सर्वे सुसंवाद्यं शृणुयुस्तथा मह्यं शक्तिम् अददात् ततो उडं सिंहास्य मुभाद् उद्धृतः | 18 अपरं सर्वस्माद् दृष्टमर्मतः प्रभु र्माम् उद्धरिष्यति निजस्वर्गीयराज्यं नेतुं मां तारयिष्यति य | तस्य धन्यवादः सदाकालं भूयात् | आमेन् | (aiōn g165) 19 त्वं प्रिष्काम् आङ्किलम् अनीषिङ्करस्य परिजनांश्च नमस्कुरु | 20 इरास्तः करिन्थनगरे उतिष्ठत् त्रङ्गिमश्च पीडितत्वात् मिलीतनगरे मया व्यडीयत | 21 त्वं डेमन्तकालात् पूर्वम् आगन्तुं यतस्व | उबूलः पूदि लीनः कवीदिया सर्वे ब्रातरश्च त्वां नमस्कुर्वते | 22 प्रभु र्थीशुः श्रीष्टस्तवात्मना सह भूयात् | युष्मास्वनुग्राहो भूयात् | आमेन् |

तीतः

1 अनन्तज्ज्वनस्याशातो जाताया एश्वरभक्तते योग्यस्य सत्यमतस्य यत् तत्त्वज्ञानं यश्च विश्वास एश्वरस्याभिमुखितलोकैर्लभ्यते तदर्थं (aiōnios g166) 2 यीशुप्रीष्टस्य प्रेरित एश्वरस्य दासः पौलोडं साधारणविश्वासात् मम प्रकृतं धर्मपुत्रं तीतं प्रति लिभमि | 3 निष्कपट एश्वर आदिक्कालात् पूर्वं तत् ज्वनं प्रतिज्ञातवान् स्वनिर्गुणसमये य घोषणया तत् प्रकाशितवान् | 4 मम त्रातुरीश्वरस्याज्ञया य तस्य घोषणं मयि समर्पितम् अभूत् | अस्माकं तात एश्वरः परित्राता प्रभु यीशुप्रीष्टश्च तुभ्यम् अनुग्रहं द्यां शान्तिञ्च वितरतु | 5 त्वं यद् असम्पूर्णाकार्याणि सम्भूरये भदीयाद्देशाच्च प्रतिनगरं प्राचीनगणान् नियोजयेस्तदर्थमहं त्वां क्रीत्युपद्वीपे स्थापयित्वा गतवान् | 6 तस्माद् यो नरो ऽनिन्दित अेकस्या घोषितः स्वामी विश्वासिनाम् अपययस्यावाध्यत्वस्य वा घोषेणालिप्तानाञ्च सन्तानानां जनको भवति स अेव योग्यः | 7 यतो हेतोरधक्षेणेश्वरस्य गृहाधक्षेणवानिन्दनीयेन भवितव्यं | तेन स्वेच्छायाण्येण क्रोधिना पानासक्तेन प्रहारकेण लोभिना वा न भवितव्यं 8 किन्त्वितिथिसेवकेन सल्लोकानुरागिणो विनीतेन न्यायेन धार्मिकेण जितेन्द्रियेण य भवितव्यं, 9 उपदेशे य विश्वस्तं वाक्यं तेन धारितव्यं यतः स यद् यथार्थेनोपदेशेन लोकान् विनेतुं विघ्नकारिणश्च निरन्तरान् कर्तुं शक्नुयात् तद् आवश्यकं | 10 यतस्ते भवद्वो ऽवाध्या अनर्थकवाक्यवादिनः प्रवञ्चकाश्च सन्ति विशेषतश्छिन्नन्त्ययां मध्ये केचित् तादृशा लोकाः सन्ति | 11 तेषाञ्च वागोध आवश्यको यतस्ते कुत्सितलाभस्याशयानुयितानि वाक्यानि शिक्षयन्तो निभिलपरिवाराणां सुमतिं नाशयन्ति | 12 तेषां स्वदेशीय अेको भविष्यद्वादी वयनमिदमुक्तवान्, यथा, क्रीतीयमानवाः सर्वे सदा कापट्यवादिनः | िस्रजन्तुसमानास्ते ऽलसाश्चोदरभारतः | | 13 साक्ष्यमेतत् तथ्यं, अतो हेतोस्त्वं तान् गाढं भर्त्सय ते य यथा विश्वासे स्वस्था भवेयु 14 सिद्धीयोपाभ्यानेषु सत्यमतभ्रष्टानां मानवानाम् आज्ञासु य मनांसि न निवेशयेयुस्तथादिश | 15 शुयीनां कृते सर्वाण्येव शुयीनि भवन्ति किन्तु कलङ्कितानाम् अविश्वासिनाञ्च कृते शुयि किमपि न भवति यतस्तेषां बुद्धयः संवेदाश्च कलङ्किताः सन्ति | 16 एश्वरस्य ज्ञानं ते प्रतिजानन्ति किन्तु कर्मभिस्तद् अनङ्गीकुर्वन्ते यतस्ते गर्हितान् अनाज्ञाग्राहिलेः सर्वसत्कर्मणश्चायोग्याः सन्ति |

2 यथार्थस्योपदेशस्य वाक्यानि त्वया कथ्यन्तां 2 विशेषतः प्राचीनलोका यथा प्रबुद्धा धीरा विनीता विश्वासे प्रेम्नि सदिष्णुतायाञ्च स्वस्था भवेयुस्तद्गत् 3 प्राचीनयोषितोऽपि यथा धर्मयोग्यम् आचारं कुर्युः परनिन्दका बहुमधपानस्य निघ्नाश्च न भवेयुः 4 किन्तु सुशिक्षाकारिणः सत्य एश्वरस्य वाक्यं यत् न निन्देत तदर्थं युवतीः सुशीलताम् अर्थतः पतिस्नेहम् अपत्यस्नेहं 5 विनीतिं शुयित्वं गृहिलीत्वं सौज्यं स्वामिनिघ्नत्रादिशेयुस्तथा त्वया कथ्यतां | 6 तद्गद् यूनोऽपि विनीतये प्रबोधय | 7 त्वञ्च सर्वविषये स्वं सत्कर्मणां दृष्टान्तं दर्शय शिक्षायाञ्चाविकृतत्वं धीरतां यथार्थं 8 निर्दोषञ्च वाक्यं प्रकाशय तेन विपक्षो युष्माकम् अपवाहस्य किमपि छिद्रं न प्राप्य त्रपिष्यते | 9 दासाश्च यत् स्वप्रभूनां निघ्नाः सर्वविषये तुष्टिजनकाश्च भवेयुः प्रत्युत्तरं न कुर्युः 10 किमपि नापहरेयुः किन्तु पूर्णां सुविश्वस्ततां प्रकाशयेयुरिति तान् आदिश | यत अेवप्रकारेणस्माकं त्रातुरीश्वरस्य शिक्षा सर्वविषये तैर्भूषितव्या | 11 यतो हेतोस्त्राणान्जनक एश्वरस्यानुग्रहः सर्वान् मानवान् प्रत्युदितवान् 12 स यास्मान् एहं शिक्षयति यद् वयम् अधर्मं सांसारिकाभिलाषांश्चानङ्गीकृत्य विनीतत्वेन न्यायेनेश्वरभक्त्या येऽल्लोकै आयु र्यापयामः, (aiōn g165) 13 परमसुभस्याशाम् अर्थतो ऽस्माकं भवत एश्वरस्य त्राणकर्तुं यीशुप्रीष्टस्य प्रभावस्योदयं प्रतीक्षामहे | 14 यतः स यथास्मान् सर्वस्माद् अधर्मात् मोचयित्वा निजाधिकारस्वरूपं सत्कर्मसूत्सुकम् अेकं प्रजावर्गं पावयेत् तदर्थम् अस्माकं कृते आत्मदानं कृतवान् | 15 अेतानि भाषस्व पूर्णसामर्थ्येन यादिश प्रबोधय य, कोऽपि त्वां नावमन्यतां |

3 ते यथा देशाधिपानां शासकानाञ्च निघ्ना आज्ञाग्राहिलेश्च सर्वस्मै सत्कर्मणो सुसज्जान् भवेयुः 2 कमपि न निन्देयु निर्विरोधिः क्षान्ताश्च भवेयुः सर्वान् प्रति य पूर्णं मद्गुत्वं प्रकाशयेयुश्चेति तान् आदिश | 3 यतः पूर्वं वयमपि निर्बन्धा अनाज्ञाग्राहिलेणो भ्रान्ता नानाभिलाषाणां सुभानाञ्च दासेया दृष्टव्येभ्यारिणो घृणितः परस्परं द्वेषिणश्चाभवामः | 4 किन्त्वस्माकं त्रातुरीश्वरस्य या दया मर्त्यानां प्रति य या प्रीतिस्तस्याः प्रादुर्भावे ज्ञाते 5 वयम् आत्मकृतेभ्यो धर्मकर्मत्वस्तन्निहि किन्तु तस्य कृपातः पुनर्जन्मरूपेण प्रक्षालनेन प्रवित्तस्यात्मनो नूतनीकरणेन य तस्मात् परित्राणां प्राप्ताः 6 स यास्माकं त्राता यीशुप्रीष्टेनास्मद्गुपरि तम् आत्मानं प्रयुरत्वेन वृष्टवान् | 7 एतथं वयं तस्यानुग्रहेण सपुण्यीभूय प्रत्याशयानन्तज्ज्वनस्याधिकारिणो ज्ञातः | (aiōnios g166) 8 वाक्यमेतद् विश्वसनीयम् अतो हेतोरीश्वरे ये विश्वसितवन्तस्ते यथा सत्कर्मण्यनुतिष्ठेयुस्तथा तान् दृढम् आज्ञापयेति ममाभिमतं | तान्येवोत्तमानि मानवेभ्यः इलदानि य भवन्ति | 9 भूदेभ्यः प्रश्नवंशावलिविवादेभ्यो व्यवस्थाया वित्ताऽऽत्म्यश्च निवर्त्सय यतस्ता निष्कला अनर्थकाश्च भवन्ति | 10 यो जनो भिभित्सुस्तम्

એકવારં દ્વિર્વા પ્રબોધ્ય દૂરીકુરુ, 11 યતસ્તાદૃશો જનો વિપથગામી પાપિષ્ઠ આત્મદોષકથ્ય ભવતીતિ ત્વયા જ્ઞાયતાં| 12 યદાહમ્ આર્તિમાં તુષિકં
વા તવ સમીપં પ્રેષયિષ્યામિ તદા ત્વં નીકપલૌ મમ સમીપમ્ આગન્તું યતસ્વ યતસ્તત્રૈવાહં શીતકાલં યાપયિતું મતિમ્ અકાર્ષ| 13 વ્યવસ્થાપકઃ
સીના આપલ્લુશ્ચૈતયોઃ કસ્યાપ્યભાવો યન્ન ભવેત્ તદર્થં તૌ યત્નેન ત્વયા વિસૃજ્યેતાં| 14 અપરમ્ અસ્મદીયલોકા યન્નિષ્કુલા ન ભવેયુસ્તદર્થં
પ્રયોજનીયોપકારાયા સત્કર્માણ્યનુષ્ઠાતું શિક્ષન્તાં| 15 મમ સજ્જિનઃ સવ્યે ત્વાં નમસ્કુર્વ્યંતે| યે વિશ્વાસાદ્ અસ્માસુ પ્રીયન્તે તાન્ નમસ્કુરુ; સર્વૈષુ
યુષ્માસ્વનુગ્રહો ભૂયાત્| આમેન્|

इलिभोनः

1 श्रीष्टस्य यीशो बन्दिदासः पौलस्तीथियनामा भ्राता य प्रियं सडकारिणं इलिभोनं 2 प्रियाम् आप्पियां सडसेनाम् आर्पिणं इलिभोनस्य गृहे स्थितां समितिञ्च प्रति पत्रं लिभतः | 3 अस्माकं तात एश्वरः प्रभु र्थीशुश्रीष्टश्च युष्मान् प्रति शान्तिम् अनुग्रहञ्च क्रियास्तां | 4 प्रभुं यीशुं प्रति सर्वान् पवित्रलोकान् प्रति य तव प्रेमविश्वासयो वृत्तान्तं निशभ्याः 5 प्रार्थनासमये तव नामोच्चारयन् निरन्तरं भमेश्वरं धन्यं वदामि | 6 अस्मासु यद्यत् सौजन्यं विद्यते तत् सर्व्वं श्रीष्टं यीशुं यत् प्रति भवतीति ज्ञानाय तव विश्वासमूलिका दानशीलता यत् सङ्गला भवेत् तदङ्गम् एच्छामि | 7 हे भ्रातः, त्वया पवित्रलोकानां प्राण आध्यायिता अबवन् अतस्मात् तव प्रेम्नास्माकं भडान् आनन्दः सान्त्वना य जातः | 8 त्वया यत् कर्त्तव्यं तत् त्वाम् आज्ञापयितुं यद्यद्यं श्रीष्टेनातीवोत्सुको भवेयं तथापि वृद्ध 9 एदानीं यीशुश्रीष्टस्य बन्दिदासश्चैवम्भूतो यः पौलः सोऽहं त्वां विनेतुं वरं मन्ये | 10 अतः शृङ्खलबद्धोऽहं यमजनयं तं मदीयतनयम् ओनीषिमम् अधि त्वां विनये | 11 स पूर्व्वं तवानुपकारक आसीत् किन्त्विदानीं तव मम योपकारी भवति | 12 तमेवाहं तव समीपं प्रेषयामि, अतो मदीयप्राणस्वरूपः स त्वयानुगृह्यतां | 13 सुसंवाद्यस्य कृते शृङ्खलबद्धोऽहं परिचारकमिव तं स्वसन्निधौ वर्त्तयितुम् अर्च्छं | 14 किन्तु तव सौजन्यं यद् भवेन न भूत्वा स्वेच्छायाः इहं भवेत् तदर्थं तव सम्मतिं विना किमपि कर्त्तव्यं नामन्ये | 15 को जानाति क्षाण्डालार्थं त्वत्तस्तस्य विच्छेदोऽभवद् अतस्यायम् अभिप्रायो यत् त्वम् अनन्तकालार्थं तं लप्स्यसे (aiōnios g166) 16 पुनर्दासमिव लप्स्यसे तन्नहि किन्तु दासात् श्रेष्ठं मम प्रियं तव य शारीरिकसम्बन्धात् प्रभुसम्बन्धाच्च ततोऽधिकं प्रियं भ्रातरमिव | 17 अतो हेतो र्थिदि मां सडभागिनं जानासि तर्हि मामिव तमनुगृहाण | 18 तेन यदि तव किमप्यपराद्धं तुभ्यं किमपि धार्यते वा तर्हि तत् ममेति विदित्वा गणय | 19 अहं तत् परिशोत्स्यामि, अतत् पौलोऽहं स्वडस्तेन लिभामि, यतस्त्वं स्वप्राणान् अपि महां धारयसि तद् वक्तुं नेच्छामि | 20 भो भ्रातः, प्रभोः कृते मम वाञ्छां पूरय श्रीष्टस्य कृते मम प्राणान् आप्यायय | 21 तवाज्ञाग्राहित्वे विश्वस्य मया अतत् लिभ्यते मया यद्गुच्यते ततोऽधिकं त्वया कारिष्यत इति जानामि | 22 तत्करणसमये मदर्थमपि वासगृहं त्वया सज्जकृतयतां यतो युष्माकं प्रार्थनानां इलङ्गपो वर एवाहं युष्मभ्यं दायिष्ये ममेति प्रत्याशा जायते | 23 श्रीष्टस्य यीशाः कृते मया सड बन्दिदिपाङ्गा 24 मम सडकारिणो मार्क आरिष्टार्थो दीमा लूकश्च त्वां नमस्कारं वेदयन्ति | 25 अस्माकं प्रभो र्थीशुश्रीष्टस्यानुग्रहो युष्माकम् आत्मना सड भूयात् | आमेन् |

ॐ

1 पुरा य ईश्वरो भविष्यद्वादिभिः पितृलोकेभ्यो नानासमये नानाप्रकारं कथितवान् 2 स अतस्मिन् शेषकाले निजपुत्रोऽस्मत्स्यं कथितवान् | स तं पुत्रं सर्व्याधिकारिणं कृतवान् तेनैव य सर्व्वजगन्ति सृष्टवान् | (a10n 165) 3 स पुत्रस्तस्य प्रभावस्य प्रतिभिम्भस्तस्य तत्त्वस्य मूर्तिश्चास्ति स्वीयशक्तिवाक्येन सर्व्वं धत्ते य स्वप्राणैरस्माकं पापमाज्ज्वलं कृत्वा उर्ध्वस्थाने मडामण्डिभ्यो दक्षिणपार्श्वे समुपविष्टवान् | 4 दिव्यदूतगणैः यथा स विशिष्टनाम्नो ऽधिकारी जातस्तथा तेभ्योऽपि श्रेष्ठो जातः | 5 यतो दूतानां मध्ये कदाचिदीश्वरेणोऽहं क उक्तः? यथा, "मदीयतनयो ऽसि त्वम् अर्धैव जनितो मया | " पुनश्च "अहं तस्य पिता भविष्यामि स य मम पुत्रो भविष्यति | " 6 अपरं जगति स्वकीयाद्वितीयपुत्रस्य पुनरानयनकाले तेनोक्तं, यथा, "ईश्वरस्य सकलै र्दूतैरेष अेव प्राणभ्यतां | " 7 दूतान् अधि तेनेदम् उक्तं, यथा, "स करोति निजान् दूतान् गन्धवाहस्वरूपकान् | वह्निशिभास्वरूपांश्च करोति निजसेवकान् | " 8 किन्तु पुत्रमुद्दिश्य तेनोक्तं, यथा, "हे ईश्वर सदा स्थायि तव सिंहासनं भवेत् | याथार्थस्य भवेद्दण्डो राजदण्डस्त्वदीयकः | (a10n 165) 9 पुण्ये प्रेमं करोषि त्वं किञ्चाधर्मम् ऋतीयसे | तस्माद् य ईश ईशस्ते स ते मित्रगणैरेषु | अधिकाह्नातैलेन सेयनं कृतवान् तव | " 10 पुनश्च, यथा, "हे प्रभो पृथिवीमूलम् आदौ संस्थापितं त्वया | तथा त्वदीयहस्तेन कृतं गगनभाण्डलं | 11 धमे विनक्ष्यतस्तन्तु नित्यमेवावतिष्ठसे | धन्तु सकलं विश्वं संजश्चिप्यति वस्त्रवत् | 12 सङ्घोषितं त्वया तत्तु वस्त्रवत् परिवर्त्यते | त्वन्तु नित्यं स अेवासी र्निरन्तास्तव वत्सराः | " 13 अपरं दूतानां मध्ये कः कदाचिदीश्वरेणोऽहमुक्तः? यथा, "तवारीन् पादपीठं ते यावन्नहि करोम्यहं | मम दक्षिणद्विभोगे तावत् त्वं समुपाविश | " 14 ये परित्राणस्याधिकारिणो भविष्यन्ति तेषां परिचर्यार्थं प्रेष्यमाणाः सेवनकारिण आत्मानः किं ते सर्व्वे दूता नहि?

2 अतो वयं यद् भ्रमस्रोतसा नापनीयामहे तदर्थमस्माभि र्यद् अश्नावि तस्मिन् मनांसि निधातव्यानि | 2 यतो हेतो दूतैः कथितं वाक्यं यधमोधम् अभवद् यदि य तल्लङ्घनकारिणो तस्याग्राहकाय य सर्व्वस्मै समुचितं दण्डम् अदीयत, 3 तर्हस्माभिस्तादृशं महापरित्राणम् अवज्ञाय कथं रक्षा प्राप्स्यते, यत् प्रथमतः प्रभुना प्रोक्तं ततोऽस्मान् यावत् तस्य श्रोतृभिः स्थिरीकृतं, 4 अपरं लक्षाणैरद्भुतकर्म्मभि र्विभिधशक्तिप्रकाशेन निजेष्यातः पवित्रस्यात्मनो विभागेन य यद् ईश्वरेण प्रमाणीकृतम् अभूत् | 5 वयं तु यस्य भाविराज्यस्य कथां कथयामः, तत् तेन् दिव्यदूतानाम् अधिनीकृतमिति नहि | 6 किन्तु कुत्रापि कश्चित् प्रमाणम् ईदृशं दत्तवान्, यथा, "किं वस्तु मानवो यत् स नित्यं संस्मर्यते त्वया | किं वा मानवसन्तानो यत् स आलोच्यते त्वया | 7 दिव्यदण्डगणैः स किञ्चिन् न्यूनः कृतस्त्वया | तेजोगौरवरूपेण किरीटेन विभूषितः | सृष्टं यत् ते कराभ्यां स तत्प्रभुत्वे नियोजितः | 8 यरणाधश्च तस्यैव त्वया सर्व्वं वशीकृतं | " तेन सर्व्वं यस्य वशीकृतं तस्यावशीभूतं किमपि नावशेषितं किन्त्वधुनापि वयं सर्व्व्याणि तस्य वशीभूतानि न पश्यामः | 9 तथापि दिव्यदूतगणैः यः किञ्चिन् न्यूनिकृतोऽभवत् तं यीशु मृत्युभोगेतेस्तेजोगौरवरूपेण किरीटेन विभूषितं पश्यामः, यत ईश्वरस्यानुग्राहात् स सर्व्वेषां कृते मृत्युम् अस्वदत् | 10 अपरञ्च यस्मै येन य कृत्स्नं वस्तु सृष्टं विधत्ते बहुसन्तानानां विभवायानयनकाले तेषां परित्राणान्नसस्य दुःखभोगेन सिद्धीकरणमपि तस्योपयुक्तम् अभवत् | 11 यतः पावकः पूयमानाश्च सर्व्वे अेकस्मादेवोत्पन्ना भवन्ति, एति हेतोः स तान् भ्रातृन् वदितुं न लज्जते | 12 तेन स उक्तवान्, यथा, "धोतयिष्यामि ते नाम भ्रातृणां मध्यतो मम | परन्तु समिते र्मध्ये करिष्ये ते प्रशंसनं | " 13 पुनरपि, यथा, "तस्मिन् विश्वस्य स्थाताहं | " पुनरपि, यथा, "पश्याहम् अपत्यानि य द्तानि मह्यम् ईश्वरात् | " 14 तेषाम् अपत्यानां रुधिरपललविशिष्टत्वात् सोऽपि तद्गत् तद्विशिष्टोऽभूत् तस्याभिप्रायोऽयं यत् स मृत्युबलाधिकारिणं शयतानं मृत्युना बलहीनं कुर्यात् | 15 ये य मृत्युभयाद् यावज्जिवनं दासत्वस्य निष्ठा आसन् तान् उद्धारयेत् | 16 स दूतानाम् उपकारी न भवति किन्त्विब्राह्मीभ्यो वंशस्यैवोपकारी भवती | 17 अतो हेतोः स यथा कृपावान् प्रजानां पापशोधनार्थम् ईश्वरोद्देश्यविषये विश्वास्यो महायाजको भवेत् तदर्थं सर्व्वविषये स्वभ्रातृणां सदृशीभवनं तस्योचितम् आसीत् | 18 यतः स स्वयं परीक्षां गत्वा थं दुःखभोगम् अवगतस्तेन परीक्षाकान्तान् उपकर्तुं शक्नोति |

3 हे स्वर्गायस्याह्वानस्य सडभागेनः पवित्रभ्रातरः, अस्माकं धर्मप्रतिज्ञाया दूतोऽग्रसरश्च यो यीशुस्तम् आलोचयध्वं | 2 मूसा यद्गत् तस्य सर्व्वपरिवारमध्ये विश्वास्य आसीत्, तद्गत् अयमपि स्वनियोजकस्य समीपे विश्वास्यो भवति | 3 परिवाराय यद्गत् तत्स्थापयितुर्धिकं गौरवं भवति तद्गत् मूससोऽयं बहुतरंगौरवस्य योग्यो भवति | 4 अेकैकस्य निवेशनस्य परिजनानां स्थापयिता कश्चिद् विधत्ते यश्च सर्व्वस्थापयिता स ईश्वर अेव | 5 मूसाश्च वक्ष्यमाणानां साक्षी भूत्वा एव तस्य सर्व्वपरिजनमध्ये विश्वास्योऽभवत् किन्तु श्रीष्टस्तस्य

परिजनानामध्यक्ष एव | 6 वयं तु यदि विश्वासस्योत्साहं श्लाघनञ्च शेषं यावद् धारयामस्तर्हि तस्य परिजना भवामः | 7 अतो हेतोः पवित्रेणात्मना यद्दत्तं कथितं, तद्दत्तं "अथ यूयं कथां तस्य यदि संश्रोतुमिच्छथ | 8 तर्हि पुरा परीक्षाया द्विने प्रान्तरमध्यतः | मदाज्ञानिग्रहस्थाने युष्माभिस्तु कृतं यथा | तथा मा कुरुतेदानीं कठिनानि मनांसि वः | 9 युष्माकं पितरस्तत्र मत्परीक्षाम् अकुर्वन्त | कुर्वद्भिर्भेदनुसन्धानं तैरदृश्यन्त मत्क्षियाः | यत्वारिशत्समा यावत् कुर्ध्वाहन्तु तदन्वये | 10 अवादिषम् एभे लोका भ्रान्तान्तःकराः सदा | मामकीनानि वर्तमानि परिजानन्ति नो एभे | 11 एति हेतोरेवं कोपात् शपथं कृतवान् एभं | प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर्न विश्रामस्थलं मम | | " 12 हे भ्रातरः सावधाना भवत, अमरेश्वरात् निवर्त्तको योऽविश्वासस्तधुक्तं दृष्टान्तःकराणां युष्माकं कस्यापि न भवतु | 13 किन्तु यावद् अधनामा समयो विद्यते तावद् युष्मन्मध्ये कोऽपि पापस्य वञ्चनया यत् कठोरैरुक्तो न भवेत् तदर्थं प्रतिदिनं परस्परम् उपदिशत | 14 यतो वयं श्रीष्टस्यांशिनां जाताः किन्तु प्रथमविश्वासस्य दृढत्वम् अस्माभिः शेषं यावद् अमोघं धारयितव्यं | 15 अथ यूयं कथां तस्य यदि संश्रोतुमिच्छथ, तर्ह्याज्ञालङ्घनस्थाने युष्माभिस्तु कृतं यथा, तथा मा कुरुतेदानीं कठिनानि मनांसि व एति तेन यदुक्तं, 16 तदनुसाराद् ये श्रुत्वा तस्य कथां न गृहीतवन्तस्ते के? किं भूससा भिसरदेशाद् आगताः सर्व्वे लोका नहि? 17 केभ्यो वा स यत्वारिशद्वर्षाणि यावद् अकुध्यत्? पापं कुर्वन्तां येषां कुलपाः प्रान्तरेऽपतन् किं तेभ्यो नहि? 18 प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर्न विश्रामस्थलं ममेति शपथः केषां विरुद्धं तेनाकारि? किम् अविश्वासिनां विरुद्धं नहि? 19 अतस्ते तत् स्थानं प्रवेष्टुम् अविश्वासात् नाशकनुवन् एति वयं वीक्षामहे |

4 अपरं तद्विश्रामप्राप्तेः प्रतिज्ञा यदि तिष्ठति तर्ह्यस्माकं कश्चित् येत् तस्याः क्वलेन वञ्चितो भवेत् वयम् अेतस्माद् भिभीमः | 2 यतो ऽस्माकं समीपे यद्दत्तं तद्दत्तं तेषां समीपेऽपि सुसंवाहः प्रचारितो ऽभवत् किन्तु तैः श्रुतं वाक्यं तान् प्रति निष्कलम् अभवत्, यतस्ते श्रोतारो विश्वासेन सार्द्धं तन्नामिश्रयन् | 3 तद् विश्रामस्थानं विश्वासिभिस्समाभिः प्रविश्यते यतस्तेनोक्तं, "अहं कोपात् शपथं कृतवान् एभं, प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर्न विश्रामस्थलं मम | " किन्तु तस्य कर्माणि जगतः सृष्टिकालात् समाप्तानि सन्ति | 4 यतः कस्मिंश्चित् स्थाने सप्तमं दिनमधि तेनेद्म उक्तं, यथा, "एश्वरः सप्तमे दिने स्वकृतोभ्यः सर्व्वकर्म्मोभ्यो विश्रामम् | " 5 किन्वेतस्मिन् स्थाने पुनस्तेनोच्यते, यथा, "प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर्न विश्रामस्थलं मम | " 6 इलतस्तत् स्थानं कैश्चित् प्रवेष्टव्यं किन्तु ये पुरा सुसंवाहं श्रुतवन्तस्तैरविश्वासात् तन्न प्रविष्टम्, 7 एति हेतोः स पुनरधनामकं दिनं निरूप्य दीर्घकाले गतेऽपि पूर्व्वोक्तां वाचं दायुद्वा कथयति, यथा, "अथ यूयं कथां तस्य यदि संश्रोतुमिच्छथ, तर्हि मा कुरुतेदानीं कठिनानि मनांसि वः | " 8 अपरं यिदोशूयो यदि तान् व्यश्रामयिष्यत् तर्हि ततः परम् अपरस्य दिनस्य वाग् एश्वरेण नाकथयिष्यत | 9 अत एश्वरस्य प्रजाभिः कर्त्तव्यं अेको विश्रामस्तिष्ठति | 10 अपरम् एश्वरो यद्दत्तं स्वकृतकर्म्मोभ्यो विश्रामम् तद्दत्तं तस्य विश्रामस्थानं प्रविष्टो जनोऽपि स्वकृतकर्म्मोभ्यो विश्राम्यति | 11 अतो वयं तद् विश्रामस्थानं प्रवेष्टुं यतामहे, तदविश्वासोदाहरणेन कोऽपि न पततु | 12 एश्वरस्य वाहोऽमरः प्रभावविशिष्टश्च सर्व्वस्माद् द्विद्वारभङ्गादपि तीक्ष्णः, अपरं प्राणात्मनो ग्रन्थिमज्जयश्च परिभेदाय विच्छेदकारी मनसश्च सङ्ख्यानाम् अभिप्रेतानाञ्च विचारकः | 13 अपरं यस्य समीपे स्वीया स्वीया कथास्माभिः कथयित्वा तस्यागौरवः कोऽपि प्राणी नास्ति तस्य दृष्टौ सर्व्वमेवानावृत्तं प्रकाशितञ्चास्ते | 14 अपरं य उच्यतमं स्वर्गं प्रविष्टं अेतादृश अेको व्यक्तित्थत एश्वरस्य पुत्रो यीशुरस्माकं महायाजकोऽस्ति, अतो हेतोर्वयं धर्म्मप्रतिज्ञां दृढम् आलम्बामहे | 15 अस्माकं यो महायाजको ऽस्ति सोऽस्माकं दुःभैर्दुःभितो भवितुम् अशक्यो नहि किन्तु पापं विना सर्व्वविषये वयमिव परीक्षितः | 16 अतमेव कृपां त्रहीतुं प्रयोजनीयोपकारार्थम् अनुग्रहं प्राप्नुञ्च वयम् उत्साहेनानुग्रहसिंहासनस्य समीपं यामः |

5 यः कश्चित् महायाजको भवति स मानवानां मध्यात् नीतः सन् मानवानां कृत एश्वरोद्देश्यविषयेऽर्थत उपहाराणां पारार्थकबलीनाञ्च दान नियुज्यते | 2 स याज्ञानां भ्रान्तानाञ्च लोकानां दुःभेन दुःभी भवितुं शक्नोति, यतो हेतोः स स्वयमपि दौर्बल्यवेष्टितो भवति | 3 अतस्मात् कारणास्य यद्दत्तं लोकानां कृते तद्दद् आत्मकृतेऽपि पापार्थकबलितानं तेन कर्त्तव्यं | 4 स धोच्यपदः स्वेच्छातः केनापि न गृह्यते किन्तु हारोण एव य एश्वरेणाङ्गुयते तेनैव गृह्यते | 5 अेवम्कारेण श्रीष्टोऽपि महायाजकत्वं त्रहीतुं स्वीयगौरवं स्वयं न कृतवान्, किन्तु "मदीयतनयोऽसि त्वम् अधैव जनितो मयेति" वाचं यस्तं भाषितवान् स अेव तस्य गौरवं कृतवान् | 6 तद्दद् अन्वगीतेऽपिऽमुक्तं, त्वं मल्कीषेदकः श्रेण्यां याजकोऽसि सदातनः | (aiōn g165) 7 स य देहवासकाले बहुकन्दनेनाश्रुपातेन य मृत्युत उद्धारणे समर्थस्य पितुः समीपे पुनः पुनर्विनतिं प्रर्थनाञ्च कृत्वा तद्द्वलरूपिणीं शङ्कतो रक्षां प्राप्य य 8 यद्यपि पुत्रोऽभवत् तथापि यैरकिलश्यत तैराज्ञाग्रहणम् अशिक्षत | 9 एत्थं सिद्धीन्वय निजाज्ञाग्राहियां सर्व्वेषाम् अनन्तपरित्राणस्य कारणस्वरूपो ऽभवत् | (aiōnios g166) 10 तस्मात् स मल्कीषेदकः श्रेणीभुक्तो महायाजक एश्वरेणाप्यतः | 11

तमधस्माकं बहुकथाः कथयितव्याः किन्तु ताः स्तब्धकर्णो युष्माभिर्दुर्गम्याः | 12 यतो यूयं यद्यपि समयस्य दीर्घत्वात् शिक्षका भवितुम् अशक्यत तथापीश्वरस्य वाक्यानां या प्रथमा वर्णमाला तामभि शिक्षाप्राप्ति युष्माकं पुनरावश्यका भवति, तथा कठिनद्रव्ये नहि किन्तु द्रुग्धे युष्माकं प्रयोजनम् आस्ते | 13 यो द्रुग्धपायी स शिशुरेवेतिकारणत्वात् धर्म्मवाक्ये तत्परो नास्ति | 14 किन्तु सदसद्विद्यारे येषां येतांसि व्यवहारेण शिक्षितानि तादृशानां सिद्धलोकानां कठोरद्रव्येषु प्रयोजनमस्ति |

6 वयं मृतिजनककर्मण्यो मनःपरावर्तनम् ईश्वरे विश्वासो मज्जनशिक्षायां हस्तार्पाणं मृतलोकानाम् उत्थानम् 2 अनन्तकालस्थायिविद्याराज्ञा यैतैः पुनर्भित्तिमूलं न स्थापयन्तः प्रीष्टविषयकं प्रथमोपदेशं पश्चात्कृत्य सिद्धिं यावद् अग्रसरा भवामि | (aiōnios g166) 3 ईश्वरस्यानुमत्या यत् तद् अस्माभिः कारिष्यते | 4 य अेकद्वृत्यो दीप्तिमया भूत्वा स्वर्गोयवररसम् आस्वदितवन्तः पवित्रस्यात्मनोऽंशिनो जाता 5 ईश्वरस्य सुवाक्यं भाविकालस्य शक्तित्रास्वदितवन्तश्च ते ब्रह्मन् यद्दि (aiōn g165) 6 स्वमनोभिरीश्वरस्य पुत्रं पुनः कुशो धन्ति लज्जस्येदं कुर्वते य तर्हि मनःपरावर्तनाय पुनस्तान् नवीनीकर्तुं कोऽपि न शक्नोति | 7 यतो या भूमिः स्वोपरि भूयः पतितं वृष्टिं पिवती तत्कृत्वाधिकांशं निमित्तम् षष्ठानि शाकादीन्पुत्राद्ययति सा ईश्वराद् आशिषं प्राप्ता | 8 किन्तु या भूमिर्गोक्षुरकएकवृक्षान् उत्पाद्यति सा न ग्राह्या शापार्हा य शेषे तस्या दाहो भविष्यति | 9 ह्ये प्रियतमाः, यद्यपि वयम् अेतादृशं वाक्यं भाषामहे तथापि यूयं तत् उत्कृष्टाः परित्राणपथस्य पथिकाश्चाध्व एति विश्वसामः | 10 यतो युष्माभिः पवित्रलोकानां य उपकारो ऽकारि क्रियते य तेनेश्वरस्य नाम्ने प्रकाशितं प्रेम भ्रमत्र विस्मर्तुम् ईश्वरोऽन्यायकारी न भवति | 11 अपरं युष्माकम् अेकेको ज्ञानो यत् प्रत्याशापूरणार्थं शेषं यावत् तमेव यत्नं प्रकाशयेदित्येवम् ईच्छामि | 12 अतः शिथिला न भवत किन्तु ये विश्वासेन सखिष्युतया य प्रतिज्ञानां इलाधिकांशो जातास्तेषाम् अनुगामिनो भवत | 13 ईश्वरो यदा एब्राहीमे प्रत्यजानात् तदा श्रेष्ठस्य कस्याप्यपरस्य नाम्ना शपथं कर्तुं नाशक्नोत, अतो हेतोः स्वनाम्ना शपथं कृत्वा तेनोक्तं यथा, 14 "सत्यम् अहं त्वाम् आशिषं गदिष्यामि तवान्वयं वद्धयिष्यामि य | " 15 अनेन प्रकारेण स सखिष्युतां विधाय तस्याः प्रत्याशायाः कुलं लब्धवान् | 16 अथ मानवाः श्रेष्ठस्य कस्यचित् नाम्ना शपन्ते, शपथश्च प्रमाणार्थं तेषां सर्वविवादान्तको भवति | 17 एत्यस्मिन् ईश्वरः प्रतिज्ञायाः इलाधिकांशः स्वीयमन्त्राणां अमोघतां बाहुल्यतो दर्शयितुमिच्छन् शपथेन स्वप्रतिज्ञां स्थिरीकृतवान् | 18 अतएव यस्मिन् अनृतकथनम् ईश्वरस्य न साध्यं तादृशेनायत्नेन विषयद्वयेन सम्भुप्तरक्षस्थलस्य प्राप्तये पलायितानाम् अस्माकं सुदृढा सान्त्वना जायते | 19 सा प्रत्याशास्माकं मनोनीकाया अयलो लङ्गरो भूत्वा विच्छेदकवस्त्रस्याभ्यन्तरं प्रविष्टा | 20 तत्रैवास्माकम् अग्रसरो यीशुः प्रविश्य मल्कीषेदकः श्रेण्यां नित्यस्थायी याजकोऽभवत् | (aiōn g165)

7 शालमस्य राज्ञा सर्वोपरिस्थस्येश्वरस्य याजकश्च सन् यो नृपतीनां मारणात् प्रत्यागतम् एब्राहीमं साक्षात्कृत्याशिषं गदितवान्, 2 यस्मै येब्राहीमं सर्वद्रव्याणां दशमांशं दत्तवान् स मल्कीषेदकः स्वनाम्नोऽर्थेन प्रथमतो धर्म्मराजः पश्चात् शालमस्य राजार्थतः शान्तिराजो भवति | 3 अपरं तस्य पिता माता वंशस्य निर्णय आयुष आरम्भो ज्वनस्य शेषश्रैतेषाम् अभावो भवति, एत्यं स ईश्वरपुत्रस्य सदृशीकृतः, स त्वनन्तकालं यावद् याजकस्तिष्ठति | 4 अतएवास्माकं पूर्वपुरुष एब्राहीमं यस्मै लुठितद्रव्याणां दशमांशं दत्तवान् स कीदृक् मडान् तद् आलोचयत | 5 याजकत्वप्राप्ता लेवेः सन्ताना व्यवस्थानुसारेण लोकेभ्योऽर्थत एब्राहीमो जातेभ्यः स्वीयव्रातृभ्यो दशमांशग्रहणस्यादेशं लब्धवन्तः | 6 किन्त्वसौ यद्यपि तेषां वंशात् नोत्पन्नस्तथापीब्राहीमो दशमांशं गृहीतवान् प्रतिज्ञानाम् अधिकांशं आशिषं गदितवांश्च | 7 अपरं यः श्रेयान् स क्षुद्रतरयाशिषं ददातीत्यत्र कोऽपि सन्देहो नास्ति | 8 अपरम् एदानीं ये दशमांशं गृह्णन्ति ते मृत्योरधीना मानवाः किन्तु तदानीं यो गृहीतवान् स ज्वतीतिप्रमाणप्राप्तः | 9 अपरं दशमांशग्राही लेविरपीब्राहीमद्वारा दशमांशं दत्तवान् अेतदपि कथयितुं शक्यते | 10 यतो यदा मल्कीषेदकः तस्य पितरं साक्षात् कृतवान् तदानीं स लेविः पितुरुत्तरस्यासीत् | 11 अपरं यस्य सम्बन्धे लोका व्यवस्थां लब्धवन्तस्तेन लेवीययाजकवर्गोऽयं सिद्धिः समभविष्यत् तर्हि हारोणस्य श्रेण्या मध्याद् याजकं न निरूप्येश्वरेण मल्कीषेदकः श्रेण्या मध्याद् अपरस्यैकस्य याजकस्योत्थापनं कुत आवश्यकम् अभविष्यत्? 12 यतो याजकवर्गस्य विनिमयेन सुतरां व्यवस्थाया अपि विनिमयो जायते | 13 अपरञ्च तद् वाक्यं यस्योद्देश्यं सोऽपरेण वंशेन संयुक्ताऽस्ति तस्य वंशस्य य कोऽपि कदापि वेधाः कर्म्म न कृतवान् | 14 वस्तुतस्तु यं वंशमधि मूसा याजकत्वस्यैकां कथामपि न कथितवान् तस्मिन् यिडूदावंशेऽस्माकं प्रभुर्जन्म गृहीतवान् एति सुस्पष्टं | 15 तस्य स्पष्टतरम् अपरं प्रमाणमिदं यत् मल्कीषेदकः सादृश्यवतापरेण तादृशेन याजकेनोदितव्यं, 16 यस्य निरुपायं शरीरसम्बन्धीयविधियुक्तया व्यवस्थाया न भवति किन्त्वक्षयज्वनयुक्तया शक्त्या भवति | 17 यत् ईश्वर एहं साक्ष्यं दत्तवान्, यथा, "त्वं मल्कीषेदकः श्रेण्यां याजकोऽसि सदातनः | " (aiōn g165)

18 अनेनाग्रवर्तिनो विधे दुर्बलताया निष्कलतायाश्च हेतोरर्थतो व्यवस्थया किमपि सिद्धं न जातमिति हेतोस्तस्य लोपो भवति | 19 यथा य वयम्
 ईश्वरस्य निकटवर्तिनो भवाम अतादृशी श्रेष्ठप्रत्याशा संस्थाप्यते | 20 अपरं यीशुः शपथं विना न नियुक्तस्तस्मादपि स श्रेष्ठनियमस्य मध्यस्थो
 जातः | 21 यतस्ते शपथं विना याजका जाताः किन्त्वसौ शपथेन जातः यतः स एदमुक्तः, यथा, 22 "परमेश एदं शेषे न य तस्मान्निवत्स्यते | त्वं
 मल्कीषेदकः श्रेण्यां याजकोऽसि सदातनः | " (aiōn g165) 23 ते य बहवो याजका अबवन् यतस्ते मृत्युना नित्यस्थायित्वात् निवारिताः, 24
 किन्त्वसावन्तकालं यावत् तिष्ठति तस्मात् तस्य याजकत्वं न परिवर्तनीयं | (aiōn g165) 25 ततो हेतो र्ये मानवास्तेनेश्वरस्य सन्निधिं गच्छन्ति
 तान् स शेषं यावत् परित्रातुं शक्नोति यतस्तेषां कृते प्रार्थनां कर्तुं स सततं श्रुवति | 26 अपरम् अस्माकं तादृशमहायाजकस्य प्रयोजनमासीद् यः
 पवित्रोऽर्हिसको निष्कलः पापित्यो भिन्नः स्वर्गाद्युच्यीकृतश्च स्यात् | 27 अपरं महायाजकानां यथा तथा तस्य प्रतिदिनं प्रथमं स्वपापानां
 कृते ततः परं लोकानां पापानां कृते बलिदानस्य प्रयोजनं नास्ति यत आत्मबलिदानं कृत्वा तद् अेककृत्वस्तेन सम्पादितं | 28 यतो व्यवस्थया ये
 महायाजका निरूप्यन्ते ते दौर्बल्ययुक्ता मानवाः किन्तु व्यवस्थातः परं शपथयुक्तेन वाक्येन यो महायाजको निरूपितः सोऽनन्तकालार्थं सिद्धः
 पुत्र अेव | (aiōn g165)

8 कथ्यमानानां वाक्यानां सारोऽयम् अस्माकम् अतादृश अेको महायाजकोऽस्ति यः स्वर्गे महामहिम्नः सिंहासनस्य दक्षिणपार्श्वो समुपविष्टवान्
 2 यस्य दूष्यं न मनुजैः किन्त्वीश्वरेण स्थापितं तस्य सत्यदूष्यस्य पवित्रवस्तूनाञ्च सेवकः स भवति | 3 यत अेकैको महायाजको नैवेधानां
 बलीनाञ्च दाने नियुज्यते, अतो हेतोरतस्यापि किञ्चिद् उत्सर्जनीयं विधत एत्यावश्यकं | 4 किञ्च स यदि पृथिव्याम् अस्थास्यत् तर्हि याजको
 नाभविष्यत्, यतो ये व्यवस्थानुसारात् नैवेधानि दत्तयेतादृशा याजका विधन्ते | 5 ते तु स्वर्गायवस्तूनां दृष्टान्तेन छायाया य सेवामनुतिष्ठन्ति यतो
 भूससि दूष्यं साधयितुम् उधते सतीश्वरस्तदेव तमादिष्टवान् इलतः स तमुक्तवान्, यथा, "अवधेहि गिरौ त्वां यधन्निदर्शनं दर्शितं तद्वत् सर्वाणि
 त्वया क्रियन्तां | " 6 किन्त्विदानीम् असौ तस्मात् श्रेष्ठं सेवकपदं प्राप्तवान् यतः स श्रेष्ठप्रतिज्ञाभिः स्थापितस्य श्रेष्ठनियमस्य मध्यस्थोऽभवत् | 7
 स प्रथमो नियमो यदि निर्दोषोऽभविष्यत् तर्हि द्वितीयस्य नियमस्य किमपि प्रयोजनं नाभविष्यत् | 8 किन्तु स दोषमारोपयन् तेष्यः कथयति,
 यथा, "परमेश्वर एदं भाषते पश्य यस्मिन् समयेऽहम् एसायेलवंशेन यिडूदावंशेन य साद्धम् अेकं नवीनं नियमं स्थिरीकरिष्याम्येतादृशः
 समय आयाति | 9 परमेश्वरोऽपरमपि कथयति तेषां पूर्वपुरुषाणां भिसरदेशाद् आनयनार्थं यस्मिन् दिनेऽऽ तेषां करं धृत्वा तैः सह नियमं
 स्थिरीकृतवान् तद्दिनस्य नियमानुसारेण नहि यतस्ते मम नियमे लङ्घितेऽऽ तान् प्रति यिन्तां नाकरव | 10 किन्तु परमेश्वरः कथयति तद्दिनात्
 परमदं एसायेलवंशीयैः साद्धम् एभं नियमं स्थिरीकरिष्यामि, तेषां यित्ते मम विधीन् स्थापयिष्यामि तेषां हृत्पत्रे य तान् लेभिष्यामि,
 अपरमदं तेषाम् ईश्वरो भविष्यामि ते य मम लोका भविष्यन्ति | 11 अपरं त्वं परमेश्वरं जानीहीतिवाक्येन तेषामेकैको जनः स्वं स्वं
 समीपवासिनं ब्रातरञ्च पुनर्न शिक्षयिष्यति यत आक्षुद्रात् महान्तं यावत् सर्व्यं मां ज्ञास्यन्ति | 12 यतो हेतोरऽ तेषाम् अधर्मान् क्षमिष्ये तेषां
 पापान्यपराधांश्च पुनः कदापि न स्मरिष्यामि | " 13 अनेन तं नियमं नूतनं गदित्वा स प्रथमं नियमं पुरातनीकृतवान्; यस्य पुरातनं श्रावञ्च जातं
 तस्य लोपो निकटोऽभवत् |

9 स प्रथमो नियम आराधनाया विविधरीतिभिरेडिकपवित्रस्थानेन य विशिष्ट आसीत् | 2 यतो दूष्यमेकं निरमीयत तस्य प्रथमकोष्ठस्य
 नाम पवित्रस्थानमित्यासीत् तत्र दीपवृक्षो भोजनासनं दर्शनीयपूपाणां श्रेणी यासीत् | 3 तत्पश्चाद् द्वितीयायास्तिरुक्तरिण्या अभ्यन्तरे
 ऽतिपवित्रस्थानमितिनामकं कोष्ठमासीत्, 4 तत्र य सुवार्णमयो धूपाधारः परितः सुवार्णमिण्डिता नियममञ्जूषा यासीत् तन्मध्ये मान्नायाः
 सुवार्णघटो ढारोणस्य मञ्जरितएडस्तक्षितौ नियमप्रस्तरौ, 5 तद्दुपरि य करुणासने छायाकारिणौ तेजोमयी किरुणावास्ताम्, अेतेषां
 विशेषवृत्तान्तकथनाय नायं समयः | 6 अेतेष्वीदृक् निर्मितेषु याजका ईश्वरसेवाम् अनुतिष्ठन्तो दूष्यस्य प्रथमकोष्ठं नित्यं प्रविशन्ति | 7 किन्तु
 द्वितीयं कोष्ठं प्रतिवर्षम् अेककृत्व अेकाकिना महायाजकेन प्रविश्यते किन्वात्मनिमित्तं लोकानाम् अज्ञानकृतपापानाञ्च निमित्तम् उत्सर्जनीयं
 रुधिरम् अनादाय तेन न प्रविश्यते | 8 एत्यनेन पवित्र आत्मा यत् ज्ञापयति तर्हि तत् प्रथमं दूष्यं यावत् तिष्ठति तावत् महापवित्रस्थानगामी
 पन्था अप्रकाशितस्तिष्ठति | 9 तस्य दूष्यं वर्तमानसमयस्य दृष्टान्तः, यतो हेतोः साम्प्रतं संशोधनकालं यावद् यन्निरूपितं तदनुसारात् सेवाकारिणो
 मानसिकसिद्धिरणोऽसमर्थान्ति | 10 केवलं आधयेषु विविधमञ्जनेषु य शारीरिकरीतिभिर् युक्तानि नैवेधानि बलिदानानि य भवन्ति | 11 अपरं
 भाविमङ्गलानां महायाजकः श्रीष्ट उपस्थायाडस्तनिर्मितेनार्थत अेतत्सृष्टे बलिर्भूतेन श्रेष्ठेन सिद्धेन य दूष्येण गत्वा 12 छागानां गोवत्सानां वा

रुधिरम् अनादाय स्वीयरुधिरम् आदायैककृत्व अत्र मडापवित्रस्थानं प्रविश्यानन्तकालिकां मुक्तिं प्राप्तवान् | (aiōnios g166) 13 वृषष्टागानां रुधिरैर्ण गवीभस्मनः प्रक्षेपेण य यधशुशिलोकाः शारीरिशुशित्वाय पूयन्ते, 14 तर्हि किं मन्यध्वे यः सदातेनान्त्मान्ना निष्कलङ्गबलिभिव स्वमेवेश्वराय दत्तवान्, तस्य श्रीष्टस्य रुधिरैर्ण युष्माकं मनांस्यभरेश्वरस्य सेवायै किं मृत्युञ्जनेकेभ्यः कर्म्मभ्यो न पवित्रीकारिष्यन्ते? (aiōnios g166) 15 स नूतननियमस्य मध्यस्थोऽभवत् तस्याभिप्रायोऽयं यत् प्रथमनियमलङ्घनरूपपापेभ्यो मृत्युना मुक्तौ जातयाम् आहूतलोकान् अनन्तकालीयसम्पदः प्रतिज्ञाङ्गलभेरन् | (aiōnios g166) 16 यत्र नियमो भवति तत्र नियमसाधकस्य बले मृत्युना भवितव्यं | 17 यतो ऽतेन बलिना नियमः स्थिरीभवति किन्तु नियमसाधको बलि र्थावत् श्रुवति तावत् नियमो निरर्थकस्तिष्ठति | 18 तस्मात् स पूर्वनियमोऽपि रुधिरपातं विना न साधितः | 19 इलतः सर्वलोकान् प्रति व्यवस्थानुसारेण सर्व्या आज्ञाः कथयित्वा मूसा जलेन सिन्धूरवर्णलोमान् अेषोवतृणो न य साद्धं गोवत्सानां छागानाञ्च रुधिरं गृहीत्वा ग्रन्थे सर्वलोकेषु य प्रक्षिप्य बभाषे, 20 युष्मान् अधीश्वरो यं नियमं निरूपितवान् तस्य रुधिरमेतत् | 21 तद्वत् स दूष्येऽपि सेवार्थकेषु सर्वपात्रेषु य रुधिरं प्रक्षिप्तवान् | 22 अपरं व्यवस्थानुसारेण प्रायशः सर्व्याणि रुधिरैर्ण परिष्कियन्ते रुधिरपातं विना पापभोयनं न भवति य | 23 अपरं यानि स्वर्गीयवस्तूनां दृष्टान्तास्तेषाम् अतैः पावनम् आवश्यकम् आसीत् किन्तु साक्षात् स्वर्गीयवस्तूनाम् अतेभ्यः श्रेष्ठे बलिदानैः पावनमावश्यकं | 24 यतः श्रीष्टः सत्यपवित्रस्थानस्य दृष्टान्तरूपं ऽस्तकृतं पवित्रस्थानं न प्रविष्टवान् किन्त्वस्मिन्मितम् एदानीम् ईश्वरस्य साक्षाद् उपस्थातुं स्वर्गमेव प्रविष्टः | 25 यथा य मडायाजकः प्रतिवर्षं परशोषितमादाय मडापवित्रस्थानं प्रविशति तथा श्रीष्टेन पुनः पुनरात्मोत्सर्गो न कर्त्तव्यः, 26 कर्त्तव्ये सति जगतः सृष्टिकालमारभ्य बहुवारं तस्य मृत्युभोग आवश्यकोऽभवत्; किन्त्विदानीं स आत्मोत्सर्गेण पापनाशार्थम् अेककृत्यो जगतः शेषकाले प्रयकाशे | (aiōn g165) 27 अपरं यथा मानुषस्यैककृत्यो मरणं तत् पश्चाद् विचारो निरूपितोऽस्ति, 28 तद्वत् श्रीष्टोऽपि बहुनां पापवडनार्थं बलिद्वेषैककृत्व उत्सृष्टे, अपरं द्वितीयवारं पापाद् भिन्नः सन् ये तं प्रतीक्षन्ते तेषां परित्राणार्थं दर्शनं दास्यति |

10 व्यवस्था भविष्यन्मङ्गलानां छायास्वरूपा न य वस्तूनां मूर्त्तिस्वरूपा ततो ऽतो नित्यं दीयमानैरेकविधै वार्षिकबलिभिः शरणागतलोकान् सिद्धान् कर्त्तुं कदापि न शक्नोति | 2 यधशक्ष्यत् तर्हि तेषां बलीनां दानं किं न न्यवर्त्तिष्यत? यतः सेवाकारिष्वेककृत्वः पवित्रीभूतेषु तेषां कोऽपि पापबोधः पुनर्नाभविष्यत् | 3 किन्तु तैर्बलिदानैः प्रतिवत्सरं पापानां स्मरणं जायते | 4 यतो वृषाणां छागानां वा रुधिरैर्ण पापभोयनं न सम्भवति | 5 अतःकारणात् श्रीष्टेन जगत् प्रविश्येदम् उच्यते, यथा, "नेष्ट्वा बलिं न नैवेधं देहो मे निर्मितस्त्वया | 6 न य त्वं बलिभिर्द्व्यैः पापघ्नैर्वा प्रतुष्यसि | 7 अवादिषं तदैवाऽं पश्य कुर्व्यं समागमं | धर्मग्रन्थस्य सर्गे मे विधेते लिपिता कथा | 8 मनोऽभिलाषस्ते मया सम्पूरयिष्यते | " 8 एत्यस्मिन् प्रथमतो येषां दानं व्यवस्थानुसाराद् भवति तान्यधि तेनेदमुक्तं यथा, बलिनैवेधडव्यानि पापघ्नोपयारकं, नेमानि वाञ्छसि त्वं हि न यैतेषु प्रतुष्यसीति | 9 ततः परं तेनोक्तं यथा, "पश्य मनोऽभिलाषे ते कर्त्तुं कुर्व्यं समागमं;" द्वितीयम् अतद् वाक्यं स्थिरीकर्त्तुं स प्रथमं लुम्पति | 10 तेन मनोऽभिलाषेण य वयं यीशुश्रीष्टस्यैककृत्वः स्वशरीरोत्सर्गात् पवित्रीकृता अभवाम | 11 अपरम् अेकैको याजकः प्रतिदिनम् उपासनां कुर्वन् यैश्च पापानि नाशयितुं कदापि न शक्यन्ते तादृशान् अेकरूपां बलीन् पुनः पुनरुत्सृजन् तिष्ठति | 12 किन्त्वसौ पापनाशकम् अेकं बलिं दत्त्वा नन्तकालार्थम् ईश्वरस्य दक्षिण उपविश्य 13 यावत् तस्य शत्रवस्तस्य पादपीठं न भवन्ति तावत् प्रतीक्षमाणस्तिष्ठति | 14 यत अेकेन बलिदानेन सोऽनन्तकालार्थं पूयमानान् लोकान् साधितवान् | 15 अतस्मिन् पवित्र आत्माप्यस्माकं पक्षे प्रमाणयति 16 "यतो ऽतोस्तदिनात् परम् अं तैः साद्धं एभं नियमं स्थिरीकरिष्यामीति प्रथमत उक्त्वा परमेश्वरेणैऽं कथितं, तेषां यिते मम विधीन् स्थापयिष्यामि तेषां मनःसु य तान् लेप्सिष्यामि य, 17 अपरञ्च तेषां पापान्यपराधांश्च पुनः कदापि न स्मारिष्यामि | " 18 किन्तु यत्र पापभोयनं भवति तत्र पापार्थकबलिदानं पुनर्न भवति | 19 अतो ऽे ब्रातरः, यीशो रुधिरैर्ण पवित्रस्थानप्रवेशायस्माकम् उत्साहो भवति, 20 यतः सोऽस्मदर्थं तिरस्करिण्यार्थतः स्वशरीरेण नवीनं श्रुणुयुक्तञ्चैकं पन्थानं निर्मितवान्, 21 अपरञ्चेश्वरीयपरिवारस्याध्यक्ष अेको मडायाजकोऽस्माकमस्ति | 22 अतो ऽेतोरस्माभिः सरवान्तःकरणैर्दृढविश्वासैः पापबोधात् प्रक्षालितमनोभिर्निर्मलजले स्नातशरीरैश्चेश्वरम् उपागत्य प्रत्याशायाः प्रतिज्ञा निश्चला धारयितव्या | 23 यतो यस्ताम् अङ्गीकृतवान् स विश्वसनीयः | 24 अपरं प्रेम्नि सक्तियासु यैकैकस्योत्साहवृद्ध्यर्थम् अस्माभिः परस्परं मन्त्रयितव्यं | 25 अपरं कतिपयलोकान् यथा कुर्वन्ति तथास्माभिः सभाकरणं न परित्यक्तव्यं परस्परम् उपेष्टेयञ्च यतस्तत् मडादिनम् उत्तरोत्तरं निकटवर्त्ति भवतीति युष्माभिर्दृश्यते | 26 सत्यमतस्य ज्ञानप्राप्तेः परं यदि वयं स्वच्छया पापायारं कुर्मस्तर्हि पापानां कृते ऽन्यत् किमपि बलिदानं नावशिष्यते 27 किन्तु विचारस्य

भयानका प्रतीक्षा रिपुनाशकानलस्य तापश्चावशिष्यते | 28 यः कश्चित् मूससो व्यवस्थाम् अवमन्यते स एयां विना द्वयोस्तिस्त्रुणां वा साक्षिणां प्रमाणेन ङन्यते, 29 तस्मात् किं बुध्यध्वे यो जन एश्वरस्य पुत्रम् अवजानाति येन य पवित्रीकृतो ऽभवत् तत् नियमस्य रुधिरम् अपवित्रं जानाति, अनुग्रहकरम् आत्मानम् अपमन्यते य, स कियन्मडाधोरतरदएडस्य योग्यो भविष्यति? 30 यतः परमेश्वरः कथयति, "दानं इलस्य मत्कर्म सूचितं प्रदद्याभ्यहं | " पुनरपि, "तदा विचारयिष्यन्ते परेशेन निजाः प्रजाः | " एहं यः कथितवान् तं वयं जानीमः | 31 अमरेश्वरस्य करयोः पतनं मडाभयानकं | 32 हे भ्रातरः, पूर्वदिनानि स्मरत यतस्तदानीं यूयं दीप्तिं प्राप्य बहुदुर्गतिरूपं संग्रामं सडमाना अेकतो निन्दाकलेशैः कौतुकीकृता अभवत, 33 अन्यतश्च तद्भोगिनां समांशिनो ऽभवत | 34 यूयं मम बन्धनस्य दुःभेन दुःभिनो ऽभवत, युष्माकम् उत्तमा नित्या य सम्पत्तिः स्वर्गे विधत एति ज्ञात्वा सानन्दं सर्वस्वस्यापाडराणाम् असहध्वञ्च | 35 अतअेव मडापुरस्कारयुक्तं युष्माकम् उत्साहं न परित्यजत | 36 यतो यूयं येनेश्वरस्येच्छां पालयित्वा प्रतिज्ञायाः इलं लभध्वं तदर्थं युष्माभि र्घैर्यावलम्बनं कर्तव्यं | 37 येनागन्तव्यं स स्वल्पकालात् परम् आगमिष्यति न य विलम्बिष्यते | 38 "पुण्यवान् जनो विश्वासेन ज्ञुविष्यति किन्तु यदि निवर्तते तर्हि मम मनस्तस्मिन् न तोषं यास्यति | " 39 किन्तु वयं विनाशजनिकां धर्मात् निवृत्तिं न कुर्व्याणा आत्मनः परित्राणाय विश्वासं कुर्वामहे |

11 विश्वास आशंसितानां निश्चयः, अदृश्यानां विषयाणां दर्शनं भवति | 2 तेन विश्वासेन प्राञ्चो लोकाः प्रामाण्यं प्राप्तवन्तः | 3 अपरम् एश्वरस्य वाक्येन जगन्त्यसृज्यन्त, दृष्टवस्तूनि य प्रत्यक्षवस्तुभ्यो नोएपधन्तैतद् वयं विश्वासेन बुध्यामहे | (aiōn g165) 4 विश्वासेन डबिल् एश्वरमुद्दिश्य काबिलः श्रेष्ठं बलिवानं कृतवान् तस्मात्प्येश्वरेण तस्य दानान्यधि प्रमाणे एते स धार्मिक एत्यस्य प्रमाणं लब्धवान् तेन विश्वासेन य स मृतः सन् अथापि भाषते | 5 विश्वासेन ङनोक् यथा मृत्युं न पश्येत् तथा लोकान्तरं नीतः, तस्योदेशश्च केनापि न प्रापि यत एश्वरस्तं लोकान्तरं नीतवान्, तत्रभाणामिहं तस्य लोकान्तरीकरणात् पूर्व्वं स एश्वराय रोयितवान् एति प्रमाणं प्राप्तवान् | 6 किन्तु विश्वासं विना कोऽपीश्वराय रोयितुं न शक्नोति यत एश्वरोऽस्ति स्वान्वेषिलोकेभ्यः पुरस्कारं ददाति येति कथायाम् एश्वरशरणागतै विश्वसितव्यं | 7 अपरं तदानीं यान्यदृश्यान्यासन् तानीश्वरेणादिष्टः सन् नोडो विश्वासेन भीत्वा स्वपरिजनानां रक्षार्थं पोतं निर्मितवान् तेन य जगज्जनानां दोषान् दर्शितवान् विश्वासात् लभ्यस्य पुण्यस्याधिकारी भवतु य | 8 विश्वासेनेब्राहीम आडूतः सन् आजां गृहीत्वा यस्य स्थानस्याधिकारस्तेन प्राप्तव्यस्तत् स्थानं प्रस्थितवान् किन्तु प्रस्थानसमये ऋ यामीति नाजानात् | 9 विश्वासेन स प्रतिज्ञाते देशे परदेशवत् प्रवसन् तस्याः प्रतिज्ञायाः समांशित्व्याम् एरुडाका याकूबा य सह दूष्यवास्यभवत् | 10 यस्मात् स एश्वरेण निर्मितं स्थापितञ्च भित्तिमूलयुक्तं नगरं प्रत्यैक्षत् | 11 अपरञ्च विश्वासेन सारा वयोतिकान्ता सन्त्यपि गर्भधारणाय शक्तिं प्राप्य पुत्रवत्यभवत्, यतः सा प्रतिज्ञाकारिणं विश्वास्यम् अभन्यत् | 12 ततो डेतो भूतकल्पाद् अेकस्मात् जनाद् आकाशीयनक्षत्राणीव गाणानातीताः समुद्रतीरस्थसिकता एव यासंभ्या लोका उत्पेदिरे | 13 अेते सर्व्वे प्रतिज्ञायाः इलान्यप्राप्य केवलं दूरात् तानि निरीक्ष्य वन्दित्वा य, पृथिव्यां वयं विदेशिनः प्रवासिनश्चास्मह एति स्वीकृत्य विश्वासेन प्राणान् तत्यजुः | 14 ये तु जना एत्यं कथयन्ति तैः पैतृकदेशो ऽस्माभिरन्विष्यत एति प्रकाश्यते | 15 ते यस्माद् देशात् निर्गतास्तं यधस्मरिष्यन् तर्हि परावर्तनाय समयम् अलास्यन्त | 16 किन्तु ते सर्व्वोत्कृष्टम् अर्थतः स्वर्गीयं देशम् आकाङ्क्षन्ति तस्माद् एश्वरस्तानधि न लज्जमानस्तेषाम् एश्वर एति नाम गृहीतवान् यतः स तेषां कृते नगरमेकं संस्थापितवान् | 17 अपरम् एब्राहीमः परीक्षायां जातायां स विश्वासेनेरुडाकम् उत्ससर्ज, 18 वस्तुत एरुडाकि तव वंशो विष्यास्यत एति वाग् यमधि कथिता तम् अद्वितीयं पुत्रं प्रतिज्ञाप्राप्तः स उत्ससर्ज | 19 यत एश्वरो मृतान्प्युत्थापयितुं शक्नोतीति स मेने तस्मात् स उपमाङ्गं तं लेभे | 20 अपरम् एरुडाक् विश्वासेन याकूब् अेषावे य भाविषयानध्याशिषं ददौ | 21 अपरं याकूब् भरण्डाले विश्वासेन यूषकः पुत्रयोरेडेकस्मै जनायाशिषं ददौ यष्या अग्रभागे समालम्ब्य प्रणामा य | 22 अपरं यूषक् यरमण्डाले विश्वासेनेस्त्रायेलवंशीयानां मिसरदेशाद् बडिर्गमनस्य वायं जगाए निजार्थीनि याधि समादिदेश | 23 नवजातो मूसाश्च विश्वासात् त्रान् मासान् स्वपितृभ्याम् अगोप्यत यतस्तौ स्वशिषुं परमसुन्दरं दृष्टवन्तौ राजाज्ञाञ्च न शङ्कितवन्तौ | 24 अपरं वयःप्राप्तो मूसा विश्वासात् डिरोणो दौडित्र एति नाम नाडीयकार | 25 यतः स क्षणिकात् पापजसुभ्रमोगाद् एश्वरस्य प्रजाभिः साद्धं दुःभमोगं वप्रे | 26 तथा मिसरदेशीयनिधिभ्यः श्रीजनिमित्तां निन्दां मडतीं सम्पत्तिं मेने यतो डेतोः स पुरस्कारदानम् अपैक्षत् | 27 अपरं स विश्वासेन राज्ञः क्रोधात् न भीत्वा मिसरदेशं परितत्याज, यतस्तेनादृश्यं वीक्षमाणेनेव धैर्य्यम् आलम्बि | 28 अपरं प्रथमजतानां ङन्ता यत् स्वीयलोकान् न स्पृशेत् तदर्थं स विश्वासेन निस्तारपर्व्वीयबलिच्छेदनं रुधिरसेयनञ्चानुष्ठितवान् | 29 अपरं ते विश्वासात् स्थलेनेव

सूक्ष्मागरेण जग्मुः किन्तु मिस्त्रीयलोकास्तत् कर्तुम् उपक्रम्य तोयेषु भमज्जुः | 30 अपरत्र विश्वासात् तैः सप्तादं यावद् धिरीढोः प्राचीरस्य प्रदक्षिणे कृते तत् निपपात | 31 विश्वासाद् राडब्नामिका वेश्यापि प्रीत्या यारान् अनुगृह्याविश्वसिभिः साद्धं न विननाश | 32 अधिकं किं कथयिष्यामि? गिदियोनो बारकः शिभोशोनो धिपतडो दायदू शिभूयेलो भविष्यद्वादिनश्रुतेषां वृत्तान्तकथनाय भम समयाभावो भविष्यति | 33 विश्वासात् ते राज्यानि वशीकृतवन्तो धर्मकर्माणि साधितवन्तः प्रतिज्ञानां इलं लब्धवन्तः सिंघानां मुभानि रुद्धवन्तो 34 वहेदुदं निर्व्वापितवन्तः भङ्गधाराद् रक्षां प्राप्तवन्तो दौर्भव्ये सबलीकृता युद्धे पराक्रमिणो जाताः परेषां सैन्यानि दवयितवन्तश्च | 35 योषितः पुनरुत्थानेन मृतान् आत्मजान् लेभिरे, अपरे य श्रेष्ठोत्थानस्य प्राप्तेराशया रक्षाम् अगृहीत्वा ताडनेन मृतवन्तः | 36 अपरे तिरस्कदैः कशाभिर् बन्धनेः कारया य परीक्षिताः | 37 भडवश्च प्रस्तराघातैः उताः करपत्रै वा विदीर्णां यन्त्रै वा क्लिष्टाः भङ्गधारे वा व्यापादिताः | ते भेषाणां छागानां वा यर्माणि परिधाय दीनाः पीडिता दुःभार्ताश्राव्नाभ्यन् | 38 संसारो येषाम् अयोग्यस्ते निर्जनस्थानेषु पर्व्वतेषु गह्वरेषु पृथिव्याश्छिद्रेषु य पर्यटन् | 39 अतैः सर्व्वे विश्वासात् प्रभाषां प्रापि किन्तु प्रतिज्ञायाः इलं न प्रापि | 40 यतस्ते यथास्मान् विना सिद्धान् न भवेयुस्तथैवेश्वरेणारमाकं कृते श्रेष्ठतरं किमपि निर्दिदिशे |

12 अतो हेतोरेतावत्साक्षिभेधै वैष्टिताः सन्तो वयमपि सर्व्वभारम् आशुबाधकं पापत्र निक्षिप्यास्माकं गमनाय निरूपिते मार्गे धैर्य्येण धावाम | 2 यथास्माकं विश्वासस्याग्रेसरः सिद्धिकर्ता यास्ति तं यीशुं वीक्षामहे यतः स स्वसम्भुषस्थितानन्दस्य प्राप्त्यर्थम् अपमानं तुच्छीकृत्य कुशस्य यातनां सोढवान् एश्वरीयसिंघासनस्य दक्षिणपार्श्वे समुपविष्टवान् | 3 यः पापिभिः स्वविरुद्धम् अतादृशं वैपरीत्यं सोढवान् तम् आलोचयत तेन यूयं स्वमनःसु श्रान्ताः क्लान्ताश्च न भविष्यथ | 4 यूयं पापेन सह युध्यन्तोऽद्यापि शोणितव्ययपर्य्यन्तं प्रतिरोधं नाकुरुत | 5 तथा य पुत्रान् प्रतीव युष्मान् प्रति य उपदेश उक्ततरं किं विस्मृतवन्तः? "परेशेन कृतां शास्तिं हे मत्पुत्र न तुच्छय | तेन संभस्तित्रापि नैव क्लाम्य कदायन | 6 परेशः प्रीयते यस्मिन् तस्मै शास्तिं ददाति यत् | यन्तु पुत्रं स गृह्णाति तमेव प्रदरत्यपि | " 7 यदि यूयं शास्तिं सहध्वं तर्हीश्वरः पुत्रैरिव युष्माभिः साद्धं व्यवहरति यतः पिता यस्मै शास्तिं न ददाति तादृशः पुत्रः कः? 8 सर्व्वे यस्याः शास्तेरिनिनो भवन्ति सा यदि युष्माकं न भवति तर्हि यूयम् आत्मजा न किन्तु जारजा आध्वे | 9 अपरम् अस्माकं शारीरिकजन्मदातारोऽस्माकं शास्तिकारिणोऽभवन् ते यास्माभिः सम्मानितास्तस्माद् य आत्मनां जनयिता वयं किं ततोऽधिकं तस्य वशीभूय न ज्विष्यामः? 10 ते त्वल्पदिनानि यावत् स्वमनोऽमतानुसारेण शास्तिं कृतवन्तः किन्त्वेषोऽस्माकं डिताय तस्य पवित्रताया अंशित्वाय यास्मान् शास्ति | 11 शास्तिश्च वर्त्तमानसमये केनापि नानन्दजनिका किन्तु शोऽजनिडेव मन्यते तथापि ये तथा विनीयन्ते तेभ्यः सा पश्चात् शान्तियुक्तं धर्मइलं ददाति | 12 अतअेव यूयं शिथिलान् इस्तान् दुर्बलानि जानूनि य सबलानि कुरुध्वं | 13 यथा य दुर्बलस्य सन्धिस्थानं न भज्येत स्वस्थं तिष्ठेत् तथा स्वयराणार्थं सरलं मार्गं निर्भर्तात् | 14 अपरत्र सर्व्वेः सार्थम् अक्यत्वायं यय्य विना परमेश्वरस्य दर्शनं केनापि न लभ्यते तत् पवित्रत्वं येष्टध्वं | 15 यथा कश्चिद् एश्वरस्यानुग्राहात् न पतेत्, यथा य तिकतताया मूलं प्ररुह्य बाधाजनकं न भवेत् तेन य बडवोऽपवित्रा न भवेयुः, 16 यथा य कश्चित् लम्पटो वा अेककृत्य आडारार्थं स्वीयज्येष्ठाधिकारविकेता य अेषोस्तद्धद अधर्माग्यारी न भवेत् तथा सावधाना भवत | 17 यतः स अेषोः पश्चाद् आशीर्वादाधिकारी भवितुम् इच्छन्पि नानुगृहीत एति यूयं जानीथ, स याश्रुपातेन मत्यन्तरं प्रार्थयमानोऽपि तदुपायं न लेभे | 18 अपरत्र स्पृश्यः पर्व्वतः प्रज्वलितो वह्निः कृष्णावाणो भेधो ऽन्धकारो ऽन्धश तूरीवाधं वाक्यानां शब्दश्च नैतेषां सन्निधौ यूयम् आगताः | 19 तं शब्दं श्रुत्वा श्रोतारस्तादृशं सम्भाषणं यत् पुन न जायते तत् प्रार्थितवन्तः | 20 यतः पशुरपि यदि धराधरं स्पृशति तर्हि स पाषाणाघातैर् इन्तव्य एत्यादेशं सोढुं ते नाशकनुवन् | 21 तस्य दर्शनम् अेवं भयानकं यत् भूससोक्तं भीतत्रासयुक्तश्चास्मीति | 22 किन्तु सीयोन्पर्व्वतो ऽमरेश्वरस्य नगरं स्वर्गस्थयिज्ञालमम् अयुतानि दिव्यदूताः 23 स्वर्गं लिभितानां प्रथमजातानाम् उत्सवः समितिश्च सर्व्वेषां वियाराधिपतिरीश्वरः सिद्धीकृतधार्मिकानाम् आत्मानो 24 नूतननियमस्य मध्यस्थो यीशुः, अपरं डाबिलो रक्तात् श्रेयः प्रयारकं प्रोक्षास्य रक्तत्रैतेषां सन्निधौ यूयम् आगताः | 25 सावधाना भवत तं वक्तारं नावजानीत यतो हेतोः पृथिवीस्थितः स वक्ता यैरवज्ञातरस्ते र्दि रक्षा नाप्रापि तर्हि स्वर्गायवक्तुः पराङ्गुभीभूयास्माभिः कथं रक्षा प्राप्स्यते? 26 तदा तस्य रवात् पृथिवी कम्पिता किन्विदानां तेनेदं प्रतिज्ञातं यथा, "अडं पुनरेककृत्यः पृथिवीं कम्पयिष्यामि केवलं तन्नाडि गगनमपि कम्पयिष्यामि | " 27 स अेककृत्यः शब्दो निश्चलविषयाणां स्थितये

निर्मितानामिव यत्रलवस्तूनां स्थानान्तरिकरणं प्रकाशयति | 28 अतअवेव निश्चलराज्यप्राप्तैरस्माभिः सोऽनुग्राह आलम्बितव्यो येन वयं साह्रं सभयत्र तुष्टिजनकृपेणेश्वरं सेवितुं शक्नुयाम | 29 यतोऽस्माकम् एश्वरः संडारको वक्तिः |

13 भ्रातृषु प्रेम तिष्ठतु | अतिथिसेवा युष्माभिर्न विस्मर्यतां 2 यतस्तया प्रच्छन्नरूपेण दिव्यदूताः केषाञ्चिद् अतिथयोऽभवन् | 3 बन्दिनः सडबन्दिभिरिव दुःषिन्श्च देडवासिभिरिव युष्माभिः स्मर्यन्तां | 4 विवाडः सर्वेषां समीपे सम्मानितव्यस्तदीयशय्या य शुधिः किन्तु वेश्यागामिनः पारदारिकाश्वेश्वरेण एएडयिष्यन्ते | 5 यूयम् आचारं निर्लोभा भवत विधमानविषये सन्तुष्यत य यस्माद् एश्वर अवेदं कथितवान्, यथा, "त्वां न त्यक्ष्यामि न त्वां डारस्यामि | " 6 अतअवेव वयम् उत्साडेनेडं कथयितुं शक्नुमः, "भत्यक्षे परमेशोऽस्ति न भेष्यामि क्दायन | यस्मात् मां प्रति किं कर्तुं मानवः पारयिष्यति | | " 7 युष्माकं ये नायका युष्मव्यम् एश्वरस्य वाक्यं कथितवन्तस्ते युष्माभिः स्मर्यन्तां तेषाम् आचारस्य परिणामम् आलोच्य युष्माभिस्तेषां विश्वासोऽनुक्रियतां | 8 यीशुः श्रीष्टः श्वोऽध सदा य स अवेवास्ते | (aiōn g165) 9 यूयं नानाविधनूतनशिक्षामिर्न परिवर्तध्वं यतोऽनुग्राहेणान्तःकरणस्य सुस्थिरीभवनं क्षेमं न य षाधद्रव्यैः | यतस्तदाचारिणस्ते नोपकृताः | 10 ये दष्यस्य सेवां कुर्वन्ति ते यस्या द्रव्यभोजनस्यानघिकाशिरस्तादृशी यज्ञवेदिरस्माकम् आस्ते | 11 यतो येषां पशूनां शोणितं पापनाशाय मडायान्जकेन मडापवित्रस्थानस्याभ्यन्तरं नीयते तेषां शरीराणि शिबिराद् बडि ईह्यन्ते | 12 तस्माद् यीशुरपि यत् स्वरुधिरैण प्रजाः पवित्रीकुर्व्यात् तदर्थं नगरद्वारस्य बडि भूतिं लुक्तवान् | 13 अतो डेतोरस्माभिरपि तस्यापमानं सडभानैः शिबिराद् बडिस्तस्य समीपं गन्तव्यं | 14 यतो ऽत्रास्माकं स्थायि नगरं न विधते किन्तु भावि नगरम् अस्माभिरन्विष्यते | 15 अतअवेव यीशुनास्माभिर्नित्यं प्रशंसाकृपो बलिरर्थतस्तस्य नामाङ्गीकुर्वताम् ओष्ठाधराणां इवम् एश्वराय दातव्यं | 16 अपरत्र परोपकारो दानत्र युष्माभिर्न विस्मर्यतां यतस्तादृशं बलिदानम् एश्वराय रोयते | 17 यूयं स्वनायकानाम् आज्ञाग्राडिणो वश्याश्च भवत यतो यैरुपनिधिः प्रतिदातव्यस्तादृशा लोका एव ते युष्मदीयात्मनां रक्षाणार्थं जाग्रति, अतस्ते यथा सानन्दास्तत् कुर्युर्न य सार्त्तस्वरा अत्र यतध्वं यतस्तेषाम् आर्त्तस्वरो युष्माकम् एष्टजनको न भवेत् | 18 अपरत्र यूयम् अस्मन्निमित्तिं प्रार्थनां कुरुत यतो वयम् उतममनोविशिष्टाः सर्वत्र सदाचारं कर्तुम् एच्छुकाश्च भवाम एति निश्चितं जानीमः | 19 विशेषतोऽडं यथा त्वरया युष्मव्यं पुनर्दीये तदर्थं प्रार्थनायै युष्मान् अधिकं विनये | 20 अनन्तनियमस्य रुधिरैण विशिष्टो मडान् भेषपालको येन मृतगाणामध्यात् पुनरानाधि स शान्तिदायक एश्वरो (aiōnios g166) 21 निजाभिमतसाधनाय सर्वस्मिन् सत्कर्मणि युष्मान् सिद्धान् करोतु, तस्य दृष्टौ य यधत् तुष्टिजनकं तदेव युष्माकं मध्ये यीशुना श्रीष्टेन साधयतु | तस्मै मडिमा सर्वदा भूयात् | आमेन् | (aiōn g165) 22 डे भ्रातरः, विनयेऽडं यूयम् एडम् ङिपदेशवाक्यं सडध्वं यतोऽडं संक्षेपेण युष्मान् प्रति लिभितवान् | 23 अस्माकं भ्राता तीमथियो मुक्तोऽभवद् एति जानीत, स य ददि त्वरया समागच्छति तर्हि तेन साङ्क्षिम् अडं युष्मान् साक्षात् करिष्यामि | 24 युष्माकं सर्वान् नायकान् पवित्रलोकांश्च नमस्कुरुत | अपरम् एतालियादेशीयानां नमस्कारं ज्ञास्यथ | 25 अनुग्राडो युष्माकं सर्वेषां सडायो भूयात् | आमेन् |

याकुब्जः

1 ईश्वरस्य प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य य दासो याकुब्जं विकीर्णोभूतान् द्वादशं वंशान् प्रति नमस्कृत्य पत्रं लिपति | 2 हे मम भ्रातरः, यूयं यदा बहुविधपरीक्षाषु निपतत तदा तत् पूर्णानन्दस्य कारणं मन्यध्वं | 3 यतो युष्माकं विश्वासस्य परीक्षितत्वेन धैर्यं सम्पाद्यत इति ज्ञानीथ | 4 तस्य धैर्यं सिद्धकृतं भवतु तेन यूयं सिद्धाः सम्पूर्णाश्च भविष्यथ कस्यापि गुणस्याभावाच्च युष्माकं न भविष्यति | 5 युष्माकं कस्यापि ज्ञानाभावावो यदि भवेत् तर्हि य ईश्वरः सरलभावेन तिरस्कारञ्च विना सर्व्वेभ्यो एदाति ततः स याचतां ततस्तस्मै दायिष्यते | 6 किन्तु स निःसन्देहः सन् विश्वासेन याचतां यतः सन्दिग्धो मानवो वायुना यालितस्योत्पलवमानस्य य समुद्रतरङ्गस्य सदृशो भवति | 7 तादृशो मानवः प्रभोः किञ्चित् प्राप्स्यतीति न मन्यतां | 8 द्विमना लोकः सर्व्वगतिषु यञ्जलो भवति | 9 यो भ्राता नम्रः स निजोन्नत्या श्लाघतां | 10 यश्च धनवान् स निजमन्नतया श्लाघतांयतः स तृणपुष्पवत् क्षयं गमिष्यति | 11 यतः सतापेन सूर्य्योऽपि तृणं शोष्यते तत्पुष्पञ्च भ्रश्यति तेन तस्य उपस्य सौन्दर्य्यं नश्यति तद्दृष्टं धनिलोकोऽपि स्वीयमूढतया भ्वास्यति | 12 यो जनः परीक्षां सधते स अवे धन्यः, यतः परीक्षितत्वं प्राप्य स प्रभुना स्वप्नेमकारिभ्यः प्रतिज्ञातं शुवनमुकुटं लास्यते | 13 ईश्वरो मां परीक्षत इति परीक्षासमये कोऽपि न वदतु यतः पापायेश्वरस्य परीक्षा न भवति स य कमपि न परीक्षते | 14 किन्तु यः कश्चित् स्वीयमनोवाञ्छयाकृष्यते लोभ्यते य तस्यैव परीक्षा भवति | 15 तस्मात् सा मनोवाञ्छा सगर्भा भूत्वा दृष्ट्वाति प्रसूते दृष्ट्वातिश्च परिणामं गत्वा मृत्युं जनयति | 16 हे मम प्रियभ्रातरः, यूयं न भ्राम्यत | 17 यत् किञ्चिद् उत्तमं दानं पूर्णो वरश्च तत् सर्व्वम् उर्द्ध्वाद् अर्थतो यस्मिन् दशान्तरं परिवर्त्तनजातयथा वा नास्ति तस्माद् दीप्त्याकरात् पितुरवरुडति | 18 तस्य सृष्टवस्तूनां मध्ये वयं यत् प्रथमद्वयवत्त्वात् भवामस्तदर्थं स स्वेच्छातः सत्यमतस्य वाक्येनास्मान् जनयामास | 19 अतएव हे मम प्रियभ्रातरः, युष्माकम् अकेको जनः श्रवाणो त्वरितः कथने धीरः क्रोधेऽपि धीरो भवतु | 20 यतो मानवस्य क्रोध ईश्वरीयधर्मं न साधयति | 21 अतो हेतो यूयं सर्व्वाम् अशुभिक्रियां दृष्टताभाङ्गुल्यञ्च निक्षिप्य युष्मन्मनसां परित्राणो समर्थं रोपितं वाक्यं नम्रभावेन गृह्णीत | 22 अपरञ्च यूयं केवलम् आत्मवञ्चयितारो वाक्यस्य श्रोतारो न भवत किन्तु वाक्यस्य कर्मकारिणो भवत | 23 यतो यः कश्चिद् वाक्यस्य कर्मकारी न भूत्वा केवलं तस्य श्रोता भवति स एवार्णो स्वीयशारीरिकवदनं निरीक्षमाणस्य मनुजस्य सदृशः | 24 आत्माकारे दृष्टे स प्रस्थाप्य कीदृश आसीत् तत् तत्क्षणाद् विस्मरति | 25 किन्तु यः कश्चित् नत्वा मुक्तेः सिद्धां व्यवस्थाम् आलोक्य तिष्ठति स विस्मृतियुक्तः श्रोता न भूत्वा कर्मकर्त्तव्यं सन् स्वकार्य्यं धन्यो भविष्यति | 26 अनायत्तरसनः सन् यः कश्चित् स्वमनो वञ्चयित्वा स्वं भक्तं मन्यते तस्य भक्तिर्भुधा भवति | 27 क्लेशकाले पितृहीनानां विधवाणाञ्च यद् अवेक्षणां संसाराख्य निष्कलङ्केन यद् आत्मरक्षाणां तदेव पितुरीश्वरस्य साक्षात् शुचि निर्मला य भक्तिः |

2 हे मम भ्रातरः, यूयम् अस्माकं तेजस्विनः प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य धर्मं मुष्मापेक्षया न धारयत | 2 यतो युष्माकं सभायां स्वर्णाङ्कुरीयकयुक्ते भ्राजिष्णुपरिच्छटे पुरुषे प्रविष्टे मलिनवस्त्रे कस्मिंश्चिद् दरिद्रेऽपि प्रविष्टे 3 यूयं यदि तं भ्राजिष्णुपरिच्छटवसानं जनं निरीक्ष्य वदेत भवान् अत्रोत्तमस्थानं उपविशत्विति किञ्च तं दरिद्रं यदि वदेत त्वम् अमुस्मिन् स्थाने तिष्ठ यद्वात्र मम पादपीठं उपविशेति, 4 तर्हि मनःसु विशेष्य यूयं किं कुतर्कैः कुवियारका न भवथ? 5 हे मम प्रियभ्रातरः, शृणुत, संसारे ये दरिद्रास्तान् ईश्वरो विश्वासेन धनिनः स्वप्नेमकारिभ्यश्च प्रतिश्रुतस्य राज्यस्याधिकारिणः कर्तुं किं न वरीतवान्? किन्तु दरिद्रो युष्माभिरवजायते | 6 धनवन्त एव किं युष्मान् नोपद्रवन्ति बलाख्य वियारासनानां समीपं न नयन्ति? 7 युष्मदुपरि परिकीर्त्तितं परमं नाम किं तैरेव न निन्दते? 8 किञ्च त्वं स्वसमीपवासिनि स्वात्मवत् प्रीयस्व, अतच्छास्त्रीयवचनानुसारतो यदि यूयं राजकीयव्यवस्थां पालयथ तर्हि भद्रं कुरुथ | 9 यदि य मुष्मापेक्षां कुरुथ तर्हि पापम् आचरथ व्यवस्थया याज्ञालङ्घनं एव दूष्यध्वं | 10 यतो यः कश्चित् कृत्स्नां व्यवस्थां पालयति स यधेकस्मिन् विधौ स्मरति तर्हि सर्व्वेषाम् अपराधी भवति | 11 यतो हेतोस्त्वं परदारान् मा गच्छेति यः कथितवान् स अवे नरुडत्यां मा कुर्यां इत्यपि कथितवान् तस्मात् त्वं परदारान् न गत्वा यदि नरुडत्यां करोषि तर्हि व्यवस्था लङ्घी भवसि | 12 मुक्तेर्व्यवस्थातो येषां विचारेण भवितव्यं तादृशा लोका एव यूयं कथां कथयत कर्म कुरुत य | 13 यो एयां नायरति तस्य विचारो निर्दयेन कारिष्यते, किन्तु एया विचारम् अभिभविष्यति | 14 हे मम भ्रातरः, मम प्रत्ययोऽस्तीति यः कथयति तस्य कर्माणि यदि न विधन्त तर्हि तेन किं इलं? तेन प्रत्ययेन किं तस्य परित्राणं भवितुं शक्नोति? 15 केषुचिद् भ्रातृषु भगिनीषु वा वसनहीनेषु प्रात्यङ्कालारहीनेषु य सत्सु युष्माकं कोऽपि तेभ्यः शरीरार्थं प्रयोजनीयानि द्रव्याणि न दत्वा यदि तान् वदेत्, 16 यूयं सकुशलं गत्वोष्णगान्ना भवत तृप्यत येति तर्ह्येतेन किं इलं? 17 तद्दत्तं प्रत्ययो यदि कर्मभिर् युक्तो न भवेत् तर्ह्येकाकित्वात् भूत अवास्ते | 18 किञ्च कश्चिद् एदं वदिष्यति

तव प्रत्ययो विधते मम य कर्माणि विधन्ते, त्वं कर्मादीन् स्वप्रत्ययं मां दर्शय तर्ह्यहमपि मत्कर्मण्यः स्वप्रत्ययं त्वां दर्शयिष्यामि | 19 अेक
 एश्वरोऽस्तीति त्वं प्रत्येषि | भूता अपि तत् प्रतियन्ति कम्पन्ते य | 20 किन्तु हे निर्वोधामानव, कर्मादीनः प्रत्ययो मृत
 अेवास्तेतद् अवगन्तुं किम् एच्छसि? 21 अस्माकं पूर्वपुरुषो य एब्राहीम् स्वपुत्रम् एरुदाकं यज्ञवेधाम् उत्सृष्टवान् स किं कर्मण्यो न
 सपुण्यीकृतः? 22 प्रत्यये तस्य कर्माणां सडकारिणि जाते कर्माणिः प्रत्ययः सिद्धोऽभवत् तत् किं पश्यसि? 23 एत्यत्रेदं शास्त्रीयवयनं सडलम्
 अभवत्, एब्राहीम् परमेश्वरे विश्वसितवान् तस्य तस्य पुण्यायागण्यत स येश्वरस्य मित्र एति नाम लब्धवान् | 24 पश्यत मानवः कर्मण्यः
 सपुण्यीकृत्यते न यैकाकिना प्रत्ययेन | 25 तद्दद् या राडब्नामिका वाराङ्गना यारान् अनुगृह्यापरेण मार्गेण विससर्ज सापि किं कर्मण्यो न
 सपुण्यीकृता? 26 अतअेवात्मदीनो देडो यथा मृतोऽस्ति तथैव कर्मादीनः प्रत्ययोऽपि मृतोऽस्ति |

3 हे मम आतरः, शिक्षकैरस्माभिर्गुरुतरएडो लप्यत एति ज्ञात्वा यूयम् अनेके शिक्षका मा भवत | 2 यतः सर्वे वयं बहुविषयेषु स्मलामः,
 यः कश्चिद् वाक्ये न स्मलति स सिद्धपुरुषः कृत्स्नं वशीकर्तुं समर्थश्चास्ति | 3 पश्यत वयम् अश्वान् वशीकर्तुं तेषां वक्रेषु भलीनान् निधाय
 तेषां कृत्स्नं शरीरम् अनुवर्त्तयामः | 4 पश्यत ये पोता अतीव बृडडाकाराः प्रयाडवातेश्च यालितास्तेऽपि कर्णधारस्य मनोऽभिमताद् अतिक्रुद्रेण
 कर्णेन वाञ्छितं स्थानं प्रत्यनुवर्त्तन्ते | 5 तद्दद् रसनापि क्षुद्रतराङ्गं सन्ती एर्षवाक्यानि भाषते | पश्य कीदृङ्ङारण्यं दह्यते डल्येन वल्लिना | 6
 रसनापि भवेद् वह्निरधर्म्मत्रपिष्टे | अस्मदङ्गेषु रसना तादृशं सन्तिष्ठति सा कृत्स्नं देडं कलङ्कयति सृष्टिरथस्य यङ्कं प्रज्वलयति नरकानलेन
 ज्वलति य | (Geenna g1067) 7 पशुपक्ष्युरोगजलयाराणां सर्वेषां स्वभावो एमयितुं शक्यते मानुषिकस्वभावेन एमयाञ्चकं य | 8 किन्तु मानवानां
 केनापि जिह्वा एमयितुं न शक्यते सा न निवार्यम् अनिष्टं डलाडलविषेण पूर्णां य | 9 तथा वयं पितरम् एश्वरं धन्यं वडामः, तथा येश्वरस्य
 सादृश्ये सृष्टान् मानवान् शपामः | 10 अेकस्माद् वडनाद् धन्यवाडशापी निर्गच्छतः | हे मम आतरः, अेतादृशं न कर्त्तव्यं | 11 प्रस्रवाणः किम्
 अेकस्मात् छिद्रात् मिष्टं तिक्तञ्च तोयं निर्गमयति? 12 हे मम आतरः, डुडुम्बरतरुः किं जितडलानि द्राक्षालता वा किम् डुडुम्बरडलानि डलितुं
 शक्नोति? तद्दद् अेकः प्रस्रवाणो लवलमिष्टे तोये निर्गमयितुं न शक्नोति | 13 युष्माकं मध्ये ज्ञानी सुभोधश्च क आस्ते? तस्य कर्माणि
 ज्ञानमूलकमडूतायुक्तानीति सडायारात् स प्रमाणयतु | 14 किन्तु युष्मदन्तःकराणमध्ये यदि तिक्तनेर्ष्यां विवाडेच्छा य विधते तर्हि सत्यमतस्य
 विरुद्धं न श्लाघध्वं नयानृतं कथयत | 15 तादृशं ज्ञानम् डर्ध्वाद् आगतं नडि किन्तु पार्थिवं शरीरि भौतिकञ्च | 16 यतो डेतोरीर्ष्यां विवाडेच्छा
 य यत्र वेधेते तत्रैव डलडः सर्वं डृष्टतञ्च विधते | 17 किन्तुर्ध्वाद् आगतं यत् ज्ञानं तत् प्रथमं शुचि ततः परं शान्तं क्षान्तम् आशुसन्धेयं
 ड्याडिसत्कलैः परिपूर्णम् असन्दिग्धं निष्कपटञ्च भवति | 18 शान्त्याचारिभिः शान्त्या धर्म्मडलं रोच्यते |

4 युष्माकं मध्ये समरा रणश्च कुत उत्पधन्ते? युष्मदङ्गशिविराश्रिताभ्यः सुभेच्छाभ्यः किं नोत्पधन्ते? 2 यूयं वाञ्छथ किन्तु नाप्नुथ, यूयं
 नरडत्याम् एर्ष्याञ्च कुरुथ किन्तु कृतार्था भवितुं न शक्नुथ, यूयं युधय रणं कुरुथ य किन्त्वप्राप्तास्तिष्ठथ, यतो डेतोः प्रार्थनां न कुरुथ | 3 यूयं
 प्रार्थयध्वे किन्तु न लभध्वे यतो डेतोः स्वसुभभोगेषु व्ययार्थं कु प्रार्थयध्वे | 4 हे व्यभियारिणो व्यभियारिण्यश्च, संसारस्य यत् मैत्र्यं तद्
 एश्वरस्य शात्रवमिति यूयं किं न जानीथ? अत अेव यः कश्चित् संसारस्य मित्रं भवितुम् अतिलषति स अेवेश्वरस्य शत्रु भवति | 5 यूयं किं
 मन्यध्वे? शास्त्रस्य वाक्यं किं डलडीनं भवेत्? अस्मदन्तर्वासी य आत्मा स वा किम् एर्ष्यार्थं प्रेम करोति? 6 तन्डडि किन्तु स प्रतुलं वरं वितरति
 तस्माद् डिक्तमास्ते यथा, आत्माभिमानलोकानां विपक्षो भवतीश्वरः | किन्तु तेनैव नम्रेभ्यः प्रसादाद् डीयते वरः | 7 अतअेव यूयम् एश्वरस्य
 वश्या भवत शयतानं संरुन्ध तेन स युष्मत्तः पलायिष्यते | 8 एश्वरस्य समीपवर्त्तिनो भवत तेन स युष्माकं समीपवर्त्ती भविष्यति | हे पापिनः,
 यूयं स्वकरान् परिडुरुध्वं | हे द्विमनोलोका, यूयं स्वान्तःकराणि शुयीनि कुरुध्वं | 9 यूयम् डद्विजध्वं शोयत विलपत य, युष्माकं डलसः शोकाय,
 आनन्डश्च कातरतायै परिवर्त्तां | 10 प्रभोः समक्षं नम्रा भवत तस्मात् स युष्मान् डच्यीडरिष्यति | 11 हे आतरः, यूयं परस्परं मा डूषयत | यः
 कश्चिद् आतरं डूषयति आतु विचारञ्च करोति स व्यवस्थां डूषयति व्यवस्थायाश्च विचारं करोति | त्वं यदि व्यवस्थाया विचारं करोषि तर्हि
 व्यवस्थापालयिता न भवसि किन्तु विचारयिता भवसि | 12 अद्वितीयो व्यवस्थापको विचारयिता य स अेवास्ते यो रक्षितुं नाशयितुञ्च
 पारयति | किन्तु कस्त्वं यत् परस्य विचारं करोषि? 13 अध श्वो वा वयम् अमुकनगरं गत्वा तत्र वर्षभेकं यापयन्तो वाणिज्यं करिष्यामः डालं
 प्राप्यामश्चेति कथां भाषमाणा यूयम् एडानीं शृणुत | 14 श्वः किं घटिष्यते तद् यूयं न जानीथ यतो ज्वनं वो भवेत् कीदृक् त्तु बाष्पस्वरूपकं,
 क्षाणमात्रं भवेद् दृश्यं डुच्यते य ततः परं | 15 तडनुड्त्वा युष्माकम् एडं कथनीयं प्रभोरिच्छातो वयं यदि ज्वाभस्तर्ह्यतत् कर्म्म तत् कर्म्म वा

१ पितरः

१ पन्त-गालातिाया-कृष्णदिकिया-आशिया-बिधुनियादेशेषु प्रवासिनो ये विकीर्णलोकाः २ पितुरीश्वरस्य पूर्वनिर्णयाद् आत्मनः पावनेन यीशुश्रीष्टस्याज्ञाग्रहणाय शोषितप्रोक्षणाया याभिरुचितास्तान् प्रति यीशुश्रीष्टस्य प्रेरितः पितरः पत्रं लिखति | युष्मान् प्रति ब्राह्मण्येन शान्तिरनुग्रहश्च भूयास्तां | ३ अस्माकं प्रभो यीशुश्रीष्टस्य तात ईश्वरो धन्यः, यतः स स्वकीयबहुकृपातो मृतगणमध्याद् यीशुश्रीष्टस्योत्थानेन ज्वनप्रत्याशार्थम् अर्थतो ४ ५क्षयनिष्कलङ्गाम्लानसम्पत्तिप्राप्त्यर्थम् अस्मान् पुनर्जनयामास | सा सम्पत्तिः स्वर्गोऽस्माकं कृते सञ्चिता तिष्ठति, ५ यूयञ्चेश्वरस्य शक्तितः शेषकाले प्रकाश्यपरित्राणार्थं विश्वासेन रक्षयध्वे | ६ तस्माद् यूयं यद्यथानन्देन प्रकुल्ला भवथ तथापि साम्प्रतं प्रयोजनहेतोः कियत्कालपर्यन्तं नानाविधपरीक्षाभिः क्लिश्यध्वे | ७ यतो वह्निना यस्य परीक्षा भवति तस्मात् नश्वरसुवर्णादपि बहुमूल्यं युष्माकं विश्वासज्ञं यत् परीक्षितं स्वर्गां तेन यीशुश्रीष्टस्यागमनसमये प्रशंसायाः समाहरस्य गौरवस्य यं योग्यता प्राप्तव्या | ८ यूयं तं श्रीष्टम् अदृष्ट्वापि तस्मिन् प्रीयध्वे साम्प्रतं तं न पश्यन्तोऽपि तस्मिन् विश्वसन्तोऽन्विष्यनीयेन प्रभावयुक्तेन यानन्देन प्रकुल्ला भवथ, ९ स्वविश्वासस्य परिणामज्ञपम् आत्मनां परित्राणं लभध्वे य | १० युष्मासु योऽनुग्रहो वर्तते तद्विषये य ईश्वरीयवाक्यं कथितवन्तस्ते भविष्यद्वादिनस्तस्य परित्राणस्यान्वेषणम् अनुसन्धानञ्च कृतवन्तः | ११ विशेषतस्तेषामन्तर्व्याप्ति यः श्रीष्टस्यात्मा श्रीष्टे वर्तिष्यमाणानि दुःखानि तदनुगामिप्रभावञ्च पूर्व प्राकाशयत् तेन कः कीदृशो वा समयो निरदिश्यतैतस्यानुसन्धानं कृतवन्तः | १२ ततस्तैर्विषयैस्ते यन् स्वान् किन्त्वस्मान् उपकुर्वन्त्येतत् तेषां निकटे प्राकाशयत् | यांश्च तान् विषयान् दिव्यदृता अप्यवनतशिरसो निरीक्षितुम् अभिलषन्ति ते विषयाः साम्प्रतं स्वर्गात् प्रेषितस्य पवित्रस्यात्मनः सहाय्याद् युष्मात्समीपे सुसंवाद्यप्रचारयितृभिः प्राकाशयन्त | १३ अतएव यूयं मनःकटिबन्धनं कृत्वा प्रबुद्धाः सन्तो यीशुश्रीष्टस्य प्रकाशसमये युष्मासु वर्तिष्यमानस्यानुग्रहस्य सम्पूर्णां प्रत्याशां कुरुत | १४ अपरं पूर्व्याज्ञानतावस्थायाः कुत्सिताभिलाषाणां योग्यम् आचारं न कुर्वन्तो युष्माह्वानकारी यथा पवित्रोऽस्ति १५ यूयमयाज्ञाग्राहिसन्ताना एव सर्वस्मिन् आचारे तादृक् पवित्रा भवत | १६ यतो लिखितम् आस्ते, यूयं पवित्रास्तिष्ठत यस्मादहं पवित्रः | १७ अपरञ्च यो विनापक्षपातम् अडेकमानुषस्य कर्मानुसाराद् विचारं करोति स यदि युष्माभिस्तात आप्यायते तर्हि स्वप्रवासस्य कालो युष्माभिर्भूत्वा याप्यतां | १८ यूयं निरर्थकात् पैतृकायारात् क्षयणीयै र्ग्रयसुवर्णादिभिर्भुक्तिं न प्राप्य १९ निष्कलङ्गनिर्मलमेषशावकस्येव श्रीष्टस्य बहुमूल्येन रुधिरेशु भुक्तिं प्राप्तवन्त एति जानीथ | २० स जगतो भित्तिमूलस्थापनात् पूर्व नियुक्तः किन्तु यरमदिनेषु युष्मदर्थं प्रकाशितोऽभवत् | २१ यतस्तैर्नैव मृतगणानां तस्योत्थापयितरि तस्मै गौरवदातरि येश्वरे विश्वसिध तस्माद् ईश्वरे युष्माकं विश्वासः प्रत्याशा यास्ते | २२ यूयम् आत्मना सत्यमतस्याज्ञाग्रहणद्वारा निष्कपटाय त्रातृप्रेम्ने पावितमनसो भूत्वा निर्मलान्तःकरणैः परस्परं गाढं प्रेम कुरुत | २३ यस्माद् यूयं क्षयणीयवीर्यात् नहि किन्त्वक्षयणीयवीर्याद् ईश्वरस्य ज्वनदायकेन नित्यस्थायिना वाक्येन पुनर्जन्म गृहीतवन्तः | (aiōn g165) २४ सर्व्यप्राणी तृणैस्तुल्यस्तत्तेजस्तृणपुष्पवत् | तृणानि परिशुष्यति पुष्पाणि निपतन्ति य | २५ किन्तु वाक्यं परेश्वरानन्तकालं वितिष्ठते | तदेव य वाक्यं सुसंवाद्येन युष्माकम् अन्तिके प्रकाशितं | (aiōn g165)

२ सर्वान् द्वेषान् सर्वान्श्च छलान् कापट्यानीर्याः समस्तगलानिकथाश्च दूरीकृत्य २ युष्माभिः परित्राणाय वृद्धिप्राप्त्यर्थं नवजातशिशुभिरिव प्रकृतं वाङ्मुग्धं पिपासयतां | ३ यतः प्रभुर्मधुर अेतस्यास्वादे यूयं प्राप्तवन्तः | ४ अपरं मानुषैरवज्ञातस्य किन्वीश्वरेणाभिरुचितस्य बहुमूल्यस्य ज्वत्प्रस्तस्येव तस्य प्रभोः सन्निधिम् आगता ५ यूयमपि ज्वत्प्रस्तरा एव नियीयमाना आत्मिकमन्दिरं श्रीष्टेन यीशुना येश्वरतोषकाणाम् आत्मिकबलीनां दानार्थं पवित्रो याजकवर्गो भवथ | ६ यतः शास्त्रे लिखितमास्ते, यथा, पश्य पाषाण अेकोऽस्ति सीयोनि स्थापितो मया | मुष्यकोणस्य योग्यः स वृत्थातीव मूल्यवान् | यो जनो विश्वसेत् तस्मिन् स लज्जो न गमिष्यति | ७ विश्वासिनां युष्माकमेव समीपे स मूल्यवान् भवति किन्त्वविश्वासिनां कृते नियेतृभिरवज्ञातः स पाषाणः कोणस्य भित्तिमूलं भूत्वा बाधाजनकः पाषाणः स्मलनकारकश्च शैलो जातः | ८ ते याविश्वासाद् वाक्येन स्मलन्ति स्मलने य नियुक्ताः सन्ति | ९ किन्तु यूयं येनान्धकारमध्यात् स्वकीयाश्चर्यदीप्तिमध्यम् आहूतास्तस्य गुणान् प्रकाशयितुम् अभिरुचितो वंशो राजकीयो याजकवर्गः पवित्रा जातिरधिकर्तव्याः प्रजाश्च जाताः | १० पूर्व यूयं तस्य प्रजा नाभवत् किन्त्विदानीम् ईश्वरस्य प्रजा आध्वे | पूर्वम् अननुकम्पिता अभवत् किन्त्विदानीम् अननुकम्पिता आध्वे | ११ हे प्रियतमाः, यूयं प्रवासिनो विदेशिनश्च लोका एव मनसः प्रातिकूल्येन योधिभ्यः शारीरिकसुभाभिलाषेभ्यो निवर्तयम् एत्यद् विनये | १२ देवपूजकानां मध्ये युष्माकम् आचार अेवम् उत्तमो भवतु यथा ते युष्मान् दुष्कर्म्मकारिलोकानिव पुनर्न निन्दन्तः कृपादृष्टिने स्वयंशुर्गायरीयसन्धिवात्य ईश्वरस्य

प्रशंसां कुर्यात्: 13 ततो हेतो यूयं प्रबोरनुरोधात् मानवसृष्टानां कर्तृत्वपदानां वशीभवत विशेषतो भूपालस्य यतः स श्रेष्ठः, 14 देशाध्यक्षाणाञ्च यतस्ते दृष्टकर्मकारिणां एतददानार्थं सत्कर्मकारिणां प्रशंसार्षाञ्च तेन प्रेरिताः | 15 एतयं निर्वर्द्धमानुषाणाम् अज्ञानत्वं यत् सदाचारिभि र्युष्माभि र्निरन्तरीक्रियते तद् एश्वरस्याभिमतं | 16 यूयं स्वाधीना एवाचरत तथापि दृष्टताया वेषस्वप्नां स्वाधीनतां धारयन्त एव नहि किन्त्वीश्वरस्य दासा एव | 17 सर्वान् समाद्रियध्वं भ्रातृवर्गं प्रीयध्वम् एश्वराद् बिभीत भूपालं सम्बन्धम् | 18 हे दासाः यूयं सम्पूर्णादरेण प्रभूनां वश्या भवत केवलं भद्राणां एवावूनाञ्च नहि किन्त्वनृजूनामपि | 19 यतो ऽन्यायेन दुःखभोगकाल एश्वरयिन्त्या यत् क्लेशसङ्घं तदेव प्रियं | 20 पापं कृत्वा युष्माकं यपेटाघातसङ्घेन का प्रशंसा? किन्तु सदाचारं कृत्वा युष्माकं यद् दुःखसङ्घं तदेवेश्वरस्य प्रियं | 21 तदर्थमेव यूयम् आडूता यतः श्रीष्टोऽपि युष्मन्मिमतं दुःखं भुक्त्वा यूयं यत् तस्य पदयिहै र्रज्जेत तदर्थं दृष्टान्तमेकं दर्शितवान् | 22 स किमपि पापं न कृतवान् तस्य वदने कापि छलस्य कथा नासीत् | 23 निन्दितो ऽपि सन् स प्रतिनिन्दां न कृतवान् दुःखं सङ्गमानो ऽपि न भर्त्सितवान् किन्तु यथार्थवियारयितुः समीपे स्वं समर्पितवान् | 24 वयं यत् पापेभ्यो निवृत्य धर्मार्थं ज्ञावामस्तदर्थं स स्वशरीरेणास्माकं पापानि कुश ाढवान् तस्य प्रडारै यूयं स्वस्था अभवत | 25 यतः पूर्वं यूयं भ्रमणकारिभेषा एवाध्वं किन्त्वधुना युष्माकम् आत्मनां पालकस्याध्यक्षस्य य समीपं प्रत्यावर्त्तिताः |

3 हे योषितः, यूयमपि निजस्वामिनां वश्या भवत तथा सति यदि केचिद् वाक्ये विश्वासिनो न सन्ति तर्हि 2 ते विनावाक्यं योषिताम् आचारोपार्थतस्तेषां प्रत्यक्षेण युष्माकं सभयसतीत्याचारोपार्थं शक्यन्ते | 3 अपरं केशरयनया स्वर्णालङ्कारधारणोऽन परिच्छेदपरिधानेन वा युष्माकं वाह्यभूषा न भवतु, 4 किन्त्वीश्वरस्य साक्षाद् बहुमूल्यक्षमाशान्तिभावाक्षयरत्नेन युक्तो गुप्त आन्तरिकमानव अवे | 5 यतः पूर्वकाले याः पवित्रस्त्रिय एश्वरे प्रत्याशामकुर्वन् ता अपि तादृशीमेव भूषां धारयन्त्यो निजस्वामिनां वश्या अभवन् | 6 तथैव सारा एव्राहीमो वश्या सती तं पतिमाभ्यातवती यूयञ्च यदि सदाचारिण्यो भवथ व्याकुलतया य भीता न भवथ तर्हि तस्याः कन्या आव्ये | 7 हे पुरुषाः, यूयं ज्ञानतो दुर्बलतरभाजनैरिव योषिद्भिः सडवासं कुरुत, अेकस्य ज्वनवरस्य सडभागिनीव्यताम्यः समादरं वितरत य न येद् युष्माकं प्रार्थनानां बाधा जनिष्यते | 8 विशेषतो यूयं सर्व्व अेकमनसः परदुःखै र्दुःषिता भ्रातृप्रमिणः कृपावन्तः प्रीतिभावाञ्च भवत | 9 अनिष्टस्य परिशोधनानिष्टं निन्दाया वा परिशोधेन निन्दां न कुर्वन्त आशिषं दत्त यतो यूयम् आशिरयिकारिणो भवितुमाडूता इति जानीथ | 10 अपरञ्च, ज्वने प्रीयमाणो यः सुदिनानि दिदृक्षते | पापात् जिह्वां मृषावाक्यात् स्वाधरीं स निवर्त्तयेत् | 11 स त्यजेद् दृष्टतामार्गं सत्क्रियाञ्च समाचरेत् | मृगयाणञ्च शान्तिं स नित्यमेवानुधावतु | 12 लोयने परमेशस्योन्मीलिते धार्मिकान् प्रति | प्रार्थनायाः कृते तेषाः तश्चोत्रे सुगमे सदा | कोधास्यञ्च परेशस्य कदाचारिषु वर्त्ते | 13 अपरं यदि यूयम् उत्तमस्यानुगामिनो भवथ तर्हि को युष्मान् हिंसिष्यते? 14 यदि य धर्मार्थं क्लेश्यध्वं तर्हि धन्या भविष्यथ | तेषाम् आशङ्कया यूयं न बिभीत न विडुक्त वा | 15 मनोभिः किन्तु मन्ध्वं पवित्रं प्रभुमीश्वरं | अपरञ्च युष्माकम् आन्तरिकप्रत्याशायास्तत्त्वं यः कश्चित् पृच्छति तस्मै शान्तिभीतिभ्याम् उत्तरं दातुं सदा सुसज्जा भवत | 16 ये य श्रीष्टधर्मो युष्माकं सदाचारं दूषयन्ति ते दृष्टकर्मकारिणामिव युष्माकम् अपवादेन यत् लज्जिता भवेयुस्तदर्थं युष्माकम् उत्तमः संवेदो भवतु | 17 एश्वरस्याभिमताद् यदि युष्माभिः क्लेशः सोढव्यस्तर्हि सदाचारिभिः क्लेशसङ्घं वरं न य कदाचारिभिः | 18 यस्माद् एश्वरस्य सन्निधिम् अस्मान् आनेतुम् अघार्मिकारिणां विनिमयेन धार्मिकः श्रीष्टो ऽप्येककृत्वः पापानां एतद् भुक्तवान्, स य शरीरसम्बन्धे मारितः किन्त्वात्मनः सम्बन्धे पुन र्जुवितो ऽभवत् | 19 तत्सम्बन्धे य स यात्रां विधाय काराबद्धानाम् आत्मनां समीपे वाक्यं घोषितवान् | 20 पुरा नोडस्य समये यावत् पोतो निरभीयत तावद् एश्वरस्य दीर्घसहिष्णुता यदा व्यलम्बत तदा तेऽनाज्ञाग्राहिलोऽभवन् | तेन पोतोनाप्येऽर्थार्थे अष्टावेव प्राणिनस्तोयम् उत्तीर्णाः | 21 तन्निदर्शनञ्चावगाढं (अर्थतः शारीरिकमलिनताया यस्त्यागः स नहि किन्त्वीश्वरायोत्तमसंवेदस्य या प्रतज्ञा सैव) यीशुश्रीष्टस्य पुनरुत्थानेनेदानीम् अस्मान् उत्तारयति, 22 यतः स स्वर्गं गत्वेश्वरस्य दक्षिणो विधते स्वर्गीयदूताः शासका भवानि य तस्य वशीभूता अभवन् |

4 अस्माकं विनिमयेन श्रीष्टः शरीरसम्बन्धे एतद् भुक्तवान् अतो हेतोः शरीरसम्बन्धे यो एतद् भुक्तवान् स पापात् मुक्त 2 इतिभावेन यूयमपि सुसज्जोभूय देववासस्यावशिष्टं समयं पुनर्मानवानाम् एच्छासाधनार्थं नहि किन्त्वीश्वरस्येच्छासाधनार्थं यापयत | 3 आयुषो यः समयो व्यतीतस्तस्मिन् युष्माभि र्यद् देवपूजकानाम् एच्छासाधनं कामकुत्सितामिवापमधपानरङ्गरसमत्तताघृणार्द्धेवपूजायरणञ्चकारि तेन बाहुल्यं | 4 यूयं तैः सड तस्मिन् सर्व्वनाशपङ्के मज्जितुं न धावथ, इत्यनेनाश्वर्थं विज्ञाय ते युष्मान् निन्दन्ति | 5 किन्तु यो ज्वतां

मृतानाञ्च विचारं कर्तुम् उधतोऽस्ति तस्मै तैरुत्तरं दायिष्यते | 6 यतो हेतो र्ये मृतास्तेषां यत् मानवोद्देश्यः शारीरिकविचारः किन्तु ईश्वरोद्देश्यम् आत्मिकञ्चनं भवत् तदर्थं तेषामपि सन्निधौ सुसमाचारः प्रकाशितोऽभवत् | 7 सर्वेषाम् अन्तिकाल उपस्थितस्तस्माद् यूयं सुबुद्धयः प्रार्थनार्थं जाग्रतश्च भवत | 8 विशेषतः परस्परं गाढं प्रेम कुरुत, यतः, पापानामपि बाहुल्यं प्रेम्नैवाच्छाद्यिष्यते | 9 कातरौकितं विना परस्परम् आतिथ्यं कुरुत | 10 येन यो वरो लब्धस्तेनैव स परम् उपकरोतु, एतथं यूयम् ईश्वरस्य बहुविधप्रसादस्योत्तमा भाएऽगाराधिपा भवत | 11 यो वाक्यं कथयति स ईश्वरस्य वाक्यमिव कथयतु यश्च परम् उपकरोति स ईश्वरदत्तसामर्थ्यादिवोपकरोतु | सर्वविषये यीशुः प्रीयेनेश्वरस्य गौरवं प्रकाशयतां तस्यैव गौरवं पराक्रमश्च सर्वदा भूयात् | आमेन | (aiōn g165) 12 हे प्रियतमाः, युष्माकं परीक्षार्थं यस्तापो युष्मासु वर्तते तम् असम्भवघटितं मत्वा नाश्रय्यं ज्ञानीत, 13 किन्तु प्रीयेन क्लेशानां सल्लभागित्वाद् आनन्दत तेन तस्य प्रतापप्रकाशोऽध्याननन्देन प्रकुल्ला भविष्यथ | 14 यदि प्रीयेस्य नामहेतुना युष्माकं निन्दा भवति तर्हि यूयं धन्या यतो गौरवदायक ईश्वरस्यात्मा युष्मास्वधितिष्ठति तेषां मध्ये स निन्दते किन्तु युष्मन्मध्ये प्रशंस्यते | 15 किन्तु युष्माकं कोऽपि हन्ता वा यैरो वा दुष्कर्म्मकृद् वा पराधिकारयर्थक एव एएडं न भुङ्क्तां | 16 यदि य प्रीयेयान एव एएडं भुङ्क्ते तर्हि स न लज्जमानस्तत्कारणार्ण ईश्वरं प्रशंसतु | 17 यतो विचारस्यारम्भसमये ईश्वरस्य मन्दिरे युञ्जते यदि यास्मत्स्वारभते तर्हीश्वरीयसुसंवादाग्राहिएां शेषदशा का भविष्यति? 18 धाम्मिकेनापि येत् त्राणम् अतिकृच्छ्रेण गम्यते | तर्ह्यधाम्मिकपापिभ्याम् आश्रयः कुत्र लप्स्यते | 19 अत ईश्वरेच्छातो ये दुःखं भुञ्जते ते सदायारेण स्वात्मानो विश्वास्यस्रष्टुरीश्वरस्य कराभ्यां निदधतां |

5 प्रीयेस्य क्लेशानां साक्षी प्रकाशिष्यमाणस्य प्रतापस्यांशी प्राचीनश्चाहं युष्माकं प्राचीनान् विनीयेहं वदामि | 2 युष्माकं मध्यवर्ती य ईश्वरस्य मेघवृन्दो यूयं तं पालयत तस्य वीक्षाणं कुरुत य, आवश्यकत्येन नहि किन्तु स्वेच्छातो न व कुलोभेन किन्तिवच्छुक्रमनसा | 3 अपरम् अंशानाम् अधिकारिएा एव न प्रभवत किन्तु वृन्दस्य दृष्टान्तस्वरुपा भवत | 4 तेन प्रधानपालक उपस्थिते यूयम् अम्बानां गौरवकिरीटं लप्स्यध्वे | 5 हे युवानः, यूयमपि प्राचीनलोकानां वश्या भवत सर्वे य सर्वेषां वशीभूय नम्रताभरणेन भूषिता भवत, यतः, आत्माभिमानिलोकानां विपक्षो भवतीश्वरः | किन्तु तेनैव नम्रेभ्यः प्रसादाद् दीयते वरः | 6 अतो यूयम् ईश्वरस्य बलवत्करस्याधो नम्रीभूय तिष्ठत तेन स उचितसमये युष्मान् उच्यीकरिष्यति | 7 यूयं सर्वयिन्तां तस्मिन् निक्षिपत यतः स युष्मान् प्रति यिन्तयति | 8 यूयं प्रबुद्धा जाग्रतश्च तिष्ठत यतो युष्माकं प्रतिवादी यः शयतानः स गज्जर्जनकारी सिहं एव पर्यटन् कं असिष्यामीति मृगयते, 9 अतो विश्वासे सुस्थिरास्तिष्ठन्तस्तेन सार्द्धं युध्यत, युष्माकं जगन्निवासिभ्रातृष्वपि तादृशाः क्लेशा वर्तन्त एति ज्ञानीत | 10 क्षणिकदुःखभोगात् परम् अस्मभ्यं प्रीयेन यीशुना स्वकीयान्तगौरवदानार्थं योऽस्मान् आहूतवान् स सर्वानुग्राहीश्वरः स्वयं युष्मान् सिद्धान् स्थिरान् सबलान् निश्चलांश्च करोतु | (aiōnios g166) 11 तस्य गौरवं पराक्रमश्चान्तकालं यावद् भूयात् | आमेन् | (aiōn g165) 12 यः सिल्वानो (मन्थे) युष्माकं विश्वास्यो भ्राता भवति तद्वाराहं संक्षेपेण लिभित्वा युष्मान् विनीतवान् यूयञ्च यस्मिन् अधितिष्ठथ स अवेेश्वरस्य सत्यो ऽनुग्रह एति प्रमाणं दत्तवान् | 13 युष्माभिः सल्लामिचरुयिता या समितिर्बाभिलि विधते सा मम पुत्रो मार्कश्च युष्मान् नमस्कारं वेदयति | 14 यूयं प्रेमयुग्मनेन परस्परं नमस्कुरुत | यीशुः प्रीयाश्रितानां युष्माकं सर्वेषां शान्तिं भूयात् | आमेन् |

२ पितरः

1 ये जना अस्माभिः सार्द्धम् अस्तदीश्वरे त्रातरि यीशुश्रीष्टे य पुण्यसम्बलितविश्वासधनस्य समानाशित्वं प्राप्तास्तान् प्रति यीशुश्रीष्टस्य दासः प्रेरितश्च शिमोनः पितरः पत्रं लिखति। 2 ईश्वरस्यास्माकं प्रभो र्थीशोश्च तत्त्वज्ञानेन युष्मास्वनुग्रहशान्त्योर्वाङ्मुल्यं वर्ततां। 3 ज्वनार्थम् ईश्वरभक्त्यर्थञ्च यद् आवश्यकं तत् सर्व्वं गौरवसद्गुणाभ्याम् अस्मदाह्वानकारिणस्तत्त्वज्ञानद्वारा तस्येश्वरीयशक्तिरस्मभ्यं दत्तवती। 4 तत्सर्व्वेषु यास्मभ्यं तादृशा बहुभूल्या मङ्गप्रतिज्ञा दत्ता याभि र्यूयं संसारव्याप्तात् कुत्सिताभिलाषभूलात् सर्व्वनाशाद् रक्षां प्राप्येश्वरीयस्वभावस्यांशिनो भवितुं शक्नुथ। 5 ततो हेतो र्यूयं सम्पूर्णा यत्नं विधाय विश्वासे सौजन्यं सौजन्यं ज्ञानं 6 ज्ञान आधत्तेन्द्रियताम् आधत्तेन्द्रियतायां धैर्य्यं धैर्य्यं ईश्वरभक्तिम् 7 ईश्वरभक्तौ भ्रातृस्नेहे य प्रेम युङ्गत्। 8 अतानि यदि युष्मासु विधन्ते वदन्ते य तर्हस्मत्प्रभो र्थीशुश्रीष्टस्य तत्त्वज्ञाने युष्मान् अलसान् निष्कलांश्च न स्थापयिष्यन्ति। 9 किन्वेतानि यस्य न विधन्ते सो ऽन्धो मुद्दितलोचनः स्वकीयपूर्व्वपापानां माज्जन्स्य विस्मृतिं गतश्च। 10 तस्माद् हे भ्रातरः, यूयं स्वकीयाह्वानवरणयोर्दृढकरणो बहु यतध्वं, तत् कृत्वा कदाय न स्मलिष्यथ। 11 यतो ऽनेन प्रकरेणस्माकं प्रभोस्त्रात् र्थीशुश्रीष्टस्यानन्तराज्यस्य प्रवेशेन यूयं सुकलेन योजयिष्यध्वे। (aitonios g166) 12 यद्यपि यूयम् अेतत् सर्व्वं जानीथ वर्तमाने सत्यमते सुस्थिरा भवथ य तथापि युष्मान् सर्व्वदा तत् स्मारयितुम् अडम् अयत्नवान् न भविष्यामि। 13 यावद् अेतस्मिन् दृष्ट्ये तिष्ठामि तावद् युष्मान् स्मारयन् प्रबोधयितुं विहितं मन्ये। 14 यतो ऽस्माकं प्रभु र्थीशुश्रीष्टो मां यत् ज्ञापितवान् तद्नुसारद् दृष्ट्यभेतत् भया शीघ्रं त्यक्तव्यम् एति जानामि। 15 मम परलोकगमनात् परमपि यूयं यदेतानि स्मर्तुं शक्यथ तस्मिन् सर्व्वथा यतिष्ये। 16 यतो ऽस्माकं प्रभो र्थीशुश्रीष्टस्य पराक्रमं पुनरागमनञ्च युष्मान् ज्ञापयन्तो वयं कल्पितान्युपायानान्यवगच्छामेति नहि किन्तु तस्य मङ्गिनः प्रत्यक्षसाक्षिणो भूत्वा भाषितवन्तः। 17 यतः स पितुरीश्वराद् गौरवं प्रशंसाञ्च प्राप्तवान् विशेषतो मङ्गिमयुक्ततेजोमध्याद् अतादृशी वाणी तं प्रति निर्गतवती, यथा, अेष मम प्रियपुत्र अेतस्मिन् मम परमसन्तोषः। 18 स्वर्गात् निर्गतं वाणी पवित्रपर्व्वते तेन सार्द्धं विधमानैरस्माभिरश्रावि। 19 अपरम् अस्मत्समीपे दृढतरं भविष्यद्वाक्यं विधते यूयञ्च यदि दिनारम्भं युष्मन्मनःसु प्रभातीयनक्षत्रस्योदयञ्च यावत् तिभिरभये स्थाने ज्वलन्तं प्रदीपमिव तद् वाक्यं सम्मन्यध्वे तर्हि तद् करिष्यथ। 20 शास्त्रीयं किमपि भविष्यद्वाक्यं मनुष्यस्य स्वकीयभावबोधकं नहि, अेतद् युष्माभिः सम्यक् ज्ञायतां। 21 यतो भविष्यद्वाक्यं पुरा मानुषाणाम् ईच्छातो नोत्पन्नं किन्तु ईश्वरस्य पवित्रलोकाः पवित्रेणात्मना प्रवर्तिताः सन्तो वाक्यम् अभाषन्त।

2 अपरं पूर्व्वकाले यथा लोकानां मध्ये मिथ्याभविष्यद्वादिन उपातिष्ठन् तथा युष्माकं मध्येऽपि मिथ्याशिक्षका उपस्थास्यन्ति, ते स्वेषां केतारं प्रभुम् अनङ्गीकृत्य सत्यं विनाशं स्वेषु वर्तयन्ति विनाशकवैधर्म्यं गुप्तं युष्मन्मध्यम् आनेष्यन्ति। 2 ततो ऽनेकेषु तेषां विनाशकार्गं गतेषु तेभ्यः सत्यमार्गस्य निन्दा सम्भविष्यति। 3 अपरञ्च ते लोभात् कापट्यवाक्यै र्युष्मन्तो लालं करिष्यन्ते किन्तु तेषां पुरातनदण्डाज्ञा न विलम्बते तेषां विनाशश्च न निद्राति। 4 ईश्वरः कृतपापान् दूतान् न क्षमित्वा तिमिरशृङ्खलैः पाताले रुद्ध्य विचारार्थं समर्पितवान्। (Tartarog 95020) 5 पुरातनं संसारमपि न क्षमित्वा तं दृष्टानां संसारं जलाप्लावनेन मज्जयित्वा सप्तजनैः सहितं धर्मप्रचारकं नोदं रक्षितवान्। 6 सिधोमम् अमोरा येतिनामके नगरे भविष्यतां दृष्टानां दृष्टान्तं विधाय तस्मीकृत्य विनाशेन दण्डितवान्; 7 किन्तु तैः कुत्सितव्यभियारिभि र्दृष्टात्मभिः क्लिष्टं धार्मिकं लोटं रक्षितवान्। 8 स धार्मिको जनस्तेषां मध्ये निवसन् स्वीयदृष्टिश्रोत्रगोयरेभ्यस्तेषाम् अधर्माचारैः स्वकीयधार्मिकमनसि दिने दिने तप्तवान्। 9 प्रभु र्भक्तान् परीक्षाद् उद्भूतुं विचारदिनञ्च यावद् दण्डयामानान् अधार्मिकान् रोद्धुं पारयति, 10 विशेषतो ये ऽमेध्याभिलाषात् शारीरिकसुभम् अनुगच्छन्ति कर्तृत्वपदानि यावज्जानन्ति तानेव (रोद्धुं पारयति।) ते दृःसाहसिनः प्रगल्भाश्च। 11 अपरं बलगौरवाभ्यां श्रेष्ठा द्वियदूताः प्रभोः सन्निधौ तेषां वैपरीत्येन निन्दासूयकं विचारं न कुर्वन्ति तेषाम् उच्यते स्थानां निन्दाद् एभे न भीताः। 12 किन्तु ये बुद्धिहीनाः प्रकृता जन्तवो धर्तव्यतायै विनाशयतायै य जयन्ते तत्सद्गुणा एभे यन् बुध्यन्ते तत् निन्दन्तः स्वकीयविनाशयतया विनश्यन्ति स्वीयाधर्मस्य इत्वं प्राप्स्यन्ति य। 13 ते दिवा प्रकृष्टभोजनं सुप्तं मन्यन्ते निज्जलैः सुभभोगिनः सन्तो युष्माभिः सार्द्धं भोजनं कुर्वन्तः कलङ्गिनो दोगिणश्च भवन्ति। 14 तेषां लोचनानि परदारकाङ्क्षीणि पापे यात्रान्तानि ते यत्रलानि मनांसि मोहयन्ति लोभे तत्परमनसः सन्ति य। 15 ते शापग्रस्ता वंशाः सरलमार्गं विहाय भियोरपुत्रस्य बिलियमस्य विपथेन व्रजन्तो भ्रान्ता भवन्त। स बिलियमो ऽयधर्मात् प्राप्ये पारितोषिकेऽप्रीयत, 16 किन्तु निजापराधाद् भर्त्सनाम् अलभत यतो वयनशक्तिहीनं वाहनं मानुषिकगिरम् उच्यार्थं भविष्यद्वादिन उन्मत्तताम् अभाषत। 17 एभे

निर्जलानि प्रस्रवाणानि प्रयादवायुना खालिता मेघाश्च तेषां कृते नित्यस्थायी घोरतरान्धकारः सञ्चितो ऽस्ति। (questioned) 18 ये य जना
 भ्रान्त्यायारिगाणात् कृच्छ्रेणोद्धृतास्तान् एभे ऽपरिमितदर्पकथा भाषमाणाः शारीरिकसुभाभिलाषैः कामक्रीडाभिश्च मोडयन्ति। 19 तेभ्यः
 स्वाधीनतां प्रतिज्ञाय स्वयं विनाश्यताया दासा भवन्ति, यतः, यो येनैव पराजिग्ये स ज्ञातस्तस्य किङ्करः। 20 त्रातुः प्रभो र्यीशुभ्रीष्टस्य ज्ञानेन
 संसारस्य मलेभ्य उद्धृता ये पुनस्तेषु निमज्ज्य पराज्यन्ते तेषां प्रथमदशातः शेषदशा कुत्सिता भवति। 21 तेषां पक्षे धर्मपथस्य ज्ञानाप्राप्ति
 र्वरं न य निर्दिष्टात् पवित्रविधिमार्गात् ज्ञानप्राप्तानां परावर्तनं। 22 किन्तु येयं सत्या दृष्टान्तकथा सैव तेषु इलितवती, यथा, कुङ्करः स्वीयवान्ताय
 व्यावर्त्तते पुनः पुनः। लुठितुं कर्दमे तद्धत् क्षालितश्चैव शूकरः।।

3 हे प्रियतमाः, यूयं यथा पवित्रमविष्यद्भक्तृभिः पूर्वोक्तानि वाक्यानि तत्रा प्रभुना प्रेरितानाम् अस्माकम् आदेशञ्च सारथ तथा युष्मान्
 स्मारयित्वा 2 युष्माकं सरलभावं प्रबोधयितुम् अहं द्वितीयम् एहं पत्रं लिखामि। 3 प्रथमं युष्मान्भिरिदं ज्ञायतां यत् शेषे काले स्वच्छायारिणो
 निन्दका उपस्थाया 4 वद्विष्यन्ति प्रभोरोगमनस्य प्रतिज्ञा कुत्र? यतः पितृलोकानां मडानिद्रागमनात् परं सर्व्वाणि सृष्टेःरम्भकाले यथा
 तथैवावतिष्ठन्ते। 5 पूर्वम् एश्वरस्य वाक्येनाकाशमादलं जलाद् उत्पन्ना जले सन्तिष्ठमाना य पृथिव्यविधत्तैतद् अनिच्छुक्तातस्ते न जानन्ति,
 6 ततस्तात्कालिकसंसारो जलेनाप्लावितो विनाशं गतः। 7 किन्त्वधुना वर्तमाने आकाशभूम्यादले तेनैव वाक्येन वन्त्यर्थं गुप्ते विचारदिनं
 दृष्टमानवानां विनाशञ्च यावद् रक्षयते। 8 हे प्रियतमाः, यूयम् अतदेकं वाक्यम् अनवगता मा भवत यत् प्रभोः साक्षाद् दिनमेकं वर्षसदस्रवद्
 वर्षसदस्रञ्च दिनैकवत्। 9 केचिद् यथा विलम्बं मन्यन्ते तथा प्रभुः स्वप्रतिज्ञायां विलम्बते तन्नाहि किन्तु कोऽपि यन्न विनश्येत् सर्व्वं अेव
 मनःपरावर्त्तनं गच्छेयुरित्यभिलषन् सो ऽस्मान् प्रति दीर्घसद्विषयतां विदधाति। 10 किन्तु क्षपायां यौर एव प्रभो दिनम् आगमिष्यति
 तस्मिन् मडाशब्देन गगनमादलं लोप्यते मूलवस्तूनि य तापेन गलिष्यन्ते पृथिवी तन्मध्यस्थितानि कर्माणि य धक्ष्यन्ते। 11 अतः
 सर्व्वैरेतै विकारे गन्तव्ये सति यस्मिन् आकाशमादलं दाडेन विकारिष्यते मूलवस्तूनि य तापेन गलिष्यन्ते 12 तस्येश्वरदिनस्यागमनं
 प्रतीक्षमाणैराकाङ्क्षमाणैश्च यूष्माभिर् धर्म्मचारेश्वरभक्तित्वायां कीदृशै लोके भवितव्यं? 13 तथापि वयं तस्य प्रतिज्ञानुसारेण धर्म्मस्य
 वासस्थानं नूतनम् आकाशमादलं नूतनं भूमादलञ्च प्रतीक्षामहे। 14 अतएव हे प्रियतमाः, तानि प्रतीक्षमाणा यूयं निष्कलङ्का अनिन्दिताश्च
 भूत्वा यत् शान्त्याभ्रितास्तिष्ठथैतस्मिन् यतध्वं। 15 अस्माकं प्रभो दीर्घसद्विषयताञ्च परित्राणजनितां मन्यध्वं। अस्माकं प्रियत्रात्रे पौलाय यत्
 ज्ञानम् अद्यापि तदनुसारेण सोऽपि पत्रे युष्मान् प्रति तदेवालिभत्। 16 स्वकीयसर्व्वपत्रेषु यैतान्यधि प्रस्तुत्य तदेव गदति। तेषु पत्रेषु कतिपयानि
 दुरह्माणि वाक्यानि विधन्ते ये य लोका अज्ञानाश्चलाश्च ते निजविनाशार्थम् अन्यशास्त्रीयवयनानीव तान्यपि विकारयन्ति। 17 तस्माद् हे
 प्रियतमाः, यूयं पूर्व्वं बुद्ध्या सावधानास्तिष्ठत, अधार्म्मिकाणां भ्रान्तिस्रोतसापहताः स्वकीयसुस्थिरत्वात् मा भ्रश्यत। 18 किन्त्वस्माकं
 प्रभोस्त्रातु र्यीशुभ्रीष्टस्यानुग्रहे ज्ञाने य वद्धध्वं। तस्य गौरवम् एदानीं सदाकालञ्च भूयात्। आमेन्। (aiōn g165)

१ योडनः

1 आदितो य आसीद् यस्य वाग् अस्माभिरश्रावि यञ्च वयं स्वनेत्रैर् दृष्टवन्तो यञ्च वीक्षितवन्तः स्वकरैः स्पृष्टवन्तश्च तं ज्वनवाहं वयं ज्ञापयामः | 2 स ज्वनस्वरूपः प्रकाशत वयञ्च तं दृष्टवन्तस्तमधि साक्ष्यं ददाश्च, यश्च पितुः सन्निधाववर्ततास्माकं समीपे प्रकाशत य तम् अनन्तज्वनस्वरूपं वयं युष्मान् ज्ञापयामः | (aiōnios g166) 3 अस्माभि र्यद् दृष्टं श्रुतञ्च तदेव युष्मान् ज्ञाप्यते तेनास्माभिः सडांशित्वं युष्माकं भविष्यति | अस्माकञ्च सडांशित्वं पित्रा तत्पुत्रेण यीशुः प्रीष्टेन य सार्द्धं भवति | 4 अपरञ्च युष्माकम् आनन्दो यत् सम्पूर्णो भवेद् तदर्थं वयम् अेतानि लिभामः | 5 वयं यां वार्तां तस्मात् श्रुत्वा युष्मान् ज्ञापयामः सेयम् | 6 वयं ज्योतिस्तस्मिन् अन्धकारस्य लेशोऽपि नास्ति | 7 वयं तेन सडांशिन एति गदित्वा यधन्धाकारे यरामस्तर्हि सत्याचारिणो न सन्तो ऽनृतवादिनो भवामः | 7 किन्तु स यथा ज्योतिषि वर्तते तथा वयमपि यदि ज्योतिषि यरामस्तर्हि परस्परं सड्भागिनो भवामस्तस्य पुत्रस्य यीशुः प्रीष्टस्य रुधिरास्मान् सर्वस्मात् पापात् शुद्धयति | 8 वयं निष्पापा एति यदि वदामस्तर्हि स्वयमेव स्वान् वञ्चयामः सत्यमतश्चास्माकम् अन्तरे न विधते | 9 यदि स्वपापानि स्वीकुर्महे तर्हि स विश्वास्यो याथार्थिकश्चास्ति तस्माद् अस्माकं पापानि क्षमिष्यते सर्वस्माद् अधर्माभ्यास्मान् शुद्धयिष्यति | 10 वयम् अङ्गुतपापा एति यदि वदामस्तर्हि तम् अनृतवादिनं कुर्मस्तस्य वाक्यश्चास्माकम् अन्तरे न विधते |

2 ७ हे प्रियबालकाः, युष्माभि र्यत् पापं न कियेत तदर्थं युष्मान् प्रत्येतानि मया लिप्यन्ते | यदि तु केनापि पापं कियते तर्हि पितुः समीपे ऽस्माकं अेकः सडायो ऽर्थतो धार्मिको यीशुः प्रीष्टो विधते | 2 स यास्माकं पापानां प्रायश्चित्तं केवलमस्माकं नहि किन्तु लिपिलसंसारस्य पापानां प्रायश्चित्तं | 3 वयं तं ज्ञानीम एति तदीयाज्ञापालनेनावगच्छामः | 4 अहं तं ज्ञानीमीति वदित्वा यस्तस्याज्ञा न पालयति सो ऽनृतवादी सत्यमतञ्च तस्यान्तरे न विधते | 5 यः कश्चित् तस्य वाक्यं पालयति तस्मिन् एश्वरस्य प्रेम सत्यरूपेण सिध्यति वयं तस्मिन् वर्तमाने तद् अतेनावगच्छामः | 6 अहं तस्मिन् तिष्ठामीति यो गदति तस्येदम् उचितं यत् प्रीष्टो यादृग् आचरितवान् सो ऽपि तादृग् आचरेत् | 7 हे प्रियतमाः, युष्मान् प्रत्यहं नूतनामाज्ञां लिभामीति नहि किन्त्वादिनो युष्माभि र्व्यां पुरातनामाज्ञां लिभामि | आदितो युष्माभि र्यद् वाक्यं श्रुतं सा पुरातनाज्ञा | 8 पुनरपि युष्मान् प्रति नूतनाज्ञा मया लिप्यते अेतदपि तस्मिन् युष्मासु य सत्यं, यतो ऽन्धकारो व्यत्येति सत्या ज्योतिश्चेदानीं प्रकाशते; 9 अहं ज्योतिषि वर्त एति गदित्वा यः स्वभ्रातरं द्वेष्टि सो ऽद्यापि तमिन्ने वर्तते | 10 स्वभ्रातरि यः प्रीयते स अेव ज्योतिषि वर्तते विघ्नजन्तं किमपि तस्मिन् न विधते | 11 किन्तु स्वभ्रातरं यो द्वेष्टि स तिमिरे वर्तते तिमिरे यरति य तिमिरेण य तस्य नयने ऽन्धीकियेते तस्मात् ऽऽ यामीति स ज्ञातुं न शक्नोति | 12 हे शिशवः, यूयं तस्य नाम्ना पापक्षमां प्राप्तवन्तस्तस्माद् अहं युष्मान् प्रति लिभामि | 13 हे पितरः, य आदितो वर्तमानस्तं यूयं ज्ञानीथ तस्माद् युष्मान् प्रति लिभामि | ७ हे युवानः यूयं पापत्मानं जितवन्तस्तस्माद् युष्मान् प्रति लिभामि | ७ हे बालकाः, यूयं पितरं ज्ञानीथ तस्माद् अहं युष्मान् प्रति लिपितवान् | 14 हे पितरः, आदितो यो वर्तमानस्तं यूयं ज्ञानीथ तस्माद् युष्मान् प्रति लिपितवान् | ७ हे युवानः, यूयं भलवन्त आध्वे, एश्वरस्य वाक्यञ्च युष्मदन्तरे वर्तते पापात्मा य युष्माभिः पराजिग्ये तस्माद् युष्मान् प्रति लिपितवान् | 15 यूयं संसारे संसारस्य विषयेषु य मा प्रीयध्वं यः संसारे प्रीयते तस्यान्तरे पितुः प्रेम न तिष्ठति | 16 यतः संसारे यधत् स्थितम् अर्थतः शारीरिकावस्थामिवापो दर्शनेन्द्रियस्यामिवापो ज्वनस्य गर्वश्च सर्वमेतत् पितृतो न जायते किन्तु संसारदेव | 17 संसारस्तदीयामिवापश्च व्यत्येति किन्तु य एश्वरस्येष्टं करोति सो ऽनन्तकालं यावत् तिष्ठति | (aiōn g165) 18 हे बालकाः, शेषकालोऽयं, अपरं प्रीष्टारिणोपस्थाव्यमिति युष्माभि र्यथा श्रुतं तथा भलवः प्रीष्टारय उपस्थितास्तस्मादयं शेषकालोऽस्तीति वयं ज्ञानीमः | 19 ते ऽस्मन्मध्यान् निर्गतवन्तः किन्त्वस्मदीया नासन् यधस्मदीया अभविष्यन् तर्ह्यस्मत्सङ्गे ऽस्थास्यन्, किन्तु सर्वे ऽस्मदीया न सन्त्येतस्य प्रकाश आवश्यक आसीत् | 20 यः पवित्रस्तस्माद् यूयम् अभिषेकं प्राप्तवन्तस्तेन सर्वाणि ज्ञानीथ | 21 यूयं सत्यमतं न ज्ञानीथ तत्कारणाद् अहं युष्मान् प्रति लिपितवान् तन्नाहि किन्तु यूयं तत् ज्ञानीथ सत्यमतास्य किमभ्यनृतवाक्यं नोत्पद्यते तत्कारणादेव | 22 यीशुरभिषिक्तस्त्रातेति यो नाङ्गीकरोति तं विना को ऽपरो ऽनृतवादी भवेत्? स अेव प्रीष्टारि र्यः पितरं पुत्रञ्च नाङ्गीकरोति | 23 यः कश्चित् पुत्रं नाङ्गीकरोति स पितरमपि न धारयति यश्च पुत्रमङ्गीकरोति स पितरमपि धारयति | 24 आदितो युष्माभि र्यत् श्रुतं तद् युष्मासु तिष्ठतु, आदितः श्रुतं वाक्यं यदि युष्मासु तिष्ठति, तर्हि यूयमपि पुत्रे पितरि य स्थास्यथ | 25 स य प्रतिज्ञासम्भयं यत् प्रतिज्ञातवान् तद् अनन्तज्वनं | (aiōnios g166) 26 ये जना युष्मान् भ्रामयन्ति तानध्यक्ष्यं एहं लिपितवान् | 27 अपरं यूयं तस्माद् यम् अभिषेकं प्राप्तवन्तः स युष्मासु तिष्ठति ततः कोऽपि यद् युष्मान् शिक्षयेत् तद् अनावश्यकं, स याभिषेको युष्मान्

सर्वार्थि शिक्षयति सत्यश्च भवति न यातथ्यः, अतः स युष्मान् यद्दृष्ट्वा अशिक्षयत् तद्दत् तत्र स्थास्यथ | 28 अतश्चेव हे प्रियबालका यूयं तत्र तिष्ठत, तथा सति स यदा प्रकाशिष्यते तदा वयं प्रतिभान्विता भविष्यामः, तस्यागमनसमये य तस्य साक्षान्न त्रपिष्यामहे | 29 स धार्मिको ऽस्तीति यदि यूयं जानीथ तर्हि यः कश्चिद् धर्म्मायारं करोति स तस्मात् जात एत्यपि जानीत |

3 पश्यत वयम् एश्वरस्य सन्ताना एति नाम्नाप्यामहे, अतेन पितास्मभ्यं कीदृक् मडाप्रेम प्रदत्तवान्, किन्तु संसारस्तं नाजानात् तत्कारणादस्मान् अपि न जानाति | 2 हे प्रियतमाः, एदानीं वयम् एश्वरस्य सन्ताना आस्महे पश्चात् किं भविष्यामस्तद् अर्धाप्यप्रकाशितं किन्तु प्रकाशं गते वयं तस्य सदृशा भविष्यामि एति जानीमः, यतः स यादृशो ऽस्ति तादृशो ऽस्माभिर्दृशिष्यते | 3 तस्मिन् अेषा प्रत्याशा यस्य कस्यचिद् भवति स स्वं तथा पवित्रं करोति यथा स पवित्रो ऽस्ति | 4 यः कश्चित् पापम् आचरति स व्यवस्थालङ्घनं करोति यतः पापमेव व्यवस्थालङ्घनं | 5 अपरं सो ऽस्माकं पापान्यपहर्तुं प्राकाशतैतद् यूयं जानीथ, पापञ्च तस्मिन् न विधेते | 6 यः कश्चित् तस्मिन् तिष्ठति स पापाचारं न करोति यः कश्चित् पापाचारं करोति स तं न दृष्टवान् न वावगतवान् | 7 हे प्रियबालकाः, कश्चिद् युष्माकं भ्रमं न जनयेत्, यः कश्चिद् धर्म्मायारं करोति स तादृग् धार्मिको भवति यादृक् स धार्मिको ऽस्ति | 8 यः पापाचारं करोति स शयतानात् जातो यतः शयतान आदितः पापाचारी शयतानस्य कर्म्मणां लोपार्थमेवेश्वरस्य पुत्रः प्राकाशत | 9 यः कश्चिद् एश्वरात् जातः स पापाचारं न करोति यतस्तस्य वीर्यं तस्मिन् तिष्ठति पापाचारं कर्तुञ्च न शक्नोति यतः स एश्वरात् जातः | 10 एतन्नेश्वरस्य सन्तानाः शयतानस्य य सन्ताना व्यक्ता भवन्ति | यः कश्चिद् धर्म्मायारं न करोति स एश्वरात् जातो नहि यश्च स्वभ्रातरि न प्रीयते सो ऽपीश्वरात् जातो नहि | 11 यतस्तस्य य आदेश आदितो युष्माभिः श्रुतः स अेष अेव यद् अस्माभिः परस्परं प्रेम कर्त्तव्यं | 12 पापात्मतो जातो यः काबिल् स्वभ्रातरं हतवान् तत्सदृशैरस्माभिर्न भवितव्यं | स कस्मात् कारणात् तं हतवान्? तस्य कर्म्मार्थि दृष्टानि तद्भ्रातुश्च कर्म्मार्थि धर्म्माययासन् एति कारणात् | 13 हे मम भ्रातरः, संसारो यदि युष्मान् द्वेषि तर्हि तद् आश्चर्यं न मन्यध्वं | 14 वयं मृत्युम् उत्तीर्यं ज्वनं प्राप्तवन्तस्तद् भ्रातृषु प्रेमकरणात् जानीमः | भ्रातरि यो न प्रीयते स मृत्यौ तिष्ठति | 15 यः कश्चित् स्वभ्रातरं द्वेषि सं नरधाती किञ्चान्तज्वनं नरधातिनः कस्याप्यन्तरे नावतिष्ठते तद् यूयं जानीथ | (aiōnios g166) 16 अस्माकं कृते स स्वप्राणांस्त्यक्तवान् एत्यनेन वयं प्रेमस्तत्त्वम् अवगताः, अपरं भ्रातृणां कृते ऽस्माभिरपि प्राणास्त्यक्तव्याः | 17 सांसारिकजुविकाप्राप्तो यो जनः स्वभ्रातरं दीनं दृष्ट्वा तस्मात् स्वीयध्यां रुणद्धि तस्यान्तर एश्वरस्य प्रेम कथं तिष्ठेत्? 18 हे मम प्रियबालकाः, वाक्येन जिह्वया वास्माभिः प्रेम न कर्त्तव्यं किन्तु कार्येण सत्यतया चैव | 19 अतेन वयं यत् सत्यमतसम्बन्धीयास्तत् जानीमस्तस्य साक्षात् स्वान्तःकरणानि सान्वयितुं शक्यामश्च | 20 यतो ऽस्मदन्तःकरणं यधस्मान् दूषयति तर्ह्यस्मदन्तः करणाद् एश्वरो मडान् सर्वज्ञश्च | 21 हे प्रियतमाः, अस्मदन्तःकरणं यधस्मान् न दूषयति तर्हि वयम् एश्वरस्य साक्षात् प्रतिभान्विता भवामः | 22 यस्य प्रार्थयामहे तत् तस्मात् प्राप्नुमः, यतो वयं तस्याज्ञाः पालयामस्तस्य साक्षात् तुष्टिजनकम् आचारं कुर्मश्च | 23 अपरं तस्येयमाज्ञा यद् वयं पुत्रस्य यीशुप्रीष्टस्य नाम्नि विश्वसिभस्तस्याज्ञानुसारेण य परस्परं प्रेम कुर्मः | 24 यश्च तस्याज्ञाः पालयति स तस्मिन् तिष्ठति तस्मिन् सोऽपि तिष्ठति; स यास्मान् यम् आत्मानं हतवान् तस्मात् सो ऽस्मासु तिष्ठतीति जानीमः |

4 हे प्रियतमाः, यूयं सर्वेष्व्यात्मसु न विश्वसित किन्तु ते एश्वरात् जाता न वेत्यात्मनः परीक्षध्वं यतो भडवो मृषाभविष्यद्वादिनो जगन्मध्यम् आगतवन्तः | 2 एश्वरीयो य आत्मा स युष्माभिरनेन परिधीयतां, यीशुः श्रीष्टो नरावतारो भूत्वागत अेतद् येन केनचिद् आत्मना स्वीक्रियते स एश्वरीयः | 3 किन्तु यीशुः श्रीष्टो नरावतारो भूत्वागत अेतद् येन केनचिद् आत्मना नाङ्गीक्रियते स एश्वरीयो नहि किन्तु श्रीष्टारेत्मा, तेन यागन्तव्यमिति युष्माभिः श्रुतं, स येदानीमपि जगति वर्तते | 4 हे बालकाः, यूयम् एश्वरात् जातास्तान् जितवन्तश्च यतः संसाराधिष्ठानकारिणो ऽपि युष्मदधिष्ठानकारी मडान् | 5 ते संसारात् जातास्ततो हेतोः संसाराद् भाषन्ते संसारश्च तेषां वाक्यानि गृह्णाति | 6 वयम् एश्वरात् जाताः, एश्वरं यो जानाति सोऽस्मद्व्यक्त्यानि गृह्णाति यश्चेश्वरात् जातो नहि सोऽस्मद्व्यक्त्यानि न गृह्णाति; अनेन वयं सत्यात्मानं ब्रामकात्मानञ्च परिचिनुमः | 7 हे प्रियतमाः, वयं परस्परं प्रेम करवाम, यतः प्रेम एश्वरात् जायते, अपरं यः कश्चित् प्रेम करोति स एश्वरात् जात एश्वरं वेत्ति य | 8 यः प्रेम न करोति स एश्वरं न जानाति यत एश्वरः प्रेमस्वरूपः | 9 अस्मास्वीश्वरस्य प्रेमैतेन प्राकाशत यत् स्वपुत्रेणास्मभ्यं ज्वनदानार्थम् एश्वरः स्वीयम् अद्वितीयं पुत्रं जगन्मध्यं प्रेषितवान् | 10 वयं यद् एश्वरं प्रीतवन्त एत्यत्र नहि किन्तु स यदस्मासु प्रीतवान् अस्मत्पापानां प्रायश्चित्तार्थं स्वपुत्रं प्रेषितवांश्चेत्यत्र प्रेम सन्तिष्ठते | 11 हे प्रियतमाः, अस्मासु यदीश्वरेणैतादृशं प्रेम कृतं तर्हि परस्परं प्रेम कर्तुम्

अस्माकमप्युचितं | 12 एश्वरः कदाय केनापि न दृष्टः यधस्माभिः परस्परं प्रेम क्रियते तर्हीश्वरो ऽस्मन्मध्ये तिष्ठति तस्य प्रेम यास्मासु सेत्स्यते | 13 अस्मभ्यं तेन स्वकीयात्मनोऽशो एत एत्यनेन वयं यत् तस्मिन् तिष्ठामः स यद् अस्मासु तिष्ठतीति जानीमः | 14 पिता जगत्रातरं पुत्रं प्रेषितवान् अतद् वयं दृष्ट्वा प्रमाणायामः | 15 यीशुरीश्वरस्य पुत्र अतद् येनाङ्गीक्रियते तस्मिन् एश्वरस्तिष्ठति स येश्वरे तिष्ठति | 16 अस्मास्वीश्वरस्य यत् प्रेम वर्तते तद् वयं ज्ञातवन्तस्तस्मिन् विश्वासितवन्तश्च | एश्वरः प्रेमस्वरूपः प्रेम्ही यस्तिष्ठति स एश्वरे तिष्ठति तस्मिंश्चेश्वरस्तिष्ठति | 17 स यादृशो ऽस्ति वयमप्येतस्मिन् जगति तादृशा भवाम अतस्माद् विचारदिने ऽस्माभि र्था प्रतिभा लभ्यते सास्मत्सम्बन्धीयस्य प्रेम्नः सिद्धिः | 18 प्रेम्नि भीति न वर्तते किन्तु सिद्धं प्रेम भीतिं निराकरोति यतो भीतिः सयातनास्ति भीतो मानवः प्रेम्नि सिद्धो न जातः | 19 अस्मासु स प्रथमं प्रीतवान् एति कारणाद् वयं तस्मिन् प्रीयामहे | 20 एश्वरे ऽहं प्रीय एत्युक्त्वा यः कश्चित् स्वभ्रातरं द्वेष्टि सो ऽनृतवादी | स यं दृष्टवान् तस्मिन् स्वभ्रातरि यदि न प्रीयते तर्हि यम् एश्वरं न दृष्टवान् कथं तस्मिन् प्रेम कर्तुं शक्नुयात्? 21 अत एश्वरे यः प्रीयते स स्वीयभ्रातर्यपि प्रीयताम् एयम् आज्ञा तस्माद् अस्माभि र्बधा |

5 यीशुरभिषिक्तस्त्रातेति यः कश्चिद् विश्वासिति स एश्वरात् जातः; अपरं यः कश्चित् जनयितरि प्रीयते स तस्मात् जाते जने ऽपि प्रीयते | 2 वयम् एश्वरस्य सन्तानेषु प्रीयामहे तद् अनेन जानीमो यद् एश्वरे प्रीयामहे तस्याज्ञाः पालयामश्च | 3 यत एश्वरे यत् प्रेम तत् तदीयाज्ञापालनेनास्माभिः प्रकाशयितव्यं, तस्याज्ञाश्च कडोरा न भवन्ति | 4 यतो यः कश्चिद् एश्वरात् जातः स संसारं जयति किञ्चास्माकं यो विश्वासः स अेवास्माकं संसारजयिजयः | 5 यीशुरीश्वरस्य पुत्र एति यो विश्वसिति तं विना कोऽपरः संसारं जयति? 6 सोऽभिषिक्तस्त्राता यीशुस्तोयरुधिराभ्याम् आगतः केवलं तोयेन नहि किन्तु तोयरुधिराभ्याम् आत्मा य साक्षी भवति यत आत्मा सत्यतास्वरूपः | 7 यतो हेतोः स्वर्गं पिता वाहः पवित्र आत्मा य त्रय एमे साक्षिणः सन्ति, त्रय एमे यैको भवन्ति | 8 तथा पृथिव्याम् आत्मा तोयं रुधिरञ्च त्रीण्येतानि साक्ष्यं ददाति तेषां त्रयाणाम् अेकत्वं भवति य | 9 मानवानां साक्ष्यं यधस्माभि र्गृह्यते तर्हीश्वरस्य साक्ष्यं तस्मादपि श्रेष्ठं यतः स्वपुत्रमधीश्वरेण एतं साक्ष्यमिदं | 10 एश्वरस्य पुत्रे यो विश्वासिति स निजान्तरे तत् साक्ष्यं धारयति; एश्वरे यो न विश्वसिति स तम् अनृतवादिनं करोति यत एश्वरः स्वपुत्रमधि यत् साक्ष्यं दत्तवान् तस्मिन् स न विश्वसिति | 11 तस्य साक्ष्यमिदं यद् एश्वरो ऽस्मभ्यम् अनन्तज्ज्वनं दत्तवान् तस्य ज्ज्वनं तस्य पुत्रे विधते | (aiōnios g166) 12 यः पुत्रं धारयति स ज्ज्वनं धारयति, एश्वरस्य पुत्रं यो न धारयति स ज्ज्वनं न धारयति | 13 एश्वरपुत्रस्य नाम्नि युष्मान् प्रत्येतानि मया लिभितानि तस्याभिप्रायो ऽयं यद् यूयम् अनन्तज्ज्वनप्राप्ता एति जानीयात तस्येश्वरपुत्रस्य नाम्नि विश्वसेत य | (aiōnios g166) 14 तस्यान्तिके ऽस्माकं या प्रतिभा भवति तस्याः कारणमिदं यद् वयं यदि तस्याभिमतं किमपि तं यायामहे तर्हि सो ऽस्माकं वाक्यं शृणोति | 15 स यास्माकं यत् किञ्चन यायनं शृणोतीति यदि जानीमस्तर्हि तस्माद् यायिता वरा अस्माभिः प्रायन्ते तदपि जानीमः | 16 कश्चिद् यदि स्वभ्रातरम् अमृत्युजनकं पापं कुर्वन्तं पश्यति तर्हि स प्रार्थनां करोतु तेनेश्वरस्तस्मै ज्ज्वनं दास्यति, अर्थतो मृत्युजनकं पापं येन नाकारितस्मै | किन्तु मृत्युजनकम् अेकं पापम् आस्ते तदधि तेन प्रार्थना क्रियतामित्यहं न वदामि | 17 सर्व्व अेवाधर्मः पापं किन्तु सर्व्वपापं मृत्युजनकं नहि | 18 य एश्वरात् जातः स पापाचारं न करोति किन्वीश्वरात् जातो जनः स्व रक्षति तस्मात् स पापात्मा तं न स्पृशतीति वयं जानीमः | 19 वयम् एश्वरात् जाताः किन्तु कृत्स्नः संसारः पापात्मनो वशं गतो ऽस्तीति जानीमः | 20 अपरम् एश्वरस्य पुत्र आगतवान् वयञ्च यया तस्य सत्यमयस्य ज्ञानं प्राप्नुयामस्तादृशीं धियम् अस्मभ्यं दत्तवान् एति जानीमस्तस्मिन् सत्यमये ऽर्थतस्तस्य पुत्रे यीशुप्रीष्टे तिष्ठामश्च; स अेव सत्यमय एश्वरो ऽनन्तज्ज्वनस्वरूपश्चास्ति | (aiōnios g166) 21 हे प्रियभावकाः, यूयं देवमूर्त्तिभ्यः स्वान् रक्षत | आमेन् |

२ योडनः

1 छे अभिरुचिरे कुरिये, त्वां तव पुत्रांश्च प्रति प्राचीनोऽहं पत्रं लिभामि | 2 सत्यमताद् युष्मासु मम प्रेमास्ति केवलं मम नहि किन्तु सत्यमतज्ञानां सर्वेषामेव | यतः सत्यमतम् अस्मासु तिष्ठत्यनन्तकालं यावद्यास्मासु स्थास्यति | (āiṅg 0165) 3 पितुरीश्वरात् तत्पितुः पुत्रात् प्रभो र्यीशुप्रीष्टाख्य प्राप्यो ऽनुग्रहः कृपा शान्तिश्च सत्यताप्रेमभ्यां सार्द्धं युष्मान् अधितिष्ठतु | 4 वयं पितृतो याम् आज्ञां प्राप्तवन्तस्तदनुसारेण तव केचिद् आत्मजाः सत्यमतम् आचरन्त्येतस्य प्रमाणं प्राप्याहं भृशम् आनन्दितवान् | 5 साम्प्रतञ्च छे कुरिये, नवीनां काञ्चिद् आज्ञां न लिभन्तम् आदितो लब्धाम् आज्ञां लिभन् त्वाम् एहं विनये यद् अस्माभिः परस्परं प्रेम कर्तव्यं | 6 अपरं प्रेमैतेन प्रकाशते यद् वयं तस्याज्ञा आचरेम | आदितो युष्माभि र्यां श्रुता सेयम् आज्ञा सा य युष्माभिराचरितव्या | 7 यतो बहवः प्रवञ्चका जगत् प्रविश्य यीशुप्रीष्टो नरावतारो भूत्वागत अेतत् नाङ्गीकुर्वन्ति स अेव प्रवञ्चकः प्रीष्टारिश्चास्ति | 8 अस्माकं श्रमो यत् पाण्डश्रमो न भवेत् किन्तु सम्पूर्णां वेतनमस्माभि र्लभ्येत तदर्थं स्वानधि सावधाना भवतः | 9 यः कश्चिद् विपथगामी भूत्वा प्रीष्टस्य शिक्षायां न तिष्ठति स ईश्वरं न धारयति प्रीष्टस्य शिक्षायां यस्तिष्ठति स पितरं पुत्रञ्च धारयति | 10 यः कश्चिद् युष्मत्सन्निधिमागच्छन् शिक्षामेनां नानयति स युष्माभिः स्ववेश्मनि न गृह्यतां तव मङ्गलं भूयादिति वागपि तस्मै न कथ्यतां | 11 यतस्तव मङ्गलं भूयादिति वायं यः कश्चित् तस्मै कथयति स तस्य दुष्कर्माणाम् अंशी भवति | 12 युष्मान् प्रति मया बहूनि लेखितव्यानि किन्तु पत्रमसीभ्यां तत् कर्तुं नेच्छामि, यतो ऽस्माकम् आनन्दो यथा सम्पूर्णां भविष्यति तथा युष्मत्समीपमुपस्थायाहं सम्भुभीभूय युष्माभिः सम्भाषिष्य एति प्रत्याशा मभास्ते | 13 तवाभिरुचिताया भगिन्या बालकास्त्वां नमस्कारं ज्ञापयन्ति | आमेन् |

3 योडनः

1 प्राचीनो ऽहं सत्यमताद् यस्मिन् प्रीये तं प्रियतमं गायं प्रति पत्रं लिभामि | 2 हे प्रिय, तवात्मा यादृक् शुभान्वितस्तादृक् सर्वविषये तव शुभं स्वास्थ्यञ्च भूयात् | 3 भ्रातृभिरागत्य तव सत्यमतस्यार्थतस्त्वं कीदृक् सत्यमतमायरस्येतस्य साक्ष्ये हते मम भ्रान्तो जातः | 4 मम सन्तानाः सत्यमतमायरन्तीतिवार्तातो मम य आनन्दो जायते ततो मङ्गलं नास्ति | 5 हे प्रिय, भ्रातृन् प्रति विशेषतस्तान् विदेशिनो भृतृन् प्रति त्वया यद्यत् कृतं तत् सर्वं विश्वासिनो योग्यं | 6 ते य समितेः साक्षात् तव प्रभः प्रमाणं हतवन्तः, अपरम् ईश्वरयोग्यज्ञेयां तान् प्रस्थापयता त्वया सत्कर्म कारिष्यते | 7 यतस्ते तस्य नाम्ना यात्रां विधाय भिन्नजातीयेभ्यः किमपि न गृहीतवन्तः | 8 तस्माद् वयं यत् सत्यमतस्य सहाया भवेम तदर्थमेतादृशा लोका अस्माभिरनुगृहीतव्याः | 9 समितिं प्रत्यहं पत्रं लिभितवान् किन्तु तेषां मध्ये यो द्वियत्रिंशः प्रधानायते सो ऽस्मान् न गृह्णाति | 10 अतो ऽहं यदोपस्थास्यामि तदा तेन यद्यत् क्रियते तत् सर्वं तं स्मारयिष्यामि, यतः स दुर्वर्क्यैरस्मान् अपवदति, तेनापि तृप्तिं न गत्वा स्वयमपि भ्रातृन् नानुगृह्णाति ये यानुगृहीतुमिच्छन्ति तान् समितितो ऽपि बहिष्करोति | 11 हे प्रिय, त्वया दुष्कर्म नानुक्रियतां किन्तु सत्कर्मैव | यः सत्कर्म्यारी स ईश्वरात् जातः, यो दुष्कर्म्यारी स ईश्वरं न दृष्टवान् | 12 दीमीत्रियस्य पक्षे सर्वैः साक्ष्यम् अद्यापि विशेषतः सत्यमतेनापि, वयमपि तत्पक्षे साक्ष्यं ददाः, अस्माकञ्च साक्ष्यं सत्यमेवेति यूयं जानीथ | 13 त्वां प्रति मया बहूनि लेभितव्यानि किन्तु मसीलेभनीभ्यां लेभितुं नेच्छामि | 14 अचिरेण त्वां द्रक्ष्यामीति मम प्रत्याशास्ते तदावां सम्भुभीभूय परस्परं सम्भाषिष्यावहे | तव शान्तिं भूयात् | अस्माकं मित्राणि त्वां नमस्कारं ज्ञापयन्ति त्वमध्येकैकस्य नाम प्रोच्य मित्रेभ्यो नमस्करु | इति |

यिडूदाः

1 यीशुश्रीष्टस्य दासो याकूबो ब्राता यिडूदास्तातेनेश्वरेण पवित्रीकृतान् यीशुश्रीष्टेन रक्षितांश्चाडूतान् लोकान् प्रति पत्रं लिखति | 2 कृपा शान्तिः प्रेम य बाडुल्यरूपेण युष्मास्वधितिश्रुतु | 3 हे प्रियाः, साधारणपरित्राणमधि युष्मान् प्रति लेखितुं मम बाडुयत्ने जाते पूर्वकाले पवित्रलोकेषु समर्पितो यो धर्मस्तदर्थं यूयं प्राणव्ययेनापि सयेष्टा भवतेति विनयाथं युष्मान् प्रति पत्रलेखनमावश्यकम् अमन्ये | 4 यस्माद् अतद्रूपदण्डप्राप्तये पूर्व लिखिताः केचिज्जना अस्मान् उपसृतवन्तः, ते उधार्मिकलोका अस्माकम् ईश्वरस्यानुग्रहं ध्वञ्जकृत्य लम्पटताम् आचरन्ति, अद्वितीयो उधिपति यो उस्माकं प्रभु यीशुश्रीष्टस्तं नाङ्गीकुर्वन्ति | 5 तस्माद् यूयं पुरा यद् अवगतास्तत् पुन युष्मान् स्मारयितुम् ईच्छामि, इतलः प्रभुरेककृत्यः स्वप्रजा मिसरदेशाद् उदधार यत् ततः परम् अविश्वासिनो व्यनाशयत् | 6 ये य स्वर्गदूताः स्वीयकर्तृत्वपटे न स्थित्वा स्ववासस्थानं परित्यक्तवन्तस्तान् स मडादिनस्य विचारार्थम् अन्धकारमये उधःस्थाने सदास्थाधिभि र्बन्धनैरबध्नात् | (aiōnios g126) 7 अपरं सिदोमम् अमोरा तन्किटस्थनगराणि यैतेषां निवासिनस्तत्समरूपं व्यभियारं कृतवन्तो विषममैथुनस्य येष्टया विपथं गतवन्तश्च तस्मात् तान्यपि दृशन्तस्वरूपाणि भूत्वा सदातनवह्निना दण्डं भुञ्जते | (aiōnios g166) 8 तथैवेमे स्वभारिणोऽपि स्वशरीराणि कलङ्कयन्ति राजधानीनां न स्वीकुर्वन्त्युग्रपदस्थान् निन्दन्ति य | 9 किन्तु प्रधानदिव्यदूतो मीभायेलो यदा मूससो देहे शयतानेन विवदमानः समभाषत तदा तस्मिन् निन्दासुं दण्डं समर्पयितुं साडसं न कृत्वाकथयत् प्रभुस्त्वां भर्त्सयतां | 10 किन्त्वियमे यन् भुध्यन्ते तन्निन्दन्ति यय्य निर्वर्धपशव एवेन्द्रियैरवगच्छन्ति तेन नश्यन्ति | 11 तान् धिक्, ते काबिलो मार्गे यरन्ति पारितोषिकस्याशातो बिलियमो आन्तिमनुधावन्ति कोरुस्य दृग्भुभूत्वेन विनश्यन्ति य | 12 युष्माकं प्रेमभोज्येषु ते विघ्नजनका भवन्ति, आत्मभरयश्च भूत्वा निर्लज्जया युष्माभिः सार्द्धं भुञ्जते | ते वायुभिश्चालिता निस्तोयमेधा डेमन्तकालिका निष्कला द्वि मृता उन्मूलिता वृक्षाः, 13 स्वकीयलज्जङ्गैरुद्रमकाः प्रयाऽऽः सामुद्रतरङ्गाः सदाकालं यावत् घोरतिमिरभागीनि भ्रमणकारीणि नक्षत्राणि य भवन्ति | (aiōn g165) 14 आदमतः सन्तमः पुरुषो यो डनोकः स तानुद्दिश्य भविष्यद्वाक्यमिदं कथितवान्, यथा, पश्य स्वकीयपुण्यानाम् अयुतै र्वैष्टितः प्रभुः | 15 सर्वान् प्रति विचारज्ञासाधनायागमिष्यति | तदा याधार्मिकाः सर्वे जाता यैरपराधिनः | विधर्मकर्मणां तेषां सर्वेषामेव कारणात् | तथा तद्वैपरीत्येनाप्यधर्मायारिपापिनां | उक्तकठोरवाक्यानां सर्वेषामपि कारणात् | परमेशेन दौषित्वं तेषां प्रकाशयिष्यते | | 16 ते वाक्कलङ्कारिणः स्वभाग्यनिन्दकाः स्वेच्छायारिणो दर्पवादिमुभविशिष्टा लाभार्थं मनुष्यस्तावकाश्च सन्ति | 17 किन्तु हे प्रियतमाः, अस्माकं प्रभो यीशुश्रीष्टस्य प्रेरिते र्यद् वाक्यं पूर्वं युष्मत्स्यं कथितं तत् स्मरत, 18 इतलः शेषसमये स्वेच्छातो उधर्मायारिणो निन्दका उपस्थास्यन्तीति | 19 अते लोकाः स्वान् पृथक् कुर्वन्तः सांसारिका आत्महीनाश्च सन्ति | 20 किन्तु हे प्रियतमाः, यूयं स्वेषाम् अतिपवित्रविश्वासे नियीयमानाः पवित्रेणात्मना प्रार्थनां कुर्वन्त 21 ईश्वरस्य प्रेम्ना स्वान् रक्षत, अनन्तञ्जवनाय यास्माकं प्रभो यीशुश्रीष्टस्य कृपां प्रतीक्षध्वं | (aiōnios g166) 22 अपरं यूयं विविच्य कांश्चिद् अनुकम्पध्वं 23 कांश्चिद् अग्निं उद्भूय त्वयं प्रदृश्य रक्षत, शारीरिकभावेन कलङ्कितं वस्त्रमपि ऋतीयध्वं | 24 अपरञ्च युष्मान् स्मलनाद् रक्षितुम् उल्लासेन स्वीयतेजसः साक्षात् निर्दोषान् स्थापयितुञ्च समर्थो 25 यो उस्माकम् अद्वितीयस्त्राणकर्ता सर्वज्ञ ईश्वरस्तस्य गौरवं मडिमा पराङ्कमः कर्तृत्वञ्चेदानीम् अनन्तकालं यावद् भूयात् | आमेन् | (aiōn g165)

प्रकाशितं

1 यत् प्रकाशितं वाक्यम् ईश्वरः स्वदासानां निकटं शीघ्रमुपस्थास्यन्तीनां घटनानां दर्शनार्थं यीशुश्रीष्टे समर्पितवान् तत् स स्वीयदूतं प्रेष्य निजसेवकं योडनं ज्ञापितवान् | 2 स येश्वरस्य वाक्ये श्रीष्टस्य साक्ष्ये य यधद् दृष्टवान् तस्य प्रमाणं दत्तवान् | 3 अतस्य भविष्यद्भक्तृग्रन्थस्य वाक्यानां पाठकः श्रोतारश्च तन्मध्ये लिपिताज्ञात्राडिणश्च धन्या यतः स कालः सन्निकटः | 4 योडन् आशियादेशस्थाः सप्त समितीः प्रति पत्रं लिपति | यो वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च ये य सप्तात्मानस्तस्य सिंहासनस्य सम्भूभे तिष्ठन्ति 5 यश्च यीशुश्रीष्टो विश्वस्तः साक्षी मृतानां मध्ये प्रथमजातो भूमाडलस्थराजानाम् अधिपतिश्च भवति, अतेत्यो डनुग्रहः शान्तिश्च युष्मासु वर्ततां | 6 यो डस्मासु प्रीतवान् स्वरुधिरेश्वास्मान् स्वपापेभ्यः प्रक्षालितवान् तस्य पितुरीश्वरस्य याजकान् कृत्वास्मान् राजवर्गं नियुक्तवांश्च तस्मिन् मडिमा पराक्रमश्चानन्तकालं यावद् वर्ततां | आभेन् | (aiōn g165) 7 पश्यत स भेद्यैरागच्छति तेनैकेकस्य यक्षुस्तं द्रक्ष्यति ये य तं विद्वन्तस्ते ऽपि तं विलोकिष्यन्ते तस्य कृते पृथिवीस्थाः सर्व्ये वंशा विलपिष्यन्ति | सत्यम् आभेन् | 8 वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च यः सर्व्यशक्तिमान् प्रभुः परमेश्वरः स गदति, अडमेव कः क्षत्रार्थत आदिरन्तश्च | 9 युष्माकं भ्राता यीशुश्रीष्टस्य क्लेशराज्यतितिक्षाणां सडभागी याडं योडन् ईश्वरस्य वाक्यडेतो र्यीशुश्रीष्टस्य साक्ष्यडेतोश्च पात्मनामक उपद्वीप आसं | 10 तत्र प्रभो र्दिने आत्मनाविष्टो ऽडं स्वपश्चात् तूरीध्वनिवत् मडारवम् अश्रीषं, 11 तेनोक्तम्, अडं कः क्षत्रार्थत आदिरन्तश्च | त्वं यद् द्रक्ष्यसि तद् ग्रन्थे लिपित्वाशियादेशस्थानां सप्त समितीनां समीपम् ँक्षिपं स्मुर्णां थुयातीरां सार्द्धं डिवादिङ्कियां लायदीकेयात्र प्रेषय | 12 ततो मया सम्भाषमाणस्य कस्य रवः श्रूयते तद्दर्शनार्थं भुषं परावर्तितं तत् परावर्त्य स्वर्णमयाः सप्त दीपवृक्षा दृष्टः | 13 तेषां सप्त दीपवृक्षाणां मध्ये दीर्घपरिच्छदपरिहितः सुवर्णशृङ्गभेन वेष्टितवक्षश्च मनुष्यपुत्राकृतिरेको जनस्तिष्ठति, 14 तस्य शिरः केशश्च श्वेतमेषलोमानीव डिमवत् श्रेतौ लोयने वह्निशिभासमे 15 यराणौ वह्निङ्कुण्डेतापितसुपित्तलसदृशौ रवश्च भुङ्गुतोयानां रवतुल्यः | 16 तस्य दक्षिण्डस्ते सप्त तारा विधन्ते वक्रत्रय्य तीक्ष्णो द्विधारः षड्गो निर्गच्छति भुषमडलस्य स्वतेजसा देदीप्यमानस्य सूर्यस्य सदृशं | 17 तं दृष्ट्वाडं मृतकल्पस्तय्यराणो पतितस्ततः स्वदक्षिण्डकरं मयि निधाय तेनोक्तम् मा भैषीः; अडम् आदिरन्तश्च | 18 अडम् अमरस्तथापि मृतवान् किन्तु पश्याडम् अनन्तकालं यावत् ञुवामि | आभेन् | मृत्योः परलोकस्य य कुञ्जिका मम डस्तगताः | (aiōn g165, Madēs g86) 19 अतो यद् भवति यञ्च्यतः परं भविष्यति त्वया दृष्टं तत् सर्व्यं लिप्यतां | 20 मम दक्षिण्डस्ते स्थिता याः सप्त तारा ये य स्वर्णमयाः सप्त दीपवृक्षास्तवया दृष्टास्तत्तात्पर्यमिदं ताः सप्त ताराः सप्त समितीनां दूताः सुवर्णमयाः सप्त दीपवृक्षाश्च सप्त समितयः सन्ति |

2 ँक्षिपस्थसमिते दूतं प्रति त्वम् ँडं लिप; यो दक्षिण्डकरेण सप्त तारा धारयति सप्तानां सुवर्णदीपवृक्षाणां मध्ये गमनागमने करोति य तेनेडम् उच्यते | 2 तव क्रियाः श्रमः सडिष्णुता य मम गोयराः, त्वं दृष्टान् सोढुं न शक्नोषि ये य प्रेरिता न सन्तः स्वान् प्रेरितान् वदन्ति त्वं तान् परीक्ष्य मृषाभाषिणो विज्ञातवान्, 3 अपरं त्वं तितिक्षां विदधासि मम नामार्थं भुङ्गु सोढवानसि तथापि न पर्यङ्कलाभ्यस्तदपि ज्ञानामि | 4 किञ्च तव विरुद्धं मयैतत् वक्तव्यं यत् तव प्रथमं प्रेम त्वया व्यडीयत | 5 अतः कुतः पतितो ऽसि तत् स्मृत्वा मनः परावर्त्य पूर्व्यधिक्रियाः कुरु न येत् त्वया मनसि न परिवर्तिते ऽडं तूर्णम् आगत्य तव दीपवृक्षं स्वस्थानाद् अपसारयिष्यामि | 6 तथापि तवेष गुणो विधते यत् नीकलायतीयलोकानां याः क्रिया अडम् ऋतीये तास्त्वमपि ऋतीयमे | 7 यस्य श्रोत्रं विधते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु | यो जनो जयति तस्मा अडम् ईश्वरस्यारामस्थञ्चनतरोः इलं भोक्तुं दास्यामि | 8 अपरं स्मुर्णस्थसमिते दूतं प्रतीदं लिप; य आदिरन्तश्च यो मृतवान् पुनर्जुवितवांश्च तेनेडम् उच्यते, 9 तव क्रियाः क्लेशो दैन्यञ्च मम गोयराः किन्तु त्वं धनवानसि ये य थिडूदीया न सन्तः शयतानस्य समाजाः सन्ति तथापि स्वान् थिडूदीयान् वदन्ति तेषां निन्दाभयडं ज्ञानामि | 10 त्वया यो यः क्लेशः सोढव्यस्तस्मात् मा भैषीः पश्य शयतानो युष्माकं परीक्षार्थं कांश्चित् कारायां निक्षेप्यति दश दिनानि यावत् क्लेशो युष्मासु वर्त्तिष्यते य | त्वं मृत्युपर्यन्तं विश्वास्यो भव तेनाडं ञ्वनकिरीटे तुल्यं दास्यामि | 11 यस्य श्रोत्रं विधते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु | यो जयति स द्वितीयमृत्युना न डिंसिष्यते | 12 अपरं पर्णामस्थसमिते दूतं प्रतीदं लिप, यस्तीक्ष्णं द्विधारं षड्गु धारयति स अवेत् भाषते | 13 तव क्रिया मम गोयराः, यत्र शयतानस्य सिंहासनं तत्रैव त्वं वससि तदपि ज्ञानामि | त्वं मम नाम धारयसि मद्भक्तेरस्वीकारस्तवया न कृतो मम विश्वास्यसाक्षिण् आन्तिपाः समये ऽपि न कृतः | स तु युष्मन्मध्ये ऽधानि यतः शयतानस्तत्रैव निवसति | 14 तथापि तव विरुद्धं मम किञ्चिद् वक्तव्यं यतो देवप्रसादादनाय परदारगमनाय येस्त्रायेलः सन्तानानां सम्भुष उन्माथं स्थापयितुं बालाक् येनाशिक्ष्यत तस्य बिलियमः शिक्षावलम्बिनस्तव केचित् जनास्तत्र

सन्ति। 15 तथा नीकलायतीयानां शिक्षावल्ग्विनस्तव केचित् जना अपि सन्ति तदेवाहम् ऋतीये। 16 अतो हेतोस्त्वं मनः परिवर्तय न येदं त्वरया तव समीपमुपस्थाप्य मद्भक्तस्थपङ्केन तैः सह योत्स्यामि। 17 यस्य श्रोत्रं विधते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। यो जनो जयति तस्मा अहं गुप्तमान्नां भोक्तुं दास्यामि शुभ्रप्रस्तरमपि तस्मै दास्यामि तत्र प्रस्तरं नूतनं नाम लिभितं तस्य श्रद्धीतारं विना नान्येन केनाप्यवगम्यते। 18 अपरं थुयातीरस्थसमिते हूतं प्रतीदं लिभ। यस्य लोचने वह्निशिभासदृशे यराणौ य सुपित्तलसङ्काशौ स एश्वरपुत्रो भाषते, 19 तव क्रियाः प्रेम विश्वासः परिचर्या सडिष्णुता य मम गोयराः, तव प्रथमक्रियाभ्यः शेषक्रियाः श्रेष्ठारतदपि ज्ञानामि। 20 तथापि तव विरुद्धं मया किञ्चिद् वक्तव्यं यतो या एषेभन्नामिका योषित् स्वां भविष्यद्वादिनीं मन्यते वेश्यागमनाय देवप्रसादाशनाय य मम दासान् शिक्षयति भ्रामयति य सा त्वया न निवार्यते। 21 अहं मनःपरिवर्तनाय तस्यै समथं दत्तवान् किन्तु सा स्वीयवेश्याक्रियातो मनःपरिवर्तयितुं नाभिलषति। 22 पश्यादं तां शय्यायां निक्षेप्यामि, ये तथा सार्द्धं व्यभिचारं कुर्वन्ति ते यदि स्वक्रियाभ्यो मनांसि न परावर्तयन्ति तर्हि तानपि मडाकलेशे निक्षेप्यामि 23 तस्याः सन्तानांश्च मृत्युना हनिष्यामि। तेनाहम् अन्तःकरणाणां मनसाञ्चानुसन्धानकारी युष्माकमेकैकस्मै य स्वक्रियाणां इदं मया दातव्यमिति सव्याः समितयो ज्ञास्यन्ति। 24 अपरम् अवशिष्टान् थुयातीरस्थलोकां अर्थतो यावन्तस्तां शिक्षां न धारयन्ति ये य केञ्चित् शयतानस्य गम्भीरार्था उच्यन्ते तान् ये नावगतवन्तस्तानहं वदामि युष्मासु कम्प्यपरं भारं नारोपयिष्यामि; 25 किन्तु यद् युष्माकं विधते तत् ममागमनं यावद् धारयत। 26 यो जनो जयति शेषपर्यन्तं मम क्रियाः पालयति य तस्मा अहम् अन्यजतीयानाम् आधिपत्यं दास्यामि; 27 पितृतो मया यद्दत्तं कर्तृत्वं लब्धं तद्दत्तं सो ऽपि लौहदण्डेन तान् यारयिष्यति तेन मूढाजनानीय ते यूषां भविष्यन्ति। 28 अपरम् अहं तस्मै प्रभातीयताराम् अपि दास्यामि। 29 यस्य श्रोत्रं विधते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु।

3 अपरं सार्द्धस्थसमिते हूतं प्रतीदं लिभ, यो जन एश्वरस्य सन्तात्मनः सन्त ताराश्च धारयति स अवे भाषते, तव क्रिया मम गोयराः, त्वं ज्ञवदाप्यो ऽसि तथापि मृतो ऽसि तदपि ज्ञानामि। 2 प्रबुद्धो भव, अवशिष्टं यदत्तं मृतकत्वं तदपि सबलीकुरु यत एश्वरस्य साक्षात् तव कर्माणि न सिद्धानीति प्रमाणं मया प्राप्तं। 3 अतः कीदृशीं शिक्षां लब्धवान् श्रुतवाञ्छासि तत् स्मरन् तां पालय स्वमनः परिवर्तय य। येत् प्रबुद्धो न भवेस्तर्ह्यहं स्तेन एव तव समीपम् उपस्थास्यामि किञ्च कस्मिन् दण्डे उपस्थास्यामि तन्न ज्ञास्यसि। 4 तथापि यैः स्ववासांसि न क्लङ्कितानि तादृशाः कतिपयलोकाः सार्द्धिनगरे ऽपि तव विद्यन्ते ते शुभ्रपरिच्छदं भ्रमं सङ्गं गमनागमने करिष्यन्ति यतस्ते योग्याः। 5 यो जनो जयति स शुभ्रपरिच्छदं परिधापयिष्यन्ते, अहञ्च ज्ञवनग्रन्थात् तस्य नाम नान्तर्धापयिष्यामि किन्तु मन्थितुः साक्षात् तस्य दूतानां साक्षाद्य तस्य नाम स्वीकरिष्यामि। 6 यस्य श्रोत्रं विधते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। 7 अपरञ्च इलादिद्विद्यास्थसमिते हूतं प्रतीदं लिभ, यः पवित्रः सत्यमयश्चास्ति दायुः कुञ्जिकां धारयति य येन मोयिते ऽपरः कोऽपि न रुणद्धि रुद्धे यापरः कोऽपि न मोययति स अवे भाषते। 8 तव क्रिया मम गोयराः पश्य तव समीपे ऽहं मुक्तं द्वारं स्थापितवान् तत् केनापि रोद्धुं न शक्यते यतस्तवात्वं भवमास्ते तथापि त्वं मम वाक्यं पालितवान् मम नाम्नो ऽस्वीकारं न कृतवांश्च। 9 पश्य यिडूदीया न सन्तो ये मूषावादिनः स्वान् यिडूदीयान् वदन्ति तेषां शयतानसमाज्जयानां काञ्चिद् अहम् आनेष्यामि पश्य ते मदाज्ञात आगत्य तव यराण्योः प्रार्थयन्ति त्वञ्च मम प्रियो ऽसीति ज्ञास्यन्ति। 10 त्वं मम सडिष्णुतासूयकं वाक्यं रक्षितवानसि तत्कारणात् पृथिवीनिवासिनां परीक्षाार्थं कृत्स्नं जगद् येनागामिपरीक्षादिनेनाकमिष्यते तस्माद् अहमपि त्वां रक्षिष्यामि। 11 पश्य मया शीघ्रम् आगन्तव्यं तव यदस्ति तत् धारय को ऽपि तव किरीटं नापहरतु। 12 यो जनो जयति तमहं मदीयेश्वरस्य मन्दिरे स्तम्भं कृत्वा स्थापयिष्यामि स पुनर्न निर्गमिष्यति। अपरञ्च तस्मिन् मदीयेश्वरस्य नाम मदीयेश्वरस्य पुत्र्या अपि नाम अर्थतो या नवीना धिउशानम् पुरी स्वर्गात् मदीयेश्वरस्य समीपाद् अवरोक्षयति तस्या नाम ममापि नूतनं नाम लेभिष्यामि। 13 यस्य श्रोत्रं विधते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। 14 अपरञ्च लायदिकेयास्थसमिते हूतं प्रतीदं लिभ, य आमेन् अर्थतो विश्वास्यः सत्यमयश्च साक्षी, एश्वरस्य सृष्टेरद्विश्वास्ति स अवे भाषते। 15 तव क्रिया मम गोयराः त्वं शीतो नासि तप्तो ऽपि नासीति ज्ञानामि। 16 तव शीतत्वं तप्तत्वं वा वरं भवेत्, शीतो न भूत्वा तप्तो ऽपि न भूत्वा त्वमेवम्भूतः कदूषणो ऽसि तत्कारणाद् अहं स्वमुभात् त्वाम् उद्वमिष्यामि। 17 अहं धनी समृद्धश्चास्मि मम कस्याप्यभावा न भवतीति त्वं वदसि किन्तु त्वमेव दुःभार्तो दुर्गतो दरिद्रो ऽन्धो नग्नश्चासि तत् त्वया नावगम्यते। 18 त्वं यद् धनी भवेस्तदर्थं मत्तो वह्नौ तापितं सुवर्णं कीर्णीहिनं नग्नत्वात् तव लज्जा यन्न प्रकाशते तदर्थं परिधानाय मत्तः शुभ्रवासांसि कीर्णीहिनं यच्च तव दृष्टिः प्रसन्ना भवेत् तदर्थं यक्षुर्वेपनायाञ्जनं मत्तः कीर्णीहिति मम मन्त्राण। 19 येष्वाहं प्रीये तान् सर्वान् भर्त्सयामि शास्मि य, अतस्त्वम् उधमं विधाय मनः परिवर्तय। 20 पश्यादं द्वारि तिष्ठन् तद् आहन्मि यदि कश्चित् मम रवं श्रुत्वा द्वारं मोययति तर्ह्यहं तस्य सन्निधिं प्रविश्य तेन

साद्धं भोक्ष्ये सो ऽपि मया साद्धं भोक्ष्यते | 21 अपरमदं यथा जितवान् मम पित्रा य सऽह तस्य सिंहासन उपविष्टश्चास्मि, तथा यो जनो जयति तमदं मया साद्धं मत्सिंहासन उपवेशयिष्यामि | 22 यस्य श्रोत्रं विधते स समितीः प्रत्युच्यमानान् आत्मनः कथां शृणोतु |

4 ततः परं मया दृष्टिपातं कृत्वा स्वर्गो मुक्तं द्वारम् अकं दृष्टं मया सऽहभाषमाणस्य य यस्य तूरीवाधतुल्यो रवः पूर्वो श्रुतः स माम् अवीयत् स्थानमेतद् आरोहय, एतः परं येन येन भवितव्यं तदहं त्वां दर्शयिष्ये | 2 तेनाहं तत्क्षणाद् आत्माविष्टो भूत्वा ऽपश्यं स्वर्गो सिंहासनमेकं स्थापितं तत्र सिंहासने अको जन उपविष्टो ऽस्ति | 3 सिंहासने उपविष्टस्य तस्य जनस्य रुपं सूर्यकान्तमणोः प्रवालस्य य तुल्यं तत् सिंहासनञ्च मरुतमण्डिवद्रूपविशिष्टेन मेघधनुषा वेष्टितं | 4 तस्य सिंहासने यतुर्दक्षु यतुर्विंशतिसिंहासनानि तिष्ठन्ति तेषु सिंहासनेषु यतुर्विंशति प्राचीनलोका उपविष्टास्ते शुभ्रवासःपरिहित्वास्तेषां शिरांसि य सुवर्णकिरीटैर्भूषितानि | 5 तस्य सिंहासनस्य मध्यात् तडितो रवाः स्तनितानि य निर्गच्छन्ति सिंहासनस्यान्तिके य सप्त दीपा ज्वलन्ति त एश्वरस्य सप्तात्मानः | 6 अपरं सिंहासनस्यान्तिके रङ्गिदकुल्यः कायमयो जवाशयो विधते, अपरम् अग्रतः पश्चात्त्य बडुयक्षुभन्तश्चत्वारः प्राणिनः सिंहासनस्य मध्ये यतुर्दक्षु य विधन्ते | 7 तेषां प्रथमः प्राणी सिंहाकारो द्वितीयः प्राणी गोवात्साकारस्तृतीयः प्राणी मनुष्यवद्गहनविशिष्टश्चतुर्थश्च प्राणी उड्डीयमानकुररोपमः | 8 तेषां यतुर्णाम् अकैकस्य प्राणिनः षट् पक्षाः सन्ति ते य सर्व्यङ्गेष्वव्यन्तरे य बडुयक्षुर्विंशतिः, ते द्विवानिशं न विश्राय्य गदन्ति पवित्रः पवित्रः पवित्रः सर्व्यशक्तिमान् वर्त्तमानो भूतो भविष्यंश्च प्रभुः परमेश्वरः | 9 एत्थं तैः प्राणिभिस्तस्यानन्तज्जिविनः सिंहासनोपविष्टस्य जनस्य प्रभावे गौरवे धन्यवादे य प्रकीर्तिते (a10n g165) 10 ते यतुर्विंशतिप्राचीना अपि तस्य सिंहासनोपविष्टस्यान्तिके प्राणिनस्य तम् अनन्तज्जिविनं प्राणमन्ति स्वीयकिरीटांश्च सिंहासनस्यान्तिके निक्षिप्य वदन्ति, (a10n g165) 11 हे प्रभो एश्वरास्माकं प्रभावं गौरवं बलं | त्वमेवाहंसि सम्प्राप्तुं यत् सर्व्यं ससृजे त्वया | तवाभिलाषतश्चैव सर्व्यं सम्भूय निर्भमे | |

5 अनन्तरं तस्य सिंहासनोपविष्टजनस्य दक्षिणस्ते ऽन्तर् बहिश्च लिपितं पत्रमेकं मया दृष्टं तत् सप्तमुद्राभिरङ्कितं | 2 तत्पश्चाद् अको बलवान् दूतो दृष्टः स उच्यैः स्वरेण वायमिमां घोषयति कः पत्रमेतद् विवरीतुं तम्मुद्रा भोययितुञ्चाहति? 3 किन्तु स्वर्गभर्त्स्यपातालेषु तत् पत्रं विवरीतुं निरीक्षितुञ्च कस्यापि सामर्थ्यं नाभवत् | 4 अतो यस्तत् पत्रं विवरीतुं निरीक्षितुञ्चाहति तादृशजनस्याभावाद् अहं बडु रोदितवान् | 5 किन्तु तेषां प्राचीनानाम् अको जनो मामवदत् मा रोदीः पश्य यो यिडूदावंशीयः सिंहो दायूदो मूलस्वरूपश्चास्ति स पत्रस्य तस्य सप्तमुद्राणाञ्च भोयनाय प्रभूतवान् | 6 अपरं सिंहासनस्य यतुर्णां प्राणिनां प्राचीनवर्गस्य य मध्य अको मेघशावको मया दृष्टः स छेदित एव तस्य सप्तशृङ्गाणि सप्तलोयनानि य सन्ति तानि कृत्स्नां पृथिवीं प्रेषिता एश्वरस्य सप्तात्मानः | 7 स उपागत्य तस्य सिंहासनोपविष्टजनस्य दक्षिणकारात् तत् पत्रं गृहीतवान् | 8 पत्रे गृहीते यत्वारः प्राणिनश्चतुर्विंशतिप्राचीनाश्च तस्य मेघशावकस्यान्तिके प्राणिपतन्ति तेषाम् अकैकस्य करयो वीणां सुगन्धिद्रव्यैः परिपूर्णां स्वर्णमयपात्रञ्च तिष्ठति तानि पवित्रलोकानां प्रार्थनास्वरूपाणि | 9 अपरं ते नूतनमेकं गीतमगायन्, यथा, ग्राहीतुं पत्रिकां तस्य मुद्रा भोययितुं तथा | त्वमेवाहंसि यस्मात् त्वं बलिवत् छेदनं गतः | सर्व्याभ्यो जातिभाषाभ्यः सर्व्यस्माद् वंशदेशतः | एश्वरस्य कृते ऽस्मान् त्वं स्वीयरक्तेन क्रीतवान् | 10 अस्मदीश्वरपक्षे ऽस्मान् नृपतीन् याजकानपि | कृत्वांस्तेन राजत्वं करिष्यामो महीतले | | 11 अपरं निरीक्षमाणेन मया सिंहासनस्य प्राणियतुष्टयस्य प्राचीनवर्गस्य य परितो बडूनां दूतानां रवः श्रुतः, तेषां संप्रिया अयुतायुतानि सऽहस्रसऽहस्राणि य | 12 तैरुच्यैरिदम् उक्तं, पराङ्गं धनं ज्ञानं शक्तिं गौरवमाहरे | प्रशंसाञ्चाहति प्राप्नुं छेदितो मेघशावकः | | 13 अपरं स्वर्गभर्त्स्यपातालसागरेषु यानि विधन्ते तेषां सर्व्येषां सृष्टवस्तूनां वागिधं मया श्रुता, प्रशंसां गौरवं शौर्य्यम् आधिपत्यं सनातनं | सिंहासनोपविष्टश्च मेघवत्सश्व गच्छतां | (a10n g165) 14 अपरं ते यत्वारः प्राणिनः कथितवन्तस्तथास्तु, ततश्चतुर्विंशतिप्राचीना अपि प्राणिपत्य तम् अनन्तकालज्जिविनं प्राणमन् |

6 अनन्तरं मयि निरीक्षमाणे मेघशावकेन तासां सप्तमुद्राणाम् अको मुद्रा मुक्ता ततस्तेषां यतुर्णाम् अकस्य प्राणिन आगत्य पश्येतिवायको मेघगर्जनतुल्यो रवो मया श्रुतः | 2 ततः परम् अकः शुक्लाश्वो दृष्टः, तदाडुढो जनो धनुर् धारयति तस्मै य किरीटमेकम् अदायि ततः स प्रभवन् प्रभविष्यंश्च निर्गतवान् | 3 अपरं द्वितीयमुद्रायां तेन भोयितायां द्वितीयस्य प्राणिन आगत्य पश्येति वाक् मया श्रुता | 4 ततो ऽरुणवर्णो ऽपर अको ऽश्वो निर्गतवान् तदारोहिलिङ्गि पृथिवीतः शान्त्यपडराणस्य लोकानां मध्ये परस्परं प्रतिघातोत्पादनस्य य सामर्थ्यं समर्पितम्, अको बृहत्भङ्गो ऽपि तस्मा अदायि | 5 अपरं तृतीयमुद्रायां तन भोयितायां तृतीयस्य प्राणिन आगत्य पश्येति वाक् मया श्रुता, ततः कालवर्णो अको

५ श्वो मया दृष्टः, तदारोहिणो हस्ते तुला तिष्ठति 6 अनन्तरं प्राणियतुष्टयस्य मध्याद् वागियं श्रुता गोधूमानामेकः सेटको मुद्रापादैकमूल्यः, यवानाञ्च सेटकत्रयं मुद्रापादैकमूल्यं तैलद्राक्षारसाश्च त्वया मा हिंसितव्याः | 7 अनन्तरं यतुर्थमुद्रायां तेन मोयितायां यतुर्थस्य प्राणिन आगत्य पश्येति वाङ् मया श्रुता | 8 ततः पाण्डुरवर्णं अको ५श्वो मया दृष्टः, तदारोहिणो नाम मृत्युरिति परलोकश्च तम् अनुयति षड्जेन दृष्टिंक्षेण मङ्गामार्था वन्यपशुभिश्च लोकाणां भ्रमणाय पृथिव्याश्चतुर्थांशस्याधिपत्यं तस्मा अदायि | (Madhes 986) 9 अनन्तरं पञ्चममुद्रायां तेन मोयितायाम् ५श्वरवाक्यदेतोस्तत्र साक्ष्यदानाय छेदितानां लोकानां देहिनो वेधा अधो मयादृश्यन्त | 10 त उच्यैरिदं गदन्ति, हे पवित्र सत्यमय प्रभो अस्माकं रक्तपाते पृथिवीनिवासिभिर्विदितुं तस्य इल दानुञ्च कति कालं विलम्बसे? 11 ततस्तेषाम् अकैकस्मै शुभ्रः परिच्छद्यो ५दायि वागियत्राकथ्यत यूयमल्पकालम् अर्थतो युष्माकं ये सहादासा भ्रातरौ यूयमिव धानिच्यन्ते तेषां संप्र्या यावत् सम्पूर्णातां न गच्छति तावद् विरमत | 12 अनन्तरं यदा स षष्ठमुद्रामभोययत् तदा मयि निरीक्षमाणो मङ्गन् लूकम्पो ऽभवत् सूर्यश्च उच्छ्रलोमजवस्त्रवत् कृष्णवर्णश्चन्द्रमाश्च रक्तसङ्घाशो ऽभवत् 13 गगनस्थताराश्च प्रबलवायुना याचिताद् उडुम्बरवृक्षात् निपातितान्यपक्कङ्कालीव भूतले न्यपतन् | 14 आकाशमाण्डलञ्च सङ्क्यमानग्रन्थेवान्तर्धानम् अगमत् गिरय उपद्वीपाश्च सर्वे स्थानान्तरं याचिताः 15 पृथिवीस्था भूपाला मङ्गल्लोकाः सङ्कृतपतयो धनिनः पराक्रमिणश्च लोका दासा मुक्ताश्च सर्वे ऽपि गुडासु गिरिस्थशैलेषु य स्वान् प्राच्छाद्यन् | 16 ते य गिरीन् शैलांश्च वदन्ति यूयम् अस्मदुपरि पतित्वा सिंहासनोपविष्टजनस्य दृष्टितो मेघशावकस्य कोपाय्यास्मान् गोपायत; 17 यतस्तस्य क्रोधस्य मङ्गलिनम् उपस्थितं कः स्थानुं शक्नोति?

7 अनन्तरं यत्वारो दिव्यदूता मया दृष्टाः, ते पृथिव्याश्चतुर्षु कोणेषु तिष्ठन्तः पृथिव्यां समुद्रे वृक्षेषु य वायु र्गथा न वहेत् तथा पृथिव्याश्चतुरो वायून् धारयन्ति | 2 अनन्तरं सूर्योदयस्थानाद् उधन् अपर अको दूतो मया दृष्टः सोऽमरेश्वरस्य मुद्रां धारयति, येषु यतुषु दूतेषु पृथिवीसमुद्रयोर्दिसनस्य भारो दत्तस्तान् स उच्यैरिदं अवदत् | 3 ५श्वरस्य दासा यावद् अस्माभिर्भालेषु मुद्रयाङ्किता न भविष्यन्ति तावत् पृथिवी समुद्रो तरवश्च युष्माभिर्न हिंस्यन्तां | 4 ततः परं मुद्राङ्कितलोकानां संप्र्या मयात्रावि | ५सायेलः सर्व्यंशायाश्चतुर्थात्वारिंशत्सङ्घाधिकलक्षलोका मुद्रयाङ्किता अभवन्, 5 अर्थतो यिद्धावंशे द्वादशसङ्घाणि त्रयोदशेवंशे द्वादशसङ्घाणि गादवंशे द्वादशसङ्घाणि, 6 आशवंशे द्वादशसङ्घाणि नन्तालिवंशे द्वादशसङ्घाणि भिनशिवंशे द्वादशसङ्घाणि, 7 शिमियोनवंशे द्वादशसङ्घाणि लेविवंशे द्वादशसङ्घाणि ५षाभरवंशे द्वादशसङ्घाणि, 8 सिबूलूनवंशे द्वादशसङ्घाणि यूषङ्गवंशे द्वादशसङ्घाणि भिन्यामीनवंशे य द्वादशसङ्घाणि लोका मुद्राङ्किताः | 9 ततः परं सर्व्यजातीयानां सर्व्यवंशीयानां सर्व्यदेशीयानां सर्व्यभाषावादिनाञ्च मङ्गल्लोकारण्यं मया दृष्टं, तान् गाणयितुं केनापि न शक्यं, ते य शुभ्रपरिच्छद्यपरिहिताः सन्तः कश्चैश्च तालवृन्तानि वदन्तः सिंहासनस्य मेघशावकस्य यान्तिके तिष्ठन्ति, 10 उच्यैःस्वरैरिदं कथयन्ति य, सिंहासनोपविष्टस्य परमेशस्य नः स्तवः | स्तवश्च मेघवत्सस्य सम्भूयात् त्राणकारणात् | 11 ततः सर्व्य दूताः सिंहासनस्य प्राचीनवर्गस्य प्राणियतुष्टयस्य य परितस्तिष्ठन्तः सिंहासनस्यान्तिके न्युञ्जन्तुः प्रारण्य वदन्ति, 12 तथास्तु धन्यवाद्यश्च तेजो ज्ञानं प्रशंसन् | शौर्यं पराक्रमश्चापि शक्तिश्च सर्व्यमेव तत् | वर्त्तामीश्वरेऽस्माकं नित्यं नित्यं तथास्तिवति | (aion 9165) 13 ततः परं तेषां प्राचीनानाम् अको जनो मां सम्भाष्य जगाद शुभ्रपरिच्छद्यपरिहिता एमे के? कुतो वागताः? 14 ततो भयोक्तं हे महेच्छ भवानेव तत् ज्ञानाति | तेन कथितं, एमे मङ्गल्लेशमध्याद् आगत्य मेघशावकस्य रुधिरैण स्वीयपरिच्छद्यान् प्रक्षालितवन्तः शुक्लीकृतवन्तश्च | 15 तत्कारणात् त ५श्वरस्य सिंहासनस्यान्तिके तिष्ठन्तो दिवात्रात्रं तस्य मन्दिरे तं सेवन्ते सिंहासनोपविष्टो जनश्च तान् अधिस्थास्यति | 16 तेषां क्षुधा पिपासा वा पुनर्न भविष्यति रौद्रं क्रोधात्पापो वा तेषु न निपतिष्यति, 17 यतः सिंहासनाधिष्ठानकारी मेघशावकस्तान् यारधिष्यति, अमृततोयानां प्रसवणानां सन्निधिं तान् गमिष्यति य, ५श्वरोऽपि तेषां नयनभ्यः सर्व्यमश्रु प्रमाक्ष्यति |

8 अनन्तरं सप्तममुद्रायां तेन मोयितायां सार्द्धदण्डकालं स्वर्गो निःशब्दोऽभवत् | 2 अपरम् अडम् ५श्वरस्यान्तिके तिष्ठतः सप्तदूतान् अपश्यं तेभ्यः सप्ततूर्य्योऽदीयन्त | 3 ततः परम् अन्य अको दूत आगतः स स्वर्णधूपाधारं गृहीत्वा वेदिमुपातिष्ठत् स यत् सिंहासनस्यान्तिके स्थितायाः सुवर्णवेधा उपरि सर्व्येषां पवित्रलोकानां प्रार्थनासु धूपान् योजयेत् तदर्थं प्रयुरधूपास्तस्मै दत्ताः | 4 ततस्तस्य दूतस्य करात् पवित्रलोकानां प्रार्थनाभिः संयुक्तधूपानां धूम ५श्वरस्य समक्षं उदतिष्ठत् | 5 पश्चात् स दूतो धूपाधारं गृहीत्वा वेधा वह्निना पूरयित्वा पृथिव्यां निक्षिपतवन् तेन रवा मेघगज्जनानि विधुतो भूमिकम्पश्चाभवन् | 6 ततः परं सप्ततूरी धारयन्तः सप्तदूतास्तूरी वाँदयितुम् उद्यता अभवन् | 7 प्रथमेन तूर्य्यां वादितायां रक्तमिश्रितौ शिलावह्नी सम्भूय पृथिव्यां निक्षिप्तौ तेन पृथिव्यास्तृतीयांशो दग्धः, तद्गणामपि तृतीयांशो दग्धः,

हरिद्वर्णतृणानि य सर्वाणि एगधानि | 8 अनन्तरं द्वितीयदूतेन तूर्यां वाहितायां वह्निना प्रज्वलितो मडापर्वतः सागरे निक्षिप्तस्तेन सागरस्य तृतीयांशो रक्तीभूतः 9 सागरे स्थितानां सम्राणानां सृष्टवस्तूनां तृतीयांशो मृतः, अर्णवयानानाम् अपि तृतीयांशो नष्टः | 10 अपरं तृतीयदूतेन तूर्यां वाहितायां दीप एव ज्वलन्ती अेका मडती तारा गगणात् निपत्य नदीनां जलप्रस्रवाणानाञ्चोपर्यावतीर्णा | 11 तस्यास्ताराया नाम नागधमनकमिति, तेन तोयानां तृतीयांशे नागधमनकीभूते तोयानां तिकतत्वात् बडवो मानवा मृताः | 12 अपरं यतुर्थदूतेन तूर्यां वाहितायां सूर्यस्य तृतीयांशश्चन्द्रस्य तृतीयांशो नक्षत्राणाञ्च तृतीयांशः प्रहृतः, तेन तेषां तृतीयांशे ऽन्धकारीभूते दिवसस्तृतीयांशकालं यावत् तेजोहीनो भवति निशापि तामेवावस्थां गच्छति | 13 तदा निरीक्षमाणेन मयाकाशमध्येनाभिपतत अेकस्य दूतस्य रवः श्रुतः स उच्यै र्गदति, अपरै र्यैस्त्रिभि र्दूतैस्तूर्यां वाहितव्यास्तेषाम् अवशिष्टतूर्यध्वनिः पृथिवीनिवासिनां सन्तापः सन्तापः सन्तापश्च सम्भविविध्यति |

9 ततः परं सप्तमदूतेन तूर्यां वाहितायां गगनात् पृथिव्यां निपतित अेकस्तारको मया दृष्टः, तस्मै रसातलकूपस्य कुञ्जिकादायि | (Abyssos g12) 2 तेन रसातलकूपे मुक्ते मडाग्निकुण्डस्य धूम एव धूमस्तस्मात् कूपाद् उद्गतः | तस्मात् कूपधूमात् सूर्याकाशौ तिमिरावृतौ | (Abyssos g12) 3 तस्माद् धूमात् पतङ्गेषु पृथिव्यां निर्गतेषु नरलोकस्थवृश्चिकवत् बलं तेभ्योऽदायि | 4 अपरं पृथिव्यास्तृणानि हरिद्वर्णशाकाद्यो वृक्षाश्च तै र्न सिंङितव्याः किन्तु येषां भालेष्वीश्वरस्य मुद्राया अङ्गो नास्ति केवलं ते मानवास्तै र्दिसितव्या एदं त आदिष्टः | 5 परन्तु तेषां बधाय नहि केवलं पञ्च मासान् यावत् यातनादानाय तेभ्यः सामर्थ्यमदायि | वृश्चिकेन दृष्टस्य मानवस्य यादृशी यातना जायते तैरपि तादृशी यातना प्रदीयते | 6 तस्मिन् समये मानवा मृत्युं मृगयिष्यन्ते किन्तु प्रापुं न शक्यन्ति, ते प्राणान् त्यक्तुम् अमिलषिष्यन्ति किन्तु मृत्युस्तेभ्यो दूरं पलायिष्यते | 7 तेषां पतङ्गानाम् आकारो युद्धार्थं सुसज्जितानाम् अश्वानाम् आकारस्य तुल्यः, तेषां शिरःसु सुवर्णकिरीटानीव किरीटानि विधन्ते, मुभमाण्डलानि य मानुषिकमुभतुल्यानि, 8 केशाश्च योषितां केशानां सदृशाः, एन्ताश्च सिंङन्ततुल्याः, 9 लीङ्कवयवत् तेषां कवयानि सन्ति, तेषां पक्षाणां शब्दो रणाया धावतामश्वरथानां समूहस्य शब्दतुल्यः | 10 वृश्चिकानामिव तेषां लाङ्गूलानि सन्ति, तेषु लाङ्गूलेषु कण्टकानि विधन्ते, अपरं पञ्च मासान् यावत् मानवानां हिंसनाय ते सामर्थ्यप्राप्ताः | 11 तेषां राज्ञा य रसातलस्य दूतस्तस्य नाम एभ्रीयभाषया अबद्दोन् यूनानीयभाषया य अपल्लुथोन् अर्थतो विनाशक इति | (Abyssos g12) 12 प्रथमः सन्तापो गतवान् पश्य एतः परमपि द्वाभ्यां सन्तापाभ्याम् उपस्थातयं | 13 ततः परं षष्ठदूतेन तूर्यां वाहितायाम् ईश्वरस्यान्तिके स्थितायाः सुवर्णवर्धाश्चतुश्चूडातः कस्ययिद् रवो मयाश्रावि | 14 स तूरीधारिणं षष्ठदूतम् अवदत्, इराताप्ये मडानदे ये यत्वारो दूता बद्धाः सन्ति तान् भोयय | 15 ततस्तद्वदस्य तदिनस्य तन्मासस्य तद्दत्सरस्य य कृते निरूपितास्ते यत्वारो दूता मानवानां तृतीयांशस्य बधार्थं भोयिताः | 16 अपरम् अश्वारोहिणैः सैन्यानां संध्या मयाश्रावि, ते विशतिकोटय आसन् | 17 मया ये ऽश्वा अश्वारोहिणश्च दृष्टस्त अेतादृशाः, तेषां वह्निस्रवणानि नीलप्रस्तरस्रवणानि गन्धकस्रवणानि य वर्माणयासन्, वाञ्जिनाञ्च सिंङ्मूर्द्धसदृशा मूर्द्धानः, तेषां मुपेभ्यो वह्नियुग्मगन्धका निर्गच्छन्ति | 18 अेतैस्त्रिभि र्दृष्टैरर्थतस्तेषां मुपेभ्यो निर्गच्छद्भि र्वह्नियुग्मगन्धकै र्मानुषाणां तृतीयांशो ऽघानि | 19 तेषां वाञ्जिनां बलं मुपेषु लाङ्गूलेषु य स्थितं, यतस्तेषां लाङ्गूलानि सर्पाकाराणि मस्तकविशिष्टानि य तैरेव ते हिंसन्ति | 20 अपरम् अवशिष्टा ये मानवा तै र्दृष्टै र्न हतास्ते यथा दृष्टिश्रवणगमनशक्तिहीनान् स्वर्णारोपित्तलप्रस्तरकाष्ठमयान् वित्राडान् भूतांश्च न पूजयिष्यन्ति तथा स्वहस्तानां क्रियाभ्यः स्वमनांसि न परावर्तितवन्तः 21 स्वबधकुडव्यभियारथोर्थाभ्यो ऽपि मनांसि न परावर्तितवन्तः |

10 अनन्तरं स्वर्गाद् अवरोडन् अपर अेको मडाबलो दूतो मया दृष्टः, स परिङितमेधस्तस्य शिरश्च मेधधनुषा भूषितं मुभमाण्डलञ्च सूर्यतुल्यं यरणौ य वह्निसम्भसमौ | 2 स स्वकरेण विस्तीर्णमिदं क्षुद्रग्रन्थं धारयति, दक्षिण्यरणेन समुद्रे वामयरणेन य स्थले तिष्ठति | 3 स सिंङ्गर्जनवद् उच्यैः स्वरेण न्यनदत् निनादे कृते सप्त स्तनितानि स्वकीयान् स्वनान् प्राकाशयन् | 4 तैः सप्त स्तनितै र्वाक्ये कथिते ऽडं तत् लेपितुम् उधत आसं किन्तु स्वर्गाद् वागिणं मया श्रुता सप्त स्तनितै र्यद् यद् उक्तं तत् मुद्रयाङ्गु मा लिभ | 5 अपरं समुद्रमेदिन्योस्तिष्ठन् यो दूतो मया दृष्टः स गगनं प्रति स्वदक्षिण्यकरणमुत्थाप्य 6 अपरं स्वर्गाद् यस्य रवो मयाश्रावि स पुन र्मां सम्भाष्यावदत् त्वं गत्वा समुद्रमेदिन्योस्तिष्ठतो दूतस्य करात् तं विस्तीर्णं क्षुद्रग्रन्थं गृह्णाण, तेन मया दूतसमीपं गत्वा कथितं ग्रन्थो ऽसौ दीयतां | (aigōn g165) 7 किन्तु तूर्णं वादिष्यतः सप्तमदूतस्य तूरीवाहनसमय ईश्वरस्य गुप्ता मन्त्राणा तस्य दासान् भविष्यद्वादिनः प्रति तेन सुसंवादे यथा प्रकाशिता तथैव सिद्धा भविष्यति | 8 अपरं स्वर्गाद् यस्य रवो मयाश्रावि स पुन र्मां सम्भाष्यावदत् त्वं गत्वा समुद्रमेदिन्योस्तिष्ठतो दूतस्य करात् तं विस्तीर्णं क्षुद्रग्रन्थं गृह्णाण, 9 तेन मया दूतसमीपं गत्वा कथितं ग्रन्थो ऽसौ दीयतां | स माम् अवदत् तं गृहीत्वा गिल, तयोदरे स तिकतरसो भविष्यति किन्तु मुपे मधुवत् स्वाद्

र्भविष्यति। 10 तेन मया दूतस्य कराद् ग्रन्थो गृहीतो गिलितश्च। स तु मम भुभे मधुवत् स्वादुरासीत् किन्त्वदनात् परं ममोदरस्तिक्ततां गतः। 11 ततः स माम् अवदत् बहून् जातिवंशभाषावदिराजान् अधि त्वया पुन र्भविष्यद्वाक्यं वक्तव्यं।

11 अनन्तरं परिभाषाएऽवद् अेको नलो महामदायि, स य दूत उपतिष्ठन् माम् अवदत्, उत्याशेष्वरस्य मन्दिरे वेदीं तत्रत्यसेवकांश्च भिमिष्य। 2 किन्तु मन्दिरेस्य बहिःप्राङ्गणं त्यज न भिमिष्य यतस्तद् अन्यजातीयेभ्यो दत्तं, पवित्रं नगरञ्च द्वियत्वारिंशन्मासान् यावत् तेषां यराज्ञै र्भिक्ष्यते। 3 पश्चात् मम द्वाभ्यां साक्षिभ्यां मया सामर्थ्यं दायिष्यते तापुष्ट्रलोमजवस्त्रपरिहितौ षष्ठ्यधिकद्विशताधिकसहस्रदिनानि यावद् भविष्यद्वाक्यानि वदिष्यतः। 4 तावेव जगदीश्वरस्यान्तिके तिष्ठन्तौ जितवृक्षौ दीपवृक्षौ य। 5 यदि केचित् तौ हिंसितुं येष्टन्ते तर्हि तयो र्वदनाभ्याम् अग्निर्निर्गत्य तयोः शत्रून् भस्मीकरिष्यति। यः कश्चित् तौ हिंसितुं येष्टते तेनैवमेव विनष्टव्यं। 6 तयो र्भविष्यद्वाक्यकथनदिनेषु यथा वृष्टिर्न जायते तथा गगनं रोद्धुं तयोः सामर्थ्यम् अस्ति, अपरं तोयानि शोषितउपाणि कर्तुं निजाम्बिलाषात् मुहुर्मुहुः सर्वविधदण्डैः पृथिवीम् आहन्तुञ्च तयोः सामर्थ्यमस्ति। 7 अपरं तयोः साक्ष्ये समाप्ते सति रसातलाद् येनोत्थितव्यं स पशुस्ताभ्यां सह युद्ध्वा तौ जेष्यति वदिष्यति य। (Abyssos g12) 8 ततस्तयोः प्रभुरपि यस्यां मडापुथ्यां कुशे उतो उर्थतो यस्याः पारमार्थिकनामनी सिदोमं मिसरश्चेति तस्या मडापुथ्याः सन्निवेशे तयोः कुण्डे स्थास्यतः। 9 ततो नानाजातीया नानावंशीया नानाभाषावादिनो नानादेशीयाश्च बहवो मानवाः सार्द्धदिनत्रयं तयोः कुण्डे निरीक्षिष्यन्ते, तयोः कुण्डपयोः श्मशाने स्थापनं नानुज्ञास्यन्ति। 10 पृथिवीनिवासिनश्च तयो र्हेतोरानन्दिष्यन्ति सुप्रभोगं कुर्वन्तः परस्परं दानानि प्रेषयिष्यन्ति य यतस्ताभ्यां भविष्यद्वादिभ्यां पृथिवीनिवासिनो यातनां प्राप्ताः। 11 तस्मात् सार्द्धदिनत्रयात् परम् ईश्वरात् ज्वनदायक आत्मनि तौ प्रविष्टे तौ यराज्ञैरुदतिष्ठतां, तेन यावन्तस्तावपश्यन् ते उदीय त्रासयुक्ता अभवन्। 12 ततः परं तौ स्वर्गाद् उच्यैरिदं कथयन्तं स्वम् अशुण्डां युवां स्थानम् अेतद् आरोढतां ततस्तयोः शत्रुषु निरीक्षमाणेषु तौ मेघेन स्वर्गम् आउढवन्तौ। 13 तद्दण्डे मडाभूमिकम्पे जाते पुथ्यां दशमांशः पतितः सप्तसहस्राणि मानुषाश्च तेन भूमिकम्पेन उताः, अवशिष्टाश्च भयं गत्वा स्वर्गायेश्वरस्य प्रशंसां अकीर्तयन्। 14 द्वितीयः सन्तापो गतः पश्य तृतीयः सन्तापस्तूर्णम् आगच्छति। 15 अनन्तरं सप्तदूतेन तूर्यां वादितायां स्वर्गं उच्यैः स्वर्वांगियं कीर्तिता, राजत्वं जगतो यधद् राज्यं तदधुनाभवत्। अस्मत्प्रभोस्तदीयाभिषिक्तस्य तारकस्य य। तेन यानन्तकादीयं राज्यत्वं प्रकरिष्यते। (aion g165) 16 अपरम् ईश्वरस्यान्तिके स्वकीयसिंहासनेषूपविष्टाश्रतुर्विशिताप्रायीना भुवि न्यडभूष्वा भूवैश्वरं प्राणभ्यावदन्, 17 उे भूत वर्तमानापि भविष्यंश्च परेश्वर। उे सर्वशक्तिमन् स्वामिन् वयं ते कुर्महे स्तवं। यत् त्वया क्रियते राज्यं गृहीत्वा ते मडाबलं। 18 विजातीयेषु कुप्यत्सु प्रादुर्भूता तव क्रुधा। मृतानामपि कालो डसौ वियारो भविता यदा। भृत्याश्च तव यावन्तो भविष्यद्वादिंसाधवः। ये य क्षुद्रा मडान्तो वा नामतस्ते हि भित्यति। यदा सर्वेभ्य अेतेभ्यो वेतनं वितरिष्यते। गन्तव्यश्च यदा नाशो वसुधाया विनाशकैः। 19 अनन्तरम् ईश्वरस्य स्वर्गस्थमन्दिरेस्य द्वारं मुक्तं तन्मन्दिरेमध्ये य नियममञ्जूषा दृश्याभवत्, तेन तडितो रवाः स्तनितानि भूमिकम्पो गुरुतरशिलावृष्टिश्चेतानि समभवन्।

12 ततः परं स्वर्गे मडाचित्रं दृष्टं योषिटेकासीत् सा परिहितसूर्या यन्द्रश्च तस्याश्चरणयोरधो द्वादशताराणां किरीटञ्च शिरस्यासीत्। 2 सा गर्भवती सती प्रसववेदनया व्यथितार्तरावम् अकरोत्। 3 ततः स्वर्गे डपरम् अेकं चित्रं दृष्टं मडानाग अेक उपातिष्ठत् स लोहितवर्णस्तस्य सप्त शिरांसि सप्त शृङ्गाणि शिरःसु य सप्त किरीटान्यासन्। 4 स स्वलाङ्गूलेन गगनस्थनक्षत्राणां तृतीयांशम् अवमृज्य पृथिव्यां न्यपातयत्। स अेव नागो नवजातं सन्तानं त्रसितुम् उधतस्तस्याः प्रसविष्यमाणया योषितो डन्तिके डतिष्ठत्। 5 सा तु पुंसन्तानं प्रसूता स अेव लौहमथराजदण्डेन सर्वजातीश्वारयिष्यति, किञ्च तस्याः सन्तान ईश्वरस्य समीपं तदीयसिंहासनस्य य सन्निधिम् उद्धृतः। 6 सा य योषित् प्रान्तरं पलायिता यतस्तत्रेश्वरेण निर्मित आश्रमे षष्ठ्यधिकशतद्रयाधिकसहस्रदिनानि तस्याः पालनेन भवितव्यं। 7 ततः परं स्वर्गे संग्राम उपापिष्ठत् मीषायेवस्तस्य दूताश्च तेन नागेन सडायुधन् तथा स नागस्तस्य दूताश्च संग्रामम् अकुर्वन्, किन्तु प्रभवितुं नाशकनुवन् 8 यतः स्वर्गे तेषां स्थानं पुनर्नाविधत्। 9 अपरं स मडानागो डर्थतो दियवलः (अपवादकः) शयतानश्च (विपक्षः) धिति नाम्ना विष्यातो यः पुरातनः सर्षः कृत्स्नं नरलोकं भ्रामयति स पृथिव्यां निपातितस्तेन सार्द्धं तस्य दूता अपि तत्र निपातिताः। 10 ततः परं स्वर्गे उच्यै र्भषिमाणो रवो डयं मयाश्रावि, त्राणं शक्तिश्च राज्यत्वमधुनैवेश्वरस्य नः। तथा तेनाभिषिक्तस्य त्रातुः पराकम्पो डभवत्। यतो निपातितो डस्माकं भ्रातृणां सो डभियोजकः। येनेश्वरस्य नः साक्षात् ते डदूष्यन्त दिवानिशां। 11 मेषवत्सस्य रक्तेन स्वसाक्ष्यवचनेन य। ते तु निर्जितवन्तस्तं न य

स्नेहम् अकुर्वत् | प्राणोष्पि स्वकीयेषु भरणस्यैव सङ्घटे | 12 तस्माद् आनन्दतु स्वर्गो हृष्यन्तां तन्निवाभिनः | डा भूमिसागरौ तापो युवामेवाकमिष्यति | युवयोरवतीर्णौ यत् शैतानो ऽतीव कापनः | अल्पो मे समयो ऽस्त्येतस्यापि तेनावगम्यते | | 13 अनन्तरं स नागः पृथिव्यां स्वं निक्षिप्तं विलोक्य तां पुत्रप्रसूतां योषितम् उपाद्रवत् | 14 ततः सा योषित् यत् स्वकीयं प्रान्तरस्थाश्रमं प्रत्युत्पतितुं शङ्कनुयात् तदर्थं मङ्कुरस्य पक्षद्वयं तस्यै दत्तं, सा तु तत्र नागतो दूरे कालैकं कालद्वयं कालार्द्धञ्च यावत् पाल्यते | 15 किञ्च स नागरतां योषितं स्रोतसा प्वावयितुं स्वमुष्मात् नदीवत् तोयानि तस्याः पश्चात् प्राक्षिपत् | 16 किन्तु मेदिनी योषितम् उपकुर्वती निजवदनं व्याधाय नागमुष्माद् उद्गीर्णां नदीम् अपिवत् | 17 ततो नागो योषिते कुट्ट्या तद्दशस्यावशिष्टलोकैरर्थतो य एश्वरस्याज्ञाः पालयन्ति यीशोः साक्ष्यं धारयन्ति य तैः सः सः योद्गं निर्गतवान् |

13 ततः परमदं सागरीयसिकतायां तिष्ठन् सागराद् उद्ग्रथन्तम् अेकं पशुं दृष्टवान् तस्य दश शृङ्गाणि सप्त शिरांसि य दश शृङ्गेषु दश किरीटानि शिरःसु येश्वरनिन्दासूयकानि नामानि विधन्ते | 2 मया दृष्टः स पशुश्चित्तव्याघ्रसदृशः किन्तु तस्य चरणौ भल्लूकस्यैव वदनञ्च सिंघवनमिव | नागने तस्मै स्वीयपराक्रमः स्वीयं सिंहासनं मङ्गाधिपत्यञ्चादायि | 3 मयि निरीक्षमाणो तस्य शिरसाम् अेकम् अन्तकाघातेन छेदितमिवादृश्यत, किन्तु तस्यान्तकक्षतस्य प्रतीकारो ऽकियत ततः कृत्स्नो नरलोकरं पशुमधि यमत्कारं गतः, 4 यत्र नागस्तस्मै पशवे सामर्थ्यं दत्तवान् सर्व्यं तं प्राणमन् पशुमपि प्राणमन्तो ऽकथयन्, को विधते पशोस्तुल्यस्तेन को योद्गुमर्दति | 5 अनन्तरं तस्मै दर्पवाक्येश्वरनिन्दावादि वदनं द्वियत्वारिश्मनासान् यावद् अवस्थितेः सामर्थ्यञ्चादायि | 6 ततः स एश्वरनिन्दनार्थं मुष्पं व्याधाय तस्य नाम तस्यावासां स्वर्गनिवासिनश्च निन्दितुम् आरभत | 7 अपरं धार्मिकैः सः योधनस्य तेषां पराजयस्य यानुमतिः सर्व्वज्जातीयानां सर्व्ववंशीयानां सर्व्वभाषावादिनां सर्व्वदेशीयानाञ्चाधिपत्यमपि तस्मा अदायि | 8 ततो जगतः सृष्टिकावात् छेदितस्य मेघवत्सस्य ज्वनपुस्तके यावतां नामानि लिखितानि न विधन्ते ते पृथिवीनिवासिनः सर्व्व्यं तं पशुं प्राणंस्यन्ति | 9 यस्य श्रोत्रं विधते स शृणोतु | 10 यो ज्ञो ऽपरान् वन्दीकृत्य नयति स स्वयं वन्दीभूय स्थानान्तरं गमिष्यति, यत्र भङ्गेन ङ्गन्ति स स्वयं भङ्गेन धानिष्यते | अत्र पवित्रलोकानां सङ्घिष्युतया विश्वासेन य प्रकाशितव्यं | 11 अनन्तरं पृथिवीत उद्ग्रथन् अपर अेकः पशु मया दृष्टः स मेघशावकवत् शृङ्गद्वयविशिष्ट आसीत् नागवय्याभाषत | 12 स प्रथमपशोरन्तिके तस्य सर्व्व्यं पराक्रमं व्यवहरति विशेषतो यस्य प्रथमपशोरन्तिकक्षतं प्रतीकारं गतं तस्य पूजां पृथिवीं तन्निवासिनश्च कारयति | 13 अपरं मानवानां साक्षाद् आकाशतो भुवि वह्निवर्षणादीनि मङ्गायित्राणि करोति | 14 तस्य पशोः साक्षाद् येषां चित्रकर्माणां साधनाय सामर्थ्यं तस्मै दत्तं तैः स पृथिवीनिवासिनो ब्रामयति, विशेषतो यः पशुः भङ्गेन क्षतयुक्तो भूत्वाप्यज्ववत् तस्य प्रतिमानिर्भाणं पृथिवीनिवासिन आदिशति | 15 अपरं तस्य पशोः प्रतिमा यथा भाषते यावन्तश्च मानवास्तां पशुप्रतिमां न पूजयन्ति ते यथा ङ्गन्ते तथा पशुप्रतिमायाः प्राणप्रतिष्ठार्थं सामर्थ्यं तस्मा अदायि | 16 अपरं क्षुद्रमङ्गलनिर्दरमुक्तदासान् सर्व्वान् दक्षिणकारे भाले वा कलङ्गं आडयति | 17 तस्माद् ये तं कलङ्गमर्धतः पशो नांम तस्य नाम्नः संभ्याङ्गं वा धारयन्ति तान् विना परेण केनापि क्यविक्रये कर्तुं न शक्येते | 18 अत्र ज्ञानेन प्रकाशितव्यं | यो बुद्धिविशिष्टः स पशोः संभ्यां गणयतु यतः सा मानवस्य संभ्या भवति | सा य संभ्या षट्षष्ट्यधिकषट्शतानि |

14 ततः परं निरीक्षमाणेन मया मेघशावको दृष्टः स सियोनपर्व्वतस्योपर्य्यतिष्ठत्, अपरं येषां भालेषु तस्य नाम तन्पितुश्च नाम लिखितमास्ते तादृशाश्चतुश्रत्वारिंशत्सङ्खाधिका लक्षलोकस्तेन सार्द्धम् आसन् | 2 अनन्तरं भङ्गुतोयानां रव एव गुरुतरस्तनितस्य य रव एव अेको रवः स्वर्गात् मयात्रावि | मया श्रुतः स रवो वीणावाडकानां वीणावादनस्य सदृशः | 3 सिंघसनस्यान्तिके प्राणियतुष्टयस्य प्राचीनवर्गस्य यान्तिके ऽपि ते नवीनमेकं गीतम् अगायन् किन्तु धरणीतः परिकीतान् तान् यतुश्चत्वारिंशत्सङ्खाधिकलक्षलोकान् विना नापरेण केनापि तद् गीतं शिक्षितुं शक्यते | 4 एमे योषितां सङ्गेन न कलङ्कितान् यतस्ते ऽमैथुना मेघशावको यत् किमपि स्थानं गच्छेत् तत्सर्व्वस्मिन् स्थाने तम् अनुगच्छन्ति यतस्ते मनुष्याणां मध्यतः प्रथमङ्गलानिवेश्वरस्य मेघशावकस्य य कृते परिकीताः | 5 तेषां वदनेषु यानृतं किमपि न विधते यतस्ते निर्दोषा एश्वरसिंघासनस्यान्तिके तिष्ठन्ति | 6 अनन्तरम् आकाशमध्येनोद्गीयमानो ऽपर अेको दूतो मया दृष्टः सो ऽनन्तकालीयं सुसंवाढं धारयति स य सुसंवाढः सर्व्वज्जातीयान् सर्व्ववंशीयान् सर्व्वभाषावादिनः सर्व्वदेशीयांश्च पृथिवीनिवासिनः प्रति तेन घोषितव्यः | (aiṅṅios g166) 7 स उच्यैःस्वरेणं गदति यूयमीश्वराद् बिभीत तस्य स्तवं कुरुत य यतस्तदीयवियारस्य द्दऽ उपातिष्ठत् तस्माद् आकाशमार्दऽलस्य पृथिव्याः समुद्रस्य तोयप्रस्रवाणानाञ्च अष्टा युष्माभिः प्राणम्यतां | 8 तत्पश्चाद् द्वितीय अेको दूत उपस्थायावदत् पतिता पतिता सा मङ्गाभाबिष्व या

सर्वज्ञतायान् स्वकीयं व्यभियारुपं क्रोधमदम् अपाययत् | 9 तत्पश्चाद् तृतीयो दूत उपस्थायोच्चैरवदत्, यः कश्चित् तं शशुं तस्य प्रतिमाञ्च प्रणामति स्वभाले स्वक्रे वा कलङ्कं गृह्णाति य 10 सो ऽपीश्वरस्य क्रोधपात्रे स्थितम् अभिभ्रितं मदत् अर्थत एश्वरस्य क्रोधमदं पास्यति पवित्रदूतानां भेषशावकस्य य साक्षाद् वह्निगन्धकयो र्यातनां लभ्यते य | 11 तेषां यातनाया धूमो ऽनन्तकालं यावद् उद्गमिष्यति ये य पशुं तस्य प्रतिमाञ्च पूजयन्ति तस्य नाम्नो ऽङ्कु वा गृह्णाति ते दिवानिशं कञ्चन विरामं न प्राप्स्यन्ति | (aīṅ ḡ165) 12 ये मानवा एश्वरस्याज्ञा यीशौ विश्वासाञ्च पालयन्ति तेषां पवित्रलोकानां सङ्घिषुतयात्र प्रकाशितव्यं | 13 अपरं स्वर्गात् मया सह सम्भाषमाणो अको रवो मयाश्रापि तेनोक्तं त्वं लिप, एदानीमारभ्य ये प्रभौ भ्रियन्ते ते मृता धन्या इति; आत्मा भाषते सत्यं स्वभ्रमेभ्यस्तैर्विरामः प्राप्तव्यः तेषां कर्माणि य तान् अनुगच्छन्ति | 14 तदनन्तरं निरीक्षमाणेन मया श्वेतवर्णो अको मेधो दृष्टस्तन्मेघाङ्गो ज्ञो मानवपुत्राङ्कितरस्ति तस्य शिरसि सुवर्णकिरीटं करे य तीक्ष्णं दानं तिष्ठति | 15 ततः परम् अन्य अको दूतो मन्दिरात् निर्गत्योच्चैःस्वरेण तं मेघाङ्गं सम्भाष्यावदत् त्वया दानं प्रसार्य शस्यच्छेदनं क्रियतां शस्यच्छेदनस्य समय उपस्थितो यतो मेदिन्याः शस्यानि परिपक्वानि | 16 ततस्तेन मेघाङ्गेन पृथिव्यां दानं प्रसार्य पृथिव्याः शस्यच्छेदनं कृतं | 17 अनन्तरम् अपर अको दूतः स्वर्गस्थमन्दिरात् निर्गतः सो ऽपि तीक्ष्णं दानं धारयति | 18 अपरम् अन्य अको दूतो वेदितो निर्गतः स वह्नेरधिपतिः स उच्चैःस्वरेण तं तीक्ष्णदानधारिणं सम्भाष्यावदत् त्वया स्वं तीक्ष्णं दानं प्रसार्य मेदिन्या द्राक्षागुच्छच्छेदनं क्रियतां यतस्तद्दलानि परिणतानि | 19 ततः स दूतः पृथिव्यां स्वदानं प्रसार्य पृथिव्या द्राक्षाङ्गलच्छेदनम् अकरोत् तद्दलानि येश्वरस्य क्रोधस्वरूपस्य मङ्गलुण्डस्य मध्यं निरक्षिपत् | 20 तद्गुण्डस्यदलानि य बहिर् मूर्द्धितानि ततः कुण्डमध्यात् निर्गतं रक्तं क्रोशशतपर्यन्तम् अश्वानां भलीनान् यावद् व्याप्नोत् |

15 ततः परम् अहं स्वर्गो ऽपरम् अकम् अद्भुतं मङ्गलं दृष्टवान् अर्थतो यैर् एण्डरीश्वरस्य कोपः समाप्तिं गमिष्यति तान् एण्डान् धारयन्तः सप्त दूता मया दृष्टाः | 2 वह्निमिभ्रितस्य कायमयस्य जलाशयस्याङ्कितरिपि दृष्टा ये य पशोस्तत्रप्रतिमायास्तन्नाम्नो ऽङ्कुस्य य प्रभूतवन्तस्ते तस्य कायमयजलाशयस्य तीरे तिष्ठन्त एश्वरीयवीणा धारयन्ति, 3 एश्वरदासस्य भूससो गीतं भेषशावकस्य य गीतं गायन्तो वदन्ति, यथा, सर्वशक्तिविशिष्टस्त्वं हे प्रभो परमेश्वर | त्वदीयसर्वकर्माणि मङ्गान्ति याद्भूतानि य | सर्वपुण्यवतां राजन् मार्गा न्याय्या ऋताश्च ते | 4 हे प्रभो नामधेयान्ते को न भीतिं गमिष्यति | को वा त्वदीयनाम्नश्च प्रशंसां न करिष्यति | केवलस्त्वं पवित्रो ऽसि सर्वज्ञतीयमानवाः | त्वाभेवाभिप्राणंस्वन्ति समागत्य त्वदन्तिकं | यस्मात्तव विचाराज्ञाः प्रादुर्भावं गताः किल | 5 तदनन्तरं मयि निरीक्षमाणो सति स्वर्गो साक्षात्वासास्य मन्दिरस्य द्वारं मुक्तं | 6 ये य सप्त दूताः सप्त एण्डान् धारयन्ति ते तस्मात् मन्दिरात् निरगच्छन् | तेषां परिच्छेदा निर्मलशुभ्रवर्णवस्त्रनिर्मिता वक्षांसि य सुवर्णशुभ्रवैर्विष्टितान्यासन् | 7 अपरं यतुर्णां प्राणिनाम् अकस्तेभ्यः सप्तदूतेभ्यः सप्तसुवर्णकंसान् अददात् | (aīṅ ḡ165) 8 अनन्तरम् एश्वरस्य तेजःप्रभावकारणात् मन्दिरं धूमेन परिपूर्णं तस्मात् तैः सप्तदूतैः सप्तएण्डानां समाप्तिं यावत् मन्दिरं केनापि प्रवेष्टुं नाशक्यत |

16 ततः परं मन्दिरात् तान् सप्तदूतान् सम्भाषमाणो अेष मङ्गारवो मयाश्रापि, यूयं गत्वा तेभ्यः सप्तकंसेभ्य एश्वरस्य क्रोधं पृथिव्यां स्थावयत | 2 ततः प्रथमो दूतो गत्वा स्वकंसे यधद् अविधत तत् पृथिव्याम् अस्त्वावयत् तस्मात् पशोः कलङ्कधारिणां तत्रप्रतिमापूजकानां मानवानां शरीरेषु व्याथाजनका दृष्टव्राणा अभवन् | 3 ततः परं द्वितीयो दूतः स्वकंसे यधद् अविधत तत् समुद्रे ऽस्त्वावयत् तेन स कुण्डपस्थशोणितश्च्युत्तवत् समुद्रे स्थिताश्च सर्वे प्राणिनो मृत्युं गताः | 4 अपरं तृतीयो दूतः स्वकंसे यधद् अविधत तत् सर्वं नदीषु जलप्रस्रवणेषु यास्त्वावयत् ततस्तानि रक्तमन्याभवन् | अपरं तोयानाम् अधिपस्य दूतस्य वागिणं मया श्रुता | 5 वर्तमानश्च भूतश्च भविष्यश्च परमेश्वरः | त्वमेव न्याय्यकारी यद् अतादृक् त्वं व्यचारयः | 6 भविष्यद्वादिसाधूनां रक्तं तैरेव पातितं | शोणितं त्वन्तु तेभ्यो ऽदास्तत्पानं तेषु युज्यते | 7 अनन्तरं वेदीतो भाषमाणस्य कस्यचिद् अयं रवो मया श्रुतः, हे परेश्वर सत्यं तत् हे सर्वशक्तिमन् प्रभो | सत्या न्याय्याश्च सर्वा हि विचाराज्ञास्त्वदीयकाः | 8 अनन्तरं यतुर्थो दूतः स्वकंसे यधद् अविधत तत् सर्वं सूर्यं ऽस्त्वावयत् तस्मै य वह्निना मानवान् एङ्गु सामर्थ्यम् अदायि | 9 तेन मनुष्या मङ्गतापेन तापितास्तेषां एण्डानाम् आधिपत्यविशिष्टस्येश्वरस्य नामानिन्दन् तत्रशंसार्थञ्च मनःपरिवर्तनं नादुर्वन् | 10 ततः परं पञ्चमो दूतः स्वकंसे यधद् अविधत तत् सर्वं पशोः सिंहासने ऽस्त्वावयत् तेन तस्य राष्ट्रं तिमिराच्छन्नम् अभवत् लोकाश्च वेदनाकारणात् स्वरसना अहंशयत | 11 स्वकीयव्यथाव्राणकारणास्य स्वर्गस्थम् अनिन्दन् स्वक्रियाभ्यश्च मनांसि न परावर्तयन् | 12 ततः परं षष्ठो दूतः स्वकंसे यधद्

अविधत् तत् सर्व्वं इराताभ्यो मडानदे उस्त्रायत् तेन सूर्य्योदयदिश आगमिष्यतां राज्ञां मार्गसुगमार्थं तस्य तोयानि पर्य्यशुष्यन् । 13 अनन्तरं नागस्य वदनात् पशो र्वदनात् मिथ्याभविष्यद्वादिनश्च वदनात् निर्गच्छन्तस्त्रयो उशुयय आत्मानो मया दृष्टस्ते माण्डूकाकारः । 14 त आश्रय्यर्कर्मकारिणो भूतानाम् आत्मानः सन्ति सर्व्वशक्तिमत ईश्वरस्य मडादिने येन युद्धेन भवितव्यं तद्दृते कृत्स्नजगतो राज्ञाः संग्रहीतुं तेषां सन्निधिं निर्गच्छन्ति । 15 अपरम् छिन्नाभाषया हर्मगिदोनामकरस्थने ते सङ्गृहीताः । 16 पश्यादं चैरवद् आगच्छामि यो जनः प्रबुद्धस्तिष्ठति यथा य नग्नः सन् न पर्य्यटति तस्य लज्जा य यथा दृश्या न भवति तथा स्ववासांसि रक्षति स धन्यः । 17 ततः परं सप्तमो दूतः स्वकंसे यधद् अविधत् तत् सर्व्वम् आकाशे उस्त्रायत् तेन स्वर्गायमन्दिभध्यस्थसिंहासनात् मडास्यो उयं निर्गतः समाप्तिरभवदिति । 18 तदनन्तरं तदितो रवाः स्तनितानि याभवन्, यस्मिन् काले य पृथिव्यां मनुष्याः सृष्टास्तम् आरभ्य यादृङ्गडाभूमिकम्भः कदापि नाभवत् तादृग् भूकम्पो ऽभवत् । 19 तदानीं मडानगरी त्रिषाण्डा जाता भिन्नजातीयानां नगराणि य न्यपतन् मडाभाबिल्लु येश्वरेण स्वकीयप्रयाण्डकोपमदिरापात्रदानार्थं संस्मृता । 20 द्वीपाश्च पलायिता गिरयश्चान्तर्हिताः । 21 गगनमाण्डलाय्य मनुष्याणाम् उपर्य्यङ्कैकद्रोणपरिमितशिलानां मडावृष्टिरभवत् तच्छिलावृष्टेः क्लेशात् मनुष्या ईश्वरम् अनिन्दम् यतस्तज्जगतः क्लेशो ऽतीव मडान् ।

17 तदनन्तरं तेषां सप्तकंसधारिणां सप्तदूतानाम् अेक आगत्य मां सम्भाष्यावदत्, अत्रागच्छ, भेदिन्या नरपतयो यथा वेश्यया साद्धं व्यभियारकर्म कृतवन्तः, 2 यस्या व्यभियारभेदेन य पृथिवीनिवासिनो मत्ता अभवन् तस्या बहुतोयेषूपविष्टाया मडावेश्याया एण्डम् अदं त्वां दर्शयामि । 3 ततो ऽडम् आत्मनाविष्टस्तेन दूतेन प्रान्तरं नीतस्त्र निन्दनामभिः परिपूर्णा सप्तशिरोभि ईशशृङ्गेश्च विशिष्टं सिन्दूरवर्णं पशुमुपविष्टा योषिटेका मया दृष्टा । 4 सा नारी कृष्णलोहितवर्णा सिन्दूरवर्णाञ्च परिच्छदं धारयति स्वर्गमणिमुक्तामिश्च विभूषितास्ति तस्याः करे घृणार्द्रव्यैः स्वव्यभियारजातमलैश्च परिपूर्णा अेकः सुवर्णमयः कंसो विधते । 5 तस्या भावे निगूढवाक्यमिदं पृथिवीस्थवेश्यानां घृण्यक्रियाणाञ्च माता मडाभाबिल्लिति नाम लिपितम् आस्ते । 6 मम दृष्टिगोचरस्या सा नारी पवित्रलोकानां रुधिरैः यीशोः साक्षिणां रुधिरैः य मत्तासीत् तस्या दर्शनात् ममातिशयम् आश्चर्य्यज्ञानं जातं । 7 ततः स दूतो माम् अवदत् कुतस्तवाश्चर्य्यज्ञानं जायते? अस्य योषितस्तद्वाङ्मनस्य सप्तशिरोभि ईशशृङ्गेश्च युक्तस्य पशोश्च निगूढभावम् अदं त्वां ज्ञापयामि । 8 त्वया दृष्टो ऽसौ पशुरासीत् नेदानीं वर्तते किन्तु रसातलात् तेनोदितव्यं विनाशश्च गन्तव्यः । ततो येषां नामानि जगतः सृष्टिकालम् आरभ्य ज्वपनुस्तके लिपितानि न विधन्ते ते पृथिवीनिवासिनो भूतम् अवर्तमानमुपस्थास्यन्तञ्च तं पशुं दृष्ट्वाश्चर्य्यं भंस्यन्ते । (Abyssos g12) 9 अत्र ज्ञानयुक्तया बुद्ध्या प्रकाशितव्यं । तानि सप्तशिरोसि तस्या योषित उपवेशनस्थानस्वरूपाः सप्तगिरयः सप्त राजानश्च सन्ति । 10 तेषां पञ्च पतिता अेकश्च वर्तमानः शेषश्चाध्यायनुपस्थितः स यदोपस्थास्यति तदापि तेनाव्यकालं स्थातव्यं । 11 यः पशुरासीत् किन्त्विदानीं न वर्तते स अेवाष्टमः, स सप्तानाम् अेको ऽस्ति विनाशं गमिष्यति य । 12 त्वया दृष्टानि ईशशृङ्गाण्यपि ईश राजानः सन्ति, अधापि तै राज्ञ्यं न प्राप्तं किन्तु मुहूर्तमेकं यावत् पशुना साद्धं ते राजान एव प्रभुत्वं प्राप्स्यन्ति । 13 त अेकमन्त्राणा भविष्यन्ति स्वकीयशक्तिप्रभावी पशवे दास्यन्ति य । 14 ते मेघशावकेन साद्धं योत्स्यन्ति, किन्तु मेघशावकस्तान् जेष्यति यतः स प्रभूनां प्रभू राज्ञां राजा यास्ति तस्य सङ्गिनो ऽप्याडूता अभिरुचिता विश्वास्याश्च । 15 अपरं स माम् अवदत् सा वेश्या यत्रोपविशति तानि तोयानि लोका जन्ता जातयो नानाभाषावादिनश्च सन्ति । 16 त्वया दृष्टानि ईश शृङ्गाणि पशुश्चमे तां वेश्याम् ऋतीधिष्यन्ते दीनां नगनाञ्च करिष्यन्ति तस्या मांसानि भोक्ष्यन्ते वह्निना तां दाडयिष्यन्ति य । 17 यत ईश्वरस्य वाक्यानि यावत् सिद्धिं न गमिष्यन्ति तावद् ईश्वरस्य मनोगतं साधयितुम् अेकां मन्त्राणां कृत्वा तस्मै पशवे स्वेषां राज्ञ्यं दातुञ्च तेषां मनांसीश्वरेण प्रवर्त्तितानि । 18 अपरं त्वया दृष्टा योषित् सा मडानगरी या पृथिव्या राज्ञाम् उपरि राजत्वं कुरुते ।

18 तदनन्तरं स्वर्गाद् अवरोडन् अपर अेको दूतो मया दृष्टः स मडापराकमविशिष्टस्तस्य तेजसा य पृथिवी दीप्ता । 2 स बलवता स्वरेण वायमिमाम् अधोपयत् पतिता पतिता मडाभाबिल्लु सा भूतानां वसतिः सर्व्वेषाम् अशुश्यात्मनां कारा सर्व्वेषाम् अशुशीनां घृणयानाञ्च पक्षिणां पिञ्जरश्चाभवत् । 3 यतः सर्व्वजातीयस्तस्या व्यभियारजातां कोपमदिरां पीतवन्तः पृथिव्या राजानश्च तथा सड व्यभियारं कृतवन्तः पृथिव्या वणिजश्च तस्याः सुभभोगभाडुल्याद् घनाढ्यतां गतवन्तः । 4 ततः परं स्वर्गात् मयापर अेष रवः श्रुतः, डे मम प्रजाः, यूयं यत् तस्याः पापानाम् अंशिनो न भवत तस्या एण्डैश्च एण्डयुक्ता न भवत तदर्थं ततो निर्गच्छत । 5 यतस्तस्याः पापानि गगनस्पर्शान्यभवन् तस्या अधर्मक्रियाश्चेश्वरेण संस्मृताः । 6 परान् प्रति तथा यद्द्व व्यवहृतं तद्वत् तां प्रति व्यवहरत, तस्याः कर्मणां द्विगुणङ्गलानि तस्यै दत्, यस्मिन्

कसे सा परान् मधम् अपाययत् तमेव तस्याः पानार्थं द्विगुणमधेन पूरयत् | 7 तथा यात्मश्लाघा यश्च सुभभोगः कृतस्तयो द्विगुणौ यातनाशोकी तस्यै दत्त, यतः सा स्वकीयान्तःकरणे वदति, राज्ञीवद् उपविष्टां नानाथा न य शोकवित् | 8 तस्माद् दैवस्य अकस्मिन् मारीदृर्बिभक्षशोयनैः, सा समाप्नोष्यते नारी ध्यक्ष्यते वक्त्रिणा य सा; यद् वियाराधिपस्तस्या बलवान् प्रभुरीश्वरः, 9 व्यभिचारस्तया सार्द्धं सुभभोगश्च यैः कृतः, ते सर्व्यं अेव राजानस्तदाद्यधूमदर्शनात्, प्ररोटिष्यन्ति वक्षांसि याडनिष्यन्ति बाडुभिः | 10 तस्यास्तै यातनाभीते दूरे स्थित्वेदमुच्यते, डा डा बाबिल् मडास्थान डा प्रभावान्विते पुरि, अकस्मिन् आगता दएडे वियाराडा त्वदीयका | 11 मेदिन्या वणिजश्च तस्याः कृते रुदन्ति शोयन्ति य यतस्तेषां पाण्यद्रव्याणि केनापि न क्रीयन्ते | 12 इतः सुवार्णोप्यमणिमुक्ताः सूक्ष्मवस्त्राणि कृषणलोहितवासांसि पट्टवस्त्राणि सिन्दूरवार्णवासांसि यन्मनादिकाष्ठाणि गजदन्तेन मडार्धकाष्ठेन पित्तललोड्ढाभ्यां भर्भरप्रस्तरेश वा निर्मितानि सर्व्यविधयात्राणि 13 त्वगेला धूपः सुगन्धिद्रव्यं गन्धरसो द्राक्षारसस्तैवं शस्ययूर्णां गोधूमो गावो भेषा अश्वया रथा दासेया मनुष्यप्राणश्रौतानि पाण्यद्रव्याणि केनापि न क्रीयन्ते | 14 तव मनोडबिलाषस्य इलानां समयो गतः, त्वत्तो दूरीकृतं यधत् शोभनं भूषणं तव, कदायन तद्दुदेशो न पुन लष्यते त्वया | 15 तद्विडेतारो ये वणिजस्तया धनिनो जातास्ते तस्या यातनाया भयाद् दूरे तिष्ठन्तो रोटिष्यन्ति शोयन्तश्चेद गटिष्यन्ति 16 डा डा मडापुरि, त्वं सूक्ष्मवस्त्रैः कृषणलोहितवस्त्रैः सिन्दूरवार्णवासांभिश्राय्छादिता स्वार्णमणिमुक्ताभिरलङ्कृता यासीः, 17 किन्वेकस्मिन् दएडे सा मडासम्पद् लुप्ता | अपरं पोतानां कर्णधाराः समूडलोका नाविकाः समुद्रव्यवसायिनश्च सर्व्ये 18 दूरे तिष्ठन्तस्तस्या दाडस्य धूमं निरीक्षमाणा उच्यैःस्वरेण वदन्ति तस्या मडानगर्याः किं तुल्यं? 19 अपरं स्वशिरःसु मृत्तिकां निक्षिप्य ते रुदन्तः शोयन्तश्चोच्यैःस्वरेणोदं वदन्ति डा डा यस्या मडापुर्यां बाडुल्यधनकारणात्, सम्पत्तिः सञ्चिता सर्व्यैः सामुद्रपोतनायकैः, अकस्मिन्नेव दएडे सा सम्भूषोच्छिन्नतां गता | 20 डे स्वर्गवासिनः सर्व्ये पवित्राः प्रेरिताश्च डे | डे भाविवादिनो यूयं कृते तस्याः प्रदर्षत | युष्माकं यत् तथा सार्द्धं यो विवाडः पुराभवत् | दएडे समुचितं तस्य तस्यै व्यतरदीश्वरः | 21 अनन्तरम् अेको बलवान् दूतो बृहत्पेषणीप्रस्तरतुल्यं पाषाणमेकं गृहीत्वा समुद्रे निक्षिप्य कथितवान्, ददृग्बलप्रकाशेन बाबिल् मडानगरी निपातयिष्यते ततस्तस्या उद्देशः पुन न लष्यते | 22 वल्लकीवादिनां शब्दं पुन न श्रोष्यते त्वयि | गाथाकानाञ्च शब्दो वा वंशीतुर्वादिवादिनां | शिल्पकर्मकरः को ऽपि पुन न द्रक्ष्यते त्वयि | पेषणीप्रस्तरध्वानः पुन न श्रोष्यते त्वयि | 23 दीपस्यापि प्रभा तद्गतं पुन न द्रक्ष्यते त्वयि | न कन्यावरयोः शब्दः पुनः संश्रोष्यते त्वयि | यस्मान्मुष्याः पृथिव्या ये वणिजस्तेऽभवन् तव | यस्माच्च जातयः सर्व्या भोडितास्तव मायया | 24 भाविवादिपवित्राणां यावन्तश्च डता भुवि | सर्व्येषां शोणितं तेषां प्राप्तं सर्व्यं तवान्तरे | |

19 ततः परं स्वर्गस्थानां मडाजनताया मडाशब्दो ऽयं मया श्रुतः, ब्रूत परेश्वरं धन्यम् अस्मदीयो य ईश्वरः | तस्याभवत् परित्राणां प्रभावश्च पराङ्कमः | 2 वियाराडाश्च तस्यैव सत्या न्याय्या भवन्ति य | या स्ववेश्याक्रियाभिश्च व्यकरोत् कृन्तमेदिनीं | तां स दएडेतवान् वेश्यां तस्याश्च करतस्तथा | शोणितस्य स्वदासानां संशोधं स गृहीतवान् | | 3 पुनरपि तैरिदमुक्तं यथा, ब्रूत परेश्वरं धन्यं यन्निव्यं नित्यमेव य | तस्या दाडस्य धूमो ऽसौ दिशामूर्ध्वमुद्येष्यति | | (aigōn g165) 4 ततः परं यतुर्व्यंशित्प्राचीनाश्रतवारः प्राणिनश्च प्राणिपत्य सिंहासनोपविष्टम् ईश्वरं प्राणभ्यावदन्, तथास्तु परमेशश्च सर्व्यैरेव प्रशस्यतां | | 5 अनन्तरं सिंहासनमध्याद् अेष रवो निर्गतो, यथा, डे ईश्वरस्य दासेयास्तद्दस्ताः सकला नराः | यूयं क्षुद्रा मडान्तश्च प्रशंसत व ईश्वरं | | 6 ततः परं मडाजनतायाः शब्द ईव बहुतोयानाञ्च शब्द ईव गृतरस्तनितानाञ्च शब्द ईव शब्दो ऽयं मया श्रुतः, ब्रूत परेश्वरं धन्यं राजत्वं प्राप्तवान् यतः | स परमेश्वरो ऽस्माकं यः सर्व्यशक्तिमान् प्रभुः | 7 कीर्त्यामः स्तवं तस्य हृष्टाश्रोत्वलासिता वयं | यन्मेषशावकस्यैव विवाडसमयो ऽभवत् | वागदन्ता याभवत् तस्मै या कन्या सा सुसञ्जिता | 8 परिधानाय तस्यै य दत्तः शुभ्रः सुयेलकः | | 9 स सुयेलकः पवित्रलोडानां पुण्यानि | ततः स माम् उक्तवान् त्वमिदं लिभ भेषशावकस्य विवाडभोज्याय ये निमन्त्रितास्ते धन्या एति | पुनरपि माम् अवदत्, धमानीश्वरस्य सत्यानि वाक्यानि | 10 अनन्तरं अडं तस्य यरण्योरन्तिके निपत्य तं प्राणन्तुमुधतः | ततः स माम् उक्तवान् सावधानस्तिष्ठ मैवं कुरु यीशोः साक्ष्यविशिष्टैस्तव भ्रातृभिस्त्वया य सडदासो ऽडं | ईश्वरमेव प्राणम यस्माद् यीशोः साक्ष्यं भविष्यद्दाक्यस्य सारं | 11 अनन्तरं मया मुक्तः स्वर्गो दृष्टः, अेकः श्वेतवार्णो ऽश्वो ऽपि दृष्टस्तदाडुडो जनो विश्वास्यः सत्यमयश्चेति नाम्ना ष्यातः स याथाथर्थेन वियारं युद्धञ्च करोति | 12 तस्य नेत्रे ऽग्निशिभातुल्ये शिरसि य बाडुकिरीटानि विधन्ते तत्र तस्य नाम लिपितमस्ति तमेव विना नापरः को ऽपि तन्नाम जानाति | 13 स रुधिरमग्नेन परिच्छेदनाय्छादित ईश्वरवाड एति नाम्नाभिधीयते य | 14 अपरं स्वर्गस्थसैन्यानि श्वेताश्वाडुडानि परिहितनिर्भलश्वेतसूक्ष्मवस्त्राणि य भून्वा तमनुगच्छन्ति | 15 तस्य वक्त्राद् अेकस्तीक्ष्णः भङ्गो निर्गच्छति तेन भङ्गेन सर्व्यजातीयास्तेनाघातितव्याः स य लौडदएडेन तान् यारयिष्यति सर्व्यशक्तिमत

ईश्वरस्य प्रयाएडकोपरसोत्पाएडद्राक्षाकुएडे यधत् तिष्ठति तत् सर्व्वं स अवेव पदाब्ध्यां पिनष्टि | 16 अपरं तस्य परिच्छेद उरसि य राज्ञां राज्ञा प्रभूनां प्रभुभ्योति नाम निभितमस्ति | 17 अनन्तरं सूर्य्यं तिष्ठन् अको दूतो मया दृष्टः, आकाशमध्य उडुडियमानान् सर्व्वान् पक्षिणः प्रति स उच्चैःस्वरेणोदं घोषयति, अत्रागच्छत | 18 ईश्वरस्य मडालोभ्ये मिलत, राज्ञां कव्याणि सेनापतीनां कव्याणि वीराणां कव्याण्यश्वानां तदाडुडानाञ्च कव्याणि दासमुक्तानां क्षुद्रमडलां सर्व्वेषामेव कव्याणि य युष्माभिर्भक्षितव्यानि | 19 ततः परं तेनाश्वान्दृष्टेन तदीयसैन्यैश्च सार्द्धं युद्धं कर्तुं स पशुः पृथिव्या राजानस्तेषां सैन्यानि य समागच्छन्तीति मया दृष्टं | 20 ततः स पशु धृतो यश्च मिथ्याभविष्यद्भक्ता तस्यान्तिके चित्रकर्माणि कुर्वन् तैरेव पशवद्भृधारिणस्तत्प्रतिमापूजकांश्च भ्रमितवान् सो ऽपि तेन सार्द्धं धृतः | तौ य वह्निगन्धकज्वलितरुहे ज्वन्तौ निक्षिप्तौ | (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 अवशिष्टाश्च तस्याश्वान्दृष्टस्य वक्रनिर्गतभङ्गेन उताः, तेषां कव्यैश्च पक्षिणः सर्व्वं तृप्तिं गताः |

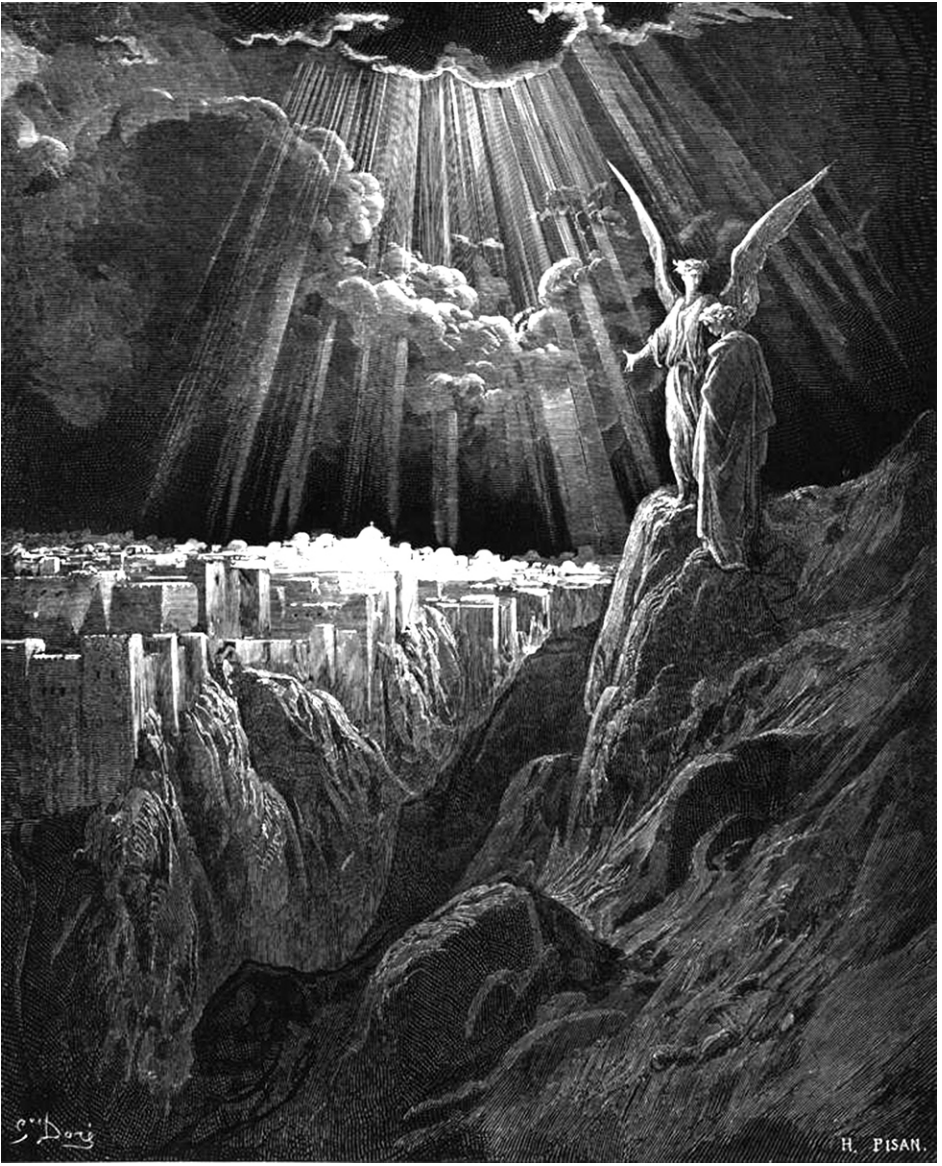
20 ततः परं स्वर्गाद् अवरोहन् अको दूतो मया दृष्टस्तस्य करे रमातलस्य कुञ्जिका मडाशूडुभलञ्चैकं तिष्ठतः | (Abyssos g12) 2 अपरं नापो ऽर्थतः यो वृद्धः सर्पो ऽपवाएकः शयतानश्चास्ति तमेव धृत्वा वर्षसडसं यावद् बद्धवान् | 3 अपरं रसातले तं निक्षिप्य तदुपरि द्वारं रुद्ध्वा मुद्राङ्कितवान् यस्मात् तद् वर्षसडसं यावत् सम्पूर्णं न भवेत् तावद् भिन्नातीयास्तेन पुनर्न भ्रमितव्याः | ततः परम् अल्पकालार्थं तस्य मोचनेन भवितव्यं | (Abyssos g12) 4 अनन्तरं मया सिंहासनानि दृष्टानि तत्र ये जना उपाविशन् तेभ्यो विचारमारो ऽदीयत; अनन्तरं यीशोः साक्ष्यस्य कारणाद् ईश्वरवाक्यस्य कारणाच्च येषां शिरश्छेदनं कृतं पशोस्तदीयप्रतिमाया वा पूजा यैर्न कृता भाले करे वा कलङ्को ऽपि न धृतस्तेषाम् आत्मानो ऽपि मया दृष्टाः, ते प्राप्तज्वनान्स्तरुषसडसं यावत् प्रीष्टेन सार्द्धं राजत्वमकुर्वन् | 5 किन्त्ववशिष्टा मृतजनान्स्तरस्य वर्षसडस्य समाप्तेः पूर्वं ज्वनं न प्रापन् | 6 अेषा प्रथमोत्थितिः | यः कश्चित् प्रथमाया उन्वितेरंशी स धन्यः पवित्रश्च | तेषु द्वितीयमृत्योः को ऽप्यधिकारो नास्ति त ईश्वरस्य श्रीष्टस्य य याजका भविष्यन्ति वर्षसडसं यावत् तेन सड राजत्वं करिष्यन्ति य | 7 वर्षसडसे समाप्ते शयतानः स्वकारातो मोक्ष्यते | 8 ततः स पृथिव्याश्चतुर्दिक्षु स्थितान् सर्व्वजातीयान् विशेषतो जूजाभ्यान् माजूजाभ्यांश्च सामुद्रसिकतावद् बहुसंभ्यजान् जनान् भ्रमयित्वा युद्धार्थं संगृहीतुं निर्गमिष्यति | 9 ततस्ते मेदिन्याः प्रस्थेनागत्य पवित्रलोकानां दुर्गं प्रियतमां नगरीञ्च वेष्टितवन्तः किन्वीश्वरेण निक्षिप्तो ऽन्निराकाशात् पतित्वा तान् भ्राष्टितवान् | 10 तेषां भ्रमयिता य शयतानो वह्निगन्धकयोर्हृदे ऽर्थतः पशु मिथ्याभविष्यद्वाही य यत्र तिष्ठतस्त्रैव निक्षिप्तः, तत्रान्तकालं यावत् ते दिवानिशं यातान् भोक्ष्यन्ते | (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 ततः शुक्लम् अकं मडासिंहासनं मया दृष्टं तदुपविष्टो ऽपि दृष्टस्तस्य वदन्तिकाद् भूनाभोमएडले पलायेतां पुनस्ताब्ध्यां स्थानं न लब्धं | 12 अपरं क्षुद्रा मडान्तश्च सर्व्वं मृता मया दृष्टाः, ते सिंहासनस्यान्तिके ऽतिष्ठन् ग्रन्थाश्च व्यस्तीर्यन्त ज्वनपुस्तकाभ्यम् अपरम् अकं पुस्तकमपि विस्तीर्णां | तत्र ग्रन्थेषु यधत् लिभितं तस्मात् मृतानाम् अकैकस्य स्वकियानुयायी विचारः कृतः | 13 तदानीं समुद्रोऽयं स्वान्तरस्था मृतजनाः समर्पिताः, मृत्युपरलोकानामपि स्वान्तरस्था मृतजनाः समर्पिताः, तेषाञ्चैकैकस्य स्वकियानुयायी विचारः कृतः | (Hadēs g86) 14 अपरं मृत्युपरलोकौ वह्निरुहे निक्षिप्तौ, अेष अवे द्वितीयो मृत्युः | (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 यस्य कस्यचित् नाम ज्वनपुस्तके लिभितं नाविधत स अवे तस्मिन् वह्निरुहे न्यक्षिप्यत | (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 अनन्तरं नवीनम् आकाशमएडलं नवीना पृथिवी य मया दृष्टे यतः प्रथमम् आकाशमएडलं प्रथमा पृथिवी य लोपं गते समुद्रो ऽपि ततः परं न विधते | 2 अपरं स्वर्गाद् अवरोहन्ती पवित्रा नगरी, अर्थतो नवीना थिडुशालमपुरी मया दृष्टा, सा वराय विभूषिता कन्येव सुसज्जितासीत् | 3 अनन्तरं स्वर्गाद् अेष मडारवो मया श्रुतः पश्यायं मानवैः सार्द्धम् ईश्वरस्यावासः, स तैः सार्द्धं वत्स्यति ते य तस्य प्रजा भविष्यन्ति, ईश्वरश्च स्वयं तेषाम् ईश्वरो भूत्वा तैः सार्द्धं स्थास्यति | 4 तेषां नेत्रेभ्यश्चाश्रूणि सर्व्वाणीश्वरेण प्रमाक्ष्यन्ते मृत्युरपि पुनर्न भविष्यति शोकविलापकलेशा अपि पुनर्न भविष्यन्ति, यतः प्रथमानि सर्व्वाणि व्यतीतिनि | 5 अपरं सिंहासनोपविष्टो जनोऽवदत् पश्याडं सर्व्वाणि नूतनीकरोमि | पुनरवदत् लिभ यत एभानि वाक्यानि सत्यानि विश्वास्यानि य सन्ति | 6 पन मांम अवदत् समाप्तं, अडं कः क्षश्च, अडम् आदिरन्तश्च यः पिपासति तस्मा अडं ज्वनदायिप्रस्रवणस्य तोयं विनामूयं दास्यामि | 7 यो जयति स सर्व्वेषाम् अधिकारी भविष्यति, अडञ्च तस्येश्वरो भविष्यामि स य मम पुत्रो भविष्यति | 8 किन्तु भीतानाम् अविश्वासिनां धृश्यानां नरहन्तृणां वेश्यागामिनां भोडकानां देवपूजकानां सर्व्वेषाम् अनृतवादिनाञ्चांशो वह्निगन्धकज्वलितरुहे भविष्यति, अेष अवे द्वितीयो मृत्युः | (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 अनन्तरं शेषसप्तएडैः परिपूर्णाः सप्त कंसा येषां सप्तदूतानां करेष्यासन् तेषामेक आगत्य मां सम्भाष्यावदत्, आगच्छाडं तां कन्याम् अर्थतो

मेषशावकस्य भाविभाष्यां त्वां दर्शयामि | 10 ततः स आत्माविष्टं माम् अत्युच्यं महापर्वतमैकं नीत्वेश्वरस्य सन्निधितः स्वर्गाद् अवरोहन्ती
 यिज्ञशालामाभ्यां पवित्रां नगरीं दर्शितवान् | 11 सा एश्वरीयप्रतापविशिष्टा तस्यास्तेजो महाघरत्नवद् अर्थतः सूर्यकान्तमणिजेतुस्तुल्यं | 12
 तस्याः प्राचीरं बृहद् उच्यते तत्र द्वादश गोपुराणि सन्ति तद्गोपुरोपरि द्वादश स्वर्गदूता विद्यन्ते तत्र य द्वादश नामान्यर्थत एवावेलीयानां
 द्वादशवंशानां नामानि लिखितानि | 13 पूर्वदिशि त्रीणि गोपुराणि उत्तरदिशि त्रीणि गोपुराणि दक्षिणदिशि त्रीणि गोपुराणि पश्चिमदिशि य
 त्रीणि गोपुराणि सन्ति | 14 नगर्याः प्राचीरस्य द्वादश मूलानि सन्ति तत्र मेषाशावकस्य द्वादशप्रेरितानां द्वादश नामानि लिखितानि | 15 अनरं
 नगर्यास्तदीयगोपुराणां तत्राचीरस्य य मापनार्थं मया सम्भाषमाणस्य दूतस्य करे स्वर्गमय अेकः परिमाणेण एव आसीत् | 16 नगर्या
 आकृतिश्चतुरस्रा तस्या दैर्घ्यप्रस्थे समे | ततः परं स तेग परिमाणेण एव तां नगरीं परिमितवान् तस्याः परिमाणं द्वादशसहस्रनल्पाः |
 तस्या दैर्घ्यं प्रस्थम् उच्यते च समानानि | 17 अपरं स तस्याः प्राचीरं परिमितवान् तस्य मानवास्यार्थतो दूतस्य परिमाणानुसारतस्तत्
 यत्तुभ्रत्वारिशदधिकशततस्तपरिमितं | 18 तस्य प्राचीरस्य निर्मितः सूर्यकान्तमणिभिर्नगरी य निर्मलकायतुल्येन शुद्धसुवर्णेन निर्मिता |
 19 नगर्याः प्राचीरस्य मूलानि य सर्वविधमहाधर्ममणिभिर्भूषितानि | तेषां प्रथमं भित्तिमूलं सूर्यकान्तस्य, द्वितीयं नीलस्य, तृतीयं ताम्रमणोः,
 यतुर्थं भरतस्य, 20 पञ्चमं वैदूर्यस्य, षष्ठं शोणितस्य, सप्तमं यन्द्रकान्तस्य, अष्टमं गोमेदस्य, नवमं पद्मरागस्य, दशमं लशूनीयस्य,
 अेकादशं चेरेशस्य, द्वादशं मर्तीश्वरस्य अस्ति | 21 द्वादशगोपुराणि द्वादशमुक्ताभिर्निर्मितानि, अेकैकं गोपुरम् अेकैकया मुक्तया कृतं नगर्या
 महाभार्गाश्रयच्छकायवत् निर्मलसुवर्णेन निर्मितं | 22 तस्या अन्तर अेकमपि मन्दिरं मया न दृष्टं सतः सर्वशक्तिमान् प्रभुः परमेश्वरो
 मेषशावकश्च स्वयं तस्य मन्दिरं | 23 तस्यै नगर्यै दीप्तिदानार्थं सूर्यायन्द्रमसोः प्रयोजनं नास्ति यत एश्वरस्य प्रतापस्तां दीपयति मेषशावकश्च
 तस्या ज्योतिरस्ति | 24 परित्राणप्रान्तलोकनिवडाश्च तस्या आलोकै गमनागमने कुर्वन्ति पृथिव्या राजानश्च स्वकीयं प्रतापं गौरवञ्च तन्मध्यम्
 आनयन्ति | 25 तस्या द्वाराणि दिवा कदापि न रोत्यन्ते निशापि तत्र न भविष्यति | 26 सर्वजतीनां गौरवप्रतापौ तन्मध्यम् आनेष्येते | 27
 परन्वपवित्रं घृण्यकृद् अनूकृद् वा किमपि तन्मध्यं न प्रवेक्ष्यति मेषशावकस्य ज्वनपुस्तके येषां नामानि लिखितानि केवलं त अेव प्रवेक्ष्यन्ति |

22 अनन्तरं स स्फटिकवत् निर्मलम् अमृततोयस्य स्रोतो माम् अउर्शयत् तद् एश्वरस्य मेषशावकस्य य सिंहासनात् निर्गच्छति |
 2 नगर्यां मार्गमध्ये तस्या नधाः पार्श्वयोरमृतवृक्षा विद्यन्ते तेषां द्वादशइलानि भवन्ति, अेकैको वृक्षः प्रतिमासं स्वइलं इलति
 तद्दक्षपत्राणि यान्यज्जातीयानाम् आरोग्यजनकानि | 3 अपरं किमपि शापग्रस्तं पुन न भविष्यति तस्या मध्य एश्वरस्य मेषशावकस्य
 य सिंहासनं स्थास्यति तस्य दासाश्च तं सेविष्यन्ते | 4 तस्य वदनदर्शनं प्राप्स्यन्ति त्वालेषु य तस्य नाम लिखितं भविष्यति | 5 तदानीं
 रात्रिः पुन न भविष्यति यतः प्रभुः परमेश्वरस्तां दीपयिष्यति ते यानन्तकालं यावद् राज्यत्वं करिष्यन्ते | (a10n g165) 6 अनन्तरं स
 माम् अवदत्, वाक्यानीमानि विश्वास्यानि सत्यानि य, अयिराद् यैर्भवितव्यं तानि स्वदासान् ज्ञापयितुं पवित्रभविष्यद्वादिनां प्रभुः
 परमेश्वरः स्वदूतं प्रेषितवान् | 7 पश्यादं तूर्णम् आगच्छामि, अेतद्ग्रन्थस्य भविष्यद्वाक्यानि यः पालयति स अेव धन्यः | 8 योऽनलम्
 अेतानि श्रुतवान् दृष्ट्वांश्चास्मि श्रुत्वा दृष्ट्वा य तद्दर्शकदूतस्य प्रणामार्थं तय्यररायोरन्तिकेऽपतं | 9 ततः स माम् अवदत् सावधानो भव
 मैवं कुरु, त्वया तव भ्रातृभिर्भविष्यद्वादिभिरेतद्ग्रन्थस्थावाक्यपालनकारिभिश्च सहसासोऽहं | त्वम् एश्वरं प्रणम | 10 स पुन मां
 अवदत्, अेतद्ग्रन्थस्थभविष्यद्वाक्यानि त्वया न मुद्राङ्कयितव्यानि यतः समथो निकटवर्ती | 11 अधर्मायार एतः परमध्यधर्मम् आचरतु,
 अमेध्यायार एतः परमध्यधर्मम् आचरतु धर्मायार एतः परमपि धर्मम् आचरतु पवित्रायारश्चेतः परमपि पवित्रम् आचरतु | 12 पश्यादं
 तूर्णम् आगच्छामि, अेकैकस्मै स्वकियानुयायिइलदानार्थं मद्गतव्यइलं मम समवर्ति | 13 अहं कः क्षत्र प्रथमः शेषश्चादिरन्तश्च | 14
 अमुतवृक्षस्याधिकारप्राप्त्यर्थं द्वारैर्नगरप्रवेशार्थञ्च ये तस्याज्ञाः पालयन्ति त अेव धन्याः | 15 कुक्कुरैर्भायाविभिः पुङ्गामिभिर्नरैः नृभिः
 ईवाच्यैः सर्वैरनृते प्रीयमाणैरनृतायारिभिश्च भलिः स्थातव्यं | 16 माएदलीषु युष्मभ्यमेतेषां साक्ष्यदानार्थं यीशुरदं स्वदूतं प्रेषितवान्, अहमेव
 दायूदो मूलं वंशश्च, अहं तेजोमयप्रभातीयतारास्वः | 17 आत्मा कन्या य कथयतः, त्वयागम्यतां | श्रोतापि वदतु, आगम्यतामिति | यश्च
 तृषार्तः स आगच्छतु यश्चेच्छति स विना मूल्यं ज्वनदायि जलं गृह्णातु | 18 यः कश्चिद् अेतद्ग्रन्थस्थभविष्यद्वाक्यानि शृणोति तस्मा अहं
 साक्ष्यमिदं ददामि, कश्चिद् यधपरं किमप्येतेषु योजयति तर्हीश्वरोग्रन्थेऽस्मिन् लिखितान् एवान् तस्मिन्नेव योजयिष्यति | 19 यदि य कश्चिद्
 अेतद्ग्रन्थस्थभविष्यद्वाक्येभ्यः किमप्यपडरति तर्हीश्वरो ग्रन्थेऽस्मिन् लिखितात् ज्वनवृक्षात् पवित्रनगराय्य तस्यांशमपडरिष्यति | 20

अेतत् साक्ष्यं यो ददाति स अेव वक्ति सत्यम् अहं तूर्णम् आगच्छामि | तथास्तु | प्रभो यीशो, आगम्यतां भवता | 21 अस्माकं प्रभो
यीशुध्रीष्टस्यानुग्रहः सर्वेषु युष्मासु वर्त्ततां | आमेन् |

अपरं स्वर्गाद् अवरोहन्ती पवित्रा नगरी, अर्थतो नवीना विज्ञानमपुरी मया दृष्टा, सा वराय विभूषिता कन्येव सुसज्जितासीत्
अनन्तरं स्वर्गाद् अेष महारवो मया श्रुतः पश्यायं मानवैः साद्धं ईश्वरस्यावासः, स तैः साद्धं वत्स्यति ते य तस्य प्रजा भविष्यन्ति,
ईश्वरश्च स्वयं तेषाम् ईश्वरो भूत्वा तैः साद्धं स्थास्यति
प्रकाशितं 21:2-3

રીડરની માર્ગદર્શિકા

ગુજરાતી at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

ગ્લોસરી

ગુજરાતી at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

ગ્લોસરી +

AionianBible.org/Bibles/Sanskrit---Gujarati-Script/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

લૂકઃ 8:31
રોમિણઃ 10:7
પ્રકાશિતં 9:1
પ્રકાશિતં 9:2
પ્રકાશિતં 9:11
પ્રકાશિતં 11:7
પ્રકાશિતં 17:8
પ્રકાશિતં 20:1
પ્રકાશિતં 20:3

aidios

રોમિણઃ 1:20
થિહૂદાઃ 1:6

aiōn

મથિઃ 12:32
મથિઃ 13:22
મથિઃ 13:39
મથિઃ 13:40
મથિઃ 13:49
મથિઃ 21:19
મથિઃ 24:3
મથિઃ 28:20
માર્કઃ 3:29
માર્કઃ 4:19*
માર્કઃ 10:30
માર્કઃ 11:14
લૂકઃ 1:33
લૂકઃ 1:55*
લૂકઃ 1:70*
લૂકઃ 16:8
લૂકઃ 18:30
લૂકઃ 20:34
લૂકઃ 20:35
યોહનઃ 4:14
યોહનઃ 6:51
યોહનઃ 6:58
યોહનઃ 8:35
યોહનઃ 8:51
યોહનઃ 8:52
યોહનઃ 9:32
યોહનઃ 10:28
યોહનઃ 11:26
યોહનઃ 12:34
યોહનઃ 13:8
યોહનઃ 14:16

પ્રેરિતાઃ 3:21
પ્રેરિતાઃ 15:18
રોમિણઃ 1:25*
રોમિણઃ 9:5
રોમિણઃ 11:36
રોમિણઃ 12:2
રોમિણઃ 16:27
૧ કરિન્થિયઃ 1:20
૧ કરિન્થિયઃ 2:6
૧ કરિન્થિયઃ 2:7
૧ કરિન્થિયઃ 2:8
૧ કરિન્થિયઃ 3:18
૧ કરિન્થિયઃ 8:13
૧ કરિન્થિયઃ 10:11
૨ કરિન્થિયઃ 4:4
૨ કરિન્થિયઃ 9:9
૨ કરિન્થિયઃ 11:31
ગાલાતિનઃ 1:4
ગાલાતિનઃ 1:5
ઇફિષિણઃ 1:21
ઇફિષિણઃ 2:2*
ઇફિષિણઃ 2:7
ઇફિષિણઃ 3:9
ઇફિષિણઃ 3:11*
ઇફિષિણઃ 3:21
ઇફિષિણઃ 6:12
ફિલિપ્પિનઃ 4:20
ક્લસિનઃ 1:26
૧ તીમથિયઃ 1:17
૧ તીમથિયઃ 6:17
૨ તીમથિયઃ 4:10
૨ તીમથિયઃ 4:18
તીતઃ 2:12
ઇબ્રિણઃ 1:2
ઇબ્રિણઃ 1:8
ઇબ્રિણઃ 5:6
ઇબ્રિણઃ 6:5
ઇબ્રિણઃ 6:20
ઇબ્રિણઃ 7:17
ઇબ્રિણઃ 7:21*
ઇબ્રિણઃ 7:24
ઇબ્રિણઃ 7:28
ઇબ્રિણઃ 9:26
ઇબ્રિણઃ 11:3
ઇબ્રિણઃ 13:8
ઇબ્રિણઃ 13:21
૧ પિતરઃ 1:23

૧ પિતરઃ 1:25
૧ પિતરઃ 4:11
૧ પિતરઃ 5:11
૨ પિતરઃ 3:18
૧ યોહનઃ 2:17
૨ યોહનઃ 1:2
થિહૂદાઃ 1:13
થિહૂદાઃ 1:25
પ્રકાશિતં 1:6
પ્રકાશિતં 1:18
પ્રકાશિતં 4:9
પ્રકાશિતં 4:10
પ્રકાશિતં 5:13
પ્રકાશિતં 7:12
પ્રકાશિતં 10:6
પ્રકાશિતં 11:15
પ્રકાશિતં 14:11
પ્રકાશિતં 15:7
પ્રકાશિતં 19:3
પ્રકાશિતં 20:10
પ્રકાશિતં 22:5

aiōnios

મથિઃ 18:8
મથિઃ 19:16
મથિઃ 19:29
મથિઃ 25:41
મથિઃ 25:46
માર્કઃ 3:29
માર્કઃ 10:17
માર્કઃ 10:30
લૂકઃ 10:25
લૂકઃ 16:9
લૂકઃ 18:18
લૂકઃ 18:30
યોહનઃ 3:15
યોહનઃ 3:16
યોહનઃ 3:36
યોહનઃ 4:14
યોહનઃ 4:36
યોહનઃ 5:24
યોહનઃ 5:39
યોહનઃ 6:27
યોહનઃ 6:40
યોહનઃ 6:47
યોહનઃ 6:54
યોહનઃ 6:68

योडनः 10:28
 योडनः 12:25
 योडनः 12:50
 योडनः 17:2
 योडनः 17:3
 प्रेरिताः 13:46
 प्रेरिताः 13:48
 रोमिणः 2:7
 रोमिणः 5:21
 रोमिणः 6:22
 रोमिणः 6:23
 रोमिणः 6:25
 रोमिणः 16:26
 रोमिणः 16:26
 २ करिन्धिनः 4:17
 २ करिन्धिनः 4:18
 २ करिन्धिनः 5:1
 गालातिनः 6:8
 २ थिषलनीकिनः 1:9
 २ थिषलनीकिनः 2:16
 १ तीमथियः 1:16
 १ तीमथियः 6:12
 १ तीमथियः 6:16
 २ तीमथियः 1:9
 २ तीमथियः 2:10
 तीतः 1:2*
 तीतः 3:7
 द्विलोभोनः 1:15
 एब्रिणः 5:9
 एब्रिणः 6:2
 एब्रिणः 9:12
 एब्रिणः 9:14
 एब्रिणः 9:15
 एब्रिणः 13:20
 १ पितरः 5:10
 २ पितरः 1:11
 १ योडनः 1:2
 १ योडनः 2:25
 १ योडनः 3:15
 १ योडनः 5:11
 १ योडनः 5:13
 १ योडनः 5:20
 थिडूटः 1:7
 थिडूटः 1:21
 प्रकाशितं 14:6

eleēsē

रोमिणः 11:32

Geenna

मथिः 5:22
 मथिः 5:29
 मथिः 5:30
 मथिः 10:28
 मथिः 18:9
 मथिः 23:15
 मथिः 23:33
 मार्कः 9:43*

मार्कः 9:45*
 मार्कः 9:47*
 लूकः 12:5
 याकूबः 3:6

Hadēs

मथिः 11:23
 मथिः 16:18
 लूकः 10:15
 लूकः 16:23
 प्रेरिताः 2:27
 प्रेरिताः 2:31
 १ करिन्धिनः 15:55
 प्रकाशितं 1:18
 प्रकाशितं 6:8
 प्रकाशितं 20:13
 प्रकाशितं 20:14

Limnē Pyr

प्रकाशितं 19:20
 प्रकाशितं 20:10
 प्रकाशितं 20:14
 प्रकाशितं 20:15
 प्रकाशितं 21:8

Sheol

उत्यत्ति 37:35
 उत्यत्ति 42:38
 उत्यत्ति 44:29
 उत्यत्ति 44:31
 गएना 16:30
 गएना 16:33
 पुनर्निधिम 32:22
 1 शमुअेल 2:6
 2 शमअेल 22:6
 1 राजओ 2:6
 1 राजओ 2:9
 अयूब 7:9
 अयूब 11:8
 अयूब 14:13
 अयूब 17:13
 अयूब 17:16
 अयूब 21:13
 अयूब 24:19
 अयूब 26:6

गीतशास्त्र 6:5
 गीतशास्त्र 9:17
 गीतशास्त्र 16:10
 गीतशास्त्र 18:5
 गीतशास्त्र 30:3
 गीतशास्त्र 31:17
 गीतशास्त्र 49:14
 गीतशास्त्र 49:15
 गीतशास्त्र 55:15
 गीतशास्त्र 86:13
 गीतशास्त्र 88:3
 गीतशास्त्र 89:48

गीतशास्त्र 116:3
 गीतशास्त्र 139:8
 गीतशास्त्र 141:7
 नीतिवचनो 1:12
 नीतिवचनो 5:5
 नीतिवचनो 7:27
 नीतिवचनो 9:18
 नीतिवचनो 15:11
 नीतिवचनो 15:24
 नीतिवचनो 23:14
 नीतिवचनो 27:20
 नीतिवचनो 30:16
 सभाशिक्षक 9:10
 गीतोनुं गीत 8:6
 यशाया 5:14
 यशाया 7:11
 यशाया 14:9
 यशाया 14:11
 यशाया 14:15
 यशाया 28:15
 यशाया 28:18
 यशाया 38:10
 यशाया 38:18
 यशाया 57:9

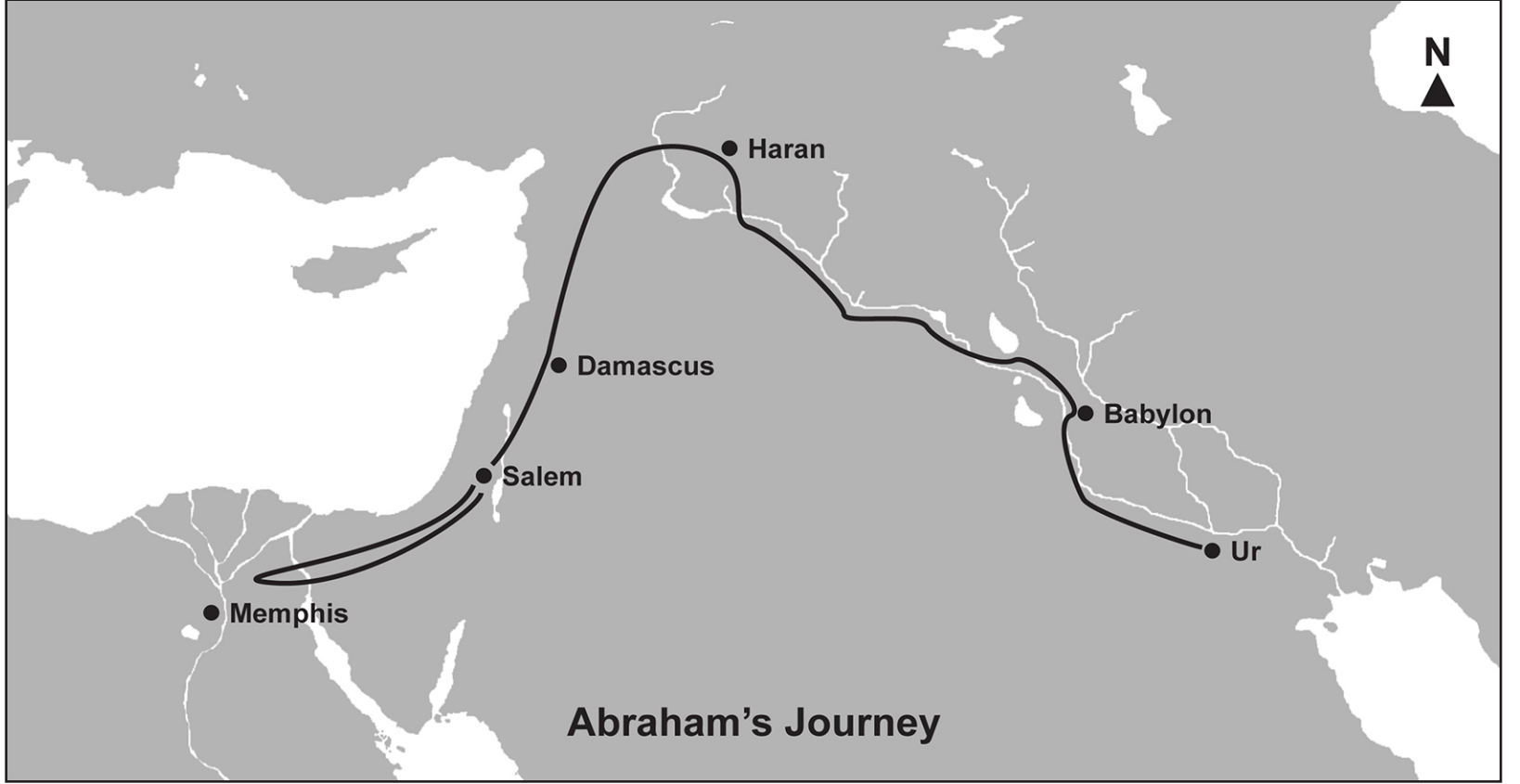
उअकिथेल 31:15
 उअकिथेल 31:16
 उअकिथेल 31:17
 उअकिथेल 32:21
 उअकिथेल 32:27
 डोशिया 13:14
 आमोस 9:2
 यूना 2:2
 डबाक्कुड 2:5

Tartaroō

२ पितरः 2:4

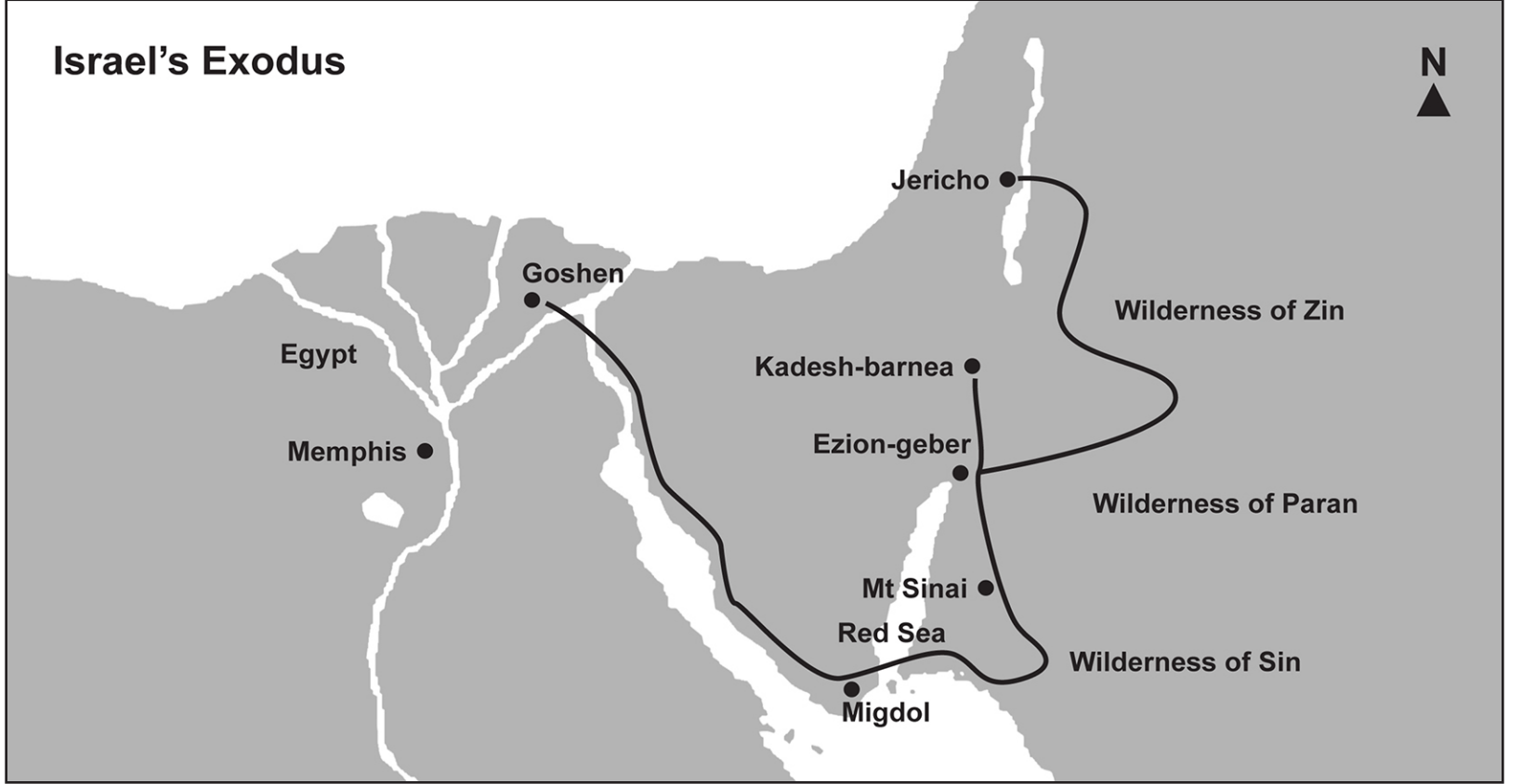
Questioned

२ पितरः 2:17

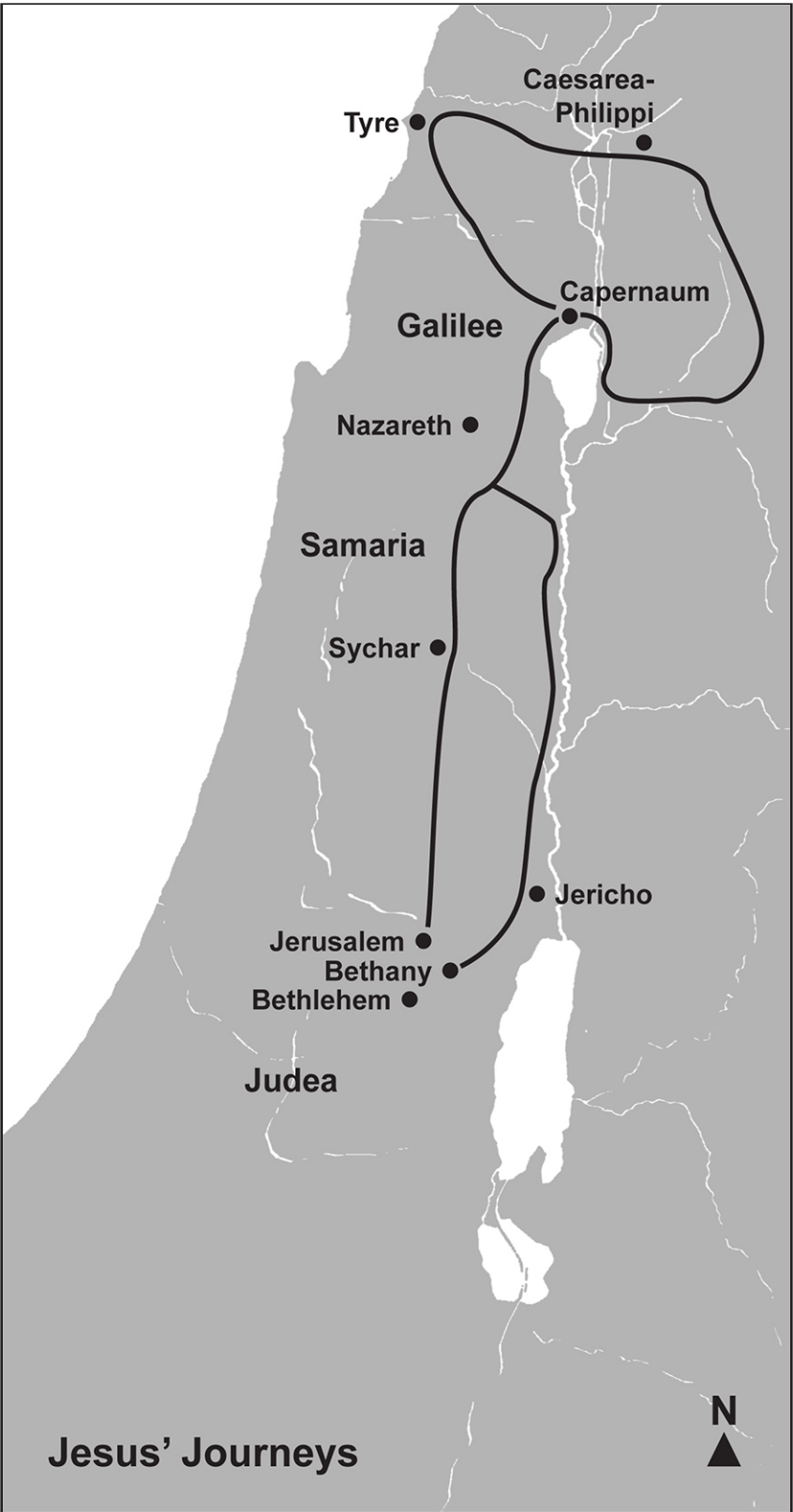
विश्वासेनेब्राह्मीम् आहूतः सन् आज्ञां गृहीत्वा यस्य स्थानस्याधिकास्तेन प्राप्तव्यस्तत् स्थानं प्रस्थितवान् किन्तु प्रस्थानसमये क्व यामीति नाजानात् - धब्रिः 11:8

Israel's Exodus

જ્યારે ફારુને લોકોને જવા દીધા ત્યારે એમ બન્યું કે પલિસ્તીઓના દેશમાં થઈને જવાનો રસ્તો ટૂંકો હોવા છતાં પણ તે રસ્તે તેઓને લઈ ગયા નહિ.

કેમ કે ચહોવાહે વિચાર્યું કે, “રખેને યુદ્ધ થાય અને લોકો પોતાનો વિચાર બદલી પાછા મિસર ચાલ્યા જાય.” - નિર્ગમન ૧૩:૧૭

Jesus' Journeys

यतो मधुसूनुः सेव्यो भवितुं नागतः सेवां कर्त्ता तथा नैकेषां परित्राणस्य मूल्यादुपस्वप्नात् एतदुच्चारितः - मार्कः 10/45

ઇશ્વરો નિજપુત્રમધિ યં સુસંવાદં ભવિષ્યદ્વાદિભિ ધર્મગ્રન્થે પ્રતિશ્રુતવાન્ તં સુસંવાદં પ્રચારયિતું પૃથક્કૃત આહૂતઃ પ્રેરિતશ્ચ પ્રભો યૌશુષ્પ્રીષ્ટસ્ય સેવકો યઃ પૌલઃ - રોમિણઃ 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert martyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us				
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin				
Where are we? ▶			When are we? ▼						
			Innocence		Fallen			Glory	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City	
		Son	God's perfect fellowship		John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate		Luke 23:43 Paradise
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise				
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
	Angels	Holy		Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command					
		Imprisoned		2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus					
		Fugitive		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind		Revelation 20:13 Thalaasa		
		First Beast	Revelation 19:20 Lake of Fire						
	False Prophet	Revelation 20:2 Abys							
	Satan				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels				
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all				

નિયતિ

ગુજરાતી at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you,"* John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

अतो यूयं प्रयाय सर्व्वेऽशीयान् शिष्यान् कृत्वा पितुः पुत्रस्य पवित्रस्यात्मनश्च नाम्ना तानवगाडयत; अहं युष्मान् यद्यदादिशं तदपि पालयितुं तानुपादिशत - मथिः 28:19